ALICE A. BAILEY

STOF TIL EFTERTANKE

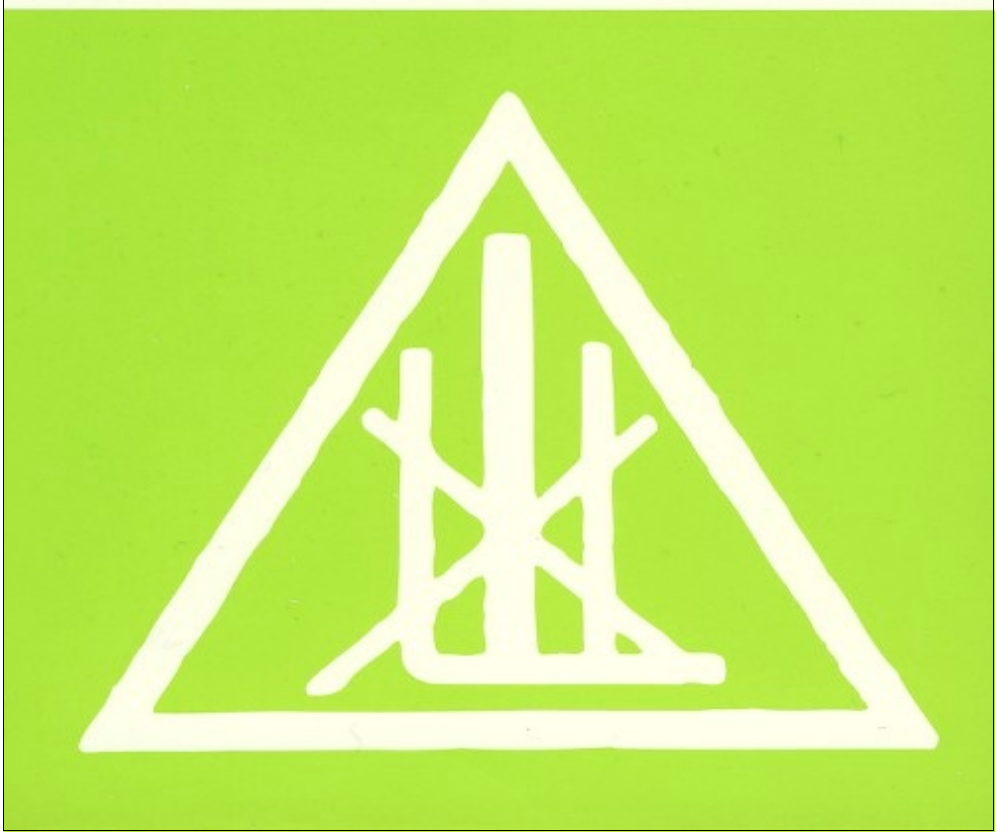

Alice A. Bailey

Udkommet på dansk:

Nationernes Skæbne, 1982
En kompilation om seksualitet, 1988
Esoterisk Psykologi, bind I, 1989
Døden – det store eventyr (kompilation), 1990
Blændværk – et verdensproblem, 1991
Hierarkiets fremtræden, ashramernes eksternalisering, 1992
Esoterisk Psykologi, bind II, 1993
Kristi Tilsynekomst, 2. udgave, 1994
Undervisning i den nye tidsalder, 2. udgave, 1994
Herkules' arbejder, en astrologisk fortolkning, 1995
Fra intellekt til intuition, 1995
En afhandling om Kosmisk Ild, 1996
Telepati og det æteriske legeme, 2. udgave, 1996
Stof til eftertanke (kompilation), 1996
Den syvende stråle (kompilation), 1997
Breve om Okkult Meditation, 1997
Sjælen, livets kvalitet (kompilation), 1998
Sjælens lys, Patanjalis Yoga Sutraer, 1998
En afhandling om Hvid Magi, 2. udgave, 1998
Sindslidelser (kompilation), 1998
Strålerne og Indvielserne, 1998
Menneskehedens problemer, 1999
Discipelskab i den nye tidsalder, bind I, 1999
De syv stråler (kompilation), 1999
Indvielse, menneskelig og solar, 2. udgave, 2000
Karma og Dharma (kompilation), 2000
Reinkarnation (kompilation), 2001
Fra Betlehem til Golgata, Jesu indvielser, 2001
Tjeneste for menneskeheden (kompilation), 2002
Esoterisk Astrologi, 2. udgave, 2003
Discipelskab i den nye tidsalder, bind II, 2004
Esoterisk Healing, 2. udgave, 2007

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Stof til eftertanke

Uddrag af bøger af
Alice A. Bailey
og den tibetanske mester
Djwhal Khul

Udvalgt af en studerende

ESOTERISK CENTER FORLAG

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Stof til eftertanke
Originaltitel: Ponder on This
© Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York
Denne kompilation er uddrag af bøger af Alice A. Bailey
som Lucis Trust har Copyright på
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996
Trykt hos Narayana Press, Gylling
ISBN 87-88365-26-3
Oversættelsen er et gruppearbejde

www.shop-ecf.dk
info@shop-ecf.dk

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Referencefortegnelse
over bøger af Alice A. Bailey

Ref.	*Eng. (Dansk) Titel*
CF (KI)	A Treatise on Cosmic Fire (En afhandling om Kosmisk Ild)
DN (NS)	The Destiny of the Nations (Nationernes Skæbne)
DNA1	Discipleship in the New Age, Vol. I
DNA2	Discipleship in the New Age, Vol. II
ENA (UNT)	Education in the New Age (Undervisning i den nye tidsalder)
EXH (HF)	The Externalisation of the Hierarchy (Hierarkiets fremtræden)
GLA (BLV)	Glamour: A World Problem (Blændværk et verdensproblem)
IHS (IMS)	Initiation, Human and Solar (Indvielse, menneskelig og solar)
LOM	Letters on Occult Meditation
POH	The Problems of Humanity
RC (KT)	The Reappearance of The Christ (Kristi Tilsynekomst)
TEL (TEL)	Telepathy and the Etheric Vehicle (Telepati og det æteriske legeme)
WM (HM)	A Treatise on White Magic (En afhandling om Hvid Magi)
	A Treatise on the Seven Rays (En afhandling om de syv stråler):
EP1 (EP1)	Vol. I – Esoteric Psychology I (Esoterisk Psykologi I)
EP2 (EP2)	Vol. II – Esoteric Psychology II (Esoterisk Psykologi II)
EA (EA)	Vol. III – Esoteric Astrology (Esoterisk Astrologi)
EH (EH)	Vol. IV – Esoteric Healing (Esoterisk Healing)
RI	Vol. V – The Rays and the Initiations

Referencen står efter hvert uddrag af en bog, med henvisning til den engelske tekst, og den danske, hvis bogen er oversat.

(EA e.545; EA d.492) henviser til:

EA e.545 (Esoteric Astrology, engelsk side 545).
EA d.492 (Esoterisk Astrologi, dansk side 492).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Indhold

		Side
	Uddrag af Tibetanerens erklæring	15
1.	Nogle grundlæggende forudsætninger	17
2.	Emner til eftertanke	18
3.	Accept af disciple	29
4.	Afkald	33
5.	Agni	37
6.	Anerkendelse	38
7.	Antahkaranaen	39
8.	Aspiranten	42
9.	Astrale fænomener	47
10.	Astrallegemet (det emotionelle legeme)	47
11.	Astralplanet	49
12.	Astrologi	51
13.	At give	57
14.	Aura	58
15.	Bekymring og irritation	60
16.	Bevidsthed	62
17.	Blændværk	65
18.	Buddha	69
19.	Centrene (kraftcentrene)	70
20.	Cykler (cykliske impulser)	74
21.	De fire friheder	77
22.	De gamle mysterier	77
23.	Den frie vilje	79
24.	Den gamle kommentar	81
25.	Den gode vilje og viljen-til-det-gode	82
26.	Den nye generation	88
27.	Den nye lære	90
28.	Den nye tidsalder	95
29.	Den nye verdensreligion	100
30.	Den nye verdenstjenergruppe	103
31.	Den store invokation	113
32.	Det femte rige (gudsriget)	117
33.	Det fysiske legeme	120
34.	Det tredje øje	123

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

35. Det æteriske legeme (vitallegemet). 125
36. Det åndelige menneske. 131
37. Devachan. 132
38. Devaer. 133
39. Disciple. 137
40. Disciples alder. 147
41. Disciplin: Fysisk. 148
42. Dyd.. 150
43. Døden.. 151
44. Døden: Kunsten at dø. 156
45. Døden: Tilbagegivelse. 157
46. Døden: Hændelsesforløb.. 158
47. Egoet (sjælen). 163
48. Elektricitet. 165
49. Elementaler. 168
50. Elimination (efter døden). 168
51. Energi i universet. 171
52. Energi og kraft.. 174
53. Ensomhed. 179
54. Esoterisme. 180
55. Farve. 182
56. Forudsigelser. 183
57. Frygt.. 189
58. Glæde.. 190
59. Grupperelationer. 195
60. Grænsering. 197
61. Gud.. 198
62. Harmløshed. 202
63. Healing.. 205
64. Helvede. 210
65. Hierarkiet.. 211
66. Hierarkiet: Eksternalisering. 219
67. Horoskopet. 223
68. Humor. 224
69. Hylozoisme. 225
70. Ideer og idealer. 225
71. Identitet. 230
72. Illusion.. 230

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

73. Indifferens (neutral holdning).. 234
74. Indre træning. 235
75. Indvielse. 236
76. Indvielse: Aspiranter til. 245
77. Indvielse: Første (fødslen). 246
78. Indvielse: Anden (dåben). 250
79. Indvielse: Tredje (transfigurationen). 255
80. Indvielse: Fjerde (korsfæstelsen). 256
81. Inkarnation.. 259
82. Inkarnationer: Perioder mellem. 259
83. Inspireret skrivning. 261
84. Intuition. 265
85. Karma.. 270
86. Kausallegemet (den egoiske lotus).. 273
87. Kirtler.. 275
88. Koordinering (samklang). 279
89. Kost. 281
90. Kremering. 285
91. Krig. 287
92. Kriminalitet. 290
93. Kriser. 291
94. Kristi tilsynekomst. 292
95. Kristus. 297
96. Kritik. 301
97. Kærlighed. 303
98. Lederskab. 307
99. Loven. 309
100. Loven om kærlig forståelse.. 309
101. Lyd. 310
102. Lydighed. 311
103. Lys. 313
104. Lægemidler: Mineraler. 318
105. Lægevidenskab. 319
106. Magi: Hvid og sort. 323
107. Magtord. 327
108. Maya. 329
109. Meditation. 329
110. Menneskeheden. 336

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

111. Menneskeracer.. 343
112. Mennesket som skaber og bygmester. 346
113. Menneskets konstitution. 349
114. Menneskets natur. 350
115. Menneskets åndelige udvikling. 351
116. Mesteren Djwhal Khul. 359
117. Mestrene. 362
118. Mod. 368
119. Motiv. 369
120. Mørkets kræfter. 370
121. Månen. 373
122. Nederlag (fejltagelse). 374
123. Okkult blindhed.. 375
124. Okkulte skoler. 376
125. Okkultister og mystikere.. 378
126. Oplysning (illumination). 382
127. Ord begrænser. 385
128. Overbefolkning. 387
129. Penge. 388
130. Personligheden. 389
131. Pilgrimmen. 392
132. Planen. 395
133. Planeterne. 402
134. Prana. 403
135. Prøvestadiets vej. 405
136. Psykiske evner.. 408
137. Reinkarnation. 414
138. Rum. 421
139. Sanat Kumara. 423
140. Sandhed. 424
141. Sannyasin.. 426
142. Seksualitetsproblemet. 428
143. Sensitivitet. 432
144. Shamballa. 433
145. Sind (manas). 437
146. Sindsro. 438
147. Sjæle: Fortabte.. 438
148. Sjælen. 439

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

149. Smerte (lidelse). 443
150. Spiritualisme. 444
151. Strålerne.. 446
152. Sundhed og sygdom. 449
153. Symboler. 456
154. Syn. 458
155. Syntese.. 460
156. Tale. 462
157. Tankeformer. 466
158. Tankeformopbygning: Regler.. 469
159. Tankekraft. 471
160. Tankeretninger. 473
161. Telepati. 478
162. Tid. 483
163. Tjenere og tjeneste. 483
164. Triangler af lys. 496
165. Trin på evolutionsstigen. 498
166. Tærskelens vogter. 501
167. Ubundethed. 504
168. Udfordring.. 506
169. Udødelighed. 508
170. Undervisning (opdragelse). 511
171. Undervisning på indre plan.. 515
172. Undervisning: Vanskelig tilgængelig.. 519
173. Upersonlighed. 521
174. Vaccination. 524
175. Vejledning. 526
176. Viden. 533
177. Visdom.. 536
178. Visualisering. 538
179. Wesakfesten.. 539
180. Ydmyghed. 540
181. Zodiakken. 541
182. Østen og Vesten. 542
183. Åbenbaring. 543
184. Ånd.. 549
185. Åndedrætsøvelser. 550
186. Afslutning. 552

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Indledende kommentar

»Der findes i mine bøger en mængde information, som bør samordnes og samles til en vejledning for disciple der skoles med henblik på indvielse.« (RI e.323). Denne kompilation er et forsøg i denne retning.

Tibetanerens bøger læses ikke med så megen entusiasme, som nogle studerende måske antager. En af årsagerne synes at være, at mange læsere afskrækkes af de ret vanskeligt tilgængelige afsnit eller passager, som alle bøger indeholder mere eller mindre. Hvis den almindelige studerende, på grund af uvidenhed eller begejstring, skulle begynde sit studium med at læse *En afhandling om Kosmisk Ild*, så kan det kun forventes, at han mister modet. D.K. siger selv: »For mange vil det, som jeg siger, være ligeså meningsløst, som *En afhandling om Kosmisk Ild* er for den almindelige læser …« (RI e.328). De andre bøger er dog ikke helt af samme sværhedsgrad, og selv om de også har længere eller kortere afsnit, som ligger uden for den almindelige studerendes mentale rækkevidde, så indeholder disse bøger ikke desto mindre en så stor mængde interessant og værdifuld information, at enhver okkult studerende burde forsøge at tilegne sig så megen af denne viden og visdom, som det er muligt.

Det var tanken, at en kompilation af nogle af de emner, der er lettere at forstå, kunne være nyttig, og ligeledes ville kunne stimulere studerende til at finde mere i bøgerne om de emner, der ganske kort omtales. For at gøre dette muligt er der anført reference i slutningen af hvert uddrag, der henviser til den bog, som uddraget er taget fra.

Det var ikke noget problem at udvælge tilstrækkeligt materiale. Det var snarere et problem, at en del af det, som man gerne ville have med, måtte fravælges.

I en stor del af uddragene er informationen også noget utilstrækkelig, men det er netop ideen at stimulere den studerendes interesse for emnet og dernæst, at han må fordybe sig i bøgerne for at tilegne sig informationen i den rette sammenhæng og mere detaljeret.

Det er håbet, at dette arbejde må bidrage til at bringe Tibetanerens lære ud til en endnu bredere kreds af studerende.

En studerende, Pretoria, februar 1971

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Uddrag af Tibetanerens erklæring

Det er tilstrækkeligt at sige, at jeg er en tibetansk discipel af en bestemt grad, og det siger jer kun lidt, for alle er disciple fra den mest beskedne aspirant op til og hinsides Kristus selv. Jeg lever ved Tibets grænse og i et fysisk legeme ligesom alle andre mennesker. Undertiden, når mine øvrige pligter tillader det, leder jeg (eksoterisk set) en stor gruppe tibetanske lamaer. Dette er årsag til det forlydende, at jeg er abbed for dette særlige lamakloster. De, der er forbundet med mig i Hierarkiets arbejde (og alle sande disciple deltager i dette arbejde), kender mig under et andet navn og embede. A.A.B. ved hvem jeg er, og kender to af mine navne.

Jeg er en af jeres brødre, som er vandret et lille stykke længere ad vejen end den almindelige studerende, og som derfor har påtaget sig et større ansvar. Jeg har stridt og kæmpet mig frem til mere lys end det, aspiranter kender, som læser disse linjer, og derfor må jeg nødvendigvis virke som overbringer af lyset. Jeg er ikke en gammel mand efter lærernes opfattelse, og dog er jeg heller ikke ung og uerfaren. Mit arbejde er at undervise og udbrede kendskabet til den urgamle visdom, hvor som helst jeg finder genklang, og det har jeg gjort i mange år. Jeg søger også at være til støtte for mestrene M. og K.H., når som helst lejlighed gives, for i lang tid har jeg været forbundet med dem og tilknyttet deres arbejde. I det ovennævnte har jeg meddelt jer meget, men intet som kunne give anledning til den tåbelige tilbedelse og blinde lydighed, som følelsesfulde aspiranter udviser over for den guru og mester, de endnu er ude af stand til at kontakte. Ej heller vil de få den ønskede kontakt, før de har forvandlet deres emotionelle tilbedelse til uselvisk tjeneste for menneskeheden – ikke for mesteren.

De bøger, jeg har skrevet, er sendt ud uden krav på anerkendelse. De kan være korrekte, sande og nyttige eller ikke; det er jer, der skal efterprøve deres sandhed gennem praktisk anvendelse og opøvelse af intuition. Hverken jeg eller A.A.B. er det mindste interesseret i at få dem erklæret for inspirerede skrifter,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

eller at nogen (med tilbageholdt åndedræt) skal omtale dem som et af mestrenes værker. Hvis de fremlægger sandheden på en sådan måde, at den naturligt videreführer den lære, der allerede er givet til verden, og hvis den information, der gives, kan løfte den åndelige stræben og viljen til at tjene fra det emotionelle plan, op til det mentale (det plan hvor mestrene *kan* findes), vil formålet med dem være nået. Hvis den undervisning, der gives, finder genklang i de oplyste åndsarbejdere i verden og fremkalder glimt af intuition, lad da læren blive accepteret; men ellers ikke. Hvis disse udsagn kan bekræftes eller anses for sande ifølge loven om overensstemmelse, er det godt og rigtigt. Men skulle det ikke være tilfældet, da bør den studerende ikke acceptere det, der siges.

August 1934

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

1
Nogle grundlæggende forudsætninger

Vi begynder nu på et studieforløb, hvor hele tendensen vil være at få den studerende til at reflektere over sig selv og således over det større selv, som i de fleste tilfælde kun har gjort sin tilstedeværelse mærkbar i sjældne og stærkt emotionelle øjeblikke. Når selvet *kendes* og ikke blot føles, og når erkendelsen er mental såvel som sensorisk, da kan aspiranten virkelig forberedes til indvielse.

Jeg vil gerne fremhæve, at jeg baserer mine ord på visse grundlæggende forudsætninger, som jeg for klarhedens skyld ganske kort vil forklare.

For det første, at den studerende er oprigtig i sin higen og fast besluttet på at gå fremad, uanset hvordan reaktionen fra og på det lavere selv måtte være. Kun de, der klart kan skelne mellem deres naturs to aspekter, det virkelige selv og det illusoriske selv, kan arbejde intelligent. (WM e.53; HM d.69).

For det andet forudsætter jeg, at alle studerende har levet længe nok og kæmpet tilstrækkeligt med livets modstridende kræfter til, at det har sat dem i stand til at udvikle en forholdsvis ægte sans for værdier … De lader sig ikke holde tilbage af nogen hændelser vedrørende personligheden eller af tidens og omstændighedernes pres, ej heller af alder eller fysisk svaghed. De har klogeligt lært, at en begejstret stormen fremad og en voldsom og energisk fremgang har sine ulemper, og at en støt, regelmæssig, vedholdende bestræbelse vil føre dem længere i det lange løb. Krampagtige anstrengelser og midlertidig iver fører kun til skuffelse og til en tung følelse af nederlag. …

For det tredje forudsætter jeg, at de, som alvorligt er indstillet på at drage fordel af instruktionerne i denne bog, er villige til at opfylde følgende enkle krav: eftertænksomt at læse det, der er skrevet, at forsøge at disciplinere deres tankegang og at holde fast ved deres meditationsarbejde. At disciplinere tankegangen er et heldagsarbejde, og tænkeevnens anvendelse på det forhåndenværende arbejde dagen igennem er den bedste meto-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

de til at gøre studie- og meditationsperioderne frugtbare og til at gøre disciplen egnet til sit kald.

Med en klar forståelse af disse forudsætninger, er mine ord beregnet på dem, der *søger* at leve op til det behov, der er for trænede tjenere. Læg vel mærke til, at jeg ikke siger dem, der lever op til det. Intention og anstrengelse betragtes af os som værende af allerstørste betydning og er de to hovedkrav til alle disciple, indviede og mestre, og hertil kommer evnen til udholdenhed. (WM e.54; HM d.70).

2
Emner til eftertanke

(1) Vi har ved dette studium meget at tænke over. De emner, der berøres, er dybe og vanskelige at forstå. Grundig læsning, rolig eftertanke og praktisk anvendelse af den erkendte sandhed, og den intuitivt opfattede idé vil imidlertid gradvis bringe oplysning og føre til accept med hensyn til sjælens metoder og tilegnelse af læren. (EP2 e.289-290; EP2 d.282).

(2) Det er derfor ikke vigtigt, om læseren modtager budskabet på disse sider som en åndelig appel i en idealistisk indfatning, som en fremstilling af påståede kendsgerninger eller som en teori, som en studerende har udviklet og forelagt for sine medstuderende til overvejelse. Budskabet tilbydes enhver, for hvad det end måtte vække af indre genklang, og end måtte bringe af inspiration og lys.

I denne tid, da den gamle form nedbrydes og den nye opbygges, er tilpasningsevne en nødvendighed. Vi må afværge faren for krystallisering gennem smidighed og ekspansion. »Den gamle orden ændrer sig«, men det er en ændring, der vedrører dimension og aspekt og ikke materiale eller fundament. Det fundamentale har altid været rigtigt. Hver generation får tildelt den rolle at bevare de væsentligste træk ved den gamle og elskede form, men samtidig også at udvide og berige denne på forstandig måde. Enhver cyklus må give sit værdifulde bidrag til yderligere forskning og videnskabelig bestræbelse og afskaf-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

fe det, som er udslidt og uden værdi. Enhver tidsalder må indbygge sin periodes frembringelser og triumfer og eliminere fortidens tilvækst, som vil sløre og udviske konturerne. Frem for alt vil hver generation blive forundt den glæde at påvise styrken i de gamle fundamenter samt få lejlighed til på disse at bygge en struktur, der vil dække det, som det indre liv har behov for under sin udvikling. (IHS e.2; IMS d.17-18).

(3) Enhver religiøs tro stiller i udsigt, at de, som søger i alvor, skal finde det, som de søger. Lad os derfor søge. Hvis vi i vor søgen finder, at alle disse udtalelser kun er visionære drømme og ikke gavner noget, men kun leder os ind i mørket, vil tiden imidlertid ikke være spildt, for vi vil herefter vide, hvor vi ikke skal søge. På den anden side, hvis vor søgen lidt efter lidt giver os bestyrkelse, og lyset skinner mere klart, lad os da holde ud, indtil den dag gryr, da lyset, som skinner i mørket har illumineret hjertet og hjernen, og den søgende vil vågne op til den erkendelse, at hele evolutionen har stilet imod at bringe ham denne bevidsthedsudvidelse og denne indre oplysning, samt at det at opnå indvielse og træde ind i det femte naturrige ikke er forrygende hjernespind eller fantasterier, men en fastslået kendsgerning i bevidstheden. Dette må ethvert menneske selv forvisse sig om. Enhver sjæl … må erkende det i sig selv ved altid at huske, at Guds rige er i det indre, og at kun de kendsgerninger, som er accepteret i den enkeltes bevidsthed som sandheder, er af virkelig værdi. I mellemtiden kan det, som mange ved, og i sig selv har erkendt som ubestridelige sandheder, få lov til at blive fremført her. For den intelligente læser vil der åbne sig en mulighed og opstå den ansvarsfølelse, der lader ham vide, om de er usande eller sande. (IHS e.26-27; IMS d.40-41).

(4) Godhed og altruisme vokser ud af erkendelse og tjeneste, og den ædle karakter er resultatet af de bevidsthedsudvidelser, som et menneske skaber i sig selv gennem ihærdig anstrengelse og stræben. (IHS e.93; IMS d.105).

(5) I det øjeblik, et menneske bliver bevidst magtfuldt på mentalplanet, forøges hans evne til at gøre godt hundrede gange. (IHS e.172; IMS d.181).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(6) Med brugen af ord kommer en begrænsning og fordunkling af ideen. Ord ligefrem tilslører eller skjuler tanker, nedsætter deres klarhed og forvirrer begreberne ved at udtrykke dem. (CF e.150; KI d.166).

(7) Jorden er en organisme i en større organisme, og det faktum er der mange, som glemmer. Mennesker på denne planet er så tilbøjelige til at betragte hele systemet, som om Jorden har Solens plads som centrum for hele solorganismen. (CF e.177; KI d.190).

(8) De fleste mennesker skelner endnu ikke nøjagtigt mellem sig selv som TÆNKEREN, der findes i tid og rum, og det flygtige og forbigående redskab, de tænker med. (CF e.419; KI d.408).

(9) Problemet med arbejde og kapital har sine rødder i den subjektive distinktion mellem »udrustede og uudrustede« egoer, mellem de enheder af Jordens menneskehed, som er kommet ud af uvidenhedens hal, og dem, der endnu famler sig frem i dens mørke og dystre gange. (CF e.826; KI d.763).

(10) Hvis mennesket kan bringes til erkendelse af sit eget væsens og sin opbygnings natur og lære at forstå den logiske begrundelse for det, der sker, og hvis man kan vise racens tænkere hvilke risici der er forbundet med de nuværende begivenheder i devaevolutionen, kan man afværge megen fare. Heraf kommer beslutningen om at udvide denne bogs rammer, så den kan indeholde mere detaljeret information om devaevolutionen. (Fodnote 83, CF e.908; KI d.835).

(11) Intet menneske vil nogen sinde blive udsat for omstændigheder, der er uoverkommelige, når først det har nået det punkt hvor det *intelligent* stiller sig på evolutionens eller Guds side. Før da kan og vil det blive drevet af omstændighedernes storme. Presset fra gruppe- og racekarma vil tvinge det ind i situationer, som er nødvendige, hvis det skal vågne op til sine egne iboende muligheder. Men så snart det selv bliver en bevidst bygmester, der søger at styre sin lavere naturs kræfter og devaer og bygge Salomons Tempel, vil det ikke længere blive *underkastet* de førnævnte omstændigheder. Da bliver det en hersker, en bygmester og en formidler, indtil det bliver ét med solenglene og menneskeevolutionens arbejde er udført. (CF e.946; KI d.866-867).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(12) Det kræver en profet med umådelig visdom og erfaring at sige nøjagtig, hvilket stadium en enhed af menneskeslægten befinder sig på. Den kloge afstår altid fra at udtale sig, før han *ved*. (CF e.967-968; KI d.886).

(13) Kun den, der er fri, kan styre og udnytte dem, som er fanger (devalivene). (CF e.1023; KI d.934-935).

(14) Ligesom det ikke er muligt for mennesket i en tidlig inkarnation at forestille sig de virkninger, evolutionen vil have på det, og disciplens natur, er det heller ikke muligt for selv højtudviklede væsener i systemet at forestille sig Sollogos' natur og den virkning, evolutionen vil have på ham (undtagen i brede og generelle vendinger). (CF e.1152-1153; KI d.1051).

(15) De, som har en vision, der nægtes dem, som mangler den nødvendige udrustning til at forstå den, betragtes som fantasifulde og upålidelige. Når mange har visionen, indrømmes den som en mulighed, men når selve menneskeheden besidder det vakte og åbne øje, så fremhæves visionen ikke længere, men fastslås som en kendsgerning, og en lov formuleres. Sådan har det været tidligere i historien, og sådan vil det også være i fremtiden. (WM e.16; HM d.32).

(16) Ethvert trin på vejen må udhugges af mennesket selv, og der findes ingen kort eller let vej ud af mørket og ind i lyset. (WM e.60; HM d.76).

(17) Hele hemmeligheden ved at betræde den okkulte vej med held afhænger af en mental holdning; når denne holdning udviser konkret materialisme, koncentration på formen og et begær efter nutidige ting, kan der kun gøres ringe fremskridt i forståelsen af den højere esoteriske sandhed. (WM e.84; HM d.99).

(18) Søg at gøre jeres redskab brugbart, lær at virke i stilhed, opfyld jeres forpligtelser og gør jeres pligt, forsøg at udvikle tilbageholdenhed i tale og at opnå den rolige holdning, som kommer af et uselvisk livsmotiv, og glem den selvtilfredsstillelse, som kan vælde op i hjertet, når jeres trofasthed anerkendes af det iagttagende Hierarki. (WM e.129; HM d.145).

(19) Intet – det være sig i himlen eller helvede, på jorden el-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ler et hvilket som helst andet sted – kan forhindre fremskridt for det menneske, som er blevet klar over illusionen, som har skimtet virkeligheden bag astralplanets blændværk, og som har hørt – måske kun en eneste gang – sin egen sjæls klare kalden. (WM e.223; HM d.238).

(20) At udfaldet bliver godt er uundgåeligt. Det er dog et spørgsmål, om frigørelsen fra den store verdensillusion bliver en langsom eller hurtig erkendelse, og derfor anmodes enhver aspirant om at arbejde ihærdigt og give sin hjælp. Ethvert menneske, som befrier sig selv, som ser klart, og som frigør sig fra illusionens blændværk, hjælper til i dette store arbejde. (WM e.224; HM d.238-239).

(21) At den indre vision må blive os til del og øjet klart må se herrens herlighed, at stemmen kun må tale til velsignelse og hænderne kun må benyttes for at hjælpe, må være bønnen for enhver af os. (WM e.253; HM d.266-267).

(22) I esoterisk betydning vil alt i fremtiden blive *lettere*, mere forfinet og mere æterisk. (WM e.390; HM d.404).

(23) De, som véd, og som fornemmer Hierarkiets styrende hånd, er vidende om, at menneskehedens hjerte er sundt, og at der ud af det nuværende kaos – og måske for en stor del på grund af det – vil træde mennesker frem, som er kompetente til at klare situationen og er egnede til at tage opgaven om forening og syntese op. (WM e.409; HM d.422).

(24) Der findes aldrig nogen statisk tilstand i den skabende proces; den energi, som strømmer frem i det ene livs pulsation, og dens rytmiske og cykliske aktivitet – som aldrig ophører og aldrig hviler – skal udnyttes på den ene eller anden måde og må finde vej i en eller anden retning, ofte (når mennesket forsømmer sin pligt) med katastrofale resultater. (WM e.461; HM d.473).

(25) Disse interessevækkende informationer, som jeg nu og da meddeler, og som visse af de studerende synes at betragte som værende af vital betydning, er langt mindre betydningsfulde end påbuddet om at leve venligt, tale mildt og klogt og udøve selvforglemmelse. (WM e.466-467; HM d.478).

(26) Ethvert bevidsthedsområde inden for sine grænser ud-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

gør et fængsel, og … målsætningen for alt befrielsesarbejde er at befri bevidstheden og at udvide dens kontaktområde. Hvor der findes afgrænsninger af en eller anden slags, hvor et indflydelsesområde er begrænset, og hvor en kontaktradius er begrænset, har I et fængsel. Tænk over denne påstand, for den indeholder megen sandhed. (WM e.535; HM d.545).

(27) *Hold ud*. Nederlag forhindrer aldrig fremgang. Vanskeligheder udvikler sjælsstyrke. Hemmeligheden ved fremgang er til hver en tid at stå fast og at være upersonlig. (WM e.559; HM d.569).

(28) Al højrøstet tale om frihed eller styring er kun en forbigående reaktion hos en menneskehed, som er revet med af ideer, styret af idealer, motiveret af selviskhed, gennemsyret af had, og som dog hele tiden kæmper for at udtrykke de højere og bedre egenskaber og prøver at frigøre sig fra fortidens onde trældom, fra tidligere loves slaveri og de gamle tankevaners og livsnormers forbandelse. Det er, hvad der sker bag scenen for menneskeheden *som helhed,* og som har betydning; det er udviklingen af den menneskelige bevidsthed, som tæller for Hierarkiet. (DN e.25; NS d.32).

(29) Dette verdensproblem er i virkeligheden et religiøst problem, og bag alle stridigheder på ethvert område af vor tankeverden i dag ligger et religiøst element. (DN e.35; NS d.40).

(30) I denne konflikt gælder som altid den store og fundamentale lov, at »energi følger tanke«, og en af årsagerne til den nuværende stress- og spændingstilstand er den kendsgerning, at så mange mennesker er begyndt at tænke. (DN e.35; NS d.40).

(31) Fred vil blive resultatet af forståelse og ret fordeling, og ikke årsagen dertil, som pacifisterne så ofte antager. (DN e.98; NS d.97).

(32) Verdens befolkning er ved at påbegynde en ørkenerfaring og vil i ørkenen finde ud af, hvor lidt der er nødvendigt for et rigt liv, for sand erfaring og virkelig lykke. … Frihed fra materielle ting bringer sin egen skønhed og belønning, sin egen glæde og herlighed med sig. Således befries han til at leve det mentale liv. … Selviskheden hos de mennesker, som er ivrige efter at være uselviske, er stor. (GLA e.75-76; BLV d.73-74).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(33) »Alle mennesker er lige« … er en kendsgerning, der bør lægges vægt på. Den har de demokratisk indstillede forstået. Det er virkelig et sandt udsagn, men når der ikke tages hensyn til de lige så vigtige ideer om evolution, om racemæssige egenskaber og om nationale og religiøse særpræg, så finder den grundlæggende idé kun begrænset anvendelse. (GLA e.132; BLV d.122).

(34) Årsagen til al sorg og elendighed er begær – begær efter det, der er materielt. … »Intet menneske lever kun for sig selv« og ingen nation heller, … målet for alle menneskelige bestræbelser er *kærlig forståelse,* tilskyndet af selve ideen om kærlighed til helheden. (GLA e.166; BLV d.151).

(35) Det siges, at det menneskelige hierarki, der nu er under udvikling, består af tres milliarder bevidsthedsenheder eller ånder. (LOM e.34).

(36) Det kræver en klog discipel altid at kunne skelne mellem hans rigtige lærers stemme og den falske hvisken fra en, der giver sig ud for at være mesteren. (LOM e.132).

(37) Når eleven praktisk taget altid lever i erkendelsen om, at han ikke er legemerne, men er den guddommelige beboer i dem, så vil visse ting blive formidlet til ham. (LOM e.157).

(38) To tredjedele af menneskeheden vil ved slutningen af tidsalderen befinde sig på Vejen, og en tredjedel holdes tilbage for senere udvikling. (EP1 e.xviii; EP1 d.20).

(39) Størsteparten af virkelige esoterikere findes uden for og ikke inden for de mange retninger, der kalder sig esoteriske. (EP1 e.183; EP1 d.206).

(40) I Vesten har en mand legalt én hustru, men på grund af hans promiskuitet og hans såkaldte »romantiske« eventyr har han i virkeligheden lige så mange som en afrikansk høvding, og i dag er kvinder ikke stort bedre. (EP1 e.274; EP1 d.293).

(41) Mennesket står midtvejs mellem himmel og jord med sine fødder dybt i det materielle livs dynd og med sit hoved i himmelen. I de fleste tilfælde er hans øjne enten lukkede og kan ikke skue skønheden med det guddommelige syn, eller de er åbne, men fæstnet på det dynd og slam, der dækker hans fødder. Men når hans øjne et kort øjeblik åbnes og opløftes og ser

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

virkelighedens og de åndelige værdiers verden, da begynder sønderrivelsen og det forvirrede liv for aspiranten. (EP1 e.312; EP1 d.328).

(42) En af de vanskeligste ting, som mestrene i dag står overfor, er at bevise for mennesket, at de gamle og anerkendte værdier og fænomenernes håndgribelige verden (emotionel og fysisk) må forvises til deres rette plads i baggrunden af menneskets bevidsthed, og at de uhåndgribelige realiteter samt ideernes og årsagernes verden må blive det vigtigste område for hans opmærksomhed i den umiddelbare fremtid. Når et menneske forstår dette og efterlever denne viden, da vil den forblindelse, der nu holder verden fangen, forsvinde. (EP1 e.341; EP1 d.355).

(43) Vurderingen af hændelserne varierer i betydning alt efter synsvinklen, således at det, der set ud fra synsvinklen om vor jords bevidsthedsudfoldelse, kan være en faktor af fundamental betydning og af afgørende værdi, kan set ud fra universets synsvinkel være af ringe betydning. Det enkelte menneskes anliggender har for ham skæbnesvanger betydning; for menneskeheden som helhed har de kun liden betydning. Alt afhænger af, hvilken enhed det er, der står på scenen i livets drama, eller om hvilken central faktor hændelserne, trivielle eller betydningsfulde, følger deres cykliske gang. (EP1 e.395; EP1 d.405).

(44) Et mysterium forbliver kun et mysterium, hvor der er uvidenhed og tvivl. Hvor der er viden og tro, er der ikke noget mysterium. (EP2 e.280; EP2 d.273).

(45) Magt, der bruges selvisk, udmatter sin bruger og vækker en magt, der retter sig mod ham selv; derved tilintetgøres han, fordi han har tilintetgjort. (EP2 e.353; EP2 d.341).

(46) Ethvert skridt frem i evolutionen og dermed hen imod det åndelige mål har altid sin pris, og ved at tage dette skridt må der gives afkald på det, mennesket hidtil har holdt af. (EP2 e.582; EP2 d.551).

(47) Mennesker er af natur venlige, hvis deres sind ikke forvanskes, og deres syn ikke sløres af en falsk lære ud fra selviske interesser, politisk propaganda og racemæssige eller religiøse problemer. (EP2 e.655; EP2 d.617).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(48) Sygdom og død er dybest set tilstande, der er uløseligt forbundne med substansen; lige så længe som mennesket identificerer sig med formaspektet, lige så længe vil han være betinget af loven om opløsning. Denne lov er en grundlæggende naturlov, der styrer formlivet i alle naturrigerne. Når disciplen eller den indviede identificerer sig med sjælen, og når antahkaranaen er opbygget ved hjælp af livsprincippet, er disciplen ikke længere underlagt kontrol af denne universelle naturlov, men anvender eller forlader legemet ved viljens brug – dvs. ifølge den åndelige viljes krav eller ved at erkende Hierarkiets behov eller Shamballas hensigter. (EH e.501; EH d.464-465).

(49) Frigørelse fra den trefoldige form betragtes altid af det åndelige menneske som det størst mulige gode, forudsat at denne frigørelse sker i overensstemmelse med loven, som et resultat af hans åndelige skæbne og karmiske bestemmelse. Frigørelsen må ikke ske som følge af en tilfældig handling, eller som en flugt fra livet og dets konsekvenser på det fysiske plan, eller ved egen hånd. (EH e.661; EH d.609).

(50) Godhed, rigtig reaktion og instinktiv forståelse er vaner, der kendetegner den skolede indviede. Han behøver ikke at huske regler, teorier, planer eller aktiviteter. De er lige så meget en etableret del af hans natur, som selvopholdelsesstinktet er en instinktiv del af et almindeligt menneskes udrustning. Tænk over det og bestræb jer på at opbygge rigtige åndelige vaner. På den måde spilder mesteren ingen tid på sjælens eller de personlige plan. Vaner som rigtig handling, rigtig forståelse og rigtig hensigt – baseret på guddommelig instinktiv hukommelse – er blevet en del af ham. Han behøver ikke at genkalde sig noget. (RI e.66).

(51) Kan man tage liv? Det tror jeg ikke. Liv ER. Intet i himlen eller på jorden kan berøre eller påvirke det. Det glemmer man ofte. I åndelig betydning *kan liv ikke tages* … Liv er uforanderligt; det kan ikke tages eller tilintetgøres, men »går videre« fra form til form og fra erfaring til erfaring, indtil Guds fuldkomne vilje udtrykkes gennem liv. (RI e.125-126).

(52) De fleste mennesker er endnu for sultne, for psykisk nedbrudte, for nødstedte, forvirrede, og alt for usikre med hen-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

syn til fremtiden, deres frihed og sikkerhed til at være i stand til at kunne lytte til Kristus. (RC e.110; KT d.107).

(53) Vi er i vor tid ved at passere gennem en af de store naturlige overgangsperioder. Vi er ved at forberede grunden til fremkomsten af en ny art menneskelige væsener – en højere udviklet type i selve menneskeracen – og deraf kommer mange af vore problemer samt vanskelighederne ved at imødekomme menneskehedens krav og at leve op til menneskehedens behov for udvikling. (ENA e.14-15; UNT d.29).

(54) Jeres syn er ofte formørket af den smerte og lidelse, som formen er underkastet (enten jeres egen eller andres, individuelt eller kollektivt), så I ikke klart kan se hensigten og drivkraften hos selve *livet i formen.* (ENA e.111; UNT d.118).

(55) Ulykker som overgår enkelte mennesker er som regel resultatet af et udbrud af kræfter, og disse udbrud skyldes had og uvenlige tanker samt kritiske ord hos dem som er involveret i ulykken. (EXH e.62-63; HF d.70-71).

(56) Ved at holde fast, mister man; ved at give slip, vinder man; ved at søge at holde på det man har, vil det uvægerligt forsvinde. (EXH e.83; HF d.90).

(57) Vær tilfreds med jeres opgave og den foreliggende tjeneste, som kan føre jer et skridt videre ad vejen mod det I er bestemt til, og denne vej kan I gå hurtigt og med ivrige fødder, eller langsomt og med slæbende skridt. (EXH e.93; HF d.100).

(58) En kort periode af organiseret bestræbelse og til sidst døden, er af større vital betydning i dag end ligegyldige gøremål som et menneske kan lide at udføre på en afslappet måde og så ellers bare slentre gennem årene. (EXH e.382; HF d.381).

(59) Det *gode* vil til sidst sejre, men Hierarkiet ved ikke, hvad den nærmeste fremtid vil bringe menneskeheden, fordi mennesker bestemmer deres egen skæbne. (DNA1 e.74).

(60) En af de første lektier, som en discipel er nødt til at lære, er at der, hvor han tror han er stærkest, og hvor han finder den største tilfredsstillelse, der findes meget hyppigt det farligste og svageste punkt. (DNA1 e.77).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(61) Jeg vil minde jer om, at disciplens liv altid er et liv med risici og farer, som der frivilligt og bevidst trædes ind i for den åndelige udfoldelses skyld og i menneskehedens tjeneste. (DNA1 e.88).

(62) Det, som kommer til syne, er ikke altid det som det i virkeligheden er; det, som sønderriver og nedbryder personlighedens liv, er ofte den befriende faktor, hvis det forstås rigtigt; det som vil bryde frem når lysets kræfter er trængt igennem verdens mørke, vil vidne om den udødelige menneskeånds natur. (DNA1 e.100-101).

(63) Gå din egen vej med styrke og i stilhed og gør det, som din sjæl kræver. Lad ikke de mindre stemmer fra de elskede og nære aflede dig fra dit fremskridt på tjenestens vej. Du tilhører nu verden og ikke længere en håndfuld af dine medmennesker. (DNA1 e.140-141).

(64) Andres reaktioner er ikke dit ansvar. Det er dit ansvar at give dem styrke og ubundethed. Bær derfor ikke ansvar som ikke er dine. (DNA1 e.405).

(65) Hvor sjældent tjener de, som har tid og overskud, således som de, der ikke har tid og overskud! (DNA1 e.543).

(66) Tab ikke modet broder fra gammel tid, hvis du finder den opadgående vej anstrengende og vanskelig at gå. Du er i godt selskab og er ikke alene. (DNA1 e.599).

(67) Du har meget at give, og jeg vil indtrængende bede dig om at give det. Jeg vil dog lige så stærkt påpege ikke at være utilbørlig bevidst om din effektive måde at give på. (DNA1 e.641).

(68) Lær at holde de ting, der vedrører dig, for dig selv … (DNA1 e.662).

(69) Det er anstrengelsen, der tæller. Resultaterne vil være uundgåelige og i overensstemmelse med anstrengelsen. (DNA1 e.727).

(70) Neofyttens råb er: »Fortæl mig om det. Fortæl mig. Så vil jeg ændre mig. Jeg vil acceptere, hvad som helst der siges, men fortæl mig om det.« Disciplens råb lyder: »Støt arbejdet. Glem dig selv. Verden har brug for dig.« (DNA1 e.736-737).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(71) Lad dit udsyn være vidt og åbent og din ydmyghed stor. (DNA2 e.3).

(72) For at være virkelig effektiv må du kultivere og indtage den holdning kun at være en ren kanal uden forhindringer, og du må ikke blokere denne kanal med *dine* ideer, *dine* planer og *dine* aktiviteter på det fysiske plan. (DNA2 e.443).

(73) Samarbejder du med Planen, eller i virkeligheden med dine egne planer? (DNA2 e.448).

(74) I midten af en stor tornado findes et sted, hvor der er fred. Således forlyder det. Fred kan findes. Sådan er det også med alle livets storme. De fører til fred, hvis du ikke er et blad. (DNA2 e.627).

(75) Vær ikke bekymret over ensomhed. Den sjæl, som ikke kan stå alene, har intet at give. (DNA2 e.755).

3
Accept af disciple

(1) Der findes mange misopfattelser i menneskenes tanker om, hvorledes en mester lader en accepteret discipel blive vidende om, at han er accepteret. Det er en almindelig opfattelse, at dette meddeles ham, og at mesteren under et interview accepterer ham og sætter ham i arbejde. Dette er ikke tilfældet. Den okkulte lov gælder for discipelskab såvel som for indviede, og mennesket går blindt fremad. Han håber, men han ved ikke; han forventer, at det måske er tilfældet, men der gives ingen håndgribelig forsikring. Ved at studere sig selv og de krav, som stilles, kommer han til den konklusion, at han måske har opnået en accepteret discipels status. Han handler derfor ud fra denne antagelse, og han overvåger omhyggeligt sine handlinger og sin tale og kontrollerer sine tanker, således at ingen ydre handling, intet unødvendigt ord eller nogen uvenlig tanke vil bryde den rytme, som han mener at have oprettet. Han fortsætter sit arbejde, men intensiverer sin meditation; han undersøger sine motiver, og han søger at forbedre sit mentale legeme. Han sætter tjenestens ideal op foran sig og søger altid at tjene, og når han er så opslugt af det forhåndenværende arbejde, at han har glemt

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

sig selv, ser han pludselig en dag den Ene, som så længe har set ham.

Dette kan ske på to måder: i fuld vågen bevidsthed eller ved en registrering af samtalen, der har fundet sted under søvnen, i den fysiske hjerne.

Disciplens erkendelse af denne begivenhed vil blive ledsaget af visse andre erkendelser.

1. Begivenheden erkendes som en kendsgerning, der ligger uden for al tvivl. Disciplen tvivler ikke længere.
2. Disciplen erkender, at noget hindrer ham i at nævne begivenheden for nogen. Der kan gå måneder eller år, før disciplen vil nævne det, og da kun til dem, der også anerkendes som disciple, eller til nogle medarbejdere, der er under *samme gruppeindflydelse*, og derfor er berettiget til at vide det, og hvis ret hertil er bekræftet af gruppens mester.
3. Visse faktorer, der styrker mesterens relation til disciplen erkendes gradvis og begynder i stadig større grad at styre disciplens liv.

    a. Han erkender, at hans kontaktpunkt med mesteren styres af gruppens behov og krisesituationer og har at gøre med hans tjeneste for gruppen. Det går efterhånden op for ham, at hans mester kun er interesseret i ham, for så vidt hans ego kan bruges i tjeneste gennem personligheden på det fysiske plan. Han begynder at indse, at hans mester arbejder med hans sjæl, og at det derfor er hans ego, der er i forbindelse med mesteren, og ikke det personlige selv. Hans problem står derfor i stadig større grad klart for ham, og dette er alle disciples problem, nemlig at holde forbindelseskanalen åben mellem sjælen og hjernen via tænkeevnen, således at mesteren hurtigt og let kan få kontakt, når han ønsker det. Til tider må en mester vente i ugevis, før disciplen er lydhør, fordi kanalen opad er lukket, og sjælen ikke er i forbindelse med hjernen. Dette er specielt tilfældet i discipelskabets første stadier.
    b. Han opdager, at det er *ham*, der i de fleste tilfælde lukker

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

døren på grund af lavere psykisme, fysisk uegnethed og mangel på tankekontrol, og han indser derfor, at han må arbejde ihærdigt og uophørligt med sit lavere selv.

c. Han opdager, at en af de første ting, han må lære, er at skelne mellem:

   Sin egen sjæls vibration.
   Vibrationen fra den gruppe af disciple, han er knyttet til.
   Mesterens vibration.

   Disse tre vibrationer er forskellige, og det er let at forveksle dem, specielt i begyndelsen. For aspiranter, der kontakter en høj vibration og stimulus, er det en sikker regel at antage, at det er deres egen sjæl, mesteren i hjertet, der kontakter dem, og ikke at indbilde sig (hvor rosende og smigrende det end måtte være for personligheden), at det er mesteren, som søger at nå dem.

d. Han opdager også, at mestrene ikke har for vane at smigre eller give deres disciple løfter. Hertil er de for optaget og for víse, ligesom de heller ikke spilder tid på at fortælle deres disciple, at de er bestemt til at beklæde høje poster, eller at de er deres mellemmænd, og at Hierarkiet er afhængig af dem. Ambition, kærlighed til magt og indbildskhed, der kendetegner mange mentale typer, sætter den kæmpende aspirant på prøve, og hans personlighed giver ham alt det, han behøver i den henseende. Disse egenskaber bedrager ham og fører ham på vildspor og tvinger ham op på en piedestal, hvorfra han før eller senere må stige ned. Mestrene fremkommer ikke med noget, som kan nære deres disciples stolthed, og de ytrer heller intet ord, som kan fremme en separatistisk holdning.

e. Disciplen opdager også snart, at mestrene ikke er lette at nå. De er travle mennesker, som knap kan afse tid til nogle få øjeblikkes kommunikation med disciplen. Kun i nødstilfælde, hvor det drejer sig om en begynder på discipelskabets vej, ofrer mestrene den nødvendige energi til at få en forbindelse i stand. Kontakten med gamle og prø-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

vede disciple er hyppigere, opnås lettere og fører til hurtigere resultater. Det bør imidlertid erindres, at jo mere ny disciplen er, desto mere opmærksomhed kræver han og mener også, at han bør have. De gamle og mere erfarne i tjeneste søger at opfylde deres forpligtelser og udføre deres arbejde med så lidt kontakt med mesteren som muligt. De søger at spare mesterens tid og betragter som regel et interview med mesteren som tegn på fiasko fra deres side, og beklager derfor, at de har måttet tage mesterens kostbare tid og har tvunget ham til at bruge sin energi for at sikre arbejdet mod fejlslagning og måske disciplen mod skade. Enhver højerestående discipels mål er at udføre sit arbejde og være i forbindelse med det åndelige kraftcenter, som hans gruppe udgør, og derved være i vedvarende kontakt med mesteren uden møder og personlig kontakt. Mange forventer kun at kontakte deres mester én gang om året, sædvanligvis ved tiden for fuldmåne i maj.

f. Han indser også, at relationen mellem mester og discipel er styret af love, og at der findes bestemte stadier og grader af kontakt i den ønskede forbindelse. (WM e.169-172; HM d.183-186).

(2) Når først han er en accepteret discipel og reelt har påtaget sig arbejdet, der forbereder til indvielse, er der ingen vej tilbage. Han kunne ikke, hvis han ville, og ashramen beskytter ham. (RI e.60).

(3) En accepteret discipel er en discipel, som:

1. Har accepteret kendsgerningen om Hierarkiet med den loyalitet og det samarbejde, som denne accept indebærer.
2. Har accepteret kendsgerningen, at alle sjæle er én, og som derfor har forpligtet sig til at udtrykke sig som en sjæl. Tjenesten, som skal ydes, er den, der vækker og stimulerer alle sjæle, der kontaktes.
3. Har accepteret tjenestens okkulte teknik. Hans tjeneste for menneskeheden bestemmer alle hans aktiviteter og indordner hans personlighed under tidens behov. Bemærk dette ud-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tryk. Kultiver indsigt og et respons tilpasset det *øjeblikkelige behov* og ikke en sensitiv reaktion på et fjernt mål.

4. Har accepteret Planen, som den er antydet af racens lærere. Han søger at forstå Planens natur og at fremme dens manifestation. (DNA1 e.83).

(4) Når de udsving, der præger kontakten, er forsvundet, og eleven er stabiliseret og bliver et »punkt af energi, som støt kommer nærmere«, da bliver han en accepteret discipel. (DNA1 e.98).

(5) Den første indvielse går altid forud for det accepterede discipelskabs stadie. Ingen mester accepterer en discipel eller optager ham i sin ashram, i hvem Kristi fødsel ikke har fundet sted. (DNA1 e.717).

(6) Derfor dækker begrebet *accepteret discipel* stadierne for den første og anden indvielse. (DNA1 e.728).

(7) Indviede disciple har ingen anden interesse end selve Planen og dens bestemmelse og materialisering på jorden. Accepterede disciple lærer dette. (DNA1 e.731).

(8) Der findes kun omkring fire hundrede accepterede disciple i verden i dag (skrevet 1934) – det vil sige mænd og kvinder, som virkelig ved, at de er disciple, samt ved, hvori deres arbejde består og udfører det. Ikke desto mindre findes der mange hundrede i den nuværende generation af unge mennesker, som står på tærskelen til at blive accepterede, og tusinder befinder sig på prøvestadiets vej. (WM e.164; HM d.178).

Se også: »Discipelskabets seks stadier.« (DNA1 e.673-773).

4
Afkald

(1) Sjælen må give afkald på personligheden. I umindelige tider har sjælen identificeret sig med det lavere personlige selv og har ved dette lavere selvs hjælp opnået erfaring og tilegnet sig megen viden. Den tid må nødvendigvis komme, hvor denne hjælp ikke længere er sjælen »dyrebar«, og hvor deres respekti-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ve positioner er vendt om. Sjælen er ikke længere identificeret med personligheden, men personligheden identificerer sig med sjælen og mister sin egen kvalitet og position. Alt det, der er erhvervet gennem evigheders kamp og strid, gennem smerte og glæde, gennem ulykke og tilfredsstillet begær, og alt, hvad livets hjul, der uophørligt har drejet, har bragt i sjælens besiddelse – *alt* det må opgives. Livet for disciplen bliver da en række løsrivelsesprocesser, indtil han har lært forsagelsens lektie. …

Sjælen må også … fuldstændigt give afkald på sin binding til andre personlige selv. Den må lære at kende og møde andre mennesker udelukkende på sjælens plan. I dette ligger der for mange disciple en svær lektie. Måske bekymrer de sig kun lidt om sig selv og har måske lært personlig ubundethed. Måske værdsætter de kun lidt det, der opnås ved kontakt med det lavere personlige selv. De er ved at lære at sætte sig ud over alt dette og har måske også for en stor del allerede gjort det, men kærligheden til deres børn, deres familie, deres venner og fortrolige er for dem af største betydning, og denne kærlighed holder dem fangen i de lavere verdener. De ophører ikke med at indse, at deres kærlighed først og fremmest er kærlighed til personlighederne og kun i anden række til sjælene. På disse skær sønderrives mange disciple gennem flere inkarnationer, indtil den tid kommer, da deres kærlighed, gennem smerte og lidelse ved konstant at miste det, de holder så meget af, træder ind i en ny, en højere og mere sand fase. De hæver sig over det personlige og finder – efter at have følt tab og lidelse – igen dem, som de nu elsker som sjæle. Da erkender de, at der har været gevinst og ikke tab, og at kun det illusoriske, kortvarige og usande er forsvundet. Det virkelige menneske er blevet bjærget og kan aldrig mere mistes.

Dette er meget ofte problemet for forældre, som er på discipelskabets vej, og det er gennem deres børn, at den lektie skal læres, som kan frigøre dem med henblik på indvielse. De holder på deres børn, og da dette er imod naturens lov, ender det ulykkeligt. Det er højdepunktet af egoisme. Hvis de blot vidste og så rigtigt, ville de erkende, at for at kunne fastholde må de

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

give slip, og for at kunne bevare, må de frigive. Sådan er loven.

Sjælen må lære at give afkald på tjenestens frugter eller høst og lære at tjene uden at knytte sig til resultater, midler, personer eller til ros.

Sjælen må også opgive følelsen af ansvar for det, som andre disciple foretager sig. … Forholdet mellem disciple er egoisk og ikke personligt. Forbindelsesleddet vedrører sjælen og ikke forstanden. Enhver personlighed følger sin egen kurs, må bære sine egne forpligtelser, gennemleve sin egen dharma og fuldbyrde sin egen karma og således tage ansvaret for sig selv over for sin herre og mester, sjælen; og ansvar vil der være. …

Etableringen af indre kontakt og forbindelse (med andre tjenere), baseret på erkendt enhed i hensigt og sjælskærlighed, lader sig fortrinligt gennemføre, og for det må alle disciple kæmpe og stride. På det ydre plan er en fuldstændig enighed om detaljer, metode og udlægning af principper ikke mulig på grund af den separatistiske holdning i dag. Men – det indre tilhørsforhold og samarbejde *må* for enhver pris etableres og udvikles på trods af de ydre divergenser i opfattelse. Når den indre forbindelse holdes i kærlighed, og når disciple giver afkald på følelsen af autoritet over for hinanden og på ansvar for hinandens aktiviteter, og samtidig står skulder ved skulder i det ene arbejde, da vil alle forskelle, divergenser og uenigheder automatisk overvindes. Der er tre regler, der er vigtige for disciple i vor tid. …

1. At aflægge eller ofre den ældgamle tendens til at kritisere og korrigere andres arbejde og derved bevare den indre gruppeintegritet. Adskillige planer om tjeneste er faldet til jorden, og adskillige arbejdende disciple er blevet hindret af kritik mere end af nogen anden væsentlig årsag.
2. At aflægge eller ofre følelsen af ansvar for andres handlinger og især for disciples handlinger. Se til, at din egen aktivitet står mål med deres, og i kampens glæde og på tjenestens vej vil det alment gode opnås.
3. At aflægge åndshovmodet, der anser sin vej og sine fortolk-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ninger for at være rigtige og sande og andres falske og forkerte. Det er vejen til adskillelse. At holde sig til integrationens vej, som er sjælens og ikke intellektets.

Dette er hårdt sagt, men det er de regler, efter hvilke lærerne på den indre side styrer deres handlinger og deres tanker, når de arbejder med hinanden og med deres disciple. Den indre integritet er nødvendigvis for dem en virkelig kendsgerning. Det er det ikke for disciplen. Men for lærerne på den indre side er de ydre meningsforskelle frastødende. De overlader til enhver frit at tjene Planen. De træner deres disciple (uanset deres grad) i at tjene Planen i frihed, for i frihed og i følelsen af glæde og i den indre styrke, der opstår af samarbejdende kærlighed, bliver det bedste arbejde gjort. Det er oprigtighed, de ser efter. Beredvillighed til at ofre det mindre, når det større fornemmes, det er det, de søger. Den spontane beslutning om at give afkald på længe efterstræbte idealer, når et større og mere vidtfavnende viser sig, er deres vejleder. At ofre stolthed og ofre personligheden, når arbejdets storhed og behovets nødvendighed er erkendt, er det, der får dem til at samarbejde. Det er vigtigt, at disciplene lærer at ofre det ikke-væsentlige, for at arbejdet kan gå videre. Selv om det kun er lidet anerkendt, kommer de mange teknikker, metoder og måder i anden række i forhold til det store behov i verden. Der er mange veje, mange synspunkter, mange eksperimenter og mange bestræbelser – fejlslagne eller heldige – og alle kommer de og går, men menneskeheden består. Alle gør sig gældende i en mangfoldighed af mentalitet og erfaring, men målet består. Forskellen ligger altid i personligheden. Når denne lov om offer styrer tanken, vil dette uundgåeligt få alle disciple til at give afkald på det personlige til fordel for det universelle og til fordel for sjælen, der ikke kender adskillelse og ikke kender forskel. Da vil ingen stolthed, ej heller et kort- og snæversynet perspektiv eller en trang til indblanding (som så mange mennesker ynder) eller misforståelse af motiver hindre deres samarbejde med hinanden som disciple eller hindre deres tjeneste for verden. (EP2 e.104-109; EP2 d.109-114).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(2) Den store forsagelse bliver først mulig, når de mindre forsagelser praktiseres og styrer disciplens og gruppens liv. At forsage ambition og alle personlighedsbånd, samt at forsage alt, som hindrer fremgang, når det åbenbares for sjælens øje, lægger en sund grund til den sidste store overføring, som er baseret på forsagelsen af det, som i æoner har været ensbetydende med skønhed, sandhed og godhed, og som har vist sig at være det allerhøjeste mål for alle forhåbningsfulde anstrengelser. Bestræbelsen for at se det, som ligger forude og bag den tilsyneladende afsluttende sjælsfusion, konfronterer på dette tidspunkt disciplene, blandt dem nogle af jer. Det er mit oprigtige håb, at I alle må trænge gennem dette sjælens slør og til sidst se dette slør »revet i stykker fra øverst til nederst«, så I bliver i stand til med dem af samme grad at sige: »det er fuldbragt«. Så vil den højere evolutions vej åbne sig for jer såvel som for andre, og herrens herlighed vil blive set i et nyt lys – et lys som vil dæmpe og sætte alle tidligere mål og visioner i skyggen. (RI e.224).

5
Agni

(1) AGNI, ildens herre, hersker over alle ildelementalerne og -devaerne på den menneskelige evolutions 3 planer, det fysiske, astrale og mentale plan, ikke blot på denne planet, kaldet Jorden, men også alle andre steder i systemet. (CF e.65; KI d.90).

(2) Agni, summen af alle guderne. Han er Vishnu eller Solen i al sin pragt, blandingen og sammensmeltningen af stoffets og sindets ild. Han er intelligensen, der pulserer i hvert atom, og tanken som driver systemet. Han er substansens ild og ildens substans, flammen og det flammen ødelægger. (CF e.602; KI d.569).

(3) Alle udviklingsmulighederne ligger i Agnis belivende kraft og hans evne til at stimulere. Han er selve livet og drivkraften bag evolution, psykisk udvikling og bevidsthed. (CF e.606; KI d.573).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(4) »Vor Gud er en fortærende ild« henviser hovedsagelig til Agni, den kontrollerende faktor i vor tid. Ildens devaer vil komme til at spille en stadig vigtigere rolle i alle jordiske processer. Til dem er givet den opgave at indlede den nye tidsalder, den nye verden, den nye civilisation og opbygge det nye kontinent. … Agni kontrollerer ikke kun ilden på jorden og styrer ikke kun på mentalplanet, men han er også utvetydigt forbundet med det arbejde at opvække den hellige ild, kundalini. … Ildens herre vil fuldbyrde sin specielle opgave i denne cyklus ved at opvække kundalini-ilden hos det store antal mennesker, som er rede. Dette vil påbegyndes i vort århundrede og aktivt føres videre gennem de kommende et tusinde år. (WM e.390-391; HM d.404).

6
Anerkendelse

Den tredje egenskab som fuldstændigt skal rykkes op med rode og tilintetgøres, er alle reaktioner på anerkendelse, hvad enten denne anerkendelse kommer fra menneskenes verden, andre disciple eller en mester. Evnen til at arbejde uden at få nogen anerkendelse, til at se andre uberettiget kræve belønning for en handling, og endog til at lade som intet, når andre gør krav på resultater af det gode, som den enkelte discipel eller hans gruppe har igangsat, er den hierarkiske arbejders adelsmærke. Mestrene får ingen anerkendelse for det arbejde, deres disciple udfører, skønt de giver den oprindelige impuls og giver både råd og vejledning; disciplen udfører Planen; han påtager sig ansvaret; han betaler prisen, god eller dårlig, eller får de karmiske følger af den indledte aktivitet, og det er ham, der bliver kendt af mængden. Men disciplen har – så længe han *søger* anerkendelse, og tænker i resultater samt responderer på verdens reaktion på sit individuelle arbejde – langt at gå for at nå de højere indvielser. (RI e.211-212).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

7
Antahkaranaen

(1) Undervisning bør i den nye tidsalder også slå bro over kløften mellem sindets tre aspekter: mellem sjælen og den lavere tænkeevne, og dermed virkeliggøre enhedsskabelsen mellem sjæl og personlighed; desuden mellem den lavere tænkeevne, sjælen og den højere tænkeevne. Til dette er menneskeheden i dag rede. For første gang i menneskehedens historie kan dette brobygningsarbejde nu foregå på en relativ bred basis. Dette behøver jeg ikke at uddybe nærmere, for det vedrører den ældgamle visdoms tekniske detaljer, som jeg allerede har behandlet i mine andre bøger. (ENA e.5; UNT d.21).

(2) Undervisning er derfor antahkaranaens videnskab. Denne videnskab og denne terminologi er den esoteriske måde at anskueliggøre kendsgerningen om brobygningens nødvendighed. Antahkaranaen er den bro, som mennesket bygger – gennem meditation, forståelse og sjælens magiske, skabende arbejde – mellem de tre aspekter af sindet eller tænkeevnen. Derfor vil hovedformålet med den fremtidige undervisning blive:

1. At koordinere og samstemme tænkeevnen og hjernen gennem en korrekt forståelse af menneskets indre konstitution, især af det æteriske legeme og kraftcentrene.
2. At bygge bro mellem hjerne-tænkeevne-sjæl og således skabe en integreret personlighed, som er et stadigt bedre udtryk for den iboende sjæl.
3. At bygge broen mellem den lavere tænkeevne, sjælen og den højere tænkeevne, således at en oplysning af personligheden bliver mulig. (ENA e.6; UNT d.21-22).

(3) »Før et menneske kan betræde Vejen, må han blive Vejen selv.« Antahkaranaen er, symbolsk udtrykt, Vejen. Dette er en af den esoteriske videnskabs paradokser. Skridt for skridt og stadium for stadium konstruerer vi Vejen, ligesom edderkoppen spinder sin tråd ud af sig selv. Det er »vejen tilbage«,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

som vi udvikler ud af os selv. Det er desuden den »vej«, vi finder og betræder. (ENA e.7; UNT d.22-23).

(4) Den studerende må lære at skelne mellem livstråden og bevidsthedstråden (sutratma og antahkarana). Den ene er basis for udødelighed, den anden basis for kontinuitet. Forskeren må være opmærksom på denne subtile forskel. …

Sutratmaen er den direkte livsstrøm, ubrudt og uforanderlig, og kan symbolsk betragtes som en levende energistrøm, der flyder direkte fra selve centrum til periferien, fra kilden til dens ydre udtryk eller synlige form. Den er *livet*. …

Bevidsthedstråden (antahkaranaen) … er den tråd, der spindes som følge af livets tilsynekomst i en form på det fysiske plan. Symbolsk kan man sige, at sutratmaen virker ovenfra og ned og er livets nedstigning til ydre manifestation. Antahkaranaen væves, udvikles og skabes som følge af denne oprindelige skabelse, og den strækker sig nedefra og op (eller udefra og ind) fra fænomenernes ydre verden til virkelighedens indre verden, betydningens verden. (ENA e.26-27; UNT d.40).

(5) (Mennesket) opdager et aspekt af sig selv, som han næppe havde vovet at drømme om på et tidligere udviklingstrin. Han opdager sjælen og passerer derefter igennem dualitetens illusion. Dette er et nødvendigt, men ikke varigt stadium. … Han søger at opnå enhed med sjælen, at identificere sig – den bevidste personlighed – med den overskyggende sjæl. Det er på dette stadium, teknisk set, at den egentlige bygning af antahkaranaen må påbegyndes, broen mellem personligheden og sjælen. (ENA e.29; UNT d.42).

(6) *Antahkarana videnskaben.* Det er den nye og sande videnskab om sindet, som anvender mental substans til at bygge bro mellem personlighed og sjæl, og derefter mellem sjælen og den åndelige triade. Dette betyder aktivt arbejde i en substans, der er finere end substansen i de tre verdener, hvori den almindelige menneskelige udvikling foregår. Det drejer sig om den substans, hvoraf mentalplanets tre højere underplan består. Disse symbolske broer vil, når de er bygget, lette bevidsthedsstrømmen og skabe den kontinuitet i bevidstheden eller følelse

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

af ubrudt bevidsthed, som til sidst vil gøre en ende på al dødsfrygt, ophæve enhver fornemmelse af adskillelse og gøre menneskets hjernebevidsthed modtagelig for indtryk fra de højere åndelige riger eller fra Guds sind. På den måde kan mennesket lettere blive indviet i skaberens formål og planer. (ENA e.95-96; UNT d.104-105).

(7) Bygningen af antahkaranaens anden halvdel (den som slår bro over bevidsthedskløften mellem sjælen og den åndelige triade) kaldes visionens videnskab, for ligesom den første halvdel af broen bygges gennem anvendelse af mental substans, så bygges den anden halvdel gennem anvendelse af lys-substans. (ENA e.96-97; UNT d.105).

(8) Antahkarana videnskaben er forbundet med energiproblemet i sin helhed, men især med den energi, som bruges af den enkelte, og med de kræfter, hvormed individet forbinder sig med andre individer eller grupper. (ENA e.143; UNT d.147).

(9) Antahkarana videnskaben er videnskaben om den tredobbelte tråd, som har eksisteret fra tidernes morgen og forbinder det individuelle menneske med dets monadiske kilde. Erkendelsen af denne tråd og dens bevidste anvendelse, som Vejen og metoden til stadigt ekspanderende kontakter, kommer relativt sent i udviklingsprocessen. Målet for alle aspiranter og disciple er at blive bevidst om denne strøm af energi i dens forskellige differentieringer og bevidst at anvende disse energier på to måder: i det indre til selvudvikling og til tjeneste for Planen og menneskeheden. (ENA e.146; UNT d.149-150).

(10) Antahkarana videnskaben beskæftiger sig derfor med hele systemet af energier, som strømmer ind, dvs. med processerne: anvendelse, transformation og fusion. Den befatter sig også med de udstrømmende energier og deres forbindelse med omgivelserne og danner derfor basis for videnskaben om kraftcentrene. (ENA e.147-148; UNT d.151).

(11) Antahkaranaen er følgelig en tråd vævet af *bevidsthed,* af intelligens, og er den modtagende formidler i alle følsomme reaktioner. (ENA e.148; UNT d.151).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Se også: (DNA2 e.193-194, 408), (RI e.441-501).

8
Aspiranten

(1) Efterhånden som aspiranten udvikler sig, afbalancerer han ikke alene de parvise modsætninger, men gennemskuer også hemmeligheden om sin broders hjerte. Han bliver en anerkendt kraft i verden og opfattes som én, man kan stole på vil tjene. Mennesker beder ham om assistance og hjælp på hans specielle felt, og han begynder at udsende sin tone, så den kan høres, ikke kun i menneske-, men også devarækker. På dette stadium gør han det gennem pennen i litteratur, det talte ord i undervisning og foredrag, musik, maling og kunst. Han når menneskers hjerte på en eller anden måde og hjælper og tjener dermed sin race. (CF e.865-866; KI d.798-799).

(2) Se derfor, hvorledes alle aspiranters liv, hvis det skrider frem med den ønskede hastighed, består af stadig bevægelse, bestandige forandringer og adskillelser, en stadig opbygning og nedbrydning, planlægning og sammenbrud af disse planer. Det er et liv med uafbrudt lidelse, med hyppige sammenstød med omgivende omstændigheder, med talrige venskaber, der stiftes og forandres, med uophørlig forandring og smerte som følge. Idealer transcenderes, men snart ses de kun at være stationer på vejen til noget endnu højere; visioner ses, men kun for at blive erstattet med andre; drømme drømmes, men kun for at blive virkeliggjort og kasseret; venner vindes for at blive elsket og siden forladt og for senere og langsommere at følge i den stræbende aspirants fodspor … (WM e.264; HM d.278-279).

(3) Ingen aspirant – hvor oprigtig og hengiven han end er – er fejlfri. Hvis han var det, ville han være adept. Alle aspiranter er endnu selviske, har endnu tilbøjelighed til vrede og irritabilitet, og besværes endnu af depression og til tider endog af had. Irritation og had vækkes ofte af det, vi kalder retfærdige årsager. Uretfærdighed mod andre, grusomhed mod mennesker og mod dyr, og had og ondskab fra medmennesker vækker i dem

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tilsvarende reaktioner, som forårsager megen lidelse og forsinkelse. Én ting må aldrig glemmes. Hvis en aspirant fremkalder had hos en broder, hvis han vækker denne tilstand, og hvis han møder antipati og modstand, så er det, fordi han selv ikke er helt harmløs; der findes stadig uroens frø i ham, for det er en naturlov, at vi modtager, hvad vi giver, og vi frembringer reaktioner i overensstemmelse med vor egen aktivitet, enten den er fysisk, emotionel eller mental. (WM e.483; HM d.493-494).

(4) Alle aspiranter ved og har ned gennem tiderne lært, at et rent sind og et rent hjerte, at sandhedskærlighed og at et liv i tjeneste og uselviskhed er de vigtigste forudsætninger, og hvor de mangler, hjælper intet, og ingen af de store hemmeligheder kan meddeles. (WM e.543; HM d.553).

(5) Det umiddelbare mål for alle stræbende disciple i dag kan derfor ses at være følgende:

1. At opnå klarhed i tænkningen, hvad angår deres egne personlige og øjeblikkelige problemer, og frem for alt problemet vedrørende deres mål i tjeneste. Dette gøres gennem meditation.
2. At udvikle sensitivitet over for de nye impulser, som i dag strømmer gennem verden. Dette tilvejebringes ved at elske alle mennesker mere og ved kærlighed og forståelse at kontakte dem med større lethed. Kærlighed åbenbarer.
3. At udføre tjeneste med fuldstændig upersonlighed. Dette gøres ved at eliminere personlig ambition og magtbegær.
4. At afvise at tage notits af den offentlige mening eller af et nederlag. Dette gøres ved at være yderst opmærksom på sjælens stemme og ved at bestræbe sig på altid at dvæle i den højestes hemmelige bolig. (WM e.635-636; HM d.641).

(6) Ingen oprigtig studerende går helt ubemærket. Under arbejdets pres og det daglige besværs byrde og anstrengelser er det opmuntrende at vide, at der findes dem, som overvåger, og at enhver kærlig gerning, enhver opadstræbende tanke og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

enhver uselvisk reaktion bliver bemærket og kendt. Husk imidlertid, at hjælpernes opmærksomhed tiltrækkes af aspirantens tiltagende vibration og ikke af et særligt kendskab til en fuldført gerning eller en udsendt tanke. De, som underviser, er beskæftiget med sandhedens principper, med vibrationsgrader og med kvaliteten af det lys, som kan ses. De er ikke vidende om og har heller ikke tid til at overvåge bestemte gerninger, ord eller forhold. Jo før de studerende forstår dette og fra deres tanker udelukker ethvert håb om at få kontakt med et fænomenalt individ, som de kalder en mester, som har så megen fritid og så udviklede evner, at han kan beskæftige sig med deres ubetydelige gøremål i tid og rum, jo hurtigere vil de gøre fremskridt.

Når der imidlertid sker en jævn vækst, en tilpasning til okkulte principper, således at bestemte forandringer frembringes i de legemer, som anvendes, samt et tiltagende udstrålende lys, er dette kendt og registreret, og aspiranten belønnes med større muligheder for at tjene sine medmennesker. (WM e.638; HM d.643-644).

(7) Denne femfoldige erfaring i ethvert individs liv sker på følgende måde i den almindeligt intelligente aspirants liv – den aspirant, der responderer på og drager fordel af nutidens civilisation og uddannelse:

1. Tilegnelse af det fysiske hylster. Dette finder sted mellem det fjerde og det syvende år, når sjælen, der hidtil har overskygget, tager den fysiske form i besiddelse.
2. En krise under opvæksten, hvor sjælen tilegner sig astrallegemet. Denne krise erkendes ikke af almenheden, og kun fordi der viser sig midlertidige afvigelser, opfattes den vagt af den almindelige psykolog. Denne erkender ikke årsagen, kun virkningerne.
3. En lignende krise mellem det enogtyvende og femogtyvende år, hvor mentallegemet tilegnes. Mennesket skulle da begynde at respondere på egoiske indflydelser, og er der tale om et fremskredent menneske, er dette ofte tilfældet.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

4. En krise mellem det femogtredivte og toogfyrretyvende år, hvor bevidst kontakt med sjælen etableres. Den trefoldige personlighed begynder da som en enhed at respondere på sjælsimpuls.
5. I de år, der er tilbage af livet skulle der mellem sjælen og dens vehikler opstå en stærkere og stærkere forbindelse, der fører til en ny krise mellem det seksoghalvtredsindstyvende og treogtresindstyvende år. Af denne krise afhænger det, om personen fremtidigt vil være til nytte, og om hvorvidt egoet vedbliver at anvende vehiklerne ind i alderdommen, eller om der sker en gradvis tilbagetrækning af den iboende entitet.

Der er mange tilsvarende krisecykler i enhver sjæls livshistorie ned gennem tiderne, men disse fem store kriser kan tydeligt ses ud fra en højere synsvinkel. (EP2 e.52-53; EP2 d.62-63).

(8) Psykisk sensitivitet, mystisk dualitet og magtudtryk, det er aspirantens tre hovedproblemer, der må studeres og forstås. De påvirker hos disciplen de tre vigtige centre – hovedet, hjertet og centret mellem øjenbrynene – da psykisk sensitivitet har forbindelse med hjertet, mystisk dualitet med ajnacentret og magtproblemet med det højeste hovedcenter.

Hos en aspirant eller et fremskredent menneske påvirker de nævnte problemer struben, solar plexus og sakralcentret, men da de beror på en udvidelse af bevidstheden, er der kun en lille virkning at spore hos det uudviklede menneske eller gennemsnitsmennesket, som er optaget af det fysiske plans liv og følelsesmæssige reaktioner. Han gennemlever ikke de stimulerende, men oprivende processer med hensyn til nyorientering, dualitetserkendelse og personlighedsfusion. Som vi tidligere har set, medfører integrationen sine egne problemer. (EP2 e.614; EP2 d.580).

(9) Det, I har størst behov for, er en *intensivering af jeres indre åndelige aspiration.* I bør arbejde mere direkte ud fra det, der kan kaldes et spændingspunkt. Studér det, jeg har sagt, om spænding og intensitet. Det er intensiteten i hensigten, der vil forandre jer fra den tungnemme, ganske tilfredse aspirant til

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

disciplen, hvis hjerte og sind brænder. Måske foretrækker I at gå roligt fremad – uden nogen gruppeindsats – og at udføre jeres arbejde for mig og gruppen som en velordnet del af hverdagslivet, en del I kan tilpasse, næsten som I vil, og hvor åndens liv får sin rimelige andel, tjenesteaspektet ikke udelades, og jeres liv er omhyggeligt afbalanceret og uden særlig stor belastning. Når dette er tilfældet, kan det være jeres personligheds valg eller jeres sjæls beslutning for et specifikt liv, men det betyder, at I *ikke* er disciple, der underordner alt andet discipelskabets liv.

Jeg vil gerne understrege to ting. For det første: Hvis I kan ændre jeres spænding således, at I drives af åndens liv, vil det medføre en inspirerende niveauforandring i jeres indre liv. Er I forberedt på det? For det andet: Der vil ikke ske nogen ydre forandring i jeres forhold til omverdenen. Jeres ydre forpligtelser og interesser skal fortsat opfyldes, men jeg taler om den indre orientering, om dynamiske indre beslutninger og om en indre organisering beregnet på tjeneste og offer. Måske foretrækker I den langsommere og lettere vej? Hvis det er tilfældet, er det helt jeres egen sag, og I er stadig på vej. I er stadig konstruktive og nyttige. Her præsenterer jeg jer ganske enkelt for en af de kriser, der kommer i alle disciples liv, hvor der skal foretages valg, der er bestemmende for en cyklus, *men kun for én cyklus.* Det er først og fremmest et spørgsmål om hastighed. Det drejer sig om, at eliminere det uvæsentlige og at koncentrere sig om det væsentlige – om de indre væsentlige ting, der vedrører sjælen og dens relation til personligheden, og om de ydre ting, der vedrører jer og jeres omgivelser. (RI e.496).

(10) Jeres hovedopgave som aspiranter er at opøve den højere sensitivitet, at gøre jer selv så rene og uselviske, så jeres sind forbliver uberørt af hændelserne i de tre verdener, og at søge den opmærksomme åndelige sans, som vil sætte jer i stand til at modtage indtryk og dernæst til at fortolke de modtagne impressioner korrekt. (RI e.549).

(11) Målet for flertallet af aspiranterne er ikke at begrænse deres bevidsthed ved at koncentrere sig om detaljer som fx de

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

permanente atomer og de detaljer, der er forbundet med den individuelle formnatur. Målet for enhver aspirant er at udvide sin bevidsthed til at inkludere det, som ligger ud over ham selv, at opnå de mere ophøjede bevidsthedstilstande i gruppelivet og menneskeheden og at integrere sig bevidst i Hierarkiet og sluttelig i Shamballa samt okkult at *»kende«* Gud i hans mange faser af altomfattende dimension og fuldkommenhed. (DNA1 e.766).

9
Astrale fænomener

I den træning, der vil blive givet i de næste få årtier, vil udviklingen af astralt syn og hørelse blive helt udelukket eller (hvis det eksisterer) til sidst overvindes. Den sande discipel stræber efter at få sit tyngdepunkt på det mentale plan med den målsætning at hæve sin bevidsthed yderligere og ind i sjælens altomfattende og udvidede bevidsthed.

Hans mål er at indbefatte det højere, og på dette stadium har han intet behov for at genvinde den astrale evne, som I ved, de mindre udviklede racer på jorden og mange af de højere dyr var i besiddelse af. Senere, når adeptskab er opnået, kan han virke på det astrale plan, skulle han ønske det, men det bør erindres, at mesteren arbejder med menneskehedens sjælsaspekt (og alle formers) og ikke med dens astrallegeme. Dette er ofte blevet overset af lærere både i Østen og i Vesten.

… Jeg vil derfor sige til alle de studerende, at deres hovedopgave er at blive bevidst om sjælen, at kultivere sjælsbevidsthed og at lære at leve og virke som sjæle. (WM e.166; HM d.179-180).

Se også: PSYKISKE EVNER.

10
Astrallegemet
(Det emotionelle legeme)

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(1) *Renselse af det emotionelle legeme.*

Det emotionelle legeme er ganske enkelt én stor reflektor. Det antager farve fra sine omgivelser og bliver berørt af dem. Alle begær, der kommer i dets nærhed, har indvirkning. Det påvirkes af alle sindsstemninger og fantasier fra omgivelserne. Det sættes i bevægelse af enhver strømning. Enhver lyd får det til at vibrere, hvis ikke aspiranten forhindrer dette ved at opøve det til kun at modtage og registrere de indtryk, der kommer fra det intuitive niveau via det højere selv og derfor via det atomare underplan. Målet for aspiranten bør være at opøve det emotionelle legeme, så det bliver roligt og klart som et spejl, hvorved det vil blive i stand til at reflektere perfekt. … Hvilke ord bør beskrive det emotionelle legeme?

Det bør ordene: stille, afklaret, uanfægtet, roligt, fredeligt, gennemsigtigt og klart. … Hvordan kan man opnå det? Der kan anvendes forskellige metoder, nogle under styring af aspiranten og nogle under styring af mesteren.

a. Ved konstant at observere alle begær, motiver og ønsker, der krydser den daglige horisont, og derefter ved at fremhæve de højere målrettede og afvise de lavere.
b. Ved dagligt og konstant at forsøge at kontakte det højere selv og at reflektere dets ønsker i livet …
c. Ved på en bestemt tid dagligt at prøve at bringe det emotionelle legeme i ro … Enhver aspirant må selv opdage, i hvilke situationer han uden videre giver efter for voldsomme vibrationer, såsom frygt, angst, personlige begær af enhver art, personlig kærlighed til noget eller nogen, mismod og oversensitivitet fx i forbindelse med den offentlige opinion. Derefter må han overvinde denne vibration ved at påtvinge en ny rytme, der definitivt eliminerer og opbygger.
d. Ved i natbevidstheden at bearbejde det emotionelle legeme under styring af mere fremskredne egoer, der arbejder under en mesters vejledning. (LOM e.337-339).

(2) Når illusion og blændværk begge er overvundet, visner

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

det astrale legeme bort i den menneskelige bevidsthed. Der er intet begær tilbage for det adskilte selv. Kama-manas forsvinder og mennesket i sin legemsnatur ses da i sit inderste væsen som sjæl-sind-hjerne. Det er et stort mysterium, og dets betydning kan først forstås, når mennesket har fået kontrol over sin personlighed og har elimineret alle aspekter af blændværk og illusion. Dette fuldbyrdes gennem fuldbyrdelse. Denne beherskelse opnås ved at beherske. Denne eliminering af begær fremkaldes ved bevidst at eliminere. Gå derfor i gang med arbejdet, mine brødre, og problemets afklaring vil uundgåeligt følge. (GLA e.66; BLV d.65).

Se også: ASTRALPLANET.

11
Astralplanet

(1) Noget af det vigtigste, som enhver aspirant må lære, er at forstå det astrale plan, at fatte dets natur og lære at stå frigjort fra det såvel som at arbejde på det. … I det øjeblik et menneske kan »se« på det astrale plan og kan opnå ligevægt og holde sig stabil midt i dets vibrerende kræfter, så er han moden til indvielse. …

Det astrale plan viser sig – når det først bestemt kan *ses* af aspiranten ved hjælp af det »åbnede øje« – som en tæt tåge, forvirring, skiftende former, farver, der gennemtrænger hinanden og blandes, og det hele er et så broget syn, at håbløsheden ved dette foretagende synes overvældende. Det er ikke lyst, tindrende eller klart. Det er tilsyneladende en uigennemtrængelig forvirring, for det er mødestedet for kræfter. …

Det astrale plan er stedet for illusion, blændværk og forvrængede fremstillinger af virkeligheden. Årsagen til dette er, at ethvert individ i verden er halvt optaget af at arbejde med astralt stof, og styrken af menneskeligt begær og verdens begær frembringer den konstante »billeddannelse« og formopbygning, som fører til de mest konkrete virkninger i det astrale stof. … Læg til disse former det vedvarende og stadigt voksende scenarium, som vi kalder »akasha-kronikken«, som vedrører forti-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

dens emotionelle historie, læg hertil aktiviteterne hos de diskarnerede liv, som passerer gennem det astrale plan – enten på vej ud af eller ind i inkarnation – læg yderligere hertil de stærke rensede og intelligente ønsker hos alle overmenneskelige liv, inklusive det okkulte planetariske Hierarki, og hele summen af tilstedeværende kræfter bliver overvældende. Alt dette påvirker og gennemstrømmer ethvert menneskeligt væsen, og hans respons vil afhænge af hans fysiske legemes tilstand samt centrenes tilstand. Aspiranten må finde vej gennem dette illusoriske panorama, finde nøglen eller den tråd, som fører ham ud af labyrinten, holde fast ved hver nok så lille del af virkeligheden, således som den viser sig for ham, og lære at skelne sandhed fra blændværk, det vedvarende fra det midlertidige og vished fra det uvirkelige. …

Intet blændværk, ingen illusion kan længere holde det menneske fanget, som har sat sig den opgave at betræde den knivskarpe vej, som fører gennem ørkenen, gennem de tætteste skove, gennem sorgens og lidelsens dybe vande, gennem opofrelsens dal og over visionens bjerge til befrielsens port. Han vil til tider færdes i mørke (og mørkets illusion er meget virkelig); til andre tider færdes han i et lys så blændende og forvirrende, at han knapt kan se vejen foran sig; han kommer til at føle, hvad det vil sige at vakle på vejen og give efter for tjenestens og stridens træthed; han kan midlertidigt havne på et sidespor og vandre på ambitionens, selvinteressens og den materielle fortryllelses biveje, men fejltrinet vil kun være kortvarigt. (WM e.221-223; HM d.235-238).

(2) Der findes intet astralplan undtagen i det fjerde naturriges bevidsthed, for mennesket lever »under illusion« på en måde, der adskiller sig fra den bevidste opfattelse i ethvert andet naturrige – over eller under det menneskelige.

Jeg kan ikke fuldt ud klargøre, hvad jeg mener. Hvordan kan nogen, som er underkastet sansernes illusion – hvad alle menneskelige væsener er – forestille sig bevidsthedstilstanden hos dem, der har befriet sig fra det astrale plans illusioner, eller fatte bevidsthedstilstanden hos de livsformer, som endnu ikke har udviklet astral bevidsthed? Det er tænkeevnens duale natur,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

som forårsager denne illusion. …

Alligevel er det netop denne illusion, som til sidst giver mennesket det hemmelige nøgleord til Guds rige og tilvejebringer hans frigørelse. Det er selve maya, som tjener til at føre ham til sandhed og viden; det er på det astrale plan, at separatismens vranglære må overvindes. … Visdommens mestres hemmelige videnskab er hemmeligheden om, hvordan man spreder de tåger, det mørke og den tristhed, som er frembragt af ildenes forening i de tidlige stadier. Mesterens hemmelighed er den opdagelse, at der ikke findes noget astralplan; han opdager, at det astrale plan er et fantasibillede, som er skabt ved en ukontrolleret anvendelse af den skabende imagination samt ved misbrug af magiske kræfter. (WM e.614-615; HM d.619-620).

(3) Jeg har andetsteds nævnt, at der findes intet astralplan eller astrallegeme. På samme måde, som det fysiske legeme er opbygget af stof, der ikke betragtes som et princip, så hører det astrale legeme – når det anskues fra det mentale plan – til samme kategori. Dette er vanskeligt for jer at forstå, eftersom begær og emotion synes så virkelige og så overordentlig vigtige. Men set fra det mentale plans synsvinkel er det astrale legeme bogstaveligt talt et »fantasifoster«, det er *ikke* et princip. Den meget omfattende anvendelse af fantasi i begærets tjeneste har ikke desto mindre konstrueret en illusorisk verden af blændværk – det astrale plans verden. Når et menneske er i fysisk inkarnation, og såfremt han ikke befinder sig på discipelskabets vej, synes det astrale plan yderst virkeligt med en vitalitet og et liv, der er helt dets eget. Efter den første død (det fysiske legemes død) forekommer det stadig lige virkeligt. Men dets kraft svinder langsomt bort; det mentale menneske når frem til erkendelse om sit eget sande bevidsthedsstade (uanset om det er udviklet eller ikke), og den anden død bliver mulig og indtræder. Denne fase omfatter eliminationsprocessen. (EH e.409; EH d.382).

(4) Selv om der ikke findes et astralplan, set fra mestrenes synspunkt, anerkendes det dog af millioner, idet de arbejder i dets bedrageriske sfære, men her får de hjælp af den indviede discipel, der arbejder fra de højere tilsvarende niveauer. (RI

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

e.65).

Se også: ASTRALLEGEMET og (DNA2 e.377).

12
Astrologi

(1) At astrologi er en videnskab, og en kommende videnskab, er sandt. At astrologi i sit højeste aspekt og i sin sande fortolkning til sidst vil sætte mennesket i stand til at fokusere sin forståelse og til at fungere rigtigt er ligeledes sandt. At hemmeligheden om den sande samordning mellem sjæl og form vil blive afdækket ved de opdagelser, som astrologien vil gøre i fremtiden, er også rigtig. Men *den* astrologi findes endnu ikke. Alt for meget bliver overset og alt for lidt er kendt til at gøre astrologien til den eksakte videnskab, som mange påstår, at den er. Denne påstand vil blive indfriet engang i fremtiden, men endnu er tiden ikke inde.

… Astrologernes påstand angående realiteten af de energier, som indvirker på den menneskelige organisme, kan anses for at være sand; deres påstand angående deres evner til at fortolke dem er derimod ofte ubegrundet. Selv den højeste intelligens på jorden ved i virkeligheden så lidt; og glem ikke, at adepterne først og fremmest benytter intuitionen.

Energien fra det specielle stjernebillede eller det tegn, i hvilket et menneske er født, har en dybere betydning, end det nogen sinde er blevet antydet. Den udtrykker eller antyder hans *nuværende* problem, bestemmer takten eller tempoet i hans liv og har forbindelse med hans personligheds kvalitet. Den styrer, om jeg så må sige … aktivitetsaspektet i hans liv under inkarnationen. (WM e.434-435; HM d.446-448).

(2) Solsystemet må ikke længere opfattes som et punkt, om hvilket zodiakken drejer, eller gennem hvilket Solen bevæger sig i sin store cyklus på ca. 25.000 år. Astrologer med indsigt vil muligvis benægte, at dette er den almindeligt accepterede holdning. Men for forståelsens skyld, og af hensyn til det almindelige menneske, accepteres denne følgeslutning af den uvidende. På denne teori vedrørende zodiakken hviler i meget

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

høj grad det, vi kalder den store illusion, og jeg vil bede jer erindre dette, når I sammen med mig studerer den nyeste holdning til denne største og ældste af alle videnskaber. Astrologien er en videnskab, som må bringes tilbage til sin oprindelige skønhed og sandhed, før verden kan nå frem til et sandere perspektiv og en mere retfærdig og nøjagtig påskønnelse af den guddommelige plan, således som den finder udtryk i denne tid gennem den evige visdom.

Den anden udtalelse, som jeg gerne vil fremføre, er den, at astrologien i det *væsentligste* er den reneste fremstilling af okkult sandhed i verden i dag, fordi den er videnskaben, der beskæftiger sig med de betingende og styrende energier og kræfter, som virker igennem det udstrakte rum og på alt, hvad der findes i dette rum. Når denne kendsgerning er begrebet, og disse energiers udspring bedre opfattet, når rummets natur er korrekt forstået, da vil vi se en langt videre, og på samme tid nærmere beslægtet, horisont; relationerne mellem de individuelle, planetariske, systemiske og kosmiske væsener vil blive forstået, og vi vil da begynde at leve videnskabeligt. Det er denne videnskabelige levemåde, som det er astrologiens umiddelbare formål at skabe.

… Den moderne forsker ønsker at tro, at til ham kommer, og gennem ham flyder alle de energier, som kommer fra det tegn, hvor Solen »stod« ved hans fødsel. Han anser også sig selv for at være modtagelig over for kræfterne fra de forskellige planeter, som hersker over husene i hans horoskop, og han tror, at hans livsmønster og vilkår således er forudbestemte. … Man har kun taget lidt hensyn til de energier, der hele tiden influerer på vor planet fra andre stjernebilleder eller fra de mange »skjulte« planeter. Den evige visdom hævder, at der er omkring halvfjerds sådanne planeter i vort solsystem.

… Jeg skal derfor overhovedet ikke beskæftige mig med emnet esoterisk astrologi ud fra det at stille horoskoper. Universelle forhold, energiernes samspil, virkeligheden bag den store illusion, alle tings »tilsyneladende virkelighed«, vor planets skæbne, naturens riger og menneskeheden som et hele – alt dette vil udgøre hovedparten af vort emne.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

… Dette fører mig hen til den tredje udtalelse, som er så grundlæggende og fundamental, at jeg vil bede jer standse op og tænke efter, selv om I endnu ikke forstår den fulde betydning heraf. Ifølge den evige visdom er »rummet et væsen«. Det er med dette væsens liv, kræfter og energier, impulser og rytmer, cykler og tidsaldres forløb, den esoteriske astrologi beskæftiger sig. (EA e.4-7; EA d.14-16).

(3) I esoterisk astrologi beskæftiger vi os … med det liv og de livsformer, som besjæler »lyspunkterne« i det universelle liv. Stjernebilleder, solsystemer, planeter, naturriger og det mikroskopiske lille menneske er alle resultater af aktivitets- og energimanifestation hos visse store væsener, hvis udfoldelsescyklus og uendelige hensigt ligger over vor planets mest fremskredne og illuminerede intelligensers fatteevne.

Dernæst må I begribe den kendsgerning, at rummets æter er det område, i og gennem hvilket energierne fra de mange skabende kilder virker. Vi beskæftiger os derfor med det æteriske legeme for planeten, for solsystemet og for de syv solsystemer, blandt hvilke vort er det ene, såvel som med hele det langt større æteriske legeme, der tilhører universet, hvor vi er anbragt. Jeg benytter mig med vilje her af ordet »anbragt«, fordi det fører til en logisk slutning. Det uendelige område, samt de mindre lokalt begrænsede områder er et transmissionsmedium for alle de energier, som virker på og gennem vort solsystem, vore planetsfærer og alle livsformer i disse sfærer. Det danner et eneste ubrudt aktivitetsområde i konstant uophørlig bevægelse – et evigt medium for udveksling og transmission af energier.

I forbindelse med dette og for bedre forståelse vil det være nyttigt at studere det enkelte menneske; på denne måde kan vi nå frem til en vag opfattelse af den grundlæggende sandhed. De studerende bør aldrig glemme analogiens lov som en forklarende faktor. Ifølge den esoteriske lære (og den moderne videnskab kommer meget snart til den samme konklusion) er der bag det fysiske legeme og dets omfattende og indviklede nervesystem et vitalitets- eller æterlegeme, som er et modstykke til og den egentlige grundform af det ydre og håndgribelige fænome-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

nale aspekt. Det er ligeledes et medium for transmission af kraft til alle dele af det menneskelige legeme og et instrument for dets iboende liv og bevidsthed. Det bestemmer og betinger det fysiske legeme, for det er selv et oplagringssted og en formidler af energi fra menneskets forskellige subjektive aspekter, men også fra den omverden, hvor mennesket (både det indre og ydre) befinder sig.

Yderligere bør to andre punkter her tilføjes. For det første: Det individuelle æteriske legeme er ikke et isoleret, adskilt menneskeligt legeme, men det er på ejendommelig vis en integreret del af det æteriske legeme hos dette væsen kaldet menneskeheden. Dette naturrige er gennem sit æteriske legeme en integreret del af det planetariske æteriske legeme; dette igen er ikke adskilt fra de andre planeters æteriske legemer, men tilsammen udgør de, sammen med Solens æteriske legeme, solsystemets æteriske legeme. Dette er forbundet med de seks solsystemers æteriske legemer, som sammen med vort danner en kosmisk helhed; og ind i disse solsystemer strømmer energier og kræfter fra visse store stjernebilleder. Verdensrummet er æterisk i sin natur, og dets vitalitetslegeme består af de æteriske legemer for samtlige stjernebilleder, solsystemer og planeter. Gennem hele dette kosmiske gyldne net består der et evigt kredsløb af energier og kræfter, og dette danner det videnskabelige grundlag for de astrologiske teorier. Ligesom kræfterne fra planeten og fra det indre åndelige menneske (for blot at nævne en faktor blandt mange) strømmer gennem hvert enkelt menneskes æteriske legeme på det fysiske plan og betinger hans livsytringer, handlinger og egenskaber, således strømmer også universets forskelligartede kræfter gennem enhver del af det æteriske legeme i det væsen, som vi kalder *rummet*, og betinger og bestemmer livsytringerne, handlingerne og egenskaberne hos alle de former, som findes inden for den kosmiske periferi.

For det andet: I menneskets æteriske legeme findes syv store kraftcentre, der virker som fordelingscentraler og elektriske batterier, som leverer dynamisk kraft og kvalitativ energi til mennesket; de udøver bestemte virkninger på hans ydre fysiske

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

fremtoning. Gennem deres bestandige aktivitet fremstår menneskets egenskaber, og hans stråletendenser begynder at tone frem og viser klart hans udviklingstrin.

Denne »beherskelse af formen gennem en syvfoldighed af energier« (som det er defineret i *Den gamle kommentar*) er en uforanderlig regel i det indre styre i vort univers og i vort særlige solsystem, ligesom det også gælder for det enkelte menneske. Der er fx i vort solsystem syv hellige planeter, som svarer til de syv kraftcentre i mennesket; de syv solsystemer, hvoraf vort solsystem er det ene, svarer igen til de syv energicentre i den Ene, som jeg i mine andre bøger har betegnet som »Den, om hvem intet kan siges«. (EA e.9-12; EA d.18-20).

(4) Himlen, stjernebillederne, tegnene og planeterne betyder én ting for Hierarkiet og en anden ting for astronomerne og noget helt tredje for astrologerne; men for det almindelige gennemsnitsmenneske er de simpelt hen blot galakser af lys. (EA e.257; EA d.235).

(5) Der er nu ved at ske visse grundlæggende forandringer med jordaksens retning, og disse forandringer vil skabe megen forvirring vedrørende astrologernes udregninger. Forandringerne foregår langsomt og gradvis og i henhold til den kosmiske lov. Medens det står på, er det ikke muligt at opnå en nøjagtig udregning og drage logiske slutninger. Når jordpolens orientering og nøjagtige retning igen er blevet stabiliseret, kan de nye betingende matematiske tal igen konstateres. Der har faktisk ikke eksisteret nogen helt nøjagtige udregninger siden de gamle ægypteres tid. Alt, hvad der nu er muligt at foretage sig i den retning, kan kun anses for at være omtrentligt, og derfor kan man ikke opnå en sikker analyse, forudsigelse og tydning. Hele dette emne er omgærdet af den største uklarhed og er helt uforståeligt for den almindelige astrolog og bestemt også for den almindelige studerende. Jeg vil dog minde jer om, at der flere gange i Jordens store livscyklus har været skiftende »polarstjerner«, og at vor nuværende polarstjerne ikke altid har haft den position. Dette erkender selv videnskaben.

Hver gang der er sket forskydninger af Jordens akse, er der indtruffet omvæltninger, forvirring og kataklysmer efterfulgt

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

af genopbygning, stabilisering og relativ ro. Disse makrokosmiske begivenheder har mikrokosmiske paralleller til både menneskehedens og det enkelte menneskes liv. (EA e.408; EA d.370).

(6) Jeg kan ikke gentage indtrængende nok, at esoterisk astrologi udelukkende beskæftiger sig med de kræfter og energier, der påvirker menneskets *bevidsthedsaspekt* og betinger personlighedslivet. Det er det punkt, som først og fremmest må under overvejelse. Med andre ord, esoterisk astrologi beskæftiger sig med sjælen og ikke med formen, og derfor drejer alt, hvad jeg har at sige, sig om bevidstheden, dens udvidelse, dens virkning på legemerne, formen, og – i sidste instans (hvad man senere vil bevise) om videnskaben om indvielse. (EA e.484; EA d.437-438).

13
At give

Der findes en stor lov, som kan udtrykkes med ordene »til dem, der giver alt, bliver alt givet.« … De fleste aspiranter til discipelskab i vor tid kender eller erkender ikke denne lov; de giver ikke fuldt og helt, hverken til Hierarkiets arbejde eller til dem, der har behov. Førend de gør dette, begrænser de deres effektivitet og lukker døren for tilførsel ikke blot for dem selv, men også for den gruppe, som de tilhører i tjeneste. Heri ligger et ansvar. Nøglen til tilførsel er personlighedens harmløshed og det at vie alle individuelle ressourcer til de stores tjeneste, spontant og uden forbehold. Når du som discipel forsøger at leve harmløst – i tanke, ord og handling – og når intet holdes tilbage materielt, emotionelt eller set fra tidens synsvinkel, når den fysiske styrke gives således, og alle ressourcers gave ledsages af glæde, da vil disciplen have alt, hvad der er brug for til at fortsætte arbejdet, og dette gælder også for alle arbejdende grupper og tjenende grupper. Sådan er loven. Fuldkommenhed er endnu ikke mulig, hvilket er unødvendigt for mig at sige, men for jeres vedkommende er en større indsats for at give og tjene mulig.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Den tid vil derfor med sikkerhed komme, hvor I som enkeltindivider og som en del af en mesters gruppe vil underordne jeres personlige liv menneskehedens behov og mesterens intention. I vil *være* og ikke kæmpe så hårdt for at være; I vil give og ikke konstant kæmpe imod den tendens til ikke at give; I vil glemme jeres fysiske legeme og ikke give det så megen opmærksomhed (og resultatet vil være bedre helbred); I vil tænke og ikke leve så dybt i følelsernes verden; I vil fornuftigt og klogt og som en normal handling sætte mesterens arbejde og tjeneste i første række. (DNA1 e.692-693).

14
Aura

(1) Jeg vil minde jer om, at auraen, som enhver af jer har skabt omkring den centrale kerne af jeres inkarnerede selv eller sjæl, er et fragment af den overskyggende sjæl, der bragte jer i manifestation. Denne aura er (som I ved) sammensat af det æteriske legemes udstråling, og dette legemliggør på sin side tre energityper, for hvilke I er personligt ansvarlige. Disse tre energityper er (sammen med pranaenergien, som udgør det æteriske legeme):

1. Helbredsauraen. Den er grundlæggende fysisk.
2. Den astrale aura, der som regel er langt den mest dominerende faktor, vidtstrakt og kontrollerende.
3. Den mentale aura, som i de fleste tilfælde er relativt lille, men som udvikler sig hurtigt, når først disciplen *bevidst* tager hånd om sin egen udvikling, eller når først personligheden er polariseret på det mentale plan. Den tid vil engang komme, hvor den mentale aura vil udslette (hvis jeg kan bruge sådan et udtryk) den emotionelle eller astrale aura, og da vil sjælens egenskab, kærlighed, skabe en erstatning,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

således at den nødvendige sensitivitet ikke helt forsvinder, men bliver af en højere og langt mere intens natur.

I denne trefoldige aura (eller mere korrekt, firefoldige, hvis man regner det æteriske legeme med) lever og røres og eksisterer ethvert individ; det er denne levende, vitale aura, som er modtageren, der optegner alle indtryk, både objektive og subjektive. Den er »redskabet for sensitiv respons«, som den iboende sjæl må kontrollere og bruge for at registrere indtryk eller lede æteriske eller mentale indtryk ud i menneskers verden. Et astralt indtryk er rent selviskt og individuelt, og skønt det kan påvirke et menneskes omgivelser, styres det ikke som de andre registrerede energier. Det er auraen, som i overvejende grad skaber den virkning, som en person har på dem, han er knyttet til; det er ikke først og fremmest hans ord, der skaber reaktioner, selv om de formodes at udtrykke hans tænkning og reaktioner, men som sædvanligvis er udtryk for hans emotionelle begær.

Vi går derfor alle rundt med en subjektiv mekanisme, som er et sandt og fuldkomment billede af vort specielle trin i udviklingen. Det er auraen, som en mester studerer, og det er en faktor af overordentlig betydning i en discipels liv. Sjælens lys i auraen og den tilstand, auraens forskellige aspekter opviser, angiver, hvorvidt en discipel er ved at nærme sig discipelskabets vej eller ej. Når de emotionelle reaktioner aftager, og det mentale redskab klargøres, kan aspirantens fremskridt nøjagtigt vurderes. Jeg må bede jer skelne klart mellem astrallegemet og mentallegemet og det, som de udstråler. Disse såkaldte legemer er substantielle af natur; auraen er udpræget udstrålende og udgår fra ethvert substantielt legeme i alle retninger. Dette er et faktum, som I meget omhyggeligt må notere jer. (TEL e.97-99; TEL d.94-96).

(2) Disse centre, eller deres vibrationer, er i virkeligheden det, som skaber eller udgør den såkaldte aura hos et menneske, selv om denne aura ofte forveksles med helbredsauraen. I stedet for ordet »ofte« havde jeg nær sagt »almindeligvis«, fordi det ville bestemt være mere korrekt. Det er det æteriske

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

legeme, som angiver og betinger auraen. (TEL e.173; TEL d.161).

(3) »Strålingssfæren« (auraen) er let at bestemme for dem, der kan studere den og betragte virkningen af dens udstråling på mennesker i deres samfund og deres omgivelser. En udpræget emotionel person, der virker gennem et overudviklet og ukontrolleret solar plexus center, kan ødelægge et hjem eller en institution. Jeg giver dette som eksempel. Et lysende, skabende liv, der bevidst anvender hjerte- eller strubecenter, kan bringe inspiration til hundreder. Dette er noget, som fortjener dyb eftertanke. I må imidlertid huske, at disse centre bringes i funktion gennem kultivering af visse dyder og *ikke* ved meditation eller koncentration på centrene. De bringes automatisk i den nødvendige strålende tilstand gennem rigtig levevis, høj tænkning og kærlig handling. Disse dyder vil nok forekomme jer kedsommelige og uinteressante, men de er højst virksomme og videnskabeligt effektive til at bringe centrene i den ønskede strålingsaktivitet. Når arbejdet er gjort, og når alle centrene er levende områder for udadrettet, strålende aktivitet, svinger de ind i hinandens indflydelsessfære, således at den indviede bliver et center af levende lys og *ikke* en sammensætning af syv udstrålende centre. Tænk over dette. (TEL e.175; TEL d.162-163).

(4) Glem ikke, at når I ser ud på verden og jeres umiddelbare omgivelser, ser I gennem jeres aura og er derfor nødt til at være opmærksomme på blændværk og illusion. (GLA e.35; BLV d.39).

(5) Jeg har set jeres gode resultater, og jeg har set jeres fejltagelser. Dette gør jeg ved at iagttage pulseringen af jeres lys – ikke ved at se på detaljerne i jeres hverdag. (DNA1 e.98).

Se også: (DNA1 e.752-753).

15
Bekymring og irritation

(1) Jeg vil kort berøre den mest almindelige af alle problemkilder: Bekymring og irritation. Disse er mere almindeligt

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

udbredte nu end nogen sinde før og det af følgende grunde:

1. Verdenssituationen, problemerne og usikkerheden er af en sådan art, at der næppe findes noget menneske i verden i dag, der er forskånet. Alle er mere eller mindre involverede i den planetariske situation.
2. Kommunikationen mellem mennesker er blevet så udbredt, og menneskene lever i stor udstrækning i så koncentrerede grupper – store som små – at det ikke kan undgås, at de påvirker hinanden som aldrig før. »Hvis et medlem lider, lider de alle med ham« er et sandt ordsprog. Det er meget gammelt, men har fået en ny betydning, der i dag erkendes for første gang.
3. Den menneskelige mekanismes øgede sensitivitet er ligeledes sådan, at mennesker nu »stiller ind« på hinandens emotionelle tilstande og mentale holdninger på en ny og stærkere måde. Til deres egne tyngende forhold og bekymringer føjes de medmenneskers bekymringer, som de har forbindelse med.
4. Mennesker forstærker gennem telepati og en udviklet forestillingsevne problemerne, der vedrører et andet menneske eller en anden gruppe af mennesker og tænkere, med deres *formodning om kommende problemer*, uden at det dog er sikkert, at der vil *opstå problemer.*

Disse problemer vil vise jer, hvor utroligt vanskeligt det er for menneskene at møde livet. Det vil være klart, at problemerne i forbindelse med bekymring og irritation (benævnt af mesteren Morya som »imperil«) er mange og må studeres.

Hvorfor er disse vanskeligheder i det astrale legeme så farlige og alvorlige? Bekymring og irritation er farlig, fordi:

1. De sænker menneskets vitalitet til et så lavt niveau, at han bliver modtagelig for sygdom. Influenzaens svøbe har sine rødder i frygt og bekymring, og i det øjeblik verden bliver fri af den nuværende »angstfyldte« tilstand, vil vi opleve, at denne sygdom dør ud.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

2. De er så stærkt smittende, at de fra en astral synsvinkel på ganske særlig måde forringer den astrale atmosfære, og gør det svært for menneskene – i astral henseende – at ånde frit.
3. Fordi de astrale tilstande, der er karakteriseret af frygt, bekymring og irritation, er så udbredte i dag, at de kan betragtes som *epidemiske* i planetarisk betydning.
4. Fordi irritation (her taler jeg ikke om bekymring) i sin virkning er betændelsesfremkaldende, og betændelsestilstande er meget ubehagelige og medfører store gener. Det er interessant at notere, at visse former for øjensygdomme er forårsaget af dette.
5. Fordi bekymring og irritation gør det umuligt at se klart. De spærrer for udsynet. Det menneske, der er offer for disse tilstande, ser intet andet end grunden til sine egne vanskeligheder og er så nedsænket i selvmedlidenhed og selvbeskuelse og befinder sig i en så fastlåst negativ tilstand, at hans synsfelt begrænses, og derved hæmmes gruppen. (EH e.69-71; EH d.76-77).

(2) Der er kun lidt, der kan gøres, når prøvelser, dybe kvaler og ængstelse overvælder en discipel undtagen at stå bi i kærlighed, at sende helbredende tanker og at påkalde sjælens indre styrke, således at vehiklerne kan benyttes. (DNA1 e.564).

16
Bevidsthed

(1) Vi kan ikke gøre mere end at fornemme en brøkdel af et vidunderligt hele, som i enhver henseende rækker ud over vor bevidstheds grænser – et hele, som den højeste engel, eller det fuldkomne væsen, blot lige er begyndt at fatte. Når vi anerkender den kendsgerning, at gennemsnitsmennesket endnu kun er fuldt bevidst på det fysiske plan, næsten bevidst på det emotionelle plan, og først er ved at udvikle bevidsthed på det mentale plan, er det indlysende, at dets forståelse af kosmiske data kun kan være rudimentær. Når vi erkender den yderligere kendsgerning, at det at være *bevidst* på et plan og at *beherske* dette plan

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

er to meget forskellige tilstande, står det os klart, hvor fjern den mulighed er, for at vi kan nærme os mere end kun den generelle tendens i den kosmiske plan. (IHS e.4; IMS d.20).

(2) Den menneskelige udvikling er kun en overgang fra den ene bevidsthedstilstand til den anden. Den er en række ekspansioner, en udvidelse af den evne for *vågen opmærksomhed*, som er det mest fremherskende kendetegn for den indre tænker. Det er udviklingen fra bevidsthed, polariseret i personligheden, det lavere selv, eller legemet, hen imod den bevidsthed, som er polariseret i det højere selv, egoet, eller sjælen, og derfra mod en polarisering i monaden, eller ånden, indtil bevidstheden til sidst er guddommelig. IHS e.7-8; IMS d.23).

(3) Alt fremskridt i bevidsthedens rige sker helt naturligt gennem opvågninger i gradueret rækkefølge, men det ville forløbe meget mere jævnt og over en længere periode, end det er tilfældet under vore nuværende planetariske forhold. Den særlige metode til udvikling af menneskehedens bevidsthed blev indstiftet af Hierarkiet i tiden for den atlantiske rodrace i slutningen af den fjerde underrace og den vil fortsat bestå indtil midten af den næste runde. På det tidspunkt vil den nødvendige stimulering være givet, og da tre femtedele af menneskeheden til den tid vil have »sat deres fod på Vejen«, esoterisk set, og en stor procentdel af dem vil være i gang med at blive selve Vejen, vil den mere normale fremgangsmåde blive genoptaget. (IHS e.94; IMS d.107).

(4) Disse realisationer eller opfattede bevidsthedsudvidelser sker lovbundet og kommer til sin tid til enhver sjæl *uden undtagelse.* (IHS e.176; IMS d.185).

(5) Lad mig forsikre jer om, at under det moderne livs stress, under presset af de nuværende påtvungne omstændigheder og civilisation, samt den mentale bekymring, de marcherende armeers terror, de mange stemmers højrøstede tale og den verdensomspændende økonomiske stramning og dens stress, er den menneskelige bevidsthed nu hurtigt ved at vågne af sin lange søvn. Den store og fundamentale realitet, som I kalder den »menneskelige bevidsthed«, er først nu begyndt at udtrykke sig på en levende måde og at fokusere på de ting, som bety-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

der noget. (DN e.25-26; NS d.32).

(6) Evolution (således som vi forstår den, og således som den må studeres af det menneskelige intellekt) er historien om bevidsthedens og ikke formens evolution. Sidstnævnte er indbefattet i førnævnte evolution og er af sekundær betydning okkult set. (EP2 e.57; EP2 d.66).

(7) De tolv stjernebilleders energier blandes med energierne fra de tolv planeter, men deres evne til at fremkalde reaktion og til at blive modtaget bevidst, blive anerkendt og anvendt afhænger helt og holdent af arten af det planetariske livs reaktionsapparat og af det enkelte menneske. Det er med rette blevet sagt, at bevidsthed beror på bevidsthedens legemer, på deres udviklingstrin og på det enkelte menneskes evne til at identificere sig med de energier og de impulser, der når ham, og ikke kun på det, som mennesket allerede har erkendt som en del eller aspekt af sig selv. Man kunne sige, at den højere reaktion på de realiteter og kvaliteter, der blev åbenbaret og gjort mulige ved energi-indflydelsen fra de zodiakale tegn, i nogen grad er afhængig af de planeters aftagende indflydelse, som holder menneskets bevidsthedsaspekt nede. Tænk over dette, for det indeholder en dyb esoterisk sandhed. (EA e.53-54; EA d.57).

(8) I vore studier er man ofte tilbøjelig til at glemme, at det ikke er muligt for nogen bevidsthedsenhed inden for den planetariske indflydelsessfære at forestille sig tilstande, således som de eksisterer uden for Jorden, fordi for denne enhed er denne lille planet uvægerlig selve midtpunktet for det af ham kendte univers, og – under den store illusion – drejer stjernebillederne sig med deres herskere og med deres prototypiske genparter rundt om Jorden. Når mennesket har gjort større fremskridt, og i sin bevidsthed begynder at vågne op til virkeligheden, vil denne illusions væsen blive tydelig for ham, men i øjeblikket er dette ikke muligt. (EA e.359; EA d.326).

(9) Den gamle okkulte talemåde er stadig rigtig: »Bevidstheden er afhængig af sit udtrykslegeme, og begge er med hensyn til deres beståen afhængige af liv og energi«. Dette er og bliver en uforanderlig lov. (EA e.527; EA d.477).

(10) I må altid huske på, at bevidstheden forbliver den sam-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

me, om man er i fysisk inkarnation eller ude af inkarnation, og at udvikling kan finde sted endog med større lethed, når hjernebevidstheden ikke begrænser og betinger. (DNA1 e.81), (EH e.413; EH d.385).

(11) Det er udvidelsen af bevidstheden og skabelsen af en stadig større sensitivitet samt en klar erkendende opfattelsesevne, der er målet for alle guddommelige og hierarkiske bestræbelser. Målet er ikke forbedring af materielle forhold. Disse vil automatisk følge, efterhånden som den erkendende bevidsthed udvikles. Menneskehedens fremskridt bestemmes af dets aspiration og evnen til at leve op til den idealisme, som i dag overskyller verden. (ENA e.103; UNT d.110).

17
Blændværk

(1) Blændværk har ofte været betragtet som de såkaldt »mørke kræfters« mærkværdige forsøg på at vildlede og føre velmenende aspiranter bag lyset. Mange fortræffelige mennesker er næsten smigrede, når de er »udsat for« et eller andet aspekt af blændværk, idet de føler, at deres disciplinering har været så god, at de mørke kræfter er blevet tilstrækkeligt interesseret i at forsøge at forhindre deres glimrende arbejde ved at indhylle dem i skyer af blændværk. Intet kunne være længere fra sandheden. Denne forestilling er i sig selv en del af nutidens blændværk og har sine rødder i menneskelig stolthed og selvtilfredshed. … Det er illusion på det astrale plan. (EP2 e.471-472; EP2 d.451-452), (GLA e.20-21; BLV d.25-26).

(2) Dét, der har størst virkning i arbejdet med at sprede blændværk, er at indse nødvendigheden af helt og holdent at virke som en kanal for sjælens energi. Hvis disciplen kan skabe den rette forbindelse og deraf følgende kontakt med sin sjæl, viser resultaterne sig som *forøget lys.* Lyset strømmer ned og oplyser ikke blot tænkeevnen, men også hjernebevidstheden. Han ser situationen mere klart; han ser kendsgerningerne i kontrast til sine »frugtesløse forestillinger«; og da »skinner lyset på hans vej«. Når det gælder bevidsthedens større række-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

vidde, er han endnu ikke i stand til at se i ordets sande betydning; gruppeblændværket, og naturligvis også verdensblændværket, forbliver for ham endnu et bindende og forvirrende mysterium, men hans egen direkte vej begynder at blive tydelig, og han står relativt fri af tågen fra sit gamle og forvrængende emotionelle smitstof. Den rette koordination, kontakt med sjælen og desuden vedholdenhed er nøgleordene til fremgang. (GLA e.36-37; BLV d.40).

(3) På prøvestadiets vej svinger disciplen frem og tilbage mellem de bevidst registrerede modsætningernes par, indtil middelvejen ses komme til syne. Denne aktivitet skaber *det blændværk, som udgør modsætningernes par*. Det er af en tæt og tåget natur og er af og til farvet af lykke og lyksalighed og af og til af mørke og depression, mens disciplen svinger frem og tilbage mellem dualiteterne. Denne tilstand varer ved lige så længe vægten lægges på *følelse* – den følelse som vil gennemløbe hele skalaen fra stor fryd, når mennesket søger at identificere sig med objektet for sin hengivenhed og aspiration, til den mørkeste fortvivlelse og følelse af fiasko, som han bukker under for når forsøget ikke lykkes. Alt dette er imidlertid astralt af natur, beror på sanserne og har intet med sjælen at gøre. Aspiranter forbliver i mange år og ofte i mange liv fanget i dette blændværk. Befrielse for følelsernes verden og disciplens polarisering i den oplyste mentale verden vil opløse dette blændværk, som er en del af den store vranglære om separatisme. (GLA e.79; BLV d.76).

(4) Slagmarken for det menneske der nærmer sig accepteret discipelskab eller som, i akademisk forstand, er på discipelskabets vej, udgøres først og fremmest af blændværk. Det er hovedproblemet, og dets løsning er nært forestående og tvingende nødvendigt for alle disciple og ældre aspiranter. Det vil derfor være indlysende for jer, hvorfor der i den ariske races tidsalder er blevet lagt vægt på nødvendigheden af at studere raja yoga og at opøve lydighed over for dens disciplin. Kun gennem raja yoga kan et menneske vedvarende stå i lyset, og kun gennem indre oplysning og ved at opnå et klart syn kan blændværkets usunde tåger endegyldigt opløses. … Derfor vil

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

jeg råde jer til at ofre jeres meditation mere hensigtsmæssig opmærksomhed ved hele tiden at opøve evnen til eftertanke og til at antage en reflekterende holdning – som bevares hele dagen igennem. (GLA e.80-81; BLV d.77-78).

(5) Det er værdifuldt at nære en dyb mistillid til ens egne reaktioner på livet og dets omstændigheder, hvis disse reaktioner vækker og fremkalder *kritik, separatisme* eller *stolthed.* Disse egenskaber er helt klart ophav til blændværk. De er i okkult forstand de »forblindende egenskaber«. Tænk over dette. Hvis et menneske kan befri sig for disse tre karakteregenskaber, er han godt på vej til at slippe og opløse alt blændværk. Jeg vælger mine ord med omhu i et forsøg på at holde jeres opmærksomhed fangen. (GLA e.82; BLV d.79).

(6) Selvmedlidenhed er et af det fremskredne og sensitive menneskes største blændværk. (GLA e.111; BLV d.103).

(7) Blændværk … slører og skjuler sandheden bag den følelsesmæssige og emotionelle reaktions tåger og dis; den har en enestående og forfærdelig magt på grund af den menneskelige naturs evne til at identificere sig med den astrale natur og på grund af den bevidste og sansende reaktions egen livgivende karakter. … Blændværk (kan) kun spredes ved indstrømning af klart, målrettet lys; det gælder for det individuelle liv som for menneskeheden som helhed. (GLA e.241; BLV d.216).

(8) Blændværk er af astral karakter og er for tiden langt mere magtfuldt end illusion. Det skyldes det overvældende flertal af mennesker, som altid fungerer astralt. … Temaets omfang er overvældende, og det tager tid for aspiranten at lære de regler, hvorved han kan finde vej ud af blændværkets verden. (EP2 e.473; EP2 d.452), (GLA e.26; BLV d.31).

(9) Enhver død i alle naturrigerne har i en vis udstrækning denne virkning. Døden nedbryder og tilintetgør en substantiel form og tjener dermed et konstruktivt formål. Dette resultat er stort set astralt eller psykisk og tjener til at opløse noget af det omgivende blændværk. Den tilintetgørelse af et meget stort antal former, der har fundet sted i de sidste krigsår, har skabt voldsomme forandringer på det astrale plan og har nedbrudt vældige mængder af det eksisterende blændværk i verden, og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

dette er overordentligt godt. Disse hændelser burde resultere i mindre modstand mod indstrømningen af den nye energitype, og de burde lette tilsynekomsten af de ideer, der rummer de nødvendige erkendelser. Nye begreber vil dukke op, og deres fremkomst i den menneskelige tankesfære vil være afhængig af udformningen af de nye »veje eller kanaler for indtryk«, gennem hvilke menneskenes tænkeevne kan blive sensitiv over for Hierarkiets planer og Shamballas hensigter. (EH e.503; EH d.466-467).

(10) Her er betegnelserne for nogle blændværk:

1. *Blændværk om skæbne*. Dette blændværk overbeviser den person, som det styrer, om at han har et vigtigt hverv at udføre, og at han må tale og handle, som skæbnen har bestemt det. Dette nærer en stolthed uden grundlag i virkeligheden.
2. *Blændværk om aspiration*. De, som er betinget af det, er fuldkommen tilfredse med og optaget af deres aspiration mod lyset, og de slår sig til tåls med den kendsgerning, at de er aspiranter. Sådanne mennesker må gå fremad og betræde discipelskabets vej. De må overvinde deres selvoptagethed og tilfredshed med deres åndelige ambitioner og mål.
3. *Blændværk om selvsikkerhed*. Eller som det også kan benævnes, disciplens astrale principper. Det er, formuleret i al sin enkelhed, disciplens tro på, at hans eget synspunkt er fuldkommen korrekt. Dette nærer igen stolthed og har en tendens til at give disciplen tillid til sig selv som værende en autoritet og ufejlbarlig. Det er teologens baggrund.
4. *Blændværk om pligt*. Dette fører til, at der lægges overdreven vægt på ansvarlighed, hvorved der opstår spild af kræfter og en overdrevet betoning af det uvæsentlige.
5. *Blændværk om omgivelsernes betingelser*, som ofte fører til en følelse af frustration eller frugtesløshed eller en følelse af vigtighed.
6. *Blændværk om sindet*, og om dets effektivitet og dets menta-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

le evne til at håndtere ethvert problem. Dette fører uundgåeligt til isolation og ensomhed.

7. *Blændværk om hengivenhed*, der medfører en unødig stimulering af det astrale legeme. Manden eller kvinden, som er blændet på denne måde, ser kun én idé, én person, én autoritet og ét aspekt af sandheden. Det nærer fanatisme og åndelig stolthed.
8. *Blændværk om begær*, med dets refleksvirkning på det fysiske legeme. Dette leder til en vedvarende tilstand af kamp og uro. Det hindrer al fred og frugtbart arbejde og må før eller siden bringes til ophør.
9. *Blændværk om personlig ambition*.

Der er mange andre typer af blændværk, både individuelle og verdensomspændende, men disse vil tjene som antydninger af en generel tendens. (DNA1 e.26-27).

Se også: ILLUSION og MAYA.

18
Buddha

(1) Buddha kom ca. fem hundrede år før Kristus … Buddha besvarede de spørgsmål, der blev stillet på hans tid med de *Fire Ædle Sandheder,* som på overbevisende måde og for evigt besvarer menneskenes *hvorfor.* Disse sandheder kan opsummeres således: Buddha lærte, at elendighed og lidelse er noget menneskene selv skaber, at det er menneskenes koncentrerede begær efter det, som ikke er ønskværdigt, det flygtige og det materielle, der er årsagen til al fortvivlelse, til alt had og al konkurrence og grunden til, at menneskeheden befinder sig i dødsriget – i det fysiske livs rige, som er åndens sande død. (RC e.106-107; KT d.103-104).

(2) Buddha kom og legemliggjorde i sig selv den guddommelige kvalitet af visdom; han var manifestationen af lys, og læreren af vejen til oplysning. Han demonstrerede i sig selv oplysningsprocessen og blev »den oplyste«. Lys, visdom og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

fornuft som guddommelige, men også menneskelige egenskaber blev fokuseret i Buddha. Han opfordrede mennesker til at betræde oplysningens vej, hvoraf visdom, mental perception og intuition er aspekter.

Derefter kom den næste store lærer, Kristus. Han legemliggjorde i sig selv et endnu højere guddommeligt princip – højere end sindets – kærlighedens princip. Alligevel indbefattede han på samme tid alt Buddhas lys. Kristus var udtryk for både lys og kærlighed. (POH e.150-151).

19
Centrene
(Kraftcentrene)

(1) Det æteriske legeme er et legeme, som udelukkende består af kraftlinjer og af punkter, der opstår, hvor disse kraftlinjer krydser hinanden. Disse punkter fremstår som energicentre. Dér, hvor mange sådanne kraftlinjer krydser hinanden, dannes der et noget større energicenter, og dér, hvor de helt store energistrømme mødes og krydser hinanden, således som det er tilfældet i hovedet og op langs rygsøjlen, dannes syv store centre. Der findes syv sådanne centre plus enogtyve mindre centre og niogfyrre små centre, som esoterikeren kender til. (EH e.72; EH d.78-79).

(2) Hele emnet om centrene er farligt, hvis det misforstås. Centrene udgør en trussel, når de vækkes for tidligt eller får tilført for megen energi, og hele dette emne kan vise sig yderst farligt for det menneske, der er tilskyndet af nysgerrighed, og for den uvidende, der eksperimenterer. Tiden er endnu ikke moden til en fuldstændig koordineret fremstilling af emnet. Studerende advares mod at offentliggøre en klart formuleret afhandling om emnet som resultat af deres egen udforskning af

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

mine bøger. Ikke desto mindre bør den sande aspirant have den nødvendige information. (RI e.336-337).

(3) Der er skrevet og sagt meget om centrene, og de er omgærdet med stor mystik, som har vakt den uvidendes nysgerrighed og fristet mange til at blande sig i det, der ikke angår dem. … Jeg har absolut ikke til hensigt at give regler og anvisninger, som vil sætte et menneske i stand til at belive disse centre og gøre dem virksomme. Lad mig derfor give en alvorlig advarsel. Et menneske bør koncentrere sig om at leve et uselvisk liv, disciplinere sine lavere redskaber og gennem en ihærdig indsats rense og forædle sine hylstre. Når det har gjort det, og både hævet og stabiliseret sin vibration, vil det opdage, at centrenes udvikling og funktion har fulgt en parallel kurs, og at arbejdet (uden at det har deltaget aktivt i det) er skredet frem efter de ønskede retningslinjer. Der er store farer forbundet med at vække disse centre med uretmæssige metoder, og det menneske, som eksperimenterer med sit legemes ild uden den fornødne tekniske viden, vil blive ramt af alvorlige ulykker. Det vil måske lykkes det at vække ilden og intensivere centrenes virksomhed, men det kommer til at betale uvidenhedens pris ved at ødelægge stoffet, brænde kroppens eller hjernens cellevæv, udvikle sindssyge og åbne døren for strømninger og kræfter, der er uønskede og destruktive. Det er ikke udtryk for fejhed at bevæge sig med forsigtighed og omhu på disse områder, som vedrører det subjektive liv – det er uhyre fornuftigt. Der er altså tre ting aspiranten må gøre:

1. Rense, disciplinere og forædle sin trefoldige lavere natur.
2. Lære sig selv at kende, udruste sit mentallegeme og opbygge kausallegemet med gode gerninger og tanker.
3. Tjene racen i total selvforglemmelse.

Ved at gøre det følger han loven, skaber de rette betingelser for at blive undervist, gør sig i sidste instans fortjent til indvielsesstavens anvendelse, og minimerer på den måde de farer som er forbundet med opvækkelsen af ilden. (CF e.161-162; KI d.176-177).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(4)

Menneskets centre vedrører først og fremmest dets *ildaspekt* eller guddommelige ånd. De er direkte forbundet med monaden, viljesaspektet, udødelighed, eksistens, viljen til at leve og de indre åndelige evner. (CF e.165; KI d.179).

(5)

Centrene dannes udelukkende af kraft, der strømmer ned fra egoet, som modtager den fra monaden. Her har vi årsagen til den gradvise forøgelse af centrenes vibration, efterhånden som først egoet bliver aktivt og overtager kontrollen, og senere (efter indvielse) monaden, og dermed fremkalder forandringer og øger vitaliteten i disse kugler af ild eller ren livskraft.

Derfor danner centrene, når de fungerer rigtigt, det »ildlegeme«, som i sidste instans er alt, hvad der er tilbage, først af mennesket i de 3 verdener og senere af monaden. … Når formen er ødelagt, er der dette uhåndgribelige åndelige ildlegeme tilbage, en ren flamme kendetegnet ved 7 strålende centre, som brænder endnu kraftigere.

… Vi må rive vores tankesind ud af den vildfarelse, at disse centre er *fysiske ting*. De er krafthvirvler, der sætter æterisk, astralt og mentalt stof i bevægelse. (CF e.166-167; KI d.180-181).

(6) Udviklingen af centrene er en langsom og gradvis ting, der skrider frem i ordnede cykler, som varierer, alt efter hvilken stråle et menneskes monade er på. (CF e.173; KI d.187).

(7) Centrene i fysisk stof er simpelthen energibrændpunkter i æterlegemet og har en bestemt funktion. Denne funktion består i at virke som formidler af visse former for energi, egoet eller selvet *bevidst* udsender med henblik på at drive den fysiske krop (som *ikke* er noget princip) til at opfylde den egoiske hensigt. (CF e.1155; KI d.1053).

(8) Kun én aspirant ud af tusinde befinder sig på det stadium, hvor han burde begynde at arbejde med energien i sine centre, og måske er selv denne vurdering for optimistisk. Det er langt bedre, at aspiranten tjener, elsker, arbejder og disciplinerer sig selv og lader sine centre udvikles langsommere og derfor mere sikkert. De vil uundgåeligt udvikle sig, og jo lang-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

sommere og sikrere metoden er (i det store flertals tilfælde) desto hurtigere er den. For tidlig udfoldelse medfører tab af megen tid og fører ofte spirerne med sig til langvarige vanskeligheder. (WM e.590; HM d.597-598).

(9) Jeg anviser ingen fremgangsmåde til at vække centrene på, idet den rette tilskyndelse, stadig reaktion på højere impulser og praktisk erkendelse af inspirationens kilder automatisk og uden risiko vil bringe centrene i nødvendig og passende aktivitet. Det er den sunde udviklingsmetode. Den er langsommere, men fører ikke til en for tidlig udvikling og frembringer en kompletteret udfoldelse; den sætter aspiranten i stand til virkeligt at blive iagttageren og til med sikkerhed at vide, hvad han gør; et for et bringer den centrene til et punkt af åndelig modtagelighed og etablerer den kontrollerede lavere naturs ordnede og cykliske rytme. (GLA e.261-262; BLV d.235).

(10) Hvis aspiranten blot søger åndelig udvikling, hvis han blot stræber med oprigtig hensigt og med medfølende altruisme, og hvis han med stille opmærksomhed koncentrerer sig om at styre det emotionelle legeme og at udvikle det mentale samt gøre det til en vane at tænke abstrakt, så vil de ønskede resultater nødvendigvis blive skabt i centrene, og farer vil blive undgået. (LOM e.77).

(11) I kan således se, at emnet (udviklingen af centrene) i virkeligheden bliver mere og mere kompliceret, jo længere det studeres. (LOM e.80).

(12) Jeg vil også bede jer om at tage følgende fem kendsgerninger til efterretning:

1. At uudviklede mennesker stimuleres og opildnes til ydre aktivitet ved hjælp af de tre centre under mellemgulvet.
2. At gennemsnitsmennesket først og fremmest begynder at fungere gennem solar plexus centret og anvender det som overførende kraftcenter for energier, der skal føres fra området under mellemgulvet til området over mellemgulvet.
3. At verdens aspiranter langsomt er ved at blive aktiveret og styret af de kræfter, der overføres fra centrene under mellemgulvet til strubecentret og fra sjælen til strubecentret.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Dette medfører en eller anden skabende aktivitet.

4. At verdens disciple er ved at blive styret og behersket af strubecentret og hjertecentret, og de begynder endvidere at overføre de kræfter, der er løftet til hjertet og struben, til ajnacentret mellem øjenbrynene, midt på panden. Når dette er sket, er mennesket en integreret personlighed. Sjælen stimulerer også ajnacentret.
5. At de mere fremskredne disciple og verdens indviede desuden stimuleres fra to kilder: ved hjælp af de energier, der fra alle legemets centre er løftet til hovedet, og ved hjælp af de energier, der strømmer ind i det menneskelige legeme fra sjælen via det højeste center, centret ved issen.

Som I vil forstå, handler hele processen om udvikling, anvendelse og overføring, nøjagtig som i den evolutionære udvikling. (EP2 e.521-522; EP2 d.496).

(13) Både i det astrale og mentale hylster er der genparter af centrene i det fysiske legeme. (CF e.58; KI d.82).

(14) De tre største centre i Planetlogos' legeme er:

Hovedcenteret.	Shamballa.	1. stråle for vilje
Hjertecenteret.	Hierarkiet.	2. stråle for kærlighed-visdom
Strubecenteret.	Menneskeheden. . . .	3. stråle for aktiv intelligens

Indvirkningen fra de nye indstrømmende energier på menneskeheden skyldes en planlagt omdirigering. Det vil føre til en æra med meget større skabende aktivitet; det vil være en aktivitet, som ikke er set før, og den vil komme til udtryk på alle menneskelivets områder. (RI e.551-552).

20
Cykler
(Cykliske impulser)

(1) Sjælens meditation er af natur rytmisk og cyklisk lige-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

som alt andet i kosmos. Sjælen ånder, og dens form lever derved. … Der hersker over alt i naturen ebbe og flod, og i havets tidevand har vi et vidunderligt billede på en evig lov. Efterhånden som aspiranten tilpasser sig sjælslivets tidevand, begynder han at erkende, at der altid sker en indstrømning, en visualisering og stimulering, som efterfølges af en udstrømning lige så sikkert og uundgåeligt som kraftens uforanderlige love. Denne ebbe og flod kan vi se virke i døds- og inkarnationsprocesserne. Den kan også ses i menneskets lange kæde af liv, for visse liv kan synes at være statiske og begivenhedsløse, langsomme og træge set ud fra sjælens erfaring, mens andre er vibrerende fulde af erfaring og af vækst. Dette bør huskes af alle jer, der arbejder og søger at hjælpe andre til at leve rigtigt. (WM e.62; HM d.78).

(2) Disse cykliske impulser i disciplens liv forekommer med større hyppighed, hastighed og styrke end i det almindelige menneskes liv. De skifter med foruroligende hurtighed. Mystikerens oplevelse af bjerge og dale er blot én måde at udtrykke denne ebbe og flod på. Til tider vandrer disciplen i solskin og til andre tider i mørke; til tider føler han glæde ved sandt fællesskab og til andre tider syntes alt tungt og goldt; hans tjeneste er lejlighedsvis en frugtbar og tilfredsstillende oplevelse, og han synes at være i stand til at yde virkelig hjælp; til andre tider føler han, at han intet har at tilbyde, og at hans tjeneste er frugtesløs og tilsyneladende uden resultater. Visse dage står alting klart for ham, og han synes at stå på bjergets top og se ud over et solbeskinnet landskab, hvorfra han ser alt klart. Han kender og føler sig som en Guds søn. Senere synes skyerne imidlertid at sænke sig, og han føler sig ikke sikker på noget som helst og synes intet at vide. Han vandrer i sollyset og er næsten overvældet af solstrålernes glans og varme og spekulerer på, hvor længe denne uensartede oplevelse og voldsomme skiften mellem disse modsætninger skal vare ved.

Når han imidlertid først forstår det faktum, at han oplever virkningerne af de cykliske impulser og af sjælens meditation på sin formnatur, bliver meningen klarere, og han erkender, at det er formaspektet, der svigter i sin respons og reagerer ujævnt

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

på energi. Han lærer da, at så snart han kan leve i sjælsbevidstheden og efter eget ønske opnå den »store højde« (om jeg så må sige), vil formlivets svingninger ikke berøre ham. Han ser da den knivskarpe smalle vej, som fører fra det fysiske livs plan til sjælens rige, og opdager, at når han kan betræde den sikkert, så fører den ham ud af sansernes altid skiftende verden ind i dagens klare lys og ind i virkelighedens verden. (WM e.63; HM d.79-80).

(3) Måtte en stærk og stadig strøm af psykisk kraft fra åndens rige indvirke på enhver af os, føre os frem til lysets, kærlighedens og tjenestens rige og frembringe en cyklisk respons fra enhver af os. Måtte der være en konstant vekselvirkning mellem dem, der underviser, og disciplen, der søger instruktion. (WM e.64-65; HM d.80-81).

(4) Det daglige livs ebbe og flod under en særlig inkarnation udviser også sine mellemstadier, og dem må aspiranten lære at blive opmærksom på og udnytte. Han må kunne opfatte forskellen mellem intensiv udadrettet aktivitet, perioder med tilbagetrækning og mellemstadier, hvori det ydre liv synes statisk og uden aktiv interesse. Dette må han gøre, hvis han fuldt ud vil anvende de muligheder, som livserfaringerne er bestemt til at give. Hele livet er ikke koncentreret i et voldsomt bestandigt arbejdsjag, og det består heller ikke af en evig siesta. Det har normalt sin egen rytme og vibration og sit eget særlige pulsslag. Visse liv ændrer rytme og aktivitetsform hvert syvende år; andre forandres hvert niende eller elvte år. Yderligere andre virker med kortere cykler, som indeholder måneder med uafladelig stræben fulgt af måneder med tilsyneladende passitivitet. Visse mennesker er endvidere så sensitivt indrettede, at de midt i deres arbejde tvinges af begivenheder og omstændigheder til midlertidig at trække sig tilbage, hvor de assimilerer de lektier, som de har lært under den forudgående arbejdsperiode. (WM e.514; HM d.524).

(5) Udviklingen foregår i én lang periode med at opbygge og efterfølgende at nedbryde, med at planlægge og senere at kuldkaste, med at indføre bestemte rytmiske fremgangsmåder for senere at forkaste dem, og med at tvinge den gamle rytme væk

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

for at give plads for den nye. (LOM e.82).

(6) Cyklisk tilsynekomst styrer således strålerne såvel som naturrigerne og formerne deri. Den styrer selve Guds aktivitet. Racer inkarnerer, forsvinder og reinkarnerer, og det samme gør alle livsformer. Reinkarnation eller cyklisk aktivitet ligger bag objektiv aktivitet og tilsynekomst. Den er et aspekt af guddommens pulserende liv. Den er ud- og indånding i den guddommelige eksistens- og manifestationsproces. (EP1 e.266-267; EP1 d.286).

(7) Aspirantens vej når til tider højdepunkter og kunne beskrives som en serie af stabile vækstcykler, der ind imellem understreges af tydelige perioder med en forceret udvikling, hvori den ene begrænsning efter den anden med magt fjernes af dig selv. Alle begrænsninger og forhindringer må forsvinde. (DNA1 e.598).

(8) »Interessecyklerne«, eller de perioder, hvor mestrene meget nøje undersøger menneskehedens *kvalitetsaspekt*, bliver også mere hyppige. Denne »sonderende« proces vil nu finde sted for hvert tre hundrede år i stedet for hvert tusinde år, som det har været tilfældet indtil år 1575 e.Kr. (DNA2 e.335).

21
De fire friheder

I fremtiden, som vi søger at gøre sikker, forventer vi en verden baseret på fire essentielle menneskelige friheder.

Den første er tale- og udtryksfrihed – overalt i verden.

Den anden er frihed for ethvert menneske til at dyrke Gud på sin egen måde – overalt i verden.

Den tredje er frihed fra nød – hvilket oversat til verdens vilkår betyder økonomisk indsigt som vil sikre enhver nation et sundt og fredeligt liv for dens indbyggere – overalt i verden.

Den fjerde er frihed fra frygt – som, oversat til verdens vilkår, betyder en verdensomspændende nedrustning af en sådan grad og gennemført på en sådan måde at ingen nation vil kunne iværksætte en fysisk aggression imod nogen nabo – noget steds i verden. … Franklin D. Roosevelt. (EXH e.319;

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

HF d.319).

22
De gamle mysterier

(1) Disse ældgamle mysterier fik menneskeheden oprindeligt af Hierarkiet, og Hierarkiet modtog dem fra Den store hvide loge på Sirius. De indeholder forklaringen på evolutionsprocessen skjult i tal og ord, og de tilslører hemmeligheden om menneskets oprindelse og skæbne og skildrer for ham i riter og ritualer den lange, lange vej, han må gå. De indeholder også, når de fortolkes og præsenteres rigtigt, den lære, menneskeheden behøver for at kunne gå fra mørke til lys, fra det uvirkelige til det virkelige og fra død til udødelighed. …

Mysterierne vil også blive genoprettet på andre måder, for de indeholder meget ud over det, frimurerritualerne kan åbenbare, eller de religiøse ritualer og ceremonier kan afsløre. De gemmer i deres lære og formler nøglen til den videnskab, der kan opklare mysteriet om elektricitet. … Skønt videnskaben allerede har gjort store fremskridt i den retning, er den endnu kun i sin vorden, og først når Hierarkiet er synligt til stede på jorden, og mysterierne som mestrene vogter gives åbent til menneskene, vil den sande hemmelighed og de elektriske fænomeners natur blive åbenbaret.

Mysterierne er i virkeligheden den sande kilde til åbenbaring, og det er først, når sindet og viljen til det gode er sammensmeltet og betinger menneskelig adfærd, at rækkevidden af den kommende åbenbaring vil blive forstået, for først da kan menneskeheden få betroet disse hemmeligheder. De vedrører de evner, der sætter Hierarkiets medlemmer i stand til at arbejde bevidst med planetens og solsystemets energier og til at styre planetens kræfter. Hierarkiet vil overføre de almindelige psykiske evner (som man i dag nærmer sig på en uforstandig måde og stort set ikke forstår) til deres retmæssige plads og vejlede menneskene i at drage fordel af dem.

Mysterierne vil genoprette farver og musik, sådan som disse virkelig er i verden, og det på en sådan måde, at nutidens kunst

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

og den nye skabende kunst vil stå i samme forhold til hinanden, som det, et barn bygger med træklodser står i forhold til bygningsværker som de store katedraler i Durham og Milano. Når mysterierne er genoprettet, vil de – på en måde som det endnu er umuligt for jer at forstå – virkeliggøre religionens natur, videnskabens formål og uddannelsens mål. De er ikke, hvad I tror i dag.

Jorden forberedes nu til denne store genoprettelse. Kirkerne og frimureriet står i dag over for menneskehedens kritiske sinds domstol, og kendelsen har lydt fra massernes sind, at de begge fejlede i deres guddommeligt bestemte opgaver. Det erkendes overalt, at der må tilføres nyt liv og ske store forandringer i de menneskers holdning og skoling, der arbejder gennem og i disse to organer for sandhed. Disse forandringer er endnu ikke blevet foretaget, for det vil kræve en ny vision og en ny indstilling til livserfaring, og det vil først den kommende generation kunne opnå. De og kun de alene kan tilvejebringe de nødvendige ændringer og tilføre nyt liv, men det kan gøres og vil blive gjort:

> »Det, der er et mysterium, skal ikke længere være det, og det, der har været tilsløret, vil nu blive afsløret. Det, der har været tilbagetrukket, vil komme frem i lyset, og alle mennesker vil se, og sammen vil de glæde sig. Den tid vil komme, hvor fortvivlelse har udført sit godgørende arbejde, hvor alle ting er tilintetgjort, og hvor menneskene gennem lidelse har prøvet at blive præget af det, som de kastede bort, i deres tåbelige stræben efter det, som var lige for hånden og let at opnå. Da de besad det, viste det sig at være dødens redskab – dog mennesket søgte liv og ikke død.«

Sådan siger *Den gamle kommentar*, når den beskriver den cyklus, menneskeheden nu gennemlever. (RI e.330-332) og (RC e.122-125; KT d.118-120).

(2) *Mysterierne åbenbares* ikke primært ved, at man får

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

oplysninger om dem og deres processer, men *ved den virkning, bestemte processer har, og som foregår i disciplens æteriske legeme.* De sætter ham i stand til *at vide* det, der er skjult, og de udstyrer ham med en mekanisme, der kan åbenbare og de gør ham bevidst om, at han i sig har visse udstrålende og magnetiske kræfter og energier, der virker som kanaler for aktivitet og metoder, hvorved han kan tilegne sig det, som det er den indviedes privilegium at eje og anvende. (RI e.337).

(3) De eneste virkelige mysterier er de åbenbaringspunkter, for hvilke mekanismen er utilstrækkelig. (DNA2 e.511).

23
Den frie vilje

(1) Det kan siges, at der inden for grænserne af den intelligente styrelse af det intelligente menneske *findes* fri vilje, for så vidt angår aktivitet i menneskeriget. Hvor der ingen tankevirksomhed er til stede, ingen evne til at skelne, analysere og vælge, dér er der ingen fri vilje. Inden for Planens mere vidtrækkende virkeområder er der imidlertid, da den indbefatter hele den planetariske evolution, ingen fri vilje for den uendeligt lille enhed, mennesket. Han er fx underlagt det, vi kalder »de uafvendelige begivenheder«, og over for dem er han hjælpeløs. Han har intet valg og ingen flugtmulighed. Heri ligger der en hentydning til karmas funktion i menneskeriget, karma og intelligent ansvar er uløseligt sammenvævet. (EP2 e.29; EP2 d.38).

(2) Det er den frie vilje, der udgør den store forskel mellem menneskeriget i de tre verdener og de øvrige naturriger. Den frie vilje har dybest set, når det gælder døden, en helt bestemt relation til sjælen. Ved beslutningen om død følges sjælens vilje bevidst eller ubevidst. Denne formulering rummer mange tankevækkende ideer, som de studerende ville gøre klogt i at gennemtænke. (EH e.248; EH d.238-239).

(3) Menneskeheden er ofte uforudsigelig på grund af den frie vilje. (RI e.231).

(4) (Følgende) er punkter, som er vanskelige for jer at forstå,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

men de er meget betydningsfulde:

Mennesket påvirkes på evolutionsvejen oppefra og nedad. Den indviede styres indefra og opad. Det er dette, der forklarer den bagved liggende betydning af den frie viljesenergi, og forståelsen kan kun opnås ved selvstyring. Man kan se den kæmpe for at komme til udtryk i den store verdensdiscipel, menneskeheden, i dag. (RI e.566).

(5) Menneskene bestemmer selv deres egne handlinger. De foretager deres egne valg og anvender uhindret den frie vilje, de til enhver tid er udstyret med. (RI e.640).

(6) Kristus og det åndelige Hierarki – uanset hvor stor nødvendigheden er og hvor vigtigt motivet – griber aldrig ind i menneskers guddommelige ret til selv at tage deres beslutninger, selv at udøve deres frie vilje og opnå deres frigørelse ved selv at kæmpe for den – individuelt, nationalt og internationalt. Når den sande frihed omfatter hele jorden, vil vi se en ende på tyranniet – politisk, religiøst og økonomisk. Jeg hentyder ikke her til det moderne demokrati som en tilstand, der opfylder disse krav, for demokrati er endnu kun en filosofi baseret på ønsketænkning, et uopnået ideal. Jeg hentyder til den tid, som skal komme, hvor en *oplyst befolkning* vil styre sig selv. Sådanne mennesker vil ikke tolerere autoritet i nogen kirke eller diktatur i noget politisk system; de vil ikke acceptere eller tillade nogen gruppe at diktere dem, hvad de *skal* tro for at blive frelst, eller hvilken styreform de *skal* acceptere. Når folk kender sandheden og frit kan vurdere og vælge, vil vi få en langt bedre verden at se. (RC e.164-165; KT d.157).

(7) Hierarkiet kan – på grund af princippet om den frie vilje – ikke forudsige hvordan mennesker vil handle i krisesituationer; Hierarkiet kan ikke gennemtvinge de rigtige løsninger imod menneskers normale ønsker og vilje, for den rigtige handlemåde må komme fra dybet af menneskets egen tanke og følelse, og må bryde frem som en fri og spontan ikke-kontrolleret bestræbelse; Hierarkiet kan ikke tage de skridt som er mulige, men som vil hindre mennesket i at gøre fejltagelser, for det er gennem de fejltagelser at mennesket lærer »ved hjælp af det onde at det gode er bedst«, som en af jeres store indviede

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

digtere har udtrykt det. (EXH e.636; HF d.627-628).
Se også: VEJLEDNING.

24
Den gamle kommentar

Jeg følte, det kunne være af interesse for de studerende at vide noget om denne adepternes gamle lærebog.

Den gamle kommentar … har ikke nogen påviselig tidsdatering. Skulle jeg forsøge at nævne jer dens alder, havde jeg ingen mulighed for at bevise sandheden i mine ord. … Jeg har søgt at fremhæve kernen af det, der udtrykkes i Kommentaren, ved hjælp af nogle få symboler og en kryptisk tekst. Disse gamle skrifter læses ikke på samme måde, som nutidens studerende læser bøger. De ses, berøres og erkendes. Meningen åbenbares i et glimt. Lad mig belyse det: – Ordene »Den Ene fremsiger et ord, som døver den trefoldige lyd« er skildret ved en lysstribe, som ender i et symbolsk ord i guld, der er lagt over tre symboler i sort, rosa og grønt. Således bevogtes hemmelighederne omhyggeligt. (WM e.76; HM d.92).

25
Den gode vilje og viljen-til-det-gode

(1) I alle verdens lande findes der i dag mennesker af god vilje med virkelig forståelse. Mange tusinde af dem er kendte. Imidlertid er de enten plaget af frygt eller af en følelse af meningsløshed og af en erkendelse af, at arbejdet, der skal udføres, er så overvældende stort, at deres små og isolerede anstrengelser er fuldstændig nytteløse, når det gælder at nedbryde hadets og separatismens barrierer, der findes overalt. De er klar over, at de principper, der indeholder løsningen på verdens problemer, tilsyneladende ikke er systematisk udbredt; de har ingen forestilling om, hvor mange der tænker, som de selv gør, og følgelig har deres ensomhed, den manglende enhed og omgivelsernes træghed gjort dem afmægtige.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

… Hvorledes kan der skabes virkelig fremgang som en følge af enhed, fred og velstand?

Kun på én måde. *Ved at alle mænd og kvinder af god vilje og forståelse i alle lande handler i fællesskab*. Støt og roligt, uden hast må der gøres tre ting:

For det første må de finde hinanden, komme i kontakt med hinanden. På den måde vil følelsen af svaghed og formålsløshed opvejes. Det er den første pligt og opgave for den nye gruppe af verdenstjenere.

For det andet må de klargøre og belyse de grundlæggende principper for ret levevis, god vilje og harmoni, som alle rettænkende mennesker i dag anerkender, men ikke anvender. Principperne må formuleres i vendinger så enkle som muligt og gøres praktisk anvendelige.

For det tredje må almenheden oplæres i disse principper. Støt, regelmæssigt og systematisk må de lære principperne for broderskab, for internationalisme, baseret på god vilje og kærlighed til alle mennesker, for religiøs enhed og for samarbejde og indbyrdes afhængighed. Det enkelte menneske i alle nationer og grupper må lære med god vilje og forståelse at udføre sin vigtige del; gruppen må påtage sig ansvar for andre grupper, og en nations ansvar over for andre nationer, og alle nationers ansvar over for nationernes verden må forklares og fremhæves.

Der er her ikke tale om et indholdsløst eller mystisk, upraktisk program. *Ingen autoritet eller regering undergraves af det. Det går ikke ud på at styrte regenter eller at fælde det ene eller andet politiske eller nationale parti*. Programmet kræver intelligent og praktisk indsats. Det vil kræve, at mange forskellige tænkere og mange skolede beslutningstagere samarbejder. Der må findes frem til mennesker af god vilje i alle lande, og alle, der responderer på disse idealer, må noteres på forsendelseslister. Deres samarbejde må søges og systematiseres. Programmet vil efterhånden kræve assistance fra mange talere og skribenter, som vil arbejde efter samme idealistiske retningslinjer, men med forskellige metoder. De kender deres eget land og den bedste måde at bringe disse fundamentale sandheder frem til

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

deres egne landsmænd på, og derfor må de være frit stillet med hensyn til at arbejde, som de finder det bedst for deres nation. De, og alle mænd og kvinder af god vilje, vil udgøre den nye gruppe af verdenstjenere. En central gruppe, udvalgt blandt dem, vil sammenfatte arbejdet og sætte det i system, selvom der gives hver enkelt tjener og arbejder størst mulig handlefrihed.

Dette arbejde at oplære verdens mænd og kvinder af god vilje må finde sted så hurtigt som muligt. Det må imidlertid gennemføres uden at forsynde sig mod harmonien. Der må ingen konflikter være med hensyn til nationale præferencer og programmer. Nationale regeringer må ikke forklejnes uanset, hvad de står for. Ingen politisk aktivitet må finde sted i den nye verdenstjenergruppes navn. En sådan handlemåde ville betyde fortsættelse af de gamle metoder og det gamle had. Intet parti, ingen gruppe må angribes, og ingen leder eller national aktivitet må kritiseres. Sådanne gamle metoder har længe været prøvet, uden at det er lykkedes at skabe fred på jorden. Medlemmer i den nye gruppe af verdenstjenere og de, som er forbundne med dem, repræsenterer ikke noget parti, er hverken for eller imod nogen gruppe eller form for styre. Det er deres uafviselige standpunkt. De har hverken tid, energi eller penge til angreb eller modangreb. Alligevel er deres holdning ikke en »passiv ikke-modstand«. De arbejder på at bringe verdens kræfter i balance og at fremme væksten i den gruppe, der står for god vilje, forståelse og broderskab.

… De vil stå som fortolkere af rette menneskelige relationer, for menneskehedens grundlæggende enhed, for *praktisk* broderskab, for virkelig harmløshed i tale og skrift og for den indre syntese, der anerkender den enkeltes værdi og samtidig gruppearbejdets betydning. Udbredelse af disse ideer og principperne om god vilje vil skabe denne tredje gruppe i verden.

I løbet af få år vil den offentlige mening, hvis arbejdet gennemføres efter disse retningslinjer, blive tvunget til at anerkende denne bevægelses kraft til at skabe fred, international forståelse og gensidig god vilje. Efterhånden vil antallet af mænd og kvinder af god vilje være så stor, at de vil være i stand til at påvirke begivenhederne i verden. Der vil da have

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

meldt sig tilstrækkeligt mange mennesker for den gode viljes sag til definitivt at kunne påvirke tendensen i verdens anliggender.

Der vil ikke blive undervist i en illusorisk pacifisme. Det er ikke en mystisk drøm, der venter på, at Gud skal gribe til handling, og som stoler på, at fremtiden løser alt. Det er ikke en upraktisk og uanvendelig idé. Det er en plan, der går ud på at udvikle en gruppe mennesker, som er samlet fra alle nationer, skolet i den gode viljes ånd, og som besidder en så klar indsigt i de principper, der i verdens anliggender skulle styre de menneskelige relationer, at de med styrke kan arbejde for menneskelig fred og forståelse. Det er en systematiseret oplæringsproces. Ved hjælp af den bliver mænd og kvinder overalt skolet i at leve som eksponenter for god vilje på alle livets områder, og styrken i intelligent god vilje til at overvinde vanskeligheder inden for alle områder af menneskelige anliggender er utrolig stærk. Men endnu anvendes den gode viljes voksende ånd ikke intelligent og systematisk. Tusinder af mænd og kvinder over hele verden er i dag parat til at lade sig skole i den nævnte retning og til indbyrdes samarbejde, således at de efterhånden kan stræbe i fællesskab for sagen om fred og harmoniske relationer. Den nye gruppe af verdenstjenere søger at finde frem til disse mennesker og forene dem i én sammenhørende gruppe. (EP2 e.670-676; EP2 d.630-636).

(2) Der er kun én måde, hvorpå koncentreret ond vilje med dens modtagelighed over for Shamballa-kraften kan besejres, og det er ved at stille den over for en lige så koncentreret åndelig vilje, udvist af modtagelige mænd og kvinder af god vilje, der kan træne sig til at blive sensitive over for denne type af ny, indstrømmende energi og lære, hvordan de skal påkalde og fremkalde den.

I kan derfor se, hvorfor jeg havde mere end den tilfældige brug af et gængs ord i tankerne, da jeg talte om udtrykkene god vilje og viljen-til-det-gode. Hele tiden havde jeg ikke blot i tankerne venlighed og gode hensigter, men også den koncentrerede vilje-til-det-gode, der kan og må fremkalde Shamballa-energien og bruge den til at standse de onde kræfter.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Jeg erkender, at dette er et relativt nyt begreb for mange af jer; for andre vil det kun betyde lidt eller intet; andre igen kan have en vag idé om denne nye tilnærmelse til Gud og tjeneste, som – gentager jeg – kan og må genskabe, genopbygge og rehabilitere verden. Jeg vil gerne her fremhæve, at man kun kan komme i kontakt med viljesaspektet fra det mentale plan, og derfor kan kun de, som arbejder med og gennem tænkeevnen, begynde at tilegne sig denne energi. De, som søger at vække Shamballakraften, kommer meget tæt på ild-energien. Ilden er det mentale plans symbol og kvalitet. Ilden er et aspekt af den guddommelige natur. Ilden blev et fremherskende aspekt af krigen. Ild frembringes ved fysiske hjælpemidler og ved hjælp af mineralriget, og dette var det store, truende og foretrukne ødelæggelsesmiddel i denne krig. Dette er en opfyldelse af den ældgamle profeti om, at forsøget på at udslette den ariske race ville ske ved hjælp af ild, ligesom det gamle Atlantis blev tilintetgjort ved vand. Men den flammende gode vilje og den bevidste, koncentrerede brug af Shamballa-kraften kan imødegå ild med ild og *dette må gøres*. (EA e.586-587; EA d.529-530).

(3) Når flertallet af jordens beboere i stigende takt orienterer sig mod det gode, mod retfærdighed, som Bibelen siger, og når hovedparten af menneskene viser tilbøjelighed til god vilje (det andet store udtryk for sjælskontakt og for sjælsindflydelse i den enkeltes liv og i menneskehedens liv – det første udtryk er ansvarsfølelse), da vil dårligt helbred uafladeligt, dog kun gradvis, forsvinde og dø ud, for til sidst ikke at eksistere mere. Langsomt, meget langsomt sker dette allerede – endnu ikke ved sygdommes forsvinden, men ved at en mere korrekt indstilling etableres.

… Ondskab, forbrydelser og sygdom er et resultat af separatismens store kætteri, og fordi had og ikke kærlighed råder. Glem ikke, at den, der ikke elsker sin broder, er en morder – et evigt symbol på had. Endnu findes der ingen universel følelse for eller identitet med alle, undtagen når det gælder fremskredne disciple og indviede. (EH e.545-546; EH d.506-507).

(4) Det er absolut nødvendigt, at verdens disciple udvikler

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

viljen-til-det-gode, så alle i menneskeheden kan komme til at udtrykke god vilje. *Viljen-til-det-gode hos verdenstænkerne er fremtidens magnetiske kim*. Viljen-til-det-gode er faderaspektet, mens god vilje er moderaspektet, og fra relationen mellem disse to aspekter kan den nye civilisation, der baseres på sunde åndelige (men meget anderledes) regler, blive grundlagt. Jeg anbefaler jer at tage denne tanke ind i jeres bevidsthed, for den betyder, at to aspekter af åndeligt arbejde må næres i den umiddelbare fremtid, fordi det mere fjerntliggende håb om glæde og fred i verden afhænger af dem. Den nye verdenstjenergruppe må kontaktes og viljen-til-det-gode udvikles i dem, og masserne må samtidig kontaktes med budskabet om god vilje. (RI e.110).

(5) Resultatet af verdenskrigen, sygdom, sult og smerte, har udviklet en fællesskabsånd der beror på lidelse og nød. Det har ført til et forstående engagement i menneskelige vanskeligheder over hele verden, som hurtigt er ved at ændre sig til en ånd af »world goodwill«.

Denne verdensomspændende gode vilje er, når den er virkelig etableret og korrekt organiseret, den nødvendige forberedelse til åbenbaringen, for den kommende åbenbaring vil blive en planetarisk åbenbaring, som mennesker over hele verden er fælles om. Alle mennesker erkender også i dag behovet for at træde ud af selvinteressens fængsel ind i den fælles mulighed for at opnå frihed, og det, der skal tilvejebringe denne frigørelse, er god vilje.

Et interessant aspekt af god vilje er, at den, efterhånden som den udvikler sig i den menneskelige bevidsthed, først og fremmest fører til en afsløring af de eksisterende *kløfter*, som kendetegner menneskenes politiske, religiøse, sociale og økonomiske liv over hele verden. Afsløringen af en kløft ledsages altid (for sådan er menneskeåndens skønhed) af bestræbelser på alle områder for at bygge bro over og hele kløften. Dette bevidnes af de tusinder af grupper og organisationer, der arbejder på at hele kløfter og nedbryde det, der forhindrer rette menneskelige relationer.

Ideen om bedre, forenede og glædelige relationer eksisterer

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ikke desto mindre i mange tusinders sind over hele verden, og den faktiske virkelighed vil en dag materialisere sig.

Det første skridt er den sunde erkendelse af, at kløfter eksisterer. Det er her, at god vilje kan gøre det mest nyttige og nødvendige arbejde. … Det er kultivering af en åndelig indstilling, der er behov for, samt til alle tider og på alle mulige måder, at forpligte sig til viljen-til-det-gode.

… God vilje smitter. Når først der er gjort en klar begyndelse i en ren og uegennyttig ånd, vil god vilje gennemtrænge verden og rette menneskelige relationer hurtigt blive etableret. (RI e.749-752).

(6) God vilje er menneskets første forsøg på at udtrykke Guds kærlighed. Dens virkning på jorden vil være fred. Den er så enkel og praktisk anvendelig, at mennesker ikke vil forstå at værdsætte dens magt eller dens videnskabelige og dynamiske virkning. Et menneske, som oprigtigt praktiserer god vilje i en familie, kan helt ændre dens holdninger. God vilje, som virkeligt praktiseres i grupper i enhver nation, i politiske partier og religiøse grupper i ethvert land, og mellem alle verdens nationer, kan revolutionere verden. (POH e.7).

(7) God vilje er langt mere udbredt over hele verden, end mennesker tror. Den må ganske enkelt opdages, læres og praktiseres. (POH e.120).

Se også: (DNA2 e.270, 457), (EP1 e.303; EP1 d.320).

26
Den nye generation

(1) Den nye generations unge … føler sig ikke knyttet til fortiden og vægrer sig derfor mod at acceptere dens autoritet. De tilhører heller ikke den indre gruppe af vidende, som arbejder med den opgave at føre menneskets tanker ind i rette baner, for de har endnu ikke nået et sådant kundskabsniveau. De erkender kun to ting: deres behov for frihed og en intens tørst efter kundskab. De foragter fortidens traditioner, de forkaster de gamle formuleringer af sandheden, og da de endnu ikke har noget fast ståsted, men stadig søger og forsker, har vi vor

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

nuværende tilstand med omvæltning, tøjlesløshed og splittelse i verden. Det må ikke glemmes, at denne tilstand er et resultat af kollisionen mellem de tre typer af kraft, som er fremherskende i verden i dag.

1. Den kraft, der hidrører fra dem, som holder fast ved gamle traditioner, og som ved at lægge vægt på formerne og det fortidige, frembringer tilintetgørelse af disse former.
2. Den kraft, som hidrører fra den indre gruppe af mystikere, som under ledelse af planetens hierarki er ved at opbygge den nye form.
3. Den kraft, som hidrører fra masserne, som ikke tilhører nogen gruppe, og som bruger kraft i blinde og ofte uklogt, indtil den dag kommer, da de erkender, i hvilke konstruktive kanaler kraften med intelligens kan ledes.

På grund af dette opstår denne overgangsperiodes problem samt nødvendigheden af at formidle en lære, som gør det muligt for den søgende aspirant og for forskeren at finde sig selv. Heraf følger også behovet for at tydeliggøre sjælens love samt sandheden om den individuelle udvikling for dem, der forkaster den gamle tradition og vægrer sig ved at anerkende mystikeren, men alligevel søger at erkende sig selv som frigjorte sjæle. Med denne kundskab vil der følge en stadig vækst af de opbyggende mystikere, for når et menneske har fundet sin sjæl og erkendt forbindelsen til dens udtryksmekanisme, det trefoldige lavere menneske, så går han automatisk ind i det subjektive livs bevidsthed, begynder at arbejde med årsager og går ikke længere vild i virkningernes verden. Da finder han sig selv stående side om side med tidernes mystikere og dem, som ved. Dette er den religiøse impuls, retning i vor tid og den kommende tidsalders storhed. (WM e.330-331; HM d.344-345).

(2) Alle dyriske legemer vil blive mere og mere forfinede, og i menneskehedens tilfælde bevidst forædlede, og således bragt op på et højere og mere specialiseret udviklingsstade. Dette foregår i dag med stor hast. Kost og atletik, udendørsliv og solskin indvirker meget på racen, og i de næste to generatio-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ner vil fine legemer og sensitive naturer begynde at vise sig, og sjælen vil have langt bedre instrumenter at virke igennem. (DN e.125; NS d.120).

(3) De unge, der nu kommer i inkarnation, og de, der vil komme i løbet af det næste århundrede, vil vise sig at være veludrustede til at behandle seksualproblemet, fordi de kan se mere klart end den ældre generation og vil tænke i bredere og større baner, end det i dag er almindeligt. De vil være mere gruppebevidste og mindre individualistiske og selviske; de vil være mere interesseret i nye ideer end i gamle teologier, og de vil være fordomsfrie og mindre intolerante, end størsteparten af de velmenende mennesker er det i dag. Psykologi er først nu ved at komme til sin ret, og først nu begynder dens opgave at blive forstået; imidlertid vil psykologi i løbet af cirka et hundrede år være den fremherskende videnskab. (EP1 e.293-294; EP1 d.311).

(4) De kommende tre generationer … vil bringe en gruppe mennesker i inkarnation, som vil være veludrustede til at lede menneskeheden ud af den nuværende blindgyde. Denne kendsgerning bør erindres, men glemmes ofte. Der findes altid, i enhver epoke i menneskehedens historie, nogle, som er i stand til at løse de problemer, der opstår, og som er kommet til verden med dette specielle formål. (EP1 e.298; EP1 d.316).

(5) Det må endvidere erindres (og det er ved at blive en udbredt opfattelse), at kvaliteten af de børn, der nu inkarnerer, stadig bliver bedre og højere. De er i nogle tilfælde helt usædvanligt intelligente og det, som I (i jeres tekniske jargon) kalder IK (intelligenskvotient) er ofte fænomenalt høj. Dette vil i stadig stigende grad blive tilfældet, indtil unge mennesker på 14 år vil have en intelligens og en udrustning som de højtbegavede universitetsstuderende af i dag. (ENA e.50; UNT d.62).

(6) Alt det arbejde, der gøres nu, er udpræget overgangsbetonet og derfor særdeles vanskeligt. Det indebærer en brobygningsproces mellem gammelt og nyt og ville byde på næsten uoverstigelige vanskeligheder, hvis det ikke var for den kendsgerning, at de næste to generationer vil bringe de typer egoer i inkarnation, som er denne opgave voksen. (ENA e.91; UNT

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

d.101).

(7) Idealisme er et godt tegn. Den er også ansvarlig for den sydende uro og det tvingende krav om bedre forhold, mere lys, større forståelse, uddybet samarbejde, sikkerhed baseret på rigtige tilpasninger samt fred og overflod i stedet for frygt, terror og sult. (ENA e.109; UNT d.116).

(8) Disciple kan nu på få måneder (hvis de er ærlige og oprigtige i deres stræben) mestre ideer og udvikle respons, hvilket tog dem år at mestre i tidligere cykler. (DNA2 e.325).

27
Den nye lære

Hvad er det for nyere sandheder, jeg som formidler har ansvar for at videregive til de okkult studerende i verden? Lad mig kort nævne dem efter deres relative betydning:

1. *Læren om Shamballa.* Der er kun blevet givet lidt om dette emne. Kun navnet var kendt. Denne lære omfatter:

a. Information om viljesaspektets natur.
b. Antydninger om Sanat Kumaras bagved liggende hensigter.
c. Vejledning i bygningen af antahkaranaen, som er det første skridt mod at opnå monadisk bevidsthed, og dermed det første skridt mod den højere evolutions vej.

2. *Læren om det nye discipelskab.* Den er revolutionerende i forhold til de gamle okkulte skoler. Læren omfatter:

a. En præsentation af mestrenes nye holdning til deres disciple, hvilket skyldes den hurtige udvikling af tankeprincippet og væksten af den »frie vilje«. Denne ændrede fremgangsmåde ophæver de gamle holdninger, som blev skildret i den teosofiske litteratur, og H.P.B. måtte beklage, da hun erkendte, hvor vanskeligt det var at korrigere det forkerte billede, der var givet, i en af sine meddelelser til datidens esoteriske sektion, at hun nogensinde havde nævnt mestrenes navne.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Denne første fremstilling var nyttig, men har nu tjent sit formål. Hvis ikke de skoler, der er baseret på de gamle metoder, ændrer deres fremgangsmåder og deres tilnærmelse til sandheden, vil de forsvinde.

b. Information om Hierarkiets struktur og om de forskellige ashramer, det består af. Jeg har præsenteret Hierarkiet som Sanat Kumaras ashram i dens syvfoldige form, der således forbinder vilje og kærlighed.

c. En præsentation af den nye type meditation, som lægger vægt på visualisering og på anvendelse af den skabende imagination. Jeg har præsenteret et meditationssystem, som udelukker den opmærksomhed, der hidtil har været på personlige problemer, og den intense fokusering, der før var på relationen mellem disciplen og mesteren. Nøgleordet i den nye meditationsform er gruppefusion og gruppetjeneste, og ikke den kraftige understregning af disciplens personlige relation til mesteren, og af det, den enkelte aspirant kan opnå. Det degenererede til en form for åndelig selviskhed og separatisme.

3. *Læren om de syv stråler.* Lederne af det teosofiske samfund havde kendskab til de syv stråler. De blev beskrevet meget kort og vagt i *Den hemmelige lære*, og i en elementær form udgjorde de en del af den esoteriske sektions undervisning. Strålernes navne, nogen information om deres kvaliteter og mestrene på de forskellige stråler blev meddelt, men ikke meget mere. Jeg har givet megen information om emnet, og jeg har bestræbt mig på at vise, hvor vigtig denne lære er set fra en psykologisk synsvinkel, fordi den nye psykologi er i sin vorden. Hvis den esoteriske lære med tiden skal blive almen tilgængelig, vil det blive i en psykologisk form, fordi den esoteriske lære i sin inderste og dybeste betydning angår menneskets og Guds bevidsthedsaspekt.

4. *Læren om den nye astrologi.* Denne lære blev også udsendt til et par hundrede studerende, før den offentliggjordes i bogform. Denne nye astrologi er hidtil blevet ignoreret af de astrologer, der har læst den, idet de ikke kan se noget særligt i

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

den, bortset fra fire astrologer, som har sat megen pris på den, men som ønskede, at jeg udtrykte mig lidt tydeligere. Kunne den fordomsfri astrolog blot indse, at jeg har oplyst nok til at grundlægge den kommende astrologi på et solidt grundlag. Hvor præcist, det jeg har givet er, vil med tiden blive konstateret, når astrologer, der arbejder med fremskredne menneskers og disciples horoskoper, anvender de esoteriske planeter, jeg har angivet, og ikke de ortodokse planeter, som normalt anvendes. Tolkningernes nøjagtighed vil selvfølgelig afhænge af astrologernes eget udviklingstrin og af deres evne til at se, om det er en udviklet person, discipel eller indviet, når de møder ham og skal udarbejde hans horoskop. Hvis de selv er fremskredne disciple, vil de måske have tendens til at bedømme dem, der søger astrologisk vejledning, på et alt for usmidigt grundlag, og derfor ser de ikke, at det er en discipel. Hvis de ikke er fremskredne, betragter de måske mennesker, der er langt fra at være endog rigtige aspiranter, som fremskredne. I begge tilfælde vil horoskopet vise sig at være unøjagtigt. Der er ingen grund til at se på de esoteriske planeter, når det gælder almindelige mennesker.

5. *Information om den nye verdenstjenergruppe* og deres arbejde. Den information omfatter:

a. Erkendelse af, at denne gruppe er mellemled mellem Hierarkiet og menneskeheden.
b. Karakteren af deres arbejde, efterhånden som det påvirker menneskesjælen, og gennem den gode viljes mænd og kvinder som redskab, søger at fastsætte normerne for den periode, vi lever i.
c. Triangelarbejdet som er udtryk for to faser af deres arbejde, dvs. dannelsen af et lysnetværk som kommunikationskanal mellem Hierarkiet og menneskeheden, og en lignende dannelse af den gode viljes netværk, som er et objektivt udtryk for lysets subjektive indflydelse. Tænk dette udsagn nøje igennem.

6. *Forsøget på at danne en esoterisk gren af de indre ashra-*

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

mer. Dette bevidnes af det arbejde, jeg har udført med en speciel gruppe aspiranter og accepterede disciple, hvis instruktioner, som kommer fra min ashram, er nedskrevet i bogen *Discipleship in the New Age* (bind I og II).

7. *Læren om den nye verdensreligion,* hvor vægten lægges på de tre store fuldmåneperioder (i Vædderens, Tyrens og Tvillingernes tegn, som for det meste falder i henholdsvis april, maj og juni) samt de ni (af og til ti) mindre fuldmåner i løbet af året. Denne lære vil føre til, at der etableres en forbindelse mellem Kristi og Buddhas arbejde i tankerne hos åndeligt indstillede mennesker alle vegne, og følgen vil blive en stor udvidelse af den menneskelige aspiration. Dette arbejde er endnu i sin vorden, men det bør ofres stadig større opmærksomhed. Det vil til sidst vise sig at blive den vigtigste forbindende enhed mellem øst og vest, især hvis det påvises, at Shri Krishna er en tidligere inkarnation af Kærlighedens Herre, Kristus. Derved vil tre store verdensreligioner – kristendommen, hinduismen og buddhismen – blive knyttet tæt sammen, mens den muhamedanske tro vil vise sig at være knyttet til den kristne tro, fordi den udtrykker mesteren Jesu arbejde, da han overskyggede en af sine seniordisciple, en meget fremskreden indviet, Muhamed.

Et nærstudium af alt det her nævnte vil vise jer, i hvilke retninger jeg gerne ser arbejdet udvikle sig i de kommende år. Jeg beder jer studere disse ord nøje, for jeg betragter dette som en vigtig undervisning og som noget, der bør betragtes som et rammeudkast for det arbejde, jeg gerne ser udført. Det indebærer, at arbejdet i den fremskredne del af Arkanskolen intensiveres, at der lægges større vægt på fuldmånemøderne, og at triangelarbejdet og »goodwill«-arbejdet organiseres omhyggeligt som en yderligere bestræbelse på at støtte den nye verdenstjenergruppes arbejde, og at der gøres forsøg på at erkende medlemmerne i den ny verdenstjenergruppe, ligegyldigt hvor og hvornår man kommer i kontakt med dem. Det vil ikke blive nogen let opgave, mine brødre, hvis I kun ser efter dem, som tænker og arbejder på jeres måde, eller erkender Hierarkiet som I gør, eller hvis I udelukker dem, der arbejder på en anden

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

måde, end I gør, inden for religiøse eller andre områder.

… På de foregående sider oplyste jeg om visse almene principper, og jeg skitserede et nyt aspekt af det arbejde, jeg har påtaget mig at udføre for menneskeheden – efter Hierarkiets direktiver. Undervisningen, jeg gav dér, er meget vanskelig at forstå. Indtil videre kan kun meget lidt af det være til virkelig nytte for hovedparten af aspiranter, men en bred og generel idé kan tage form og blive den uundgåelige forudsætning for en senere undervisning. Jeg beder jer huske, at den lære, jeg har givet nu, er et mellemled, ligesom den lære, H.P.B. gav under min vejledning, var forberedende. Den lære, som Hierarkiet har planlagt skal gå forud for og betinge den nye tidsalder, Vandbærerens tidsalder, falder i tre dele:

1. Forberedende, givet 1875-1890. . . . . nedskrevet af H.P.B.
2. Mellemled, givet 1919-1949. . . . . nedskrevet af A.A.B.
3. Åbenbarende, vil komme efter 1975. . . . . vil blive givet globalt over radioen.

I begyndelsen af det næste århundrede vil en indviet dukke op og fortsætte denne undervisning. Det vil blive under den samme »impression«, for min opgave er endnu ikke fuldført, og denne række af brobyggende afhandlinger mellem menneskets materielle viden og de indviedes videnskab skal gennemgå endnu en fase. Resten af dette århundrede skal, som jeg har fortalt jer andetsteds (*Nationernes skæbne*, side 104), vies til genopbygning af det tempel, mennesket lever i, til rekonstruktion af menneskehedens livsform, til oprettelse af den nye civilisation på den gamles grundlag og til reorganisering af strukturerne i verdenstænkningen og verdenspolitikken, samt til omlægning af verdens ressourcer i overensstemmelse med den guddommelige hensigt. Da og først da vil det være muligt at fortsætte åbenbaringen. (RI e.251-255).

28
Den nye tidsalder

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(1) Den nye tidsalder med dens særlige civilisation og kultur vil blive bragt til manifestation gennem samarbejdet mellem de mange velmenende mennesker, der i stigende grad er opmærksomme på helhedens vel og ikke bare deres eget; de er idealistiske men praktiske tænkere, der er influeret af mønstret i de ting, der skal komme, og de er verdens disciple, der er præget af Planen og under instruktion af Hierarkiet, som styrer og kontrollerer alt. (DN e.31; NS d.36).

(2) Når menneskeheden er forvisset om guddommelighed og udødelighed og har nået et punkt med viden om sjælens natur og om det rige, den fungerer i, vil holdningen til det daglige liv og til aktuelle anliggender undergå en sådan forandring, at vi i sandhed vil se fremkomsten af en ny himmel og en ny jord. (EP1 e.94-95; EP1 d.123).

(3) I vil bemærke, at arbejdet med at nedbryde nationernes isolation og afsondrethed er så anstrengende, at det kræver tre medarbejdergruppers samlede energier for at tilvejebringe de ønskede resultater. De syv strålers grupper fordeler sig som følger:

1. I afdelingen for politik.	første, sjette og syvende stråle.
2. I afdelingen for religion.	anden og fjerde stråle.
3. I afdelingen for undervisning.	tredje og femte stråle.

Selv om arbejdet udføres inden for tre områder for menneskets tænkning og aktivitet, må det erindres, at det samlet udgør én styret bestræbelse for at frembringe en syntese, ligesom det er én stor forberedende tilskyndelse frem til en åbenbaring af et sådant under, at jeg endnu ikke i enkeltheder kan berette om den. Erkendelse af åbenbaringens sandhed afhænger af indre vækst og indre oplysning; men denne vækst fremskyndes, hvilket fører til en lettere erkendelse af det, som er på vej. Husk, at åbenbaring sjældent kommer ad forventede veje. Der vil komme en indstrømning af lys over menneskeheden, hvilket vil ændre menneskets livsbetingelser, forandre hans syn på

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

verdens anliggender og indlede en ny tidsalder, som vil blive kendetegnet ved en særlig evne til gruppesyntese og -samarbejde samt ved nye mentale evner, der fører til en nyorientering af tænkeevnen, således at den kan fungere lige let i to retninger. Den vil være i stand til at rette sig udad mod de manifesterede formers verden og indad mod syntesens, enhedens og åndens verden. Der vil opstå en ny livsholdning, som vil gøre sig gældende i en bedre sans for værdier, idet livet vil få en hidtil ukendt betydning, og denne betydning vil blive udlagt således for os, at den vil berige vor daglige tilværelse. Alle sande medarbejdere retter nu al deres bestræbelse mod dette mål. (EP1 e.178-179; EP1 d.202-203).

(4) Jeg skriver for den generation, som vil være tankemæssigt aktiv i slutningen af dette århundrede. De vil indlede arbejdet på rammen, strukturen og opbygningen af den nye tidsalder, som vil blive *indledt* under forudsætninger, som i dag er de helt store drømmeres drøm, og som vil udvikle civilisationen i Vandbærerens tidsalder. Den kommende tidsalder vil først og fremmest blive en tidsalder for gruppesamspil, gruppeidealisme og gruppebevidsthed, ligesom Fiskenes tidsalder har været en tidsalder, hvor der blev lagt vægt på personlighedsudvikling, personlighedsfokusering og personlighedsbevidsthed. Selviskhed, som vi nu forstår den, vil efterhånden forsvinde, for den enkeltes vilje vil af sig selv forene sig med gruppeviljen. Herved bliver det tydeligt, at dette meget vel kunne føre til en endnu farligere situation, fordi en gruppe vil være en kombination af fokuserede energier, og hvis ikke disse energier er rettet mod opfyldelsen af Planen (som koordinerer og gør den guddommelige hensigt mulig), vil vi få en gradvis konsolidering af de onde kræfter eller af materialisme på jorden. Dette er ikke ligegyldig tale, for jeg bestræber mig på at vise jer, hvor nødvendigt det er, at de åndeligt indstillede vedvarende vier sig til opgaven med at udvikle viljen-til-det-gode på jorden, og hvor nødvendigt det er, at den gode vilje i masserne fremmes. Hvis ikke dette bliver gjort nu efter den forfærdelige globale hovedrengøring, vil den sidste tilstand blive værre end den første. Vi vil se individuel selviskhed blive afløst af gruppeselviskhed,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

hvilket som konsekvens vil blive endnu mere magtfuld, når den er viet til det onde i fokusering og resultater. (RI e.109).

(5) En stor omvæltning i alle naturrigerne har karakteriseret denne tid og generation. En vældig nedbrydning af alle former, af guddommeligt liv, og i alle riger, har været det karakteristiske tegn på denne omvæltning. Vor moderne civilisation har fået et dødsstød, som den aldrig vil komme sig over, men som en dag vil blive erkendt som et »frigørende stød« og som et signal til, at det, der er bedre, nyt og mere velegnet for ånden under udvikling, kan komme til syne. Store og gennemtrængende energier og disses fremkaldte kræfter mødtes i en konflikt, som billedligt talt løftede mineralriget op til himlen, og som bragte ilden ned fra himlen. Jeg taler om virkelighed til jer og ikke blot symbolsk. Mænds, kvinders, børns og også dyrs legemer er blevet tilintetgjort. Planterigets former og mineralrigets styrke er blevet sønderdelt, spredt og knust. Det sammenhængende liv mellem alle de planetariske former er midlertidigt blevet usammenhængende. …

Hele denne omvæltning i verdens åndelige, psykologiske og fysiske »jordbund«, og al denne sprængning af former og af de velkendte konturer i vort planetariske liv *måtte* ske, før Hierarkiet kunne opfattes af den offentlige bevidsthed. Alt dette måtte øve sin indflydelse på menneskenes sjæle, før den nye tidsalder kunne vinde indpas, den tidsalder, som vil føre genetablering af mysterierne og rehabilitering af jordens folk med sig. De to aspekter følges ad. Det er en af de vigtigste ting, jeg forsøger at meddele. Sprængningen, opløsningen og de fuldstændig kaotiske forhold, som har eksisteret i de sidste fem hundrede år i alle naturriger, har omsider arbejdet sig ud i parallelle fysiske forhold. Dette er godt og ønskværdigt. Det markerer forspillet til en bedre opbygning af en bedre verden, en konstruktion af mere tilstrækkelige livsformer og af mere konkrete menneskelige holdninger, samt en sundere indstilling til virkeligheden. Det bedste har I endnu til gode.

Alt bringes hurtigt op til overfladen – det gode og det dårlige, det ønskværdige og det uønskværdige, fortiden og fremtiden (for de to er en). Guds plov har næsten fuldført sit arbejde.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Åndens sværd har adskilt en ond fortid fra en strålende fremtid, og begge er medvirkende i Guds øjne. Man vil se, at vor materialistiske civilisation meget hurtigt viger for en mere åndelig kultur. Vore kirkelige organisationer med deres begrænsende og forvirrende teologier vil snart vige for Hierarkiet og dettes lære, som er klar, realitetsbetonet, intuitiv og udogmatisk. (RI e.134-135).

(6) Kan I ikke se denne plans skønhed med dens synteseskabende og kulminerende brugbarhed? Kan I ikke se, hvordan den nuværende krise blot er et resultat af foregående evolutionære cyklers fremgang, hvor menneskeheden mestrede bestemte lektier? Hele planlægningen for efterkrigstiden, den udbredte reaktion på idealer (på trods af alle de onde og reaktionære kræfters bestræbelser), og det sydende oprør, der når gennem alle den menneskelige bevidstheds niveauer, samt den inspiration, som ødelæggelse og lidelse giver, – alt dette sprænger døren til hidtil lukkede områder i menneskenes sind, og der åbnes for indre oplysning, hvorved dårlige gamle tilstande fejes af vejen. Dette symboliseres for os ved tilintetgørelsen af meget gamle byer og ved sammenblanding af racer som følge af krigen. Det er også tegn på fremskridt og en forberedelse til store bevidsthedsudvidelser. Disse udvidelser af menneskenes forståelse vil i løbet af de næste et hundrede og halvtreds år fuldstændig ændre menneskets måde at tænke på, og de vil ændre religionernes fremgangsmåder og føre til forståelse og fusion. Når dette arbejde er udført, vil vi få en æra med fred i verden, og den vil være symbolsk for menneskeåndens tilstand. Menneskene vil da tage fat på den store opgave, vi alle står over for i den nye tidsalder – at skulle sprede og opløse blændværk og tilvejebringe renere lys på astralplanet, på samme måde som bedre fysiske betingelser er blevet tilvejebragt på det fysiske plan. Alt er planlagt og ordnet. De rigtige energier og kræfter vil være til rådighed, for Hierarkiet arbejder altid i overensstemmelse med loven om cykler og med loven om cyklisk kompensation. Mestrene ved præcis, hvad der skal gøres med hensyn til de rigtige tidspunkter og til det, der kaldes »den rumlige udvidelseskrise.« (RI e.237-238).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(7) Frigørelsen af atomets energi er helt afgjort indledningen til den nye tidsalder. Den vil så fuldstændigt ændre vor måde at leve på, at megen af den planlægning, der foretages for tiden, vil vise sig at være af midlertidig karakter. Atomenergi vil ganske enkelt hjælpe menneskeheden til at foretage den store overgang fra det materialistiske system, som nu dominerer, til et nyt, hvor rette menneskelige relationer vil være de grundlæggende kendetegn. (POH e.81).

(8) Hvis atomenergi frigøres og ledes ind i konstruktive kanaler, og hvis den forbliver forsvarligt sikret af de rette mennesker, så er det kapitalistiske system dømt til undergang. Problemet arbejde vil blive til det større problem – arbejdsløshed – et frygtet ord, som dog vil miste sin betydning i den gyldne tidsalder, som ligger forude. Masserne vil da stå over for problemet fritid. Det er et problem, som, når det er forstået og løst, vil frigøre menneskets skabende energi i et omfang, som i dag ikke kan forudses.

Frigørelsen af atomenergi er den første af mange store frigørelser i alle naturrigerne. Menneskehedens store frigørelse, der stadig ligger forude, vil komme til udtryk gennem mange skabende evner, åndelig styrke og psykisk udvikling, som vil bekræfte og påvise guddommelighed og menneskets udødelighed. (POH e.82-83).

(9) Den ny tid er her, og vi er vidner til den nye kulturs og den ny civilisations fødselsveer. Det, som er gammelt og uønsket, må forsvinde, og af disse uønskede ting, må had og en ånd af separatisme, være de første der forsvinder. (DNA1 e.74).

Se også: (DNA2 e.271).

29
Den nye verdensreligion

(1) Dette åndelige Hierarki har nærmet sig menneskeheden mere og mere, efterhånden som menneskene blev mere bevidst om og mere modne for kontakt med det guddommelige.

Nu er en ny stor guddommelig tilnærmelse mulig, og en ny stor åndelig åbenbaring er på vej til menneskeheden. Den, der

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

skal bringe den og fuldbyrde den, kommer os stadig nærmere. Hvad denne store tilnærmelse vil betyde for menneskeheden, ved vi endnu ikke. Men det kan siges med sikkerhed, at den vil føre til lige så store og afgørende resultater som de tidligere åbenbaringer, der blev fremført af dem, der kom som svar på menneskehedens krav. Verdenskrigen har renset menneskeheden. En ny himmel og en ny jord er ved at tage form. Hvad mener ortodokse teologer og almindelige kristne med udtrykket »en ny himmel«? Kan dette udtryk ikke antyde noget helt nyt, en helt ny opfattelse af de åndelige realiteter? Kunne det ikke tænkes, at den Kommende ville formidle os helt nye og ukendte sider af Guds natur? Ved vi allerede alt, hvad der er at vide om Gud? I så fald måtte Gud være meget begrænset. Er det ikke muligt, at vore nuværende ideer om Gud som universel bevidsthed, som kærlighed og som vilje kunne beriges med nye ideer eller kvaliteter, for hvilke vi endnu ikke har ord endsige den ringeste forståelse? (RC e.148-149; KT d.142).

(2) Den nye verdensreligion bliver baseret på kendsgerningen om Guds eksistens og menneskets relation til det guddommelige, på kendsgerningen om udødelighed og den guddommelige åbenbarings kontinuitet, samt kendsgerningen om den stadige fremkomst af budbringere fra det guddommelige center. Hertil må vi føje menneskets sikre, instinktive viden om, at der findes en vej til Gud, og at vi kan gå ad den vej, når udviklingen har bragt os til et stadium af nyorientering mod det guddommelige og en accept af kendsgerningen om Gud transcendent og Gud immanent i alle livsformer. …

Den nye verdensreligions store *tema* vil blive anerkendelsen af de mange tilnærmelser såvel som kontinuiteten af de åbenbaringer, som de hver især formidler. (RC e.150; KT d.143-144).

(3) En vis harmonisering af de religiøse ritualer i verden vil hjælpe menneskene til overalt at styrke hinandens arbejde og i høj grad forstærke den tankestrøm, som dirigeres mod de ventende åndelige væsener. I øjeblikket har de kristne deres egne store højtider, buddhisterne overholder deres specielle åndelige begivenheder, og hinduerne har en helt tredje liste

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

over hellige dage. I fremtidens verden, når den bliver organiseret, vil alle mennesker af åndelig tilbøjelighed og vilje overalt på kloden respektere de samme helligdage. Dette vil medføre en forstærkning af åndelig energi og en forenet indsats plus en samtidig åndelig invokation. Den magt, der ligger i dette, vil være indlysende. (RC e.154; KT d.147-148).

(4) Kirkens mænd må gøre sig klart, at den menneskelige ånd er større end alle kirker og større end deres lære. I det lange løb vil den menneskelige ånd overvinde dem og fortsætte sin sejrsgang ind i gudsriget, ladende dem tilbage, med mindre de besinder sig på at følge efter som en ydmyg del af masserne. Intet under himlen kan standse den menneskelige sjæl på dens lange pilgrimsgang fra mørke til lys, fra det uvirkelige til det virkelige, fra død til udødelighed og fra uvidenhed til visdom. (RC e.159; KT d.151-152).

(5) Den tid er nær, hvor det vil erkendes, at alle religioner udspringer fra én stor åndelig kilde. Religionerne vil blive opfattet sådan, at de tilsammen udgør den grundstamme, hvorfra den universelle verdensreligion uundgåeligt vil opstå. Da vil der hverken findes kristne eller hedninge, jøder eller vantro, men helt enkelt én stor gruppe af troende, samlet fra alle de nuværende religioner. De vil acceptere de samme sandheder, ikke som teologiske begreber, men som nødvendige for åndeligt liv. De vil stå i fællesskab på det samme fundament af broderskab og menneskelige relationer. De vil anerkende den guddommelige sønneværdighed og vil i fællesskab søge at samarbejde med den guddommelige plan, således som den åbenbares for dem af menneskehedens åndelige ledere, og som den antyder det næste skridt, der må tages på vejen og tilnærmelsen til Gud. En sådan *verdensreligion* er ikke nogen håbløs drøm, men er umiskendelig ved at tage form i dag. (POH e.140).

(6) Menneskeheden erkender behovet for en mere levende tilnærmelse til Gud, og præsenteret på en mere intelligent måde. Mennesker er trætte af doktrinære og dogmatiske forskelle og uenigheder. Studiet af sammenlignende religion har vist, at de grundlæggende sandheder i alle trosretninger er

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

identiske. På grund af denne universalitet fremkalder de anerkendelse og respons fra mennesker overalt. Den eneste faktor, der i virkeligheden modvirker alle menneskers åndelige enhed, er de eksisterende kirkelige organisationer og deres militante holdninger til andre religioner og trosretninger end deres egne.

På trods af alt dette er strukturen til den nye verdensreligion ved at rejse sig ved hjælp af anderledes tænkende grupper inden for de institutionelle kirker ved hjælp af de mange verdensgrupper, der præsenterer begrebet om den iboende Gud, selv om de gør det ud fra selviske motiver og med en usund betoning af den iboende guddoms evner til at skaffe et godt helbred, mange penge, succes i forretningsverdenen og vedvarende popularitet.

Den nye verdensreligion kommer også til udtryk igennem det arbejde, som esoteriske grupper udfører over hele verden på grund af deres specielle betoning af det åndelige Hierarkis eksistens, af Kristi embede og arbejde og de meditationsteknikker, hvorved sjælsbevidsthed (eller kristusbevidsthed) kan opnås. Bøn er blevet udvidet til meditation. Begær er blevet løftet op til mental aspiration. Denne bliver fortrængt af en sans for enhed og af erkendelsen af den immanente Gud. Det fører til sidst til enhed med den transcendente Gud. (POH e.156-157).

(7) Grundtonen for den nye verdensreligion er *guddommelig tilnærmelse*. »Kom nærmere til Ham, og Han vil komme nærmere til dig«, er det bud, som udgår i nye og klare toner fra Hierarkiet i dag. Den nye verdensreligions store *tema* vil være at forene de store guddommelige tilnærmelser. Det er kirkernes *opgave* at forberede menneskeheden gennem organiserede og åndelige bevægelser på den femte forestående tilnærmelse. *Metoden* vil blive den videnskabelige og intelligente anvendelse af invokation og evokation, og dens vældige magt vil blive anerkendt. *Målet* med den kommende tilnærmelse, med det forberedende arbejde og med invokation, er åbenbaring – en åbenbaring som altid er blevet givet cyklisk, og som nu er rede til at blive accepteret af mennesket. (POH e.158).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

30
Den nye verdenstjenergruppe

(1) Vi har ofte talt om den integrerende gruppe af vidende, som er begyndt at virke på jorden. De findes spredt over jorden, men er sammenholdt af et indre åndeligt bånd og ikke af nogen ydre organisation. Det planetariske Hierarki har altid eksisteret, og fra ældgamle tider og op gennem alle tidsaldre har de mennesker, som har forberedt sig til arbejdet og har stået mål med kravene, fundet vej til den gruppe, som står bag verdensevolutionen, og som leder skæbnen for de små. …

I verden af i dag har der vist sig en anden stor betydningsfuld krise. Jeg henviser ikke til den nuværende verdenssituation, men til den menneskelige bevidstheds tilstand. Tænkeevnen er nået frem til at kunne fungere fuldt ud, og personligheder er koordinerede. Menneskets tre aspekter er ved at være sammensmeltet, og fra adepternes Hierarki er en yderligere gruppering eller præcipitation blevet mulig. Uden nogen eksoterisk organisation, hverken ceremoniel eller iklædt ydre form, er en gruppe af mænd og kvinder ved at integreres på det fysiske plan – roligt, vedvarende og kraftfuldt – som i sidste instans vil erstatte den tidligere hierarkiske bestræbelse. De vil afløse alle kirker, alle grupper og alle organisationer, og vil til sidst udgøre den gruppe af udvalgte sjæle, der vil komme til at styre og lede verden.

De kommer fra enhver nation, men de samles og udvælges ikke af det overvågende Hierarki eller af nogen mester, men ved kraften i deres respons på den åndelige mulighed, strømning og tone. De kommer fra enhver gruppe, kirke og parti og vil derfor blive sande repræsentanter. De gør ikke dette, fordi de drives af egen ambition og egne stolte planer, men udelukkende ved uselviskheden i deres tjeneste. De når toppen inden for ethvert område af menneskelig kundskab, ikke ved højlydt at udråbe egne ideer, opdagelser og teorier, men fordi de er så altomfattende i deres syn og så langt i deres fortolkning af sandhed, at de opfatter Guds hånd bag alle begivenheder, hans præg på alle former og hans tone, der lyder gennem enhver

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

kommunikationskanal mellem den subjektive virkelighed og den objektive ydre form. De tilhører alle racer; de taler alle sprog; de omfatter alle religioner, alle videnskaber og alle filosofier. Deres egenskaber er syntese, inklusivitet, intellektualitet og forfinet mental udvikling. De vedkender sig ingen tro undtagen broderskabets tro, baseret på det ene liv. De anerkender ingen autoritet undtagen deres egen sjæls og ingen mester undtagen den gruppe, de søger at tjene samt menneskeheden, som de elsker højt. De har ikke bygget en mur op omkring sig, men styres af vidtstrakt tolerance, sund fornuft og sans for proportion. De ser med åbne øjne på menneskenes verden og genkender dem, som de kan opløfte, og over for hvilke de kan stå, ligesom de store, idet de opløfter, underviser og hjælper. De genkender deres ligemænd og kender hinanden, når de mødes og står skulder ved skulder med deres medarbejdere i arbejdet for at frelse menneskeheden. Det spiller ingen rolle, om deres terminologi er forskellig, om deres fortolkninger af symboler og skrifter varierer, eller om deres ord er få eller mange. De ser deres gruppemedlemmer inden for alle områder – politik, videnskab, religion og økonomi – og giver dem et genkendelsens tegn og en broders hånd. De genkender ligeledes dem, som er kommet længere på udviklingsstigen og hilser dem velkomne som lærere, samt forsøger at lære det af dem, som de er så ivrige efter at formidle. (WM e.398-401; HM d.411-414).

(2) Det var nu hensigtsmæssigt at udvælge – fra de mange grupper – én gruppe, som skulle bestå (ligesom Hierarkiet) af mennesker af alle racer og af alle typer og retninger. Denne gruppe har en bestemt mission, og visse kendsgerninger om den kan fremstilles på følgende måde:

Det er først og fremmest et forsøg på at frembringe en ydre manifestation af Hierarkiet på det fysiske plan eller en lille fungerende kopi af denne væsentlige subjektive gruppe. Alle dens medlemmer lever i fysiske legemer, men skal arbejde helt subjektivt og skal således anvende deres indre sensitive redskaber og intuition. Gruppen må være sammensat af mænd og kvinder fra alle nationer og i alle aldre, men alle skal være åndeligt orienterede, alle skal tjene bevidst, alle skal være

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

mentalt polariserede og vågne, og alle skal udvise inklusivitet.

En af de væsentligste betingelser, som pålægges gruppens medlemmer, er, at de må være villige til at arbejde uden anerkendelse og på subjektive niveauer. De skal arbejde bag kulisserne, som de store gør. Dens medlemmer skal derfor være fri for ethvert spor af ambition og fra al stolthed over race eller præstation. De skal også være sensitivt vågne over for deres medmennesker og deres tanker og de omgivelser, som de betinges af.

Det er en gruppe, der ikke har nogen ydre organisation, intet hovedkvarter, ingen offentlighed og intet gruppenavn. Den består af lydige arbejdere og tjenere af ORDET – lydige mod deres egne sjæle og mod gruppens behov. Alle sande tjenere overalt tilhører derfor denne gruppe, enten deres tjeneste ligger inden for det kulturelle, politiske, videnskabelige, religiøse, filosofiske, psykologiske eller finansielle område. De udgør en del af den indre gruppe og af verdens mystikere, som arbejder for menneskeheden, hvad enten de ved det eller ej. De vil som sådanne blive genkendt af andre medlemmer af gruppen, når de tilfældigt får kontakt med hinanden ud over hele verden.

Denne gruppe tillægger ordet »åndelig« en vidtrækkende betydning; medlemmerne har den opfattelse, at det betyder en altomfattende bestræbelse efter bedre menneskelige forhold samt højnelse og forståelse; de har tillige den opfattelse, at det betyder tolerance, internationalt fællesskab, virkeliggjort som syntese, religiøs inklusivitet og alle de tankestrømninger, som vedrører menneskets esoteriske udvikling.

Det er derfor en gruppe uden terminologi og uden nogen form for bibel; den har hverken nogen trosbekendelse eller nogen dogmatiske formuleringer af sandheden. Den motiverende impuls hos hver og én er kærlighed til Gud, som ytrer sig som kærlighed til næsten. Gruppen kender broderskabets sande betydning uden raceadskillelser. Den lever et liv i villig tjeneste, som ydes med uselviskhed og uden noget forbehold.

Gruppens medlemmer kendes kun af menneskehedens ældre brødre, og der føres ikke noget navneregister. Der findes kun tre hovedkrav:

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

1. Et vist mål af forening mellem sjælen og dens mekanisme er væsentligt, og den indre trehed – sjæl-tænkeevne-hjerne – der sædvanligvis slumrer hos flertallet, skal være i samklang og være aktiv.
2. Hjernen må være telepatisk sensitiv og må efter ønske kunne anvendes i to retninger. Den skal være vågen over for sjælenes verden så vel som over for menneskenes verden.
3. Der må også findes en evne til abstrakt tænkning eller syntese. Dette vil sætte mennesket i stand til at slå bro over racemæssige og religiøse kløfter. Når denne evne er til stede, findes der også en sikker tro på livets kontinuitet og korrelation med livet efter døden. (WM e.413-415; HM d.426-428).

(3) Væksten af gruppen og af dens ideer vil være langsom og sikker. Gruppen findes allerede. Den skal ikke først dannes og organiseres; derfor har ingen af jer nødig at føle noget ansvar eller at organisere nogen aktivitet, som tilsigter at lokke de disciple, som har valgt at arbejde subjektivt, frem i offentligheden. Sådanne metoder godtages ikke af menneskehedens ældre brødre, og de arbejder heller ikke selv på den måde.

Enhver af jer må gøre op med sig selv, om I går ind for den nye indstilling, for den nye holdning til arbejdet og for den subjektive metode. Beslut én gang for alle, om I foretrækker at arbejde på den gamle ydre ambitiøse måde ved at opbygge og tilvejebringe en organisation og således frembringe hele den mekanisme, som følger med en sådan arbejdsmetode. Husk, at der stadig findes et stort behov for sådanne grupper, og at de er nyttige. Den nye tidsalder er endnu ikke her, og de små må ikke forlades og udsættes for de nye kræfter og heller ikke berøves det barnekammer, hvor de naturligt hører hjemme.

Hvis den nye måde at arbejde på tiltaler jer, sørg da for, at personligheden underordnes, at meditation indtager en yderst vigtig plads i livet, at sensitivitet over for det subjektive område opøves, og at alle nødvendige ydre aktiviteter styres indefra og udad. Undgå en ren mystisk introspektion eller den modsatte yderlighed, en overbetonet organiserende ånd. Husk, at et liv i sand okkult meditation uundgåeligt vil fremkalde ydre hæn-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

delser, men at disse objektive resultater frembringes af en indre vækst og ikke gennem ydre aktivitet. (WM e.425; HM d.437-438).

(4) Her og dér vil der dukke små grupper op, hvis medlemmer responderer på den nye tone, og hvis indtræden i verdensgruppen vil blive iagttaget af en eller flere arbejdende disciple. Men disse sidste organiserer ikke grupperne; grupperne udvikler sig, når et menneske her og et andet menneske dér vågner til ny vision eller kommer i inkarnation for at indtage pladsen i arbejdet med at indføre den nye tid. Disse grupper vil ikke udvise en separatistisk holdning; de vil ikke kende til personlig eller gruppeambition; de vil erkende deres enhed med alt, som eksisterer, og de vil fremstå for verden som eksempler på ren levevis, konstruktiv opbygning, skabende aktivitet, der er underordnet den generelle hensigt, skønhed og inklusivitet. Under integrationens tidlige stadier kunne de måske bedst beskrives med ordene venlighed og samarbejdsvillighed. De er ikke interesserede i dogmer eller doktriner og har ingen kendingsord. Deres mest fremtrædende kendetegn er, at den enkelte og gruppen er fri af den kritiske ånd. Denne ikke-kritiske ånd kommer ikke af en manglende evne til at kunne se fejl eller en svigtende evne til at kunne leve op til en idé; falskhed, urenhed og svaghed vil blive erkendt for det, det er, men når det bemærkes, tjener det til at vække kærlig hjælpsomhed. (WM e.426; HM d.439).

(5) I spørger mig: Hvad afholder et menneske fra at blive medlem af en sådan gruppe? Jeg vil stærkt betone, at kun fire ting hindrer ham i at tilslutte sig.

For det første: en ikke-koordineret personlighed. Dette indebærer nødvendigvis en utrænet tænkeevne og et svagt intellekt.

For det andet: en følelse af separatisme, af adskillelse og af at stå isoleret og af at være anderledes end sine medmennesker.

For det tredje: at være bundet af en tro. Ligegyldigt hvor god en fremstilling af troen det end måtte være, så vil den uundgåeligt frembringe afsondring. Dette udelukker nogle personer.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

For det fjerde: stolthed og ambition.

I spørger atter: Hvorledes skal man kvalificere sig? Reglerne er enkle, og der er tre af dem. For det første, lær at udøve harmløshed; derefter, begær intet for dit eget selv, og for det tredje, se i alle efter tegn på det guddommelige. Tre enkle regler, men meget svære at opfylde.

Bag denne gruppe af mystikere, som indbefatter tænkere inden for ethvert område for menneskelig tænkning (lad mig gentage ordet *tænkere*) og for menneskelig kundskab, står mestrenes Hierarki; mellem disse to grupper findes en gruppe lærere, af hvilke jeg er én. Disse virker som formidlere og som overførere af energi. Lad mig gentage og bede jer være opmærksomme på, at den gruppe, som langsomt er ved at blive dannet, samles fra enhver tænkelig gruppe af tænkende og intelligente mennesker. Endnu findes der ikke mange (såkaldte) okkultister blandt dem, hvilket muligvis vil undre nogen. Dette skyldes, at okkultisterne kun er få i antal i forhold til menneskeheden som helhed, og det skyldes også deres tendens til at være sekteriske, afvisende og selvretfærdige. Uselviske og humanitære arbejdere findes i gruppen; der findes politiske ledere og økonomer samt videnskabsmænd fra verdens laboratorier; der findes tillige præster og religiøse tilhængere fra alle verdensreligionerne samt praktiske mystikere og nogle få okkultister. Den sande okkultist er sjælden.

Gruppen er og vil blive holdt helt subjektiv. Dens medlemmer er telepatisk forbundne, eller de genkender hinanden gennem kvaliteten af det arbejde, de udfører i den ydre verden og ved inklusiviteten i den tone, de udsender. Gruppen inspireres oppefra af medlemmernes sjæle og af de store, og den stimuleres til aktivitet af menneskehedens behov. Gruppen er sammensat af levende bevidste sjæle, som arbejder gennem koordinerede personligheder. Dens symbol er en gylden triangel, som indeslutter et ligearmet kors med en diamant på trianglens spids. Dette symbol er aldrig nogen sinde blevet afbildet i form. Det lyser over hovedet på alle dem, som er i gruppen og kan ikke ses af andre (end ikke af en clairvoyant) undtagen af

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

et gruppemedlem, og det kun, hvis hans genkendelse – af hensyn til arbejdet – behøver stimulering. Gruppens motto er *Den Enes Herlighed.* (WM e.430-431; HM d.442-444).

(6) Nu gøres der et nyt forsøg på at befri »planetens fanger«. Hierarkiet forsøger gennem den gruppe af verdenstjenere, der nu er ved at danne sig, at manifestere sig på det ydre plan og at genoprette mysterierne for menneskeheden, hvem de i sandhed tilhører. Hvis forsøget skal lykkes, er det dybest set nødvendigt, at alle I, som har anet visionen eller set en del af den tilsigtede plan, burde på ny hellige jer tjeneste for menneskeheden, burde forpligte jer til arbejdet med at hjælpe alle verdenstjenere efter yderste evne (tænk over disse ord og find frem til deres betydning), og burde ofre jeres tid og give jeres penge til fremme af de stores bestræbelser. Svigt frem for alt ikke jeres meditationsarbejde; oprethold den indre forbindelse; tænk sandhed til enhver tid. Behovet og muligheden er stor, og alle mulige hjælpere kaldes til forreste linje i kampen. Alle kan bruges på en eller anden måde, hvis den sande natur af offer er blevet forstået, hvis dygtighed i handling er blevet udviklet, og hvis arbejde uden binding er, hvad hver og en af jer vil stræbe efter. (WM e.521; HM d.531).

(7) Et af de kendetegn, der udmærker grupperne af verdenstjenere og vidende, er, at den ydre organisation, der vil holde dem sammen, vil være så tåget og fin, at den for en ydre iagttager praktisk taget ikke eksisterer. Gruppen holdes sammen af en indre tankestruktur og af et nært telepatisk indbyrdes forhold. De store, som vi alle søger at tjene, er forbundet på den måde, og de kan ved det mindste behov og med mindst mulig kraftanvendelse komme i forbindelse med hinanden. De er alle afstemt efter en særlig vibration, og således må også disse grupper afstemmes. (EP2 e.183; EP2 d.185).

(8) I 1942 kom der endnu en planetarisk indstrømning, som vi alle blev anmodet om at benytte os af, og for hvilken vi indtrængende blev bedt om at træffe en passende forberedelse. Denne »uge for gruppepåvirkning«, der finder sted hvert syvende år mellem den 21. og den 28. december, og hver gang den falder sammen med en fuldmåneperiode, vil dette være en

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

yderst betydningsfuld lejlighed, der må iagttages. Ovennævnte uge skal betragtes som »højtidsugen« for den nye gruppe af verdenstjenere, og siden 1942 har der været en anmodning om at benytte den efter nøje forberedelse. Det er en kendsgerning, der kalder på vor opmærksomhed. (EP2 e.196; EP2 d.197).

(9) Denne store åndelige gruppering af tjenere er kun ganske løst sammenkædet på det fysiske plan. På astralplanet er sammenkædningen stærkere, og den er baseret på kærlighed til menneskeheden. På mentalplanet finder den vigtigste sammenkædning sted set ud fra de tre verdener som helhed. Det vil derfor være indlysende, at der må være foregået visse udviklingsprocesser i det enkelte menneske, førend det bevidst kan blive et velfungerende medlem af den nye gruppe af verdenstjenere. (EP2 e.197; EP2 d.197).

(10) Bag dette … billede af menneskeheden står de store, hvis privilegium og ret det er at overvåge den menneskelige udvikling og vejlede med hensyn til menneskenes skæbne. Den opgave gennemfører de, ikke ved at påtvinge en styring, der krænker den menneskelige ånds frie vilje, men ved at indpode ideer i verdenstænkernes sind og vække den menneskelige bevidsthed, således at disse ideer erkendes behørigt og med tiden bliver de styrende faktorer i menneskelivet. De skoler medlemmerne af den nye gruppe af verdenstjenere i den opgave at forvandle ideer til idealer. Med tiden bliver idealerne de mål, som tænkerne stræber efter, og som de lærer den store middelklasse. Således kan de indføres som forbilleder for regeringer og religioner, hvor de danner grundlag for den nye sociale orden, som masserne varsomt indlemmes i.

Det bør her huskes, at mænd og kvinder af god vilje findes i alle de beskrevne grupper; deri ligger deres styrke og deres brugbarhed for den nye gruppe af verdenstjenere.

Den nye gruppe af verdenstjeneres styrke beror på tre faktorer:

1. Denne gruppe indtager en midterposition mellem masserne og det indre subjektive verdensstyre.
2. Dens medlemmer (hvis jeg kan anvende et så utilstrækkeligt

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ord) kommer fra alle klasser – aristokratiet, intelligentsiaen, den højere og lavere middelklasse, og den højerestående del af proletariatet. Den er derfor virkelig repræsentativ.
3. Medlemmerne er indbyrdes nært forbundet og i stadig kontakt og forbindelse med hinanden gennem fælles mål, den samme klare fremgangsmåde og god vilje. (EP2 e.638-639; EP2 d.601).

(11) Medlemmer af den nye gruppe af verdenstjenere står for følgende idealer:

1. De tror på en indre verdensstyrelse og på en evolutionsplan, der udfolder sig. De kan se tegn derpå ned gennem tiderne. Det kan ikke undgås, at de giver udtryk for betydningen af denne indre verdensstyrelse og for det planetariske Hierarki på forskellig måde. At de betragter det hele fra deres egen traditions og skolings særlige synsvinkel er også uundgåeligt, men uden betydning. Det, der har betydning, er, at de er i kontakt med energicentret, der forsøger at lede menneskets forhold; de kender nogle enkeltheder i den umiddelbare plan og sætter al deres energi ind på at fremme den.
2. De kultiverer til stadighed en international ånd af god vilje, og det sætter de al deres stræben ind på. De undviger alle meningsforskelle, idet de betragter dem som en følge af det udviklingsstadium, som racen har nået, og de er overbevist om, at en uundgåelig ændring til det bedre er på vej. De lægger vægt på fælles stræben og søger at forklare offentligheden, at de nuværende anstrengelser i verden tager sigte på at bringe verden ind på nye veje og fremkalde nye og bedre idealer i menneskers sind.
3. De søger også at formidle den kendsgerning, at de mange nationale, religiøse og sociale eksperimenter blot er metoder til ekspansion og til at lære de nødvendige lektier. De søger at henlede opmærksomheden på, at dette vil få en dobbelt virkning. For det første vil det vise nytten af de tankeretninger og de deraf følgende metoder, der efterhånden vil befri menneskeheden for dens nuværende begrænsninger og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

trængsler. Disse eksperimenter er ikke spildt anstrengelse. De har absolut mening og formål. For det andet vil det vise, hvilke metoder og fremgangsmåder i regering såvel som i religion, der er uønskede, fordi de spreder hadets virus, fremkalder klasse- og raceforskel og følgelig er skadelige for forståelse, international god vilje og åndelig solidaritet i verden. (EP2 e.658-659; EP2 d.619-620).

(12) Må den nye verdenstjenergruppe forstå sin opgave og acceptere de krav, menneskeheden stiller til den. Hvad er disse krav? Lad mig opregne dem og derefter bede jer forstå dem i al deres enkelhed og handle efter dem.

1. At modtage og overføre oplysning fra sjælsriget.
2. At modtage inspiration fra Hierarkiet og derefter at gå ud for at inspirere.
3. At holde visionen om Planen op for menneskenes øjne, for »hvor der ingen vision er, går folket til grunde«.
4. At fungere som mellemled mellem Hierarkiet og menneskeheden, som modtager lys og kraft, og derefter inspireret af kærlighed anvender begge dele til opbygning af morgendagens nye verden.
5. At arbejde hårdt i Fiskenes tegn, oplyst af Tyrens kraft og til en vis grad være modtagelig for Vandbærerens impuls, der kommer fra Hierarkiet.

Disse mål er ikke kun den enkeltes mål, men hele gruppens mål. Alle, der responderer på Vandbærerens livgivende kraft og Tyrens lysgivende kraft, kan og vil arbejde i den nye verdenstjenergruppe, selv om de ikke har okkult viden og aldrig har hørt om deres medarbejdere under dette navn. Husk det! (RI e.233).

(13) Den langsomme og omhyggelige dannelse af den nye gruppe af verdenstjenere er et tegn på krisen. De overvåger og indvarsler den nye tidsalder og er til stede ved den nye civilisations fødselsveer, den nye races tilblivelse, den nye kulturs og det nye verdensbilledes fremkomst. Arbejdet med alt dette må

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

nødvendigvis gå langsomt, og de af jer, som står midt i problemerne og har smerterne inde på livet, har svært ved at se tillidsfuldt på fremtiden og fortolke nutiden tydeligt og klart. (ENA e.44-45; UNT d.57).

(14) Hvor som helst to eller tre er samlede i Hierarkiets og mestrenes navn, vil energien flyde; at hvor som helst den gode vilje er et mål og fremkalder bestræbelser, uanset i hvilken form, vil energien fra viljen-til-det-gode gøre sig gældende, og at den nye verdenstjenergruppe er langt større end de få som I kender. I dag omfatter dens antal flere millioner. (EXH e.556; HF d.551).

Se også: (DNA2 e.202-207).

31
Den store invokation

Første strofe (1935):

Lad lysets kræfter bringe indre oplysning til menneskeheden.
Lad Fredens Ånd brede sig over jorden.
Må mennesker af god vilje mødes i samarbejdets ånd.
Må tilgivelse være grundtonen for alle mennesker i denne tid.
Lad magt være til rådighed for de stores bestræbelser.
Lad det være så, og hjælp os til at yde vor del.
(EXH e.v; HF d.5), (EA e.570; EA d.516).

Anden strofe (1940):

Lad Befrielsens Herrer træde frem.
Lad dem bringe hjælp til menneskenes sønner.
Lad Rytteren komme frem fra det hemmelige sted,
og frelse ved sit komme.
Kom frem, o Mægtige.

Lad menneskenes sjæle vågne til lys,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

og må de stå med samlet hensigt.
Lad Herrens befaling gå ud:
Forbi er sorgens tid!
Kom frem, o Mægtige.
Timen for den frelsende krafts tjeneste er inde.
Lad den spredes vidt, o Mægtige.

Lad lys og kærlighed og magt og død
fuldbyrde den Kommendes hensigt.
Viljen til frelse er her.
Kærlighed til værkets fremme er vidt udbredt.
Aktiv hjælp fra sandhedens kendere er til stede.
Kom frem, o Mægtige, og gør disse tre til én.
Byg en mægtig værnende mur.
Det ondes styre skal ende *nu*.
(EXH e.v; HF d.5); (EA e.571; EA d.516-517).

Tredje strofe (april 1945):

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette Planen på jorden.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

For nogen tid siden gav jeg – efter Kristi instruktioner – verden en invokation, som er bestemt til at blive meget nyttig med henblik på at tilvejebringe bestemte store begivenheder. De er:

1. En udstrømning af kærlighed og lys på menneskeheden fra Shamballa.
2. En invokativ bøn til Kristus, Hierarkiets leder, om at komme til syne igen.
3. Etableringen på jorden af den guddommelige Plan, så menneskeheden selv beredvilligt kan fuldkommengøre den.

Disse tre begivenheder er i øvrigt relativt nært forestående, og de vil blive tilvejebragt ved en bevidst gennemførelse af Planens nuværende fase, som det er den guddommelige intention at tilvejebringe i et vist omfang før Kristi tilsynekomst. Etableringen af rette menneskelige relationer er den øjeblikkelige opgave og er den fase af Planen for kærlighed og lys, som menneskeheden lettest kan respondere på, og som den allerede viser ansvarsfølelse over for.

Der har ikke været megen opmærksomhed omkring den påkaldelse som kommer til udtryk gennem menneskene i verden, og dog har menneskehedens påkaldende råb ned gennem tiderne nået Hierarkiet og affødt respons. …

Nu har verden fået Den store invokation, som Hierarkiet selv bruger. Menneskenes tænkning er så reaktionær, at min påstand om, at den er en af de største af verdens bønner, og på højde med andre formulerede udtryk for åndelige ønsker og formål, vil fremkalde kritik. Det er uden betydning. …

Det enestående ved invokationen er, at den i virkeligheden byder på en helt enestående metode til integration. Den forbinder Faderen, Kristus og menneskeheden i én betydningsfuld relation. … Den store invokation forbinder Faderens vilje (eller Shamballas), Hierarkiets kærlighed og menneskehedens tjeneste i én stor *triangel af energier*. Denne triangel vil føre til to vigtige resultater: »forseglingen af døren til det onde«, og gennemførelsen af Planen for kærlighed og lys ved hjælp af Guds kraft, der frigøres på jorden gennem invokationen. …

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Når vi påkalder Guds sind og siger: »Lad lys strømme ind i menneskers tanker, lad lyset komme til jorden,« formulerer vi et af menneskehedens store behov, og – hvis invokation og bøn har nogen som helst betydning – er svaret sikkert og vist. Når vi i alle mennesker til alle tider, i alle tidsaldre og situationer, ser en tilskyndelse til at formulere en bøn til det usete åndelige center, er det ganske givet, at et sådan center findes. Invokationer har lydt fra tidernes morgen og er lige så gamle som menneskeheden selv, og derfor er det ikke nødvendigt med andre argumenter for deres brugbarhed eller kraft.

Den almindelige påkaldende bøn har indtil nu været selvisk og midlertidig i sin formulering. Mennesker har bedt for sig selv, og de har påkaldt guddommelig hjælp til dem, de elsker. De har givet deres grundlæggende behov en materiel fortolkning. Den invokation, Hierarkiet har givet for nylig, er en *verdensbøn*, for den har intet personligt i sig eller nogen midlertidig påkaldende tilskyndelse. Den udtrykker menneskehedens behov og trænger gennem alle vanskeligheder, tvivl og spørgsmål – lige ind til sindet og hjertet i den Ene, i hvem vi lever og røres og har vor væren – den Ene, som vil være med os til tidernes ende, og »indtil den sidste trætte pilgrim har fundet vejen hjem«.

Men invokationen er ikke vag og tåget. Den formulerer de grundlæggende behov, som menneskeheden har i dag – behovet for lys og kærlighed, for forståelse af den guddommelige vilje og for det ondes endeligt. Det siges triumferende i invokationen: »Lad lyset komme til jorden; må Kristus komme til syne på jorden; lad hensigt lede menneskers små viljer; må Planen forsegle døren til det onde.« Den samler det hele som en fanfare: »Lad lys og kærlighed og kraft genoprette Planen på jorden.« Hele tiden lægges vægten på stedet for tilsynekomst og manifestation: *Jorden*.

Denne invokation bidrager allerede meget til at ændre forholdene i verden – langt mere end det ser ud til. Der er endnu meget, der skal gøres. Jeg vil bede alle studerende, alle mennesker af god vilje og alle, der deltager i triangelarbejdet, hvor de hjælper med at bygge netværket af lys og god vilje, om at gøre

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

alt, hvad der står i deres magt for at udbrede invokationen. …

Alle mestrenes ashramer og hele Hierarkiet har været sammen om at udsende invokationen, og Hierarkiets medlemmer bruger den bestandigt, præcist og magtfuldt. Den vil tjene til at integrere de to store centre: Hierarkiet og menneskeheden, og til at forbinde dem begge på en ny og dynamisk måde med det »center, hvor Guds vilje er kendt«.

Jeg beder jer derfor om, i de kommende år at forberede jer på at anvende og uddele invokationen og gøre det til en hovedopgave. (RI e.755-759).

Se også: (DNA2 e.149-150, 156-176).

32
Det femte rige (Gudsriget)

(1) I det femte rige vil … det ydre udseende blive bibeholdt, hvad formen angår, hvorimod forædling og kvalitet vil fremmes. Guds rige materialiseres i og gennem menneskeheden. Men i bevidsthedens rige vil forholdene være ganske anderledes.

En visdommens mester viser sig objektivt som et menneske. Han har det fjerde naturrigers fysiske egenskaber, funktioner, vaner og mekanismer, men i selve formen er bevidstheden helt forandret. … I fortiden har hver stor bevidsthedsudvikling fremskyndet nye former. Dette vil ikke længere ske. … Under den guddommelige plan for dette solsystem har denne formdifferentiering sine begrænsninger og kan ikke fortsætte ud over et vist punkt. Dette punkt nåede menneskeriget i denne verdenscyklus. I fremtiden *vil guddommens bevidsthedsaspekt fortsat fuldkommengøre formerne i det fjerde naturrige ved hjælp fra dem, der har femte naturriges bevidsthed*. Dette er de hierarkiske mestres opgave og er en opgave, der er overdraget den nye gruppe af verdenstjenere, som på det fysiske plan kan blive redskab for mestrenes vilje. Gennem denne gruppe kan de indre guddommelige kvaliteter, god vilje, fred og kærlighed,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

øges og komme til udtryk gennem mennesker, der fungerer i det fjerde naturriges former. (EP2 e.252-254; EP2 d.249-250).

(2) Målet for al stræben på vor planet er rette relationer mellem mennesker, mellem Gud og menneske, mellem alle det guddommelige livs udtryk fra det allermindste atom til uendeligheden.

Set fra vor planetariske evolutions standpunkt findes der intet andet end kærlighed, god vilje og viljen til det gode. De eksisterer allerede, og deres sande manifestation er i dag nærmere end nogensinde før i planetens historie.

Fra stadium til stadium, fra krise til krise, fra punkt til punkt og fra center til center udvikler Guds liv sig og efterlader sig større og større skønhed, efterhånden som det bevæger sig gennem den ene form efter den anden og fra naturrige til naturrige. Ét resultat fører til det næste. Mennesket opstod fra de lavere riger, og som et resultat af menneskets kamp vil gudsriget komme til syne. At fremme tilsynekomsten af dette rige, er alt, som virkeligt angår menneskeheden i dag, og alle livsprocesserne i menneskeheden er rettet mod at forberede hvert enkelt menneske til at gå ind i dette rige. Viden om, at der måske findes større manifestationer end selve gudsriget, kan være inspirerende, men det er også alt. At manifestere gudsriget på Jorden, at forberede vejen for den store indvier, Kristus, at muliggøre Hierarkiets fremtræden på Jorden, giver os alle en fuldstændig fyldestgørende opgave og noget, som vi kan leve og arbejde for, drømme om og hige efter. (RI e.737-738).

(3) Gudsriget er ikke noget, som vil nedstige til jorden, når menneskene engang er blevet gode nok. Det er noget, som eksisterer og er effektivt allerede i dag og kun venter på at blive opdaget. Det er en velorganiseret helhed, som allerede er ved at blive opdaget af dem, der søger gudsriget, og som da opdager, at det rige, de søger, allerede er her. Mange ved, at Kristus og hans disciple er fysisk til stede på jorden, og gudsriget, hvori de hersker med dets love og særlige former for aktivitet, er kendt af mange og har været det gennem århundreder. (RC e.50-51; KT d.53).

(4) Borgerne i gudsriget er alle dem, der bevidst stræber

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

mod lyset og forsøger (gennem selvdisciplin) at stå foran den Ene indvier. Denne verdensomspændende gruppe (hvad enten de befinder sig i et fysisk legeme eller ej) accepterer læren om, at »menneskesønnerne er ét«; de ved, at guddommelig åbenbaring er kontinuerlig og stadig fornyer sig, og at den guddommelige Plan er ved at manifestere sig på jorden. (RC e.65; KT d.67).

(5) Det er kun i desperation, når disciplen står ved den yderste grænse af sin egen formåen, at han finder vej ind i det rige og er villig til at opgive alle gamle veje. Hvad der gælder for den enkelte, gælder også for menneskeheden som helhed. (RC e.100; KT d.98).

(6) *Jeres åndelige mål er etableringen af gudsriget*. Et af de første skridt hen imod dette er at forberede menneskers sind på at acceptere den *kendsgerning* at Kristi tilsynekomst er nært forestående. I må fortælle mennesker alle vegne at mestrene og deres grupper af disciple arbejder aktivt på at skabe orden ud af kaos. I må fortælle dem at der *er* en Plan og at intet på nogen mulig måde kan hindre Planens udførelse. I må fortælle dem at Hierarkiet står, som det har stået i tusinder af år, og er det levende udtryk for den gennem tiderne akkumulerede visdom. I må fortælle dem, frem for alt, at Gud er kærlighed, at Hierarkiet er kærlighed, og at Kristus kommer fordi han elsker menneskeheden.

Dette er budskabet som I må bringe videre i denne tid. Og med dette ansvar forlader jeg jer. *Arbejd*, mine venner. (EXH e.701; HF d.690).

Se også: (DNA2 e.406-407).

33
Det fysiske legeme

(1) Mennesket får i hver livsperiode et mere forædlet og sensitivt fysisk legeme, som er stemt i en højere toneart og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

svinger i en anden takt. … Vi har set, hvordan målet i hvert liv … burde være realiseringen af en bestemt hensigt, nemlig udviklingen af en stadig mere velegnet form til ånden. Og når denne hensigt er opfyldt, vender beboeren sin opmærksomhed bort, og formen går i opløsning efter at have tjent sit formål. (CF e.132-133; KI d.150-151).

(2) Mennesket er primært et mentalt og astralt væsen, som tager et æterisk hylster til sig med henblik på objektivt arbejde. Det er *det sande lavere menneske – disse to i æterlegemet*. Men for også at blive bevidst på det allerlaveste plan, tager mennesket »skindtøj« på, som Bibelen udtrykker det (*1 Mos.* 3:21, o.a.), og iklæder sig (uden på æterlegemet) denne illusoriske form, vi kender så godt. Det er dets laveste objektivitetspunkt og direkte »fængsling«. (CF e.788; KI d.731).

(3) Dette (hans fysiske tilstand) kan jeg ikke komme nærmere ind på ud over at bede alle disciple om at handle med visdom og sørge for at få tilstrækkelig søvn, sørge for den rigtige kost (som må tilpasses den enkelte) og om muligt sørge for omgivelser, som gør det lettest for dem at arbejde. Straffen for ikke at opfylde disse forslag udtrykker sig i mangel på kraft til at tjene og i voksende trældom for det fysiske legeme. Når det fysiske legeme befinder sig i en dårlig tilstand, må disciplen regne med ulemper, der følger af at modtage krav, som han ikke er i stand til at håndtere. (WM e.636-637; HM d.642).

(4) Der er en tendens til, at studerende i deres tænkning identificerer centrene med det fysiske legeme og ikke så klart med det æteriske legeme. I langt de fleste tilfælde drejer det sig da om lokaliseringen af centrene og det er en misforståelse. Aspiranter ville gøre klogt i at undgå enhver koncentration på det fysiske legeme og lære gradvist at flytte deres opmærksomheds brændpunkt over i det æteriske legeme. Nødvendigvis er det fysiske legeme aktivt og kraftfuldt, men det bør efterhånden betragtes som en automat under indflydelse af og styret af:

1. Det vitale legeme og mayas kræfter; eller inspiration, der udgår fra åndelige spændingspunkter.
2. Det astrale vehikel og blændværkets kræfter; eller sansende,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

bevidst kærlighed, der udgår fra sjælen.

3. Sindet og illusionens kræfter; eller indre oplysning, der udspringer fra højere kilder end livet i de tre verdener.
4. Sjælen som vehikel for monadisk indtryk, indtil det tidspunkt hvor antahkaranaen er opbygget – den bro af mentalt stof, som til sidst vil kæde monaden og personligheden sammen. (GLA e.260-261; BLV d.234).

(5) Den overfladisk studerende overser ofte, at både det astrale og mentale legeme er stofligt, på sin vis lige så stofligt som det faste fysiske legeme … (CF e.55; KI d.81).

(6) *Opbygning af det fysiske legeme*.

Dette stiller helt bestemte krav:

Materie fra de højere underplan skal føres ind i det fysiske legeme, og den lavere og grove materie skal elimineres. Det er en nødvendig proces, fordi det er umuligt for den, der har et groft legeme, at kontakte de høje vibrationer, og fordi det er umuligt for egoet at overføre den højere viden og vejledning gennem et groft fysisk legeme, samt fordi det er umuligt for de mere ophøjede tankestrømme at præge en ikke særligt udviklet hjerne. Det er således væsentligt at forfine det fysiske legeme, og det kan gøres på flere måder, der alle bygger på fornuft og hensigt.

Gennem ren føde. Det indebærer en vegetarisk kost, der vælges med omhu. Det kræver, at man kun spiser de grøntsager og frugter, der vitaliserer. At vise klogskab i valget af føde, at afstå fra for store og tunge måltider og at indtage lidt men ren god føde, der assimileres fuldkomment, er alt hvad en discipel behøver. I spørger, hvilke næringsmidler? Mælk, honning, brød af fuldkornshvede, alle grøntsager der får sol, appelsiner (frem for alt appelsiner), bananer, rosiner, nødder, lidt kartofler, upolerede ris, og lad mig gentage – spis kun så meget, at det sikrer aktiviteten.

Gennem renlighed. Et vitalt krav er at benytte rigeligt med vand både udvortes og indvortes.

Gennem søvn. Disciplen bør altid sørge for at få sin søvn mellem klokken ti om aftenen og klokken fem om morgenen,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

og helst udendørs så tit det er muligt.

Gennem solskin. Man bør søge ud i solskinnet for at få den vitalisering, som solstrålerne skænker. Solen dræber alle bakterier og fjerner sygdom.

Når disse fire krav efterleves i tilstrækkelig udstrækning, foregår der en definitiv elimineringsproces, og i løbet af få år sker der en gradvis polarisering af hele det fysiske legeme i opadgående retning, indtil I til sidst ejer et legeme, der består af det atomare underplans materie … Dette kan tage flere inkarnationer, men I bør huske, at ved hver ny inkarnation får I et legeme, der har præcis samme kvalitet (om jeg så må sige) som det legeme, I forlod ved døden i inkarnationen før. Derfor mister man aldrig tid ved at opbygge legemet. (LOM e.334-335).

(7) Det tætte fysiske legeme … er summen af alle de organer, det er dannet af. Disse organismer har forskellige funktioner, der sætter sjælen i stand til at udtrykke sig på det fysiske eller objektive plan som en del af en større og mere omfattende organisme. Det fysiske legeme udgør det iboende åndelige menneskes responsapparat, og det tjener til at forbinde dette åndelige væsen med det tilsvarende responsapparat hos den planetariske Logos, som er det væsen, i hvilket vi lever, røres og har vor væren. (EH e.2; EH d.14).

(8) Sammenfattende kan det siges: Det fysiske legeme er ikke et princip. Det er ikke det, der skal være den vigtigste genstand for aspirantens opmærksomhed. Det reagerer automatisk på den bevidsthed, der er under udvikling i alle naturrigerne. Det vedbliver med at være det, der bliver påvirket, og ikke det, der har en egen iboende påvirkningsevne. Legemet har ingen betydning i den aktive proces, da det er en modtager, og ingen igangsætter af aktivitet. Det, der har betydning, er bevidstheden, der er under udvikling, dvs. det iboende åndelige menneskes respons på livet, omstændigheder, begivenheder og omgivelser. Det fysiske legeme responderer. Når det fysiske legeme fejlagtigt bliver genstand for opmærksomhed, tyder det på tilbagegang, og det er grunden til, at det er uønsket og heller ikke på linje med Planen at rette opmærksomheden for koncen-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

treret på fysiske discipliner, vegetarisme, diæt, faste og på de nuværende metoder til (såkaldt) mental og guddommelig healing. Derfor er en for stor hensyntagen til og en overdreven betoning af det fysiske legeme et tilbageskridt og minder om Israels børn, der dansede omkring guldkalven. Det er en tilbagevenden til noget, der engang var betydningsfuldt, men som i dag bør indtage en mindre betydningsfuld rolle og placeres under bevidsthedens tærskel. (EH e.613-614; EH d.566-567).

(9) Et af de problemer, som alle oprigtige disciple må lære at løse, er at lære at leve, som om det fysiske legeme ikke eksisterede. Dermed mener jeg, at dets begrænsninger og de forhindringer, som det påtvinger den frie åndelige bevidstheds udtryk, ophæves af en indre holdning i sindet. (DNA1 e.433).

(10) Ret ikke unødig opmærksomhed mod det fysiske vehikel. Dets bevarelse er ikke af nogen betydning, og det kan – som i dit tilfælde – få for fremtrædende en rolle. Tiden for din befrielse er fastlagt af karmisk lov. Den bestemmer altid overgangen for det virkelige menneske i legemet, men hvis det fysiske legeme plejes overdrevent, og hvis det modtager unødig omsorg, så kan det holde det virkelige menneske fanget i modstrid med karmisk lov. Det er et sørgeligt syn at se, for det betyder at den fysiske elemental tiltager sig magt. (DNA2 e.697).

34
Det tredje øje

(1) Det 3. eller åndelige øje har flere funktioner. Blandt andet er det oplysningens organ, sjælens utilslørede øje hvorigennem lys og illumination kommer ind i tankesindet, så hele det lavere liv bliver bestrålet. Det er også det organ, den bevidst skabende adept bruger, når han sender styrende energi til sit tjenesteinstrument, tankeformen.

De lidet udviklede bruger naturligvis ikke det 3. øje til at stimulere deres tankeformer. (CF e.974-975; KI d.892).

(2) Når det 3. øje bruges, hvilket er tilfældet i kontemplation, samler og styrer det den tredobbelte energi. Det er derfor,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

de mennesker, hos hvem det fungerer, er i stand til at udføre så virkningsfuldt et arbejde. Det 3. øje begynder først at virke, når den 3. række kronblade langsomt åbner sig. (CF e.1007; KI d.920).

(3) En af de grundlæggende regler bag alle magiske processer er, at intet menneske er en magiker eller arbejder med hvid magi, før det 3. øje er åbnet, eller er ved at blive åbnet, for det er med dette øje, at tankeformen belives, styres og kontrolleres, og de mindre bygmestre eller kræfter drives til en bestemt type aktivitet. (CF e.1008; KI d.921).

(4) »Shivas øje« sidder hos mennesket midt i panden mellem de to fysiske øjne.

Det må ikke blandes sammen med pinealkirtlen, der helt klart er et fysisk center eller en fysisk kirtel. Det 3. øje findes i æterisk stof og er et æterisk kraftcenter … mens pinealkirtlen består af stof fra det fysiske plans 3 lavere underplaner. Ikke desto mindre må sidstnævnte fungere mere eller mindre, før »Shivas øje« på nogen måde bliver aktivt. (CF e.1009; KI d.922).

(5) Det 3. øje styrer energi eller kraft og er dermed viljens eller åndens instrument. … Det er den indre synsevnes øje, og den, der har åbnet det, kan styre og kontrollere stoffets energi, se alting i det evige nu og på den måde komme i berøring med årsager mere end virkninger, læse de akashiske optegnelser og se clairvoyant. …

Det er ved hjælp af dette alt-seende øje, at adepten på et hvilket som helst tidspunkt kan komme i kontakt med sine disciple overalt. (CF e.1010-1011; KI d.923-924).

(6) Ved at opøve sin visualiseringsevne udvikler han det 3. øje. (CF e.1012; KI d.924-925).

(7) Det 3. øje forbinder det opvakte fysiske menneske med den astrale eller subjektive verden og sætter det i stand til at fungere bevidst dér. … Det 3. øje er det vindue, hvorigennem egoet eller sjælen fra det fysiske plan ser *ind* i de 3 verdener. (CF e.1130; KI d.1030-1031).

(8) Det 3. øje er et energicenter, mennesket selv bygger. Det svarer til det energicenter, kausallegemet, monaden bygger.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(CF e.1160; KI d.1058).

35
Det æteriske legeme
(Vitallegemet)

(1) I æterlegemet, som er en nøjagtig kopi af sin faste genpart, har vi den aktive ilds eller stråleildens organ, og … pranaens redskab. Dets funktion er at oplagre lys- og varmestråler fra Solen og via milten sende dem ud til alle dele af det fysiske legeme. … Når den fysiske ovn brænder klart og kroppen optager tilstrækkeligt med brændstof (praniske stråler) vil den menneskelige form fungere som ønsket. (CF e.57; KI d.81-82).

(2) Æterlegemet er det fysiske legemes skabelon. … Æterlegemet er den arketype, den faste fysiske form er bygget efter, hvad enten det er et solsystems form eller en menneskekrops form i en eller anden inkarnation. … Æterlegemet er et væv eller netværk af fine sammenflettede kanaler bestående af de 4 æteres stof og opbygget til en speciel form. … Når disse pranastråler samles og optages, påvirker de det faste stof, der er opbygget omkring det æteriske stillads eller skelet. Under inkarnation danner det æteriske væv en barriere mellem det fysiske og astrale plan, en barriere som først kan overskrides, når bevidstheden er tilstrækkelig udviklet. … Når et menneske gennem meditation og koncentration har udvidet sin bevidsthed til et bestemt punkt, bliver det i stand til at passere det adskillende væv og fungere på de finere planer. (CF e.81-82; KI d.105-106).

(3) Æterlegemet er et netværk af fine kanaler, der i virkeligheden er forgreninger af en enkelt sammenflettet, tynd streng … sølvsnoren. … Det æteriske væv består af denne vitale strengs komplicerede netværk. (CF e.98; KI d.121).

(4) Æterisk overfyldning kan føre til mange former for sygdom og evnesvaghed. … Hvis blot en del af æterlegemet er overfyldt, kan hele den fysiske tilstand blive forstyrret med forskellige lidelser til følge. (CF e.109; KI d.129-130).

(5) (Husk), at når vi beskæftiger os med æterlegemet, be-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

skæftiger vi os med *fysisk stof*. (CF e.110-111; KI d.130).

(6) Det æteriske legeme er det aspekt af verdenssubstansen, der er det næste, som videnskabsmænd og forskere vil studere. (WM e.76; HM d.92).

(7) Det æteriske legeme er sammensat af kraftstrømme, og i dette legeme er vitale centre forbundet med hinanden og med det fysiske menneskes nervesystem gennem kraftlinjer. Gennem disse kraftlinjer er det også forbundet med det omgivende systems æteriske legeme.

Det æteriske legeme vitaliseres og kontrolleres af tanken og kan (ved hjælp af tanken) bringes til at fungere i fuld aktivitet. Dette gøres ved ret tænkning og ikke ved åndedrætsøvelser eller ved at holde sig for næsen. Når dette forstås, vil mange farlige øvelser kunne undgås, og mennesker vil opnå en normal og sikker kontrol over dette meget kraftfulde redskab, det vitale legeme. Det er mit oprigtige ønske, at dette mål snart må blive nået. (WM e.77; HM d.93).

(8) Det er gennem det æteriske legeme, at alle energierne strømmer, hvad enten de udgår fra sjælen, fra solen eller fra en planet. (WM e.105; HM d.121).

(9) En af de vigtigste målsætninger i vor tid for dem, I kalder menneskehedens ældre brødre, er at stimulere, rense og koordinere det æteriske legeme. Dette æteriske legeme overfører ikke kun prana, det fungerer også som mellemled for alle de energier, som vi her tager i betragtning. Dets betydning findes også på andre områder:

a. Da det æteriske legeme bogstavelig talt består af det fysiske plans materie, er æterisk bevidsthed det næste skridt, der ligger forude for menneskeheden. Dette vil i begyndelsen vise sig som en evne til at se æterisk og til at erkende æterisk materie.
b. Det æteriske område er det område for forskning, der ligger umiddelbart foran nutidens videnskabsmand. I løbet af de næste ti år vil mange medicinere erkende det som et faktum i naturen.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

c. De fleste af de sygdomme, som det fysiske legeme lider af nu, har deres rødder i det æteriske legeme. Der findes få, om overhovedet nogen, rent fysiske sygdomme. Sygdom har sin oprindelse i astrale og æteriske tilstande.
d. Hemmeligheden ved en sikker og fornuftig clairvoyance og clairaudience afhænger af renheden i det æteriske legeme.
e. Menneskers æteriske udstrålinger kan være store smittebærere. Hemmeligheden ved en friskere og sundere menneskehed ligger derfor i en renselse af det æteriske legeme. (WM e.372; HM d.385-386).

(10) Når mennesket er på discipelskabets vej og således befinder sig på det omvendte hjul, der fører til indvielse, bliver det æteriske legeme formidleren af sjælsenergi og ikke af personlighedskraft. (EA e.352; EA d.319-320).

(11) Det æteriske legeme er fundamentalt det mest betydningsfulde responsapparat, som mennesket besidder, idet det ikke kun betinger, at de fem sanser fungerer rigtigt, og som følge deraf sikrer de fem afgørende kontaktpunkter med den konkrete verden. Det sætter også mennesket i stand til at sanse de mere subtile verdener, og når det vitaliseres og styres af sjælen, står porten til de åndelige områder også vidt åben.

Det æteriske legeme er en kraftfuld modtager af impressioner, der overføres til den menneskelige bevidsthed gennem de vakte centre. Der findes fx ingen sand clairvoyance, før enten solar plexus centret eller ajnacentret er vakt. Disse overførte impressioner og informationer bliver den impuls, der sætter bevidst aktivitet i gang. Der findes mange ord, som anvendes i beskrivelsen af disse kræfter og deres igangsættende virkning: fx impulser, tilskyndelser, påvirkninger, styrke, begær, aspiration og mange andre udtryk, som blot er synonymer for kraft og energi, og som derfor repræsenterer den samme generelle grundtanke. Alle disse ord refererer til aktiviteter i det æteriske legeme, men kun når det fysiske legeme registrerer dem og virker under indtryk af dem. Hele spørgsmålet om motiverende kraft er af største interesse.

Omfanget af dette emne er imidlertid så stort, at menneske-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

heden kun lidt efter lidt vil kunne forstå det og komme til en erkendelse af, at mennesket essentielt (gennem sit æteriske legeme) er en integreret del af et stort og vibrerende hele. Først senere vil det gå op for mennesket, at det gennem evolutionsprocessen vil kunne blive i stand til at registrere alle de forskellige områder af det guddommelige udtryk. Først når det æteriske legeme bringes til aktivitet ved sjælens, sindets og midlertidigt det astrale legemes påvirkning og »prægende kræfter«, kan mennesket blive bevidst om alle verdener, alle fænomener, alle bevidsthedstilstande og således opnå den alvidenhed, der er alle gudesønners fødselsret. (EH e.83-84; EH d.88-89).

(12) I har ret i jeres formodning om, at man kan være fuldstændig rask og dog let blive træt.

De vigtigste faktorer for at kunne genoprette eller forbedre æterisk kontrol er:

1. Solskin.
2. Omhyggelig diæt med vægten lagt på proteiner og vitaminer.
3. Undgå træthed og bekymring.

Dette modvirkes i vor tid af klimaet, forholdene i verden, miljøet og vor civilisation, og det enkelte menneske må derfor underkaste sig omstændigheder, der ligger uden for hans egen kontrol.

Et normalt, sundt og regelmæssigt liv er den bedste metode til at skabe en bedre vitalitet. … I skal endvidere huske, at når det æteriske legeme er devitaliseret, og tilstanden er sådan, at genoprettelse af vital kontrol synes vanskelig eller umulig, så må mennesket erkende tilstedeværelse af karmiske begrænsninger og må være villig til at underkaste sig disse og lade omstændighederne gå sin gang. Denne specielle inkarnation er ikke den eneste. Derfor er det ofte således i en bestemt inkarnation, at forholdene ikke kan ændres og tilmed forlænges på grund af indre oprør og uro. En discipel må lære den lektie at kunne fortsætte videre frem, som det hedder, på trods af og ikke på grund af omstændighederne. (EH e.326-327; EH d.309-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

310).

(1 3)

Der er seks vigtige udsagn, som ligger til grund for alle betragtninger over det æteriske legeme, og jeg vil gerne præsentere dem for den studerende som et første skridt:

1. Der er intet i det manifesterede univers – solar, planetarisk eller i de forskellige naturriger – som ikke har en energiform, subtil og uhåndgribelig og dog substantiel, der kontrollerer, styrer og betinger det ydre fysiske legeme, og som er det æteriske legeme.
2. Den energiform – som ligger bag solsystemet, planeterne og alle former inden for deres bestemte afgrænsede omkreds – er selv betinget og styret af den fremherskende solare eller planetariske energi, som uophørligt og uden afbrydelse i tid skaber den, forandrer og kvalificerer den. Det æteriske legeme er underkastet en uophørlig forandring. Dette gælder makrokosmos såvel som mennesket, mikrokosmos og – gennem menneskeheden – til sidst og på mysteriøs vis også de underliggende naturriger. I dyreriget og planteriget er det allerede tydeligt.
3. Det æteriske legeme er sammensat af indbyrdes afhængige og cirkulerende kraftstrømme, der kommer fra et eller fra flere af vort planetariske livs syv plan eller bevidsthedsområder.
4. Disse energistrømme og dette system af tæt sammenvævede kraftstrømme er relateret til de syv brændpunkter eller centre, som findes i det æteriske legeme. Disse centre har hver især relation til visse typer af indstrømmende energi. Når den energi, der når æterlegemet, ikke forbindes med et specielt center, forbliver det center uvirksomt og sovende; når den forbindes, og centret er sensitivt over for denne påvirkning, da bliver centret levende og modtageligt og udvikler sig til en kontrollerende faktor i dette menneskes liv på det fysiske plan.
5. Det tætte fysiske legeme, der består af atomer – hver med sit eget individuelle liv, lys og aktivitet – holdes sammen af og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

er udtryk for de energier, som æterlegemet består af. Disse er, som vi skal se, af to slags:

a. De energier, der (gennem sammenknyttede »strømme af stærk energi«) danner det underliggende æteriske legeme som helhed og i relation til alle fysiske former. Den form er da kvalificeret af det *almene* liv og vitaliteten på det plan, hvor legemets beboer fungerer, og det vil sige, hvor hans bevidsthed normalt befinder sig.
b. De særlige og specialiserede energier, som mennesket (på sit særlige udviklingstrin, i sine daglige livsomstændigheder og gennem sine medfødte anlæg) *vælger* at lade styre sine daglige aktiviteter.

6. Det æteriske legeme har mange kraftcentre, der kan reagere på en mangfoldighed af energier fra det planetariske liv, men vi skal kun beskæftige os med de syv vigtigste centre, som responderer på de syv strålers indstrømmende energier. Alle mindre centre betinges af de syv større centre; dette er et punkt, som de studerende er tilbøjelige til at glemme. Det er her, at viden om egoets og personlighedens stråler især er nyttig.

Man ser derfor tydeligt, hvor overordentlig vigtigt dette tema om energierne bliver, fordi det er bestemmende for og gør mennesket til det, det er i ethvert givet øjeblik, og ligeledes antyder det det plan, hvor et menneske skulle fungere og måden, hvorpå han skulle styre sine omgivelser, livsomstændigheder og alle forhold. … Han vil også forstå, at ligesom hans holdning, færdigheder og forståelse stadig skifter til et stedse højere niveau, sådan vil hans æteriske legeme bestandigt forandre sig og respondere på nye energier. (TEL e.142-144; TEL d.135-136).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

36
Det åndelige menneske

(1) Vi opdager, at der bag alle subjektive fænomener ligger en grundlæggende åndelig impuls. Det er denne impuls, denne latente åndelige årsag, som er genstand for det åndelige menneskes opmærksomhed.

Det åndelige menneske, som både har levet i verden og studeret okkultisme, er nået til den konklusion, at der bag alle de årsager, det hidtil har beskæftiget sig med, ligger EN ENKELT ÅRSAG, og denne årsagsmæssige enhed bliver målet for dets søgen. Den er mysteriet bag alle mysterier. Den er hemmeligheden, som alt, hvad der hidtil har været kendt og opfattet, blot er sløret for. Den er kernen i det ukendte, som skjuler hensigten med og nøglen til alt, hvad der FINDES, og denne nøgle lægges kun i hænderne på de ophøjede væsener, der har arbejdet sig gennem livets mangfoldige forgreninger og nu helt konkret oplever sig selv som atma eller ånden, ægte og uforfalskede gnister i den ene store flamme. (CF e.1236-1237; KI d.1129-1132).

(2) Senere, når menneskeheden ser sit problem klart, vil den handle med visdom og med omhu skole sine iagttagere og kommunikatorer. Sådanne vil være mænd og kvinder, hvis intuition er blevet vækket ved et indtrængende og bydende intellekt; de vil være mennesker, hvis sind har underordnet sig gruppens vel, og er så fri af al følelse af separatisme, at deres tænkeevne ikke udviser nogen hindring for kontakt med virkelighedens og den indre sandheds verden. Det vil ikke nødvendigvis være mennesker, der betegnes som »religiøse« i dette ords almindelige betydning, men det vil være mennesker af god vilje, med høje mentale egenskaber og med en veludrustet tænkeevne; de vil være fri for personlig ambition og selviskhed, besjælet af kærlighed til menneskeheden og med et ønske om at hjælpe racen. Et sådant menneske er et åndeligt menneske. (EP1 e.181; EP1 d.205).

(3) Årsagen til korruption inden for politik og mange af verdens ledende menneskers begærlige ambitiøse planer skyl-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

des den kendsgerning, at åndeligt indstillede mænd og kvinder ikke har påtaget sig – som deres åndelige pligt og ansvar – at lede befolkningen. De har ladet de forkerte hænder tage magten og har tilladt de selviske og mindre heldige elementer at lede.

… Åndelighed er i sin essens at etablere rette menneskelige relationer, fremme god vilje og til sidst at etablere virkelig fred på jorden som resultat af disse to udtryk for guddommelighed. (POH e.168-169).

(4) Arbejd ikke så hårdt, anstrengt og voldsomt på det åndelige liv. Det er en tilstand af væren og ikke så meget en tilstand af præstation. (DNA1 e.660).

37
Devachan

(1) Devachan: En tilstand mellem to jordiske liv egoet indtræder i efter at have skilt sig af med sine lavere aspekter eller hylstre. (Fodnote 46, CF e.737; KI d.688).

(2) Der har været en del misforståelser omkring denne oplevelse (devachan). Den almindelige opfattelse har været, at mennesket – når han har forladt det astrale og det mentale legeme – træder ind i en slags drømmetilstand, hvor han genoplever og på ny betragter tidligere begivenheder i fremtidens lys, og hvor han gennemlever en slags hvileperiode, en form for en bearbejdelsesproces som forberedelse til at påtage sig en ny fødsel. Denne noget fejlagtige fremstilling er opstået, fordi begrebet tid stadig styrer den teosofiske fremstilling af sandheden. Når man imidlertid erkender, at tid kun kendes i forbindelse med det fysiske plans erfaring, bliver hele begrebet om *devachan* forståeligt. Fra tidspunktet for den fuldstændige adskillelse fra det tætte fysiske legeme og fra det æteriske legeme, og når eliminationsprocessen finder sted, er mennesket *bevidst om fortiden og nutiden*. Når eliminationen er fuldført og timen for sjælskontakt kommer, og det manasiske legeme er ved at blive tilintetgjort, bliver mennesket umiddelbart *bevidst om fremtiden*, for forudsigelse er en af sjælsbevidsthedens værdier, og dette tager mennesket midlertidigt del i. Derfor ses

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

fortid, nutid og fremtid som ét; erkendelsen af det evige nu udvikles gradvis fra inkarnation til inkarnation og under den stadige genfødselsproces. Dette udgør en bevidsthedstilstand, (der er et kendetegn for det fremskredne menneskes normale tilstand), som kan kaldes devachanisk. (EH e.496-497; EH d.460-461).

Se også: (CF e.736-737; KI d.686-688).

38
Devaer

(1) Som medlemmer af dette hierarki arbejder et stort antal væsener, som de kristne kalder for engle og orientalerne for devaer. Mange af dem er passeret gennem menneskestadiet for umindelige tider siden og arbejder nu i den store evolutions rækker, parallelt med den menneskelige; denne kaldes for deva-evolutionen. Denne udviklingslinie omfatter blandt andre bygmestrene af den objektive planet og de kræfter, som gennem disse bygmestre frembringer enhver kendt og ukendt form. Devaerne, som samarbejder med Hierarkiet i dets bestræbelser, beskæftiger sig derfor med formaspektet, medens de andre medlemmer af Hierarkiet tager sig af bevidsthedens udvikling i formen. (IHS e.36; IMS d.50).

(2) Devaerne, – med undtagelse af de store devaer, som i tidligere cykler er passeret igennem menneskeriget og nu samarbejder med menneskets evolution, – er endnu ikke selvbevidste. De vokser og udvikler sig gennem *følelse* og ikke gennem den bevidste tankes kraft. … Devaerne søger at føle, mens mennesket søger at erkende. (IHS e.97; IMS d.109-110).

(3) Der er visse store devagrupper, kaldet »skyggernes devaer« eller de violette devaer, som er nært forbundet med den evolutionære udvikling af menneskets æterlegeme, og som formidler Solens og planetens stråling til det. (CF e.90; KI d.112).

(4) Devaerne på fx mentalplanets højere trin og alle de systemiske planer derfra og ind til centret (det guddommelige eller logoiske plan, der somme tider kaldes adi) samarbejder

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

bevidst og har en høj rang i systemet og en position, som svarer til Hierarkiets medlemmer fra en indviet af 1. grad op til, men ikke med, Verdens Herre. (CF e.468; KI d.450).

(5) En stor del af det, der kunne siges, må nødvendigvis holdes tilbage på grund af den fare, som udspringer af en overfladisk viden, der ikke er ledsaget af visdom og indre vision. … Devaerne er formens moder, men den selvbevidste enhed, MENNESKET, må erkende sin uafhængighed af form og følge selvrealiseringens vej. … Så længe mennesket bruger stofformer i de 3 verdener, må det ikke overskride grænsen mellem de to evolutioner. … På det kosmisk faste fysiske plan (vores mentale, astrale og fysiske plan) får kontakten blot katastrofale følger. Jeg har opholdt mig ved dette punkt, fordi faren er helt reel og nært forestående. (CF e.472-473; KI d.454-455).

(6) Alt stof er levende, dvs. devavæseners vitale substans. Fx er et plan, og former der er bygget af dets substans, en stor devas stoflige form eller hylster, en deva som er essensen bag planets manifestation eller dets sjæl. (CF e.488; KI d.469).

(7) Devaerne bygger alle vibrerende former ud af deres eget legemes stof. Derfor kaldes de det store moderaspekt, for de frembringer formen ud af deres egen substans.

… Alle devavæsener og bygmestre på det fysiske plan er særlig farlige for mennesket, for de arbejder på de æteriske planer og formidler – som jeg før har gjort opmærksom på – prana eller den vitale belivende substans og kan derfor slippe en brændende og ødelæggende ildessens løs på den uvidende og uforsigtige aspirant. (CF e.489; KI d.469-470).

(8) Hierarkiet arbejder med sjælen i formen og opnår resultater, der er intelligente, permanente og fremkaldt ved eget initiativ. Når opmærksomheden samles om formen og ikke ånden, er der en tendens til devadyrkelse, devakontakt og sort magi, for *formen* består af devasubstans på alle planer. (CF e.491; KI d.471).

(9)

Det fremgår altså, hvor nødvendigt det er at forstå de forskellige devagruppers funktion. Men det er lige så vigtigt, at mennesket afholder sig fra at manipulere disse naturkræfter,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

indtil det »kender« sig selv og sine egne kræfter og helt har udfoldet sin egoiske bevidsthed. Da og først da kan det trygt og sikkert samarbejde med Planen på en intelligent måde. Men endnu er det for det almindelige eller endog fremskredne menneske for farligt at prøve og umuligt at gøre. (CF e.615; KI d.581-582).

(10) Selvom mennesket ikke gør sig det klart, er det på nuværende tidspunkt først og fremmest astralplanets devaer, der bestemmer, hvad det gør og siger, og dets (umiddelbare) udviklingsmål består i at befri sig for deres kontrol, så det selv, egoet eller tænkeren, kan blive den dominerende faktor … Men hvis mennesket ikke desto mindre styres af dem, er det stadig under devaindflydelse og må befri sig for den. Hvis devalivet er af en lav orden, vil mennesket udvise lave og ondartede instinkter og begær af en nedrig kaliber. (CF e.662-663; KI d.623-624).

(11) Målet for devaerne (under solpitriernes niveau) er individualisering eller at blive mennesker i en fremtidig cyklus. (CF e.836; KI d.772).

(12) Devaerne kan i forbindelse med *fysisk* manifestation deles i 3 grupper:

1. De der *formidler Guds vilje* og er ophavsmænd til devasubstansens aktivitet. Det er de større bygmestre i deres forskellige grupper.
2. De der *manipulerer den udsendte energi*. Det er de talløse devaer, som arbejder med kraft og sender impulsen videre til elementalessensen. De udgør de mindre bygmestre, men er på evolutionsbuen ligesom den første gruppe.
3. De der *modtager kraften*, et plans samlede mængde levende substans. Disse liv er passive i hænderne på de mere fremskredne bygmestre. (CF e.890; KI d.819-820).

(13) Det er en almindelig udbredt opfattelse, at feer, gnomer, alfer og tilsvarende naturvæsener kun findes i æterisk stof, men det er ikke tilfældet. De findes også i legemer af luftformigt og flydende stof, men misforståelsen skyldes, at grundlaget for alt,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

hvad der er objektivt synligt, er den æteriske struktur, og disse små travle liv beskytter ofte deres faste fysiske aktiviteter ved hjælp af blændværk og kaster et slør over deres objektive manifestation. Hvis man har æterisk syn, kan man se dem, for blændværket, som vi opfatter det, er kun et slør over det håndgribelige.

… Alle faste fysiske former, hvad enten det er et træ, et dyr, et mineral, en vanddråbe eller en ædelsten, er elementale liv, som de levende manipulatorer har opbygget af levende substans under de intelligente arkitekters ledelse. … En smuk diamant, et stateligt træ eller en fisk i vandet er jo blot devaer, når det kommer til stykket. (CF e.892; KI d.821).

(14) *Fugleriget* er specielt forbundet med devaevolutionen. Det danner en overgang mellem den rene devaevolution og to andre manifestationer af liv. (CF e.895; KI d.823).

(15) Vanddevaernes tjenesteområde ligger i det store arbejde med at nære hele plante- og dyrelivet på planeten. Deres mål er at overgå til den højere devagruppe, vi kalder luft- eller ilddevaerne. (CF e.902; KI d.830).

(16) Efterhånden som harmoniske tilstande gradvis udvikler sig af det nuværende kaos i verden, vil devaer og mennesker mødes som venner. … Til at begynde med vil man især kontakte de violette devaer, for nogle af dem – de der har en højere rang – prøver helt klart at kontakte mennesker. …

De følgende grupper er nogle af de devaer, man kan kontakte på det fysiske plan:

Fire grupper violette devaer. De er knyttet til den æteriske dublet hos alt, hvad der findes på det fysiske plan …

Planterigets grønne devaer. … De er højtudviklede og vil primært blive kontaktet i forbindelse med magnetisering. De større devaer af denne orden styrer Jordens magnetiske steder, vogter over skovenes ensomhed og bevarer områder på planeten, som det er nødvendigt ikke bliver krænket. … Ligesom mestrene prøver at forberede menneskeheden på tjeneste for verdenslæreren, når han kommer, arbejder disse rajaherrer på tilsvarende måde i forbindelse med devaerne. De er energiske i deres arbejde og intense i deres iver, men mennesket lægger

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

dem store hindringer i vejen.

Luftens og vandets hvide devaer. De hersker over atmosfæren, arbejder med bestemte aspekter af elektriske fænomener og styrer havene, floderne og vandløbene. Blandt dem udtages, på et bestemt stadium af deres udvikling, skytsengle for mennesker, der er fysisk inkarneret. Hver menneskeenhed har sin egen skytsengel. … For de *hvide* devaer ligger tjenestevejen i at beskytte menneskeslægtens individer. (CF e.912-913; KI d.838-839).

(17) Den laveste type af devaer eller bygmestre på den evolutionære vej er violette devaer; derefter kommer de grønne og til sidst de hvide devaer. Alle disse styres af en fjerde og speciel gruppe. Disse kontrollerer de ydre processer, som tilhører det fysiske plans eksistens. (WM e.389; HM d.402).

39
Disciple

(1) En discipel har frem for alt forpligtet sig til at gøre tre ting:

a. At tjene menneskeheden.
b. At samarbejde med De stores plan, således som han ser den, og efter bedste evne.
c. At udvikle egoets evner og at udvide sin bevidsthed, indtil han kan fungere på de tre plan i de tre verdener samt i det kausale legeme, og at følge det højere selvs vejledning og ikke sin trefoldige lavere manifestations bud.

Discipel er den, som begynder at forstå gruppearbejde, og som rykker sit aktivitetscenter bort fra sig selv (som den akse, hvorom alting drejer sig) til gruppecentret.

Discipel er den, som samtidig erkender enhver bevidsthedsenheds relative ubetydelighed, men også dens uhyre vigtighed. Hans sans for proportioner er reguleret, og han ser tingene, som de er; han ser mennesker, som de er; han ser sig selv, som han er inderst inde og søger at blive det, som han er.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

En discipel erkender livet eller den kraft, der er en side af naturen, og for ham har formen ingen tiltrækning. Han arbejder med kraft og gennem kraft; han kender sig selv som et kraftcenter i et større kraftcenter, og han har ansvaret for at dirigere den energi, som måtte strømme igennem ham, ind i kanaler, som gruppen kan have gavn af.

Disciplen erkender sig selv – i større eller mindre grad – som en yderpost i mesterens bevidsthed, idet han ser mesteren på to måder:

a. Som sin egen egoiske bevidsthed.
b. Som sin gruppes centrum; kraften, der animerer gruppens enheder og binder dem sammen til en homogen helhed.

Discipel er den, som overfører sin bevidsthed fra det personlige til det upersonlige, og som på dette overgangsstadium nødvendigvis må udstå mange vanskeligheder og lidelser. Disse vanskeligheder opstår af forskellige årsager:

a. Disciplens lavere selv, som gør oprør imod at blive forvandlet.
b. Et menneskes nærmeste gruppe, venner eller familie, som gør oprør imod hans voksende upersonlighed. De bryder sig ikke om at blive betragtet som mennesker, der tilhører hans ydre verden, medens de er adskilte fra ham, når det drejer sig om ønsker og interesser. Men loven virker, og det er kun i sjælens inderste væsen, at sand enhed kan erkendes. I opdagelsen af det, som formen repræsenterer, ligger der megen sorg for disciplen, men vejen fører til sidst til den fuldkomne forening.

Discipel er den, som erkender sit ansvar over for alle enheder, som kommer under hans indflydelse – et ansvar, der går ud på at samarbejde med evolutionsplanen, således som den eksisterer for dem, for således at udvide deres bevidsthed og lære dem forskellen mellem det virkelige og det uvirkelige, mellem liv og form. Dette gør han lettest ved i sit eget liv at tilkendegi-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ve sit mål, sin hensigt og sin bevidstheds centrum. (IHS e.71-72; IMS d.85-86).

(2) Disciplen må derfor stile efter flere ting:

En sensitiv respons på mesterens vibration.

En praktisk renhed i livet, en renhed, som ikke kun er teoretisk.

En frihed for bekymringer. Husk her på, at bekymringer bygger på det personlige og er resultatet af en manglende lidenskabsløs holdning og en alt for stor villighed til at respondere på de lavere verdeners vibrationer.

Pligtopfyldelse. Dette punkt indebærer den lidenskabsløse opfyldelse af alle forpligtelser og en passende opmærksomhed over for karmisk gæld. Alle disciple bør lægge særlig vægt på værdien af den lidenskabsløse holdning. … Dette betyder opnåelsen af den bevidsthedstilstand, hvorved der opleves ligevægt, og hvor hverken nydelse eller smerte har overtaget, thi de er erstattet af glæde og fryd. Vi gør vel i at tænke over dette, for det er meget nødvendigt at stræbe efter lidenskabsløshed. (IHS e.73; IMS d.86-87).

(3) Ethvert trin op går altid gennem ofringen af alt det, som hjertet har kært på det ene eller det andet plan, og altid må dette offer være frivilligt. (IHS e.82; IMS d.95).

(4) Idet mange i Vesten benytter sig af den gunstige lejlighed, der findes i dag, og ved at overholde reglerne for at betræde Vejen, vil de få chancen for at tage disse yderligere skridt. Denne gunstige lejlighed vil opdages af det menneske, som er beredt på det sted, hvor han befinder sig, og i de kendte omgivelser i hans hverdag. Den vil være at finde i varetagelse af pligter, i overvindelse af prøver og modgang og i denne indre lydighed over for den indre guds stemme, som kendetegner enhver, der søger indvielse. Indvielse omfatter netop det, der gøres dag ud og dag ind af enhver, som bevidst stræber efter at arbejde med sig selv: det næste punkt, der skal nås, og det næste stykke arbejde, der skal udføres, udpeges og begrundes af mesteren (enten den indre gud eller et menneskes mester, hvis han er sig denne bevidst). Derefter træder læreren til side og iagttager aspirantens resultater. Medens han iagttager, på-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

skønner han krisepunkter, hvor en prøve, som pålægges, vil bevirke to ting: fokusere og opløse enhver rest af det uovervundne onde – hvis dette udtryk kan anvendes her – og vise disciplen både hans svaghed og hans styrke. Ved de store indvielser kan den samme fremgangsmåde ses, og disciplens evne til at komme igennem disse større prøver og stadier afhænger af hans evne til hver dag at møde og overvinde de mindre. »Den, der er tro i det små, er det også i det store« er et okkult faktum og burde karakterisere den sande aspirants hele daglige aktivitet; det »store« overvindes og bestås, fordi det ganske enkelt betragtes som en intensivering af det normale, og ingen indviet har nogen sinde bestået indvielsens store prøve uden at have vænnet sig til at bestå de mindre prøver hver dag i sit liv. Prøver vil da blive betragtet som normale og vil, når han møder dem, anses for at være en del af hans sædvanlige livsmønster. Når denne mentale holdning er opnået og fastholdt, findes der ingen overraskelse eller eventuelt nederlag. (IHS e.183-184; IMS d.191-192).

(5) For en discipel er en direkte forbindelse mellem egoet og hjernen, via centrene, målet for hans meditative og disciplinære liv. (CF e.1149; KI d.1048).

(6) En discipel er et menneske, der søger at lære en ny rytme, at træde ind i et nyt erfaringsområde og at følge i sporet af de fremskredne mennesker, som før ham har betrådt vejen, der fører fra mørke til lys, fra det uvirkelige til det virkelige. Han har smagt livets glæder i illusionens verden og har lært deres magtesløshed med hensyn til at tilfredsstille og fastholde ham. Nu befinder han sig i et overgangsstadium mellem tilværelsens gamle og nye tilstande. Han svinger mellem en tilstand af sjælsbevidsthed og formbevidsthed. Han »ser dobbelt«. (WM e.58-59; HM d.74-75).

(7) En lignende tilstand forekommer på de tidlige stadier af discipelskabets vej og på de sidste stadier af prøvestadiets vej. Disciplen bliver bevidst om evner og kræfter, som endnu ikke står under hans intelligente kontrol. Han oplever glimt af indsigt og af kundskab, som synes uforklarlige og uden umiddelbar værdi. Han får kontakt med vibrationer og fænomener fra

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

andre riger, men forbliver uvidende om den proces, hvorved han har opnået dette, og han evner ikke at genkalde eller gentage oplevelsen. (WM e.165; HM d.179).

(8) Når et menneske bogstavelig talt vandrer i sin sjæls lys, og solens klare lys strømmer igennem ham – og åbenbarer Vejen – åbenbarer det på samme tid Planen. Samtidig bliver han imidlertid bevidst om den kendsgerning, at Planen endnu er meget langt fra at være fuldbyrdet. Mørket viser sig på en sandere måde; kaos, ulykke og nederlag blandt alle verdens grupper står afsløret; de stridende kræfters urenheder og fornedrelse bemærkes, og hele verdens sorg overvælder den bestyrtede – og alligevel oplyste – aspirant. Kan han modstå dette tryk? Kan han blive kendt med sorgen og alligevel vedvarende glæde sig i den guddommelige bevidsthed? Har han evne til at møde det, som lyset afslører og alligevel gå vejen med sindsro, forvisset om, at det gode til slut vil sejre? Vil han blive overvældet af den ydre ondskab og glemme kærlighedens hjerte, som banker bag alt det ydre? Denne situation burde disciplen altid have i tankerne, ellers vil det, som han har opdaget, nedbryde ham.

Men med lysets komme bliver han bevidst om en ny (for ham) form for energi. Han lærer at arbejde med nye muligheder. Tankens rige åbner sig for ham, og han opdager, at han kan skelne mellem den emotionelle og den mentale natur. Han opdager også, at han kan få tænkeevnen til at indtage den styrende plads, og at sansekræfterne adlyder de mentale energier. »Fornuftens lys« forårsager dette – det lys som altid findes i mennesket, men som først bliver betydningsfuldt og får indflydelse, når det erfares og bliver kendt, enten fænomenalt eller intuitivt. (WM e.355; HM d.368-369).

(9) Det er et intenst praktisk arbejde, som vi her er engageret i; det har desuden sådanne proportioner, at det vil optage et menneskes hele opmærksomhed og tid, endog hele hans tankeliv … Discipelskab er en syntese af hårdt arbejde, intellektuel udfoldelse, vedvarende stræben og åndelig orientering samt de usædvanlige egenskaber bestående af positiv harmløshed og det åbne øje, som uhindret ser ind i virkelighedens verden. (WM

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

e.583; HM d.590).

(10) *Udforske Vejen*. En af mestrene fortæller os, at en hel generation af søgende måske kun frembringer en eneste adept. Hvorfor forholder det sig sådan? Af to grunde:

For det første, den sande søgende er en forsker, der benytter sig af sin generations visdom og er det bedste produkt af sin egen tid, men er alligevel ikke tilfreds og har en indre længsel efter mere visdom. For ham synes der at være noget af større vigtighed end kundskab og mere betydningsfuldt end hans egen periodes og tids samlede erfaring. Han opfatter et næste skridt, og søger at tage det for at vinde noget, som kan lægges til det, der allerede er opnået af hans ligemænd. Intet tilfredsstiller ham, før han finder vejen, og intet kan stille begæret i hans væsens centrum, undtagen det, som findes i faderens hus. Han er, hvad han er, fordi han har prøvet alle mindre veje og fundet dem utilstrækkelige, og han har underordnet sig mange vejledere, men fundet, at de var »blinde ledere af de blinde«. Han har kun den udvej at blive sin egen leder og *alene* finde sin vej hjem. I den ensomhed, som er enhver sand discipels lod, fødes den selverkendelse og selvtillid, som til sin tid vil gøre ham egnet til at blive en mester. Denne ensomhed skyldes ikke en separatistisk ånd, men er selve Vejens vilkår. Aspiranter må nøje huske denne forskel.

For det andet er den sande søgende en forsker, hvis mod er af den sjældne art, som sætter ham i stand til at stå rank og lade sin egen klare tone lyde midt i verdens larm. Han er et menneske, som har et trænet øje til oven over jordens tåge og dunst at se det centrum af fred, som præsiderer over alle hændelser på jorden, og har et trænet opmærksomt øre, som (efter at have opfanget en hvisken af stilhedens røst) er afstemt med den høje vibration og af den grund ikke hører alle de små lokkende stemmer. Dette medfører atter ensomhed og frembringer den tilbageholdenhed, som alle mindre udviklede sjæle føler i nærheden af dem, som kæmper sig frem.

En paradoksal situation opstår af den kendsgerning, at disciplen formanes til at udforske Vejen, og dog er der ingen, der fortæller ham om den. De, som kender Vejen, må ikke tale, vel

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

vidende at Vejen konstrueres af aspiranten, ligesom edderkoppen spinder sit spind ud fra sin egen værens centrum. …

Adlyde sjælens indre impulser. … Det er ikke nogen let eller smigrende opgave at udforske sig selv og at opdage, at muligvis har selv den tjeneste, vi har udført og vor længsel efter at studere og arbejde, haft en fundamental selvisk oprindelse og har hvilet på et ønske efter frigørelse eller på modvilje over for hverdagspligternes ensformighed. Den, der forsøger at adlyde impulserne fra sjælen, må opdyrke en korrekt bedømmelse af sig selv med en ærlighed, som virkelig er sjælden i vore dage. Han må sige til sig selv, »jeg skal være sand mod mit eget selv«, og han må i livets stille stunder, og i sin meditation, der tilhører ham alene, ikke besmykke en eneste fejl eller undskylde sig selv på nogen som helst måde. Han må lære at diagnosticere sine egne ord, handlinger og motiver og at kalde tingene ved deres rette navn. Kun således kan han opøve åndelig skelneevne og lære at erkende sandhed i alle ting. Kun således kan han nå frem til virkeligheden og lære det sande selv at kende.

Ikke tage notits af den verdslige videns klogskabs skarpsindige meninger. Har aspiranten behov for at dyrke evnen til at vandre alene, har han behov for at udvikle evnen til at være ærlig på alle områder, så har han ligeledes behov for at styrke sit mod. Det vil være nødvendigt for ham konsekvent at gå imod verdensopinionen, endog mod denne opinions allerbedste tilkendegivelse, og dette meget ofte. Han må lære at gøre det rette, således som han ser det og har viden om det, uafhængig af, hvad verdens største og mest citerede mener. Han må stole på sig selv og på de konklusioner, han selv er nået frem til i sine øjeblikke med åndelig kontakt og i sin indre oplysning. Det er her, at så mange aspiranter svigter. De gør *ikke* deres bedste; de magter ikke i alle detaljer at handle, således som deres indre stemme siger; de lader være med at gøre visse ting, som de tilskyndes til under deres meditation, og de magter ikke at sige de ord, som deres åndelige rådgiver, selvet, tilskynder dem til at sige. *Det er i sammenfatningen af disse ufuldbyrdede detaljer, at de store nederlag ses.*

Der findes ingen bagateller i en discipels liv, og et uudtalt

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ord eller en ufuldbyrdet handling kan vise sig at være den faktor, som holder et menneske tilbage fra indvielse:

Leve et liv, som er et eksempel for andre. Er det nødvendigt for mig at sige mere om dette? Det synes, som om det ikke burde være det, og alligevel er det atter her, at menneskene svigter. Hvad er dybest set gruppetjeneste? Ganske enkelt et eksemplarisk liv. Den bedste repræsentant for den tidløse visdom er det menneske, som lever disciplens liv hver dag på det sted, hvor han er; han lever ikke på det sted, hvor han mener, han burde være. Måske er den egenskab, som frembringer det største antal nederlag blandt aspiranter til adeptskab, dybest set fejhed. Mennesket magter ikke at stå sin prøve, hvor det er, fordi det finder en eller anden grund, som får det til at tro, at det burde være et andet sted. Næsten uden at erkende det, løber menneskene fra vanskeligheder, fra uharmoniske vilkår, fra steder der medfører problemer, og fra omstændigheder, der kræver handling af ædleste art, og som er bestemt til at drage det bedste frem, som findes i et menneske, såfremt han bliver på sin plads. Menneskene flygter fra sig selv og fra andre mennesker i stedet for ganske enkelt at *leve livet.*

Adepten udtaler intet ord, som kan støde, såre eller skade. Derfor måtte han lære talens betydning midt i livets larm. Han spilder ingen tid på selvmedlidenhed eller selvforsvar, for han ved, at loven har anbragt ham dér, hvor han er, og hvor han bedst kan tjene, og han har lært, at vanskeligheder altid er skabt af mennesket selv og er et resultat af hans egen mentale holdning. Hvis ønsket om at retfærdiggøre sig selv opstår, erkender han, at det er en fristelse, som må undgås. Han forstår, at ethvert ord, han har sagt, enhver handling, han har udført, ethvert blik og enhver tanke, har en god eller dårlig virkning på gruppen.

Er det derfor ikke tydeligt, hvorfor det lykkes for så få og mislykkes for så mange? (WM e.583-587; HM d.591-594).

(11) *Nogle opmuntrende ord* … Det er først, når disciplen er villig til at frigøre sig fra alt og til ikke at fastholde noget for at kunne tjene den store Ene, at frigørelse opnås, og begærlegemet bliver transmuteret til et legeme for den højere intuition. Det er

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ved at tjene fuldt ud hver dag – uden tanke om eller planlægning for fremtiden – at mennesket kan kaldes den fuldkomne tjener. Lad mig henlede jeres opmærksomhed på følgende: Al bekymring og angst er hovedsagelig baseret på selviske motiver. I frygter for yderligere smerter, I viger tilbage for sørgelige erfaringer. Det er ikke på den måde, I når målet. Målet når I ved at betræde forsagelsens vej. Det kan muligvis betyde forsagelse af glæde eller forsagelse af god anseelse eller forsagelse af venner og forsagelse af alt, der står hjertet nær. Jeg siger *muligvis*. Jeg siger ikke, at det er således. Jeg søger blot at påpege, at såfremt det er den måde, I skal nå målet, da er det den rigtige vej for jer. Alt, der bringer jer hurtigt til deres nærhed og til deres lotusfødder bør I ivrigt ønske velkomment.

Derfor skal I daglig fremme det højeste ønske, der udelukkende omfatter anerkendelse af den indre vejleder og lærer, samt det egoiske respons på gode handlinger udført uden emotionelt engagement.

Skulle tab blive jeres lod, så tag det med et smil; i sidste instans kommer en stor belønning, og alt det tabte vil vende tilbage. Skulle hån og foragt blive jeres lod, så tag også det med et smil, for det er kun mesterens anerkendende blik, der er værd at søge. Skulle løgnagtigheder versere, frygt ikke, men kæmp videre. En løgn er en jordisk foreteelse, man kan lade ligge som noget, der er for ringe til at bruge tid på. Ærlighed, uforfalsket længsel, en helliget hensigt samt øren der er døve for al jordisk larm – alt dette er målet for disciplen. Jeg siger ikke mere. Jeg ønsker blot, at I ikke sløser unødig energi på intetsigende indbildninger, febrilske spekulationer og ængstelige forventninger. (LOM e.43-44).

(12) Problemet er det samme for alle disciple. Det består i på samme tid at leve pilgrimmens intenst følsomme indre liv på livets vej og leve som menneske i en verden af menneskelige begivenheder; at leve den forpligtede discipels gruppeliv og menneskehedens masseliv; at opfylde sin egen åndelige skæbne gennem en behersket personlighed og på samme tid fuldt ud deltage i menneskehedens liv på Jorden – dette er ikke nogen let opgave. (EA e.498; EA d.450).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(13) Disciplen må tage sig selv, som han er på ethvert tidspunkt, med enhver given udrustning og under enhver given omstændighed. Derefter må han underordne sig selv, sine egne affærer og sin tid til nødvendighedens krav, især i kriseperioder for gruppen og nationen eller under verdenskriser. Når han gør dette i sin egen bevidsthed og derfor tænker i de sande værdiers baner, vil han opdage, at hans egne private affærer bliver ordnet for ham, hans evner tiltager, og hans begrænsninger er glemt. (TEL e.196; TEL d.181).

(14) På nuværende tidspunkt er der behov for mobilisering af enhver discipel, og når jeg siger »nuværende tidspunkt«, mener jeg nutiden og de næste halvtreds år. Denne mobilisering indbefatter en fokusering af disciplens energier, hans tid og hans ressourcer for menneskeheden. Det kræver ny forpligtelse til tjeneste, en helliggørelse af tankelivet (kan I fatte hvad dette ville betyde, mine brødre) og en selvforglemmelse, som ville udviske alle stemninger og følelser, alle personlighedsbegær, uvilje, forurettethed og al smålighed i forbindelse med jeres medmennesker. På det fysiske plan ville det betyde en fuldstændig tilpasning af det aktive ydre liv, således at hele livet ville blive en fokuseret aktiv tjeneste. Jeg vil bede jer om at studere den nævnte formulering og anvende den som et åbenbaringens lys, således at I kan vide, hvori jeres mangler består, og hvad I skal gøre. (DNA1 e.98-99).

(15) Det, som jeg og alle, der er tilknyttet Hierarkiet søger at gøre i denne desperate krisesituation, er at finde dem, der er pålidelige kilder af levende energi, for gennem dem at udsende den kærlighed, styrke og det lys, som verden behøver, og som den skal have, hvis denne storm skal rides af. … Mange disciple er ikke unge, og tankens og følelseslivets indgroede vaner er ikke lette at nedbryde. De *skal* imidlertid nedbrydes, og I må ikke føle nogen uvilje. (DNA1 e.100).

(16) Disciple og fremskredne egoer på prøvestadiets vej modtager undervisning … for at teste deres egnethed for et specielt arbejde i fremtiden; arbejdets art kender kun menneskehedens ledere. De testes for egnethed til at leve i fællesskab, med henblik på at udvælge de mest velegnede til den sjette

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

underraces koloni. De testes for egnethed i arbejdets forskellige fremgangsmåder, hvoraf mange er uforståelige for os nu, men som med tiden vil blive almindelige udviklingsmetoder. (IHS e.66; IMS d.80).

Se også: »Discipelskabets seks stadier.« (DNA1 e.673-773).

40
Disciples alder

(1) Verden i dag tilbyder alle disciple mulighed for at blive verdensdisciple nær mesterens hjerte og passere hurtigt gennem de tidligere stadier af discipelskab. Den tilbyder verdensdisciplene en mulighed for at begynde deres tilnærmelse til Hierarkiets hjerte, til Kristus. Det er denne første mulighed, I skal beskæftige jer med, for når I kommer nærmere jeres gruppe kan I begynde at modtage den skoling, som i jer vil udvikle *en brugbarhed i verden.* Er de fleste af jer for gamle til at opnå dette? Det er op til jer at afgøre. Sjælen kender ingen alder og kan bruge sit redskab, hvis det forvandles til et egnet og disponibelt redskab. Er I for fastlåste og selvoptagne til at opnå den ubundethed, der er nødvendig for verdenstjeneste? Det er op til jer at afgøre og at bevise for jer selv. (DNA1 e.768).

(2) På det tidspunkt, hvor en discipel når niogfyrre års alderen, skulle vejen for hans livs tjeneste være tydeligt fastlagt. (DNA2 e.742).

(3) Vi, som underviser, iagttager og vejleder menneskets esoteriske udvikling, ved, at medmindre der er opnået et vist mål af fusion ved 56 års alderen, så opnås det sjældent senere. Efter denne alder kan mennesket bevare det opnåede punkt og nære sin aspiration, men den dynamiske indordning af personligheden under sjælens liv og vilje opnås sjældent efter dette tidspunkt. Når det nås før en alder af seksoghalvtres, da er den efterfølgende vækst og udfoldelse på discipelskabets vej en sikker mulighed. (DNA1 e.596-597).

(4) Det treogtresindstyvende år i dit liv vil som i alle disciples liv blive et år med krise og enestående muligheder. (DNA2 e.636).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Se også: (DNA2 e.501-505, 508, 533).

41
Disciplin: Fysisk

(1) Den forsigtige magiker sørger for, at hans laveste redskab er i stand til at bære den ild, han arbejder med, og det gør han gennem disciplin og streng renhed. (CF e.1015; KI d.927).

(2) Hvis de okkult studerende disciplinerede deres liv med større klogskab, hvis de med større opmærksomhed sørgede for den rette ernæring, hvis de med større fasthed sørgede for at få de nødvendige timers søvn, og hvis de arbejdede mere forsigtigt og langsomt og ikke impulsivt (uanset hvor høj aspirationen er), så ville resultaterne blive bedre, og de Store ville have mere effektive hjælpere til arbejdet med at tjene verden. (LOM e.105).

(3) I dag anvender ivrige aspiranter ofte sådanne drastiske fysiske øvelser. De lever i cølibat, er strengt vegetarer og udfører afslapningsøvelser og mange forskellige former for fysiske øvelser i håbet om at bringe legemet under kontrol. Disse former for disciplin er særdeles gode for det mindre udviklede menneske og for den laveste mennesketype, men det er ikke metoder, som gennemsnitsmennesket eller den tjenende aspirant bør anvende. Koncentration om det fysiske legeme tjener alene til at forøge dets styrke og nære dets begær, og til at føre noget af det op til bevidsthedens overflade, der burde ligge sikkert isoleret under bevidsthedens tærskel. Den sande aspirant bør arbejde på at opnå emotionel kontrol og ikke fysisk, og på at fokusere sig på det mentale plan for med tiden at opnå en fuldt stabiliseret kontakt med sjælen. (EH e.579; EH d.536).

(4) Den regel, der gives til ansøgere, angår konsekvent deres evne til at acceptere og følge en selvpålagt disciplin. Ved hjælp af denne disciplin kan ansøgeren vise over for *sig selv*, at han har kontrol over den fysiske og den astrale natur, ligesom

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

disciplinen vil afsløre visse uundgåelige og grundlæggende svagheder, som fx kontrol over den dyriske natur, begærets store indflydelse og følelsen af overlegenhed, stolthed og separatisme. Evner han at fastholde disciplinen, men hoverer over det, og føler han sig overlegen over for dem, der ikke er så disciplinerede, tyder det på væsentlige svagheder. Hans latente eller udtrykte fanatisme dukker helt tydeligt frem i hans bevidsthed, og han er – hvis han er oprigtig – bevidst om at have tilvejebragt en vis fysisk renhed, men samtidig står han tilbage med en forståelse af, at han i stedet for at begynde med det ydre og oplagte måske burde begynde med det indre og med det, som ikke så let kan kontaktes eller udtrykkes. Det er en stor og meget vigtig lektie.

Det er tillige en interessant illustration af mestrenes teknik, idet de ikke retter en fejlagtig opfattelse eller et sprogbrug, som giver et forkert billede (fordi det stammer fra disciplen selv, og må derfor også rettes af ham selv). På den måde opdager disciplen, på grund af sit sprog, efterhånden sin forkerte måde at nærme sig sandheden på.

Den sande discipel behøver ikke vegetarisme eller andre fysiske discipliner, for ingen af de kødelige lyster har nogen som helst kontrol over ham. Hans problem er et andet, og det er spild af hans tid og energi at fokusere på »at gøre de fysiske ting rigtigt«, for det gør han automatisk og hans åndelige *vaner* afbalancerer alle de lavere fysiske tendenser; disse vaner som han har udviklet, sætter ham automatisk i stand til at overvinde kravet fra de begær, der arbejder på at få opfyldt de lavere begær. Ingen godkendes i ashramens cirkel (den tekniske betegnelse for disciples status, som står umiddelbart foran indvielse, eller som er under forberedelse til indvielse), hvis der er fare for, at hans fysiske lyster kontrollerer ham. Det er en kendsgerning. Det gælder specielt og især dem, der forbereder sig til den første indvielse. (RI e.125-127).

(5) Nogle meget oprigtigt hengivne og lovende ansøgere beskæftiger sig så meget med formen og dennes disciplinering, at de faktisk ikke har tid tilovers til sjælens udvikling. De er så interesserede i deres reaktioner på den selvpålagte disciplin og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

om de evner at tilpasse sig disciplinen eller om de undlader at acceptere den, at det ikke lykkes de åndelige sandheder – der søger at få adgang til deres hjerter – at trænge igennem. Mådehold i alt, en klog anvendelse af alle nærende former og selvforglemmelse er disciplens, men ikke begynderens adelsmærke. Mange disciple, som nu skulle fungere i visdommens hal, arbejder stadig fanatisk i kundskabens hal, og de tager stadig de fysiske discipliner så alvorligt, at de ignorerer sjælens discipliner. Jeg beder jer tænke over dette.

Lad mig gentage: de fysiske discipliner er værdifulde på begynderstadiet, fordi de fremkalder en sans for proportioner og en forståelse af mangler og begrænsninger. De har deres plads i tid og rum, og det er alt. Når disciplen først er trådt ind i sjælens verden, benytter han alle former klogt, forstår hensigten med dem og falder ikke tilbage. Han beskæftiger sig ikke med dem og er dybest set ikke interesseret i dem. Han ser ikke på sig selv, og hans blik er fæstnet i de sande værdiers verden. Han har ingen følelse af selvinteresse, fordi *gruppebevidsthed* hurtigt er ved at erstatte hans individuelle bevidsthed. (RI e.127-128).

42
Dyd

(1) Dyd er indførelse af nye energier og af en ny vibrationsrytme, således at sjælen bliver den positive kontrollerende faktor, hvor sjælskræfterne erstatter legemernes kræfter. Denne proces kaldes karakteropbygning. (WM e.202-203; HM d.216).

(2) Dyd er manifestationen i mennesket af samarbejdsånden med brødrene, hvilket nødvendiggør uselviskhed, forståelse og fuldstændig selvforglemmelse. Last er en afvisning af denne holdning. Disse to ord betegner i virkeligheden ganske enkelt fuldkommenhed og ufuldkommenhed, overensstemmelse med et guddommeligt grundlag for broderskab eller en manglende bestræbelse for at nå dette grundlag. Et nyt grundlag ændrer ting og opnås under menneskets vækst hen imod guddommelighed. Det varierer også i overensstemmelse med menneskets

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

skæbne, idet den påvirkes af tiden og den tidsalder han lever i, samt af hans natur og omgivelserne. Det ændrer sig i overensstemmelse med det evolutionære udviklingstrin. Det opnåede grundlag eller niveau er i dag ikke, hvad det var for tusind år siden, ej heller vil det om tusind år være, hvad det er i dag. (EP1 e.284; EP1 d.302-303).

43
Døden

(1) Idet jeg er fortrolig med emnet, kan jeg tale om døden set både fra den ydre verdens erfaring og fra det indre livsudtryk: Der eksisterer ingen død. Der er, som vi ved, en overgang til et rigere liv, hvor der findes frihed fra den hindring, det er at have et kødeligt legeme. Den løsrivelsesproces, som er så frygtet, eksisterer ikke undtagen i tilfælde af en voldsom og pludselig død, og da er det eneste virkelige ubehag et øjebliks overvældende følelse af truende fare og undergang, som meget ligner et elektrisk chok. Intet mere. For den uudviklede er døden bogstavelig talt søvn og glemsel, for tænkeevnen er ikke tilstrækkelig vakt til at reagere, og hukommelseslageret er endnu praktisk taget tomt. For den almindelige gode medborger er døden blot en fortsættelse af de levende processer og en fortsættelse af livets interesser og tendenser. Hans bevidsthed og opfattelsesevne er den samme og uforandret. Han fornemmer ikke megen forskel; der bliver sørget godt for ham, og han er ofte uvidende om, at han har gennemlevet selve dødsepisoden. For den ondskabsfulde og grusomt selviske, for den kriminelle og for de få, som udelukkende lever for det materielle, indtræffer den tilstand, vi kalder »jordbunden«. De lænker, de har smedet til jorden, og deres jordiske begærs ensidighed tvinger dem til at blive nær ved jorden og deres sidste opholdssted. De søger desperat og med alle midler igen at få kontakt med det og igen at komme dertil. I få tilfælde kan det gode og smukke, som fx en stor personlig kærlighed til de efterladte samt erkendelsen af en ikke opfyldt vigtig pligt, fastholde dem i en lignende tilstand. For aspiranten er døden en umiddelbar indgang til et

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tjenesteområde og et virke, som han kender, og som han straks opdager ikke er nyt. Under sin søvn har han udviklet et område for aktiv tjeneste og skoling. Nu virker han ganske enkelt i dette område i alle døgnets fireogtyve timer (for at bruge det fysiske plans tidsopfattelse) i stedet for under sine sædvanlige få timers jordisk søvn. (WM e.300-301; HM d.314-315).

(2) Menneskets tænkeevne er så lidt udviklet, at frygt for det ukendte, rædsel for det uvante og tilknytning til formen har forårsaget en situation, hvor en af de mest velsignelsesrige hændelser i en inkarneret gudesøns livscyklus bliver betragtet som noget, der skal undgås og udsættes så længe som muligt.

Kunne vi blot erkende, at døden er en af de processer, vi oftest har fuldbyrdet. Vi har gennemlevet døden mange gange og skal gøre det igen og igen. Døden er i det væsentlige et spørgsmål om bevidsthed. Vi er bevidste det ene øjeblik på det fysiske plan, og et øjeblik senere har vi trukket os tilbage til et andet plan og er aktivt bevidste dér. Lige så længe vor bevidsthed identificerer sig med formaspektet, vil døden indebære den gamle rædsel for os. Så snart vi ved, at vi er sjæle og opdager, at vi viljemæssigt er i stand til at fokusere vor bevidsthed eller opmærksomhed i enhver form på ethvert plan eller i enhver retning inden for Guds form, så vil vi ikke længere erfare døden.

… Menneskene er tilbøjelige til at glemme, at de hver nat, i søvnens timer, dør fra det fysiske plan og lever og fungerer et andet sted. De glemmer, at de allerede har opnået evnen til at forlade det fysiske legeme; fordi de endnu ikke kan bringe erindringen om søvnens indtræden og det efterfølgende interval med aktivt liv tilbage til den fysiske hjernes bevidsthed, evner de ikke at relatere død og søvn. Når alt kommer til alt, udgør døden blot et længere interval i livets aktivitet på det fysiske plan; man er bare »rejst udenlands« i en længere periode. Men den daglige søvnproces og den almindelige dødsproces er identiske med den ene forskel, at den magnetiske tråd eller energistrøm, ad hvilken livskraften strømmer, forbliver intakt i søvnen og udgør tilbagevejen til legemet. Ved døden brydes eller løsrives denne livstråd. Når dette er sket, kan den bevidste

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

enhed ikke vende tilbage til det faste fysiske legeme, der nu mangler princippet for sammenhæng og opløses. (WM e.494-495; HM d.505-506).

(3) De unge glemmer, og med rette, det uundgåelige i den endelige symbolske frigørelse, som vi kalder døden. Men når livet har udspillet sin rolle, og alderen har fået, hvad den tilkommer af interesser og styrke, frygter det trætte og verdenstrætte menneske ikke frigørelsesprocessen og forsøger ikke at holde fast ved det, som tidligere blev begæret. Han hilser døden velkommen og slipper villigt det, der tidligere optog hans opmærksomhed. (EP2 e.76; EP2 d.83).

(4) Døden, således som menneskets bevidsthed forstår den, er ligesom smerte og sorg, tab og ulykke, glæde og bekymring kun tilsyneladende, fordi mennesket identificerer sig med formlivet og ikke med sjælens liv og bevidsthed, med solenglen … I det øjeblik, et menneske identificerer sig med sin sjæl og ikke med sin form, forstår han betydningen af loven om offer; han er spontant styret af den, og han er et menneske, som med fuldt overlæg *vælger at dø*. Men der er ikke tale om smerte, sorg eller virkelig død. (EP2 e.94; EP2 d.100).

(5) Målet for menneskene er at kunne dø, således som ethvert menneske må dø *på sin egen sjæls forlangende.* Når mennesket engang har nået et højere trin i evolutionen, vil han fuldt bevidst og på et selvvalgt tidspunkt trække sig tilbage fra sit fysiske legeme. Legemet vil da blive efterladt stille og uden sjæl – uden lys og dog sundt og helt. Det vil derefter opløses gennem den naturlige proces, og dets bestanddeles atomer vil vende tilbage til »reservoiret af ventende enheder«, indtil de igen skal anvendes til inkarnerende sjæle. Processen gentages atter på livets subjektive side. Mange har allerede lært at trække sig tilbage fra det astrale legeme uden at blive udsat for »påvirkningen i tågen«. Således beskrives på symbolsk måde et menneskes død på det astrale plan. Derefter trækker han sig tilbage til det mentale plan og efterlader sin astrale skal i tågen, der derved tiltager i tæthed og omfang. (EH e.29; EH d.39-40).

(6) Døden har været et faktum på vor jord siden tidernes morgen. Former er kommet og gået. Døden har ramt planter og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

træer, dyre- og menneskelegemer i utallige æoner, og alligevel fremstår vor jord ikke som et lighus, som det kunne formodes set i lyset af dette faktum, men den er stadig smuk og er ikke spoleret – end ikke af mennesket. Døds- og opløsningsprocessen og nedbrydningen af former foregår hele tiden uden at skabe smitsomme forureninger eller at skæmme jordens overflade. Resultaterne af opløsningen er velgørende i sin virkning. Tænk nøje over denne velgørende aktivitet og over skønheden i den guddommelige plan for død og bortgang. (EH e.245; EH d.236).

(7) Den cyklus, som vi nu lever i, har set tilintetgørelse af det største antal menneskelige *former* i hele vor planets historie. *Menneskelige væsener er ikke blevet tilintetgjort*. Jeg beder jer bemærke dette udsagn. På grund af denne massetilintetgørelse har menneskeheden gjort et hurtigt fremskridt mod en mere afklaret holdning til døden. Dette har endnu ikke vist sig tydeligt, men om kort tid vil den nye holdning begynde at kunne mærkes, og dødsfrygten begynde at forsvinde fra vor verden. Det vil endvidere afhænge af, i hvor høj grad den menneskelige responsmekanisme tiltager i sensitivitet, da dette vil føre til, at menneskets sind vender sig indad eller bliver nyorienteret med uforudsigelige resultater. (EH e.432; EH d.402).

(8) Kunne I blot se lidt dybere, ville I se, at døden frigiver det individualiserede liv til en mindre trang og indespærret eksistens, og senere – når dødsprocessen har fundet sted for de tre legemer i de tre verdener – til det universelle liv. Dette er et øjeblik af uudsigelig lyksalighed. (EH e.433; EH d.402).

(9) Det syndige i mord ligger i virkeligheden i den kendsgerning, at sjælens hensigt afbrydes, og egentlig ikke i drabet af et specielt menneskeligt fysisk legeme. …

Døden synes ofte at være så meningsløs. Årsagen til dette er, at sjælens hensigt ikke kendes. Tidligere udvikling under inkarnationsprocessen forbliver skjult, urgammel arv og livsbetingelser er ukendte, og erkendelse af sjælens røst er endnu ikke udviklet i al almindelighed. Dette er spørgsmål, der ligger lige på grænsen til at blive erkendt. Åbenbaring nærmer sig, og jeg

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

lægger grunden til den. (EH e.436; EH d.405-406).

(10) For gennemsnitsmennesket er døden en katastrofal krise. Den er ophøret af og afslutningen på alt, hvad der er elsket, velkendt og begæret; den er en pludselig overgang til det ukendte, til usikkerhed, og til en brat afslutning af alle planer og projekter. Uanset hvor megen tro på de åndelige værdier, der måtte være til stede, uanset klarheden af sindets rationaliseren over udødeligheden, og uanset hvor afgørende beviserne på vedvarenhed og udødelighed er, så vil der dog stadig forblive en tvivl, en følelse af, at der er mulighed for fuldstændig afslutning og ophør af al aktivitet, af al hjertereaktion, al tanke, følelse, begær, aspiration og af de hensigter, der fokuseres omkring den inderste kerne af menneskets væsen. Længslen efter og beslutningen om at bestå og følelsen af kontinuitet bygger fremdeles, selv for den stærkeste i troen, på en mulighed, på et usikkert grundlag og på vidnesbyrd fra andre, der i virkeligheden aldrig er vendt tilbage for at kunne fortælle sandheden. (EH e.438; EH d.407), (RI e.102).

(11) Muligvis vil nogle linjer fra *Håndbog om døden*, som findes i Hierarkiets arkiver, kunne tydeliggøre det for jer og hjælpe jer til at få et nyt syn på døden. …

»Denne nedstigen og opstigen kalder menneskene liv, eksistens og død, mens vi, der går den oplyste vej, kalder det død, erfaring og liv.

Lyset, der stiger ned, forankrer sig på planet for midlertidig tilsynekomst. Syv tråde sender det ud, og syv stråler af lys pulserer langs disse tråde. Enogtyve mindre tråde udstråler derfra, hvilket får de niogfyrre ild til at gløde og brænde. På det manifesterede livs plan lyder ordet: Se – et menneske er født.

Under livsforløbet bliver lysets kvalitet synlig. Det kan være svagt og mørkt eller strålende, klart og lysende. Således passerer lyspunkterne frem og tilbage inde i flammen, de kommer og går. Dette kalder menneskene liv; de kalder det sand eksistens. På denne måde bedrager de sig selv, men tjener alligevel deres sjæles hensigt og passer ind i den større plan.

Og derefter lyder et ord. Det udstrålende lyspunkt, der steg

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ned, stiger nu op; det responderer på den svage tilbagekaldende tone, tiltrukket af sin oprindelige kilde. Dette kalder mennesket død, men sjælen kalder det liv.« (EH e.468-469; EH d.434-435).

(12) Nu er døden resultatet af sjælens vilje. Til sidst vil den være resultatet af sjælens og personlighedens forenede vilje, og når dette sker, vil der ikke være nogen frygt for døden. (DNA1 e.669).

44
Døden: Kunsten at dø

Dødsproblematikken eller kunsten at dø. Dette er noget, som alle alvorligt syge mennesker uundgåeligt må møde, og som mennesker med godt helbred burde forberede sig til ved korrekt tænkning og sund forventning. De fleste menneskers morbide indstilling til døden og deres afvisning af at ville tænke på den, så længe de har et godt helbred, er noget, der må ændres og helt bevidst forandres. Kristus viste for sine disciple den rette holdning, da han nævnte sin kommende og nært forestående død for fjenders hånd; da de viste sorg belærte og påmindede han dem om, at han skulle til sin Fader. Eftersom han var en indviet af høj grad, mente han, at han okkult talt fuldbyrdede »tilbagegivelsen til monaden«; almindelige mennesker og mennesker med en indvielsesgrad under den tredje foretager »tilbagegivelsen til sjælen«. Den frygt og morbiditet, som døden sædvanligvis fremkalder, og uviljen til at møde den med forståelse, skyldes den betydning, menneskene har tillagt det fysiske legeme, og i den selvfølgelighed, hvormed de identificerer sig med det. Angsten for døden er ligeledes baseret på en iboende frygt for ensomhed og for tab af det velkendte. Imidlertid er den ensomhed, der forekommer efter døden, når mennesket opdager, han ikke længere har det fysiske legeme, ubetydelig sammenlignet med ensomheden ved fødslen. Ved fødslen befinder sjælen sig i nye omgivelser og er indesluttet i et legeme, der i begyndelsen er fuldstændigt ude af stand til at sørge for sig selv eller til at etablere intelligent kontakt med omgivelserne i en lang periode.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Mennesket kommer i inkarnation uden nogen erindring om, hvem de mennesker er, som indgår i den gruppe af sjæle i legemer, han er i slægtskab med, og hvilken betydning de har for ham. Denne følelse af ensomhed forsvinder langsomt, efterhånden som han kan etablere sine egne personlige kontakter og opdager, hvem han kan sympatisere med. Lidt efter lidt samler han måske dem omkring sig, som han kan kalde sine venner. Efter døden er det anderledes, for på den anden side af forhænget møder han dem, han kender, og som han har været forbundet med i livet på det fysiske plan. Han er aldrig alene på den måde, som menneskene forstår ved ensomhed. Han er også bevidst om dem, der stadig befinder sig i fysiske legemer. Han kan se dem, og han kan stille ind på deres følelser og også på deres tanker, idet den fysiske hjerne, der ikke længere eksisterer, nu ikke virker som en hindring. Om menneskene blot vidste mere, da ville fødslen være den erfaring, de ville frygte, og ikke døden, for fødslen sætter sjælen i det virkelige fængsel. Den fysiske død er blot det første skridt mod frigørelse. (EH e.391-393; EH d.367-368).

45
Døden: Tilbagegivelse

(1) I virkeligheden er død i sig selv en tilbagegivelse. Det indebærer en proces, hvor substansen gives tilbage til substansen i de tre verdener, og at dette gøres villigt og med glæde. Det indebærer også en tilbagegivelse af den menneskelige sjæl til den sjæl, hvorfra den udgik, og at denne reabsorption finder sted i glæde. I må alle lære at betragte døden som en tilbagegivelseshandling. Når I kan det, vil den fremstå i et nyt lys og få en ny betydning og blive en integreret del – erkendt og ønsket – af en vedvarende levende proces.

Hvis nogen bad mig fortælle, hvad den vigtigste opgave for alle healingsgrupper er, således som Hierarkiet ønsker de skal fungere i fremtiden, ville jeg sige, at det er at forberede menneskene til det, vi kunne betragte som »dødens genoprettende aspekt«, og på den måde give menneskehedens hidtil frygtede

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

fjende en ny og lykkeligere betydning. Arbejder I i overensstemmelse med de her angivne tankebaner, vil I finde, at hele temaet om døden vil dukke op igen og igen, og at resultatet af dette vil blive en ny indstilling til døden, og det vil indebære en lykkelig forventning, når denne uundgåelige og højst velbekendte hændelse indtræffer. Healingsgrupper må forberede sig til at kunne handle ud fra disse grundlæggende vilkår for alt levende, og en stor del af deres arbejde vil være at kaste lys over princippet om døden. Det er blevet os fortalt, at sjælen må vende tilbage til den Ene, som gav den. At møde døden opfattes som en ufrivillig og frygtet tilbagegivelse, en tilbagegivelse som fremkalder frygt, og som fører mænd og kvinder overalt til højlydt at kræve helbredelse af det fysiske legeme, til at overbetone dødens betydning og til at betragte en forlængelse af den jordiske eksistens som den mest betydningsfulde faktor i deres liv. I løbet af den næste cyklus vil disse fejlagtige holdninger ophøre; døden vil blive en normal og forstået proces – lige så normal som fødselsprocessen, men forbundet med mindre smerte og frygt. Denne min kommentar har karakter af en profeti, og den bør også opfattes som sådan. (EH e.389-390; EH d.364-365).

(2) Ordene: »Af jord er du kommet, til jord skal du blive«, som er et velkendt indslag ved begravelsesritualer i Vesten, refererer til tilbagegivelsen og beskriver det fysiske legemes elementers tilbagevenden til det oprindelige reservoir af stof og til den vitale forms substans til det almene æteriske reservoir. Ordene »ånden skal vende tilbage til Gud, som gav den« er en fordrejet henvisning til, at sjælen absorberes i den universelle sjæl. De almindelige ritualer forsømmer imidlertid at understrege, at det er den individualiserede sjæl, som under absorptionsprocessen beordrer og igangsætter tilbagegivelsen ved at anvende den åndelige vilje. (EH e.435; EH d.404).

46
Døden: Hændelsesforløb

(1) Jeg mener, at det bedste, jeg kan gøre for mere fuldstæn-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

digt at afdække dette emne, er at beskrive det hændelsesforløb, der foregår ved dødslejet, og minde jer om, at der er tre punkter, hvorigennem den endelige tilbagetrækning kan foregå: hovedet for disciple og indviede og også for fremskredne mentale typer; hjertet for aspiranter, for mennesker af god vilje, og for alle, som har opnået en vis grad af retskaffenhed i deres personlighed, og som forsøger at opfylde loven om kærlighed, så meget det er dem muligt; solar plexus centret for mindre udviklede og emotionelt polariserede mennesker. Alt hvad jeg kan gøre er at opstille stadierne i processen og overlade til jer at acceptere dem som interessante og mulige hypoteser, der endnu mangler at blive verificerede, at tro på dem uden skepsis, fordi I har tillid til min viden, eller at afvise dem som fantastiske, ubevislige og uden betydning. Jeg anbefaler den første af disse tre tænkemåder, for den vil sætte jer i stand til at bevare jeres mentale integritet og tyder på et åbent sind og vil på samme tid beskytte jer mod godtroenhed og snæversynethed. Disse stadier er således følgende:

1. *Sjælen intonerer fra sit eget plan et »ord for tilbagetrækning«* og umiddelbart efter fremkaldes en indre proces og reaktion i mennesket på det fysiske plan.

   a. *Visse fysiologiske processer* finder sted der hvor sygdommen har sæde. Disse har forbindelse med hjertet. De påvirker tillige de tre store systemer, som så kraftigt styrer det fysiske menneske: kredsløbet, nervesystemet i dets forskellige udtryk og det endokrine kirtelsystem. …
   b. *En vibration løber langs nadierne*. Nadierne er, som I ved, den æteriske genpart til hele nervesystemet, og de ligger bag hver enkelt nerve i hele det fysiske legeme. De er formidlerne, par excellence, af sjælens styrende impulser, idet de reagerer på den vibrations aktivitet, der stammer fra den æteriske genpart til hjernen. De responderer på det styrende ord, reagerer på sjælens »træk« og organiserer sig derefter til tilbagetrækning.
   c. *Kredsløbet bliver påvirket* på en speciel okkult måde. …

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

d. *En psykisk skælven frembringes*. Denne skælven har den virkning, at den løsner eller bryder forbindelsen mellem nadierne og nervesystemet; det æteriske legeme løsgøres derved fra sit tætte hylster, selv om det stadig gennemtrænger enhver del af det.

2. *Der kommer ofte en pause* af kortere eller længere varighed på dette tidspunkt. Denne frist tillades, for at løsgørelsesprocessen kan foregå så roligt og smertefrit som muligt. Løsgørelsen af nadierne begynder i øjnene. Denne løsgørelsesproces kommer i mange tilfælde til udtryk som afslapning og mangel på frygt, som meget ofte kan iagttages hos døende. De udviser en tilstand af fred og en beredvillighed til at gå over, samt en manglende evne til at gennemføre en mental anstrengelse. Det er, som om den døende, stadig med sin bevidsthed i behold, samler alle sine ressourcer til den endelige adskillelse. …
3. *Derefter begynder det koordinerede æteriske legeme*, der nu gennem nadiernes aktivitet er løsnet fra alle nerveforbindelser, at *samle sig* til den endelige tilbagetrækning. Det trækker sig væk fra ekstremiteterne og hen imod det forudbestemte »udgangssted« og koncentrerer sig omkring dette sted inden det endelige »træk« fra den styrende sjæl. … På dette stadium foregår en dobbelt tiltrækkende proces:

   a. Det vitale legeme forberedes til bortgang.
   b. Det fysiske legeme responderer på opløsning.

   Det kan tilføjes, at der også foregår en tredje aktivitet. Den gælder det bevidste menneske, der langsomt og gradvis trækker sin bevidsthed tilbage til det astrale og mentale legeme som forberedelse til fuldstændig adskillelse fra det æteriske legeme, når tiden er inde. Mennesket bliver mindre og mindre bundet til det fysiske plan og trækker sig mere og mere tilbage til sit indre. Når det drejer sig om et fremskredent menneske, udføres denne proces helt bevidst, og mennesket bibeholder sine vitale interesser og sin viden om

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

relationerne til andre, selv medens han mister grebet om sin fysiske eksistens. Denne løsgørelse er lettere at observere, når døden indtræder på grund af alderdom end på grund af sygdom, og til tider kan det iagttages, at sjælen eller det levende, interesserede indre menneske mister sit greb om den fysiske og dermed illusoriske virkelighed.

4. *Igen følger en pause*. Det er det punkt, hvor den fysiske elemental til tider kan genvinde sit greb om det æteriske legeme, såfremt sjælen skønner det ønskværdigt, såfremt døden ikke er en del af den indre plan, eller såfremt den fysiske elemental er så stærk, at den kan forlænge dødsprocessen. Dette elementalliv udkæmper til tider en kamp, der kan vare dage eller uger. Når døden er uundgåelig, vil pausen dog på dette tidspunkt blive overordentlig kort, undertiden er det kun et spørgsmål om sekunder. Den fysiske elemental har mistet sit greb, og det æteriske legeme afventer det endelige »ryk« fra sjælen, der handler under loven om tiltrækning.
5. *Det æteriske legeme træder ud af det tætte fysiske legeme* trin for trin ved det valgte udgangssted. Når denne proces er fuldbyrdet, antager det vitale legeme en svag kontur af den form, som det gav energi, og dette sker under påvirkning af den tankeform, som mennesket gennem årene har opbygget af sig selv. Ethvert menneske har opbygget en sådan tankeform, og den må tilintetgøres, inden det andet trin af eliminationen er endeligt fuldført. Vi vil berøre dette senere. Selv om det æteriske legeme er befriet fra det fysiske legemes fængsel, er det endnu ikke befriet fra dets påvirkning. Der findes stadig en svag forbindelse mellem de to, og dette holder det åndelige menneske tilbage i nærheden af det legeme, der netop er forladt. Det er af denne grund, at clairvoyante ofte påstår, at de ser det æteriske legeme svæve omkring dødslejet eller kisten. Det æteriske legeme gennemtrænges stadig af de integrerede energier, som vi benævner det astrale legeme og det mentale legeme, og i midten findes et punkt af lys, som viser sjælens nærværelse.
6. *Det æteriske legeme opløses gradvis*, da de energier, det er

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

sammensat af, reorganiseres og trækkes tilbage, og efterlader kun den praniske substans, som er identisk med det æteriske legeme for selve planeten. Denne opløsningsproces fremmes, som jeg tidligere har nævnt, i høj grad ved kremation. Når det drejer sig om et mindre udviklet menneske, kan det æteriske legeme i en længere periode kredse omkring sin ydre skal, der er under opløsning, fordi sjælens tiltrækningskraft ikke er stærk, medens det materielle aspekt er. Når mennesket er fremskredent og derfor har frigjort sig fra det fysiske plan i sin tænkning, kan opløsningen af det vitale legeme ske overordentligt hurtigt. Så snart den er fuldbyrdet, er tilbagegivelsesprocessen overstået. Mennesket står frigjort, i det mindste midlertidigt, fra al reaktion over for det fysiske stofs tiltrækkende kraft. Mennesket befinder sig nu i sine finere legemer og er rede til den store handling, som jeg har givet navnet »eliminationskunsten«. …

(*Det indre menneskes integritet):* En tanke dukker op, når vi nu skal afslutte denne utilstrækkelige betragtning af det fysiske legemes død i dets to aspekter. Denne tanke vedrører det indre menneskes integritet. *Han forbliver sig selv*. Han er ikke berørt og ikke hæmmet. Han virker frit, hvad det fysiske plan angår, og responderer nu kun på tre forudbestemte faktorer:

1. Kvaliteten af hans astral-emotionelle udrustning.
2. Den mentale tilstand, i hvilken han sædvanligvis lever.
3. Sjælens røst, der ofte ikke kendes, men undertiden er velkendt og elsket.

Individualiteten er ikke gået tabt. Det samme menneske er stadig nærværende på planeten. Kun det, der var en integreret del af vor planets håndgribelige tilsynekomst, er forsvundet. Det, som har været elsket eller hadet, som har været nyttigt for menneskeheden eller en hindring, som har tjent racen eller været et uvirksomt medlem af den, eksisterer stadig og er stadig i kontakt med eksistensens kvalitative og mentale processer, og vil for evigt forblive – individuelt, kvalificeret af stråletypen –

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

en del af sjælsriget og en høj indviet i sig selv. (EH e.472-478; EH d.438-443).

(2) Dødsprocessen foregår okkult på følgende måde:

a. I det første stadium trækker livskraften i det æteriske redskab sig tilbage fra det tætte fysiske legeme, som følgelig »går i forrådnelse« og »opløses i sine bestanddele«. Det fysiske menneske forsvinder og kan ikke længere ses med det fysiske øje, skønt han stadig befinder sig i det æteriske legeme. Når det æteriske syn er udviklet, vil tanken om døden antage helt andre proportioner. Når flertallet af menneskene kan se et menneske fungere i sit fysisk æteriske legeme, vil tabet af det faste legeme blot blive betragtet som en befrielse.
b. Det andet stadium er tilbagetrækningen af livskraften fra det æteriske legeme og dettes devitalisering …
c. Det tredje stadium er tilbagetrækningen af livskraften fra det astrale eller emotionelle legeme, således at det går i opløsning på lignende måde, og livet centraliseres andetsteds. Det har forøget sin vitalitet gennem eksistensen på det fysiske plan og har fået yderligere farve gennem emotionel oplevelse.
d. Det sidste stadium for mennesket er dets tilbagetrækning fra det mentale legeme. Efter denne firfoldige tilbagetrækning er livskræfterne udelukkende centraliseret i sjælen. (EH e.414-415; EH d.386-387), (CF e.735-737; KI d.685-687).

47
Egoet
(Sjælen)

(1) I en lang række inkarnationer er egoet praktisk taget ikke bevidst om personligheden. Den magnetiske kæde eksisterer, men det er også alt. Som tiden går, når det personlige liv imidlertid frem til et punkt, hvor det indeholder noget, det kan tilføre det kausale legemes kvalitet; det er et legeme, der i

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

begyndelsen er lille, farveløst og ubetydeligt. Men timen kommer, hvor de første perfekte sten føres fra det personlige livs stenbrud, og mennesket, bygmesteren og kunstneren, maler med de første farver. Derefter begynder egoet at vise opmærksomhed, i begyndelsen sjældent men senere med større hyppighed, indtil der kommer inkarnationer, hvor egoet klart arbejder på at betvinge det lavere selv, på at udvide kommunikationskanalen, og på at give den fysiske hjernebevidsthed viden om sin egen eksistens og målet for dens væren. Så snart dette er opnået, og den indre ild har en mere åben passage, tilbringes nogle inkarnationer med at stabilisere denne impression og med at gøre denne indre bevidsthed til en del af det bevidste liv. Flammens stråler bevæger sig længere og længere nedad, indtil de forskellige legemer er koordinerede, og mennesket betræder prøvestadiets vej. Han er endnu uvidende om det, der ligger forude, og er helt optaget af en intens og ivrig stræben og af iboende længlser mod det guddommelige. Han er ivrig efter at gøre gode gerninger, han længes efter *viden* og drømmer hele tiden om nogen eller noget, der er højere end ham selv. Alt dette underbygges af den faste overbevisning, at ved at tjene menneskeheden vil det ønskede mål blive nået, vil visionen blive en realitet, vil længslen blive opfyldt, og alt dette vil smelte sammen og blive til klarsyn.

Hierarkiet begynder nu at handle, og instruktionen foregår som tidligere nævnt … Indtil nu har lærerne kun overvåget og vejledt uden at beskæftige sig med selve mennesket. Gennemførelse af planen har helt og holdent været overladt til egoet på sit eget plan. Egoet bestræber sig fuldt og helt på at øge vibrationen og at tvinge de ofte modstræbende lavere legemer til at reagere på og modsvare den hurtigt tiltagende kraft. Det er stort set et spørgsmål om, at ilden og varmen tiltager, og som følge deraf intensiveres vibrationens kapacitet. Den egoiske ild vokser til stadighed, indtil arbejdet er gennemført, og den rensende ild bliver til illuminationens lys. Tænk over denne sætning. Som foroven, så forneden; processen gentages på ethvert af stigens trin. Selve monaden begynder ved den tredje indvielse at blive bevidst om egoet. Arbejdet foregår derefter

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

hurtigere på grund af materialets sjældne finhed og på grund af den kendsgerning, at modstand er en faktor i de tre verdener og ingen andre steder. (LOM e.35-37).

(2) *Periodicitet*. Der skelnes mellem egoer i inkarnation, og egoer ude af inkarnation, idet de opgaver, de er i stand til at udføre, er forskellige. Egoer, hvis genspejlinger er inkarnerede, er mere begrænsede end de, der ikke er inkarnerede. Det er næsten, som om det højere selv bevægede sig nedad eller villigt begrænsede sig til en tredimensionel eksistens, medens egoer, der er ude af inkarnation, ikke er begrænsede på samme måde, men virker i en anden retning eller dimension. (LOM e.38).

Se også: SJÆLEN og (DNA1 e.762).

48
Elektricitet

(1) Den eksoteriske videnskab udforsker langsomt men sikkert fænomenernes natur og opdager selv den elektriske manifestations karakter. Det langsomme tempo giver tryghed, og derfor er det endnu ikke hverken klogt eller rigtigt at afsløre disse forskellige kræfters og magters sande natur. (CF e.641; KI d.605).

(2) I håndteringen af elektricitet ligger meget skjult, som vedrører vitaliseringen af legemerne, specielt netop nu det æteriske. Det vi hovedsageligt anvender fra solen er elektrisk kraft, der er tilpasset det behov, som den store majoritet i alle naturriger har. Efterhånden som der gøres fremskridt, vil det i individuelle tilfælde blive muligt at intensivere denne kraft. Heri ligger en af indvielsens hemmeligheder. (LOM e.336).

(3) Solsystemets elektricitet er trefoldigt. Der er ild ved friktion, solar-ild og elektrisk ild, – legemets, sjælens og åndens ild. Ild ved friktion er i nogen grad ved at blive forstået af verdens videnskabsmænd, og vi udnytter ilden til vore behov for varme, lys og bevægelse i ordenes fysiske forstand. En af de forestående opdagelser vil være elektricitetens integrerende kraft, eftersom den skaber kohæsion i alle former og opretholder alt formliv under den manifesterede eksistens' cyklus. Den

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

skaber også sammenføjningen af atomer og af organismer i formerne og konstruerer således det, der er nødvendigt for at udtrykke livsprincippet. (EP1 e.373-374; EP1 d.385-386).

(4) Elektricitetens mysterium og de elektriske fænomeners sande natur (og der findes ikke andet end fænomener) i vor tid er en ikke-åbenbaret hemmelighed, selv for de mest fremskredne, moderne videnskabsmænd. … At der findes elektricitet, at alt, hvad der kan ses, sanses og vides, sandsynligvis kan forklares derved, og at hele universet er en manifestation af elektrisk kraft, – alt dette må fastslås og er i vore dage ved at blive anerkendt. Men når det er sagt, er der stadig et mysterium, og det vil ikke blive opklaret, ikke engang delvist, førend i midten af næste århundrede. Så vil en åbenbaring måske være mulig, idet der vil være flere indviede i verden, og indre syn og indre hørelse vil være mere almindeligt kendt og mere aktuelt. Når mennesket kommer til en bedre forståelse af æterlegemet og dets syv kraftcentre da kan der på intelligent måde kastes mere lys over beskaffenheden af de syv former for elektriske fænomener, som vi kalder de syv stråler. (EP2 e.82-83; EP2 d.89-90).

(5) Anvendelsen af elektricitet i relation til menneskets sygdomme er en videnskab, der endnu befinder sig i sin vorden, men den har i sig spiren til nye behandlingsteknikker og helbredelsesmetoder. (EH e.48; EH d.57).

(6) Ved slutningen af dette århundrede, og når verdenssituationen er mere afklaret, og genopbygningsperioden er forbi, vil der blive gjort opdagelser, som vil åbenbare nogle hidtil ukendte elektriske kræfter. Jeg ved ikke, hvilket ord jeg skal anvende for disse elektriske stråler, der vil gøre sig mærkbare og føre til muligheder, som forskerne i dag end ikke vil drømme om. Forskellen bliver ligeså stor mellem den kommende videnskab om elektricitet og nutidens opfattelse af den, som mellem vor anvendelse af elektricitet og den viktorianske videnskabsmands opfattelse af den. (EH e.376; EH d.353-354).

(7) Menneskene er ofte helt optaget af de fysiske instrumenter på denne side af forhænget, at de overser den faktor, at bidrag fra den anden side, kan tilbydes af dem, der er gået over.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Arbejdet vil blive udført derfra, men med materiel hjælp, der endnu ikke er til rådighed i den ydre videnskabelige verden.

For at det kan lade sig gøre, kræves der et samarbejde med et bevidst medie (ikke et trancemedie, men et bevidst clairvoyant og clairaudient medie). Der findes mange sådanne kommende medier blandt de børn, der vokser op i dag, og i generationen efter dem vil der findes endnu flere. Forhænget, der adskiller de to verdener, vil forsvinde på grund af vidnesbyrd fra de tusinder, der kan se fænomener og høre lyde, som ligger uden for det håndgribeliges rækkevidde.

… Alt i naturen er elektrisk i sin natur. Selve livet er elektricitet, men det eneste, som vi i dag har kontaktet og anvendt er den, der udelukkende er fysisk og relateret til og er iboende alle formers fysiske og æteriske stof. (EH e.377; EH d.354-355).

(8) Hvad angår anvendelse af radio som et middel til kommunikation med »åndeverdenen«, så har de nuværende elektriske instrumenter en alt for langsom vibrationsaktivitet (for at sige det med et uvidenskabeligt udtryk) til at kunne udføre det. Hvis astralt klædte »ånder« nærmer sig dem, er de tilbøjelige til at give en skrattende virkning. Alligevel vil den første demonstration af livet efter døden – på en sådan måde at det kan registreres på det fysiske plan – ske via radioen, fordi lyden altid kommer før synet. Tænk over dette. Der findes imidlertid endnu ingen radio, der er tilstrækkelig følsom til at kunne modtage lydbølger fra det astrale plan.

Fremtidens videnskabelige opdagelser vil åbenbare hemmeligheden. Dette siger jeg ikke for at undvige, men det er ganske enkelt en kendsgerning. Opdagelser i forbindelse med elektricitet er endnu kun i sin vorden, og det, vi har nu, er blot et forspil til de virkelige opdagelser. Radioens magi var helt ufattelig for mennesket i det attende århundrede. De opdagelser og den udvikling, der ligger foran os i det enogtyvende århundrede, er ligeså ufattelige for mennesket i dette århundrede. … Februar 1944. (EH e.378-379; EH d.355-356).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

49
Elementaler

På et lavere trin af udviklingsstigen findes andre grupper af liv, som fejlagtigt benævnes devaer, og som arbejder i lydighed mod loven og kontrolleres af højere væsener. Der findes for eksempel det luftformige livs tættere former, som ofte benævnes salamandere, ildens elementaler. Disse står under direkte kontrol af herren Agni, det mentale plans herre, og i denne mentale tidsalder griber ildens element ind i vor mekaniske livsførelse som aldrig før. Tag de produkter bort, som styres af varme, og I vil komme til at standse vor civilisation. Al transport vil ophøre ligesom al belysning, og alle fabrikker vil standse. I grunden findes disse ild-liv i alt, som brænder, og i den varme, som opretholder al livsdannelse på jorden og forårsager en opblomstring af alt levende. (WM e.389; HM d.402-403).

50
Elimination (efter døden)

Vi vil beskæftige os med det indre åndelige menneskes aktivitet, når han har forladt det fysiske og det æteriske legeme og derefter befinder sig i det subtile legemes skal – et legeme, der er sammensat af astral eller følsomt sansende substans og af mental substans. På grund af gennemsnitsmenneskets stærkt emotionelle og følelsesmæssige polarisering er der opstået en forestilling om, at mennesket efter den virkelige død allerførst trækker sig tilbage til sit astrale legeme og derefter til sit mentale legeme. Men dette er faktisk ikke tilfældet. Grunden til denne opfattelse er, at legemet hovedsageligt er opbygget af astralt stof. Det er endnu kun få mennesker, der er så udviklede, at det legeme, som de befinder sig i efter døden, for størstedelen er sammensat af mental substans. Kun disciple og indviede, der i overvejende grad lever i det mentale område, befinder sig

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

på det mentale plan umiddelbart efter døden. De fleste mennesker opdager, at de befinder sig på det astrale plan iklædt en skal af astralt stof og overgivet til en eliminationsperiode i det illusoriske område af det astrale plan.

Som jeg tidligere har nævnt, har det astrale plan ingen virkelig eksistens, men er en illusorisk skabelse af menneskeslægten. Fra nu af vil det astrale plan dog langsomt blive en døende skabelse (på grund af de onde magters nederlag og det katastrofale bagslag for Den sorte loge), og i den sidste periode af menneskehedens historie (i den syvende rodrace) vil det ophøre med at eksistere. Dette er ikke tilfældet i dag. Den sansende substans, der danner det astrale plan, samles stadig til illusoriske former og danner stadig en barriere på Vejen for den sjæl, der søger frigørelse. Det holder stadig de mange mennesker, der dør, som »fanger«, fordi deres væsentlige reaktion på livet er begær, ønsketænkning og emotionel sansning. Dette gælder stadig for den store majoritet. …

Eliminationskunsten falder således i tre kategorier:

1. Således som den udøves af de mennesker, der er rent astrale i kvalitet og konstitution. Disse kalder vi »kamiske« mennesker.
2. Således som den udøves af de afbalancerede mennesker, som er integrerede personligheder, og som kaldes »kama-manasiske« individer.
3. Således som den udøves af fremskredne mennesker og af disciple af alle grader, der hovedsageligt er mentale i deres »fokusering i livet«. Disse kaldes »manasiske« personer.

De samme grundregler styrer dem alle, men tyngdepunktet skifter fra tilfælde til tilfælde. Jeg ønsker at minde jer om, at hvor der ingen fysisk hjerne findes, og hvor tænkeevnen ikke er udviklet, dér befinder det indre menneske sig praktisk taget *indhyllet* i et hylster af astralt stof og er i en lang periode nedsænket i det, vi kalder det astrale plan. Det kama-manasiske menneske har det, som kaldes »det dualistiske livs frihed«, idet han besidder en dualistisk form, der sætter ham i stand til ved

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

brug af viljen at kontakte det astrale plans højere niveauer og det mentale plans lavere niveauer. Jeg vil igen minde jer om, at der på dette tidspunkt ikke findes nogen fysisk hjerne til at registrere disse kontakter. Klar erkendelse af kontakt afhænger af det indre menneskes naturlige aktivitet og af hans specielle opfattelsesevne og forståelse. Det manasiske menneske besidder et gennemsigtigt mentalt legeme med en ringe tæthedsgrad, som står i proportion til hans ubundethed af begær og emotion.

Disse tre mennesketyper anvender alle en lignende eliminationsproces, men de anvender forskellige metoder under selve forløbet. For at tydeliggøre det kan følgende nævnes:

1. *Det kamiske menneske* eliminerer sit astrale legeme ved udsultning eller udmattelse og forlader det via den astrale modsvarighed til solar plexus centret. Denne udsultning opstår ved, at alle medfødte begær og iboende emotioner på dette stadium er forbundet med den animale natur og det fysiske legeme – og disse eksisterer ikke længere.
2. *Det kama-manasiske individ* anvender to metoder. Det kan ikke være anderledes, eftersom han allerførst eliminerer sit astrale legeme og derefter sit mentale legeme.

    a. Han eliminerer det astrale legeme ved hjælp af det stigende begær efter mentalt liv. Han trækker sig gradvis og langsomt tilbage til det mentale legeme, hvorefter det astrale legeme »falder væk« esoterisk set og til sidst forsvinder. Dette sker sædvanligvis ubevidst og kan kræve temmelig lang tid. Når mennesket er over gennemsnittet og på grænsen til at blive en manasisk person, tilvejebringes dets forsvinden imidlertid pludseligt og dynamisk, og mennesket står frit i sit mentale legeme. Dette sker bevidst og hurtigt.
    b. Han nedbryder det mentale legeme ved brug af den menneskelige vilje, og også fordi sjælen langsomt begynder at blive vidende om sin skygge. Det indre menneske drages således mod sjælen, selv om det endnu kun sker ganske svagt. Denne proces foregår relativt hurtigt og er

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

afhængig af graden af den manasiske påvirkning.

3. *Det manasiske menneske*, der nu er fokuseret i sit mentale legeme, har også to ting at fuldføre:

   a. At opløse og skille sig af med enhver astral aflejring, som vil kunne misfarve hans gennemsigtige mentale legeme. Det såkaldte astrale legeme eksisterer praktisk taget ikke længere som udtryksmiddel. Dette udfører han ved at kalde et stærkere lys frem fra sjælen. Det er sjælslyset, der på dette stadium opløser den astrale substans, ligesom det vil blive det forenede lys fra menneskehedens sjæl (menneskeheden som helhed), der til sidst vil opløse det astrale plan – jeg gentager, det såkaldte.
   b. At tilintetgøre det mentale legeme ved at anvende visse »magtord«. Disse ord formidles til disciplen via hans mesters ashram. De bringer sjælskraft ind i stærkt øget omfang og skaber som følge heraf en sådan bevidstheds-udvidelse i det mentale legeme, at det nedbrydes og ikke længere udgør en hindring for det indre menneske. Han kan nu stå som en fri tankens søn i sin mesters ashram og »skal aldrig mere gå ud«. (EH e.486-490; EH d.451-454).

51
Energi i universet

(1) De studerende ville også gøre vel i at huske, at de tolv stjernebilleder, som udgør vor specielle zodiak, selv er modtagere af mange energistrømme, der kommer til dem fra mange kilder. Disse energier blandes og smelter sammen med energien fra hvert enkelt stjernebillede, og – forvandlet og »okkult renset« – baner de sig til sidst vej ind i vort solsystem.

… Her følger nu en liste – ufuldstændig, men tilstrækkelig til vort formål – over de hovedindflydelser, som fra fjerntliggende kilder finder vej til vort planetariske liv, og som udøver bestemte virkninger på det enkelte menneske og menneskeheden i sin helhed.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

I. 1. Stjernebilledet Store Bjørn.
   2. De syv Søstre (Syvstjernen) i Plejaderne.
   3. Sirius – Hundestjernen.

II. 1. De syv solsystemer, blandt hvilke vort er det ene.
   2. De syv hellige planeter, som vor planet *ikke* tilhører.
   3. De fem ikke-hellige planeter eller »skjulte« planeter.

III. 1. De syv planetariske centre.
   2. De syv kraftcentre i menneskets æteriske legeme.

IV. 1. De tolv zodiakale stjernebilleder.

Vi er således underlagt indflydelsen fra en nifoldig energi. Dette er en vigtig oversigt, men det bør erindres, at der er andre påvirkninger af relativ ringe betydning.

Herudover kunne der nævnes andre energistrømme, som afgjort indvirker på vort planetariske liv, som fx dem, der kommer fra den store stjerne Betelgeuse eller fra Antares og fra andre vældige sole og solsystemer, som står i forbindelse med stjernebillederne i zodiakken, og hvis kraft ikke når os direkte, men gennem disse stjernebilleder.

Endvidere må vi ikke glemme, at vi rent teknisk også må regne med den strålingsindflydelse, der kommer til os direkte fra planeten Jorden, hvor vi lever: Da, og først da, kan man få en nogenlunde fuldstændig analyse og en forestilling om de energier, som menneskets æteriske legeme reagerer og altid må reagere på. (Det æteriske legeme betinger tilstanden i det fysiske legeme, hvis reaktioner overvejende er automatiske og negative). En forståelse af disse reaktioner og den bevidste intelligente beherskelse af de individuelle reaktioner er i allerhøjeste grad nødvendig for mennesket, men det bliver først muligt på et mere fremskredent udviklingstrin, og efterhånden som han nærmer sig Vejen (teknisk set). (EA e.13-15; EA d.22-23).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(2) De zodiakale, systemiske og planetariske energier enten virker som hindrende eller stimulerende kræfter alt efter, hvilken type vehikel eller legeme de påvirker. Disse legemers beskaffenhed og deres evne til at tiltrække, reagere, afvise, absorbere og forvandle afhænger helt og holdent af det opnåede evolutionstrin, men også af den almindelige planetariske og psykologiske tilstand, som menneskeheden til enhver tid befinder sig i. (EA e.19; EA d.27).

(3) Alle energierne – de zodiakale, systemiske og planetariske – har en bestemt virkning på alt liv i alle former i alle naturriger. Intet kan undgå disse udstrålende og magnetiske indflydelser. Evolutionens mål for menneskeheden er at blive fuldt bevidst om disse energiers væsen og efterhånden kende dem og bruge dem. Dette er okkultismens område. (EA e.22-23; EA d.30).

(4) Jeg skriver ikke en afhandling om almindelig astrologi, men om de syv stråler og deres tilsvarende og korresponderende energier, om stråleenergiens virkninger og disse energiers vekselvirkning mellem de forskellige planetariske kræfter, i særdeleshed dem, der stammer fra Jorden. (EA e.27; EA d.34).

(5) Vi har måske, så det næsten grænser til forvirring, fremhævet den uhyre ophobning af tilskyndende energier, som virker igennem hele vort kosmos; det enkelte menneske kan godt blive overvældet af sin følelse af hjælpeløshed og utrolige ubetydelighed. Men dette skyldes kun den forholdsvis uudviklede tilstand, som hans »modtagerapparat« befinder sig i. Når han således er forvirret, bør han huske, at han potentielt ejer den skabende evne til at opbygge og gradvis udvikle en bedre modtagermekanisme, som til sidst vil sætte ham i stand til at være modtagelig over for alle impulser og over for enhver type af guddommelig energi. Denne evne kan ikke tilintetgøres og er i sig selv et guddommeligt brændpunkt af energi, som uvægerlig må befordre det gode, som han har påtaget sig under inspiration af universets store arkitekt. (EA e.403-404; EA d.365).

(6) Husk følgende ord fra de meget gamle arkiver:

»Energi er alt, hvad der findes, o chela i lyset, men ken-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

des ikke. Den er kilden til viden, og anvendelsen og opfattelsen af den fører til udvidet forståelse.

Verdenerne blev skabt ved energi, og de udvikler sig ved energi. Formerne udvikler sig og dør ved energi. Ved energi manifesteres rigerne og forsvinder under verdens tærskel, den verden som altid er og evigt vil bestå.

Ved energi bestiges korset, og fra hvirvelstrømmen af de fire forenede kræfter går den indviede gennem døren og drives ind i lyset – et lys, der vokser fra cyklus til cyklus, og kendes som selve den overjordiske energi.« (RI e.556).

(7) Grundsætningerne som den okkulte filosofi er bygget på er:

1. Der er intet i manifestation undtagen organiseret energi.
2. Energi følger eller former sig efter tanken.
3. Okkultisten arbejder i energi og med energi.

(EXH e.674; HF d.664)

(8) Der er fem områder eller lokaliteter på det fysiske plan som udgør de nuværende indgange for energi, hvor igennem målrettede energier kan passere for at udrette hvad de skal i den skabende proces, og disse er: New York, London, Genève, Darjeeling og Tokyo. Disse fem danner en femtakket stjerne af energier der griber ind i hinanden, symbolsk for de vigtigste dele af vor moderne civilisation. … I hvert af disse fem centre vil man finde en af mestrene, med hans ashram, og en hvirvel af åndelige kræfter vil dér blive organiseret for at fremskynde og materialisere Kristi planer for den nye og kommende verdenscyklus. (EXH e.675; HF d.664-665).

52
Energi og kraft

(1) Den okkult studerendes liv leves *bevidst* i energiernes

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

verden. Disse energier har altid været der, for hele eksistensen i alle naturrigerne er manifesteret energi, men menneskene er ikke vidende om det. De er for eksempel ikke bevidste om, at de tager astralenergi og bruger den, når de bukker under for irritation og ser sig selv give udtryk for denne irritation i højlydte ord eller vrede tanker. Brugen af denne energi fører dem let ind på det astrale livs niveau, som ikke er godt for dem; fortsat brug af denne energi fører til det, mesteren Morya har kaldt »boligens vaner som bringer beboeren i fare.« Det er, når aspiranten opdager, at han selv består af energienheder – som holdes sammenhængende af en endnu større energi, integrationsenergien – at han begynder at arbejde bevidst i en verden, hvor kræfterne er sammensat på lignende måde; han begynder da selektivt at bruge en bestemt slags energi og tager de indledende skridt mod at blive en sand okkultist. Denne energiverden, som han lever, røres og har sin væren i, er den planetariske Logos' levende, organiserede manifestationslegeme. Energier cirkulerer hele tiden gennem det og er i konstant bevægelse, og styret og kontrolleret af Planetlogos' hovedcenter. Energierne danner store krafthvirvler eller store spændingspunkter overalt i hans manifestationslegeme. Vor planets åndelige Hierarki er en sådan hvirvel; menneskeheden selv er en anden, som nu er i en næsten voldelig aktivitet, fordi den er ved at blive et brændpunkt for guddommelig opmærksomhed. (RI e.549-550).

(2) Okkultistens og aspirantens arbejde er at nå frem til en forståelse af disse kræfter og således få kundskab om deres natur og deres anvendelse, deres kraft og vibrationshastighed. Han må også lære at erkende deres kilde og være i stand til at skelne mellem kræfter, energier og stråler. Begynderen kan klart skelne mellem kræfter og energier ved at indse den kendsgerning, at personligheder påvirker os gennem de kræfter, som udgår fra deres formaspekt, men at samme personligheder, rensede og i højere samklang, kan være overførere af sjælens energier. (WM e.291; HM d.304-305).

(3) Aspiranter må lære, at de arbejder med og i kræfter, og at rigtig eller forkert handling på det fysiske plan helt enkelt beror på rigtig eller forkert styring af kraftstrømmene og ikke

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

på, at energierne i sig selv skulle være fejlagtige eller rigtige. (WM e.297; HM d.311).

(4) Alt, hvad der sker, er et vidnesbyrd om energi og et udtryk for kraft. Det er en kendsgerning, som aldrig må glemmes. Det er vigtigt, at I erkender dem som eksisterende. Der er ikke meget, at I som individer eller grupper kan gøre ved det, ud over at sørge for, at der ikke er noget i jer, som kan gøre jer – ubetydelige som I måtte være – til brændpunkt for had, separatisme, frygt, stolthed eller andre karakteregenskaber, som er véd på det bål, der truer med at bringe ulykke over verden. Enhver af jer kan gøre mere, end I tror, ved at regulere jeres tanker og ideer, ved at kultivere en kærlig ånd og ved en udbredt anvendelse af Den store invokation, hvorved de kræfter og energier – så hårdt tiltrængte – kan blive påkaldt. (DN e.26; NS d.32).

(5) Disciplen lærer til sidst sig selv at kende som den, der (medens han er i inkarnation) frem for alt styrer kræfter. Han styrer dem fra den guddommelige iagttagers høje stade og gennem opnåelse af indre afstand. … Disse sandheder er for jer kun okkultismens selvfølgeligheder, og alligevel – hvis I blot kunne fatte den fulde betydning af den indre afstand og stå afklaret som den, der iagttager og styrer – ville der ikke være mere spildt arbejde, ikke flere forfejlede træk og ikke flere urigtige fortolkninger, ingen vandring på dagliglivets sidespor, ingen betragtning af andre gennem et forvrænget og forudindtaget synsfelt, og frem for alt ikke mere misbrug af kraft.

Igen og igen har mestrene ned gennem tidsaldrene fortalt deres disciple (som jeg har fortalt jer), at okkultisten arbejder i kræfternes verden. Alle mennesker lever, har deres gang og udtrykker sig i og gennem den samme verden af udgående og indkommende energier, som hele tiden er i bevægelse og hele tiden påvirker. *Men okkultisten arbejder dér;* han bliver en bevidst styrende forvalter; han skaber det han ønsker på det fysiske plan, og det han ønsker er tingenes mønster og den formgivning, som den store guddommelige arkitekt har skitseret på den åndelige bevidstheds tegnebord. (GLA e.243-244; BLV d.218-219).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(6) Mennesket bevæger sig … i en malstrøm af kræfter af alle typer og kvaliteter. Han er sammensat af energier i hver eneste del af sit manifesterede og ikke-manifesterede udtryk; han er derfor forbundet med alle andre energier. (GLA e.246; BLV d.221).

(7) Energier og kræfter strømmer uophørligt, kraftigt og cyklisk til vort solsystem og vore planetariske væsener. Alligevel opfattes de i dag kun som eksisterende, når de fremkalder en tydelig reaktion. De har deres udspring alle mulige steder uden for vort solsystem og vort planetariske evolutionsområde, men så længe mennesket ikke reagerer på dem og registrerer dem, vil videnskabsmænd og astrologer ikke observere dem, indtil da eksisterer de ikke for dem. Dette er noget, I må huske, medens jeg fortsætter min undervisning, for jeg vil muligvis nævne nogle aktive energikilder, som I indtil nu måske ikke er klar over virker på vort solsystem og alt, hvad det rummer. Vanskeligheden vil ikke ligge i mine unøjagtigheder, men vil skyldes manglen på sensitivitet i den reaktionsmekanisme, som menneskeheden og disciplene for øjeblikket råder over. (EA e.198; EA d.185).

(8) Alle sygdomme – undtagen de der skyldes ulykker, sår med infektioner og epidemier – kan dybest set føres tilbage til en bestemt tilstand i centrene og således til energi, der strømmer uden kontrol, til energi, der er overaktiv og fejlrettet eller er utilstrækkelig eller helt mangler eller holdes tilbage i stedet for at blive anvendt og transmuteret til et højere tilsvarende energicenter. (EH e.240-241; EH d.232).

(9) Energien og kræfterne udgør tilsammen summen af alt, som *er*. Dette er en anden grundlæggende og indlysende sandhed, som den okkulte videnskab bygger på, og som helbredelseskunsten må erkende. Der eksisterer overhovedet intet andet i den manifesterede verden. Sygdom er i sig selv en form for aktiv energi, der viser sig som kræfter, som nedbryder eller som fremkalder død. Er vor grundlæggende forudsætning korrekt, så må sygdom ligeledes være en del af det guddommelige udtryk, for det vi opfatter som det onde er modsætningen til det, vi kalder det gode. Fordrejer vi emnet eller skaber vi et

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

forkert indtryk, hvis vi betragter det onde (i det mindste hvad angår sygdom) som et uheldigt og dårligt tilpasset gode? Misforstår I mig, hvis jeg siger, at sygdom er energi, der ikke fungerer som ønsket eller i overensstemmelse med Planen? Indstrømmende energier bringes i forbindelse med kræfter, og følgen bliver et godt helbred, stærke og velegnede former og vital aktivitet. De samme indstrømmende energier kan bringes i forbindelse med de samme kræfter, men følgen bliver nu omvendt, idet der skabes et friktionspunkt, der forårsager sygdom, smerte, lidelse og måske død. Energierne og kræfterne består af samme essentielle guddommelige natur, men det er den etablerede forbindelse, der har skabt problemet. Et studium af sætningen vil klart vise, at en sådan definition kan anvendes til at forklare alle slags vanskeligheder, og at den egentlige årsag til situationen (enten god eller ond) er selve relationsaspektet. Dette udsagn er af største betydning for al jeres tænkning. (EH e.587-588; EH d.544).

(10) Vi må i større udstrækning huske, at der intet andet findes i den skabte verden end energi i bevægelse, og at enhver tanke styrer et aspekt af denne energi, men det forekommer altid inden for en større tænkende og styrende energis indflydelsesområde. (EH e.631; EH d.582).

(11) Vi står på grænsen til en ny epoke i videnskabelig udvikling som følge af opdagelsen af atomenergiens frigørelse. End ikke de videnskabsmænd, der var ansvarlige for denne opdagelse, har den ringeste idé om denne betydningsfulde hændelses vidtgående virkninger. Set ud fra vort emne og denne bogs tema er et helt nyt ordforråd med relation til energi og kraft allerede ved at blive til. Når denne opdagelse anvendes inden for sygdomsbehandlingen vil den i allernærmeste fremtid (set fra en okkult synsvinkel) blive opfattet som intet mindre end et mirakel. (EH e.713; EH d.655).

(12) Virkningen af energiimpulserne beror på responsmekanismens natur. Et menneske reagerer på energiimpulserne i overensstemmelse med hans udstyr og legemlige natur. (EXH e.85; HF d.92).

(13) På grund af talløse tusinder af mænd og kvinders an-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

strengelser kan energier, som hidtil ikke kunne trænge dybere ind i substansen end til den hierarkiske substans og de højere mentale plan, nu for første gang med held blive forankret på det tætte fysiske plan, eller i det mindste på æteriske plan. Dette er en kendsgerning og mere betydningsfuld end I måske kan forstå. (EXH e.659; HF d.650).

Se også: ESOTERISME og (DNA2 e.132-133, 374-375).

53
Ensomhed

(1) En af de vigtigste forudsætninger, som en discipel må dyrke for at kunne opfatte Planen og blive benyttet af mestrene, er ensomhed. I ensomheden blomstrer sjælens rose; i ensomheden kan det guddommelige selv tale; i ensomheden kan det højere selvs evner og skønhed slå rod og blomstre i personligheden. I ensomheden kan også mesteren nærme sig og indpræge i den stille sjæl den kundskab, som han søger at meddele, den lektie, der må læres samt arbejdets metode og plan, som disciplen må fatte. I ensomheden høres tonen. De store må arbejde gennem menneskelige redskaber, og Planen og visionen hæmmes meget på grund af disse redskabers ufuldkommenhed. (WM e.132; HM d.148).

(2) Derfor kommer – i overensstemmelse med loven – for den, som stræber efter mysterierne, og som anvender loven, altid en periode med *ensomhed* og sorg over, at ingen står ved hans side. … Men dette er kun midlertidigt. (WM e.263; HM d.277).

(3) Den ensomme vej er også den oplyste vej. Ensomhed er en illusion, som søger at modarbejde den tjenendes anstrengelser. Det er et blændværk, som alvorligt kan svække den sande vision. (DNA1 e.113).

(4) Ensomhed tiltager, når aspiranten adskiller sig fra sjælenes verden. Der kommer altid et mellemstade, hvori disciplen fornemmer en intens *tilsyneladende* isolation eller afsondring, men det er kun en illusion. Du ved, at du ikke er alene. (DNA1 e.419).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(5) Første-stråle disciplen elsker isolation. Det er for ham den mindste modstands vej. Han er, som du ved, normalt den, som står alene. Dette er hans styrke, og det er også hans svaghed. Han glæder sig over sin ubundethed. (DNA1 e.625).

Se også: (DNA2 e.45-46, 763-764).

54
Esoterisme

(1) Den nødvendige forudsætning for dem, der søger at forstå esoterismen eller at undervise esoterisk studerende, er at understrege energiernes verden og at erkende, at bag alle hændelser i fænomenernes verden (og dermed mener jeg de tre verdener for menneskets udvikling) eksisterer energiernes verden; disse energier er af stor kompleksitet og forskellighed, men alle bevæger sig og fungerer ifølge loven om årsag og virkning. …

En esoterikers første opgave er at forstå de energiers natur, som søger at betinge ham og komme til udtryk på det fysiske plan ved hjælp af hans evner eller manifestationsredskab. Den esoterisk studerende må derfor acceptere, at:

1. Han består af en samling kræfter, der er medfødte og betinget af, hvad han har været, samt en stor modstridende kraft, som ikke er et princip, og som vi kalder det fysiske legeme.
2. Han er sensitiv over for og skulle blive stadig mere opmærksom på visse energier, som endnu er ukendte og til ingen nytte for ham; dem må han blive bevidst om, hvis han vil trænge dybere ind i de skjulte kræfters verden. Det kan være energier, som for ham ville være skadelige og onde, hvis han skulle arbejde med dem, og de må erkendes og forkastes; der er andre, han må lære at benytte, fordi de ville være gavnlige og ville forøge hans kundskaber, og som derfor må betragtes som gode. Husk på, at energier i sig selv hverken er gode eller dårlige. Den store hvide loge, vort åndelige Hierarki, og Den sorte loge anvender de samme universelle energier, men med helt forskellige motiver og mål; begge grupper

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

består af øvede esoterikere.

Esoterikeren under uddannelse må derfor:

1. Blive bevidst om beskaffenheden af de kræfter, som udgør hans personlige udrustning, og som han selv magnetisk har bragt til udtryk i de tre verdener. …
2. Blive sensitiv over for sjælens tilskyndende energier, som udspringer fra de højere mentalplan. Disse energier søger at beherske det »trefoldige« menneskes kræfter, når et bestemt udviklingstrin er nået.
3. Erkende de energier, som betinger og behersker hans omgivelser, idet han ikke ser dem som begivenheder eller omstændigheder, men som *energi i aktion;* herved lærer han at finde vej bag om kulisserne for de ydre hændelser ind til den verden af energier, som søger kontakt og kvalificeres til at frembringe visse aktiviteter. På den måde får han adgang til betydningens verden. Hændelser, omstændigheder, begivenheder og fysiske fænomener af enhver art er ganske enkelt symboler på det, som sker i de indre verdener, og det er ind i disse verdener, at esoterikeren må bane sig vej, så vidt hans opfattelsesevne tillader; han vil efterhånden opdage verdener, som vil kalde på hans videnskabelige forskertrang.
4. For de fleste aspiranter forbliver Hierarkiet selv et esoterisk område, som fordrer at blive opdaget, og som vil acceptere en indtrængen. Jeg vælger mine ord med omhu i et forsøg på at vække jeres esoteriske respons.

… Opgaven er at oplære de studerende i at erkende energi og kraft, at skelne mellem de forskellige typer af energi, både i relation til sig selv og til verdensforholdene, og at begynde at forbinde det sete og erfarede med det, som ikke ses, og som er betingende og bestemmende. Dette er den esoteriske opgave. (ENA e.60-62; UNT d.71-73).

(2) Esoterisme er kunsten at bringe de energier, som udspringer fra de højeste kilder ned på jorden for at »grunde«

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

eller forankre dem. (ENA e.67; UNT d.78).

(3) Jeg vil bede alle esoterikere leve et forløsende liv, udfolde deres iboende mentale sensitivitet og arbejde vedvarende med den betydning og hensigt, som findes bag alle individuelle, kollektive, nationale og internationale anliggender. Hvis I gør det, vil lyset pludselig og med stadig voksende styrke skinne på jeres vej. I kan blive lysbærere, som da ved, at »i det lys vil I se lyset« – og det samme vil jeres medmennesker. (ENA e.68; UNT d.79).

55
Farve

(1) Alle farver stråler ud fra en kilde eller en grundfarve – i dette solsystem den indigo-farvede kosmiske stråle, der tilslører kosmisk kærlighed og visdom – og deler sig derefter i tre hovedfarver og fire sekundræe farver, hvilket udgør spektrets syv farver. (LOM e.238).

(2) Når farverne er manifesteret på det fysiske plan, viser de sig i den groveste og grelleste form. Selv de mest forfinede nuancer, der kan ses med det fysiske øje, er hårde og grelle i sammenligning med farverne på det emotionelle plan. Efterhånden kommer der kontakt til det finere stof på de andre plan. Ved hver passage op til det næste plan tiltager de forskellige farver i skønhed, mildhed og udsøgt kvalitet. Når den endelige syntesefarve er nået, så overstiger dens skønhed alt, hvad man kan forestille sig. (LOM e.209).

(3) Jeg forstår jeres holdning, når selv disse antydninger fører til større forvirring. Men ved stadig fordybelse i emnet, ved ofte at spekulere og meditere over farverne, og ved at stræbe efter at kende deres esoteriske betydning og mikrokosmiske anvendelse, så vil den tråd blive stadig tydeligere, der fører den studerende ud af hans forvirring og ind i den fuldkomne videns klare lys. Hav derfor mod og en åben og fleksibel indstilling og vís evne til at tilbageholde jeres mening, indtil yderligere fakta foreligger, og undgå endvidere dogmatiske påstande. Dette vil være de bedste regler at følge i den

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

første tid af jeres søgen. Mange har gennem meditation og modtagelighed over for den højere undervisning fundet vej fra lærdommens hal til visdommens hal. Det er først i visdommens hal, at den esoteriske betydning af farverne virkelig kan opfattes. Adgang til visdommens hal opnås gennem en meditation, der forbereder den studerende til den indvielse, der åbner døren for ham. Fasthold derfor jeres meditation og svigt ikke jeres målsætning. (LOM e.231).

56
Forudsigelser

(1) *Om indvielse*. … Inden der er gået mange århundreder, vil de gamle mysterier være genindført, og der vil eksistere en indre gruppe i kirken – denne periodes kirke, hvis kerne allerede er ved at tage form – og her vil den første indvielse være eksoterisk således at forstå, at det at tage den første indvielse inden ret længe vil være den helligste handling i kirken. Den vil blive udført på et eksoterisk grundlag som et af mysterierne givet i bestemte perioder og vil overværes af dem, som er impliceret. (IHS e.9; IMS d.25).

(2) Det kan her bemærkes, at tre store opdagelser er nært forestående og kommer til at revolutionere nutidens tænkning og liv gennem de næste to generationer.

En af dem anes allerede og er genstand for eksperiment og forskning, nemlig frigørelse af atomenergien. (Skrevet i 1934). Dette vil fuldstændig forandre den økonomiske og politiske situation i verden; for den sidste er meget afhængig af den første. Vor tekniske civilisation vil forenkles, en epoke fri for pengenes mareridt (at eje og at ikke-eje) vil indledes, og menneskeheden vil universelt erkende sin status som et brobyggende rige mellem de tre lavere naturriger og det femte eller åndelige rige. Der vil blive tid og frihed til en sjælskultur, som vil afløse vore nuværende uddannelsesmetoder, og betydningen af sjælskræfterne og udviklingen af den overmenneskelige bevidsthed vil blive det vigtigste emne for lærere og elever overalt.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

En anden opdagelse vil vokse frem af den nuværende forskning om lys og farve. Farvens virkning på mennesker, på dyr og på organismer i planteriget vil blive studeret, og resultatet af disse studier vil blive udviklingen af æterisk syn eller evnen til at se den næste grad af materie med det rent fysiske øje. Mennesket vil mere og mere tænke og tale i lys-udtryk …

Den tredje opdagelse, som antagelig vil ske sidst, vil ligge helt inden for det område, som okkultisten kalder magi. Magi vil udvikles gennem studiet af lyd og dens virkning og vil blive et betydningsfuldt redskab i menneskets hænder til brug i skabelsens verden. Fremtidens videnskabsmænd vil tilvejebringe resultater ved at anvende lyd; gennem lyd vil et nyt område for opdagelse åbne sig. Den lyd, som enhver form i ethvert naturrige afgiver, vil blive studeret og erkendt og derved vil forandringer kunne gennemføres, og nye former udvikles. Jeg kan kun give en antydning her, og det er, at frigørelsen af energi i atomet er forbundet med denne nye kommende videnskab om lyd. (WM e.333-335; HM d.347-349).

(3) På den åndelige side, … vil hele det religiøse område blive nyinspireret og reorienteret fra Rom, fordi mesteren Jesus igen vil få greb om den kristne kirke i et forsøg på at åndeliggøre den og reorganisere den. Fra pavestolen i Rom vil mesteren Jesus igen forsøge at svinge verdens religiøse tros gren ind i en åndelig magtposition og bort fra dens nuværende autoritative og midlertidige politiske magt. (DN e.59; NS d.62).

(4) Farve kan nedbryde såvel som helbrede. Lyd kan splitte såvel som sammenføje. I disse to tanker ligger det næste skridt fremad skjult for videnskaben i den nærmeste fremtid. Lovene om vibration vil i stort omfang blive studeret og forstået, og anvendelsen af denne viden om vibration på det fysiske plan vil frembringe megen interessant udvikling. Denne udvikling vil delvis komme som en følge af, at man vil studere krigen og dens virkninger psykologisk set og på anden måde. Fx skabtes der større virkninger af lyden fra de store kanoner, end af projektilernes træfninger på det fysiske plan. Disse virkninger er endnu praktisk taget ukendte, idet de hovedsageligt er æteriske og astrale.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Musik vil i stor udstrækning blive anvendt ved konstruktivt arbejde, og om hundrede år fra nu vil musik ledsage bestemte arbejder, der har konstruktiv karakter. Dette lyder fuldstændigt umuligt for jer, men det vil ganske enkelt blive sådan, at der anvendes samordnede lyde for at opnå bestemte resultater. (LOM e.250).

(5) Den tid er nær, hvor der vil fremkomme et mere fuldstændigt udtryk for en stråles hensigt, type eller kvalitet og således en mere sand tilsynekomst.

Dette skyldes den forestående tilsynekomst eller manifestation af visse store livsvæsener, som vil legemliggøre den anden, tredje, femte og syvende stråles energi. De vil således udgøre brændpunkter for indstrømning af disse fire typer af guddommelig energi, og dette vil skabe en enorm stimulering af de livsenheder, der stemmer overens med dem og responderer på dem. Disse fire væsener, som vil vise sig som menneskelige væsener inden for den nutidige verdens område, kan ventes inden udgangen af indeværende århundrede, og deres forenede bestræbelse vil udtrykkeligt indlede den nye tidsalder og indvarsle den periode, der vil indgå i historien som herlighedens tid for den femte rodrace. Enhver af disse fire mestre, for det vil de være, vil subjektivt også være brændpunkt for en trefoldig indstrømning af energi fra det center i Guds legeme, der symbolsk benævnes som »solens hjerte« … (EP1 e.73-74; EP1 d.101-102).

(6) De næste to tusind og fem hundrede år vil tilvejebringe så megen forandring og muliggøre så mange såkaldte »mirakler«, at endog verdens ydre tilsynekomst vil opleve en indgående forandring; vegetation og dyreliv vil forandres og udvikles, og meget, som i begge naturriger ligger latent i formerne, vil bringes til udtryk gennem den friere strøm og den mere intelligente behandling af de energier, som skaber og udgør alle former. I løbet af de seneste fem hundrede år er verden forandret utroligt, og i løbet af de næste to hundrede år vil forandringerne ske endnu hurtigere og mere dybtgående, idet væksten af menneskets intellektuelle kræfter hurtigt øges, og mennesket, skaberen, kommer i besiddelse af sine skaberkræfter. (EP1

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

e.83; EP1 d.111-112).

(7) De af os, der forudser, hvad der kan og bør finde sted, er udmærket klar over, at profetiens fuldbyrdelse er uundgåelig, men at tidsfaktoren måske bliver en anden end angivet. Årsagen vil da være, at de, som har fået overdraget opgaven, ikke menneskeligt evner at reagere enten korrekt eller til rette tid. (EP1 e.367; EP1 d.380).

(8) Menneskene vil ved slutningen af verdenskrigen (1939-45) føle det, som om de intet havde tilbage, de vil føle sig forarmede og berøvet alt, hvad der gør livet værd at leve – så afhængige er de blevet af den såkaldt høje levestandard. Men disse holdninger vil tjene som trædesten til et nyt liv og en bedre og enklere levevis; nye værdier vil blive frigivet og blive forstået af mennesker, og nye mål vil blive åbenbaret. Og i menneskehedens erfaring vil den dag komme, da menneskene vil se tilbage på århundrederne før krigen og undres over deres blindhed og blive bestyrtede over deres selviske og materialistiske fortid. Fremtiden vil lyse med en større stråleglans, og skønt der vil findes vanskeligheder og problemer som følge af verdensreformen og de nye relationer mellem det åndelige menneske og hans materielle omgivelser, vil fremtiden vise sig at være det bedste af det, der endnu er hændt. Vanskeligheder vil der findes på alle plan helt frem til den sidste indvielse, men livsprocessens *ødelæggelseskraft* vil aldrig mere blive så kraftig. Grunden til dette er, at menneskeheden nu helt tydeligt er ved at bryde ud af materiens trældom, og i sådanne tilfælde løber ødelæggelsen parallelt med den nedstigende ånds pres på den genstridige materie. Tænk over denne udtalelse. (EA e.500; EA d.451-452).

(9) I begyndelsen af det næste århundrede vil en indviet føre læren videre. Den vil bære det samme »præg«, for min opgave er endnu ikke fuldbyrdet, og denne række af afhandlinger, som bygger bro mellem menneskets materielle viden og de indviedes videnskab, må igennem endnu en fase. Men resten af vort århundrede må vies til at genopbygge mennesketilværelsens helligdom, at omdanne menneskehedens livsform, at genoprette den nye civilisation på den gamle civilisations grundlag og at

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

reorganisere verdenstænkningens og verdenspolitikens struktur samt på ny at fordele verdens ressourcer i overensstemmelse med guddommelig hensigt. Da og først da vil det blive muligt at føre åbenbaringen videre.

Alt dette afhænger af lyskræfternes triumf og den deraf følgende sejr for dem, der står for menneskets frihed. Hvis materialismens og grusomhedens kræfter havde sejret, og selviske og onde nationale interesser og bestræbelser havde taget overhånd, ville åbenbaringen alligevel være kommet, men meget, meget senere. Udfaldet er ikke usikkert, og der er ingen grund til fortvivlelse. Modet hos dem, der kæmper for frihed, forbliver usvækket. Hierarkiet *står*. Lyset bryder frem i verden efterhånden som situationens realiteter træder tydeligere frem.

Vær ved godt mod, for der findes intet virkeligt nederlag for menneskeånden; der findes ingen endelig udslettelse af det guddommelige i mennesket, for det guddommelige rejser sig altid sejrrigt fra helvedes mørkeste afgrund. Det er dog nødvendigt at overvinde den materielle naturs træghed som svar på menneskets nød såvel individuelt som hos de nationer, der ikke er beskæftiget med situationens væsentlige problemer. Der er tegn på, at dette er ved at ske. Der er ingen magt på Jorden, der kan forhindre mennesket i at nærme sig sit forudbestemte mål, og ingen forening af magter kan holde mennesket tilbage. (EA e.532-533; EA d.481-482).

(10) En stor opdagelse i relation til, hvordan vi kan anvende og styre lys ved tankens kraft, vil finde sted ved slutningen af dette århundrede eller i begyndelsen af det næste. To små børn – den ene lever i USA og den anden i Indien – vil udarbejde en videnskabelig formel, der vil udfylde nogle af de eksisterende tomrum i skalaen for lysvibration, så der kommer en fortsættelse af de højfrekvente stråler og bølger, som vi nu kender. Det kræver udvikling af instrumenter, som ingen hidtil har drømt om kunne fremstilles, men som er mulige. De vil blive så følsomme, at de kan sættes i bevægelse af kraften fra menneskets øje under tankens fokuserede styring. Fra dette tidspunkt vil en håndgribelig forbindelse med den åndelige verden være mulig. Jeg kan ikke gøre andet end at give denne ledetråd. (EH e.378-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

379; EH d.356).

(11) Fremtiden bærer tavst på andre måder til menneskehedens frelse. Sorgens bæger og korsets lidelse er næsten afsluttet. Glæde og styrke vil erstatte dem. I stedet for sorg vil vi få glæde, som vil vise sig som lykke og til sidst føre til lyksalighed. Vi vil få en styrke, som ikke kender andet end sejr og ikke vil vedkende sig ulykke. Også Den sorte loge kendte til denne ændring af metoden til frelse, og den grundlagde hurtigt grupper af unge, knyttet sammen af mottoet »glæde gennem styrke, og styrke gennem glæde«. Det synes at være en lov for gruppeudvikling at modtage anerkendelse fra det onde, før anerkendelsen kommer fra det gode. Men »efter gråd kommer glæde, og den glæde kommer i morgen«. Foreløbig befinder vi os kun i morgengryet – morgengryet til Vandbærerens tidsalder. Lysets kulmination er uundgåeligt på vej imod os. (RI e.234).

(12) Den store videnskabelige opdagelse, der i daglig tale kaldes »atomets spaltning«, vil efterhånden blive rettet mod at skabe de forhold, som vil sætte menneskeheden i stand til at følge det gode, det smukke og det sande. Det vil menneskene blive i stand til, når de har frigjort sig fra den nuværende frygtelige rent materialistiske tænkning. Det er ikke en håbløs vision eller en uklar drøm. Mange af nutidens videnskabsmænd (og specielt dem, der elsker deres medmennesker) ser ikke kun det ikke-destruktive aspekt af atomenergien, men er allerede optaget af – til gavn for menneskeheden – at udnytte nogle af dens produkter og radioaktive egenskaber.

Mærkeligt nok er det den kloge, kontrollerede anvendelse af resultaterne af dette videnskabelige eventyr i forbindelse med atombomben, som i sidste instans vil tilvejebringe en specifik åbenbaring af bestemte kræfters natur i relation til lys. Denne begivenhed vil omforme verdens tænkning og føre til en ny form for transmutationsproces, hvad mennesket angår.

Ud fra alt dette vil I bemærke, at nogle af virkningerne på menneskeheden som en helhed og på grundstrukturen af den nye og smukke fremtid vil være et resultat af den nye indkommende første-stråle aktivitet. Der kan endnu ikke gives detaljer, men der er skrevet nok om den grundlæggende, prædisponeren-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

de årsag til at sætte jer, der læser dette, i stand til at tænke over den mulige virkning, åndeligt set. Det, der kommer, er en civilisation, hvis natur er anderledes, men dog stadig materiel. Den vil blive besjælet af en voksende interesse fra massernes side overalt og af et begyndende åndeligt mål, som vil omforme alt liv og give det, der er materielt, ny værdi og ny hensigt. (RI e.647-650).

57
Frygt

(1) Frygt er en følge af uvidenhed, og i sine første stadier er den ikke følgen af forkert tænkning. Den er helt instinktiv og dominerer såvel i det ikke-mentale dyrerige som i menneskeriget. Men i mennesket tiltager dens styrke kraftigt på grund af sindets mentale evner samt som følge af *erindring* om tidligere smerte og sorg, og ved en forudanelse om det, som kommer, forværres frygtens kraft enormt af den tankeform, vi selv har opbygget ud af vor egen individuelle frygt- og angstsituation. Denne tankeform vokser i styrke, når vi retter vor opmærksomhed mod den, for »energi følger tanke«, indtil vi bliver domineret af den. (WM e.238-239; HM d.252).

(2) Ethvert menneske ved, hvad frygt er, og rækkevidden af dens vibrationer strækker sig fra det primitive menneskes instinktive frygt på grund af hans uvidenhed om naturens love og kræfter og hans skræk for mørket og det ukendte til vor tids fremherskende frygt for at miste dem vi elsker, venner, helbred, penge, popularitet, og videre til den endelige frygt hos aspiranten – frygt for nederlag, den frygt, som har sin rod i tvivl, frygt for endelig forkastelse eller tilintetgørelse, dødsfrygten (som han deler med hele menneskeheden), frygt for astralplanets store illusion, frygt for selve livets blændværk, og også frygt for ensomhed på vejen, ja endda frygt for selve frygten. Denne opremsning kunne gøres meget længere, men den er lang nok til at vise, hvor udbredt frygt af alle slags er. Den dominerer de fleste situationer og formørker mange lykkelige stunder. Den reducerer mennesket til et ængsteligt og skræmt atom af san-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

sende liv, som forskrækket står foran tilværelsens vældige problemer, bevidst om sin utilstrækkelighed til at magte alle situationer og ude af stand til at glemme sin frygt og sin tvivl og tage del i sin arv af frihed og liv. Ofte er han så underkuet af frygt, at han bliver bange for sin forstand. Billedet kan ikke farves for mørkt, for frygt er vor tids dominerende astrale energi, og den sensitive menneskehed bukker alt for let under for den. (WM e.297-298; HM d.311-312).

(3) *Dødsfrygten* er baseret på:

a. En rædsel for den endelige løsrivelse under selve dødsprocessen.
b. Skræk for det ukendte og ubestemmelige.
c. Tvivl på den endelige udødelighed.
d. Sorg over at efterlade dem, man elsker eller over selv at blive efterladt.
e. Gamle reaktioner på tidligere voldsomme dødsfald, som ligger dybt i det underbevidste.
f. Klyngen sig til formlivet, fordi man hovedsagelig identificerer sig med dette i sin bevidsthed.
g. Gammel fejlagtig lære om himmel og helvede, som begge er lige ubehagelige at se frem til for visse typer.
(WM e.300; HM d.314).

58
Glæde

(1) Vær glad, for glæde lukker lyset ind, og hvor der er glæde, er der kun ringe plads til blændværk og misforståelse. (DNA1 e.461).

(2) Stræb efter at være lykkelig. Vær glad i dit arbejde og din tjeneste. Vær ikke så heftig, men gå lykkelig langs den lysende vej. Dette er min bøn til dig. (DNA1 e.408).

(3) Du kan øve dig selv i at indbygge den kvalitet af glæde, som kendetegner en personlighed, der er bevidst forankret i sjælens rige. (DNA1 e.398).

(4) For dem, der kæmper, stræber og holder ud, bliver glæ-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

den mangedoblet, når materialiseringen sker. Kontrastens glæde vil blive jeres, for I, som kender til fortidens mørke, vil i fulde drag nyde virkeliggørelsens lys. Den glæde, som et hårdt prøvet kammeratskab giver, vil blive jeres, for årene vil have bevist jer, hvem der er jeres valgte medarbejdere, og gennem lidelsens fællesskab opstår forstærkede bånd; efter sejren vil fredens glæde blive jeres, thi for den trætte kriger er bedriftens frugter og hvile dobbelt liflige. Glæden ved at deltage i mestrenes plan vil blive jeres, og alt, der forbinder jer tæt med dem, er godt. Glæden ved at have hjulpet med til at trøste en nødlidende verden, at have bragt lys til formørkede sjæle og i nogen grad at have helet verdensnødens åbne sår vil blive jeres; og i bevidstheden om, at tiden var godt anvendt samt i taknemmelighed fra frelste sjæle kommer den dybeste glæde af alle – den glæde en mester kender, når han bidrager til at løfte en broder et lille stykke højere op på stigen. Dette er den glæde, som står foran jer alle – og den ligger ikke så langt borte. Arbejd derfor ikke *for* glæden, men *hen imod* den; ikke for belønning, men ud fra et indre behov om at hjælpe; ikke for taknemmelighed, men ud fra den tilskyndelse, der kommer af at have set visionen og af erkendelsen af den rolle, I må spille for at bringe denne vision ned på jorden.

Det er en hjælp at kunne skelne mellem lykke, glæde og lyksalighed:

Lykke har sit sæde i emotionerne og er en personlighedsreaktion.

Glæde er en sjælskvalitet og opleves i tanken, når indre samklang opnås.

Lyksalighed er åndens væsen, men derom er spekulation frugtesløs, indtil sjælen erkender sin enhed med faderen. Denne erkendelse følger efter det stadium, hvor det personlige selv forenes med sjælen. Derfor er spekulation og analyse, hvad angår lyksalighedens natur, nytteløs for det almindelige menneske, hvis metaforer og terminologier nødvendigvis må være personlige og stå i forbindelse med sansernes verden. Tænker aspiranten på sin lykke eller glæde? Tænker han på glæde, må den vise sig som en virkning af gruppebevidsthed, af gruppeso-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

lidaritet, af at være ét med alle væsener, og kan overhovedet ikke fortolkes i udtryk som lykke. Lykken kommer, når personligheden møder de forhold, som tilfredsstiller en eller anden del af dens lavere natur; den opstår ved en følelse af fysisk velbefindende, af tilfredshed med sine omgivelser eller omgivende personligheder eller af tilfredsstillelse af sine mentale muligheder og kontakter. Det separate selvs mål er lykke.

Når vi imidlertid forsøger at leve som sjæle, afstår vi fra det lavere menneskes fornøjelser, og vi finder glæde i vore grupperelationer og i at tilvejebringe de forhold, som medfører et bedre sjælsudtryk for dem, vi kontakter. At skænke andre glæde ved at skabe de betingelser, hvorved de bedre kan udtrykke sig selv, kan have en fysisk virkning, når vi søger at forbedre deres materielle forhold, eller en følelsesmæssig virkning, når vor nærværelse giver dem fred og opløftelse, eller kan give et intellektuelt resultat, når vi stimulerer dem til tankens klarhed og forståelse. Men virkningen på os selv er glæde, for vor handling har været uselvisk og uden tanke på vinding og ikke afhængig af aspirantens omstændigheder eller verdslige status. Megen lykke går naturligvis tabt på grund af sygdom, når omgivelserne er vanskelige, og trykket fra de »mange livs samlede karma« er stærkt, eller når bekymringer for familie, nation eller race tynger den sensitive personlighed. Ungdommens lykke eller den selvcentrerede tilfredshed hos den selviske, isolerede enkelte (som skjuler sig bag et skjold af beskyttende begær) må ikke forveksles med glæde.

Det virker banalt såvel som okkult paradoksalt at sige, at under personlighedens dybeste lidelse og ulykke kan sjælens glæde erfares og føles. Men det er imidlertid tilfældet, og det er dette, den studerende må stræbe efter. (WM e.368-370; HM d.382-384).

(5) Den eneste kur mod denne snigende træghed er at ignorere kroppen og glæde sig over den livsfylde, der ligger i at tjene. Jeg taler ikke her om virkelig sygdom eller alvorlige fysiske handicap; disse kræver den rette pleje og tilbørlig opmærksomhed. Jeg taler om de tusinder af skrøbelige mænd og kvinder, som er optaget af at pusle om sig selv og derfor

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

spilder megen tid, som kunne have været anvendt i menneskehedens tjeneste. (RC e.168; KT d.160).

(6) Menneskene er i dag sunket ned i bedrøvelighed og i en ulyksalig psykologisk indvilligelse i sorg og lidelse. Kærlighedens klare lys må feje alt dette bort, og glæden vil blive den nye tidsalders grundtone. (ENA e.120; UNT d.126).

(7) Vi står i dag foran store begivenheder. Menneskeheden er på vej med en ny impuls. Den står ikke længere ved korsvejen, men uigenkaldelige afgørelser er truffet, og menneskeslægten bevæger sig fremad langs en vej, der til sidst vil føre den ind til lys og fred. Den vil finde vej ind i »den fred, der overgår al forstand«, fordi det vil være en fred, der er uafhængig af ydre betingelser, og som ikke er baseret på det, som den nuværende menneskehed forstår ved fred. Den fred, der ligger forude for menneskeheden, er den ophøjede ro's og glædes fred – en ophøjet ro baseret på åndelig forståelse, og en glæde, der er uberørt af omstændigheder. Denne glæde og ophøjede ro er ikke en astral tilstand, men en sjælens reaktion. Disse kvaliteter opnås ikke som resultat af en disciplinering af følelsesnaturen, men de viser sig som en naturlig, automatisk reaktion fra sjælen. Dette er belønningen for en endelig opnået samklang. Disse to sjælskvaliteter – ophøjet ro og glæde – er tegn på, at sjælen, egoet, den Ene, som står alene, styrer eller behersker personligheden, omstændighederne og alle livsbetingelserne i de tre verdener. (EP2 e.200; EP2 d.201).

(8) Fremtiden bærer tavst på andre måder til menneskehedens frelse. Sorgens bæger og korsets lidelse er næsten afsluttet. Glæde og styrke vil erstatte dem. I stedet for sorg vil vi få glæde, som vil vise sig som lykke og til sidst føre til lyksalighed. Vi vil få en styrke, som ikke kender andet end sejr og ikke vil vedkende sig ulykke. … Foreløbig befinder vi os kun i morgengryet – morgengryet til Vandbærerens tidsalder. Lysets kulmination er uundgåeligt på vej imod os. (RI e.234).

(9) Min broder, vær lykkelig. Lær at føle glæde – en glæde, som er grundet på den kundskab om, at menneskeheden altid har triumferet og er gået fremad og videre på trods af tilsyneladende fejltagelser og ødelæggelse af tidligere tiders civilisatio-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ner; en glæde, som er funderet på den urokkelige tro, at alle mennesker er sjæle, og at »krisepunkter« er faktorer, som har vist sig nyttige til at fremkalde sjælens kraft, både i det individuelle menneske, i racen eller i menneskeheden som en helhed; en glæde, som er relateret til den lyksalighed, der kendetegner sjælen på dens eget niveau, på hvilket manifestationens formaspekter ikke dominerer. Reflekter over disse tanker og husk på, at du er forankret i dit væsens centrum og derfor kan se verden i sandhed og uden begrænset syn; du kan stå uberørt, idet du kender slutningen fra begyndelsen og erkender, at kærligheden vil triumfere. (DNA1 e.471).

(10) I disse dage med verdenssmerte, lad da kærlighed og glæde i samme mål være grundtonerne for jeres liv – som gruppe og som enkeltindivider – for de bærer Hierarkiets helbredende vibrationer. (DNA1 e.299-300).

(11) Jeg opfordrer dig også til en *kultiveret* glæde, som sluttelig vil frigøre dig til yderligere tjeneste. (DNA1 e.138).

(12) Der er så mange, som i deres sidste leveår lever, tænker og handler på en sådan måde, at sjælen trækker sin opmærksomhed tilbage. Derved lades kun personligheden tilbage. Til alle jer, som har gennemlevet et halvt århundrede, vil jeg sige: mød fremtiden med den samme glæde som i ungdommen, men med øget brugbarhed og med viden om, at erfaringens visdom er jeres, at evnen til forståelse er jeres, og at ingen fysisk begrænsning kan holde en sjæl tilbage fra et nyttigt udtryk og tjeneste. Jeg vil erindre jer om noget, som ofte glemmes: Det er langt lettere for sjælen, at udtrykke sig gennem et ældre, erfarent legeme end gennem et, som er ungt og uerfarent forudsat, at der ikke er nogen stolthed og intet selvisk begær, men kun en længsel efter at elske og tjene. (DNA1 e.465-466).

(13) Tænk over glæde, lykke, munterhed og lyksalighed; disse frigør det indre livs kanaler og når – i en vid udstrækning – mange slags mennesker. De helbreder og renser det fysiske legeme og hjælper dig til at udføre dit arbejde med en ringe anstrengelse, en korrekt sans for værdier og en ubundethed, som er baseret på kærlighed og ikke på afsondring. (DNA1 e.170).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(14) *Meditation over glæde:*

1. Sjælens glæde kaster lys over mit liv og oplyser alle de byrder, som de, som jeg møder, måtte bære. Herrens glæde er min styrke og i glæden udvikler jeg styrke for andre. (DNA1 e.176).
2. Glæde – Som en fugl på sine vinger flyver jeg op imod solen. Jeg synger i min sjæl således, at alle, som jeg møder, kan høre det. (DNA1 e.435).
3. »Jeg arbejder flittigt som en myre. Jeg færdes hurtigt som en hare på sin vej. Med glæde, ligesom en ged, klatrer jeg op ad den stejle skrænt mod bjergtoppen. Flid, hurtighed og glæde skal være grundtonerne i mit liv; dygtighed med hensyn til den anviste opgave; hurtighed med hensyn til alt, hvad mesteren siger; hurtighed på min vej til tjeneste; og glæde at øse ud over alle, som jeg møder. Således er vejen for mig.« (DNA1 e.462).
4. Lad sjælens sang blive intoneret af mig, og de klare høje toner bringe fred og glæde til andre. Mit ord i dag er *glæde.* (DNA1 e.565).
5. Sid i fuldkommen indre stilhed og ro i femten minutter, glid ikke bort i en negativ tilstand af halvtrance, men bliv aktivt bevidst om det indre center af stilhed og fred, hvor glæde og lyksalighed har hjemme. (DNA1 e.577).

59
Grupperelationer

(1) Intet menneske kan gøre et bestemt og veldefineret fremskridt, uden at dets broder nyder godt af det. Denne afsmitning viser sig som:

En forøgelse af hele gruppens bevidsthed.
En stimulering af enhederne i gruppen.
En forøgelse af gruppemagnetismens helbredende eller integrerende virkninger på beslægtede grupper.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

For den, der tjener mesteren, ligger der i denne tanke en tilskyndelse til at forøge sin indsats. Intet menneske, som stræber efter mesterskabet, kæmper for at nå målet og sigter på at udvide sin bevidsthed, kan undgå at have en virkning – i stadig bredere spiraler – på alle, det møder: devaer, mennesker og dyr. Måske er det ikke klar over det, måske er det helt ubevidst om den subtile stimulerende udstrømning, der udgår fra det, men loven virker alligevel. (CF e.465; KI d.447-448).

(2) De unge mennesker, der nu inkarneres, vil være udstyret med en meget dybere sans for gruppen og med en gruppebevidsthed, der er mere fuldt udviklet, end det i dag er tilfældet. … Den enkelte og enheden vil langsomt lære at underordne det personlige vel og den personlige glæde gruppens vilkår og gruppens behov. (EP1 e.302-303; EP1 d.320).

(3) I enhver gruppering – i himlen eller på jorden – har der altid været en tendens til, at nogle enheder i gruppen skilte sig ud, gjorde oprør og viste en form for initiativ, der adskilte sig fra de andres i samme gruppe. (EP1 e.394; EP1 d.404).

(4) Disciplens vej er tornefuld; der vokser tjørnekrat overalt, hvor han træder, og vanskeligheder møder ham ved hvert et vejsving. Men ved at betræde Vejen, ved at overvinde vanskelighederne og ved oprigtig troskab mod det, der er godt for gruppen, med rimelig hensyntagen til de enkelte og deres evolutionære udvikling, høstes omsider frugten, og målet nås. En menneskehedens TJENER træder frem. Han er en tjener, fordi han ikke mere tjener sit eget, og fra hans lavere hylstre udgår der ingen vibrationer, som kan lokke ham bort fra den vej, som han har valgt. Han tjener, fordi han ved, hvad der findes i mennesket, og fordi han i mange liv har arbejdet med den enkelte og med grupper, medens han gradvis har udvidet sit virkefelt, indtil han har samlet omkring sig de bevidsthedsenheder, som han kan aktivisere og anvende, og hvorigennem han kan føre sine overordnedes planer ud i livet. Sådan er målet, men de mellemliggende stadier er fulde af vanskeligheder for alle, som er i begreb med at opdage sig selv og at blive selve Vejen. (IHS e.75; IMS d.88-89).

(5) Vær beredt og iagttag hjertet. … Det er ikke nemt at

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

elske på samme måde som de store, med en ren kærlighed, som ingen gengæld kræver; med en upersonlig kærlighed, som fryder sig, når den møder genklang, men som ikke leder efter den; med en kærlighed, som er bestandig, rolig og dyb til trods for alle tilsyneladende afvigelser, vel vidende, at enhver, som selv finder hjem, vil opdage, at dette hjem er stedet for enhedsskabelse. …

Plej følelsen af lykke og vid, at depression, en overdreven sygelig trang til at dykke ned i motiver og en unødig sensitivitet over for andres kritik, fører til en tilstand, hvor disciplen er næsten uanvendelig. … Lidelser opstår, når det lavere selv gør oprør. Styr det lavere selv, udslet begæret, og alt er glæde. (IHS e.76; IMS d.89-90).

(6) Ethvert medlem af sådanne grupper må lære at arbejde i et nært mentalt og åndeligt samarbejde med alle de andre, og det tager sin tid i betragtning af aspiranternes nuværende udviklingstrin i verden. Enhver må udstrømme kærlighed til alle, og det er ikke let. Enhver må lære at sætte sin egen personligheds ideer og personlige vækst til side for gruppens behov, for i øjeblikket er der nogle, som må forcere deres fremskridt i visse retninger, og nogle, der må holde det tilbage som en tjeneste over for de andre. Denne proces vil ske automatisk, efterhånden som gruppens identitet og integration bliver den fremherskende tanke i gruppebevidstheden, og ønsket om personlig vækst og åndelig tilfredsstillelse er henvist til andenpladsen. (EP2 e.181; EP2 d.182-183).

Se også: »Gruppeindvielse;« og »Undervisning om Indvielse« (DNA2 e.241-439) og (DNA2 e.381-384), (IHS e.202; IMS d.208).

60
Grænsering

Afgrænsningen (grænseringen) er den indesluttende skillevæg, der virker som en separator eller barriere mellem et system og det, der er uden for systemet. … Afgrænsningen (grænseringen), virker kun som en hindring for det, der er relativt uudvik-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

let men udgør ingen barriere for det mere fremskredne. (CF e.110-111; KI d.130-131).

61
Gud

(1) Gud, det universelle tankesind, energi, kraft, det absolutte, det ukendte – disse betegnelser og mange andre fravristes dem, som med udgangspunkt i formsiden søger formens beboer, men endnu ikke kan finde ham. Denne svigtende evne til at finde ham skyldes den fysiske hjernes begrænsninger og manglen på udvikling i den mekanisme, hvormed det åndelige kan erkendes, og hvormed han i sidste instans kan findes og vil blive fundet. (CF e.238; KI d.247).

(2) Det, videnskabsmændene kalder energi, kalder det religiøse menneske Gud, og alligevel er de to én, for de er blot et stort ekstrasystemisk væsens hensigt manifesteret i fysisk stof. Naturen er tilsynekomsten af Logos' fysiske legeme, og naturlovene er de love som styrer dette legemes naturlige processer. Guds liv, energi og vitalitet findes i hvert eneste manifesteret atom. Hans essens bor i alle former. Denne essens kalder vi ånd, og alligevel er han selv andet og mere end formerne, ligesom mennesket er noget andet end sine legemer. Det opfatter sig selv som en vilje og en hensigt, og efterhånden som evolutionen skrider frem, bliver denne vilje og hensigt stadig mere bevidst defineret. Det samme gælder Planetlogos og Sollogos. De bor i, og findes samtidig uden for, planetsystemet eller solsystemet. (CF e.1136; KI d.1036).

(3) Først når mennesket forstår sig selv, kan han komme til forståelse af den helhed, som vi kalder Gud. (WM e.29; HM d.45).

(4) Den transcendente Gud eksisterer evigt men kan kun ses, kendes og på korrekt vis kontaktes gennem den immanente

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Gud – immanent i det enkelte menneske, i grupper og nationer, i organiserede former og i religion, i menneskeheden som helhed og i selve det planetariske liv. (GLA e.162; BLV d.148).

(5) I forsøget på at beskrive »ren væren« eller Gud, og i bestræbelsen på at nå til en vis forståelse af guddommelighedens natur, har der udviklet sig en benægtende udtryksform. Gud er ikke dette; Gud er ikke hint; Gud er ingen-ting; Gud er hverken tid eller rum; Gud er ikke følelse eller tanke; Gud er ikke form eller substans. Gud ER ganske enkelt. (GLA e.244; BLV d.219).

(6) Spørgsmål vedrørende Gud: Gud som en kendsgerning vil blive fastslået, og menneskenes usikkerhed i så henseende vil høre op. Denne Gud vil ikke være en national eller en races Gud, ikke en kristen, hindu eller buddhist. Denne Gud vil ikke være et påfund af menneskets forestillingsevne eller en udvidelse af hans egen bevidsthed, men vil være en guddom af essentielt liv, hvilket er summen af alle energier … en Gud, der højst sandsynligt er transcendent, men samtidig ganske sikkert immanent; en Gud af en så uendelig størrelse, at himlene kundgør hans eksistens, og dog så tæt ved, at det mest ydmyge barn kan erkende ham. … Gud kan skues med det indre syns øje, selv når mennesket befinder sig i et legeme af kød og blod. Men med det fysiske øje kan guddommen ikke skues, skønt guddommelighedens kendetegn findes overalt. Der eksisterer et øje, der kan udvikles og anvendes, og som vil sætte dets besidder i stand til at se Gud virke på livets indre side, i sig selv og i alle former, »hvis derfor dit øje er sundt, er hele dit legeme i lys«. I det lys skal vi se lys og således skue Gud. (EP1 e.182; EP1 d.205-206).

(7) At beskrive menneskerigets under og skæbne fuldstændigt, ligger hinsides mine evner og hinsides et hvilket som helst menneskes litterære formåen, uanset hvor stor menneskets forståelse måtte være eller hans respons på skønheden i Guds verden. Guddommelighed må leves, udtrykkes og manifesteres for at blive forstået. Gud må elskes, kendes og åbenbares i menneskets hjerte og hjerne for at blive opfattet intellektuelt. (EP1 e.313; EP1 d.328-329).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(8) Vi har her talt om Gud, som om Gud var en *person*, og vi har derfor benyttet personlige stedord som han og hans. Kan det derfor sluttes heraf, at vi beskæftiger os med en mægtig personlighed, som vi kalder Gud, og tilhører vi således den tankeretning, der hedder den antropomorfiske? Den buddhistiske lære anerkender ingen Gud eller personificering af Gud. Er det derfor forkert ud fra vor synsvinkel og vor indstilling, eller er det rigtigt? Kun en forståelse af mennesket som et guddommeligt udtryk i tid og rum kan åbenbare dette mysterium.

Begge tankeretninger er rigtige og er på ingen måde i modstrid. I deres syntese og deres forening kan sandheden, som den i virkeligheden er, begynde, omend svagt, at vise sig. Der er en transcendent Gud, »som har gennemtrængt hele universet med et brudstykke af sig selv«, og som stadigt kan sige: »jeg forbliver«. Der er en Gud immanent, hvis liv er kilden til aktivitet, intelligens, vækst og tiltrækning i enhver form i alle naturriger. Ligeledes er der i hvert menneske en transcendent sjæl, som når livscyklen på jorden er kommet og gået, og når manifestationsperioden er ovre, igen er umanifesteret og formløs, og som også kan sige: »jeg forbliver«. I form og under manifestation er den eneste måde, hvorpå det menneskelige sind og den menneskelige hjerne kan give udtryk for sin erkendelse af det betingende, guddommelige liv, at tale om en person, om en individualitet. Følgelig taler vi om Gud som en person, om hans vilje, hans væsen og hans form.

Bag det manifesterede univers står imidlertid den Ene, den formløse Ene, som ikke er et enkeltvæsen, men som er fri for begrænsninger af en individualiseret eksistens. Derfor har buddhisten ret, når han fremhæver guddommens ikke-individualiserede natur og afviser at personliggøre det guddommelige. Den kristne teologis Fader, Søn og Helligånd, der, som det er tilfældet, legemliggør treenigheden i alle teologier, forsvinder også i den Ene, når manifestationsperioden er forbi. De forbliver fortsat ét, med deres kvalitet og liv uberørt og udifferentieret, ligesom under manifestationen.

En analogi viser sig, når et menneske dør. Så forsvinder hans tre aspekter: tænkeevne eller vilje, følelse eller kærlighed og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

fysiske fremtoning. Der er således ikke nogen person. Dog, hvis kendsgerningen om udødelighed accepteres, består det bevidste væsen; hans kvalitet, hans hensigt og liv er forenet med hans udødelige sjæl. Den ydre form med sine differentieringer i en manifesteret treenighed er borte – for aldrig mere at vende tilbage i nøjagtig samme form eller udtryk i tid og rum.

Samspillet mellem sjæl og sind frembringer det manifesterede univers med alt, hvad det indeholder. Så længe dette samspil vedvarer, enten i Gud eller i menneske, anvender vi (hvorledes skulle vi ellers kunne udtrykke os tydeligt) vendinger af menneskelig oprindelse, og derfor begrænsende. Således står vi på vort nuværende oplyste trin – eller skal vi sige uoplyste trin? Således er forestillingen om individualitet, personlighed og form opstået. Når samspillet ophører, og manifestationen slutter, er disse udtryk ikke længere passende, de har ingen mening. Ikke desto mindre – den udødelige ene, hvad enten Gud eller menneske, vedbliver at eksistere.

Således har vi i menneskets tankeverden, bevaret for os af Østens store lærer, *Buddha*, begrebet den transcendente guddom, adskilt fra manifestationens treheder, dualiteter og mangfoldigheder. Der er kun liv, formløst, befriet for individualitet, ukendt. I Vestens lære, givet og formuleret for os af *Kristus*, er begrebet Gud immanent bevaret – Gud i os og i alle former. I syntesen mellem Østens og Vestens lære og i sammensmeltningen af disse to store tankeretninger kan anes noget af det allerhøjeste hele – kun anes, ikke vides. (EP2 e.229-231; EP2 d.227-229).

(9) En af de ting, der er sværest at forstå og fortolke for det almindelige tænkende menneske, er de destruktive processer, som han (af mangel på et bedre navn) kalder »Guds vilje«. Det er ét af resultaterne (og kun ét) af en rent materialistisk civilisation, som har lagt hele vægten på erfaringens formside og derfor betragter fysisk velvære og fysisk komfort, samt materielle besiddelser, som det virkelige mål for al menneskelig stræben. Det er på denne udbredte holdning og reaktion, at det nye indstrømmende lys vil koncentrere sig. Efterhånden som

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

lyset afslører virkeligheden, vil fænomenernes verden og de åndelige værdiers verden få en bedre og styret relation. (RI e.649).

(10) Østens religioner har altid understreget *Gud immanent,* dybt inde i menneskehjertet, »nærmere end hænder og fødder«, selvet, den Ene, atman, mindre end det mindste og dog altomfattende. Vestens religioner har lagt vægten på *Gud transcendent,* uden for sit univers, betragteren. Gud transcendent var menneskenes første begreb om guddom, for en sådan Guds handlinger kunne ses i naturens verden; senere blev Gud, hos jøderne, til stammeguden Jehova, nationens sjæl (en ret utiltalende sjæl). Dernæst anså man Gud for at være et fuldkomment menneske, og det ophøjede gudemenneske vandrede på jorden i Kristi skikkelse. I dag er der en hurtigt voksende tendens til at lægge vægten på Gud immanent i ethvert menneske og i enhver skabt form, så i dag skulle kirken kunne opvise en syntese af disse to ideer, som blev udtrykt af Shri Krishna i *Bhagavad Gita:* »Efter at have gennemtrængt hele universet med en brøkdel af mig selv forbliver jeg mig selv«. Gud, større end den skabte helhed, men til stede i hver del. Gud transcendent er garanten for vor verdens plan, formålet, som betinger alt liv fra det mindste atom op gennem alle naturrigerne til mennesket. (RC e.144-145; KT d.138).

(11) Nu begynder den anden store sandhed langsomt at dæmre i menneskehedens vågnende bevidsthed, Gud immanent, som på guddommelig vis gennemtrænger alle former og indefra opretholder alle naturriger, søger den iboende guddommelighed udtrykt gennem mennesket … Der er en voksende tro på at Kristus *er* i os, som han var i mesteren Jesus og denne tro vil forandre alle forhold i verden og menneskers indstilling til livet. (EXH e.592; HF d.586).

62
Harmløshed

(1) Skadelige magnetiske tilstande, som er resultatet af menneskers forkerte brug af kraft, er årsagen til det onde i

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

verden omkring os, indbefattet de tre riger under det menneskelige. Hvorledes kan vi som enkeltpersoner forandre dette? Ved at udvikle harmløshed i os selv. Studér derfor jer selv fra denne synsvinkel. Studér jeres daglige opførsel, jeres ord og tanker, for at I kan gøre dem fuldstændig harmløse. Bestræb jer på at tænke sådanne tanker om jer selv og andre, som vil være konstruktive og positive og derfor harmløse i deres virkninger. Studér jeres emotionelle virkning på andre, således at ingen sindsstemning, ingen depression og ingen følelsesmæssig reaktion kan volde et medmenneske skade. Husk i denne forbindelse, at voldsom åndelig aspiration eller entusiasme, der er malplaceret eller forkert målrettet, meget let kan skade et medmenneske. Se derfor ikke kun på jeres forkerte tendenser, men også på hvorledes I bruger jeres evner.

Hvis harmløshed er grundprincippet i jeres liv, vil I kunne gøre mere for at frembringe rette harmoniske tilstande i jeres personlighed end ved nok så megen disciplin ad andre linjer. Den drastiske renselse, der følger i forsøget på at være harmløs, bidrager stærkt til at fjerne forkerte bevidsthedstilstande. …

Derfor siger jeg jer i dag – som en ældre og måske mere erfaren discipel, der arbejder i Herrens vingård – udøv harmløshed med iver og forståelse, for den er (hvis den udøves rigtigt) tilintetgøreren af al begrænsning. Dette at gøre skade er baseret på selviskhed og på en egocentrisk holdning. Det er en demonstration af kræfter, der er koncentreret om selvhævdelse, selvforherligelse og selvtilfredsstillelse. Harmløshed er livsudtrykket for det menneske, som erkender sig selv i alt, som lever bevidst som en sjæl, hvis natur er kærlighed, hvis metode er at omfatte alt, og for hvem alle former er lige, idet de tilslører og skjuler lyset og kun er ydre manifestationer af det ene uendelige væsen. Lad mig minde jer om, at denne erkendelse vil vise sig som en sand forståelse for et medmenneskes behov, uden sentimentalitet og egeninteresse. Den vil føre til det tavshedens sprog, som vokser frem, når det separate selv ikke indblandes. Den vil frembringe det øjeblikkelige gensvar på et sandt behov; dette er karakteristisk for de store, som (bag den ydre fremtoning) ser den indre årsag, der fremkalder de tilstande, der

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

bemærkes i det ydre liv, og derfor kan give sand hjælp og vejledning med denne visdom som udgangspunkt. Harmløshed fører til varsomhed i bedømmelse af livets forhold, til tilbageholdenhed i tale, til evnen til at afholde sig fra impulsive handlinger samt til tilkendegivelsen af en ikke-kritisk ånd. Således kan der gives fri passage for den sande kærligheds kræfter og for de åndelige energier, der synes at vitalisere personligheden, hvilket konsekvent fører til ret handling.

Lad derfor harmløshed være grundprincippet i jeres liv. (WM e.101-103; HM d.116-119).

(2) Jeg siger jer, at erhvervelsen af harmløshed i positiv betydning (ikke i negativ) indebærer, at det stade, der definitivt leder til indvielsens portal, er nået. At nævne dette synes først at være af ringe betydning og synes at bringe hele spørgsmålet om indvielse på et sådant niveau, at det bliver betydningsløst. Men lad den, der tænker således, praktisere den positive harmløshed, som tilvejebringes ved ret tænkning (fordi den er baseret på intelligent kærlighed), ret tale (fordi den er styret ved selvkontrol) og ret handling (fordi den er grundet på forståelse af loven), og han vil opdage, at forsøget vil fremkalde alle hans væsens ressourcer og kræve lang tid at tilvejebringe. Det drejer sig ikke om den harmløshed, der kommer af svaghed og af en sentimental kærlig natur, som ikke bryder sig om besvær, fordi det forstyrrer den etablerede livsrytme og fører til ubehag. Det er ikke den form for harmløshed, som den lidet udviklede, negative og kraftesløse mand eller kvinde tilkendegiver, som ingen kraft har til at såre, fordi de ikke besidder en udrustning, hvormed de kan volde fortræd.

Det drejer sig om den harmløshed, som udspringer fra sand forståelse og fra sjælens kontrol over personligheden, som uundgåeligt fører til åndeligt liv i hverdagen. Den udstråler fra en evne til at træde ind i sin næstes bevidsthed og klart at erkende den grad af indsigt, han besidder, og når dette er opnået, er alt tilgivet og glemt i ønsket om at bistå og hjælpe. (WM e.317-318; HM d.331-332).

(3) Lad »lysets kræfter« strømme igennem, og verdenstjenernes rækker vil hurtigt blive fyldt op. Lad »Fredens Ånd«

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

anvende den lavere natur som et instrument, og der vil være fred og harmoni inden for det personlige tjenesteområde. Lad »den gode viljes ånd« beherske vore tanker, og der vil ikke være plads til kritik og nedbrydende diskussioner. Det er af denne årsag, og for at udvikle en gruppe af tjenere, som kan arbejde efter sande, åndelige retningslinjer, at der må lægges større og større vægt på *harmløshed*. Harmløshed bereder vejen for livets indstrømning, harmløshed spreder de hindringer, der står i vejen for kærlighedens frie udstrømning; harmløshed er nøglen til den lavere naturs frigørelse fra verdensillusionens greb og fra den ydre tilværelses magt. (EP2 e.129; EP2 d.132-133).

(4) Jeg har eftertrykkeligt indskærpet jer nødvendigheden af *harmløshed*, for det er i esoterisk betydning den videnskabelige metode par excellence til rengøring af huset og til renselse af centrene. Ved at praktisere harmløshed renses de tilstoppede kanaler, og der åbnes for højere energier. (EH e.40; EH d.49).

(5) Hvad skal jeg sige om harmløshed? Det er ikke så nemt for mig at vise jer eller at give jer bevis på, hvor effektiv harmløshedens højere aspekt, spiral eller fase er, således som Hierarkiet anvender den under ledelse af den fuldkomne, Kristus. Den harmløshed, jeg tidligere har omtalt, har relation til de ufuldkommenheder, som menneskeheden kæmper med, og – som I véd – er det vanskeligt for jer at bringe den i anvendelse i alle situationer. Den harmløshed, jeg tænker på i relation til jer, er hverken en negativ eller en elskelig og venlig handling, som så mange tror, men den er en *sindstilstand*, der på ingen måde afviser en fast eller en endog drastisk tilkendegivelse. Det handler om motiv og omfatter den overbevisning, at motivet bag alle handlinger er den gode vilje. Dette motiv kan føre til noget positivt og undertiden også til noget ubehageligt i handling eller tale, men eftersom det er harmløshed og den gode vilje, der ligger bag den mentale fremgangsmåde, kan resultatet ikke blive andet end godt.

På et højere niveau i spiralen anvender Hierarkiet ligeledes harmløshed … (EH e.670; EH d.617).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

63
Healing

(1) Det omfattende emne helbredelse kan føres tilbage til tidernes morgen, og det har altid været genstand for forskning og forsøg. Men når det gælder den rigtige anvendelse af de helbredende evner og kræfter, er kundskaben endnu i sin vorden. Først nu i vor tid og i denne generation er det blevet muligt at formidle lovene for magnetisk healing og at pege på årsagerne til de sygdomme, som har oprindelse i de tre indre legemer, og som i dag hærger menneskenes legemer, forårsager endeløs lidelse og smerte og fører mennesket gennem den portal, der fører til en verden af ikke-legemlig eksistens. Først nu er mennesket nået til det punkt i sin bevidsthedsudvikling, hvor han kan begynde at erkende de subjektive verdeners kraft. Den nye og omfattende videnskab psykologi er menneskets respons på denne voksende erkendelse. Hvordan man tilpasser sig, eliminerer og om muligt kurerer sygdom er et spørgsmål, der optager både tænkende og lidende mennesker. Vi har meget at udrette, og jeg beder jer derfor have tålmodighed.

Når vi begiver os ind på healingens område, begiver vi os ind i en verden, hvor der findes stor esoterisk viden og et uendeligt antal konklusioner, og vi står over for postulater fremsat af de mange tænkere, der ned gennem tiderne har søgt at helbrede og hjælpe. Årsagen til sygdom har været genstand for endeløs udforskning og spekulation, hvilket har resulteret i mange korrekte konklusioner om helbredelse af sygdom. Der er endvidere formuleret mange metoder, teknikker, formler, recepter, forskellige behandlinger og teorier. Dette er med til at fylde sindet med mange tanker – nogle rigtige, andre forkerte – og det kan gøre det ret vanskeligt for nye tanker at trænge igennem og for den studerende at assimilere det hidtil ukendte.

Aspiranter mister meget ved at fastholde det, den lavere tænkning værner om. Men når det alligevel lykkes for dem at være åbensindede og rede til at acceptere nye teorier og hypoteser, opdager de, at den gamle og værdifulde sandhed i virkeligheden ikke går tabt, men blot henvises til sin rette plads i en

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

større orden.

Alle indviede i den tidløse visdom er uundgåeligt healere, selv om alle ikke nødvendigvis helbreder det fysiske legeme. Årsagen til dette er, at alle sjæle, der har opnået et vist mål af sand frigørelse, er overførere af åndelig energi. Denne energi påvirker automatisk den mekanisme, der anvendes af de sjæle, som de kommer i kontakt med. Når jeg anvender ordet »mekanisme« i disse instruktioner, henviser jeg til forskellige aspekter af det redskab, legemet eller formnaturen, gennem hvilket alle sjæle søger manifestation. (EH e.1-2; EH d.13-14).

(2) Den grundlæggende lov, der ligger bag al okkult healing, kan beskrives som følgende:

FØRSTE LOV: Al sygdom er et resultat af hæmmet sjælsliv. Dette gælder alle former i alle naturriger. Det er healerens opgave at frigøre sjælen, således at sjælens liv kan strømme gennem summen af de små organismer, som udgør enhver form.

Det er værd at bemærke, at forskernes forsøg på at frigøre atomets energi er af samme karakter som esoterikerens forsøg på at frigøre sjælens energi. I denne frigørelse ligger selve healingskunstens sande natur skjult. I disse linjer findes en okkult ledetråd. (EH e.5; EH d.16).

(3) Der findes tre metoder, der kan føre til helbredelse, og alle tre metoder har deres plads og værdi, alt afhængig af, hvilket udviklingstrin den, der skal behandles, befinder sig på.

For det første er der de lindrende og genopbyggende metoder, der gradvist helbreder sygdom og eliminerer uønskede tilstande. De opbygger formlivet og fremmer vitaliteten, således at sygdom kan overvindes. Gode eksponenter for disse metoder er de allopatiske og homøopatiske retninger samt de forskellige former for osteopati, kiropraktik og andre terapeutiske retninger. De har udført et godt og konstruktivt arbejde, og menneskeheden står i stor gæld til disse læger for deres visdom, dygtighed og uselviske holdning. De er konstant beskæftigede med alvorlige tilstande og farlige virkninger, der stammer fra årsager, som ikke selv er synlige på overfladen. Ved anvendelsen af disse metoder er patienten i hænderne på en ude

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

fra virkende instans og bør forholde sig passiv, hvilende og modtagende.

For det andet er der den moderne psykologi, der med sine arbejdsmetoder forsøger at beskæftige sig med subjektive tilstande og med at ændre de forkerte holdninger, hæmninger, forstyrrelser og komplekser, der fører til de synlige sygdomme, sygelige tilstande og neurotiske og mentale lidelser. I forbindelse med disse metoder tilskyndes patienten til at samarbejde så tæt som muligt med psykologen, for således at nå frem til en rigtig forståelse af sig selv og derved lære at overvinde de indre styrende forestillinger, som er ansvarlige for de ydre tilstande. Han tilskyndes til positiv aktivitet, og dette er et stort skridt i den rigtige retning. Tendensen til at kombinere psykologi og den ydre fysiske behandling er sund og rigtig.

For det tredje er der den højeste og nyeste metode, der går ud på at aktivere menneskets egen sjæl. Den sande og fremtidige helbredelse vil blive tilvejebragt ved, at sjælslivet strømmer igennem ethvert aspekt af formnaturen uden nogen form for blokering og hindring. Sjælen vitaliserer da formen med sin kraft og eliminerer de blokeringer og forhindringer, som er en hyppig kilde til sygdom.

Dette giver jer meget at tænke over. (EH e.16-17; EH d.27-28).

(4) Jeg vil også fremhæve, at de sygdomme, der rammer masserne, gennemsnitsmennesket, intelligentsiaen og verdens disciple, kan være og er meget forskellige – ikke så meget i deres udtryksform som i de områder, hvor de kommer til udtryk. Det er en faktor, der er meget vanskelig for den almindelige healer at forstå. Det er vanskeligt for ham at forstå disse forskelle og bedømme det udviklingstrin, som et menneske har nået. Visse sygdomme skal behandles fra det mentale plan og vil kræve, at healeren arbejder mentalt, andre sygdomme vil kræve, at healeren koncentrerer sin emotionelle energi, medens han i andre tilfælde blot bør søge at fungere som en overfører af pranisk energi til patientens æteriske legeme via hans eget æteriske legeme. … Det er fx kun få, der er klar over, at en discipel ikke kan lade sig behandle af en almindelig healer,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

hvad enten denne arbejder magnetisk eller med udstråling, eller af en vilkårlig psykolog. Disciplen vil aldrig risikere at udsætte sig for en tilfældig healers auraudstråling eller underkaste sig en uerfaren akademisk psykologs behandling, hvor anerkendt denne end måtte være. Derimod kan han udmærket underkaste sig en læges eller kirurgs erfarne behandling på det fysiske plan – eftersom det fysiske legeme for ham blot er en automat, og han kan således i denne sammenhæng have god gavn af en rent fysisk behandling. (EH e.25-26; EH d.36-37).

(5) Healeren i den nye tidsalder … er åndeligt bevidst om, at helbredelse af det fysiske legeme ikke altid er det højeste åndelige gode. Overbetoning og alvorlig bekymret omsorg for formlivet – det fysiske legeme – er *ikke* af den største betydning. (EH e.538; EH d.499).

(6) Healeren må altid huske følgende:

1. Den kendsgerning, at sjælen arbejder gennem:
2. Sindet og det astrale legeme, hvis energier betinger:
3. Det æteriske legeme, en hvirvel af energier, der fokuseres gennem utallige centre, både større og mindre.
4. De syv store centre, der styrer bestemte områder i legemet via:

   a. Nadierne.
   b. Nerverne.
   c. Det endokrine system.
   d. Blodet.
   (EH e.548; EH d.509).

(7) Enhver mand eller kvinde – der virkelig er interesseret i og føler sig drevet af tilskyndelse til at tjene – der tænker og arbejder med kærlighed, kan blive healer, og det er på tide, at menneskene forstår dette. Hele behandlingsprocessen er tankestyret, og det gælder således om at styre energistrømmene eller om at trække energi tilbage – dette ordvalg er en anden måde at beskrive udstråling og magnetisme. Enhver indviet er healer, og jo mere fremskreden den indviede er, jo mindre er

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

han optaget af kompleksiteten i centrene, kræfterne, energierne, og hvordan de styres. Han helbreder automatisk, sådan som det var tilfældet med den indviede Peter, om hvem vi læser, at »når Peter gik forbi, helbredte hans skygge alle, den faldt på«. (EH e.601; EH d.556).

(8) Kun en Kristus kan helbrede ved at anvende viljen, men i virkeligheden helbredte han meget sjældent. I de tilfælde, hvor det beskrives, at han gjorde det, var hans formål at vise, at det er muligt at helbrede. Men – som I véd, hvis I har læst evangelierne – han gav ingen instruktioner til sine disciple om kunsten at heale. Dette er betydningsfuldt.

Healerens egen-vilje (ligegyldig af hvor høj en kvalitet) og hans målrettede bestræbelser for at ville helbrede patienten skaber en spænding i ham, der fuldstændigt kan aflede den helbredende energistrøm. (EH e.676-677; EH d.623).

(9) Heri ligger hemmeligheden om al videnskabelig og okkult helbredelse. De, som helbreder, eksperimenterer med det æteriske legeme, men endnu har de kun ringe viden om det. De ved lidt eller intet om deres eget legemes centre, hvorigennem de magnetiske eller andre strømme må flyde; de er uvidende om de æteriske centres tilstand hos dem, de søger at helbrede, og de er uvidende om beskaffenheden af de kræfter, som de ønsker at anvende. Alt, hvad de kan gøre, er at disciplinere deres tilværelse og kontrollere deres begær, således at de kan opbygge et rent legeme og sørge for rene kanaler til passage af kræfter fra og gennem sig selv til andre. (WM e.290; HM d.304).

(10) Det må bevises for verden at den gamle evne til at helbrede stadig ligger i hænderne på dem der konsekvent følger Kristus. De som *udelukkende* bruger denne evne til at hjælpe de små og ikke tager eller søger nogen personlig belønning, kan virkeliggøre den gamle helbredelsesmetode, som har ringe lighed med de moderne metoder i de mentale skoler. (EXH e.516; HF d.512-513).

64
Helvede

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

En anden frygt, der får menneskeheden til at betragte døden som en ulykke, er indprentet af teologisk religion, især af de protestantiske fundamentalister og den romersk katolske kirke – frygten for helvede, idømmelse af straf, der sædvanligvis er helt ude af proportion i forhold til de fejl, der er begået i livsforløbet, og den skræk en vred gud påtvinger. Menneskene er blevet fortalt, at de må underkaste sig dette, og at de ikke kan undslippe undtagen gennem stedfortrædende forsoning. Som I naturligvis véd, findes der ingen vred gud, intet helvede, og ingen stedfortrædende forsoning. Der findes alene et stort princip om kærlighed, der levendegør hele universet. Det er Kristi nærværelse, der viser menneskeheden, at sjælen er en kendsgerning, og at vi bliver frelst gennem denne sjæls livskraft. Det eneste helvede er jorden selv, hvor vi lærer at udvirke vor egen frelse tilskyndet af princippet om kærlighed og lys, samt ansporet af Kristi eksempel og vore egne sjæles indre pres. Læren om helvede er et levn fra den sadistiske drejning, som den kristne kirke gav tænkningen i middelalderen, og fra den vildledende lære, der findes i Det gamle testamente om Jehova, jødernes stammegud. Jehova er *ikke* Gud, den planetariske Logos, det evige kærlighedens hjerte, som Kristus åbenbarede. Efterhånden som disse vildledende ideer uddør, vil helvedesbegrebet forsvinde fra menneskets erindring, og i stedet vil der komme en forståelse af den lov, som får ethvert menneske til at udvirke sin egen frelse på det fysiske plan, hvilket fører ham til at rette de fejl, han har begået i sine liv på jorden, og som til sidst sætter ham i stand til at »vaske sin egen tavle ren«. (EH e.393; EH d.368).

65
Hierarkiet

(1) Dette Hierarki af kræfter har fire fremtrædende arbejdsopgaver:

a. *At udvikle selvbevidsthed i alle væsener. ...*

b. *At udvikle bevidsthed i de tre lavere naturriger.*

Som det vil være kendt, kan de fem naturriger på evolutions-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

buen defineres som følger: mineralriget, planteriget, dyreriget, menneskeriget og det åndelige rige. Alle disse riger giver udtryk for en eller anden type bevidsthed, og det er Hierarkiets arbejde at udvikle disse typer til fuldkommenhed gennem tilpasning af karma, ved udvirkning af kraft og ved tilvejebringelse af de rigtige betingelser.

c. *At transmittere den planetariske Logos' vilje.*

De virker ved at transmittere den planetariske Logos' vilje og således Sol-Logos' vilje igennem ham, til mennesker og devaer eller engle.

d. *At være et eksempel for menneskeheden. ...*

… Dette Hierarki er sammensat af dem, som har sejret over materien, og som har nået målet ad de selv samme trin, som mennesker betræder i dag. Disse åndelige personligheder, disse adepter og mestre har kæmpet og stridt for sejr og mesterskab på det fysiske plan og kæmpet med hverdagslivets forurening, tåge, fare, besvær, sorg og smerte. De har gået hvert et skridt på lidelsens vej, har gennemlevet enhver erfaring, har overvundet enhver vanskelighed og har sejret. … Deres erkendelse af den frigørelse, der opnås gennem smerte, bod og lidelse, og deres forståelse af den frihed, som opstår gennem ofringen af formen ved hjælp af den rensende ild, er nok til at give dem en fast hånd, en evne til at fortsætte og at gå videre, selv om formen kan synes at have udstået tilstrækkelige lidelser, og en kærlighed, der sejrer over alle nederlag, fordi den har sine rødder i tålmodighed og erfaring. Disse menneskehedens ældre brødre er karakteriseret ved en *kærlighed*, som varer ved, og som altid virker til gavn for gruppen; ved en *viden* eller kundskab, som er indhøstet gennem tusinder af tilværelser, hvor de har banet sig vej helt nede fra livets og evolutionens bund og næsten helt til tops; ved en erfaring, som har sin rod i selve tiden, og en mangfoldighed af personlighedsreaktioner og gensidige påvirkninger; ved et *mod,* som er resultatet af denne erfaring, og som (fordi det vaktes gennem tidsaldres bestræbelser, nederlag og fornyede bestræbelser, og i det lange løb førte til sejr), nu kan stilles til rådighed for menneskeslægten; ved en *hensigt*, som er oplyst, intelligent og samarbejdsvillig, idet den tilpasser sig

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

gruppen og den hierarkiske plan og således indordner sig den planetariske Logos' hensigt. (IHS e.20-25; IMS d.35-39).

(2) Dette Hierarki af lysets brødre eksisterer stadig, og arbejdet går støt videre. De har alle en fysisk eksistens, enten i faste fysiske legemer, som mange af mestrene besidder, eller i æteriske legemer, som benyttes af de mere ophøjede hjælpere samt af Verdens Herre. Det ville være godt, om menneskene huskede, at disse hjælpere har en fysisk eksistens, og at de tog til efterretning, at de eksisterer på denne planet sammen med os, idet de råder over dens skæbne, styrer dens anliggender og til sidst fører alle dens forgreninger af udviklingen frem til en fuldkommen tilstand. (IHS e.32; IMS d.47).

(3) Det centrale hjemsted for dette Hierarki er Shamballa, et center i Gobi ørkenen, i de ældste bøger kaldt »Den hvide ø«. Det eksisterer i det æteriske, og når menneskeheden på jorden har udviklet æterisk syn, vil det sted, hvor det befinder sig, blive kendt, og dets eksistens vil være en realitet. Udviklingen af dette syn vil ske hurtigt … men Shamballas beliggenhed vil være et af de sidste, æteriske og hellige steder, som vil blive afsløret, idet det eksisterer i den anden æters materie. Adskillige af mestrene i fysiske legemer opholder sig i Himalaya-bjergene på et afsides sted kaldt Shigatse, langt fra alfarvej, men de fleste af dem er spredt over hele verden, idet de opholder sig på forskellige steder i forskellige nationer, ubemærkede og ukendte; dog skaber de hver for sig i deres område et brændpunkt for den energi, der kommer fra Verdens Herre, og viser sig i deres omgivelser som dem, der uddeler Guds kærlighed og visdom. (IHS e.33; IMS d.47).

(4) Ikke hele det planetariske Hierarki er beskæftiget med menneskehedens problemer i den nuværende krisesituation, skønt det er vidende om den igangværende bestræbelse og derfor deltager i rådets planlægning. Der er mange andre aktivitetsretninger, evolutionære hensyn og forpligtelser, som må løbe parallelt med den nuværende bestræbelse. Arbejdet i forbindelse med andre naturriger (både under- og overmenneskelige) og arbejdet med at forberede den periode, der må følge efter den nuværende krisetid, må fortsætte som sædvanligt.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(EP2 e.716-717; EP2 d.671-672).

(5) Det åndelige Hierarki kan ikke samarbejde med mennesker, hvis tunge er kritisk, hvis ideer og holdninger er separatistiske, og som er meget fanatiske i deres meninger og kommentarer. Dette er en kendsgerning. Jeg søger at få jer til at skole jer selv til at handle på den rette måde og begynde med jeres eget liv og det, I personligt giver udtryk for i verden. (EP2 e.748; EP2 d.700).

(6) Hierarkiet arbejder udelukkende med den åndelige natur eller med menneskehedens sjæl, og mesteren betragter formen som relativt uden betydning. (EH e.661; EH d.608-609).

(7) Hierarkiet er for mange tænkere en kendsgerning, og hypotesen om, at der findes et Hierarki, er anerkendt i vide kredse. Information om Hierarkiets opbygning, dets arbejdsmetoder og mål står nu til rådighed for alle. Megen information er blevet accepteret og introduceret af dem, som tror på denne lære.

… Jeg vil her bruge et øjeblik på at studere nogle af virkningerne fra denne stadigt voksende fond af viden. Den tilhører nu de mange og ikke kun den sjældne og diskrete esoteriker og okkult studerende. Læren er nu ved at trænge ind i massernes bevidsthed, hvor den enten skaber nysgerrighed, lettelse eller håb, spekulation eller kynisk latter, bevidst åndelig stræben eller konstant latterliggørelse – alt efter sindets type, og om modtageren er sensitiv over for sandhed eller er naivt godtroende. Men kendskab til, tro på og håb om, at der eksisterer et planetarisk Hierarki, gennemsyrer i dag den samlede menneskelige tænkning på en langt dybere og mere omfattende måde, end selv den mest optimistiske aner; heri ligger verdens håb, og her findes også et frugtbart område for det åndelige arbejde i de kommende tiår. Det må alle disciple forberede sig til. (RI e.133).

(8) Ingen discipel eller aspirant kan drages ind i Hierarkiets periferi og videre ind i en ashram uden at mærke, at hans viljesnatur bliver påvirket. Det vil udelukkende på dette trin vise sig som vedholdenhed og beslutsomhed. Vedholdenhed er en livskvalitet, der er forbundet med udødelighed, mens beslutsomhed er det laveste aspekt af viljen. Udviklingen af disse

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

fører til en nyorientering, som bliver til en permanent holdning. (RI e.377).

(9) Jeg ønsker, at I skal huske følgende:

1. Den store ashram, Hierarkiet, består af mange ashramer, der danner et indbyrdes forbundet »påkaldende område« for Sanat Kumara.
2. Kristus er, bistået af Manuen og Mahachohanen, koordinator for alt liv i den store ashram.
3. Den store ashrams medlemmer kommer i dag udelukkende fra menneskehedens rækker. Det var ikke tilfældet i de tidligere cykler.
4. Den store ashram består af syv store ashramer og toogfyrre mindre eller underordnede ashramer, som dannes gradvis.
5. Hele ashramen er en enhed for det ashramiske liv med dets forskellige grupper, beskyttes af en grænsering.
6. Denne grænsering skabes ved udstråling.
7. De toogfyrre mindre ashramer holdes sammen af helhedens magnetiske samspil.
8. Aspiranter bliver draget ind i og får relation til ashramen gennem dens udstråling og træder til sidst ind i dens magnetfelt.
9. Der flyder en dobbelt strøm af energi eller kraft ind i den store ashram:

    a. Energigivende liv fra Shamballa eller det, der kaldes »uhindret indre oplysning.«
    b. Energien af aktiv intelligens fra menneskeheden, så mestrene bliver i stand til at formulere Planen.

10. De syv ashramer beskæftiger sig alle med Planen.
11. Mesteren Morya er leder af alle esoteriske skoler, som forbereder aspiranter til ashramisk kontakt og arbejde. Grunden til, at lederen er en første-stråle mester er, at det er viljesaspektet, der udvikles i ashramen.
12. Det er tjenesten for Planen, som binder de syv ashramer og disses underashramer, sammen til én stor ashram.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

13. Det er først i disciplens stråleashram, at hans viljeaspekt udvikles.
14. Guddommens første aspekts magnetiske, dynamiske energi findes i alle syv ashramers hjerte, og de næres af et reservoir af viljesenergi, som findes i den store ashrams eget hjerte.
15. De toogfyrre underordnede ashramer får energi fra det reservoir af viljesenergi, der findes i de større ashramers hjerte.
16. De syv ashramer udtrykker hver deres strålekvalitet, som er en af de syv stråletyper.

Hvis I husker disse punkter, vil I kunne erkende og fortolke hele det hierarkiske tema korrekt. (RI e.379-380).

(10) Den kendsgerning, at Hierarkiet og dets overhoved, Kristus, eksisterer, anerkendes bevidst af hundredtusinder i dag, men afvises stadig af de ortodokse. Så mange *kender* denne sandhed, og så mange integrerede og hæderlige mennesker samarbejder *bevidst* med Hierarkiets medlemmer, at kirkelig modstand og nedsættende udtalelser fra dem, der kun tænker konkret, er uden betydning. Mennesker udvikler sig fra doktrinær autoritet til direkte personlig og åndelig erfaring. De kommer under den direkte autoritet, som kontakt med Kristus og hans disciple, mestrene, altid indebærer. (POH e.145).

(11) I millioner af år har Hierarkiet stået tavst bag verdensbegivenhederne, optaget af det her nævnte arbejde – et arbejde som til sidst vil blive fortsat på det ydre fysiske plan, eksoterisk i stedet for esoterisk.

1. Hierarkiet står som en mur mellem menneskeheden og det ufatteligt onde. Glem ikke, når menneskeheden er således beskyttet, gælder denne beskyttelse også for alle de underliggende riger som det fjerde rige, menneskeriget, er makrokosmos for. Det ufatteligt onde, som kommer fra kosmiske kilder, behøver Hierarkiets trænede færdighed og Shamballas befaling for at blive hindret i at oversvømme kloden katastrofalt.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

2. Hierarkiet arbejder til stadighed på at vække bevidsthedsaspektet i alle former, så det bliver vågent, udvidet og intelligent anvendt.
3. Hierarkiet styrer verdensbegivenhederne, så vidt som menneskeheden vil tillade det (for menneskehedens frie vilje og frie beslutning må ikke ignoreres) således at den bevidsthed, der er ved at udfolde sig, kan udtrykke sig gennem de sociale, politiske, religiøse og økonomiske strukturer, som nu er ved at udvikle sig. De angiver retningen. De udsender lys. De indgiver dem der er i kontakt med dem visse ideer, og gennem denne indstrømning af ideer samt gennem åbenbaring øver de en afgjort indflydelse på tendensen i de menneskelige foretagender.
4. Hierarkiet styrer og kontrollerer, mere end man tror, de cykliske kulturer som udfolder sig og de heraf opståede civilisationer. Disse kan da frembringe de passende former, der er midlertidigt brugbare for menneskehedens frembrydende sjæl. Formatet af kulturer og civilisationer er specielt genstand for opmærksomhed.
5. Hierarkiet modtager og udsender energier og derfor kræfter fra Shamballa, med heraf følgende virkninger for Hierarkiet selv, og også med virkninger på menneskeheden og på sjælen i alle ting som findes i alle naturriger.
6. Hierarkiet modtager den esoteriske »Guds-ild« som afslutter cykler, ideologier, organisationer og civilisationer når det passende og rigtige tidspunkt er inde. Det sker for at give plads for det som er bedre og som vil vise sig at være mere relevant og ikke hæmmende for den vågnende bevidsthed og det frembrydende liv.
7. Hierarkiet forbereder mennesker til indvielse ved at:

   a. modtage dem i mestrenes ashramer,
   b. tilbyde deres disciple lejlighed til at tjene i forbindelse med den Plan der er ved at tage form,
   c. indvarsle, ved hjælp af periodens disciple, de nye retningslinjer for den træning der er nødvendig for indvielse. Enhver *stor* cyklus modtager nye former for den sam-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

me tidløse, fundamentale lære. Denne nuværende cyklus og meget af mit arbejde har forbindelse med dette. (EXH e.519-520; HF d.515-516).

(12)

I. Første planetariske center. . . . . Shamballa

virker gennem:

1. De syv stråler eller de syv ånder foran tronen.
2. Visse store formidlere.
3. Verdens Herres rådskammer.

II. Andet planetariske center. . . . . Hierarkiet

virker gennem:

1. De syv store mestre eller chohaner og deres ashramer.
2. De niogfyrre mestre fra de sekundære ashramer.
3. Hele summen af de underordnede ashramer.

III. Tredje planetariske center.. . . . . Menneskeheden

virker gennem:

1. Disciple i inkarnation – af alle syv stråletyper.
2. Den nye gruppe af verdenstjenere.
3. Hele summen af humanister, undervisere og mennesker af god vilje.

Dette er kun en rå skitse som ikke er helt korrekt; den vil imidlertid vise jer visse direkte linier af kontakt og forbindelser som *er* sande og som vil være tilstrækkelige til at give jer en generel idé om den nye samklang der etableres mellem de tre store planetariske centre, og som kræver nye tilpasninger. (EXH e.528-529; HF d.524-525).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(13) Hierarkiet er i dag en stor kæmpende gruppe, kæmpende for menneskets sjæl, bekæmpende alt hvad der blokerer udvidelsen af den menneskelige bevidsthed, bekæmpende alt hvad der begrænser den menneskelige frihed (jeg sagde ikke tøjlesløshed), og kæmpende for at fjerne de faktorer og barrierer som modarbejder Kristi tilbagekomst og Hierarkiets fremkomst som en fuldt fungerende gruppe på jorden. Der er intet svagt, vaklende, sentimentalt eller neutralt i Hierarkiets holdning; dette må menneskeheden forstå, ligesom den må regne med Hierarkiets styrke og indsigt så vel som dets kærlighed. (EXH e.550-551; HF d.545-546).

(14) Broderskabet er et fællesskab af sjæle, som er bevæget af det stærke ønske om at tjene, motiveret af en spontan impuls til kærlighed, oplyst af ét rent lys, forenet i hengivenhed og sammensmeltet i grupper af tjenende tænkere og belivet af ét livs energi. Dens medlemmer er organiseret for at fremme den Plan, som de bevidst kontakter og bevidst samarbejder med.

De liv som udfører det guddommelige sinds ideer, eksisterer i deres graduerede rangorden, og vi beskæftiger os ikke med detaljerne i deres grupperinger med undtagelse af den kendsgerning, at det planetariske broderskab er i telepatisk forbindelse med dem, der er ansvarlige for de planetariske betingelser i solsystemet, og derfor med det store råd i Shamballa. De er også i umiddelbar telepatisk kontakt med hinanden. De kræfter, der langsomt manifesterer sig gennem radioen, og de følsomme funktioner, der udvikles og fuldkommengøres ved radio og fjernsyn, er blot en respons i den fysiske materie på de fuldendte telepatiske kræfter og den »television«, som findes i sindet hos visdommens mestre. Glem ikke, at sådanne kræfter eksisterer naturligt i alle mennesker.

Den indre gruppe af mestre, som jeg er tilknyttet, arbejder ligeledes telepatisk med deres disciple, og disciplene i mindre grad med hinanden. (DNA1 e.23-24).

(15) Hierarkiet er i sin essens Verdens Herres gruppe; det er hans ashram. (DNA1 e.685).

Se også: (DNA2 e.63-64).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

66
Hierarkiet: Eksternalisering

(1) Den første indvielses prøver, hvad angår menneskeheden (verdensdisciplen), er næsten overstået, og tidspunktet for kristusfødselen, som et udtryk for det fjerde naturrige, og fuldbyrdelse af det fjerde skabende hierarkis arbejde er forestående. Heri er der ingen modsigelser, for fødselen kan vare længe, og formen kan gennemgå en smertefuld proces i lang tid, men Kristus vil blive født, og Kristi natur og hans bevidsthed vil trænge ind i og farve alle menneskelige anliggender. Det er denne betingelse – så nær og ønskværdig, forudsagt og ventet igennem så lang tid – der vil muliggøre Hierarkiets tilbagevenden og genoprettelsen af mysterierne.

Disse begivenheder afhænger ikke kun af, om menneskeheden er egnet til at skabe den rette baggrund, eller af det uundgåelige i selve evolutionsforløbet. Hierarkiets tilsynekomst, og det som dets medlemmer vil fuldbyrde, er først og fremmest forbundet med Hierarkiets eget indre liv og åndelige impulser, og har alt i alt ingen relation til menneskeheden. Hierarkiet følger sin egen åndelige udviklingsretning som en parallel aktivitet til de tjenester, det udfører på jorden i forbindelse med den planetariske evolution. Menneskene er så tilbøjelige til at betragte deres egne liv og skæbner samt menneskebevidsthedens udvikling som den eneste faktor af altoverskyggende betydning på jorden og i planetens evolutionære processer. Disse faktorer *er* betydningsfulde, men de er ikke de eneste vigtige faktorer, ligesom menneskeheden ikke står alene og isoleret. Menneskeheden indtager en midterposition mellem naturrigerne under og over det menneskelige, og hver af disse grupper af liv i udvikling har deres egen betydningsfulde skæbne – betydningsfuld for alt, hvad der findes inden for gruppens indflydelsessfære. De har valgt deres egne fremgangsmåder, metoder og veje til fuldbyrdelse. Ligesom det enkelte menneske skal lære kunsten eller videnskaben om relationer til andre mennesker og til hans omgivelser, sådan skal menneskeheden *som helhed* lære sin relation til det, der ligger over den, og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

foran den, og det der ligger under den, og det den har lagt bag sig. Det kræver en proportionssans, som kun kan opnås gennem det mentale princip i mennesket, dvs. de mennesker, der begynder at blive mentalt polariseret. Denne proportionssans vil åbenbare menneskenes plads på evolutionsstigen og føre dem frem til erkendelse af de andre naturrigers særlige skæbne og specielle mål, inklusive det femte naturrige, gudsriget, vor planets åndelige Hierarki.

Hierarkiet selv befinder sig også for tiden i en åndelig krise. Dets indviede står foran døren, der fører til den højere evolutions vej, og alle Hierarkiets medlemmer venter på at tage et samlet skridt fremad, som er parallelt med – på dets eget plan – det skridt fremad, som menneskeheden er bestemt til at tage.

Men, mine brødre, her er noget af interesse. Under den store lov om synteseskabende udtryk (som vi kalder loven om syntese, den lov der styrer det første guddommelige aspekt) må Hierarkiet bevæge sig fremad på en sådan måde, at bestræbelserne omfatter såvel det fysiske plan som de højere plan. Den aktivitet, der arrangeres, skal omfatte såvel den menneskelige evolutions tre verdener som den åndelige triades tre verdener. Glem ikke, at disse to verdener overlapper hinanden på det mentale plan, og det berettiger til det velkendte udtryk »de fem verdener for overmenneskelig evolution.« Derfor er det nødvendigt, at Hierarkiet træder frem og viser en forenet evne til at arbejde fra det fysiske plan og op til det højeste, før de samlet kan træde ind gennem døren til Vejen. For at tale symbolsk, er denne eksternalisering dvs. fremtræden af Hierarkiets medlemmer en tjeneste der er en offerhandling, men den er også en symbolsk gestus. Hierarkiet inkarnerer atter på jorden, og det er første gang siden den sidste inkarnation i atlantisk tid. Der er imidlertid tale om gruppeinkarnation og ikke de enkelte medlemmers inkarnation. Dette er måske en underfundig pointe, I har for vanskeligt ved at forstå.

Hierarkiets fremtræden og genoprettelsen af mysterierne er derfor ikke noget, der gennemføres for menneskehedens skyld, eller fordi menneskene har fortjent en tættere kontakt, har ret til en belønning eller nu er så åndelige, at Hierarkiet kan få

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

glæde og nytte af at hjælpe dem. Billedet er helt anderledes. Det, der træder frem i menneskenes bevidsthed som det vigtigste, er i virkeligheden sekundært i forhold til den hierarkiske krise, vi nu studerer. Tilsynekomsten på det fysiske plan, og det deraf følgende liv i tjeneste (som indebærer faktorer af overordentlig stor betydning for menneskene), er udtryk for den iboende åndelige impuls, som tilskynder Hierarkiet til at handle i to retninger, men med én samlet hensigt, der omfatter alle fem plan for overmenneskelig evolution, hvilket nødvendiggør en inkarnationsproces for den samlede gruppe.

Hierarkiet har sit eget liv og sine egne målsætninger og hensigter, sin egen evolutionære rytme og sine egne åndelige udvidelser, og det er ikke de samme som menneskerigets. Disse målsætninger og rytmer vil de tænkende mennesker blive mere fortrolige med, efterhånden som Hierarkiet nærmer sig det fysiske plan. (RI e.333-335).

(2) Vi arbejder og lever i de første stadier af den periode, hvor der gøres forberedelser til, at Hierarkiet kan træde frem i menneskenes verden. Denne fremtræden foregår indtil videre kun på de mentale plan, men når en tankeform af Hierarkiets ydre eksistens er skabt af menneskeheden selv, og når det påkaldende råb er intenst nok, da vil den store ashram langsomt komme til syne på det fysiske plan. (RI e.382).

(3) I mellemtiden er Hierarkiet ved at indstille sig på en meget tættere kontakt med menneskeheden og på en intern omorganisering, som vil gøre det muligt at lukke et større antal disciple ind i den store ashram. (RI e.383).

(4) Hierarkiets medlemmer kommer allerede nu – én for én – … frem på det fysiske plan. De er ikke erkendt som det, de er, men de går Faderens ærinde, udviser god vilje, søger at udvide menneskehedens horisont og forbereder dermed vejen for den, de tjener, Kristus, som er alle mestrenes mester og engles og menneskers lærer. (RC e.170; KT d.162).

(5) To ting må den interesserede forsker forstå i forbindelse med eksternaliseringen:

1. Senior medlemmer af Hierarkiet vil ikke blive de første som

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

vil foretage den nødvendige tilnærmelse. Under deres ledelse og nære overvågning vil denne tilnærmelse blive foretaget – i de tidlige stadier – af indviede af og under den tredje indvielsesgrad, og også af de disciple som vil blive valgt og udset til at være redskaber for deres bestræbelser og som derfor vil arbejde under deres ledelse. Det er først på de senere stadier, og når tiden er inde for Kristi tilbagevenden i genkendelig fysisk skikkelse med genindførelse af mysterierne til følge, at visse senior medlemmer af Hierarkiet vil træde frem og tage ydre og synlig fysisk kontrol med verdens anliggender. Tidspunktet for dette vil nødvendigvis afhænge af om de skridt lykkedes, som blev taget af medlemmer af Hierarkiet som ikke er så fremskredne.

2. Medlemmer af Hierarkiet, hvad enten de virker i de tidlige faser eller senere når den virkelige eksternalisering finder sted, vil fungere som medlemmer af menneskeslægten og ikke som proklamerede medlemmer af gudsriget eller det sjælenes rige vi kender som Hierarkiet; de vil beklæde embeder af forskellig art, de vil være politikere, forretningsfolk, økonomer, religiøse lærere eller gejstlige; de vil være videnskabsfolk og filosoffer, universitetsprofessorer og lektorer; de vil være borgmestre og forvaltere af alle offentlige etiske bevægelser. Den åndelige kraft i deres liv, deres klare, rene visdom, fornuften og det acceptable i deres foreslåede forholdsregler inden for det virkefelt de har valgt, vil være så overbevisende, at få hindringer vil blive lagt i vejen for deres forehavender. (EXH e.570-571; HF d.564-565).

(6) De eksternaliserede ashramer vil være specielt aktive på fire områder:

1. Skabe og vitalisere den nye verdensreligion.
2. Gradvis reorganisere den sociale orden – en orden fri for undertrykkelse, forfølgelse af minoriteter, materialisme og stolthed.
3. Offentlig indførelse af indvielsessystemet. Dette vil involvere vækst og forståelse af symbolisme.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

4. Uddannelse af disciple på det ydre plan og af menneskeheden i denne nye cyklus. (EXH e.700; HF d.689).
   Se også: (DNA2 e.408-411).

67
Horoskopet

(1) Et horoskop er ofte helt korrekt i sin beskrivelse af den uudviklede og endnu ikke vågne, men er helt forkert, når det gælder det højt udviklede menneske. (WM e.295; HM d.309).

(2) Et fremskredent menneske kan neutralisere planeternes indflydelse og i den grad beherske sit personlighedsliv, at sikre forudsigelser om aktiviteter og omstændigheder i tilværelsen ikke længere vil være mulige. Sjælen dominerer, planeterne ophører med at bestemme livet. (EA e.32; EA d.38).

(3) Efterhånden som mennesket udvikles, forbedres ligeledes til stadighed reaktionsmekanismen eller bevidsthedslegemerne. Hans reaktioner på den planetariske indflydelse og på de forskellige stjernebilleders energier ændrer sig derfor med samme stadighed, hvilket man må tage i betragtning. Det er som følge heraf væsentligt, at den moderne astrolog begynder at studere det pågældende menneskes udviklingstrin, *før* han stiller horoskopet. Han må forvisse sig om, hvor omtrent dette menneske befinder sig på udviklingsvejen. (EA e.69; EA d.71).

Se også: ASTROLOGI.

68
Humor

(1) Må jeg i ramme alvor give jer det paradoksale råd at arbejde i dyb alvor og alligevel på samme tid ikke arbejde for alvorsfuldt og ikke tage jer selv for alvorligt. De, som findes på den indre side og studerer verdensaspiranternes arbejde i dag, ser medfølende på aspiranterne og deres bekymring over egne mangler; de ser en uafbrudt og ivrig anstrengelse fra aspiranternes side på at »gøre sig til det, de burde være«, og alligevel ser

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

de på samme tid en nedslående mangel på sans for proportion og ingen sans for humor overhovedet. Jeg henstiller indtrængende, at I udvikler begge disse egenskaber. Tag ikke jer selv for alvorligt, og I vil opdage, at I frigør jer til at kunne arbejde mere uafhængigt og mere intenst. Tag Planen og opfordringen til tjeneste alvorligt, men spild ikke tid på stadig selvanalyse. (WM e.635; HM d.640-641).

(2) Der er to ting som enhver discipel må lære før eller siden, min broder. Den ene er evnen til at »sidde let i sadlen« (for at benytte et gammelt ordsprog) og den anden er at udvikle en sans for humor, en virkelig (ikke tvungen) evne til at le *af sig selv* og *med* verden. Dette er en af de kompensationer, der bliver dem til del, for hvem det lykkes at arbejde i lyset på det mentale plan. (DNA1 e.414).

69
Hylozoisme

(1) Denne teori anerkender ikke såkaldt uorganisk stof noget sted i universet, og betoner den kendsgerning, at alle former er opbygget af uendeligt små livsvæsener, der som helhed – stor eller lille – udgør ét livsvæsen, og at disse sammensatte livsvæsener forenet igen er en del af et endnu større livsvæsen. Således har vi sluttelig den store rækkefølge af livsvæsener, der manifesterer sig i større udtryk og når hele vejen fra det ganske lille livsvæsen, kaldet atomet (som videnskaben beskæftiger sig med), op til det umådeligt store atomare livsvæsen, som vi kalder et solsystem. (EP1 e.149; EP1 d.175).

(2) Hvad angår betydningen af ordet »liv« er vor opgave næsten uovervindelig, idet intet menneske har eller kan have nogen opfattelse af livets natur, før han har opnået den tredje indvielse. Dette gentager jeg med eftertryk for at indprente jer, at det er formålsløst at spekulere over dette emne. (EP1 e.150; EP1 d.175-176).

70

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Ideer og idealer

(1) Det er i *ideernes* sfære, at menneskeheden ikke er fri. … Så snart en idé bliver til et ideal, kan menneskeheden frit acceptere eller forkaste den, men ideer kommer fra en højere kilde og *påtvinges* menneskeslægtens bevidsthed, hvad enten menneskene ønsker dem eller ej. Af den brug, der gøres af disse ideer, (som af natur er guddommelige udstrålinger, der legemliggør den guddommelige plan for planetarisk fremskridt) afhænger det, om menneskehedens fremskridt vil ske hurtigt, eller om den forsinkes på grund af manglende forståelse. (DN e.7-8; NS d.15).

(2) Skønt materialismen stadig er udbredt, er der kun få mennesker, som ikke er besjælet af visse idealistiske forhåbninger, som de er rede til om nødvendigt at ofre noget for. Dette er et relativt nyt fænomen, som man nøje må notere sig. Store gudesønner har ned gennem tiderne altid været rede til at dø for en idé; i dag er det hele menneskemasser, der er rede dertil, og som har gjort det, hvad enten det gælder ideen om en overmenneskelig stat, et imperium eller en nation, eller en form for reaktion på den store nød i verden eller en ivrig dyrkelse af en eller anden af de gængse ideologier. Dette viser en fænomenal menneskelig præstation og en udtalt succes med Hierarkiets bestræbelser på at føre den menneskelige bevidsthed over til ideernes verden og videre til de højere og ikke-materielle værdier. (DN e.113-114; NS d.110-111).

(3) Til vort formål kan illusion forstås som en betegnelse for det udisciplinerede sinds reaktion på den nyligt kontaktede verden af ideer. Denne kontakt åbner sig fra det øjeblik, mennesket har koordineret sine legemer og bragt den lavere natur i berøring med den højere. Ideer kommer til os fra intuitionens plan. Sjælen oplyser sindets plan og intuitionens plan, så de står åbenbaret for hinanden, og deres indbyrdes forbindelse bliver derved synlig. Menneskets sind (som langsomt er ved at blive hans bevidstheds centrum og den vigtigste realitet i hans eksistens) bliver klar over denne nye og uopdagede verden af ideer, og han griber efter en eller anden idé eller gruppe af

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ideer, som han bestræber sig for at gøre til sin egen. For størstedelen af menneskene, og især for den almindelige mystiske type, er forståelsen af ideer først vag og uklar og ofte bygget på andres synspunkter. Den indre oplysning, der frembringes gennem den svagt etablerede sjælskontakt, synes for den uvante begynder at være et enestående under af livsvigtig betydning. De kontaktede ideer står for ham som store og yderst usædvanlige vidundere, der er livsnødvendige for menneskeheden.

Men sindet er stadig selvcentreret, kontakten svag og koordinationen usikker. Ideerne fornemmes derfor kun uklart. Men det *enestående* ved erfaringen, det bevidstgjorte indhold i disciplens sind, fører ham dybt ind i illusionens verden. Ideen eller ideerne som han har kontaktet er, hvis bare han kunne indse det, kun fragmenter af en meget større helhed. Det som han bringer til fortolkning er mangelfuldt. Ideen, som er dukket op i hans bevidsthed ved hjælp af hans delvist vækkede intuition, vil på mange måder blive forvrænget under sin nedstigning til hans hjernebevidsthed. Det, som han bringer til materialisering af ideen og dens omdannelse til en praktisk arbejdsplan, er endnu fuldstændig uegnet. Udrustningen er ikke tilstrækkelig til præcision. (GLA e.54-55; BLV d.55-56).

(4) Illusion viser sig sædvanligvis på syv måder:

1. *Gennem forkert perception af en idé.* Disciplen kan ikke skelne mellem en idé og et ideal, mellem en idé og en tankeform eller mellem et intuitivt og et mentalt begreb. …

   Årsagen er et uskolet, uoplyst sind.
   Kuren er skoling i raja yogaens teknik. …

2. *Gennem forkert fortolkning.*

   Årsagen er en overvurdering af egne mentale evner. Den mentale types forsyndelse, par excellence, er stolthed, og den farver alle aktiviteter i de tidlige stadier.
   Kuren er udvikling af en forsigtig ånd.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

3. *Gennem forkert tilegnelse af ideer.* Forkert tilegnelse af en idé beror på personlighedens dramatiserende evne og tendens til at hævde det lille selv. Det forleder mennesket til at annektere en idé som sin egen, at give sig selv æren for dens formulering og derfor at tillægge den overdreven stor betydning, fordi han betragter den som sin.

   Årsagen er en overvurdering af personligheden samt personlighedsreaktionernes upassende stempel på den opfattede idé og på alle, som forsøger at kontakte den samme idé.
   Kuren er et vedvarende forsøg på at decentralisere livet fra personligheden og centrere det i sjælen.

Jeg vil gerne på dette sted gøre én ting helt klart. Ideer kommer meget sjældent ind i verdensbevidstheden og ind i det menneskelige sind direkte fra de intuitive niveauer. Det tillader menneskets udviklingstrin endnu ikke. De kan kun komme fra intuitive niveauer, når der er en meget veludviklet sjælskontakt, en magtfuld kontrol over sindet, en skolet intelligens, et renset emotionelt legeme og en velfungerende kirteludrustning som resultat af ovenstående krav. Overvej dette.

De fleste ideer af en meget høj orden føres ned i disciplens bevidsthed af hans mester, idet overførslen sker via mental telepati … Desuden findes visse store ideer som energistrømme på det mentale plan, og de kan kontaktes og tvinges til legemliggørelse ved hjælp af disciples skolede opmærksomhed. Disse strømme af mental energi, som er farvet af en grundlæggende idé, er anbragt dér af Hierarkiet. Når de på denne måde kontaktes og opdages, er begynderen tilbøjelig til at betragte sin præstation fra et personligt synspunkt og tilskrive ideen sin egen visdom og kraft.

4. *Gennem forkert styring af ideer.* Grunden hertil er, at disciplen endnu ikke ser billedet som det er. Hans horisont er begrænset og hans åndelige syn myopisk. …

   Årsagen er en uudviklet og en ikke-inkluderende tænkeevne.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Kuren er træning af tænkeevnen til at være inkluderende, velforsynet og veludviklet set ud fra den moderne intelligens' synsvinkel.

5. *Gennem forkert integration af en idé.* Enhver discipel har en plan for sit liv og et eller andet valgt område for tjeneste. Hvis han ikke har et sådant område, er han ikke en discipel. … Alle de ideer, der fornemmes og kontaktes, behøver ikke nødvendigvis at være ideer som enhver discipel skal arbejde med. Dette indser disciplen ikke altid. Han tager derfor ideen op og forsøger at integrere den i sine planer og at arbejde med energier, som ikke passer til hans temperament. Han påtvinger sit mentale legeme en energistrøm som han ikke kan magte, og resultatet bliver katastrofalt. …

   Årsagen er det lille selvs trang til at gribe selvisk og begærligt, selvom disciplen ikke indser dette og er forblændet af forestillingen om sine egne uselviske interesser.
   Kuren er en ydmyg ånd.

6. *Gennem forkert legemliggørelse af ideer.* Dette hentyder først og fremmest til de vanskeligheder der møder de udviklede sjæle, som er i berøring med intuitionsverdenen … Ideen *er* kontaktet men iklædes mentalt stof på en forkert måde, hvorved den får en forkert start på sin vej til materialisation. …

   Årsagen er mangel på esoterisk skoling i skabende aktivitet.
   Kuren er anvendelsen af femte stråle metoder, der er det mentale plans metoder.

7. *Gennem forkert anvendelse af ideer.* Alt for ofte udsættes disciplen for denne form for illusion! Han kontakter en idé intuitivt og desuden intelligent … men anvender den forkert. (GLA e.57-64; BLV d.58-64).

   (5) På denne måde spiller tanker deres rolle, og problemet

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

vedrørende ideerne vil i tiltagende grad blive forstået, når den tid kommer, hvor vi har de skolede intuitive og tænkere, som vil være i stand til at arbejde direkte i begrebernes verden og (til gavn for menneskeheden) frembringe de idémønstre, efter hvilke der kan opbygges. Ved at påstå dette er jeg klar over, at man kan anklage mig for at overdrive og for at meddele det umulige, men tiden vil bevise sandheden af det, jeg her forudsiger. (ENA e.115; UNT d.121-122).

Se også: (DNA2 e.280-281).

71
Identitet

Men én ting kan vi være sikre på, og det er, at *identiteten hele tiden bevares*. … Under evolutionen udgør hver af os en del af et af de himmelske mennesker, der selv er de 7 centre i det større himmelske menneske, Logos. Men selvom vi er en del af helheden, mister vi alligevel ikke vores identitet. Vi er hele tiden individuelle bevidsthedsenheder, skønt ét med alt hvad der lever eller er. På samme måde mister vores logos heller ikke sin identitet, selvom han er en del af den siriske logos' bevidsthed. Den siriske logos udgør så igen et af de 7 store himmelske mennesker, som er centrene i ÉN OM HVEM INTET KAN SIGES' legeme. (CF e.571-572; KI d.543).

72
Illusion

(1) Problemet illusion beror på en sjælsaktivitet og er resultatet af alle manifesterede sjæles mentale aspekt. Det er sjælen som er indhyllet i illusion, og sjælen som ikke magter at se klart, før den har lært at lade sjælslyset strømme gennem illu-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

sionen ind i sindet og hjernen. (GLA e.21; BLV d.26).

(2) I meditation og ved at bruge tankekontrollens teknik vil verdens tænkere begynde at frigøre sig fra illusionens verden. Derfor den voksende interesse for meditation efterhånden som verdensblændværkets tyngde erkendes mere klart, og derfor det livsvigtige behov for den rette forståelse af hvordan tankekontrollen udøves. … Kun intuitionen kan nedbryde illusion, og der er derfor behov for at skole intuitive. I kan derfor tjene denne generelle sag ved at stille jer til rådighed for denne skoling. (GLA e.22-23; BLV d.27-28).

(3) Illusion er først og fremmest af mental kvalitet og karakteristisk for den mentale holdning hos de mennesker, som er mere intellektuelle end emotionelle. De er vokset fra blændværk i den almindelige forståelse af dette ord. Deres fejl ligger i misforståelse af ideer og tankeformer samt i fejlfortolkning. (GLA e.26; BLV d.31).

(4) I dag er illusionen så magtfuld at kun få mennesker, der er i besiddelse af en nogenlunde udviklet tænkeevne, ikke kontrolleres af disse kæmpemæssige illusoriske tankeformer, som har deres rødder i og belives af menneskemassernes lavere personlighedsliv og begærnatur. (GLA e.32; BLV d.36).

(5) Blændværk er, som vi har set, af ældre dato og er opstået tidligere end illusion. Det har kun lidt af den mentale kvalitet i sig og er den mest magtfulde kontrollerende faktor for de fleste mennesker. Målet med al skoling på discipelskabets vej frem til tredje indvielse er at frembringe den klare tænkning, der vil gøre disciplen fri for illusion og give ham den emotionelle stabilitet og ligevægt, som ikke levner mulighed for indtrængen af verdensblændværk. (GLA e.33; BLV d.37).

(6) Disciplen er offer for og, må vi håbe, den der opløser såvel blændværk som illusion, hvilket forklarer hans problems kompleksitet og hans vanskeligheders subtile karakter. Han må også (for at styrke og opmuntre sig selv) huske, at selv den mindste form for blændværk der spredes, og enhver illusion der erkendes og overvindes, »rydder vejen« for dem der følger efter og gør vejen lettere for hans meddisciple. Det er par excellence den store tjeneste, hvis aspekt jeg henleder jeres opmærksom-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

hed på. Derfor mine forsøg på i disse anvisninger at afklare dette spørgsmål.

Et af de problemer aspiranten konfronteres med, er problemet med i rette tid at opdage blændværk når det opstår, og at være bevidst om hvor blændværk truer hans vej, og hvor illusioner bygger en mur mellem ham og lyset. Det er meget at I har erkendt, at blændværk og illusion eksisterer. Langt de fleste mennesker er uvidende om deres tilstedeværelse. Mange af nutidens gode mennesker ser ikke problemet; de forherliger deres blændværk og anser deres illusioner for at være deres højt skattede og hårdt tilkæmpede ejendom. (GLA e.44-45; BLV d.47).

(7) Ved den rette indsats lykkes det en aspirant at kontakte sin sjæl eller sit ego. Gennem meditation, god hensigt og korrekt fremgangsmåde samt ønsket om at tjene og elske, opnår han koordination. Han bliver da klar over resultaterne af sit fremgangsrige arbejde. Hans sind er oplyst. En følelse af magt flyder gennem hans legemer. Han er, i det mindste midlertidigt, blevet vidende om Planen. Verdens behov og sjælens evne til at afhjælpe dette behov gennemstrømmer hans bevidsthed. Hans pligtopfyldenhed, hans trang til at ofre sig og hans rette hensigt forstærker den styrede tilstrømning af åndelig energi. Han véd, han elsker, han søger at tjene, og alle tre med mere eller mindre held. Resultatet af alt dette er, at han er mere optaget af følelsen af magt og af den rolle, han skal spille for at hjælpe menneskeheden, end af at virkeliggøre en passende og behørig sans for proportioner og åndelige værdier. Han overvurderer sin erfaring og sig selv. I stedet for at fordoble sine anstrengelser og på denne måde etablere en tættere kontakt med sjælenes rige og elske alle væsener dybere, begynder han at henlede opmærksomheden på sig selv, på den opgave han skal udføre og på den tillid, som mesteren og endog den planetariske Logos tilsyneladende viser ham. Han taler om sig selv; han gestikulerer og tiltrækker sig opmærksomhed, idet han kræver anerkendelse. Mens han gør dette bliver hans koordination stadig svagere; hans kontakt forringes og han indlemmes i rækken af de mange, som er bukket under for illusionen om

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

magtfølelse. Denne form for illusion er ved at blive mere og mere fremherskende blandt disciple og dem, der har taget de første to indvielser. Der er i dag mange mennesker i verden, som har taget den første indvielse i et tidligere liv. På et eller andet tidspunkt i den nuværende livscyklus, der gentager og sammenfatter begivenhederne fra en tidligere udvikling, når de igen til det punkt i deres virkeliggørelsesproces, som de tidligere opnåede. Betydningen af det opnåede og følelsen af deres ansvar og viden går op for dem. Igen overvurderer de sig selv, fordi de ser sig selv og deres opgaver som enestående blandt menneskesønnerne, og deres esoteriske og subjektive krav om anerkendelse dukker op og ødelægger det, der ellers kunne have været frugtbar tjeneste. Enhver bestræbelse af personligheden kan meget let forvrænge sjælens rene lys, der søger at strømme igennem det lavere selv. Enhver bestræbelse for at henlede opmærksomheden på det arbejde eller den opgave som personligheden har påtaget sig, forringer arbejdet og hæmmer mennesket i at udføre sin opgave; det fører til udsættelse af dens fuldførelse indtil det tidspunkt, hvor disciplen ikke kan være andet end en kanal, som kærlighed kan strømme og lys stråle igennem. Denne gennemstrømning og gennemstråling må være en spontan hændelse, der ikke indeholder nogen reference til det personlige selv. (GLA e.52-53; BLV d.53-54).

(8) Illusion er den måde, hvorpå begrænset forståelse og konkret viden fortolker sandheden ved at sløre og skjule den bagved en sky af tankeformer. Disse tankeformer bliver derfor mere virkelige end den sandhed, de slører og kontrollerer som følge deraf menneskets tilnærmelse til virkeligheden. (GLA e.240; BLV d.216).

(9) Illusion … Fænomenernes verden fornægtes ikke, men vi ser sindet fejlfortolke den og nægte at se den, som den virkeligt er. Vi anser denne fejlfortolkning som den store illusion. … Illusionens problem beror på en sjælsaktivitet og er et resultat af alle manifesterede sjæles mentale aspekt. Det er sjælen, der er indhyllet i illusion, og det er sjælen, der ikke er i stand til at se klart, før det tidspunkt er inde, hvor den har lært at lade sjælslyset strømme gennem illusionen ind i sindet og hjernen.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

… Illusion er først og fremmest af mental kvalitet og kendetegner den mentale holdning hos de mennesker, som er mere intellektuelle end emotionelle. De er vokset fra blændværk, som dette begreb sædvanligvis forstås. Det er misforståelse og fejlfortolkning af ideer og tankeformer, de gør sig skyldig i. (EP2 e.472-473; EP2 d.451-452).

(10) I er midt i inkarnationsprocessen; I følger den vej, I har valgt. Er der endnu ikke lys i det hus, I bygger? Er det et oplyst hus, eller er det et mørkt fængsel? Hvis det er et oplyst hus, vil I med dets lys og varme tiltrække alle omkring jer, og den magnetiske tiltrækning fra jeres sjæl, hvis natur er lys og kærlighed, vil frelse mange. Hvis I stadig er en isoleret sjæl, må I gå igennem rædslerne af en endnu mere fuldstændig isolation og ensomhed og betræde sjælens mørke vej alene. Alligevel er denne isolation, denne ensomhed og denne adskillelse i den mørke nat en del af den store illusion. Men det er en illusion, som den samlede menneskehed nu er nedstyrtet i som forberedelse til enhed, frihed og forløsning. Nogle har fortabt sig i illusionen og ved ikke, hvad der er virkelighed og sandhed. Andre vandrer frit i illusionens verden med det formål at frelse og opløfte deres brødre, og hvis I endnu ikke kan dette, vil I komme til at lære det. (EA e.343; EA d.311).

Se også: BLÆNDVÆRK; MAYA og IDEER OG IDEALER.

73
Indifferens
(Neutral holdning)

(1) Hvad er indifference? … Det betyder i virkeligheden at opnå en neutral holdning over for det, der betragtes som ikke-selvet; det indebærer en afstandtagen fra lighed; det markerer erkendelsen af en grundlæggende forskel; det betyder vægring ved at identificere sig med noget som helst andet end den åndelige virkelighed – i det omfang denne er sanset og kendt på et hvilket som helst givet punkt i tid og rum. Det er derfor noget meget stærkere og mere væsentligt end det der sædvan-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ligvis menes, når ordet benyttes. Det er aktiv afstandtagen uden nogen som helst koncentration på det, der tages afstand fra. (GLA e.262-263; BLV d.235-236).

(2) De, som er i forberedelse til indvielse, må lære at arbejde bevidst med blændværk; de må arbejde effektivt med den fremlagte sandhed, idet de ignorerer al smerte, lidelse eller mental tvivl, som er en naturlig følge af personlighedens oprør og begrænsning. De må kultivere den »guddommelige indifferens« over for personlige hensyn, som er det iøjnefaldende kendetegn hos den skolede indviede. (DNA1 e.27).

(3) Hvis jeg blev bedt om at nævne den overvejende og mest iøjnefaldende fejl hos discipelgrupper i denne tid, så ville jeg svare, at den giver sig udtryk i en forkert form for indifferens eller ligegyldighed, som fører til en næsten urokkelig fordybelse i deres personlige ideer og anliggender. (DNA1 e.82-83).

(4) Dit problem er ikke at blive fri for vanskeligheder, men ganske enkelt at være indifferent dvs. uberørt af, om de eksisterer eller ej. (DNA1 e.659).

(5) Lær denne *guddommelige indifferens*, som du behøver – indifferens over for dig selv og dine personlighedsinteresser, sympatier og antipatier, indifferens over for dine bekymringer, ængstelser og succeser. (DNA1 e.661).

Se også: UBUNDETHED og UPERSONLIGHED.

74
Indre træning

(1) Målet for al indre træning er at udvikle den esoteriske sans, og at udfolde den indre sensitive viden, som vil sætte et menneske i stand til at fungere ikke alene som en gudesøn i fysisk inkarnation, men som en gudesøn, der også besidder den bevidsthedskontinuitet, som gør det muligt for ham at være vågen på det indre plan såvel som aktiv på det ydre. Dette opnås ved at udvikle evnen til at være en trænet iagttager. (WM e.609; HM d.615).

(2) Mit grundmotiv (er) altid det samme: at vise livsprocessens gang og at stimulere den guddommelige videbegærlighed

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

og den sans for åndelige oplevelser og ivrig stræben efter fremskridt, der ligger latent i alle disciple, og som, når den først er vakt, vil sætte dem i stand til at vandre vejen tilbage med roligere og mere afklaret sind. Ellers vil den praktiske værdi af det, som jeg søger at meddele, overhovedet ingen betydning have. (EA e.202-203; EA d.188).

(3) Det indre liv må mere og mere leves på det mentale plan. Uafbrudt og uden afvigelse må den meditative holdning bevares – ikke et par minutter hver morgen eller på særlige tidspunkter af dagen, men konstant hele dagen igennem. Det beror på en vedvarende orientering mod livet og håndteringen af livet ud fra sjælens standpunkt. Det hentyder ikke til det, der ofte beskrives som at »vende ryggen til verden«. Disciplen står ansigt til ansigt med verden, men han ser den fra sjælens niveau, ser med klart syn på den menneskelige verdens anliggender. »I verden, men ikke af verden«, er den rette holdning – som Kristus har udtrykt det for os. I stigende omfang må det normale og kraftfulde liv hos den emotionelle, astrale og begærfyldte og forblændede natur styres og bringes i ro af sjælens liv, idet det virker gennem sindet. Emotionerne, som normalt er selvcentrerede og personlige, må forvandles til erkendelse af universalitet og upersonlighed. Det astrale legeme må blive til det organ, som sjælens kærlighed kan strømme igennem. Begær må give plads for aspiration, og denne må på sin side gå op i en højere enhed med gruppelivet og gruppens vel. Blændværk må give plads for virkelighed, og sindets rene lys må strømme til alle mørke steder i den lavere natur. (DNA1 e.50).

(4) Efterhånden som I udvider jeres evne til at forstå de nødvendige lektioner og lærer at træne jeres sind til at tænke i stadig større og mere abstrakte baner, så modtager I fra mig tilsvarende egnet undervisning. Begrænsninger med hensyn til at opfatte den modtagne sandhed ligger på jeres side og ikke på min. (DNA2 e.10-11).

75
Indvielse

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(1) Et menneske, som har taget den første indvielse, er derfor i bogstavelig forstand et menneske, som har taget det første skridt ind i det åndelige rige, idet det er gået ud af det nøje afgrænsede menneskerige og ind i det overmenneskelige. … Det er nu gået ind til det åndelige liv og har for første gang ret til at kalde sig et »åndeligt menneske« i den tekniske betydning af ordet. Mennesket er ved at vinde indpas i det femte eller afsluttende stadium af vor nuværende femfoldige udvikling. (IHS e.10; IMS d.26).

(2) Enhver indvielse markerer, at eleven i visdommens hal rykker op i en højere klasse, markerer, at den indre ild lyser klarere op, og at overgangen sker fra det ene polarisationspunkt til det andet; indvielse medfører virkeliggørelsen af en voksende enhed med alt levende og selvets essentielle enhed med alle selv. Den resulterer i en horisont, der til stadighed udvider sig, indtil den omfatter skabelsesområdet. Indvielse er en voksende evne til at se og høre på alle plan. Den er en forøget bevidsthed om Guds planer for verden og en større formåen til at gå ind i disse planer og fremme dem. Den er det abstrakte sinds mentale bestræbelse på at tage en eksamen. Den er den højest ansete klasse i mesterens skole og ligger inden for de sjæles rækkevidde, hvis karma tillader dem det, og hvis bestræbelser er tilstrækkelige til at opfylde hensigten.

Indvielse fører til bjerget, hvorfra visionen kan hentes, en vision om det evige nu, hvor fortid, nutid og fremtid eksisterer som en enhed. (IHS e.13; IMS d.28-29).

(3) Indvielse fører til den strøm, som, når først et menneske befinder sig i den, river ham med sig og bærer ham til fødderne af Verdens Herre, til fødderne af hans Fader i Himmelen, til fødderne af den trefoldige Logos.

… Indvielse fører gennem visdommens hal og lægger i et menneskes hænder nøglen til alle oplysninger, systemiske såvel som kosmiske, i progressiv rækkefølge. Den åbenbarer det skjulte mysterium, som ligger i solsystemets hjerte. Den fører fra den ene bevidsthedstilstand til den anden. Efterhånden som hver tilstand er blevet en bestanddel af den indviede, udvides horisonten, forlænges udsynet, og forståelsen omfatter mere og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

mere, indtil udvidelsen når et punkt, hvor selvet omfatter alle selv, inklusive alt, hvad der »bevæger sig og ikke bevæger sig«, således som det udtrykkes i et gammelt, helligt skrift. (IHS e.14; IMS d.29-30).

(4) Denne indvielsesceremoni markerer et stadium, der er nået. Den fremkalder ikke dette stadium, hvilket man så ofte fejlagtigt har troet. Den markerer ganske enkelt, at menneskehedens iagttagende lærere har lagt mærke til, at en elev har nået et bestemt punkt i udviklingen, hvilket medfører to ting:

1. En bevidsthedsudvidelse, der giver personligheden adgang til den visdom, som egoet har opnået, og ved højere indvielser adgang til monadens bevidsthed.
2. En kortvarig indre oplysning, hvorved den indviede ser den del af vejen, som venter forude, og som skal betrædes, og hvorved han bevidst tager del i evolutionens store plan. (IHS e.15; IMS d.30-31).

(5) Indvielse er et strengt personligt anliggende af universel tilpasning. Den beror på den indviedes indre opnåede resultat. Den indviede ved med sig selv, når begivenheden indtræffer og behøver ingen til at fortælle ham om den. … Det er absolut muligt for mennesker at virke på det fysiske plan og være aktivt optaget af verdenstjeneste, uden at de har nogen erindring om at have gennemgået indvielsesprocessen; og alligevel kan de have taget den første eller den anden indvielse i et foregående eller tidligere liv. … Et menneske vil måske bedre kunne afbetale en bestemt karma og udføre et bestemt arbejde for logen, hvis han i et eller andet jordeliv er fri for okkult arbejde og mystisk selvfordybelse. (IHS e.102; IMS d.114-115).

(6) Han må også udruste sit mentallegeme, således at det kan blive en fortolker og en formidler og ikke en hindrende faktor som hidtil. Han må ligeledes udvikle gruppeaktivitet og lære at arbejde på en koordineret måde med andre enheder. Dette er de vigtigste ting, som et menneske må udrette langs indvielsesvejen, men når han har arbejdet med dem, vil han finde vejen, den

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

vil vise sig tydeligt for ham, og han vil da tilslutte sig de videndes rækker. (IHS e.178; IMS d.186-187).

(7) Indvielse har karakter af et stort eksperiment, som vores planetariske logos udfører i denne runde. I tidligere og måske senere runder vil hele processen følge naturlovene. … Hele processen er frivillig, og et menneske kan – hvis det foretrækker det – følge den normale proces og bruge tidsaldre til at gøre det, nogle vælger at gøre på kortere tid gennem en forceringsproces. (CF e.829; KI d.766).

(8) For det iagttagende Hierarki er den delvise overvindelse af blændværk og undvigelse fra illusionens fulde herredømme bare tegn på, at et menneske er rede til indvielsesprocessen. (GLA e.126; BLV d.116).

(9) Kendetegnet for en indviet er, at han ikke interesserer sig for sin egen person, sin egen udvikling og sin egen personlige skæbne; alle aspiranter, der bliver accepterede disciple, må mestre denne teknik, der eliminerer selvinteresse. (EP1 e.xxi; EP1 d.22).

(10) Indvielse kan defineres på to måder. Det er først og fremmest det at træde ind i en ny verden af større dimension gennem udvidelse af menneskets bevidsthed, således at han kan indbefatte og omslutte det, som han i øjeblikket udelukker, og som han normalt adskiller sig fra i tanke og handling. For det andet er det den kendsgerning, at der ind i mennesket strømmer de energier, som er karakteristiske for sjælen – kun sjælen – kræfter af intelligent kærlighed og åndelig vilje. Det er dynamiske energier, og de påvirker alle, som er frigjorte sjæle. (EP2 e.12; EP2 d.23).

(11) Den opfattelse, der skal erstatte den eksisterende, handler om gruppeindvielse, og ikke om en enkelt aspirants indvielse. Tidligere valgte Hierarkiet – for at bringe tanken om indvielse ind i menneskenes sind – metoden (som nu er forældet) med at stille den oprigtige discipel indvielse i udsigt. De lagde i begyndelsen vægt på det særlige ved indvielse, på at den var en belønning, på dens ritual og ceremonier og på dens plads på evolutionsstigen. Eftersom indvielse nu er en kendsgerning, som mange har forstået og nogle opnået, er det i dag muligt at

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

afsløre det, der altid har været underforstået – at indvielse er en gruppebegivenhed. Hvis klar tænkning havde erstattet den selviske individuelle stræben, ville gruppeindvielse have været indlysende af følgende årsager, som er dybt rodfæstede og en forudsætning for hele situationen:

1. Sjælen er i sin natur gruppebevidst og har ingen individuelle ambitioner eller individuelle interesser, og den er overhovedet ikke interesseret i sin personligheds mål. Det er sjælen, der er den indviede. Indvielse er en proces, hvorigennem det åndelige menneske i personligheden bliver bevidst om sig selv som sjæl, med sjælsevner, sjælsrelationer og sjælshensigt. I det øjeblik et menneske erkender det, om det så kun er i lille målestok, er det gruppen, han er bevidst om.
2. Kun det menneske, hvis identitetsfølelse begynder at udvikle sig og at blive inklusiv, kan »tage indvielse« (som det fejlagtigt kaldes). Hvis indvielse var en rent personlig præstation, ville den kaste mennesket tilbage i den separatistiske bevidsthed, som han netop stræber efter at komme fri af. Det ville ikke være et åndeligt fremskridt. Alle skridt på indvielsesvejen øger gruppeerkendelse. Indvielse er dybest set en ekspanderende række inklusive erkendelser.
3. Indvielse giver aspiranten adgang til medlemskab af Hierarkiet. Det indebærer, esoterisk set, opgivelse af alle separatistiske personlighedsreaktioner gennem en række progressive forsagelser. De kulminerer ved den fjerde indvielse …

Efterhånden som den indviede går fra den ene indvielse til den anden, går det lidt efter lidt op for ham, hver gang han tager et skridt frem på Vejen, eller trænger ind i mysteriernes hjerte sammen med dem, der befinder sig på samme evolutionstrin, og som arbejder sammen med ham mod det samme mål, at han ikke er alene, og at det er en fælles indsats der ydes. Det er i virkeligheden en ashrams grundtone, der betinger dens sammensætning. Den består af disciple og indviede på forskellige trin i indvielsesforløbene. De er nået til deres ashramiske bevidsthedstrin *sammen*, og de vil fortsætte *sammen*, indtil de

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

når den fuldkomne frigørelse. Det sker, når det kosmisk fysiske plan synker ned under bevidsthedens eller den sensitive opmærksomheds tærskel og ikke længere indeholder noget som helst af interesse for den indviede. (RI e.341-342).

(12) Ingen får adgang (gennem indvielsesprocessen) til Kristi ashram (Hierarkiet) før grupperelationer og gruppeaktiviteter er blevet grundlæggende i hans tænkning og levemåde. Nogle velmenende aspiranter fortolker gruppeideen som en instruktion til dem om, at de skal bestræbe sig på at danne grupper – deres egen gruppe eller egne grupper. Det er ikke den idé, der fremsættes i Vandbærerens tidsalder, der i dag er så nær. Det *var* fremgangsmåden i Fiskenes tidsalder, der nu er forbi. Nu er fremgangsmåden en helt anden. Intet menneske forventes i dag at stå som centrum i sin lille verden og arbejde for at blive et brændpunkt i en gruppe. Nu består hans opgave i at opdage den gruppe af aspiranter, han skal knytte sig til, og som han skal gå sammen med på indvielsesvejen – et helt andet og langt vanskeligere forhold. (RI e.344).

(13) En ashram består af disciple og indviede på alle evolutionstrin og af alle grader og rang. De samarbejder alle i perfekt harmoni, og selv om de står alene på hvert deres trin og grad, er de dog forenet med alle de andre. Hver især har en egen etableret forbindelse, et eget kodet telepatisk samspil og en fælles okkult diskretion og tavshed, der beskytter den ene grads hemmeligheder og viden mod den anden, og mod den der ikke er moden. På samme måde vil en aspirant, når han på det fysiske plan forsøger at finde dem som med ham vil dele mysteriet eller ekspansionen ved hans næste skridt, opdage sin egen gruppe, og han vil opdage, at den består af nogle, der ikke har nået hans eget trin i visdom, og af nogle, der allerede er langt foran ham. Han vil på samme tid blive trukket ind i en kraft-hvirvel og i et tjenesteområde. Tænk dette igennem. På den måde vil han lære de lektier, der kræves af den, som skal arbejde i en ashram, og han vil vide, hvordan han skal være over for dem, som endnu ikke kan dele de sandheder med ham, som han kender, og over for dem, der er trængt dybere ind i mysterierne, end han selv er. (RI e.346).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(14) Indvielse er så ofte blevet fremstillet som en ceremoni, at jeg har følt det nødvendigt at imødegå denne forkerte fremstilling. Hvis I skal forstå det, jeg vil sige, må I udvise al den oplyste forståelse, I er i besiddelse af.

Indvielse er kun en ceremoni, for så vidt der indtræffer et højdepunkt i indvielsesprocessen, hvor disciplen på overvældende måde bliver bevidst om Hierarkiets medlemmer og sin egen stilling i relation til dem. Denne erkendelse symboliserer han for sig selv – successivt og i stadigt større omfang – som en stor rytmisk ceremoni med en fremadskridende åbenbaring, hvori han som kandidat er centrum på den hierarkiske scene. …

Jeg siger ikke, at den undervisning, der blev givet tidligere af forskellige okkulte grupper eller i min bog *Indvielse, menneskelig og solar*, ikke er korrekt eller ikke fortæller nøjagtigt, hvad kandidaten *tror* er foregået. Det jeg forsøger at udtrykke er, at det ceremonielle aspekt skyldes disciplens tankeformskabende evne … (RI e.530-531).

(15) Indvielsesprocessen er i virkeligheden resultatet af tre energiers aktivitet:

1. Den energi, disciplen sætter i gang, når han søger at tjene menneskeheden.
2. Den energi, der bliver tilgængelig for disciplen, efterhånden som det lykkes ham at bygge antahkaranaen.
3. Energien fra den hierarkiske ashram, som han er ved at blive »absorberet« eller integreret i.

Det er disse tre energier, med hver sin udtryksmåde og med hver sin skabelse af specifikke resultater, som virkeliggør eller iværksætter indvielsesprocessen; disse energier fremkaldes af disciplen selv, og deres tiltagende styrke og kapacitet til at åbenbare afhænger stort set af disciplens beslutning, hensigt og vilje, og af hans vedholdenhed og åndelige integritet. Det er gennem hans forståelse af ordet »proces«, at disciplen opdager den virkelige betydning af det okkulte udsagn, at »før et menneske kan betræde Vejen, må han selv blive Vejen«. Disciplen finder i tiltagende grad ud af, hvad det vil sige at være en ska-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

bende formidler, der anvender de mentale skabende evner og i stadig højere grad (efterhånden som han skaber) efterlever skaberens, Verdens Herres, plan. (RI e.534-535).

(16) Perioder med søgen, perioder med smerte, perioder med ubundethed og perioder med åbenbaring skaber fusions- og spændingspunkter samt energiprojektion – sådan er historien om indvielsesvejen.

Indvielse er i virkeligheden et navn man har givet åbenbaringen af den nye vision, som hele tiden drager disciplen videre mod større lys; det er ikke noget, der tildeles eller gives ham. Det er en proces med *lys*-erkendelse og *lys*-anvendelse for at kunne træde ind i et endnu klarere lys. Historien om evolutionsvejen handler om at gå fremad fra et svagt oplyst område i den guddommelige manifestation til et område med overjordisk herlighed. (RI e.538).

(17) Det er erkendelsen af de forskellige »lys« på den oplyste vej, der viser, at aspiranter er rede til indvielse. Den indviede træder ind i lyset på en særlig måde; det gennemstrømmer hans natur alt efter hans udvikling på ethvert givet punkt i tid og rum; det sætter ham i stand til at kontakte og se det hidtil usete, og på baggrund af den nyligt erhvervede viden at styre sine skridt videre frem.

Jeg taler ikke i symboler her. Alle indvielser dæmper det lys, der allerede er tilegnet og anvendes, og derefter indhylles den indviede i et højere lys. Hver indvielse sætter disciplen i stand til at opfatte et for ham hidtil ukendt guddommeligt bevidsthedsområde, som, når disciplen har gjort sig fortrolig med det og dets særlige fænomener, dets vibrations kvalitet og indbyrdes forbindelser, bliver det normale erfarings- og aktivitetsområde for ham. Sådan (om jeg så må sige) »bliver de levende formers og de formløse livs verdener hans egne«. Atter træder dualitet ind i hans mentale opfattelse, for han kender nu det oplyste område, hvorfra han kom til spændings- eller indvielsespunktet; gennem indvielsesprocessen opdager han et nyt og mere strålende oplyst område, som han nu kan træde ind i. Det indebærer ikke, at han forlader det aktivitetsområde, han tidligere har arbejdet og levet i; det betyder blot, at han står over

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

for nye ansvarsområder og muligheder, fordi han – ved sin egen indsats – er i stand til at se mere lys, at vandre i større lys, at vise sin kapacitet mere fyldestgørende end hidtil i det stærkt udvidede område for muligheder.

Indvielse er altså en konstant fusion af de lys, som den indviede gradvis træder ind i, og som sætter ham i stand til at se fremad, dybere og mere omfattende. (RI e.539-540).

(18) Indvielse er en voksende erfaring, hvorved der opnås et spændingspunkt. Når den indviede fastholder spændingspunktet, ser han, hvad der ligger forude. *Indvielse tillader en gradvis indtræden i den skabende Logos' sind*. Denne definition er måske en af de vigtigste, jeg nogensinde har givet. Tænk over mine ord. …

Ligesom energi er grundlaget for hele vor manifesterede verden, er indvielse en bevidsthedstilstand, hvor den fuldt forberedte discipel anvender de (på indvielsestidspunktet) tilgængelige energier for at tilvejebringe ændringer i bevidstheden af betydningsfuld og åbenbarende natur. Hver indvielse sætter den indviede i stand til at kontrollere bestemte beslægtede energier, og gør det muligt for ham at blive stadigt dygtigere til at håndtere disse energier. Hver indvielse giver ham en forståelse af den beslægtede energi og dens aktivitetsområde. Hver indvielse afslører for ham den kvalitet og den type af stimulation, der skal fremkaldes, når den er bragt i kontakt med en speciel stråleenergi. Hver indvielse etablerer en forbindelse mellem den indviede og den involverede stråleenergi, sådan at han (ligegyldigt hvad hans sjæls- eller personlighedsstråle måtte være) kan arbejde med alle strålernes kvalitet og skabende aspekt. Det vedbliver dog at være lettere for ham at arbejde på sin egen sjælsstråle, og senere med monadestrålen – en af de tre store aspektstråler. (RI e.557-558).

(19) Mange, der læser disse instruktioner og studerer de bøger, jeg har skrevet, er ved at forberede sig til en eller anden indvielse, og hele emnet bør derfor have jeres store interesse. I bør afgøre (i det mindste forsøge på det) hvilken indvielse der ligger foran jer, og derefter finde frem til alt, hvad I har mulighed for om den, og om dens forudsætninger ved at bestræbe jer

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

på rent praktisk at anvende den information, I får. I bør også afgøre, om det jeg meddeler jer er sandt eller ikke, og hvis I finder det er sandt, har det betydning for jeres fremtidige fremskridt, og I bør stræbe efter at opnå et vist mål af virkelig forståelse. (RI e.669).

(20) Indvielse er i virkeligheden ikke den mærkelige blanding af selvtilfreds opnåelse, ceremonier og hierarkisk anerkendelse, sådan som den fremstilles af de større okkulte grupper. Det er langt mere en proces med overordentligt hårdt arbejde, hvorigennem den indviede bliver til det, han er. Den kan måske omfatte hierarkisk anerkendelse, men ikke i den sædvanligt skildrede form. Den indviede opdager, at han er i selskab med dem, der er gået forud for ham, og han afvises ikke, men ses og bemærkes og sættes så til at arbejde.

Indvielse indebærer også en række frigørelser, der fører til opnåelse af større frihed fra det, der ligger bag hans erfaring. Den fører med sig tilladelse (sjælspåbudt eller -givet) til at fortsætte på VEJEN. Disse friheder er resultatet af ubundethed, harmløshed og skelnen. Samtidig underbygger og muliggør disciplinen det nødvendige hårde arbejde, der kræves for at passere gennem graderne. Alle fire teknikker (for det er det, de er) indledes af en række desillusioner som, når de er erkendt og forstået, ikke giver aspiranten andet valg end at fortsætte ind i større lys.

Jeg vil gerne have, at I studerer indvielse set fra en synsvinkel om frigørelse, idet I ser det som en proces med vanskeligt opnåede friheder. Dette grundlæggende aspekt af indvielse knytter – når det forstås af den indviede – en fast forbindelse mellem erfaringerne hos den indviede og hele menneskeheden, hvis fundamentale kamp er opnåelse af den frihed »hvorved sjælen og dens evner kan udfoldes og alle mennesker blive fri på grund af deres individuelt opnåede frihed«. (RI e.685).

(21) Den indviede må i mindre skala ligeledes lære at arbejde bag scenen, ukendt, ikke anerkendt og ikke hyldet. Han må ofre sin identitet til fordel for ashramens og dens medarbejderes identitet, og senere til fordel for hans arbejdende disciples identitet ude i det daglige livs verden. Han indfører de

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

nødvendige aktiviteter og frembringer de nødvendige tilpasninger, men han modtager ingen belønning bortset fra den belønning, som det er at se sjæle blive frelst, liv blive genoprettet og menneskeheden blive ledt videre frem på vejen tilbage. (DNA2 e.288).

Se også: »Undervisning om Indvielse« (DNA2 e.243-439.

76
Indvielse: Aspiranter til

(1) Der er stor forskel mellem betegnelserne »aspirant til vejen« og »ansøger til indvielse«. Den, som higer og stræber efter discipelskab, har på ingen måde forpligtet sig til den samme bestemte holdning og disciplin som den, der ansøger om indvielse, og han kan, hvis han vælger det, gå prøvestadiets vej ligeså længe, som han vil. Det menneske, som søger indvielse, er i en anden situation, og når først han har ansøgt derom, må han lægge sit liv i faste rammer, og under streng kontrol, hvilket er frivilligt i disciplens tilfælde. (IHS e.192; IMS d.199).

(2) Disciplens mentale holdning må være den, at han ikke bekymrer sig, om hvorvidt han tager indvielse eller ej. Selviske motiver må ikke spille ind. Kun de ansøgninger, som når mesteren gennem den energi, der frembringes ved rene altruistiske motiver, bliver af ham givet videre til Hierarkiets optegnende engel; kun de disciple, der søger indvielse på grund af den større evne til at hjælpe og velsigne, som dette medfører, vil få svar på deres ansøgning. … De, som er ivrige efter at tjene, de, som føler sig tyngede af verdens nød … banker på og får svar …

Når det lavere liv på det fysiske plan er frugtbargjort, det emotionelle stabiliseret, og det mentale transmuteret, kan intet forhindre, at klinken på døren løftes, og disciplen passerer igennem. (IHS e.193-194; IMS d.200-201).

(3) Mange mennesker, som blot stræber efter at blive indviet, betragtes allerede som indviede. Men de er ikke virkelige indviede. Det er disse velmenende mennesker, hvis mentale

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

forståelse er større end deres personligheds evne til at praktisere. Det er dem, som er i berøring med kræfter, de endnu ikke er i stand til at håndtere og beherske. De har gjort en stor del af det nødvendige arbejde for indre kontakt, men har endnu ikke tilpasset den lavere natur. De er derfor ude af stand til at udtrykke det, som de inderst inde forstår og til en vis grad virkeliggør. Det er de disciple, der taler for meget, for gerne og for egocentrisk, og som præsenterer verden for et ideal, de virkeligt arbejder hen imod, men som de endnu ikke er i stand til at materialisere på grund af deres udrustnings utilstrækkelighed. (EP2 e.13; EP2 d.24).

(4) Den største hindring hos den almindelige indviede er ladhed eller langsomhed. Tænk over det. (RI e.156).

77
Indvielse: Første (Fødslen)

(1) Ved den første indvielse må egoets kontrol over det fysiske legeme have nået en høj grad af fuldbyrdelse. »Kødets lyster«, som det hedder ifølge den kristne terminologi, må være overvundet; frådseri, druk og tøjlesløshed må ikke længere have indflydelse. Den fysiske elemental vil ikke længere få sit krav opfyldt. Kontrollen må være fuldstændig og fristelserne må være overvundet. Lydighed som en generel holdning over for egoet må være opnået, og beredvillighed til at adlyde må være meget stærk. Kanalen mellem det højere og det lavere er udvidet, og kødets lydighed er praktisk talt automatisk. (IHS e.82-83; IMS d.95).

(2) Efter denne (første) indvielse undervises den indviede hovedsagelig i kendsgerningerne om det astrale plan; han skal stabilisere sit emotionelle legeme og lære at arbejde på det astrale plan med den samme lethed og ubesværethed som på det fysiske plan. Han bliver sat i forbindelse med de astrale devaer; han lærer at styre de astrale elementaler; han må fungere med lethed på de lavere underplan, og værdien og kvaliteten af hans

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

arbejde på det fysiske plan bliver af større og større betydning. Han forlader ved denne indvielse lærdommens hal og går ind i visdommens hal. På dette tidspunkt lægges der udpræget vægt på hans astrale udvikling, skønt hans mentale udrustning vokser støt. … En lang periode over mange inkarnationer kan gå, førend beherskelsen af det astrale legeme er bragt til fuldkommenhed, og den indviede er rede til at tage det næste skridt. (IHS e.84; IMS d.97).

(3) Den første indvielse ligger inden for manges rækkevidde, men den nødvendige målrettede stræben og den stærke tro på virkeligheden forude, parret med en beredvillighed til at ofre alt frem for at vende om, virker afskrækkende på de fleste. Hvis denne bog ikke tjener andet formål end at anspore en eller anden til at gøre en fornyet overbevisende indsats, vil den ikke være skrevet forgæves. (IHS e.111; IMS d.123-124).

(4) Den første indvielse står helt enkelt for begyndelse. En vis struktur af ret levevis, tænkning og adfærd er blevet opnået. Den form, som Kristus skal anvende, er blevet konstrueret, og nu skal denne form belives og bebos. Kristus-livet træder ind, og formen bliver levendegjort. (WM e.352; HM d.366).

(5) Kun meget lidt egoisk kontrol behøver at gøre sig gældende, når den første indvielse har fundet sted. Denne indvielse viser ganske enkelt, at sjælslivets kim har vitaliseret det indre åndelige legeme, det indre åndelige menneskes klædning, og givet det liv og eksistens. Dette vil til sidst sætte mennesket i stand til ved den tredje indvielse at træde frem som et »fuldvoksent menneske i Kristus« … Mellem første og anden indvielse kan der, som det ofte er blevet nævnt, hengå megen tid, og megen forandring må udvirkes under de mange stadier af discipelskabet. (EP2 e.14; EP2 d.24-25).

(6) (Strubecentret) har relation til den første indvielse og udviser stor aktivitet, når mennesket er nået frem til dette erfaringsniveau, hvilket i denne tid er tilfældet for størsteparten af aspiranter og disciple på prøve. (Glem ikke, at Hierarkiet rent teknisk betragter den tredje indvielse som den første af de store indvielser. Mestrene betragter den første indvielse som et tegn på, at Vejen kan betrædes). (EH e.152; EH d.150).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(7) Mange tusind mennesker i nutidens verden har taget første indvielse og er orienteret mod det åndelige liv og mod at tjene deres medmennesker. Deres liv lader imidlertid ofte meget tilbage at ønske, og det er tydeligt, at sjælen *ikke* konstant har kontrollen. Der foregår stadig en stor kamp for at opnå renselse på alle tre niveauer. Disse indviedes liv er fulde af fejl, og de er meget uerfarne, og i denne specielle cyklus gøres der en stor indsats for at opnå sjælsfusion. Når den er opnået, tages den tredje indvielse (den første, hierarkisk set). (RI e.385).

(8) Et eksempel på hvor langsomt oplysningerne trænger igennem fra indvielsesplanet til den fysiske hjerne er, at meget få aspiranter og disciple registrerer *det faktum*, at de allerede har taget den første indvielse, fødslen af Kristus i hjertets dyb. At de har taget den kan bevises ved, at de med fuldt overlæg betræder Vejen ved deres kærlighed til Kristus – uanset hvad de kalder ham – og ved deres indsats for at tjene og hjælpe deres medmennesker; de bliver imidlertid stadig overraskede over at høre, at den første indvielse ligger bag dem. (RI e.436-437).

(9) Man kan gå ud fra, at alle oprigtige og sande aspiranter og disciple, der ufravigeligt arbejder for åndelig fremgang (med rent motiv), og som urokkeligt er orienteret mod sjælen, har taget første indvielse. (RI e.484).

(10) Energien og udstrålingen fra herren for den syvende stråle bliver mere og mere magtfuld i de tre verdener.

Når en stråle kommer ind, fører det altid til en periode, hvor indvielsesaktiviteten intensiveres, og det er, hvad der sker i dag. Den vigtigste virkning, hvad angår menneskeheden, er muligheden for at kunne præsentere den første indvielse for tusinder af aspiranter og ansøgere. Mennesker kan i dag i stor målestok og i masseformation gennemgå fødselsindvielsens erfaring. Tusinder af mennesker kan opleve kristusfødselen i sig selv og erfare, at kristuslivet, kristusnaturen og kristusbevidstheden er deres. … Erfaringen behøver ikke at blive udtrykt i okkulte vendinger, og vil i størstedelen af tilfældene heller ikke blive det. Den enkelte indviede, som tager denne indviel-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

se, er bevidst om de store ændringer i sin holdning til sig selv, til sine medmennesker, til omstændighederne og til sin fortolkning af begivenhederne i livet. Dette er de særlige reaktioner, der ledsager den første indvielse; en nyorientering i livet og en ny tankeverden registreres af den indviede.

… Hver indvielse betyder et skridt frem i vækst og en udvikling af denne nye faktor i menneskets bevidsthed og udtryk, og det fortsætter indtil tredje indvielse, hvor det »fuldvoksne menneske i Kristus« træder frem. (RI e.569-570).

(11) Livet for indviede med den første indvielse kommer nu under styring af kristusbevidstheden, som er en bevidsthed om ansvar og tjeneste. De indviede findes nu i tusindvis, og der vil være millioner af dem, når vi når år 2025. Hele denne reorientering og udvikling vil være resultatet af den syvende stråles aktivitet og påvirkningen af dens udstråling på menneskeheden. (RI e.571).

(12) Den første indvielse betegner begyndelsen på et fuldstændigt nyt liv og en fuldstændig ny måde at leve på. Den betegner begyndelsen på en ny tænkemåde og på bevidst opfattelse. Personlighedens liv i de tre verdener har i æoner næret kimen til dette nye liv og næret den lille bitte lysgnist i den lavere naturs relative mørke. Denne proces er ved at blive afsluttet, selv om den på dette tidspunkt ikke er helt ophørt, for det »nye menneske« skal lære at gå, tale og skabe. Imidlertid bliver bevidstheden nu fokuseret andre steder. Det fører til megen smerte og lidelse, indtil det endelige valg er foretaget, og man på ny har viet sig til tjeneste; derefter er den indviede rede til at gennemgå dåbsindvielsen. (RI e.667).

(13) Alle sande aspiranter har taget den første indvielse. Denne kendsgerning antydes ved deres intensive kamp for at vokse i det åndelige liv, at følge vejen for målbevidst orientering hen imod åndens liv og at leve i lyset fra denne ånd. (DNA1 e.716).

78
Indvielse: Anden

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(Dåben)

(1) Når først den anden indvielse er taget, gøres hurtige fremskridt, idet den tredje og fjerde indvielse sandsynligvis følger efter hinanden i det samme liv eller i det næste.

Den anden indvielse udgør den *krise*, der består i at beherske det astrale legeme. Ligesom kontrollen over det faste fysiske legeme blev bevist ved den første indvielse, bevises her på tilsvarende måde kontrollen over det astrale. Begærets ofring og død har været det tilstræbte mål. Selve begæret er blevet overvundet af egoet, og der ønskes kun det, som er godt for helheden og på linie med egoets og mesterens vilje. Den astrale elemental beherskes, det emotionelle legeme bliver rent og klart, og den lavere natur dør hurtigt hen. På dette tidspunkt tager egoet på ny et fast greb om de to lavere legemer og bøjer dem ind under sin vilje. Trangen og længslen efter at tjene, elske og gøre fremskridt bliver så stærk, at der sædvanligvis ses en hurtig udvikling. Dette forklarer, hvorfor denne indvielse og den tredje ofte (skønt ikke nødvendigvis) følger efter hinanden i ét enkelt liv. I denne periode af verdenshistorien har evolutionen fået en sådan stimulus, at stræbende sjæle, som opfatter menneskehedens skrigende nød, ofrer alt for at afhjælpe denne nød.

På den anden side må vi ikke begå den fejl at tro, at alt dette har det samme forløb og foregår i nøjagtig samme rækkefølge og på de samme stadier. Meget af det gøres samtidig og i samklang, thi det er et langsomt og hårdt arbejde at lære beherskelsens kunst, men i intervallet mellem de tre første indvielser må der nås og fastholdes et bestemt punkt i udviklingen af hvert af de tre lavere legemer, førend en yderligere udvidelse af kanalen uden risiko kan tillades. Mange af os, der går prøvestadiets vej, arbejder nu på alle tre legemer. (IHS e.84-85; IMS d.97-98).

(2) Den anden indvielse betegner krisen ved at opnå kontrol over det astrale legeme. (WM e.353; HM d.366).

(3) For at tage den anden indvielse *skal* (disciplen) bevise emotionel kontrol. Han erkender også, at han må have en vis viden om de åndelige energier, der kan sprede blændværk, samt

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

en forståelse af den teknik, hvorved en oplysning fra sindet – der overfører sjælens lys – kan sprede dette blændværk og således »rense atmosfæren«, i teknisk betydning.

Jeg skal måske understrege, at ingen indviet hidtil har vist fuldstændig kontrol i perioden mellem en indvielse og den næstfølgende. Den mellemliggende periode betragtes som »en cyklus til fuldkommengørelse.« Det, man er ved at lægge bag sig og underordne den højere virkeliggørelse, bliver langsomt domineret af energier, som skal frigøres i den indviedes bevidsthed ved den indvielse, han er blevet forberedt til. Denne mellemperiode er altid yderst vanskelig.

Indvielsesprocessen mellem første og anden indvielse er for mange den værste tid med sorg, vanskeligheder, forståelse af problemer samt en konstant indsats med at »rense sig selv« (som det okkult kaldes), som disciplen til enhver tid er underlagt. Udsagnet om, at målet for den indviede er »at rense sig selv« er måske den mest rammende og oplysende af alle mulige definitioner af den opgave, der skal udføres. Stormen, der er vækket af hans emotionelle natur, de mørke skyer og tåger han konstant vandrer i, og som han har skabt i løbet af hele inkarnationscyklussen, alt dette skal renses væk, for at den indviede kan sige, at det astrale plan ikke længere eksisterer for ham, og at alt, hvad der bliver tilbage af det gamle og stærke aspekt af hans væsen, er aspiration, en sensitiv respons på alle guddommelige livsformer, og en form som det laveste aspekt af guddommelig kærlighed, den gode vilje, uhindret kan strømme igennem. (RI e.577-578).

Vi bør huske, at menneskemasserne kan og vil tage første indvielse, men at en meget stor gruppe aspiranter (meget større end man er klar over) vil gennemgå den anden indvielses erfaring, den rensende dåb. (RI e.579).

(4) Medlemmer af den nye verdenstjenergruppe bør se godt efter alle dem, der viser tegn på at have gennemgået »fødsels« erfaringen og hjælpe dem mod større modenhed. De bør antage at alle, der virkelig elsker deres medmennesker, som er interesseret i den esoteriske lære, og som forsøger at disciplinere sig for at kunne opnå større skønhed i livet, er indviede og har

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

gennemgået den første indvielse. Når de opdager dem, som søger mental polarisering, og som viser et ønske og en aspiration efter at tænke og at vide, og desuden har kendetegnene for dem, der har taget første indvielse, så kan de sandsynligvis relativt sikkert antage, at disse mennesker har taget anden indvielse eller er lige ved at gøre det. Deres pligt er da klar. Det er ved hjælp af denne nøje iagttagelse fra verdenstjenernes side, at den nye gruppes rækker fyldes. I dag er muligheden og stimuleringen så stor, at alle tjenere må være årvågne, udvikle evnen i sig til at registrere den kvalitet, der skal søges efter og give den hjælp og vejledning, som vil føre de disciple og indviede, som skal forberede vejen for Kristus, ind i en samarbejdende flok. (RI e.667).

(5) Den anden indvielse – som den gennemgås nu – er til en vis grad en af de vanskeligste. Den omfatter renselse, men det er renselse ved ild, symbolsk forstået. Den okkulte »anvendelse af ild på vand« fører til bestemte meget alvorlige og ødelæggende resultater. Under påvirkning af ilden bliver vandet »opløst til tåge, og den indviede nedsænkes i tågerne, i den forpestede luft, i blændværk og i den tågedis«, der herved dannes. Den indviede skal ud af denne tåge og ud af blændværk. Menneskeheden vil ligeledes til sidst komme ud af den tåge, der nu for tiden ligger over menneskenes anliggender. (RI e.675).

(6) Hvad er det egentlige mål for den indviede, som har taget anden indvielse? … Hvad ligger der foran den indviede, som er trådt ud i det rensende vand eller rettere, den rensende ild? Hvad er han forpligtet til? … Ved slutningen af indvielsesprocessen skulle han kunne erkende bestemte energier og guddommelige aspekter, som nu spiller en rolle i hans tænkning og hensigter – energier som hidtil (selv om de var til stede) lå i bero og derfor ikke kunne styre.

Foran ham ligger transfigurationen, den tredje indvielse. Han står over for at skulle gå fra et emotionelt aspirerende brændpunkt til et brændpunkt for intelligent tænkning. Han har, i det mindste teoretisk, frigjort sig for det astrale legemes og den astrale naturs kontrol. Men der er stadig meget at gøre, for gamle begær, ældgamle astrale reaktioner og vanemæssige

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

emotioner er stadig magtfulde, men han har udviklet en ny holdning til dem, og ser det astrale legeme i et nyt perspektiv. Vand, ild, damp, blændværk, vildfarelse, misfortolkning og emotionel binding opfatter han fremdeles som noget specifikt og uønsket, og er derfor negativ over for deres tiltrækning og positiv over for det højere krævende brændpunkt. Det, han nu nærer kærlighed til og længes efter, ønsker og planlægger, ligger i en anden og højere dimension. Han har, gennem sin beredvillighed til at gennemgå den anden indvielse, rettet det første slag mod sin iboende selviskhed og bevist sin beslutning om at tænke i større og mere omfattende udtryk. Gruppen begynder at betyde mere for ham end han betyder for sig selv.

… Ved den anden indvielse tildeles han en vision om et højere brændpunkt, og hans plads i den større helhed begynder langsomt at afsløre sig. En ny kreativitet og et nyt brændpunkt bliver hans umiddelbare mål, og for ham kan livet aldrig mere blive det samme. De gamle fysiske holdninger og begær kan af og til stadig overtage styringen, og selviskhed kan fortsat spille en stor rolle i hans liv, men bag dem og under dem findes der en dyb utilfredshed med tingene, som de er, og en pinefuld oplevelse af fiasko. Det er på dette tidspunkt, at disciplen begynder at lære at drage nytte af fiaskoer og at kende visse grundlæggende forskelle mellem det, der er naturligt og objektivt, og det der er overnaturligt og subjektivt. (RI e.677-678).

(7) De tre nøgleord for den anden indvielse er: Dedikation, blændværk, hengivenhed. … Dedikation, der fører til blændværk, som opløses af hengivenhed. (RI e.682-683).

(8) Den længste periode mellem indvielserne findes mellem første og anden indvielse. Det er en sandhed, som man må se i øjnene, men man må også huske, at det på ingen måde er den sværeste periode. Den sværeste periode for den sensitivt følende aspirant findes mellem anden og tredje indvielse.

Det er en periode med intens lidelse, med at bøde for anvendelse af blændværk og illusion, med tydelig involvering i situationer, som i lang tid forbliver uafklarede, samt med en vedvarende stræben fremad så godt som den plagede aspirant kan – under indflydelse af ret styring og åndelig beslutsomhed.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Det må han sædvanligvis udføre i mørket, under ledelse af det logiske og forstående sind, men sjældent under indflydelse af inspiration. Ikke desto mindre fortsætter det gode arbejde. Emotionerne bringes under kontrol, hvilket bevirker, at sindet nødvendigvis får stadig større betydning. Lys – blafrende og endnu usikkert og uforudsigeligt – strømmer af og til ind fra sjælen via sindet, og forøger ofte komplikationerne, men skaber til sidst den nødvendige styring, som vil føre til og resultere i frihed.

Tænk over dette. Frihed er nøgleordet for det menneske, der står over for den anden indvielse og dens følger – forberedelse til tredje indvielse. Frihed er nøgleordet for verdensdisciplen i dag, og det, som menneskeheden kræver på nuværende tidspunkt er frihed til at leve, til at tænke og til at vide og planlægge. (RI e.683-684).

(9) Der kan gå mange, mange liv mellem den første og den anden indvielse – lange, lange mellemstadier af stille og næsten umærkelig vækst. (DNA1 e.94-95).

(10) Anden indvielse er yderst vanskelig at tage. For dem, der befinder sig på første eller anden aspektstråle, er det sandsynligvis den vanskeligste af dem alle. (DNA2 e.525).

79
Indvielse: Tredje (Transfigurationen)

(1) Efter den anden indvielse forflyttes undervisningen til næste plan. Den indviede lærer at beherske sit mentale legeme; han udvikler evnen til at arbejde med tankestof og lærer lovene for skabende tankeopbygning. Han fungerer frit på mentalplanets fire lavere underplan, og forinden den tredje indvielse må han – bevidst eller ubevidst – til fuldkommenhed mestre de fire lavere underplan på de tre plan i de tre verdener. …

Ved den tredje indvielse, ofte kaldt transfigurationen, bliver hele personligheden badet i lys fra oven. Det er først efter

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

denne indvielse, at monaden definitivt styrer egoet, idet den lader sit guddommelige lys strømme mere og mere ind i den beredte og rensede kanal … (IHS e.86; IMS d.98-99).

(2) Atter gives der en vision om det, der ligger forude, den indviede er i stand til på ethvert tidspunkt at kunne genkende de andre medlemmer af Den store hvide loge … Al udviklings hensigt er at vække den åndelige intuition; når dette er sket, når det fysiske legeme er rent, det astrale stabilt og roligt, og mentallegemet under kontrol, da kan den indviede både sikkert og víst håndtere og benytte de psykiske evner til hjælp for menneskeheden. Ikke blot kan han benytte disse evner, men er nu i stand til at skabe og belive tankeformer, der er klare og veldefinerede, og hvorigennem tjenestens ånd pulserer uden at være behersket af lavere tanker eller begær. Disse tankeformer vil, (således som det er tilfældet med dem, der er skabt af hovedparten af menneskene) være ufuldendte og uden forbindelse og sammenhæng, men vil opnå en rimelig grad af syntese. Hårdt og uophørligt må dette arbejde være, førend dette kan gøres, men når begærnaturen er blevet stabiliseret og renset, bliver kontrollen over mentallegemet lettere. Derfor er den religiøst hengivnes vej i mange henseender lettere end det intellektuelle menneskes, for han har lært, hvad lutret begær vil sige og gør fremskridt gennem de nødvendige stadier. (IHS e.87; IMS d.99-100).

(3) Tredje indvielse er … den første indvielse set fra Hierarkiets synsvinkel, og det er den indvielse, hvor det åndelige menneske viser, at han har fuldstændig kontrol over personligheden. Det fysiske legeme er kommet under kontrol ved hjælp af fysiske discipliner. Den emotionelle natur er blevet reorganiseret og gjort modtagelig over for åndelige impressioner, der kommer fra planet for ren fornuft (det buddhiske plan), gennem sindets eller det femte princips omdannende processer. I denne forbindelse har sindet optrådt som organisator, der sorterer astrale reaktioner, og spreder blændværk. Disciplen er nu i sin bevidsthed fokuseret på mentalplanet, og den triangulære forbindelse mellem sindets tre aspekter på dette plan er derfor dominerende. (RI e.597-598).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(4) Ved den tredje indvielse er det sjælsoplyste sinds kontrol endegyldigt etableret, og sjælen selv og ikke den fænomenale form indtager den dominerende position. Alle formnaturens begrænsninger er dermed overskredet. (RI e.674).

(5) De første tre indvielser må altid tages i det fysiske legeme og på det fysiske plan for således at bevidne den indviedes bevidsthed gennem sind såvel som hjerne. Det er et punkt, som ikke betones ofte nok, og som til tider benægtes. (DNA1 e.95).

80
Indvielse: Fjerde (Korsfæstelsen)

(1) Inden den fjerde indvielse kan tages, intensiveres forberedelsesarbejdet, og forøgelse og opsamling af kundskaber må ske utroligt hurtigt. Den indviede har ofte adgang til biblioteket for okkulte bøger, og efter denne indvielse kan han kontakte ikke kun den mester, som han er knyttet til, og som han har arbejdet bevidst med i lang tid, men han kan også kontakte og hjælpe (i nogen grad) Chohanerne, Bodhisattvaen og Manuen.

Han er også nødt til at have en intellektuel forståelse af lovene på de tre lavere plan og ligeledes kunne anvende dem for at hjælpe evolutionen. Han studerer de kosmiske plan og må beherske diagrammerne; han bliver velbevandret i den okkulte teknik og udvikler et firdimensionalt syn, hvis han ikke allerede har gjort det. Han lærer at dirigere de opbyggende devaers aktiviteter, og på samme tid arbejder han kontinuerligt på udviklingen af sin åndelige natur. …

Livet for det menneske, som tager den fjerde indvielse, eller korsfæstelsen, er sædvanligvis forbundet med store ofre og lidelser. Det er livet for det menneske, som går ind i den store forsagelse, og selv i eksoterisk henseende synes den at være streng, hård og lidelsesfuld. Han har lagt alt, endog sin fuldendte personlighed, på ofrets alter og står berøvet alt. Alt har han forsaget, venner, penge, omdømme, karakter, position i verden, familie og endog selve livet. (IHS e.88-89; IMS d.101-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

102).

(2) Efter den fjerde indvielse … bliver den indviede nærmere tilknyttet logens fællesskab, og hans kontakt med devaerne bliver mere fuldkommen. Han er snart ved at have udtømt ressourcerne i visdommens hal og mestrer de mest indviklede planer og diagrammer. Han bliver mester i farvers og lyds betydning, kan udøve loven i de tre verdener og kan kontakte sin monade med større lethed, end hovedparten af menneskeheden kan kontakte deres egoer. Han har også ansvaret for store arbejdsopgaver, idet han underviser mange elever, hjælper til i megen planlægning og samler dem omkring sig, som skal hjælpe ham i kommende tider. Dette gælder kun for dem, som bliver for at hjælpe menneskeheden på denne klode … (IHS e.90; IMS d.102).

(3) Når et menneske tager fjerde indvielse, så fungerer han i et fjerde plan-legeme, det buddhiske, og han har for altid overvundet personlighedens begrænsninger.

Denne store forsagelseshandling (den fjerde indvielse) markerer det øjeblik, hvor disciplen ikke længere har noget i sig, der binder ham til menneskeevolutionens tre verdener. Hans kontakt med disse verdener vil i fremtiden være helt frivillig og med det formål at tjene. (RI e.696).

(4) Siden han første gang satte sin fod på Vejen, har han forsøgt at bygge antahkaranaen. Skønt dette for ham har været et spørgsmål om tiltro, fortsætter han i de første stadier med opbygningsarbejdet, selv om han næppe ved hvad han gør. Han følger blindt de ældgamle regler og forsøger at acceptere det som endnu ikke er blevet bevist for ham, men som er bevidnet af talløse tusinder ned gennem tiderne. Hele denne proces er en art kulminerende triumf for den iboende følelse af guddommelighed, som har drevet mennesket fremad fra de mest primitive erfaringer og fysiske eventyr til det store eventyr, det er at konstruere sin egen vej fra den faste stoflige verden til den åndelige verden. Disse højere åndelige energier har han hidtil erkendt på grund af deres virkninger, men nu skal han lære at håndtere dem, først og fremmest ved at lade dem strømme ind i og gennem sig via antahkaranaen, og dernæst ved at rette dem mod den guddommelige plans.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Hidtil har han først og fremmest arbejdet med bevidsthedstråden. Den er forankret i hovedet, og ved hjælp af denne bevidsthedstråd knyttes hans personlighed og sjæl sammen, indtil han er blevet en sjælsgennemtrængt personlighed og har opnået forening med sit højere selv. Ved bygningen af antahkaranaen føjes en anden tråd til den sjælsgennemtrængte personlighed, og det sande åndelige individ knyttes til og kommer under den åndelige triades ledelse. Ved den fjerde indvielse forsvinder sjælslegemet, det (såkaldt) kausale legeme, og bevidsthedstråden skæres okkult over. Der kræves ikke længere hverken et sjælslegeme eller en tråd; de bliver nu kun symboler på en ikke-eksisterende dualitet. Sjælen er ikke længere den, der rummer bevidsthedsaspektet som hidtil. Alt det, som sjælen har samlet af viden, videnskab, visdom og erfaring (opsamlet i en livscyklus på mange æoner i inkarnation), er nu det individuelle åndelige menneskes eneste ejendom. Han overfører dem til den højere modsvarighed til det sansende og modtagende apparat, den instinktive natur, på de tre verdeners tre plan.

Ikke desto mindre besidder han stadig viden om alle tidligere begivenheder og ved nu, hvorfor han er det, han er. Han lader megen information om fortiden ligge, for den har tjent sit formål, og han står tilbage med koncentratet af erfaret visdom. Hans liv antager et nyt skær, som er helt uden forbindelse til de tre verdener for hans hidtidige erfaringer. Han, den totale sum af fortiden, står over for nye åndelige eventyr, og han skal nu betræde Vejen, som fører ham fra den normale menneskeevolution over til den højere evolutions vej. Han er godt udrustet til at møde denne nye erfaring. (RI e.710-711).

81
Inkarnation

(1) Inkarnationsprocessen er ikke hurtig … egoet stiger meget langsomt ned og tager gradvis sine redskaber i besiddelse. Jo mindre udviklet mennesket er, desto langsommere er processen. Vi beskæftiger os her med den tid, der går, efter at egoet har taget sit første skridt mod nedstigning, og ikke tiden

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

mellem to inkarnationer.

Egoet … skaber en direkte forbindelse til barnets fysiske hjerne mellem det 4. og 7. år. (CF e.787; KI d.730).

(2) En inkarnation er en bestemt afgrænset periode (set fra sjælens side), hvor *eksperiment, erfaring* og *udtryk* er grundtonerne i hver enkelt inkarnation. I hver inkarnation fortsættes eksperimentet, erfaringen uddybes og udtrykket knyttes tættere til den latente guddom, der er under udvikling. (RI e.337).

Se også: REINKARNATION.

82
Inkarnationer: Perioder mellem

(1) Livs-mellemstadier eller de perioder, hvorunder det åndelige menneske er ude af inkarnation og har trukket sig tilbage til egoisk bevidsthed. Disse mellemstadier eksisterer praktisk taget ikke for de ringe udviklede; deres cyklus ind i og ud af inkarnation foregår med forbavsende hurtighed. … Efterhånden som udviklingen foregår, forlænges perioderne med tilbagetrækning fra inkarnation indtil det punkt nås, hvor perioderne uden for fysisk manifestation er betydelig længere end de perioder, som bruges på det ydre plan. (WM e.513; HM d.523).

(2) I umindelige tider har menneskene misbrugt og fejlagtigt anvendt en gudgiven funktion; … de har også for hurtigt bragt utallige mennesker i inkarnation, mennesker, der endnu ikke var rede til denne inkarnations erfaring, og som behøvede længere tid mellem hver fødsel for at assimilere erfaring. De sjæle, som er uudviklede, kommer hurtigt i inkarnation, men ældre sjæle behøver længere perioder til at samle erfaringens frugter. De er imidlertid åbne for den magnetiske tiltrækkende kraft fra dem, der lever på det fysiske plan, og det er disse sjæle, der kan bringes i inkarnation, før tiden er moden. Processen er underlagt loven, og mens de uudviklede går fremad ifølge gruppeloven ligesom dyrene, er de mere udviklede modtagelige for indflydelse fra menneskelige enheder. De højere udviklede kommer i inkarnation under loven om tjeneste og ved deres bevidste sjæles velovervejede valg. (EP1 e.272; EP1

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

d.291-292).

(3) Et eksempel på dette ukorrekte og enfoldige forsøg på at kaste lys over teorien om genfødsel kan vi se i påstanden om den tid, der går mellem hver inkarnation for den bortgangne menneskesjæl, fra inkarnation på det fysiske plan og til tilbagevenden til fysisk genfødsel. Det påstås, at antallet af år afhænger af den bortgangne sjæls alder og dens plads på evolutionsstigen. Det hævdes, at drejer det sig om en meget fremskreden sjæl, så forlænges fraværet fra det fysiske plan tilsvarende, men i virkeligheden er det det modsatte, der er tilfældet. Fremskredne sjæle og de, hvis intellektuelle kapacitet er under hurtig udvikling, kommer hurtigt tilbage på grund af deres sensitive respons på dragningen fra de pligter, interesser og ansvar, de allerede har etableret på det fysiske plan. (EH e.403; EH d.377).

(4) Mennesket inkarnerer ikke under tidstvang. Mennesket inkarnerer på grund af sin karmiske forpligtelse, på grund af den tiltrækkende kraft fra det, han som sjæl har indledt, og på grund af et følt behov for at fuldføre påbegyndte forpligtelser. Han inkarnerer også på grund af ansvarsfølelse og for at møde krav, han er blevet pålagt som følge af tidligere brud mod de love, der styrer rette menneskelige relationer. (EH e.404-405; EH d.378).

(5) Når personlighedens liv har været fuldt og rigt, men endnu ikke har nået det stadium, hvor det personlige selv *bevidst* kan samarbejde med egoet, gennemgår personligheden nirvaniske perioder, hvis længde afhænger af interesserne i livet og menneskets evne til at meditere over oplevelserne. Senere, når egoet styrer personlighedens liv, hæves menneskets interesser til højere planer, og sjælens nirvana bliver dets mål. Det mister interessen for devachan. Derfor gennemgår de, der er på vejen (enten prøvevejen eller indvielsesvejen) som regel ikke devachanperioden. Direkte inkarnation bliver reglen på livets hjul. Denne gang fremkaldes den af det personlige selvs bevidste samarbejde med det guddommelige selv eller ego. (CF e.737-738; KI d.687-688).

83

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Inspireret skrivning

(1) Jeg vil her pege på visse faktorer og metoder, som man bør erindre i forbindelse med inspireret skrift og medialt virke, og som har forbindelse med nedskrivningen af sådanne bøger som *Den hemmelige lære,* verdens hellige skrifter og formidlede værker, der på afgørende måde påvirker menneskehedens tanker. …

Nogle formidlere arbejder udelukkende på astrale plan, og deres arbejde er nødvendigvis en del af den store illusion. De er ubevidste medier og er ude af stand til at efterprøve kilden, hvorfra undervisningen kommer; hvis de hævder, at de kender kilden, tager de ofte fejl. …

Nogle arbejder kun på mentale plan og lærer gennem telepati det, som menneskehedens ældre brødre og deres egne sjæle har at meddele. De udnytter de kundskabskilder, der findes opbevaret i den egoiske bevidsthed. De bliver bevidste om den viden, der er opbevaret i de disciples hjerner, som er på samme stråle som de selv. Nogle af dem, der er forposter for mesterens bevidsthed, bliver også vidende om hans tanke. Nogle benytter flere af metoderne enten bevidst eller ubevidst. …

Hver generation skulle nu frembringe sine seere. … De må frem for alt søge at blive pålidelige redskaber, upåvirket af forbigående storme. De må holde sig fri af depression, hvad der end sker; de må undgå at tabe modet, have udpræget sans for proportioner, en god dømmekraft i alle forhold, leve et ordnet liv og have et disciplineret fysisk legeme og en helhjertet hengivenhed for menneskeheden. Hvor disse kvaliteter er til stede, kan mestrene begynde at benytte deres udvalgte medarbejdere; hvor de savnes, må andre redskaber findes.

Nogle mennesker lærer om natten og overfører regelmæssigt til deres fysiske hjernebevidsthed de kendsgerninger, de har behov for at kende, og den lære, de bør viderebringe. Mange metoder bliver prøvet og tilpasset aspirantens eller disciplens natur. Nogle har hjerner, der virker som telepatiske sendere. Hermed menes sikre og mere sjældne metoder, der benytter det mentale legeme som mellemled mellem sjælen og hjernen eller mellem læreren og disciplen. Kommunikationsmetoder på det

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

astrale plan, såsom ouija-brættet, planchettestiften, automatskrift, den direkte stemme og erklæringer fra midlertidigt besatte medier benyttes som en regel ikke af disciple, skønt den direkte stemme til tider har været benyttet. De højere mentale metoder er mere fremskredne og mere sikre – omend mere sjældne.

De sande overførere fra de højere egoiske plan til det fysiske plan benytter en af de følgende metoder:

1. De skriver ud fra personlig viden og benytter derfor den konkrete tænkeevne i arbejdet med at fremlægge denne viden i vendinger, som vil åbenbare sandheden for dem, der har øjne at se med, og som samtidig skjuler det, som er farligt for de nysgerrige og blinde. …
2. De skriver, fordi de er inspirerede. Som følge af deres fysiske udrustning, deres rene livsførelse, deres oprigtighed med hensyn til formålet, deres hengivenhed for menneskeheden og selve tjenestens karma, har de udviklet evnen til at kontakte de højere kilder, hvorfra den rene eller symbolske sandhed strømmer. De kan »tappe« tankestrømninger, som er sat i bevægelse af den store gruppe af kontemplative, som kaldes nirmanakayaer, eller de særlige specielle tankestrømninger, som hidrører fra en af de store grupper af lærere. Da deres hjerner er modtagelige overførere, er de i stand til at udtrykke og nedskrive disse tanker, som de har kontaktet. Nøjagtigheden i overføringen afhænger af redskabets modtagelighed, (hvilket vil sige overførerens tænkeevne og hjerne). I disse tilfælde er ordvalget og sætningerne stort set overladt til skribenten. …
3. De skriver som følge af den indre hørelses udvikling. Deres arbejde er stort set af stenografisk art, men det er dog også afhængigt af deres udviklings og uddannelses standard. … Ansvaret for nøjagtigheden deles derfor mellem den, der giver undervisningen, og den, der overfører den. … Han *må* derfor have en vis grad af uddannelse og selv være en oprigtig sandhedssøger, før han vil blive valgt til at være modtager af en lære, som er bestemt for den brede befolkning eller til esoterisk brug. Frem for alt må han gennem meditation

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

have lært at fokusere sig selv på det mentale plan. (WM e.174-178; HM d.188-192).

(2) Denne arbejdsform kan opdeles i tre metoder: Først er der den højere clairaudience, som er en direkte kommunikation fra det ene sind til det andet. Dette er egentlig ikke telepati, men en evne til at høre direkte. Læreren taler til disciplen som det ene menneske til det andet. Der foregår derfor en samtale udelukkende på de mentale plan med de højere evner som brændpunkt. …

For det andet har vi telepatisk kommunikation. Det vil sige en registrering i den fysiske hjernebevidsthed af oplysninger meddelt …

For det tredje har vi inspiration. Dette indebærer et andet udviklingsaspekt. Inspiration svarer til mediumisme, men er fuldstændig egoisk. Den benytter tænkeevnen som mellemled for overførsel til hjernen af det, som sjælen ved. Mediumisme gælder sædvanligvis den fremgangsmåde, der helt er begrænset til de astrale plan. … Mediet er et ubevidst redskab, det er ikke selv den kontrollerende faktor; det bliver kontrolleret. (WM e.179-180; HM d.192-193).

(3) En af de interessante ting, som er ved at ske, og en af de faktorer, som i sidste instans vil tjene til at bevise sjælen som en kendsgerning, er de mange meddelelser, inspirerede skrifter og telepatiske dikteringer, som i dag oversvømmer verden. Som bekendt frembringer den spiritualistiske bevægelse en enorm mængde af sådan inspireret eller pseudo-inspireret litteratur; noget af det er af allerhøjeste kvalitet og kommer uden tvivl fra højt udviklede disciple, og noget af det er meget middelmådigt i kvalitet. De forskellige teosofiske selskaber har været modtagere af lignende meddelelser, og de findes i enhver okkult gruppe. Ægte meddelelser er ofte af stor åndelig værdi og indeholder megen lærdom og hjælp for aspiranten. Nutidens studerende gør klogt i at erindre, at det er læren, der har betydning, ikke den formodede kilde; disse skrifter og meddelelser må bedømmes alene efter deres reelle værdi. Sådanne meddelelser udgår for størstedelens vedkommende fra sjælsplanet, og modtageren eller meddeleren (formidleren eller den skrivende)

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

er enten inspireret af sin egen sjæl eller han har tappet tankeplanet og fået viden fra den strålegruppe, som hans sjæl tilhører. Han stiller ind på et tankereservoir, og hans sind og hjerne omsætter disse tanker i ord og sætninger.

I et mindre antal tilfælde er det menneske, som modtager et diktat eller et skrift, i telepatisk forbindelse med en discipel, mere fremskreden end ham selv, dvs. hans tænkning præges af en chela i gruppen. Denne chela, som står mesteren nærmere, end han gør, videregiver til ham noget af den viden, han har absorberet ved at være i stand til at leve i mesterens aura. Men mesteren tager ikke del i processen; den foregår mellem chelaen og aspiranten. I sådanne tilfælde bliver modtageren af meddelelsen ofte vildledt og tror, at mesteren selv dikterer til ham, men i virkeligheden har han – gennem en mere fremskreden chela – stillet ind på mesterens tankeatmosfære.

Ingen af mestrene af sjette indvielse (såsom mestrene M. og K.H.) arbejder for tiden med diktat til deres disciple. De er for engagerede i verdensproblemerne og i arbejdet med at overvåge skæbnerne for verdens fremtrædende personer i de forskellige nationer til at have mulighed for at diktere belæring til en bestemt discipel, der virker i et eller andet lille arbejdsområde, og angående emner, om hvilke der allerede findes så tilstrækkelig viden, at disciplen kan gå videre alene og uden hjælp. To af mestrene arbejder telepatisk og gennem diktat til flere accepterede disciple, og deres bestræbelse er at inspirere disse disciple, der er aktive i verdensarbejdet, til større nytte for Planen. De arbejder på denne måde for at præge enkelte af de fremtrædende tænkere inden for det videnskabelige og det sociale område med den viden, der er fornøden til at kunne tage de rette beslutninger i forbindelse med menneskehedens fremgang mod større frihed. Men jeg kender ingen andre mestre i denne specielle generation, som arbejder således, for de har delegeret meget af dette arbejde ud til deres indviede og disciple. Størstedelen af meddelere i vore dage (som virker gennem aspiranter på det fysiske plan) er aktivt arbejdende og accepterede chelaer, og de stræber (eftersom de lever i mesterens og hans gruppes tankeaura) til stadighed efter at nå alle slags mennesker over hele verden og i alle grupper. Derfor er der den stigende

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

strøm af meddelelser, af inspirerede skrifter og af personlige budskaber og belæring.

Hvis man til ovennævnte føjer en lignende stor strøm af meddelelser, som hidrører fra de formidlendes egne sjæle og fra underbevidsthedens rige, har man en forklaring på den mængde af materiale, der udkommer nu. Midt i alt dette må vi være taknemmelige for, at menneskets modtagelighed og sensitivitet bliver større og større. (EP1 e.107-109; EP1 d.135-136).

Se også: (RI e.251).

84
Intuition

(1) Hvis I seriøst vil overveje hvad intuition *ikke* er, så tror jeg at mine ord vil vække indre genklang.

Intuition er ikke en fremvældende kærlighed til mennesker og som følge deraf en forståelse af dem. Meget af det, der kaldes intuition, er genkendelse af ligheder og at være i besiddelse af en klar analytisk tankegang. Intelligente mennesker, der har levet i verden i nogen tid, som har oplevet og erfaret meget og som har haft kontakt med mange andre mennesker, kan sædvanligvis med lethed danne sig et indtryk af andres problemer og tilbøjeligheder, hvis de ønsker det. Dette må de imidlertid ikke forveksle med intuition.

Intuition har ingen forbindelse med hverken højere eller lavere psykisme; at se en vision, at høre stilhedens røst, eller at fornemme en opløftende reaktion på undervisning af en eller anden art, forudsætter ikke intuitionens aktivitet. Intuition er ikke blot det at se symboler, for dét er en særlig form for perception og en evne til at stille ind på den aktivitet af det universelle sind der frembringer de mønsterformer, som alle æteriske former er baseret på. Intuition er ikke intelligent psykologi og et kærligt ønske om at hjælpe. Dette opstår af et samspil mellem personligheden, ledet af en stærk sjælsorientering, og den gruppebevidste sjæl.

Intuition er den syntetiske forståelse som er sjælens privilegium, og den bliver først mulig, når sjælen på sit eget plan

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

arbejder i to retninger: Mod monaden og mod den integrerede og måske (omend kun lejlighedsvis) koordinerede og samstemte personlighed. Intuition er det første tegn på en dyb subjektiv forening, som når sin fuldbyrdelse ved den tredje indvielse.

Intuition er en omfattende forståelse af det universelle princip, og når den er virksom er der, i det mindste af og til, en fuldstændig mangel på følelsen af adskilthed. På sit højeste stade erkendes den som den universelle kærlighed, der intet har at gøre med sentimentalitet eller følelsesmæssige reaktioner, men overvejende er en identifikation med alt levende. Da kendes sand medfølelse; da bliver kritik umulig; først da ses det guddommelige kim der er iboende alle former.

Intuition er selve lyset, og når den er virksom ses verden som lys, og alle formers lyslegemer bliver efterhånden synlige. Det medfører evnen til at kontakte alle formers lyscentre, og der kan således skabes en nødvendig forbindelse, ligesom følelsen af overlegenhed og adskilthed træder i baggrunden.

Intuition bringer derfor tre kvaliteter med sig: *Indre oplysning … Forståelse … Kærlighed …* Disse tre ord sammenfatter intuitionens tre kvaliteter eller aspekter og kan udtrykkes med ordet universalitet eller følelsen af universel enhed. (GLA e.2-5; BLV d.9-12).

(2) Lad os nu betragte *intuitionen*, som er illusionens modsætning, idet vi husker at illusionen holder mennesket fanget på det mentale plan, hvor den fuldstændig omgiver ham med menneskeskabte tankeformer, der forhindrer hans indtræden i de højere bevidsthedssfærer eller i den kærlige tjeneste, som må ydes i de lavere verdener ved bevidst og manifesteret indsats.

Det jeg især ønsker at påpege her er, at intuitionen er åbenbaringens kilde eller den, der skænker åbenbaring. Gennem intuitionen åbenbares en voksende forståelse af Guds veje i verden til menneskehedens bedste; gennem intuitionen vil Guds transcendens og immanens efterhånden kunne forstås … gennem intuitionen kommer mennesket til at kende Guds rige og opdager gudesønnernes natur, deres liv, fremtoning og de egenskaber, som de bringer med i manifestation. Gennem intuitionen henledes hans opmærksomhed på nogle af de planer

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

og hensigter, som kommer til udtryk i de manifesterede og skabte verdener, og han får indblik i, på hvilken måde han og den øvrige menneskehed kan samarbejde og fremskynde den guddommelige hensigt; gennem intuitionen henledes hans opmærksomhed på det åndelige livs love, der er de love som styrer Gud selv, betinger Shamballa og vejleder Hierarkiet – og dette sker gradvist efterhånden som han viser sig i stand til at værdsætte dem og arbejde med dem. (GLA e.135-136; BLV d.124-125).

(3) Intuitionen er i virkeligheden intet andet end tænkeevnens rigtige vurdering af en eller anden faktor i skabelsen, en eller anden lov om manifestation og et eller andet aspekt af sandheden, som kendes af sjælen, som udgår fra ideernes verden, og som er af samme natur, som de energier, der frembringer alt, som er kendt og synligt. Disse sandheder er altid til stede, og disse love er altid aktive, men først når tænkeevnen er trænet, udviklet, fokuseret og fordomsfri, kan de erkendes, senere forstås og til slut tilpasses til såvel cykliske som tidsmæssige krav og behov. (WM e.15; HM d.31).

(4) Intuitionen, som fører alle fremskredne tænkere ind på nye områder for lærdom, er kun en forløber for den alvidenhed, som karakteriserer sjælen. (WM e.16; HM d.31).

(5) De uvidende og de víse mødes på fælles grund, som yderligheder altid gør. Midt imellem står de, som hverken er helt uvidende eller intuitivt víse. De omfatter størstedelen af de uddannede mennesker, som besidder kundskab, men ikke forståelse, og som endnu har tilbage at lære forskellen at kende mellem det, der kan fattes af den rationelle tænkning, det, der kan ses med det indre øje, og det, som kun den højere eller abstrakte tænkeevne kan formulere og vide. Disse mentale evner smelter til sidst sammen i intuitionen, der er den »vidende evne« hos den intelligente og praktiske mystiker, som – idet han forviser den emotionelle og følelsesmæssige natur til dens egen plads – bruger tænkeevnen som et brændpunkt og gennem denne linse ser på sjælens verden. (WM e.17-18; HM d.33).

(6) Intuitionen åbenbarer ikke måden, hvorpå ambition kan næres, ej heller måden, hvorpå begæret efter selvisk fremgang kan tilfredsstilles. (WM e.70; HM d.86).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(7) Først når mennesket bliver intuitivt, bliver han brugbar i en mesters gruppe … Når intuitionen begynder at virke, kan disciplen passere fra prøvestadiets vej til det stadium, hvor han accepteres i en mesters gruppe. (WM e.167; HM d.180-181).

(8) Modsætningen til illusion er, som I ved, intuition. Intuitionen er den erkendelse af virkeligheden som bliver mulig, når blændværk og illusion forsvinder. En intuitiv reaktion på sandheden vil forekomme, når det er lykkedes disciplen – ved på en bestemt måde at nærme sig sandheden – at stilne sindets tilbøjelighed til at skabe tankeformer, så lyset direkte og uden nogen som helst afvigelse kan strømme fra de højere åndelige verdener. (GLA e.67; BLV d.65-66).

(9) Når først mennesket har overvundet personlighedslivet og er fri af det lavere selvs reaktioner, og hans bevidsthed er oplyst af intuitionens klare lys, så bliver hans »åndelige syns vindue« klart, og han skuer uhindret ind i virkeligheden. Hindringerne (som altid er skabt af menneskeheden selv) ryddes af vejen, og han ser alt liv og al form i den rette sammenhæng og kan forstå, ja endog okkult »se« »energiernes gang«. (EA e.422; EA d.382-383).

(10) Alle disciple kender lidt til intuitionens kvalitet og åbenbarende evne, idet den til tider (om end sjældent) fremkalder stor »åndelig begejstring«. Den skaber virkninger og stimulering; den antyder en fremtidig modtagelighed af vagt sansede sandheder og er en del af – hvis I blot kunne forstå det – hele fænomenet om forudseenhed. At registrere et aspekt af intuitiv forståelse er en yderst vigtig begivenhed i disciplens liv, når han er begyndt at betræde Vejen til Hierarkiet. Det giver ham beviser, som han kan acceptere – beviser for, at der eksisterer viden, visdom og betydninger, som menneskehedens intelligentsia endnu ikke ved noget om. Det er for ham en garanti for hans egen højere naturs udviklingsmuligheder, for en virkeliggørelse af hans guddommelige tilknytninger og for muligheden af at nå frem til det allerhøjeste, han åndeligt kan opnå. (RI e.131).

(11) Intuitionen, som i høj grad er målet for disciplens arbejde, kræver, at mennesket udvikler en ny evne. Intuitionen er også en af sindets funktioner, og når den anvendes rigtigt,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

sætter den mennesket i stand til klart at erkende sandheden og at se denne virkelighed befriet for de tre verdeners blændværk og illusioner. Når intuitionen fungerer i et menneske, sættes han i stand til at udføre en direkte og korrekt handling, for han er i kontakt med Planen, med ren og uforfalsket virkelighed og ikke-forvrængede ideer, der er fri for illusion, og som kommer direkte fra det guddommelige eller universelle sind. Udfoldelsen af denne evne vil medføre en verdensomspændende anerkendelse af Planen og dette er intuitionens største bedrift i denne nuværende verdenscyklus. Når Planen fornemmes, fører den til erkendelse af alle væseners enhed, af verdensevolutionens syntese og af den enhed, der kendetegner den guddommelige hensigt. Alt liv og alle former ses da i deres sande perspektiv, og dette vil resultere i den rette sans for værdier og for tid. Når Planen opfattes virkelig intuitivt, og derfor på første hånd, da vil konstruktiv indsats blive uundgåelig, og der vil ikke være nogen spildte kræfter. Det er den delvise erkendelse af Planen og de uvidendes fortolkning af den på anden og tredje hånd, som er ansvarlig for den spildte anstrengelse og de tåbelige impulser, som i vor tid kendetegner okkulte organisationer, såvel som verdensorganisationer. (DNA1 e.25).

(12) Ved at lære, hvordan de skal bryde gennem blændværket i deres egne liv og leve i intuitionens lys, kan disciple styrke dem, hvis opgave det er at vække intuitionen i mennesket. (DNA1 e.26).

(13) (Disciplen) lærer til sidst at bruge intuitionen – med dens hurtighed og ufejlbarlighed – i stedet for det langsomme og besværlige sind, med dets omveje, illusioner, fejltagelser, dogmatisme og dets separatistiske tænkning og kultur. (DNA2 e.415).

85
Karma

(1) Karmaloven er den største lov i systemet, en lov som det er umuligt for det almindelige menneske overhovedet at forstå, for hvis man følger den tilbage ad dens centrale rod og mange

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

forgreninger, når man til sidst et punkt, hvor man må beskæftige sig med årsager, der ligger før solsystemet, og det synspunkt kan kun højt indviede forstå på en fornuftig måde.

Denne store lov er i virkeligheden baseret på årsager, som ligger i selve stoffets struktur og vekselvirkningen mellem atomare enheder, hvad enten vi bruger dette udtryk i forbindelse med et stofatom, et menneske, et planetarisk atom eller et solatom.

… Ethvert atom styres altid af følgende faktorer …:

Indflydelsen fra og karakteren af det organ eller den enhed det befinder sig i. …

Den vitale indflydelse fra hele det fysiske legeme et atom er en bestanddel af. …

Den vitale indflydelse fra begær- eller astrallegemet. Det er den stærkeste af de karmiske faktorer, der må tages i betragtning.

De vitale indflydelser fra mentallegemet eller det princip, der giver atomet egenskaben aktivitet i form, styrer atomets reaktion på dets gruppeliv og sætter det i stand til at realisere dette gruppeliv. …

Livsimpulsen fra tænkeren i kausallegemet … er ikke desto mindre en stærk og aktiv faktor, der giver atomet i hvert legeme dets rytme. …

Med disse tanker har vi nærmet os studiet af karma fra en ny vinkel og prøvet at vise kilderne til de »indflydelser«, som spiller på alle atomare liv.

… Vi prøver blot at understrege det faktum, at alle atomer og former er afhængige af hinanden, at fremhæve realiteten af de forskellige indflydelser, som spiller på alt, hvad der manifesterer sig, og at gøre opmærksom på eksistensen af den karma, som udspringer af forgangne tidsaldre, kalpaer og den ukendte periode, hvor der blev givet en igangsættende impuls, som Gud, menneske og atomer stadig realiserer og afvikler.

Den befrielse for karma, som vordende okkultister så letfærdigt taler om, består, når alt kommer til alt, blot i, at atomet befrier sig for sit eget personlige problem (sin individuelle respons på sanseverdenen) og bevidst indvilliger i at arbejde for gruppen. … Mennesket er ikke længere en slave af selve

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

stoffets rytme, men styrer det i sin tilværelses 3 verdener. Ikke desto mindre styres det stadig af det planetariske centers gruppekarma, indflydelse, liv og vibrationsimpuls. …

Det er altså klart, at når et menneske taler om karma, beskæftiger det sig med noget, der er langt bredere end samspillet mellem årsag og virkning i dets egen individuelle rutines sfære. … Endelig styres det af Sollogos' vilje, som den giver sig udtryk i igangsættende aktivitet. Længere behøver vi næppe gå, for der er sagt tilstrækkeligt til at vise, at hvert menneskeatom domineres af kræfter uden for sin egen bevidsthed, kræfter som driver det og andre ind i situationer, som de ikke kan undgå, og som de ikke forstår. …

Ikke desto mindre »styrer mennesket faktisk sin skæbne« inden for visse rammer og kan udføre handlinger, der frembringer virkninger, som det selv kan se stammer fra en bestemt aktivitet. …

Selvom det er mødested for kræfter, der er uden for dets kontrol, kan det alligevel udnytte kræfter, omstændigheder og omgivelser til sine egne formål, hvis det vil.

Afviklingen af karmaloven i et menneskes liv kan i store træk deles i tre dele, som hver for sig udtrykker en bestemt type energi, der har bestemte virkninger på de lavere og højere legemer.

I de første faser, hvor mennesket ikke er stort mere end et dyr, styrer atomernes vibrationsvirksomhed i dets 3 hylstre (og især det laveste) alle dets handlinger. … Centret for opmærksomheden er det fysiske legeme, og de to finere legemer reagerer kun svagt. …

I den anden fase vender karmaloven eller den karmiske indflydelse … sin opmærksomhed mod realiseringen af begær og dets forvandling til højere aspiration. Gennem erfaring opdager tænkeren modsætningsparrene og bliver ikke længere offer for sit fysiske legemes vibrationsimpulser. Det intelligente valg er nu en mulighed. …

I den tredje fase virker karmaloven gennem et menneskes mentale natur og vækker en erkendelse af loven og en intellektuel forståelse af årsag og virkning i det. Det er den korteste fase, men samtidig den mest effektfulde. Den vedrører udvik-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

lingen af de 3 indre kronblade, som skærmer »juvelen«, og deres evne til på det rigtige tidspunkt at afsløre det, der er skjult. Den dækker udviklingsperioden for det fremskredne menneske og mennesket på vejen. … Når mennesket i sin fysiske hjernes vågenbevidsthed realiserer egoets vilje og hensigt, bliver karmaloven i de 3 verdener neutraliseret, og mennesket er på grænsen til befrielse. (CF e.798-807; KI d.739-747).

(2) Når jeg påpeger, at loven om karma, forstået og anvendt rigtigt, kan frembringe lykke, godhed og frihed fra smerte, lettere end den bringer smerte med alle dens konsekvenser, føler I jer så i stand til at forstå betydningen af det, jeg siger? … Loven om karma er ikke en lov om gengældelse, som man kunne få indtryk af, når man læser de almindeligt udbredte bøger om emnet. Det er kun ét aspekt af loven om karmas virke.

Menneskene fortolker disse vagt opfattede love som endegyldige og ud fra deres eget begrænsede synspunkt. Fx løber forestillingen om gengældelse gennem en stor del af læren om karma, fordi menneskene søger en rimelig forklaring på forhold, sådan som de umiddelbart forekommer, og fordi de selv gerne vil udøve gengæld. Alligevel forekommer der langt mere god karma end dårlig, selv om I måske har vanskeligt ved at tro det ud fra den tid, vi befinder os i. (EH e.20-22; EH d.31-32).

(3) Loven om karma er i dag en stor og ubestridelig kendsgerning i menneskehedens bevidsthed. Menneskene anvender muligvis et andet navn for den, men de er helt bevidste om, at i denne tids hændelser høster nationerne det, de engang såede. Denne store lov – som engang var teori – er nu en bevist kendsgerning og en erkendt faktor i menneskets tænkning. Spørgsmålet: »Hvorfor«? der så ofte stilles, aktualiserer uundgåeligt spørgsmålet om årsag og virkning. Begrebet arv og miljø er forsøg på at forklare de eksisterende tilstande for mennesket. Kvaliteter, racebetingede egenskaber, nationale temperamenter og idealer beviser, at der findes en oprindelig årsagsverden. Historiske omstændigheder, relationer mellem nationer, sociale tabuer, religiøse overbevisninger og tendenser kan altsammen spores tilbage til oprindelige årsager – nogle af dem meget

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

gamle. Alt det, der sker i verden i dag, og som så stærkt påvirker menneskeheden – skønt som grimt, levemåder, civilisation og kultur, fordomme og god smag, videnskabelige opdagelser og kunstneriske udtryk og de mange måder, som menneskeheden over hele planeten farver sin eksistens på – er forskellige virkninger, der på et eller andet sted, på et eller andet niveau og på et eller andet tidspunkt er forårsaget af mennesker – både enkeltvis og i grupper.

Karma er således det, som mennesket … har indledt, overført, støttet, undladt at gøre eller har gjort rigtigt op gennem tiderne frem til dette øjeblik. I dag er høsten moden og menneskeheden høster det, den såede, og forbereder en ny pløjning i den nye tidsalders forår med efterfølgende ny såning af den udsæd, som vil (lad os bede og håbe) give en bedre høst. (EH e.262-263; EH d.251-252).

86
Kausallegemet
(Den egoiske lotus)

(1) I betragtningen af kausallegemet beskæftiger vi os direkte med en solengels manifestationsredskab, en solengel som er dets besjælende liv, og som er ved at opbygge, forbedre og forstørre det, og dermed i lille målestok afspejler Logos' arbejde på sit eget plan. (CF e.1110; KI d.1013).

(2) Det kausale legeme består af permanente atomer, tre i antal, der er omsluttet af et hylster af mental essens …

Derfor ser I ved øjeblikket for individualiseringen – som er det udtryk, der anvendes for tidspunktet for kontakt – på det mentale plans tredje underplan et lyspunkt, som indeholder tre atomer, og som selv er omsluttet af et hylster af mentalt stof. Arbejdet, der derefter skal udføres, består af:

1. At få lyspunktet til at blive en flamme ved til stadighed at få gnisten til at flamme op og give ilden næring.
2. At få det kausale legeme til at vokse og udvide sig fra noget farveløst og ægformet, der fastholder egoet som en

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

æggeblomme i en æggeskal, til noget af sjælden skønhed, der i sig har alle regnbuens farver. Dette er en okkult kendsgerning. Det kausale legeme vil, når tiden er inde, sitre med en indre udstråling og en indre glødende flamme, der gradvis vil arbejde sig vej fra centrum ud til periferien. Ilden vil derefter bryde igennem denne periferi ved at anvende legemet (dette produkt af tusinder af liv med smerte og stræben) som brændsel til sine flammer. Den vil brænde alt op, den vil stige opad til triaden, og når den bliver ét med denne triade, vil den igen smelte sammen med den åndelige bevidsthed og vil føre med sig – her anvendes ordet varme som et symbol – en intensiv varme, farvekvalitet eller vibration, der tidligere manglede.

Idet vi må anskue alt ud fra personlighedens synsvinkel, indtil vi besidder egoisk vision, kan vi sige, at personlighedens opgave for det første er at forskønne, opbygge og udvide det kausale legeme, og for det andet er at integrere personlighedens liv i det kausale legeme og at drage det gode ud af det personlige liv og oplagre det i det egoiske legeme. Vi kan kalde det guddommelig vampyrisme, for det onde er blot den anden side af det gode. Efter at dette er fuldført, anvendes flammen på selve det kausale legeme og opfyldt af glæde overværes destruktionsarbejdet, og flammen – det levende indre menneske og det guddommelige livs ånd – er frigjort og stiger op til sin kilde. (LOM e.30-31).

(3) Ved en langsom og gradvis proces opsamles det gode i ethvert liv – det er denne samlede mængde, det kausale legeme består af. Opbygningen af det kausale legeme foregår i begyndelsen langsomt, men ved slutningen af inkarnationerne – på prøvestadiets vej og på indvielsens vej – foregår arbejdet med større hast. Strukturen er blevet sammensat, og enhver sten er tilhugget i det personlige liv. På Vejen – og det gælder begge opdelinger – fortsætter arbejdet med at fuldføre og forskønne templet med større hastighed … (LOM e.32).

(4) På et senere stadium af indvielsesvejen forsvinder det kausale legeme også, og den indviede står fri i de tre verdener. Det astrale legeme og det kausale legeme eller sjælslegemet er

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

– udtrykt i esoterisk sprogbrug – supplement til virkeligheden. De har været en midlertidig virkelighed i evolutionsprocessen, men når de har tjent deres formål og udstyret mennesket med visse nødvendige egenskaber, såsom bevidsthed, følelse, sensitivitet og evnen til at etablere og registrere kontakt forsvinder legemerne, og den indviede bliver tilbage, men besidder magten over form og en fuldt ud vågen bevidsthed. Han er en sjæl, og fusionen er fuldstændig. (RI e.162).

87
Kirtler

(1) Kirtlerne er den bestemmende årsagsfaktor i mennesket, og de gør ham til det, han er. De er et fysisk udtryk for de krafttyper, der strømmer gennem de æteriske centre fra de mere subtile verdener. De viser det punkt i evolutionen, som mennesket har nået; enten er de vitale og aktive eller ikke-vitale og inaktive, svarende til centrenes tilstand. De er enten velfungerende eller overaktive eller måske utilstrækkeligt fungerende, alt afhængig af tilstanden i de æteriske hvirvler. (EH e.46; EH d.55).

(2) Hvor kræfternes frie spil mellem det æteriske legeme og det astrale legeme er blokeret, vil der opstå problemer, og hvor der ikke er fri passage mellem det æteriske legeme og det fysiske legeme, hvilket også involverer nerveganglierne og det endokrine system, vil der ligeledes opstå vanskeligheder. Den nære relation mellem det fysiske systems syv store centre og de syv store kirtler må aldrig glemmes. Disse to systemer danner tilsammen et tæt forbundet styrende system, hvor kirtlerne og deres funktioner betinges af de æteriske centres tilstand. Disse betinges igen af den inkarnerede sjæls udviklingstrin og erfaring, af denne sjæls specielle polarisering i inkarnationen, og af menneskets stråler (personlighedens og sjælens). … Den nye lægevidenskab vil på afgørende måde bygge på videnskaben om centrene, og på denne viden vil alle diagnoser og mulige behandlinger blive baseret. Endokrinologen er endnu kun begyndt at ane mulighederne, og meget af det, han beskæftiger

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

sig med, rummer kimene til kommende erkendelser. »Afbalanceringen af kirtelsystemet«, og kirtlernes relation til blodomløbet og til et menneskes karakter og forskellige prædispositioner, er vigtige emner, som det er værd at følge op. Meget skal endnu opdages, før det vil være sikkert at arbejde med kirtlerne som den primære genstand for behandling (sådan som det en dag vil være tilfældet ved alle former for sygdom). (EH e.77-78; EH d.83).

(3) Inden for den moderne medicinske forskning tales der meget om de endokrine kirtlers »ubalance«, og mange fysiske svagheder tilskrives denne hyppigt forekommende ubalance. Men bag denne tilstand i kirtelsystemet ligger en fundamental ubalance i selve centrene. Først når man får en rigtig forståelse af, hvad kraft er, og hvordan den modtages og derefter anvendes, vil den korrekte balance opnås, og menneskets endokrine system bringes til at kontrollere det fysiske menneske på den tilsigtede måde. (EH e.84; EH d.89).

(4) Som I ved, styrer centrene det endokrine system, der på sin side styrer de syv store regioner i det fysiske legeme og er ansvarlig for, at alt fungerer rigtigt i hele organismen, og således frembringer både fysiologiske og psykologiske virkninger. (EH e.140; EH d.140-141).

(5) Det endokrine system … er det konkrete og eksoteriske udtryk for aktiviteten i det vitale legeme og dets syv centre. De syv kraftcentre findes i den samme region, hvor de syv store kirtler er placeret, og ifølge den esoteriske lære sørger hvert kraftcenter for kraft og liv til den tilhørende kirtel, der i virkeligheden er centrets ydre manifestation.

Centre	*Kirtler*
Hovedcentret	Pinealkirtlen
Centret mellem øjenbrynene	Hypofysen
Strubecentret	Skjoldbruskkirtlen

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Hjertecentret. . . . . Thymuskirtlen
Solar plexus centret. . . . . Bugspytkirtlen
Sakralcentret. . . . . Kønskirtlerne
Rygsøjlens basis. . . . . Binyrerne
(EH e.141-142; EH d.142).

(6) Ved at studere kirtlerne (et studium endnu så nyt, at det knapt fortjener ordet »embryonisk«) vil man senere lære meget om deres relation til centrene, og meget eksperimentelt arbejde vil blive udført. For esoterikeren, der erkender centrene som *et faktum*, er kirtlerne frem for alt den vigtigste betingende faktor, når det gælder det enkelte menneskes almene sundhedstilstand. Kirtlerne viser ikke blot menneskets psykologiske udvikling i højere grad, end man i dag regner med, men de har også (hvilket den ortodokse lægevidenskab har en formodning om) en meget kraftig indvirkning på hele organismen. Deres indflydelse når via kredsløbet ud til enhver del af legemet og til ekstremiteterne. Kirtlernes tilstand er et resultat af centrenes aktivitet. De er fra først til sidst *virkninger af indre prædisponerende årsager*, og det er gennem centrene og deres tilhørende kirtler, at sjælen opbygger den mekanisme på det fysiske plan, som vi kalder det fysiske menneske. (EH e.204; EH d.198-199).

(7) Det endokrine kirtelsystem er relateret til centrene og reagerer i fuld harmoni sammen med dem. I løbet af inkarnationen strømmer liv eller energi uhindret og ret styret gennem dette system, når det gælder det højt udviklede menneske, eller hindret og forkert styret, når det gælder gennemsnitsmennesket eller det mindre udviklede menneske. Det er gennem dette kirtelstyrede system, at menneskets legeme responderer eller ikke responderer på energierne fra den omgivende verden. I forbindelse med vort emne om healing kan det siges, at et menneske kan være sygt og lidende eller rask og stærk, alt efter tilstanden i centrene og deres manifestation, de tilhørende kirtler. Det må altid huskes, at centrene er det vigtigste redskab på det fysiske plan, hvorigennem sjælen kan virke, udtrykke liv og kvalitet svarende til det trin, der er nået i udviklingsprocessen, og at kirtelsystemet ganske enkelt er en naturnødvendig og uundgåelig virkning af de centre, som sjælen virker igennem.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Kirtlerne viser således altid menneskets udviklingstrin, og svarende til dette trin er de ansvarlige for defekter og begrænsninger eller for ressourcer og opnået perfektion. Menneskets handlemåde og adfærd på det fysiske plan betinges, styres og fastsættes af kirtlernes natur, og disse er betinget, styret og fastsat af centrenes natur, kvalitet og livskraft. Disse er igen betinget, styret og fastsat af sjælen med tiltagende effektivitet, efterhånden som evolutionen skrider frem. Inden der er opnået sjælskontrol bliver de betinget, kvalificeret og styret af det astrale legeme, og senere af det mentale. Målet for den evolutionære cyklus er, at sjælen styrer, betinger og bestemmer. Menneskene befinder sig i dag på ethvert tænkeligt stadium af udviklingen i denne proces.

Jeg ved, at meget af det sidstnævnte er velkendt for jer og har karakter af gentagelse. Men jeg har følt, at det var nødvendigt med en gentagelse for at bringe ny klarhed ind i jeres tænkning. (EH e.623-624; EH d.575-576).

(8) De studerende bør huske, at den største virkning af kirtlernes aktivitet og af deres sekretion er psykisk. På det fysiske plan er et menneske emotionelt og mentalt det, som hans kirtelsystem gør ham til, og forøvrigt også fysisk, da hans fysik ofte er betinget af hans psykiske sindstilstand og af hans emotioner. (EH e.625; EH d.577).

(9) Lægevidenskaben vil på et tidspunkt finde frem til sandheden (og den begynder at ane den), at det rent grundlæggende er umuligt at ændre et menneskes personlighed og fysiske udrustning ved at behandle selve kirtlerne. … Denne tilstand vil forblive sådan, indtil nutidens lægevidenskab erkender, at årsagernes verden (hvad angår de endokrine kirtler) ligger i det æteriske legeme med dets syv centre. De vil da registrere, at alt det arbejde, de i dag udfører i relation til kirtlerne, skal flyttes fra centrenes syv virkninger over til centrene selv.

Healeren skal derfor ignorere den pågældende kirtel og i stedet arbejde direkte med det center, som er betingende for »friktionspunktet«, og som styrer den omgivende region. (EH e.626; EH d.577-578).

88

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Koordinering
(Samklang)

(1) Der findes til alle tider mennesker, som er et karakteristisk eksempel på det ene eller andet af disse forskellige bevidsthedsstadier. Der er i dag kun få på jorden, som er udtryk for så lav en udviklingstilstand som den lemuriske bevidsthed. Der er ligeledes kun få på den yderste ende af *Vejen*, som udtrykker guddommelig fuldkommenhed, og mellem disse to yderligheder findes der alle mulige grader af udvikling og udfoldelse.

Mennesket er således (set ud fra krafttilkendegivelse) en samling modstridende energier og et aktivt midtpunkt for tilskyndende kræfter, som stadigt skifter tyngdepunkt. Disse utallige energistrømme frembyder samlet et forvirrende kalejdoskop af aktive indbyrdes relationer og af strid, idet de gennemtrænger hinanden, er afhængige af hinanden og tilintetgør hinanden indtil det tidspunkt, hvor personlighedens kræfter (som symboliserer den guddommelige mangfoldighed) underkastes eller »bringes på linje« af den dominerende sjæl. Det er det som vi i virkeligheden forstår ved ordet »samklang«. Denne samklang er resultat af:

1. Sjælens herredømme over personligheden.
2. Den nedadstrømmende sjælsenergi, via det mentale og emotionelle legeme, til hjernen, hvorved der skabes undertvingelse af den lavere natur, hjernebevidsthedens opvågnen til sjælsbevidsthed og en ny samklang af legemerne.
3. Den rigtige indordning – svarende til stråletype – af de energier, der motiverer og dynamisk vækker centrene til aktivitet. Dette fører efterhånden til direkte samklang af centrene langs rygsøjlen, således at sjælsenergi kan passere op og ned gennem centrene fra det styrende center i hovedet. Medens dette sjælsherredømme fuldbyrdes (den dertil nødvendige tid er, set ud fra den begrænsede personligheds bevidsthed, af uhyre lang varighed) fremtræder vehiklernes stråletyper tydeligt, personlighedens stråle begynder at styre livet, og sluttelig begynder sjælsstrålen at dominere person-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

lighedsstrålen og underlægge sig dens aktivitet.

Til sidst overtager monadestrålen herredømmet, idet den absorberer personlighedens og sjælens stråle (ved tredje, respektive femte indvielse), og på den måde er dualiteten endeligt og definitivt overvundet, og »kun den *Ene, som er*, forbliver«. (EP2 e.340-341; EP2 d.329-330).

(2) Den umiddelbart forestående opgave for aspiranter og disciple består i:

1. At etablere foreningen af sjæl og legeme ved koordination.
2. At bygge antahkaranaen ved at anvende de seks metoder eller fremgangsmåder, jeg tidligere har skitseret, og således fremkalde respons hos triaden. Tanken om koordination-invokation-evokation er de tre hovedideer, I bør fastholde i sindet, når vi fortsætter dette studium. (RI e.498).

(3) Aspiranter og disciple på prøve er optaget af en bestemt proces, hvor de fokuserer deres bevidsthed i sjælen. Denne proces har to faser:

1. En intensivering af personlighedslivet, således at dets højeste individualistiske evner udvikles.
2. En bevægelse fremad ind i lyset og bevidst sjælskontakt.

Det drejer sig om det indledende stadium af koordinationsprocessen, hvilket er en metode med en fokuseret og koncentreret indsats, der svarer til sjælens stråle og livshensigt. Det kan tage form af et dybt engagement i et videnskabeligt arbejde eller en dyb koncentration om et åndeligt arbejde i verden, eller det kan være en fuldstændig helligen sig til en humanitær indsats – det er underordnet, hvilket arbejde det drejer sig om. Jeg beder jer lægge nøje mærke til denne oplysning. I alle tilfælde *skal* den motiverende kraft udgøre en forbedring; den skal anvendes med overordentlig stor flid; men aspiranten eller disciplen på prøve vil – med det rette motiv og den rette indsats for samtidig at udvikle en god karakter og en stabil hensigt – til sidst opdage, at det er lykkedes ham at etablere en endelig sjælsforbindel-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

se. Han vil have opdaget, at kontaktvejen mellem sjæl og hjerne, via sindet, er blevet åbnet, og at han har mestret det første stadium i den nødvendige koordinationsproces. (RI e.500-501).

(4) I har været vant til at tænke på koordinering som den proces, hvorved personligheden bringes i forbindelse med sjælen. Det er helt korrekt, men koordinering er et begreb, som i virkeligheden dækker fire processer:

1. Koordinering af sjæl og personlighed, hvilket resulterer i en bevidst relation til Guds rige.
2. Koordinering af sjæl og personlighed med ashramen, hvilket resulterer i en bevidst forbindelse med ashramens mester.
3. Koordinering af den højere indviede med den åndelige triade og det deraf følgende resultat, som er erkendelse af monadisk energi.
4. Koordinering af alle disciplens centre i det æteriske legeme. Dette resulterer i en evne i disse centre til at registrere og overføre energier, der strømmer ind i den lavere mekanisme som følge af de tre højere koordineringer, der blev omtalt før. (DNA2 e.152-153).

89
Kost

(1) Ingen bestemt kost kan siges at være den helt rigtige for alle mennesker i den samme gruppe, idet de befinder sig på forskellige stråler, har forskellige temperamenter og udrustning og har forskellig alder. Ingen mennesker ligner hinanden på alle områder, og hver især må finde frem til sit eget behov og til, på hvilken måde legemets krav bedst kan opfyldes og til, hvilken ernæring der gør ham bedst egnet til tjeneste. Hver enkelt må selv finde ud af dette. Der findes ingen *gruppe*-kost. Der findes intet tvungent krav om ikke at spise kød eller om at leve strengt vegetarisk. Men der kan komme faser i livet og undertiden hele inkarnationer, hvor en aspirant underkaster sig bestemte kostregler, ligesom der kan komme andre faser eller hele liv, hvor der stilles krav om et midlertidigt men fuldstæn-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

digt cølibat. Andre livscykler og inkarnationer kan komme, hvor disciplens interesse og tjeneste går i helt andre retninger. Senere kommer der inkarnationer, hvor mennesket ikke tænker så meget på det fysiske legeme, men lever uden kostproblemer og uden at koncentrere sig om formlivet. Mennesket spiser den føde, som er tilgængelig, og som kan opretholde hans liv på den bedste og mest effektive måde. Man har tidligere anset, at vegetarisk kost var en nødvendig og vigtig del af forberedelserne til bestemte indvielser. Men dette behøver ikke altid at være tilfældet, og mange disciple tror på et alt for tidligt tidspunkt, at de er under forberedelse til indvielse. (EH e.334; EH d.315-316).

(2) Brugen af animalske fødemidler (og i mindre grad mineraler som medicin) har fremkaldt en blanding af devasubstanser, hvis vibrationer ikke er afstemt efter hinanden. Planteriget er i en helt anden situation, og en del af dets karma har bestået i at tjene som føde for mennesker. Det har ført til en planlagt forvandling af dette riges liv og dets overførsel til et højere stadium (dyrestadiet), der er dets mål. Forvandlingen af plantelivet sker ifølge sagens natur på det fysiske plan, og derfor er det beregnet til føde. Forvandlingen af dyrets liv og dets overførsel til menneskeriget sker på kama-manasiske planer. Det betyder, at dyr, esoterisk set, ikke er beregnet til føde for mennesker. Det er et argument for vegetarisk levevis, man bør overveje. (CF e.645-646; KI d.608).

(3) Udviklingen af det fysiske øje er noget, der sker lovmæssigt, og på længere sigt vil hele menneskeracen uundgåeligt lære sig den dobbelte fokusering, som vil sætte mennesket i stand til at se både de faste og de æteriske former. At det ikke kan på nuværende stadium, skyldes primært mangel på pranisk vitalitet. Det er resultatet af forkert livsførelse og misbrug af fødemidler. Men vore dages generelle tendens til at skabe bedre og renere livsbetingelser, menneskets tilbagevenden til en enklere og sundere levevis, den udbredte stemning for badning, frisk luft og solskin og det større behov for grønsager og nødder vil uundgåeligt resultere i en øget optagelse af de praniske væsker. Det vil fremkalde nogle forandringer og forbedringer i de fysiske organer og æterlegemets vitalitet. (CF e.651; KI

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

d.612-613).

(4) Enhver discipel burde blive streng vegetar. Den lavere natur bliver træg og tung, og den indre flamme kan ikke skinne igennem, når kød indgår i kosten. Dette er en drastisk regel for kandidaterne, og den må ikke overtrædes. Aspiranten kan vælge at spise kød eller lade være efter behag, men på et vist stadium på vejen er det afgørende, at al slags kødspisning ophører, og kosten bliver genstand for den største opmærksomhed. En discipel må begrænse sig til grønsager, korn, frugt og nødder. Kun således kan han opbygge et fysisk legeme af en type, der kan tåle at blive taget i besiddelse af det virkelige menneske, som har stået foran indvieren i sine mere subtile legemer.

Det må naturligvis her tages i betragtning, at der ikke kan gives strenge eller faste regler bortset fra den begynderregel, at kød, fisk og gærede drikke af alle slags samt tobaksrygning er absolut forbudt for alle kandidater til indvielse. For dem, som kan tåle det, er det undertiden bedre, at æg og ost fjernes fra kosten, men det er ikke på nogen måde tvungent. Det er altid tilrådeligt, at de, som er i færd med at udvikle psykiske evner af en eller anden art, ikke bør tillade sig at spise æg og kun meget lidt ost. Mælk og smør falder i en anden kategori, og de fleste indviede og kandidater til indvielse, anser det for nødvendigt at beholde dem i deres kost. Enkelte få undtagelser kan opretholde livet og bevare deres fulde fysiske energi ved den oven for nævnte kost, men denne gengiver idealet og, som vi alle ved, er idealet kun sjældent opnåeligt i den nuværende overgangsperiode.

I denne forbindelse bør to ting fremhæves: For det første det behov, som alle ansøgere har for sund fornuft; denne faktor mangler meget ofte, og de studerende gør vel i at huske, at uligevægtige fanatikere ikke er ønskelige medlemmer af Hierarkiet. Ligevægt, en tilbørlig sans for proportioner, et skyldigt hensyn til de omgivende betingelser og en normal sund fornuft er den sande okkultists kendetegn. Når der samtidig er en virkelig sans for humor til stede, vil mange farer undgås. For det andet en erkendelse af *tidsbegrebet* og en evne til at gå langsomt frem, når det drejer sig om ændringer af kosten og af

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

et langt livs vaner. Alt i naturen udvikles langsomt, og ansøgere må lære den okkulte sandhed i ordene: »Skynd dig langsomt«. En gradvis elimineringsproces er sædvanligvis visdommens vej. (IHS e.196-198; IMS d.203-204).

(5) Efterhånden som disciplen regulerer sit liv, undgår kød, nikotin og spiritus og bliver seksuelt mådeholdende, svinder pinealkirtlen ikke længere, men genoptager sin tidligere aktivitet. (CF e.1012; KI d.924).

(6) En hindring (på den okkulte vej) findes i det fysiske legeme, som er blevet opbygget ved hjælp af kød og gæret føde og drikke og opfostret i omgivelser, hvor frisk luft og solskin ikke er fremherskende faktorer. … Igennem mange århundreder har føde, som har været i opløsning og derfor i en tilstand af gæring, været den grundlæggende kost for Vestens befolkning, og resultatet kan ses i legemer, som ikke er egnede til en sådan anspændelse, som okkultisme medfører, og derfor danner en barriere for den klare udstråling af det indre lys. Når frisk frugt og grøntsager, rent vand, nødder og korn, kogt eller ukogt, udgør den eneste føde for menneskesønnerne under udvikling, så vil der opbygges legemer, der egner sig for højt udviklede egoer. (WM e.84; HM d.99-100).

(7) De, som søger at læse akasha-kronikken, eller som stræber efter at virke på det astrale plan uden at tage skade og dér studere refleksionen af begivenheder i det astrale lys korrekt, må nødvendigvis og uden undtagelse leve strengt vegetarisk. … Kun de, som gennem ti år har levet strengt vegetarisk, kan virke således i det, der kaldes »optegnelsesaspektet af det astrale lys«. Når de til deres lutrede astrale og fysiske legemer føjer fornuftens og illuminationens lys fra den fokuserede tænkning, (hvilket meget sjældent forekommer), da bliver de præcise fortolkere af astrale fænomener. … Men medmindre målet med en vegetarisk kost er ovennævnte form for tjeneste, da er argumenterne uden virkelig betydning. (EP1 e.241; EP1 d.262).

90
Kremering

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(1) Disse smittekim, som menneskeheden er modtagelig overfor, findes i jordbunden, og deres tilstedeværelse skyldes i høj grad at millioner af lig i tidens løb er blevet begravet. Denne situation vil dog langsomt forbedres i takt med, at kremation i tiltagende grad finder anvendelse. Gradvist og meget langsomt vil denne forurening forsvinde. Det er derfor højst ønskværdigt med en så udbredt propaganda som muligt for anvendelsen af denne metode til at håndtere de fysiske legemer, der efterlades, når sjælene forlader inkarnationen. Efterhånden som jordbunden bliver mindre besmittet, og efterhånden som sjælskontakt etableres, kan vi håbe på at opleve en stadig mindskning af det antal mennesker, der bukker under for disse nedarvede sygdomme. (EH e.61-62; EH d.69).

(2) Den tiltagende skik at kremere de former, som de iboende liv har forladt, vil føre meget godt med sig. Når det er blevet almindelig skik, vil vi opleve en tydelig mindskning af sygdomme, hvilket vil føre til længere levetid og større vitalitet. (EH e.249; EH d.239-240).

(3) Det er en heldig og god ting, at kremation bliver mere almindelig. Inden længe vil begravelse stride imod loven, og kremation vil være et krav, og dette af sundhedsmæssige og sanitære årsager. Disse usunde, psykiske steder, som kaldes kirkegårde, vil til sidst forsvinde, ligesom dyrkelse af forfædrene er ved at forsvinde, både i Østen – med dens forfædrekult – og i Vesten, med dens ligeså enfoldige kult om arvelighed.

Gennem anvendelse af ild opløses alle former. Jo hurtigere det menneskelige, fysiske legeme tilintetgøres, jo hurtigere brydes dets greb om den tilbagetrækkende sjæl. En hel del nonsens om tidsfaktoren i relation til rækkefølgen af de subtile legemers opløsning er blevet fremført i den almindelige teosofiske litteratur. Det bør dog fastslås, at i det øjeblik den *sande* død er videnskabeligt påvist (af den almindelige læge, der har fulgt tilfældet), og det er blevet konstateret, at der ikke findes nogen livsgnist tilbage i det fysiske legeme, så er kremation mulig. Den fuldstændige eller sande død indtræder, når bevidsthedstråden og livstråden er trukket fuldstændigt tilbage fra hovedet og hjertet. Ærbødighed og en rolig fremtræden har dog samtidig sin retmæssige plads i processen. Den afdødes familie

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

behøver nogle timer til at tilpasse sig den kendsgerning, at den ydre og sædvanligvis elskede forms forsvinden er umiddelbart forestående. Der må ligeledes tages behørigt hensyn til de formaliteter, som staten eller de kommunale myndigheder kræver. Tidsfaktoren har hovedsagelig betydning for de efterladte, for de levende og ikke for de døde. Ligeledes findes der intet virkeligt grundlag for den påstand, at det æteriske legeme ikke for hurtigt må føres ind i kremeringens flammer, og for den opfattelse, at det helst skal drive omkring i en bestemt periode på flere dage. Der er intet æterisk behov for udsættelse. Når det indre menneske trækker sig tilbage fra det fysiske legeme, trækker han sig samtidig tilbage fra det æteriske legeme. Det er rigtigt, at det æteriske legeme er tilbøjeligt til i lang tid at forblive omkring »området for emanationen«, når det fysiske legeme er begravet, og det vil ofte bestå indtil den fuldstændige opløsning af det tætte fysiske legeme har fundet sted. Mumificeringsprocessen, således som den praktiseredes i Ægypten, og balsameringsprocessen, således som den praktiseredes i Vesten, har været årsag til, at det æteriske legeme blev bevaret, til tider i århundreder. Dette er specielt tilfældet, når den mumificerede eller balsamerede person i sit liv var præget af en dårlig karakter. Det omvandrende æteriske legeme er i sådanne tilfælde ofte blevet »besat« af et ondt væsen eller en ond kraft. Dette er årsagen til de angreb og ulykker, som ofte følger i fodsporet på dem, der opdager gamle grave og deres beboere, dvs. gamle mumier, og bringer dem og deres ejendele frem i lyset. Er kremation reglen, er det ikke alene det fysiske legeme, der øjeblikkeligt opløses og gives tilbage til substansens reservoir, men også det vitale legeme opløses omgående, idet flammerne fører dette legemes kræfter ind i de vitale energiers reservoir. Det vitale legeme har altid været en del af dette reservoir, enten i en form eller i en formløs tilstand. Efter døden og kremationen eksisterer disse kræfter stadig, men de er blevet absorberet i den *analoge* helhed. Tænk over denne udtalelse, for den giver jer nøglen til den menneskelige ånds skabende arbejde. Er en udsættelse nødvendig på grund af familiens følelser eller på grund af krav fra samfundets side, bør kremation dog finde sted inden for seksogtredive timer

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

efter dødens indtræden. Når der ikke findes nogen grund til at udsætte kremationen, kan den med rette tillades tolv timer efter døden. Det vil dog altid være klogt at vente tolv timer for at være sikker på, at døden *virkelig* er indtrådt. (EH e.483-485; EH d.447-449).

Se også: (EH e.251, 470; EH d.241, 436).

91
Krig

(1) Det må erkendes, at årsagen til al uro i verden, til verdenskrigene, som har hærget menneskeheden, og den udbredte elendighed på vor planet i store træk kan tilskrives en selvisk gruppe med materialistiske hensigter, der i århundreder har udnyttet masserne og brugt menneskers arbejdskraft til at nå deres egne selviske mål … Denne gruppe af kapitalister har tilegnet sig og udnyttet verdens ressourcer og desuden haft kontrol over de varer, der er nødvendige for et civiliseret liv. De har kunnet gøre dette, fordi de ejede og kontrollerede verdens rigdomme gennem deres tæt forbundne bestyrelser, og de har bevaret rigdommene på egne hænder. De er årsag til den vældige forskel, der er mellem de meget rige og de meget fattige. De elsker penge og den magt, som penge giver. De har stået bag regeringer og politikere. De har styret vælgerne. De har stået bag snæversynede nationalistiske mål og selvisk politik. De har finansieret forretningsverdenen og kontrolleret olie, kul, kraft, lys og transport. De styrer i fuld offentlighed, eller bag kulisserne, verdens bankforbindelser.

Ansvaret for den vidt udbredte elendighed, der kan ses i alle lande i verden, kan i store træk føres tilbage til visse store indbyrdes forbundne grupper af forrretningsfolk, banker, internationale sammenslutningers ledere, monopoler, fonde og organisationer, samt tillige ledere for meget store forretningsforetagender, der arbejder med henblik på fælles eller personlig vinding. (POH e.70-71).

(2) En krig er brudt ud mellem de selviske pengebetonede interesser og den store del af menneskeheden, der kræver ret-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

færdig behandling og den rette fordeling af verdens rigdomme. (POH e.72).

(3) Krig kan være og er massemord, hvor motivet er forkert. Det kan også være opofrelse og rigtig handling, hvor motivet er rigtigt. At slå en mand ned som er i færd med at myrde en forsvarsløs person regnes ikke for mord. Princippet er det samme hvad enten det drejer sig om at dræbe en som er ved at myrde, eller bekæmpe en nation der går i krig mod forsvarsløse. (EXH e.180; HF d.182).

(4) Døden, der kommer gennem krigens destruktive processer, er underlagt den planetariske Logos' styrende og cykliske hensigt; han virker gennem rådsforsamlingen i Shamballa. De højtudviklede væsener, som dér styrer verdensprocesserne, véd, at tiden er kommet, hvor relationen mellem det planetariske onde og lysets eller det godes kræfter har nået et punkt af »eksplosiv antagonisme« (som det kaldes). Dette må gives muligheden for fri udløsning, såfremt den guddommelige hensigt skal kunne virkeliggøres uhindret. Derfor tillades eksplosionen; dog er der hele tiden en kontrollerende faktor nærværende, selv om den er uvirkelig for mennesket. Eftersom disse højtudviklede væsener (der udarbejder eller udfører Guds vilje) på ingen måde identificerer sig med formlivet, har de som konsekvens heraf en rigtig forståelse af den relative betydning, som livet i form har; tilintetgørelsen af former betyder for dem ikke døden på samme måde, som vi opfatter den, men ene og alene betyder den en frigørelsesproces. Det er de mennesker, der identificerer sig med formen, der med deres begrænsede syn konsekvent har næret dødsfrygten. …

Den dybeste årsag til alle krige er følelsen af adskilthed. Denne grundlæggende individualisme eller med glæde accepterede isolationisme fører til alle de sekundære årsager til krig: grådighed, der skaber økonomisk katastrofe; had, der skaber nationale og internationale spændinger; grusomhed, der skaber smerte og død. (EH e.431-432; EH d.401-402).

(5) Krigen 1914-1945 var et slående eksempel på, hvor forunderligt loven om fuldkommenhed kan virke – forunderligt og mærkeligt set fra menneskets begrænsede udsyn. Millioner af mennesker døde. Andre millioner led grufuldt i deres for-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

mnatur, og endnu flere millioner gennemgik smertelige mentale kvaler (og gør det stadig) på grund af usikkerhed, uvished og fattigdom. Ikke desto mindre førte dette til to betydningsfulde resultater af åndelig natur i forbindelse med loven om fuldkommenhed:

1. Sjæle blev frigjort fra en civilisation, der er tilbagegående og i forfald – for sådan ser jeres lovpriste civilisation ud fra Hierarkiets synsvinkel – og de vil vende tilbage i bedre legemer til en civilisation og kultur, der er mere i overensstemmelse med det åndelige menneskes behov. Hovedårsagen til, at der skete en så omfattende tilintetgørelse af de gamle former (fysiske, emotionelle og mentale) er, at de virkede som et trangt fængsel for sjælen og umuliggjorde al videre udvikling af menneskemasserne.
2. Fra den rige til den fattige, fra den intelligente til den uvidende er der én ting, som er klart opfattet, og som vil farve menneskets tænkning: lykke og fremgang afhænger ikke af at besidde ting eller af materielle goder. (EH e.661-662; EH d.609).

(6) Verdenskrigen har haft en langt større betydning, end man hidtil har forstået. Den markerede et vendepunkt. Den nyorienterede menneskeheden mod det gode. Den drev de onde kræfter tilbage og bragte endegyldigt frem i dagens lys (og dette var nyt og nødvendigt) den sande forskel mellem det gode og det onde og ikke i teologisk forstand – som fastslået af kirkelige kommentatorer – men i praksis og åbenlyst. Den afslørede den katastrofale økonomiske situation og grådigheden hos prominente mennesker i alle lande. Ved at kunne se forskellen mellem det gode og det onde så tydeligt, er menneskeheden vågnet op til kendskab om den materialistiske udnyttelse, og om savnet af virkelig frihed og af rettigheder, som det enkelte menneske endnu ikke har gjort krav på. Menneskets evne til at udstå slaveri er blevet synliggjort overalt. At de, der kæmper for frihed, anvender fejlagtige metoder og ofte forsøger at bekæmpe ondt med ondt er helt rigtigt, men det er kun overgangsmetoder og er en midlertidig fase. Den er midlertidig

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

set fra Hierarkiets synsvinkel (men muligvis langvarig set fra den synsvinkel, som mennesket i de tre verdener har), men i dag behøver det ikke nødvendigvis at vare længe. (EH e.666-667; EH d.613-614).

(7) Menneskene beskæftiger sig med virkninger og ikke med årsager. For eksempel beskæftiger menneskeheden sig med krig og forfærdende forberedelser til mere krig, og den er ikke primært optaget af det, der forårsager krig, og som, hvis det blev håndteret rigtigt, ville forhindre krig. (RI e.730).

92
Kriminalitet

Ligesom vi forsøger at fjerne magt fra vore nationale forbindelser, og ligesom det i dag er indlysende, at de drastiske straffeforanstaltninger *ikke* har haft held til at forebygge forbrydelse eller afskrække folk fra voldsom selviskhed (for det er al forbrydelse), og ligesom den sociale holdning (i modsætning til den anti-sociale holdning hos alle lovbrydere) anses for at være ønskelig og læres i vore skoler, således er det begyndt at dæmre i den offentlige bevidsthed, at man må nærme sig ungdommen og indprente den de rette relationer og fremme selvbeherskelse og uselviskhed, og disse begreber er i sandhed det subjektive og ofte ikke erkendte mål for ethvert retsvæsen.

Kriminaliteten vil blive udryddet, når det miljø, som børnene lever i, bliver forbedret, når man i de tidlige udviklingsår har opmærksomheden rettet mod kirtelbalancen samt tænder, øjne og øren, den rigtige kropsstilling og den rigtige ernæring; samtidig må tiden inddeles rigtigt, og den esoteriske psykologi og esoteriske astrologi må give deres kundskabsbidrag til opdragelsen af ungdommen. De gamle metoder må vige for de nye, og den konservative indstilling må opgives til fordel for religiøs, psykisk og fysisk opdragelse og forskning, videnskabeligt anvendt og esoterisk motiveret. Når jeg siger religiøs, mener jeg ikke en doktrinær og teologisk lære. Jeg mener kultiveringen af den holdning og de forhold, der vil vække virkeligheden i mennesket og rykke det indre åndelige menne-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ske frem i bevidsthedens forgård og således skabe erkendelsen af den iboende Gud. (EA e.237; EA d.218-219).

93
Kriser

(1) Unddrag jer ikke disse kriser, hvor hårde og vanskelige de end kan synes. Vanskelige er de. Glem ikke, at menneskehedens bevidsthed gennem lange tider har vænnet sig til at stå over for kriser. Kriser er blevet en vane for mennesket, hvis jeg må have lov at udtrykke mig således. De er kun de punkter for prøve, hvad angår styrke, hensigt, renhed og motiv og sjælens forsæt. De vækker tillid, når de er overvundet og fører til en stærkt udvidet vision. De fremmer barmhjertighed og forståelse, idet smerten og den indre konflikt, de har fremkaldt, aldrig glemmes, da de trak på hjertets ressourcer. De frigør visdommens lys i kundskabens område, og verden beriges derved. (EA e.477; EA d.431-432).

(2) Denne skabende krise (for menneskeheden) er blevet mulig på grund af tre store hændelser:

1. Afslutningen på en cyklus på femogtyve tusind år eller gang rundt i det, der kaldes den mindre zodiak. Det er en større erfaringscyklus i vor Planetlogos' liv. …
2. Fisketidsalderens afslutning. Det betyder blot, at de energier, der er kommet fra Fiskenes tegn i de sidste to tusind år, hurtigt er ved at blive afløst af energier fra Vandbærerens tegn. Det fører til store ændringer i den planetariske Logos' liv og påvirker hans manifestationslegeme kraftigt gennem hans tre store centre: Shamballa, Hierarkiet og menneskeheden.
3. Den stadigt mere dominerende aktivitet fra den syvende stråle for orden eller ceremoniel magi, som den noget fejlagtigt kaldes. Denne stråle er nu ved at komme i manifestation og det i tæt samarbejde med de to førnævnte faktorer. (RI e.550-551).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(3) Med mindre, at sådanne øjeblikke med kriser indfinder sig, så svinder livet ind til et dødt niveau og (selvom det er nyttigt) så tilbyder det ingen mulighed for en stor indsats med dens ledsagende behov for at trække fuldt og helt på sjælens ressourcer. (DNA1 e.269).

(4) Håndtering af kriser er disciplens adelsmærke, og alle kriser, der mødes og håndteres korrekt, udgør (når problemet okkult set en gang for alle er »trådt under fode«) det sted, hvorfra et udvidet syn kan opnås, ny viden kan strømme ind, og det forvandlende lys kan stråle fra nærværelsens engel og således frembringe resultater.

I har alle været gennem en cyklus med store vanskeligheder og anstrengelser. Sådan er det for alle disciple. (DNA2 e.13).

Se også: (DNA2 e.644).

94
Kristi tilsynekomst

(1) Overalt finder vi en forventningens ånd og et krav om manifestation og en symbolsk hændelse, som vi giver forskellige navne, men som der sædvanligvis refereres til som Kristi genkomst. Som I ved, kan dette blive et aktuelt fysisk komme, som tidligere i Palæstina, eller det kan indebære en overskygning af hans disciple og tilhængere af livets store herre. Denne overskygning vil fremkalde en respons hos alle dem, der i nogen grad er åndelig vakt. Eller igen, dette komme kan tage form som en vældig indstrømning af Kristus-princippet, Kristi liv og kærlighed, der vil virkeliggøres gennem den menneskelige familie. Måske vil alle tre muligheder om kort tid findes på samme tid på vor planet. (EP1 e.281; EP1 d.300).

(2) Han vil ikke denne gang vise os en gudesøns fuldkomne liv, som det sidst var hans vigtigste opgave; men Han vil fremtræde som den øverste leder af det åndelige Hierarki og møde behovet hos verdens tørstende nationer – tørstende efter sandhed, efter rette menneskelige relationer og efter kærlig forståelse. Han vil denne gang blive anerkendt af alle, og i sin egen person bevidne opstandelsens *kendsgerning* og dermed demon-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

strere den parallelle kendsgerning om sjælens, det åndelige menneskes, udødelighed. Vægten er blevet lagt på *døden* gennem de sidste to tusind år; den har farvet hele den ortodokse kirkes lære; kun én dag om året er helliget tanken på opstandelsen. (DN e.150-151; NS d.143).

(3) Verdenslærerens komme (må forberedes) og de nødvendige skridt tages, førend mestrene selv træder frem blandt mennesker, således som mange af dem helt sikkert vil gøre hen imod slutningen af dette århundrede. Der er ved at danne sig en særlig gruppe nu blandt dem, som utvetydigt er ved at forberede sig på dette arbejde. Mesteren M., mesteren K.H. og mesteren Jesus vil især tage sig af udviklingen hen imod den sidste fjerdedel af dette århundrede. Andre mestre vil også deltage, men det er disse tre, hvis navne og embeder folk burde gøre sig fortrolige med overalt, hvor det er muligt. … Det kan med stor sikkerhed siges her, at der forud for Kristi komme vil ske nogle reguleringer, således at der i spidsen for alle store organisationer vil befinde sig enten en mester eller en indviet, som har tredje indvielse. I spidsen for visse store okkulte grupper, verdensfrimurere og forskellige store retninger inden for kirken, vil der findes indviede eller mestre, bosiddende i mange af de store nationer. (IHS e.61-62; IMS d.75-76).

(4) Når han i sidste del af dette århundrede kommer og demonstrerer sin kraft, bliver det som kærlighedens og enhedens herre, og den grundtone, han anslår, vil være regeneration gennem kærlighed til alt og alle. Da han primært arbejder på astralplanet, vil det på det fysiske plan komme til udtryk i dannelsen af aktivitetsgrupper i alle lande og byer, grupper der vil arbejde intensivt for enhed, samarbejde og broderskab på alle tilværelsens områder – økonomi, religion, videnskab og sociale forhold. (CF e.755; KI d.703).

(5) Lad os tydeliggøre og uddybe de tre måder for hans tilsynekomst, hans komme og menneskehedens fysiske erkendelse af ham:

1. *Ved hans overskygning af alle indviede og disciple* som i dag er eller på tidspunktet for hans ankomst vil være aktive i de tre verdener for menneskelig evolution. Det betyder, at

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

han telepatisk påvirker deres sind. Denne overskygning eller påvirkning vil være hans primære arbejde på *mentalplanet.* Det vil blive en af de mest effektive metoder i hans planlagte åndelige indflydelse på verdens forhold. Ved hjælp af de mennesker, der er medlemmer af eller tilknyttet Hierarkiet, vil han have forposter for sin bevidsthed i alle lande. Dem kan han arbejde gennem.

2. *Ved at lade kristuslivet eller -bevidstheden strømme ud over masserne* overalt og i alle nationer. Denne åndelige indstrømning vil føre til en reorientering af menneskelige begær og fremkalde en emotionel reaktion på hans tilstedeværelse. Det bringer *astralplanet* ind i hans aktive indflydelsessfære, og det indebærer, at den gode viljes energi udløses i menneskenes hjerter og gør dem modtagelige for rette menneskelige relationer. Det er denne etablering af rette menneskelige relationer, der er det vigtigste mål for hans kommende tredobbelte aktivitet. Overalt vil masserne være modtagelige for Kristi arbejde og budskab, når det igangsættes fra mentalplanet af de disciple og indviede, der er overskygget af Kristi sind.
3. *Ved hans fysiske tilsynekomst blandt mennesker*. Ved sin egen direkte tilsynekomst kan han etablere et kraftigt hierarkisk energibrændpunkt på Jorden på en måde, som ikke før har været mulig. Han har aldrig forladt menneskeheden og har altid holdt sit løfte om at blive hos os alle dage, helt til tidernes ende. Mennesker i alle lande vil vide, hvor han kan findes. Stedet for hans tredobbelte åndelige aktivitets brændpunkt kan ikke afsløres her, for det afhænger af resultaterne af den fortløbende overskygning og udstrømning. (RI e.615-616).

(6) Menneskehedens hjertecenter dannes af den samlede sum af hjerter (symbolsk udtrykt) hos alle de mennesker af god vilje (i eller uden for kirkerne og uanset deres politiske tilhørsforhold) som tjener deres medmennesker, støtter humanitære organisationer, arbejder på at etablere rette menneskelige relationer, og som hele tiden erstatter menneskesindets separatisme med den guddommelige kærlighedsnaturs inklusivitet. Som en

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

garanti for Kristi tilbagevenden til offentlig anerkendelse kan I se virkeliggørelsen af en stor koordination. Denne koordination vil, når den er endeligt udført, skabe en klar kanal, tilbagevej, lysbane eller magnetisk kraft mellem:

1. Centeret hvor Guds vilje er kendt. Det er Shamballa, hvor viljen-til-det-gode har sit udspring. Denne vilje-til-det-gode er essentiel kærlighed.
2. Hierarkiet, som er det planetariske hjertecenter.
3. Kristus, selve kærlighedens hjerte i Hierarkiet.
4. De indviede, disciple og aspiranter, som udgør den nye verdenstjenergruppe, der søger at legemliggøre den kærlighed og det lys, der er behov for i nutidens verden.
5. Hjerterne hos mennesker af god vilje i alle lande, der er modtagelige for den kærlighed, der kommer til udtryk gennem rette menneskelige forbindelser.
6. Det brændpunkt, som Kærlighedens Herre vil arbejde gennem på Jorden.

Hvis I vil studere den guddommelige kærligheds seksfoldige progression, fra guddommens højeste manifestation ned til dens tilsynekomst i et brændpunkt i vor kendte nye verden, vil det stå jer klart, at der er blevet skabt en meget klar »tilnærmelsesstruktur«, og at der er ved at blive bygget en »vej tilbage«, som vil bringe den længe ventede Kristus ind i vor midte. Intet kan nu stoppe eller forhindre hans tilbagevenden; vidnesbyrd om denne struktur kan ses alle vegne. (RI e.619-620).

(7) Hans tilsynekomst og virksomhed vil ikke være begrænset til et lille lokalt område eller til et sted i verden, som den store majoritet aldrig har hørt om, således som det tidligere var tilfældet. Radio, presse og nyhedsformidling vil gøre hans komme forskellig fra alle tidligere budbringeres. Hurtige trafikforbindelser vil muliggøre, at utalte millioner kan nå ham med tog, fly og skib. Fjernsyn vil gøre hans ansigt kendt for alle, og sandelig »alles øjne skal se ham«. (RC e.16; KT d.21).

(8) Det kan være, at han kommer til syne i en helt uventet skikkelse; hvem ved, om han kommer som politiker, som økonom, som folkefører (opstået af folkets midte) eller som viden-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

skabsmand eller kunstner? (RC e.17; KT d.22).

(9) Altid, ned gennem tiderne, når nøden var størst og som svar på menneskenes udtalte krav, *er* en gudesøn trådt frem under mange forskellige navne. (RC e.41; KT d.44).

(10) Tidspunktet kendes kun af to eller tre, »thi menneskesønnen kommer i den time, I ikke tænker jer« (*Matt*.24,44). (RC e.43; KT d.46).

(11) Der er et overordentligt opbud af naturlig godhed og vision i verden i dag, og omfanget af klar, humanitær tænkning er ubegrænset. Verdens frelse ligger i hænderne på de mange gode og millioner af rettænkende mennesker i alle lande, og det er dem, der vil forberede vejen for Kristi komme. Talmæssigt er de tilstrækkelige til opgaven og behøver kun opmuntring og fornuftig koordination for at kunne sætte deres kræfter ind på det forberedende arbejde, der er nødvendigt. (RC e.162; KT d.155).

(12) Han vil uvægerligt komme, når et vist mål af fred er tilvejebragt, når princippet om den rette fordeling i det mindste er ved at få kontrol over de økonomiske forhold, og når kirkerne og de politiske grupper er begyndt på »at bringe orden i deres hus«, da kan og vil han komme; da vil gudsriget være en åbenlys kendsgerning på jorden og vil ikke længere være en drøm baseret på ønsketænkning og religiøse forhåbninger. (RC e.163; KT d.155-156).

(13) Når han kommer, som engle og mennesker venter på, og hvis opgave det er at indføre den nye tidsalder og dermed fuldbyrde det værk han begyndte i Palæstina for to tusind år siden, vil han bringe nogle af de store engle med sig og tillige visse af mestrene. (EXH e.508; HF d.504).

(14) Det kan forventes at den ortodokse kristendom først vil afvise de teorier om Kristus, som okkultismen fremsætter; men samtidig vil den samme ortodokse kristendom finde det stadigt vanskeligere at få de intelligente folkemasser til at acceptere den helt usandsynlige guddom og den svage Kristus som den historiske kristendom har dyrket. En Kristus som er til stede og levende, som kendes af dem der følger ham, som er en stærk og kompetent leder og ikke en blid og sentimental martyr; som aldrig har forladt os, men har virket i to tusind år gennem sine

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

disciple, de inspirerede mænd og kvinder af enhver trosretning, inden for alle religioner og alle religiøse overbevisninger; som ikke har brug for fanatisme eller hysterisk hengivenhed, men som elsker alle mennesker vedvarende, intelligent og optimistisk, som ser det guddommelige i dem alle og forstår fremgangsmåden i den menneskelige bevidsthedsudvikling (mental, emotionel og fysisk), der frembringer civilisationer og kulturer svarende til et bestemt udviklingstrin – disse ideer kan og vil den intelligente offentlighed acceptere.

De vil forberede og virke for skabelsen af de tilstande i verden hvor Kristus kan bevæge sig frit blandt mennesker i legemlig tilstedeværelse; han behøver da ikke at forblive på sit nuværende sted i Centralasien. De kan og vil med lethed acceptere foreningen af alle trosretninger, når forbindelsen mellem Buddha og Kristus bliver rigtigt fremstillet; da vil billedet af en Kristus, som kræver en særstilling med udelukkelse af alle andre gudesønner, tone bort i underet som er den sande apostoliske efterfølgelse, hvor mange gudesønner på forskellige stråler, af forskellige nationaliteter og med mange forskellige missioner, kan ses i historien som dem der leder menneskeheden ad den guddommelige udfoldelses vej, nærmere til Gud, til kilden. (EXH e.589-590; HF d.583-584).

Se også: »Reflekterende meditation som forberedelse til Kristi tilsynekomst.« (DNA2 e.226-228).

95
Kristus

(1) Kristus var den første fra vor jords menneskehed, der nåede målet individualisering. Kristi udvikling foregik så hurtigt, at han på den atlantiske tid befandt sig på prøvestadiets vej. … Set ud fra evolutionens synsvinkel var Kristi hurtige udvikling fuldstændig *uden sidestykke*. En så hurtig udvikling er aldrig blevet gentaget, skønt der i dag på planeten lever mennesker, som *nu* er begyndt at udvikle sig med lignende hurtighed. (EP2 e.210; EP2 d.209).

(2) Det første menneske fra det »center vi kalder menneske-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

heden«, som nåede dette punkt (den tredje indvielse) var Kristus. Ved den første store demonstration af det punkt han havde nået (gennem det, der dengang var en ny type indvielse), blev Kristus ledsaget af Buddha. Buddha havde nået det samme punkt før skabelsen af vort planetariske liv, men betingelserne for at tage den tredje indvielse var ikke til stede dengang, og han og Kristus tog indvielsen sammen. (RI e.385-386).

(3) Verdenslæreren er det store væsen, som de kristne kalder for Kristus; han kendes også i Østen som Bodhisattvaen og som Herren Maitreya, og han er denne Ene, som den fromme muhamedaner venter på under navnet Iman Madhi. Det er ham, som har ledet livsskæbnerne fra omkring år 600 f.Kr. Ham er det, som tidligere har vist sig blandt mennesker, og som er ventet endnu engang. Han er den store kærlighedens og barmhjertighedens herre, ligesom hans forgænger Buddha var visdommens herre. … Han er verdenslæreren, mestrenes mester og englenes lærer, og i hans hænder er lagt ledelsen af menneskenes åndelige skæbne og udviklingen af den erkendelse i ethvert menneske, at han er et barn af Gud og søn af den Allerhøjeste.

… Verdenslæreren styrer den iboende bevidsthed i dens livs- eller åndsaspekt og søger at aktivisere den i selve formen, således at denne form til rette tid kan afkastes, og den frigjorte ånd vende tilbage dertil, hvorfra den kom. Lige siden han forlod jorden, som det fortælles i bibelen med nogenlunde nøjagtighed (skønt med mange fejl i enkelthederne), er han forblevet hos menneskesønnerne; i virkeligheden har han aldrig forladt os, kun tilsyneladende, og i et fysisk legeme kan han findes af dem, der kender vejen; han bor i Himalaya og har et nært samarbejde med sine to store brødre, Manuen og Mahachohanen. Dagligt udøser han sin velsignelse over verden, og dagligt står han under sit fyrretræ i sin have i timen ved solnedgang med hænderne løftet i velsignelse mod alle dem, som oprigtigt og alvorligt søger og higer efter noget højere. Han kender alle søgende mennesker, og selv om de måske ikke kender ham, stimulerer det lys, som han lader strømme imod dem, deres længsel, nærer det kæmpende livs gnist og ansporer aspiranten, indtil den store, betydningsfulde dag kommer, hvor de står ansigt til ansigt med den Ene, som idet han er »løftet

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

op« (i okkult forstand), drager alle mennesker til sig som indvieren af de hellige mysterier. (IHS e.43-44; IMS d.56-58).

(4) Han har i to tusind år været den øverste leder af den usynlige kirke, det åndelige Hierarki, bestående af disciple fra alle trosretninger. Han elsker og anerkender også dem, der ikke er kristne, men bevarer troskaben mod deres religions grundlægger – Buddha, Muhamed og andre. Han bekymrer sig ikke om, hvilken tro vi har, hvis målet er kærlighed til Gud og menneskeheden. Hvis mennesker forventer at se den Kristus, som forlod sine disciple for mange hundrede år siden, vil de ikke erkende den Kristus, som nu er ved at vende tilbage. Kristus har ingen religiøse barrierer i sin bevidsthed. Det er for ham underordnet, hvilken tro et menneske bekender sig til.

Guds søn er på vej, og han kommer ikke alene. Hans fortrop er her allerede, og Planen, de skal følge, er allerede udarbejdet og klar. Lad erkendelse være målet. (RC e.60; KT d.61-62).

(5) Han er *verdenslæreren* og ikke en kristen lærer. Han fortalte os selv, at han havde andre får, og for dem betød han lige så meget som for de ortodokse kristne. De kalder ham ikke Kristus, men har deres eget navn til ham og følger ham lige så trofast og oprigtigt som deres vestlige brødre. (RC e.62-63; KT d.64).

(6) Kirken har betonet (og betoner i dag) den døde Kristus. Mennesker har glemt, at han lever, selv om de med forbehold giver støtte til dette håb og denne tro ved påsketid; stort set fordi hans genopstandelse garanterer vor egen »opstandelse«, og »fordi han lever, skal også vi leve«. Den kendsgerning, at han lever og er til stede i dag, her og nu, på jorden, gives der ikke udtryk for, undtagen i nogle vage og håbefulde vendinger. Mennesker har glemt den Kristus, der lever med os på jorden, omgivet af sine disciple, visdommens mestre, tilgængelig for dem, som foretager den rette tilnærmelse, og at han frelser mennesker ved eksemplets magt …

I den kommende verdensreligion vil vægten blive lagt på disse sandheder. Liv og ikke død vil blive fremhævet. Man vil lære, at åndelig status opnås gennem åndeligt liv, og at der eksisterer de, som har opnået en sådan status, og som arbejder sammen med Kristus med det mål for øje at hjælpe og frelse

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

menneskeheden. Den kommende åndelige lære vil blive baseret på sandhederne om: at vor planets åndelige Hierarki er en kendsgerning; at menneskeheden kan kontakte dets medlemmer og samarbejde med dem; at der eksisterer de, der kender Guds vilje, og som kan arbejde intelligent med denne vilje. (POH e.144-145).

(7) I fremtiden vil menneskehedens øjne være rettet mod Kristus, og ikke mod sådanne menneskeskabte institutioner, som kirken og dens dignitarer; Kristus vil opleves, som han virkelig er, som han virker gennem sine disciple, gennem visdommens mestre og gennem sine efterfølgere, der arbejder hårdt i det skjulte (ofte uden at vi aner det) bag verdensbegivenhederne. Man vil efterhånden forstå, at området for hans virke er menneskehjertet og ligeledes verdens stærkt befolkede steder, men ikke bygninger af sten eller gejstlighedens pomp og pragt eller ceremonier. (RC e.66; KT d.67).

(8) Intet menneske er nogensinde blevet frelst af teologi, men kun af den levende Kristus; ved hjælp af den vågnende kristusbevidsthed, som findes i ethvert menneskes hjerte … (POH e.133).

(9) Det individuelle menneske og hans sjæl forsøger også at mødes, og når den hændelse er sket fyldest, er Kristus født i hjertets hule, og Kristus opleves i dagliglivet med tiltagende styrke. (EP1 e.288; EP1 d.306).

(10) Når mennesket arbejder med sin personlighed, lutrer den og stiller den i den åndelige viljes tjeneste, hæver han automatisk energierne fra centrene i legemet op til centret mellem øjenbrynene. Indflydelsen fra ethvert af disse to centre øges efterhånden og bliver større og større, indtil de skaber kontakt med hinandens vibration eller det magnetiske område, og øjeblikkeligt stråler lyset. Fader-ånd og moder-stof forenes og er ét, og Kristus fødes. »Ingen kan se Guds rige, hvis han ikke bliver født på ny«, sagde Kristus. Dette er den anden fødsel, og fra dette øjeblik kommer visionen med tiltagende styrke. … Kristus fødes i vore dage i mangt et menneske, og i stadig større antal vil gudesønnerne træde frem i deres sande natur for at overtage vejledningen af menneskeheden i den nye tidsalder. (EP1 e.290-292; EP1 d.309-310).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(11) At den som vi tjener må være os alle nærmere end nogensinde før, at arbejdet med at etablere rette menneskelige relationer må gøre hurtige fremskridt, og at lys og kærlighed må strømme ud fra Shamballa og Hierarkiet over alle jer som elsker jeres medmennesker er mit dybeste ønske, ledsaget af min velsignelse, for jer i denne periode af viljen-til-det-gode.

Note: Tibetaneren har bedt mig gøre det klart, at når han taler om Kristus refererer han til hans officielle navn som overhoved for Hierarkiet. Kristus virker for alle mennesker, uanset deres tro. Han tilhører ikke den kristne verden mere end den buddhistiske, den muhamedanske, eller nogen som helst anden tro. Det er ikke nødvendigt for noget menneske at tilhøre den kristne kirke for at blive forbundet med Kristus. Kravene er: at elske jeres medmennesker, føre et disciplineret liv, anerkende det guddommelige i enhver religion og i alle væsener, og at styre jeres daglige liv med kærlighed. A.A.B. (EXH e.558; HF d.553).

96
Kritik

(1) Hvorfor betragtes (ikke-kritik) som et så væsentligt krav? … Fordi hele personligheden i et pludseligt udbrud af kritisk tænkning kan opildnes til kraftfuld samordning, men af fejlagtig art og med katastrofalt resultat. Fordi kritik, som er en evne i den lavere tænkning, kan såre og skade, og intet menneske kan gøre fremskridt på vejen, så længe han bevidst sårer og tilføjer smerte. Fordi den hvide magis arbejde og videreførelsen af Hierarkiets hensigt møder grundlæggende hindringer i de relationer, der består mellem dets arbejdere og disciple. Under indtryk af den nuværende gunstige lejlighed er der ikke tid til kritik mellem arbejderne. Derigennem hindrer de hinanden, og de hindrer arbejdet.

Det er mig magtpåliggende i denne tid at formane alle, der læser disse instruktioner, til at se bort fra deres sympatier og antipatier og at ignorere de personlige hindringer, der uundgåeligt er til stede i dem selv og i alle, der arbejder på det fysiske

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

plan, og som er handicappede af deres personlighed. Jeg anmoder indtrængende alle arbejdere om at huske, at den gunstige lejlighed er her nu, og at den ikke varer ved. Den vil ikke bestå evigt. Småighederne i menneskenes uoverensstemmelser, den manglende evne til at forstå hinanden, de små fejl, som har deres rødder i personligheden, og som i virkeligheden er kortvarige, ambitionerne og illusionerne, må alt sammen forsvinde. Hvis arbejderne ville opøve indre afstand, vel vidende at loven virker, og at Guds hensigter må nå en endelig afslutning, og hvis de ville lære aldrig at kritisere i tanke eller ord, ville verdens helse gå hurtigt fremad, og kærlighedens og den indre oplysnings nye tidsalder ville tage sin begyndelse. (WM e.560-561; HM d.570).

(2) En af disciplenes hovedfejl i dag er, at de alt for meget retter deres opmærksomhed mod andre disciples fejl, mangler og aktiviteter, og alt for lidt opmærksomhed mod deres egen opfyldelse af kærlighedens lov, deres egen dharma og deres eget arbejde. … I dag skal neofytten lære den samme lektie, der tilgodeser personlig fuldkommenhed og personligt arbejde gennem den indre stilhed, der hviler over disciplen og tvinger ham til at passe sit eget arbejde, sine egne anliggender og tillade andre at gøre det samme; derved lærer han erfaringens lektie. I vor tid hindres en stor del af korrekt aktivitet ved indbyrdes tale mellem disciple, og megen tid går tabt ved vidtløftig diskussion om andre disciples arbejde og aktiviteter. Menneskeheden som helhed har i vor tid brug for stilhed som aldrig før; den har behov for tid til at reflektere og for en mulighed til at fornemme den universelle rytme. Nutidens disciple behøver, om de skal gøre deres arbejde som ønsket og samarbejde korrekt med Planen, denne indre reflekterende stilhed, som på ingen måde afviser intens ydre aktivitet, men som befrier dem for ordrig kritik, heftige diskussioner og konstant optagethed af deres meddisciples dharma, motiver og metoder. (EP2 e.43-44; EP2 d.54).

(3) Kritik er en ondartet gift. Den skader i alle tilfælde til sidst den, der kritiserer, men som følge af den kendsgerning, at den er *udtalt styret*, skader den endnu mere den, der kritiseres. Ved rene motiver, sand kærlighed og et stort mål af ubundethed

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

vil de subtile legemer hos den der angribes forblive immune, men de fysiske virkninger vil være tydelige, og hvor der findes en fysisk svaghed eller begrænsning, *der* vil den projicerede gift lokaliseres.

Uudtalt kritik er meget farlig, da den er stærkt fokuseret og magtfuld, selvom den ikke er rettet mod en bestemt person; den strømmer kontinuerligt, udsendt på vinger af jalousi, ambition, stolthed over en personlig opfattelse af en formodet situation og tro på, at den kritiserende er i stand til at forstå helt korrekt og kunne – om han fik muligheden – handle rigtigt. (EP2 e.617; EP2 d.583).

(4) Iagttag omhyggeligt jeres tanker om hinanden og udryd øjeblikkeligt al mistænksomhed og al kritik; stræb efter at holde hinanden urokkeligt i kærlighedens lys. (DNA1 e.10).

(5) Kritik er sund så længe den ikke tillades at blive destruktiv. (DNA1 e.786).

(6) Der er tider, hvor kritik uden tvivl er en erkendelse af kendsgerninger. Dette betyder, at en kritiserende discipel har nået det punkt, hvor hans dømmekraft kun beror på kærlighed og ikke fremkalder en *personlighedsvirkning*, hverken i hans eget liv eller i en meddiscipels liv. Den er ganske enkelt en kærlig erkendelse af begrænsninger, og den bliver først forkert, når disse ubestridelige kendsgerninger benyttes til at rejse kritik i de umodne og da giver anledning til diskussion. (DNA1 e.725).

97
Kærlighed

(1) Når kærlighed til alle væsener, uanset hvem de måtte være, begynder at blive en fastslået kendsgerning i en discipels hjerte, dog uden at han nærer kærlighed til sig selv, er dette tegn på, at han nærmer sig indvielsens portal, og at han kan aflægge de nødvendige, forberedende løfter. Disse er påkrævede, inden hans mester indgiver hans navn som kandidat til indvielse. Hvis han ikke tager sig af det lavere selvs lidelse og smerte, hvis det er uvæsentligt for ham, om lykke falder på

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

hans vej eller ej, hvis det eneste formål med hans liv er at tjene og frelse verden, og hvis hans broders nød er af større betydning for ham end hans egen, da overstråler kærlighedens ild hans væsen, og verden kan varme sig ved hans fødder. Denne kærlighed skal være en praktisk og prøvet manifestation og ikke kun en teori eller ligefrem et upraktisk ideal og en behagelig følelse. Den er noget, som er vokset under livets prøvelser og modgang, således at livets oprindelige impuls går i retning af selvopofrelse og ofringen af den lavere natur. (IHS e.192-193; IMS d.199-200).

(2) Der kunne skrives en hel afhandling om emnet, og alligevel ville det ikke være udtømt. Men vi kan få megen oplysning ud af at overveje de tre udtryk for kærlighed: kærlighed i personligheden, kærlighed i egoet og kærlighed i monaden. Kærlighed i personligheden udvikler sig gradvis fra kærlighed til sig selv, klar, enkel og helt egoistisk, gennem kærlighed til familie og venner og kærlighed mellem mænd og kvinder, til menneskekærlighed eller gruppebevidsthedens kærlighed som er egoets primære kendetegn. En barmhjertighedens mester elsker sine gruppebrødre, lider sammen med dem og bliver hos dem. Kærlighed i egoet udvikler sig gradvis fra menneskekærlighed til universel kærlighed – en tilstand der ikke alene udtrykker kærlighed til menneskeheden, men også til devaevolutionerne i deres helhed og alle former for guddommelig manifestation. Kærlighed i personligheden er kærlighed i de 3 verdener, kærlighed i egoet er kærlighed i solsystemet med alt, hvad det indeholder, mens kærlighed i monaden til en vis grad er kosmisk og omfatter meget, som er uden for solsystemet. (CF e.593; KI d.561-562).

(3) Kærlighed var motivet til og drivkraften bag manifestationen, og det er kærlighed, der sørger for, at alt sker i ordnet rækkefølge. Kærlighed fører alting tilbage til Faderens bryst, og kærlighed gør i sidste instans alt, hvad der findes, fuldkomment. (CF e.594; KI d.562).

(4) Efterhånden som evolutionen skrider frem, giver den sig udtryk i en gradvis udvidelse af kærlighedsevnen gennem faserne: kærlighed til ægtefælle, kærlighed til familie, kærlighed til venner og bekendte, og kærlighed til de samlede omgi-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

velser. Patriotisme afløses efterhånden af kærlighed til menneskeheden, ofte personificeret i en af de store. (CF e.595; KI d.563).

(5) Et menneske lærer i tjeneste kærlighedens magt i okkult betydning. Han giver og modtager som følge heraf; han lever et liv i forsagelse, og himlens rigdomme strømmer ned over ham; han giver alt og fyldes til bristepunktet; han beder ikke om noget for sig selv og er det rigeste menneske på jorden. (WM e.117; HM d.133).

(6) Denne kærlighedsenergi er hovedsageligt koncentreret (med hierarkisk formål) i den nye gruppe af verdenstjenere. Denne gruppe har Hierarkiet valgt som sin vigtigste kanal. Gruppen, der består af alle verdens disciple og alle aktive indviede, har sine repræsentanter i enhver gruppe af idealister og velfærdsarbejdere og i enhver forsamling af mennesker, der giver udtryk for humanistiske tanker, især hvor det drejer sig om humane forbedringer og højnelse af livsniveauet. Gennem dem kan kærlighed-visdomskræfterne komme til udtryk. Disse mennesker bliver ofte misforstået, for den kærlighed, de er udtryk for, er meget forskellig fra den sentimentale, engagerede personlige interesse hos almindelige velfærdsarbejdere. De er hovedsageligt optaget af den helheds interesse og vel, som de måtte være knyttet til; de beskæftiger sig ikke i første række med det enkelte menneskes små interesser – med de små problemer det måtte være optaget af. Dette udsætter disse verdenstjenere for kritik fra enkelte mennesker, og med den kritik må de lære at leve uden at lade sig forstyrre. Virkelig gruppekærlighed er af større betydning end personlige forbindelser, skønt disse skal tilgodeses, hvor nødvendigheden (bemærk, jeg sagde *nødvendigheden)* kræver det. Disciple lærer at forstå nødvendigheden af gruppekærlighed og at indrette deres liv i overensstemmelse med gruppens vel, men det er ikke let for det selvoptagne enkelte menneske at indse forskellen. Gennem de disciple, som har lært at se forskel på det enkelte menneskes små bekymringer og dets optagethed af sig selv og på den presserende nødvendighed af gruppearbejde og kærlighed, kan Hierarkiet arbejde og således tilvejebringe de nødvendige forandringer i verden, der hovedsagelig er *forandringer i be-*

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

vidstheden. (DN e.20-21; NS d.27-28).

(7) For mange mennesker, faktisk for de fleste, er kærlighed i virkeligheden ikke kærlighed, men en blanding af begær efter at elske og begær efter at blive elsket, samt en beredvillighed til at gøre hvad som helst for at vise og vække denne følelse og derved få det bedre i deres eget indre liv.

Det er denne pseudokærlighed, primært baseret på en teori om kærlighed og tjeneste, der kendetegner så mange menneskelige relationer, såsom dem der eksisterer mellem mand og kone og forældre og deres børn. Forblændede af deres følelser for dem og meget lidt vidende om sjælens kærlighed, som i sig selv er fri og lader andre frie, vandrer de i en tæt tåge, og i deres bestræbelser for at fremkalde en besvarende affektion, trækker de ofte dem, de ønsker at tjene, med sig. Studér ordet »affektion«, min broder, og se dets sande indhold. Affektion er ikke kærlighed. Den er det begær vi udtrykker gennem en anspændelse af det astrale legeme, og denne aktivitet påvirker vore kontakter; den er ikke sjælens spontanitet som er fri for begær, som ingenting kræver for det personlige selv. Følelsens blændværk indfanger og forvirrer alle de velmenende mennesker i verden, fordi det påtvinger dem forpligtelser som ikke eksisterer, og skaber et blændværk som i sidste instans skal spredes ved indstrømning af sand og uselvisk kærlighed. (GLA e.76-77; BLV d.74-75).

(8) Kun én tanke vil jeg give dig at repetere, når som helst du er mismodig, træt eller svag:

> »I centret af al kærlighed står jeg, og intet kan røre mig her, og fra dette center vil jeg gå ud for at elske og tjene.« (DNA1 e.527).

(9) Lad *kærlighed* være grundtonen i alle jeres forbindelser, for den magt som skal redde verden er en kærlighedsmanifestation. (EXH e.333; HF d.334).

(10) Kærlighed er ikke en stemning eller en emotion; ej heller er det begær eller et selvisk motiv til ret handling i det daglige liv. Kærlighed er at anvende den kraft, som styrer verdnerne, og som fører til den integration, enhed og inklusivitet, som tilskynder guddommen selv til handling. Kærlighed er

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

vanskelig at opdyrke – takket være den menneskelige naturs iboende selviskhed; den er vanskelig at praktisere i alle livets forhold, og dens virkeliggørelse vil kræve alt, hvad I har at give, samt udryddelsen af jeres selviske, personlige handlinger. (DNA1 e.10).

(11) Afvis enhver ukærlig tanke; udryd enhver kritisk handling og lær dig selv kærlighed til alle væsener – ikke i teori, men i handling og sandhed. (DNA1 e.475).

(12) Jeg må i denne prøvelsens stund minde jer om, at jeg, jeres mester, elsker og våger over jer, for jeres sjæl og min sjæl er én sjæl. Bliv ikke unødigt foruroliget. For sjælen findes ikke lys og mørke, men kun eksistens og kærlighed. Slå jer til tåls med det. Der er ingen adskillelse, men kun identifikation med al kærligheds hjerte. Jo mere I elsker, jo mere kærlighed kan nå ud til andre gennem jer. Kærlighedens bånd forener menneskenes verden og formernes verden og udgør *Hierarkiets* store kæde. Den åndelige indsats, I anmodes om at yde, er den at udvikle jer til vibrerende og kraftfulde centre for den grundlæggende universelle *kærlighed*. (DNA2 e.30).

Se også: (DNA2 e.541).

98
Lederskab

Ledere må lære at stå alene, og det kan de altid, hvis de besidder tilstrækkelig kærlighed …

Hvad er de lektioner, som alle sande ledere må lære? …

Den første lektion er *visionens lektion*. Hvad er jeres mål? Hvad er den åndelige tilskyndelse, som vil være, og er, stærk nok til at holde jer ved hensigten og ærlige over for målet? Ingen kan formulere visionen for jer. Den er jeres eget personlige problem, og på visionens styrke og skønheden af det billede, som I maler med jeres forestillingsevne, vil meget afhænge af, hvad I vil gøre og blive.

Den anden lektion er *udvikling af den rette proportionssans*. Denne vil, når den virkeligt er udviklet og anvendes korrekt, sætte jer i stand til at vandre ydmygt på vejen. Ingen sand leder

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

kan være andet end ydmyg, for han erkender omfanget af sin opgave. Han er klar over sit bidrags begrænsninger (i lyset af visionen) og behovet for konstant selvudvikling og kultivering af den vedvarende indre åndelige tilegnelse af lærdom, hvis han nogensinde skal kunne yde et rimeligt bidrag. Derfor, fortsæt med at lære. Fortsæt med at være utilfredse med jer selv og jeres bedrifter, dog ikke i nogen ekstrem grad, men i en sådan grad, at vækstprincippet og presset fremad og opad må blive næret i jer. Vi hjælper andre gennem vor egen bestræbelse på at nå målet. Dette kræver klar tænkning, ydmyghed og konstant tilpasning.

Den tredje lektion er *udvikling af syntesens ånd*. Den sætter jer i stand til at omfatte alt inden for jeres indflydelses rækkevidde, og også til at blive omfattet af indflydelsen fra dem, der er større end jer. Således etableres forbindelsen til Hierarkiet …

En anden lektion, som i virkeligheden udspringer af ovenstående, er at *undgå kritik*, for kritik fører til barrierer og tab af tid. Lær at skelne mellem kritik og evnen til at analysere og foretage praktisk anvendelse af analysen. Lær at analysere livet, omstændigheder og mennesker ud fra arbejdets synsvinkel og ikke ud fra jeres personligheds synsvinkel. Analysér også ud fra ashramens synsvinkel og ikke ud fra lederens eller skolelærerens synsvinkel på det fysiske plan …

Kan jeres forestillingsevne vise jer jeres reaktion, når I – fordi I er lederen – må påtage jer ansvaret for enhver fejl, selv om I ikke måtte være personligt ansvarlige. I må uden forbehold acceptere angreb fra dem, som I forsøger at hjælpe, som forventer alt for meget af jer, og som tvinger jer til at leve i offentlighedens søgelys. Hvad vil I gøre, når jeres udvalgte medarbejdere ikke forstår, eller viser sig at være illoyale, eller kritiserer uden berettigelse, eller prøver at rette deres ambitioner mod jer og nægter at se jeres synsvinkel, og taler om jer blandt andre mennesker og pisker en stemning op imod jer – en stemning som sandsynligvis er uden grundlag? Dette er ikke noget, som jeres personlighed let accepterer, og jeres skabende forestillingsevne må hellere begynde at beskæftige sig med disse problemer, således at ledelsesprincipperne langsomt må blive tydeligere for jer. Har I hjertets indre imødekommenhed

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

til at indrømme fejl og svaghed, eller til at sige, at I gjorde en fejl med hensyn til teknik, metode eller tilnærmelse, i bedømmelse eller i tale, hvis der skulle opstå behov for at hele et brud i arbejdets interesse? (DNA2 e.704-707).

99
Loven

Hvad er en lov, min broder? Det er det, der fører til, at både det mere og det mindre betydningsfulde underordnes viljen og hensigten hos det, der er det allerhøjeste. Derfor ligger den hinsides menneskets horisont. Mennesket må en dag lære, at alle naturlove har sine højere åndelige modsvarigheder, og disse vil vi inden længe være i gang med at søge. Vore love i dag er blot sekundære love. De er gruppelivets love og styrer naturrigerne. De kommer til udtryk (hvad menneskeriget angår) gennem tænkeevnen, den emotionelle natur og det fysiske legeme. (EH e.30; EH d.40).

100
Loven om kærlig forståelse

(1) Fremskredne grupper i alle nationer er begyndt at reagere på loven om forståelse. Det er en lov, der til sidst vil understrege menneskets evige broderskab og alle sjæles enhed med oversjælen. Dette vil blive opfattet i menneskehedens bevidsthed såvel som enheden af det liv, som gennemstrømmer, gennemtrænger, animerer og integrerer hele solsystemet. Dette liv virker i og gennem alle planetariske systemer, i alle deres formriger med alt, som kommer ind under udtrykket »formliv«.

…

Funktionen af loven om kærlig forståelse vil blive stærkt stimuleret og accelereret i Vandbærerens tidsalder, som vi beskæftiger os med; den vil senere føre til udviklingen af en verdensomspændende international ånd i anerkendelse af én universel tro på Gud og også på menneskeheden som det bety-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

deligste udtryk for guddommelighed på kloden og i den menneskelige bevidstheds overførsel fra de materielle tings verden til en mere udpræget psykisk. Dette vil i tidens løb uundgåeligt føre til de åndelige realiteters verden. (DN e.47; NS d.51).

(2) I dag er der mange tusinder, der kommer under indflydelse af denne lov om kærlig forståelse. Mange i alle nationer reagerer på denne bredere syntetiske broderlige tone, men masserne forstår endnu intet af dette. De må ledes gradvis på rette måde ved en støt udvikling i rigtig forståelse af deres egne landsmænd. Husk dette, alle I som arbejder for verdensfred og rette menneskelige relationer og for harmoni og syntese. (DN e.48-49; NS d.52), (EP1 e.381; EP1 d.392).

101
Lyd

(1) På grund af menneskers dårlige ledelse og disharmoniske udvikling har lydene i verden, som fx i de store byer, i fabrikkerne og i forbindelse med krig, skabt en meget vanskelig situation for luftdevaerne. Det må modvirkes på en eller anden måde, og i fremtiden vil civilisationens bestræbelser gå i retning af at fremkalde protester mod ulemperne ved at leve så tæt sammen og give en udbredt tilskyndelse til at søge ud på landet og til åbne områder. En af hovedinteresserne i fremtiden vil blive en tendens til at eliminere støj på grund af racens stigende sensitivitet. Når vandets og atomets energi bliver udnyttet til gavn for mennesket vil vores nuværende form for fabrikker, vores transportmetoder til vands og til lands, så som dampskibe og jernbaner, blive fuldkommen revolutionerede. Det vil have en stærk virkning ikke alene på mennesket, men også på devaerne. (CF e.909-910; KI d.836).

(2) Betydningen af det, som på lydens område er sket i verden gennem det sidste århundrede, er hverken blevet værdsat eller forstået. Uhyrlige virkninger er imidlertid blevet fremkaldt af den stadig tiltagende støj og lyd, der nu for tiden høres ud over hele jorden. Maskiners larm og transportmidlers drønen i alle dele af verden – biler, tog, skibe og flyvemaskiner –

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

samt koncentrationen af menneskeskabte lyde i overbefolkede områder som storbyer ligesom den almindelige anvendelse af radioen i vore dage, som overfører musikkens lyd til ethvert hjem og til gadelivet, er ved at fremkalde virkninger i menneskenes legemer og i alle livsformer overalt, hvilket først med tiden vil vise sig tydeligt. Visse livsformer i dyreriget og hovedsagelig i planteverdenen vil forsvinde, og den menneskelige mekanismes respons på denne verden af lyd, larm og musik, som den mere og mere vil komme til at befinde sig i, vil blive yderst interessant. (WM e.335-336; HM d.349).

(3) Lad os først gentage, at lyd er årsag til, at verdenerne eksisterer. Først liv, så stof; derefter stoffets tiltrækning til livet med den hensigt at manifestere og udtrykke dette liv, og dernæst en systematisering af stoffet i de nødvendige former. Lyden skabte den sammenbindende faktor, den fremdrivende impuls og det tiltrækkende mellemled. I okkult og dyb metafysisk forstand står lyd for det, vi kalder »relationen mellem«. Lyden er den skabende formidler og den sammenkædende tredje faktor i manifestationsprocessen. (LOM e.53-54).

(4) Det er en truisme at sige, at lyd er farve og at farve er lyd, men sådan er det ikke desto mindre. I virkeligheden handler det emne, jeg søger at gøre jer interesseret i, ikke så meget om lyd som *selve* lyden, men om lydens farvevirkninger. I dette brev søger jeg specielt at fremhæve farveaspektet og beder jer om altid at huske, at alle lyde kommer til udtryk som farve. (LOM e.205).

(5) Enhver af de syv stråler udsender sin egen lyd, som derved sætter de kræfter i bevægelse, der kan virke i samklang med strålen. (EP1 e.8; EP1 d.38).

102
Lydighed

(1) Der er ingen forpligtelse til at adlyde. Vi søger at træne intelligente tjenere af menneskeheden, og de udvikles gennem selvpålagt anstrengelse, frihed i handling og skelnen med hensyn til metoder og ikke ved ubetinget lydighed, negativt

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

samtykke og heller ikke som blind tilhænger. Glem ikke dette. Hvis en eller anden ordre skulle udgå fra den subjektive gruppe af lærere, hvoraf jeg er et ydmygt medlem, følg da jeres egen sjæls diktat og jeres højere selvs tilskyndelse. (WM e.103-104; HM d.119).

(2) Under træningen af Vestens studerende forlanges aldrig blind, ubetinget lydighed. Der gives forslag med hensyn til metode og teknik, som har vist sig at være virkningsfulde i tusinder af år og hos mange disciple. Der vil blive givet nogle regler vedrørende åndedrættet, nyttige fremgangsmåder og praktisk levevis på det fysiske plan, men ved træningen af den nye type af disciple i den kommende tidsalder, er det de iagttagende guruers og rishiers ønske, at disciplene får større frihed, end det tidligere har været tilfældet. Dette kan betyde en lidt langsommere udvikling i begyndelsen, men vil forhåbningsvis resultere i en hurtigere udfoldelse i de senere stadier på indvielsens vej.

Derfor anmodes de studerende indtrængende om at gå modigt og med glæde fremad under deres træningsperiode vel vidende, at de er medlemmer af en gruppe af disciple, og at de ikke er alene. De ved, at gruppens styrke er deres styrke, at gruppens kundskab også er deres, efterhånden som de udvikler evnen til at opfatte den – og de ved også, at de iagttagende ældre brødres kærlighed, visdom og forståelse står bag enhver aspirerende gudesøn, skønt det tilsyneladende (og klogt) overlades til ham alene at kæmpe sig frem til lyset med styrken i sin egen almægtige sjæl. (WM e.152-153; HM d.167-168).

(3) Okkult lydighed, således som den sædvanligvis læres i de nuværende okkulte skoler, findes ikke. I Østen, i gammel tid, krævede mesteren af sine disciple den ubetingede lydighed, der rent faktisk gjorde mesteren ansvarlig, og som lagde disciplens skæbne eller karma på mesterens skuldre. Disse forhold gør sig ikke længere gældende. … I den kommende nye tidsalder påhviler det mesteren at tilbyde en mulighed og at præsentere sandheden på rette måde, men ikke mere end det. (DNA1 e.5).

(4) Den lydighed, der kræves, er lydighed over for Planen. Det er *ikke* lydighed over for mesteren …

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Lydigheden, der kræves, er personlighedens lydighed over for sjælen, således at sjælsviden, sjælslys, og sjælskontrol tiltager og bliver magtfulde i sindet og i disciplens hjernereaktioner. (DNA1 e.686-687).

Se også: (DNA2 e.264, 549).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

103
Lys

(1) Enhver af os kendes på vort lys' stråleglans. Dette er en okkult kendsgerning. Jo finere det stof er, som er indbygget i vore legemer, desto stærkere og klarere vil det iboende lys skinne. Lys er vibration, og ved måling af vibrationen bestemmes de studerendes grad. Heraf følger, at intet kan forhindre et menneskes fremskridt, hvis han blot koncentrerer sig om renselsen af sine legemer. Lyset indefra vil skinne igennem med stedse større klarhed, efterhånden som forædlingsprocessen skrider frem; da vil – når det atomare stof er fremherskende – det indre menneskes herlighed være stor. Vi er således alle inddelt i grader, om man så må sige, alt efter lysets styrke, vibrationshastigheden, tonens renhed og farvens klarhed. (IHS e.68; IMS d.81-82).

(2) Gennem meditation, disciplin og tjeneste får mennesket det lyspunkt, der svagt og flakkende kom til ved tiden for hans individualisering i en fjern fortid, til at flamme op til et strålende lys, som oplyser de tre verdener. (WM e.98; HM d.114).

(3) Menneskeheden er den planetariske lysbærer, som overfører kundskabens, visdommens og forståelsens lys, og dette i esoterisk betydning. (WM e.100; HM d.115).

(4) Studerende taler ofte om et diffust lys eller en glød; dette er lyset fra det fysiske plans atomer, som hjernen består af; senere taler de måske om, at de ser noget, der synes at ligne en sol i hovedet. Den er kontakten med det æteriske lys samt det fysiske atomare lys. Senere bliver de opmærksomme på et intenst strålende elektrisk lys; dette er sjælens lys samt det æteriske og atomare. Når de ser dette, bliver de opmærksomme på et mørkt center i den strålende sol. Dette er indgangen til vejen, der afsløres ved, at »lyset skinner på døren«.

De studerende må huske, at det er muligt at have nået et højt åndeligt bevidsthedstrin uden at se noget til denne udstråling fra hjernen. Det hører helt og holdent til fænomenernes verden og er stort set afhængig af det fysiske legemes beskaffenhed, af tidligere karma og handlinger og af aspirantens evne til at nedkalde »kraft fra det høje« … (WM e.107; HM d.122-123).

(5) I dét lys skal vi se LYS. En enkel omformulering af disse tilsyneladende abstrakte og symbolske ord kunne lyde: Når

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

disciplen har fundet det oplyste centrum i sig selv og kan vandre i dets strålende lys, da er han i en position (eller bevidsthedstilstand, hvis I foretrækker det), hvor han bliver bevidst om lyset i alle former og atomer. Den indre virkeligheds verden bliver synlig for ham som lys-substans (helt forskellig fra den virkelighed, der åbenbares af intuitionen). Han kan da blive i stand til effektivt at samarbejde med Planen, idet den psykiske betydnings verden bliver virkelig for ham, og han ved hvad der skal gøres for at opløse blændværk. Det kan siges, at denne proces hvorved lyset bringes til de mørke steder, naturligt falder i tre trin:

1. Det trin hvor begynderen og aspiranten ved at anvende sindets mentale lys søger at udrydde blændværk i deres egne liv. *Kundskabens lys* er et vigtigt opløsende middel i opgavens tidlige faser og udelukker effektivt de forskellige blændværk, der slører sandheden for aspiranten.
2. Det trin hvor aspiranten og disciplen arbejder med sjælens lys. Det er *visdommens lys*, der er det fortolkede resultat af lang tids erfaring, og det strømmer ud og blandes med kundskabens lys.
3. Det trin hvor disciplen og den indviede arbejder med *intuitionens lys.* Det er gennem foreningen af kundskabens lys (personlighedens lys) og visdommens lys (sjælens lys) at lyset opdages, kendes og tilegnes. Dette lys slukker de mindre lys gennem sin krafts rene udstråling.

I har derfor kundskabens lys, visdommens lys og intuitionens lys, og de udgør tre afgørende trin og er tre aspekter af det ene lys. De modsvarer den fysiske sol, solens hjerte og den centrale åndelige sol. I denne sidste sætning har I et fingerpeg om og en nøgle til menneskets forbindelse til Logos.

Disse trin og de tilsvarende teknikker lader sig let misforstå, hvis den studerende overser, at der ingen virkelige skillelinier er imellem dem, men kun en stadig overlapning, en cyklisk udvikling og en fusionsproces, som er meget forvirrende for begyndere. (GLA e.191-192; BLV d.173-174).

(6) Disciple vil nå et punkt i deres udvikling, hvor de vil vide om de reagerer på sjælens lys eller på triadens perception gennem intuition. (GLA e.195; BLV d.176).

(7) Det vi interesserer os for her er hvordan lyset erkendes,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tilegnes og anvendes til at sprede blændværk og udvirke en dyb esoterisk tjeneste for verden. Man kan sige, at det indre lys er som et søgelys der fra det som en mester har kaldt »sjælens piedestal og det åndelige tårn eller fyr« kastes ind i verdenen af blændværk og menneskelig strid. Disse vendinger gengiver den idé om ophøjethed eller afstand, der er så karakteristisk for den mystiske indstilling. Evnen til at anvende dette lys som et opløsende middel kommer først, når disse symboler er kastet af og tjeneren begynder at betragte *sig selv* som lyset og som det udstrålende centrum. Heri findes årsagen til nogle af den okkulte videnskabs tekniske begreber. Esoterikeren ved, at der i ethvert af hans legemes atomer findes et punkt af lys. Han ved, at sjælens natur er lys. I æoner vandrer han ved hjælp af det lys, som skabes i hans vehikler, lyset i hans legemes atomare substans, og ledes derfor af materiens lys. Senere opdager han sjælens lys. Endnu senere lærer han at blande og sammensmelte sjælens og materiens lys. Da står han frem som en lysbærer, i hvem materiens rensede lys og sjælens lys er blandet og fokuseret. Ved at anvende dette fokuserede lys til opløsning af det individuelle blændværk, lærer disciplene de første stadier af den teknik, som vil opløse gruppeblændværk og i sidste ende verdensblændværk. (GLA e.196-197; BLV d.177).

(8) »Led os, oh Herre, fra mørke til lys; fra det uvirkelige til det virkelige; fra død til udødelighed.« (GLA e.198; BLV d.179).

(9) Sjælen som kendsgerning vil i sidste instans blive bevist gennem studiet af lys og af udstråling og gennem en kommende udvikling af lyspartikler. Gennem denne forestående udvikling vil vi opdage, at vi ser mere og trænger dybere ind i det, vi kan se i dag. … Kvaliteten af det lys, som fremmer og nærer vækst, vitalitet og frugtbarhed i naturrigerne, har ændret sig adskillige gange gennem tiderne, og hver gang, den har ændret sig, har det skabt tilsvarende mutationer i den fænomenale verden. Fra en esoterikers standpunkt påvirkes alle livsformer på vor planet af tre typer af lyssubstans, og i øjeblikket er en fjerde type ved gradvis at gøre sig mærkbar. Disse lystyper er:

1. Solens lys.
2. Selve planetens lys – ikke solens reflekterede lys, men planetens egen iboende stråling.
3. Et lys, der siver ind (om jeg så må sige) fra det astrale plan,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

en stadig og gradvis gennemtrængen af det »astrale lys« og dets fusion med de andre to typer af udstråling.
4. Et lys, der er begyndt at smelte sammen med de andre tre typer, og som kommer fra den materies tilstand, som vi kalder det mentale plan – et lys, der på sin side er en refleksion fra sjælens rige.

Der foregår hele tiden en intensivering af lyset, og denne tiltagen i intensitet begyndte på jorden omkring den tid, hvor mennesket opdagede anvendelsesmuligheden af elektricitet – denne opdagelse var et direkte resultat af denne intensivering. Elektrificeringen på planeten gennem den verdensomspændende anvendelse af elektricitet er en af de ting, der er med til at indlede den nye tidsalder, og som vil hjælpe med til at åbenbare sjælens tilstedeværelse. Inden længe vil denne intensivering af lyset blive så stor, at den rent materielt vil medvirke til at sønderrive det slør, der adskiller det astrale plan fra det fysiske plan; det adskillende æteriske væv vil snart opløses, og dette vil tillade en hurtigere indstrømning af det tredje lysaspekt. Lyset fra det astrale plan (en lysende klar udstråling) og lyset fra planeten selv vil forenes endnu mere, og resultatet for menneskeheden og for de tre andre naturriger kan ikke vurderes højt nok. Det vil for det første fundamentalt påvirke det menneskelige øje og gøre det nuværende kun sporadisk forekommende æteriske syn til alment eje. De infrarøde og ultraviolette farveskalaer vil komme inden for vort kontaktområdes radius, og vi vil kunne se det, som nu er skjult. Alt dette vil tendere mod at tilintetgøre den platform, som materialisterne står på, og vil for det første bane vejen for en anerkendelse af sjælen som en sund hypotese, og dernæst for en bevisførelse af dens eksistens. Vi har blot behov for mere lys, i esoterisk forstand, for at kunne se sjælen, og det lys vil snart være til rådighed, og da vil vi forstå meningen med ordene: »Og i dit lys vil vi se lys«.

Denne intensivering af lyset vil fortsætte indtil år 2025, hvor der vil komme en cyklus af relativ stabilitet, dvs. med stabil lysstyrke uden nogen særlig vækst. (EP1 e.101-103; EP1 d.129-131).

(10) Opfattelsen af dette indre lys forårsager ofte alvorlig bekymring og besvær hos uerfarne mennesker, og intensiteten i denne bekymring og frygt bevirker, at de tænker så meget på problemet, at de bliver, hvad vi okkult kalder »besat af lyset og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

således er ude af stand til at se Lysets Herre og det, som lyset åbenbarer«. Her vil jeg gerne betone, at ikke alle aspiranter og okkult studerende ser dette lys. At kunne se det er afhængig af flere faktorer – temperament, kvaliteten af hjernens fysiske celler, beskaffenheden af det arbejde eller af den specielle opgave, der er udført, og af magnetfeltets størrelse. Der vil derimod aldrig opstå vanskeligheder, hvis aspiranten vil anvende det lys, der findes i ham, til gavn for sine medmennesker. Det er den selvcentrerede mystiker, der kommer i vanskeligheder, ligesom den okkultist, som bruger det lys, han opdager i sit indre, i selvisk hensigt og til personlige mål. (EP2 e.609-610; EP2 d.576).

(11) Mange af nutidens mystikeres hallucinationer, blændværk, ambitioner og vildfarelser, kan føres tilbage til de tidligere stadier og den allerførste begyndelse af disse udviklingsforløb. De er derfor tegn på udvikling. Men, uheldigvis erkendes de ikke for det, de er, og det tilgængelige lys og energien, der er til rådighed, misbruges eller vendes mod selviske og personlige mål. Dette kan endnu ikke undgås, undtagen hvor det gælder mere fremskredne og erfarne disciple og okkultister. Mange aspiranter må fortsætte endnu i nogen tid med at tilintetgøre sig selv (set ud fra personlighedens synsvinkel og i dette liv) i det, der har været kaldt »deres misforståelses flammende lys og deres personlige ambitions brændende ild«, indtil de lærer den ydmyghed og videnskabelige fremgangsmåde, der vil gøre dem til kloge ledere af det lys og den kraft, der uafbrudt strømmer ind i og igennem dem. (EP2 e.612-613; EP2 d.579).

(12) I al den undervisning, aspiranten og disciplen har modtaget på de tidlige undervisningstrin, har vægten været lagt på det »lyspunkt«, som skal opdages, bringes til fuld lysstyrke og derefter anvendes således, at den, i hvem lyset skinner, bliver lysbærere i en mørk verden. Aspiranten lærer, at dette bliver muligt, når han har fået sjælskontakt, og når han har opdaget lyset. Dette er velkendt undervisning for mange og er essensen af de fremskridt, aspiranter og disciple skal gøre i den første del af deres skoling. (RI e.49).

Se også: SYN; OPLYSNING; og »Lyset i hovedet« (DNA2 e.52), (RI e.73-79, 142-143), (DNA2 e.436-437).

104

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Lægemidler: Mineraler

(1) En af de store fejl, menneskeslægten har begået, er at give mennesket mineraler som lægemidler. Det har resulteret i en kombination af devasubstanser, der ikke var tilsigtet. Menneskets forhold til de lavere riger, og især dyre- og mineralriget, har fremkaldt en speciel situation i devaverdenen og skabt problemer for devaevolutionen. (CF e.645; KI d.608).

(2) Man kunne spørge mig, om jeg godkender anvendelse af æter og kloroform ved operationer samt brugen af nerveberoligende medicin. Det gør jeg ikke fundamentalt, men helt afgjort som midlertidig hjælp. Når menneskets kontakt med sin sjæl er fast etableret, og når han har udviklet evnen til viljesmæssigt at gå ind og ud af sit fysiske legeme, så vil disse hjælpemidler ikke længere være nødvendige. De kan imidlertid betragtes som forholdsregler i nødsituationer, nødvendiggjort på grund af verdens karma og menneskehedens udviklingsniveau. Jeg henviser naturligvis ikke til, at hysteriske og uafbalancerede mennesker skal anvende narkotika og andre stimulanser, men alene til den skønsomme brug af smertestillende midler under lægens kyndige vejledning. (WM e.305; HM d.319).

105
Lægevidenskab

(1) Trods fejltagelser, forkerte diagnoser og mange vildfarelser, kan menneskeheden ikke klare sig uden lægerne, kirurgerne og hospitalerne. Der findes et tvingende behov for dem, og dette behov vil bestå i århundreder fremover. …

Nutidens lægevidenskab må blive langt mere åben, mere beredt på at støtte (efter tilstrækkeligt professionelt bevis) det, som er nyt, som indebærer fornyelse, og som er usædvanligt. De barrierer, som den specialiserede lægevidenskab har rejst, må brydes ned, og de nye skoler må opsøges, instrueres og undersøges og til sidst inkluderes i de ortodokse rækker. De nye skoler, som fx beskæftiger sig med elektroterapi, skolerne for kiropraktik, ernæringseksperterne, som påstår at kunne helbrede alle sygdomme gennem rigtig kost, og de temmelig excentriske naturopater, samt mange andre sekter og skoler, må ikke være så arrogant sikre på, at de kender hele sandheden, at

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

deres metode er den eneste ene, eller at de har et universalmiddel, som er enestående og helt sikkert. Disse grupper, særligt kiropraktorerne, har ganske afgjort skadet deres egen sag og undergravet deres egne bestræbelser ved højlydt at påstå sikkerhed (på et område, der endnu er eksperimentelt), og ved deres stadige angreb på den ortodokse lægevidenskab. Denne har på sin side begrænset sig selv ved sin manglende evne til at se, hvad der er godt og rigtigt i de nye retninger. Den modarbejdes af kravet om anerkendelse og af mangel på videnskabelige metoder. Den ortodokse lægevidenskabs ønske er at beskytte almenheden. Dette må den gøre for at undgå de katastrofer, som fanatikere og uprøvede metoder kan føre med sig, men den er gået alt for langt i denne henseende. (EH e.481-482; EH d.446-447).

(2) De, der studerer lægevidenskab, vil samle opmærksomheden om æterlegemet og opdage det fysiske legemes afhængighed af det. Det vil ændre lægestandens holdning, og magnetisk behandling og stimulering gennem vibration vil erstatte de nuværende kirurgiske og medicinske metoder. På det tidspunkt vil mennesket generelt have æterisk syn, og det tvinger det til at erkende, hvad der nu kaldes den »usynlige« eller overfysiske verden. (CF e.474; KI d.456).

(3) Erkendelse (af menneskets natur) vil fremkalde … en justering af det medicinske kendskab til mennesket. Det vil føre til en sandere opfattelse af det fysiske legeme, dets behandling og beskyttelse, og dermed fremkalde en bedre forståelse af helbredets love. Da vil det blive lægens mål at finde ud af, hvad det er i et menneskes liv, som forhindrer egoisk energi i at strømme ud i alle dele af dets væsen, at konstatere hvilke tankebaner der fremkalder den træghed i viljesaspektet, som så let bidrager til en forkert adfærd, at fastslå hvad det er i følelseslegemet, som påvirker nervesystemet og dermed blokerer energistrømmen fra kærlighedsbladene i den egoiske lotus (via det astrale permanente atom) til astrallegemet og derfra til nervesystemet, og at opdage hvilke forhindringer i æterlegemet der forhindrer pranaen eller solvitaliteten i at strømme ud til alle dele af legemet.

Det er vigtigt i den kommende tid, at læger forstår, at sygdom i den fysiske krop skyldes forkerte indre tilstande. Det overvejer man allerede, men hele spørgsmålet vil stadig blot være en smuk teori (om end ubestridelig i lyset af mentalviden-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

skabens og de forskellige religiøse healeres præstationer), indtil egoets sande natur, dets struktur, egenskaber og indflydelsessfære, bliver forstået rigtigt.

Afsløringen vil komme, når læger accepterer denne lære som en arbejdshypotese og begynder at studere fx den udholdenhed, de store sjæle på Jorden udviser, og deres evne til at arbejde under pres og være praktisk talt immune over for sygdom, indtil egoet (ved afslutningen af et langt og nyttigt liv) bevidst vælger at »dø-ud« af den fysiske tilværelse. Den vil komme, når lægevidenskaben koncentrerer sig om forebyggende foranstaltninger og erstatter den nuværende brug af medicin og kirurgi med solskin, vegetarisk kost og anvendelsen af lovene om magnetisk vibration og vitalitet. Da vil der komme en tid, hvor finere og bedre mennesker manifesterer sig på Jorden, da vil læger lære æterlegemets natur og miltens funktion som brændpunkt for pranisk udstråling at kende, og da vil der blive indført sunde principper og metoder, der vil eliminere sygdomme som tuberkulose, evnesvaghed, fejlernæring samt kredsløbs- og nyrelidelser. Når læger forstår, hvilken virkning følelserne har på nervesystemet, vil de vende deres opmærksomhed mod forbedringen af miljøforhold og studere virkningerne af følelsesstrømmene på legemsvæskerne, og især de store nervecentre og rygsøjlen. Når forbindelsen mellem kroppen og de finere legemer er et anerkendt faktum i lægelige kredse, vil man finde bedre metoder til behandling af sindssyge, besættelse og neurotiske tilstande og opnå bedre resultater. Og endelig, når man får en klarere opfattelse af den egoiske krafts eller energis karakter og den fysiske hjernes funktion som formidler af egoisk hensigt, vil man studere koordinationen af hele menneskets væsen og følge sygdom og evnesvaghed tilbage til de egentlige årsager og behandle dem gennem årsagen og ikke kun virkningen. (CF e.811-812; KI d.750-751).

(4) Lægerne gør i dag alt, hvad de kan, for at opretholde livet i syge og mangelfulde former. Dem ville naturen for længst have afkastet, hvis den havde været overladt til sig selv. Dermed spærrer de livet inde og tvinger igen og igen livsessensen tilbage til hylstret i befrielsesøjeblikket. Men efterhånden som tiden går, og man får større viden, vil den sande lægevidenskab blive rent forebyggende, … og når naturen har gået sin gang, når livets hjul er gået i stå, når befrielsens time er inde, og når det er på tide, at essensen vender tilbage til sit center, da

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

vil man forstå, at arbejdet er fuldført og formen skal afkastes. … Da vil mennesker fungere, indtil de bliver gamle, eller indtil egoet, ud fra erkendelsen af at det arbejde, der skal udføres i livet, er gjort, kalder den lavere livsgnist hjem og trækker det centrale ildpunkt tilbage. (CF e.1068-1069; KI d.977-978).

(5) Når først det æteriske legeme bliver en etableret videnskabelig kendsgerning, og centrene – de store såvel som de mindre – erkendes som brændpunkter for al energi, der ytrer sig igennem menneskelegemet på det fysiske plan, vil vi se en stor revolution finde sted inden for det lægevidenskabelige område, inden for ernæringsområdet og inden for alle dagliglivets områder. (DN e.134; NS d.127-128).

(6) Medicinens og kirurgiens lægende, lindrende og helbredende virksomhed er bevist som et ubestridt faktum. De metoder, der anvendes, som fx vivisektion, kan med rette give anledning til bekymring. Trods alt dette er menneskehedens taknemmelighedsgæld til lægerne stor, og det gode, som denne profession har ydet menneskeheden, opvejer i stor udstrækning det onde. At de ikke ved alt er sandt – at der findes en lille procentdel af læger og kirurger (mindre end det er tilfældet inden for andre professioner), som er selviske, og som ikke er nogen ære for deres stand, er også sandt – at de allerede har så stor viden, at de gerne indrømmer, at der er meget mere at lære, er også korrekt. Men at det alt i alt er en stor og god og selvopofrende gruppe i den menneskelige familie, det er en kendsgerning. Glem ikke det. (EH e.28; EH d.38-39).

(7) I det næste århundrede vil lægevidenskaben blive bygget op omkring visse væsentlige forudsætninger:

1. Forebyggende medicin vil være målet, hvilket vil medføre en indsats for at holde legemet i en rigtig og afbalanceret tilstand.
2. Gode sanitære forhold og ordnede sunde livsvilkår vil blive betragtet som afgørende.
3. Forsyningen af de rigtige kemiske bestanddele til det fysiske legeme vil blive studeret – en gren af den kemiske videnskab, der endnu befinder sig i sin vorden, men som er på vej ind i en blomstrende udvikling.
4. En forståelse af lovene om vitalitet vil blive betragtet som værende af største betydning. Tydelige tegn på dette er den interesse, der i vor tid er for vitaminer og solens indflydelse.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

5. Anvendelse af tænkeevnen vil frem for alt andet blive betragtet som en faktor af allerstørste betydning. Tænkeevnen vil blive betragtet som den vigtigste kilde til påvirkning af centrene, og menneskene vil få undervisning i, hvordan de kan påvirke deres centre med mental kraft og således fremkalde rigtige reaktioner fra det endokrine system. Dette vil nødvendigvis indebære, at tanken på rigtig måde rettes mod et center eller trækkes tilbage fra dette med den deraf resulterende indvirkning på kirtelsystemet. Alt dette vil blive baseret på den okkulte lov, at »energi følger tanke«. (EH e.219; EH d.211-212).

(8) Den fuldkomne kombination som grundlag for healing er et samarbejde mellem lægen og den åndelige healer, der med gensidig respekt for hinanden arbejder inden for hvert sit felt. Det er ikke tilfældet i dag. Det er ikke nødvendigt at tilkalde guddommelig hjælp til brækkede ben, som kirurgen er veluddannet til at ordne, eller til at standse en infektion, som lægen kan gøre. Healeren kan hjælpe og kan fremskynde helbredelsesprocessen, men den almindelige læge kan også fremskynde healerens arbejde. Begge grupper har behov for hinanden.

Jeg er helt klar over, at det, jeg her siger, hverken vil behage den åndelige healer eller den almindelige læge. Det er imidlertid på tide, at de lærer at sætte pris på hinanden og at samarbejde. Dybest set har den åndelige healer og de nye metoder til mental helbredelse relativt lidt at bidrage med i sammenligning med det, som medlemmerne i den ortodokse profession véd og gør. Verden står i meget stor gæld til lægerne og kirurgerne. Gælden til healerne er bestemt ikke ligeså stor. De forgifter ofte kanalerne med bitterhed og konstant kritik af læger og den ortodokse lægevidenskab. En sikker viden og erfaring forebygger, at der opstår en lignende holdning i den ortodokse gruppe, samt en forvisning om, at selv den åndelige healer vil tilkalde lægen i en nødsituation. (EH e.632-633; EH d.583).

106
Magi: Hvid og sort

(1) I vor tid siges der blandt de studerende meget om sort og hvid magi, og en stor del af det er uden kraft eller sandhed.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Men én ting er sandt, og det er, at skillelinjen mellem de to typer arbejdere er så spinkel, at den er vanskelig at skelne for dem, der endnu ikke fortjener betegnelsen »kyndig«.

Forskellen mellem de to består i både motiv og metode og kan opsummeres på følgende måde:

Den hvide magiker er motiveret af trangen til at gavne den gruppe, han bruger sin tid og energi på. Venstrehåndsvejens magiker arbejder altid *alene*, eller hvis han på et eller andet tidspunkt samarbejder med andre, er det med et skjult egoistisk formål. Eksponenten for hvid magi interesserer sig for bygningsarbejdet, for at samarbejde med de hierarkiske planer og fremme realiseringen af den planetariske logos' ønsker. Den mørke broder beskæftiger sig med det, der ligger uden for Hierarkiets planer og ikke er omfattet af den planetariske stråleherres hensigter.

Den hvide magiker arbejder, som det er blevet sagt før, udelukkende gennem de store devabygmestre og blander ved hjælp af lyd og tal deres arbejde. Derved påvirker han de mindre bygmestre, som former deres legemers substans og derfor alt, hvad der findes. Han arbejder gennem gruppecentre og vitale energipunkter og frembringer herfra de ønskede resultater i stof. Den mørke broder arbejder direkte med selve stoffet og de mindre bygmestre. Han samarbejder ikke med de kræfter, som udgår fra egoiske planer. »Røstens mindre hærskare« er hans tjenere og ikke de styrende intelligenser i de 3 verdener, og derfor arbejder han primært på det astrale og fysiske plan og kun sjældent med de mentale kræfter. Kun i nogle få specielle tilfælde, der skjuler sig i kosmisk karma, har en sort magiker vist sig at arbejde på de højere mentale planer. Og alligevel er disse få tilfælde hovedårsagen til al manifesteret sort magi.

… Den hvide magiker arbejder altid sammen med andre og bliver selv styret af visse gruppeledere. For eksempel arbejder den hvide loges brødre under de 3 store herrer og tilpasser sig de planer, der bliver lagt frem, idet de underlægger deres individuelle hensigter og idéer den store generelle plan. Den sorte magiker arbejder normalt på en meget individualistisk måde og realiserer sine planer alene eller med hjælp fra undergivne. Han plejer ikke at anerkende nogen kendt overordnet, men er ikke desto mindre tit offer for den kosmiske ondskabs aktører på højere planer, væsener der bruger ham, som han bruger sine underordnede medarbejdere, og det vil sige, at han (hvad det

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

større formål angår) arbejder blindt og ubevidst.

Den hvide magiker arbejder, som vi ved, på evolutionens side eller i forbindelse med tilbagevejen. De sorte brødre beskæftiger sig med involutionskræfterne eller den udadgående vej. De udgør den store afbalancerende kraft i evolutionen, og selvom de er beskæftiget med stofsiden af manifestationen, og lysets broder med sjæls- eller bevidsthedsaspektet, bidrager de og deres arbejde i henhold til den store evolutionslov til Sollogos' generelle hensigt, om end *ikke til Planetlogos' individuelle hensigt* (og det har kolossal okkult betydning for den oplyste studerende).

Endelig kan det i forbindelse med forskellene på de forskellige magikere ganske kort siges, at den gode lovs magiker arbejder med tingenes sjæl, mens hans mørke broder arbejder med stofaspektet.

… Den hvide broder arbejder under Hierarkiet eller den store konge og realiserer hans planetariske hensigter. Den mørke broder arbejder under visse enkeltstående væsener, som han ikke kender, og som er forbundet med selve stoffets kræfter. Der kunne siges meget mere, men det, der er givet her, er tilstrækkeligt til vores formål. (CF e.984-989; KI d.900-904).

(2) De mørke brødre er – husk altid på det – *brødre*, vildfarne og vildledte, men dog stadig sønner af den ene Fader, selv om de har forvildet sig langt, meget langt, ind i et fjernt land. Vejen tilbage vil blive meget lang for dem, men evolutionens barmhjertighed vil uundgåeligt tvinge dem tilbage til den vej, der fører til en cyklus, der ligger langt fremme i tiden. Alle, som lægger for stor vægt på den konkrete tænkeevne, og som altid udelukker den højere, løber risikoen at forvilde sig ind på venstrehåndsvejen. Mange vildledes … men kommer tilbage, og de vil i fremtiden undgå lignende fejltagelser, på samme måde som børn, der har brændt sig, undgår ilden. Det menneske, der ihærdigt fortsætter trods advarsler og lidelse, bliver til sidst en mørkets broder …

Den mørke broder føler intet slægtskab med sine medmennesker, han ser kun i dem mennesker, der kan udnyttes til fremme af hans egne mål. Det samme er kendetegnende men i mindre grad for dem, der udnyttes af ham, enten de ved det eller ej. De respekterer ingen mennesker, de betragter alle mennesker som frit bytte, de udnytter alle til at gennemtvinge deres vilje, og med det gode eller det onde søger de at nedbryde al modstand,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

så de kan opnå det, deres personlige selv stræber efter. (LOM e.134).

(3) Den mørke broder bekymrer sig ikke om, hvilke lidelser han forårsager. Han negligerer, at han påfører sin modstander voldsomme kvaler. Han fastholder sin intention og afholder sig ikke fra at skade hverken mænd, kvinder eller børn, forudsat at hans egne mål fremmes i processen. Forvent absolut ingen barmhjertighed fra dem, der står i modsætning til lysets broderskab.

På det fysiske plan og på det emotionelle plan har den mørke broder mere magt end lysets broder, – *ikke* mere magt *som sådan*, men mere *tilsyneladende magt*, fordi de hvide brødre har valgt, at de ikke vil anvende deres magt på disse plan, såsom de mørke brødre gør. De kunne godt anvende deres indflydelse, men det har de valgt at afstå fra, eftersom de arbejder med evolutionens kræfter og ikke med involutionens. (LOM e.135).

(4) Hvilke metoder kan i dag anvendes for at beskytte den, der arbejder i verden? Hvad kan der gøres for at garantere hans sikkerhed i den nuværende strid og i den kommende endnu større strid i de næste århundreder?

1. Erkendelse af, at renhed i alle legemer er en grundlæggende nødvendighed. Hvis en mørk broder opnår kontrol over et andet menneske, så viser det kun, at dette menneske har nogle svage punkter i sit liv. Døren, hvorigennem indtræden kan finde sted, kan kun åbnes af mennesket selv. Den åbning, hvorigennem ondartet kraft kan vælde ind, kan kun åbnes af legemernes besidder. Det forklarer behovet for den meget omhyggelige renselse af det fysiske legeme, og behovet for kun at tillade rene og afbalancerede følelser i det emotionelle legeme, og for rene tanker i det mentale legeme. Når dette er tilfældet, så vil de lavere legemer være koordinerede, og den iboende tænker vil selv forhindre andre i at få adgang.
2. Elimination af al frygt. Evolutionens kræfter vibrerer langt hurtigere end involutionens, og i denne kendsgerning ligger der en tydelig sikkerhed. Angst fører til svaghed. Svaghed forårsager nedbrydning. Det svage punkt brister, og der opstår en åbning, og gennem denne åbning kan den onde kraft strømme ind. Årsagen til indstrømningen er menneskets egen frygt, som således åbner døren.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

3. En fast og urokkelig holdning, uanset hvad der hænder. Selv om jeres fødder kan være sølet til i jordens mudder, kan jeres hoveder være badet i de højere regioners solskin. Erkendelse af jordens snavs medfører ikke besmittelse.
4. Erkendelse af nytten af den sunde fornuft, og af at anvende denne sunde fornuft i relation til alle hændelser. Sov meget, og lær under søvnen at gøre legemet positivt. Forbliv travlt beskæftiget på det emotionelle plan og tilegn jer den indre ro. Gør ikke det fysiske legeme overtræt, og leg når det er muligt. I timer med afslapning sker der en justering, der modvirker senere anspændelse. (LOM e.137-138).

(5) Udviklingen af emotionel ro er et af den hvide magikers første skridt i etableringen af den fornødne udrustning. Denne ro opnås ikke ved at kvæle alle astrale vibrationer med viljen, men ved at fremelske respons på egoet og ophæve al respons på det astrale hylsters egne iboende vibrationer. (CF e.983; KI d.899).

Se også: MØRKETS KRÆFTER.

107
Magtord

(1) Grundlaget for alle manifesterede fænomener er den udtalte lyd eller det med kraft talte ord, dvs. med viljens fulde hensigt bag sig. Heri ligger som bekendt meditationens værdi, for meditation frembringer til sidst denne indre dynamiske hensigt og indre samling eller denne indre forestilling, som uvægerligt må gå forud for udtalelsen af en skabende lyd. (IHS e.150; IMS d.161).

(2) Hvad den indviede er ved at lære er at frembringe lyde *bevidst* og således frembringe et velovervejet og ønsket resultat; at udtale ord og være fuldt ud bevidst om konsekvensen på alle plan; at skabe former og styre energi ved hjælp af hellige lyde, og således fremme evolutionens mål. (IHS e.155; IMS d.165).

(3) Aspiranten … må kontrollere sin tale hvert minut på dagen. Dette krav er let fremsat, men yderst vanskelig at praktisere. Den, der kan opfylde det, nærmer sig hurtigt frigørelse. Dette hentyder ikke til den fåmælthed, tværhed, tavshed og den

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

stumhed, der ofte kendetegner kun lidet udviklede naturer, og som i virkeligheden er en uartikuleret tilstand. Det henviser til den beherskede anvendelse af ord med henblik på at udvirke bestemte resultater og til tilbageholdelsen af talens energi, når den ikke behøves – hvilket er en helt anden sag. Det indebærer en forståelse af cykler, af tider og epoker; det forudsætter et kendskab til lydens magt og de virkninger, der frembringes gennem det talte ord. Det indebærer en forståelse af naturens opbyggende kræfter og deres rigtige håndtering, og er baseret på en evne til at beherske mental materie og til at sætte den i bevægelse for at frembringe resultater i fysisk materie i overensstemmelse med den indre guds klart definerede hensigt. Det er selvets andet aspekt, Vishnu, der skinner igennem, eller det formbyggende aspekt, som er egoets fornemmeste kendetegn på dets eget plan. Det vil være klogt at tænke over dette. (IHS e.156-157; IMS d.166-167).

(4) Ethvert differentieret eller syntetiseret ord påvirker devarigerne og derfor også manifestationens formbyggende aspekter. Der frembringes aldrig nogen lyd, uden at der også fremkaldes en tilsvarende reaktion i deva-substans, hvilket tvinger mængder af små liv til at antage bestemte former. … Størstedelen af menneskene bygger endnu ubevidst, og den konstruerede form er enten et gavnligt eller skadeligt redskab alt efter menneskets dybere motiv eller hensigt … (IHS e.159; IMS d.169).

(5) Magtord, gamle mantraer (som fadervor) og Den store invokation har kun en virkning hvis de anvendes på mentalplanet og med det kontrollerede sinds styrke – fokuseret på deres hensigt og mening – bag de talte ord. Så bliver de magtfulde. Når de siges med sjælens styrke såvel som med den målrettede opmærksomhed i sindet, bliver de automatisk dynamiske i deres virkning. (EXH e.144; HF d.148).

(6) Magtord (og dette gælder også for OM) er alle af anden stråle oprindelse. … De er derfor beregnet til anvendelse for *sjælen*, fordi sjælen er udtryk for guddommens andet aspekt og kun sjælen kan virkelig anvende disse ord og lyde og dermed fremkalde det ønskede resultat, som altid er i overensstemmelse med den guddommelige Plan. Det glemmes meget ofte at de skal anvendes af sjælen på en dynamisk måde, der involverer en virkelig forståelse af *viljesaspektet*. (EXH e.145; HF d.148-149).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

108
Maya

Maya anses ofte for at være et udtryk for den idé, Christian Science udbreder, at materie ikke eksisterer. Vi opfordres til at betragte hele verdensfænomenet som maya og til at tro, at dens eksistens ganske enkelt er en fejltagelse i det dødelige menneskesind og en form for selvsuggestion eller selvhypnose. Gennem denne fremkaldte tro tvinger vi os ind i en sindstilstand, der anerkender, at det håndgribelige og det objektive blot er hjernespind i et menneskes forestillingsevne. Dette er på sin side ligeledes et vrængbillede af virkeligheden. (EP2 e.471; EP2 d.451), (GLA e.20; BLV d.25-26).

Se også: ILLUSION og BLÆNDVÆRK.

109
Meditation

(1) Tidligt i erfaringsprocessen, efter at have opnået det højeste inden for den lavere naturs område, begynder mennesket at meditere. I begyndelsen er hans forsøg kaotiske, og muligvis vil der forløbe adskillige inkarnationer, hvor det højere selv kun tvinger mennesket til at tænke og til at meditere seriøst i sjældne og enkeltstående perioder. Men de meditationer, hvor han vender sig indad, forekommer stadig oftere. Derefter følger adskillige liv, hvor han hengiver sig til mystisk meditation og stræben, hvilket normalt kulminerer med et liv, hvor han helt og holdent hengiver sig til dette …

Enhver af jer, der uden tvivl arbejder under en af mestrene, har to kulminerende liv bag sig – ét liv, hvor det verdslige højdepunkt blev opnået, og ét liv, hvor den mest intensive meditation i mystisk eller emotionel-intuitiv retning blev udøvet …

I står nu alle over for den mest betydningsfulde række af tilværelser, som de tidligere kulminationer blot var trædesten til. I de liv, der ligger umiddelbart forude for dem af jer, der betræder Vejen, vil den endelige fuldbyrdelse blive opnået gennem en metodisk okkult meditation, der er baseret på loven. For nogle få menneskers vedkommende vil fuldbyrdelsen blive opnået i dette liv eller det næste. Andre følger hurtigt efter i de

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

næste liv. (LOM e.12).

(2) De farer, der truer den meditationsstuderende, afhænger af mange faktorer, og det vil ikke være muligt at gøre mere end kort at pege på visse foruroligende tilstande, at advare imod bestemte katastrofale muligheder, og at advare eleven mod resultater, der opnås ved unødig anspændelse, ved overdreven tjenstivrighed og ved en ensidig målrettethed, som kan føre til en ubalanceret udvikling. Målrettethed er en dyd, men den bør rettes mod både hensigt og formål og ikke mod noget, der alene udvikler én fremgangsmåde og udelukker alle andre.

Risikoen ved meditation ligger stort set i de farer, der har rod i vore gode egenskaber, og deri ligger mange af problemerne. Det gælder i stor udstrækning de farer, der er forbundet med forfinede mentale forestillinger, som langt overstiger evnerne i de lavere legemer, specielt det tætte fysiske legemes. Aspiration, koncentration og beslutsomhed er nødvendige dyder, men hvis de anvendes uden brug af skelneevnen og uden fornemmelse for *tidens* rolle i evolutionen, kan de føre til tilintetgørelse af det fysiske legeme, og det vil forsinke alle fremskridt i et bestemt liv. Står det klart, hvad jeg mener? Jeg søger blot at påpege, at det er absolut nødvendigt for den okkult studerende at have en veludviklet sund fornuft som en af de grundlæggende kvaliteter, kombineret med en god proportionssans, hvilket vil føre til passende forsigtighed, samt en rigtig opfattelse af, hvilken metode der skal anvendes til det umiddelbare behov. Til det menneske, der helhjertet påtager sig at følge den okkulte meditationsproces, vil jeg meget kortfattet sige:

a. Kend dig selv.
b. Gå langsomt og forsigtigt frem.
c. Studér virkningerne.
d. Kultivér den overbevisning, at evigheden er lang, og at det, der bygges langsomt op, varer evigt.
e. Stræb efter regelmæssighed.
f. Vær altid klar over, at de sande åndelige virkninger ses som tjeneste i det eksoteriske liv.
g. Husk ligeledes, at psykiske fænomener ikke er et tegn på en fremgangsrig meditation. Verden ser virkningerne og er en

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

bedre dommer end den studerende selv. Før alle andre vil mesteren vide det, for virkningerne på de kausale niveauer vil kunne ses tydeligt af mesteren, længe før mennesket selv bliver bevidst om eventuelle fremskridt. (LOM e.92-94).

(3) Næsten alle, der begynder at meditere, véd, at nervesystemet påvirkes. Det kan vise sig som søvnløshed, pirrelighed, anspændthed eller som en rastløshed, der ikke tillader mennesket hvile. Endvidere kan det vise sig som irritabilitet, der muligvis – inden mennesket begyndte at meditere – var helt fremmed for hans karakter, som nervøse reaktioner, såsom trækninger i arme og ben eller i fingre og øjne, som nedtrykthed eller som tab af vitalitet, som spændinger og nervøsitet, der viser sig på mange forskellige måder, alt afhængig af natur og temperament. Nervøsiteten kan være enten ubetydelig eller meget stærk, men jeg vil understrege, at den kan helt undgås, såfremt den studerende følger reglerne *for sund fornuft, og på en klog måde* studerer sit eget temperament og ikke blindt fortsætter med bestemte meditationsformer og -metoder, men insisterer på at få baggrunden at vide om de vedtagne metoders eksistensberettigelse. (LOM e.104-105).

(4) Og målet bør være at udvikle det som en vane at meditere hele dagen og at leve i den højere bevidsthed, indtil denne bevidsthed er så stabil, at den lavere tænkeevne, begær og de fysiske elementaler svinder ind og udsultes på grund af manglende næring, at den trefoldige lavere natur ikke bliver andet end det redskab, hvormed egoet kan kontakte verden med henblik på at hjælpe menneskeheden. (LOM e.145).

(5) Til alle disse problemer findes der meditationsformer, der – hvis de følges i tide – til sidst vil opløse dem. Det grundlæggende faktum, der må forstås her, er, at eleven vil først blive betroet disse former, når han har en intelligent forståelse af det problem eller de problemer, der har ramt ham, når han har evnen til pligtopfyldende at følge de meddelte formler, og når hans mål er uselvisk. Når det er hans mål at udruste sig til tjeneste, når han kun higer efter at opnå sunde legemer for bedre at kunne føre de Stores plan ud i livet, og når han ikke ønsker at undgå sygdom for sin egen vindings skyld, først da vil formlerne virke i samklang med den egoiske bevidsthed. (LOM e.161).

(6) Meditation er midlet til at bibringe enheden den egen-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

skab, som resulterer i:

a. Tilbagetrækning fra eller befrielse for form.
b. Skabende kraft.
c. Bevidst styring af energi.
d. Konstruktiv aktivitet i fremtiden.

Det er ved hjælp af meditation, at et menneske befrier sig for sansernes bedrag og vibrationernes dragende magt. Det finder sit positive energicenter og lærer at bruge det bevidst. På den måde opdager det sit egentlige selv, der opererer frit og bevidst bag sansernes plan. Det indgår nu i det større væsens planer, det væsen hvis udstråling det er en del af, og efterhånden som det bliver i stand til at forstå disse planer, kan det bevidst begynde at realisere dem. Gradvis bliver det opmærksom på den grundlæggende enhed. … Okkult meditation danner grundlag for arbejdet på alle vejene. Det er sådan, man opnår frihed til at passere afgrænsningen. (CF e.746-747; KI d.695-696).

(7) Meditationens primære funktion er at gøre det lavere instrument så modtageligt og sensitivt over for vibrationer, at egoet, eller solenglen, kan bruge det og opnå bestemte resultater. (CF e.998; KI d.913).

(8) Efter at den hvide magiker gennem meditation og bevidst hensigt har dannet et energibrændpunkt på mentalplanet, øger han dybt koncentreret vibrationen. Derefter begynder han i detaljer at visualisere den form, han vil bygge. Han forestiller sig den med alle dens bestanddele og ser for sit »indre blik« det færdige produkt af den egoiske meditation, sådan som det er lykkedes ham at bringe det igennem. … Det er derfor, mennesket i alle meditationer, der har okkult værdi, må gøre visse ting for at hjælpe med til at frembringe resultaterne.

Han beroliger sine legemer, så der ikke er nogen hindringer for den egoiske hensigt, og lytter til »stilhedens røst«. Derefter reagerer han bevidst på denne stemme og grunder over de meddelte planer.

Så udtaler han det hellige ord, idet han griber egoets ord, sådan som han synes, han hører det, og sender det ud, så det udvider den egoiske lyd og sætter stoffet på mentalplanet i bevægelse. Samtidig visualiserer han den tankeform, der formodes at legemliggøre de egoiske hensigter og forestiller sig den i detaljer. (CF e.1000-1001; KI d.914-915).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(9) Et af den daglige meditations mål er at sætte hjernen og tænkeevnen i stand til at vibrere i harmoni med sjælen, når den »i dyb meditation« søger at kommunikere med sit spejlbillede. (WM e.74; HM d.90).

(10) De fleste aspiranter har en tendens til at beskæftige sig med deres ufuldkommenheder i meditationsarbejdet og med deres manglende evne til at kontrollere deres tanker. Begge disse aspekter af deres bestræbelser ville derimod blive fremmet, hvis de beskæftigede sig med det fordybende arbejde at opbygge tankeformer. (WM e.158-159; HM d.172).

(11) Mange former, der konstrueres af en aspirant under meditationsarbejdet, går tabt og forfejler målet på grund af den kaotiske og hvirvlende tilstand i aspirantens emotionelle legeme. På den måde bliver gode intentioner til intet … (WM e.160; HM d.174).

(12) Meditation kan være farlig og værdiløs for det menneske, som begynder dette arbejde uden at have en god karakter som basis og uden at leve et rent liv. … Meditation er farlig, hvor der findes et forkert motiv, såsom begær efter personlig vækst og åndelig magt, for den styrker under disse omstændigheder kun skyggerne i illusionens dal og bringer stolthedens slange, som lurer i det selviske begær, til fuld udfoldelse. Meditation er farlig, hvor der ikke findes noget ønske om at tjene. (WM e.204-205; HM d.217-218).

(13) Når mennesket mediterer, stræber det efter to ting:

a. at forme tanker, at bringe abstrakte ideer og intuitive indtryk ned til det mentale plans konkrete niveauer. Dette kan kaldes *meditation med sædtanke*,
b. at koordinere egoet, og at skabe det vakuum midt imellem den fysiske hjerne og egoet, der resulterer i den guddommelige udstrømning og den deraf følgende nedbrydning af formerne og efterfølgende frigørelse. Dette kan kaldes *meditation uden sædtanke*. (LOM e.58).

(14) Først når menneskeheden udvikler tænkningens dynamiske kræfter og egenskaber – disse er et resultat af en rigtig udført meditation – så vil evnen til at gøre brug af lovene om vibration blive objektivt mulig. Tro ikke, at det kun er de religiøst hengivne eller mystikerne eller de mennesker, der er besjælet af det, vi kalder den højere lære, der er eksponenter for

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

de kræfter, der kan opnås i meditation. Alle store kapitalister samt de øverste inden for forretnings- og finansverdenen er eksponenter for lignende kræfter. De personificerer en entydig fastholden ved en bestemt form for tænkning, og deres evolution løber parallelt med mystikerens og okkultistens. Det er mig magtpåliggende at fremhæve denne kendsgerning … Den utroligt koncentrerede opmærksomhed på det, de arbejder med, gør dem til det de er, og på mange måder opnår de større resultater end mange af de, der studerer meditation. Alt, hvad de behøver at gøre, er at transmutere motivet bag deres arbejde, så vil deres resultater snart overgå de andre studerendes. (LOM e.251).

(15) Dette er den vej, som alle skal betræde, og metoden er meditation. Målet er fuldkommen kærlighed og visdom. De enkelte skridt er overvindelse af det ene underplan efter det andet på de tre plan. Metoden er okkult meditation. Belønningen er en kontinuerlig udvidelse af bevidstheden, hvorved mennesket til sidst får forbindelse med sit eget ego, med andre selv, med den opmærksomt ventende mester, han er knyttet til, med meddisciple og med mere fremskredne indviede, som han kan kontakte i sin mesters aura, indtil han som det sidste opnår kontakt med den ene indvier og får adgang til det hemmelige sted, hvor mysteriet, der ligger bag selve bevidstheden, åbenbares for ham. (LOM e.258-259).

(16) Meditation er en mental teknik, der til sidst skaber korrekte og uhindrende relationer. Dette er en anden betegnelse for koordinering. Det er således muligt at oprette en direkte kanal ikke kun mellem den ene kilde, monaden, og dens udtryk, den rensede og styrede personlighed, men også mellem de syv centre i menneskets æteriske legeme. (EH e.620; EH d.573).

(17) *Meditationsvidenskaben.* I dag forbinder mennesker meditation med religiøse forestillinger, men det er et spørgsmål om emne. Denne videnskab kan anvendes på en hvilken som helst proces i livet. I virkeligheden er den en gren af og en forberedelse til antahkarana videnskaben. Den er virkelig den sande videnskab om okkult brobygning i bevidstheden. Ved hjælp af meditation vil byggeprocessen, især i de tidlige stadier, blive lettet. Den er en af de vigtigste udtryk for åndelig virksomhed, en af de mange veje til Gud; den forbinder efterhånden det individuelle sind med det højere sind og senere med det universelle sind. Meditation er en meget vigtig bygnings-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

teknik, og den vil engang dominere de nye undervisningsmetoder i skoler og højere læreanstalter. Meditation har hovedsagelig til hensigt at:

a. Skabe modtagelighed for højere indtryk.
b. Bygge den første halvdel af antahkaranaen, dvs. mellem personligheden og sjælen.
c. Skabe en endelig bevidsthedskontinuitet.

Meditation er i grunden videnskaben om lys, fordi den arbejder i lyssubstansen. (ENA e.96; UNT d.105).

(18) Meditation indebærer at man lever et målrettet liv, altid og hver dag. … Denne foreskrevne meditationsproces vil, når den udføres gennem en årrække og suppleres med en meditativ livsstil og målrettet tjeneste, på vellykket vis vække hele systemet og bringe det lavere menneske under indflydelse og kontrol af det åndelige menneske.

Jeg kan ikke stærkt nok advare de studerende imod at følge en intensiv meditationsproces i timer ad gangen … Den typiske aspirant er så sensitiv og fint organiseret at overdreven meditation, en fanatisk diæt, indskrænkning af sovetid, eller uhensigtsmæssig interesse for psykiske erfaringer vil forstyrre den mentale balance og ofte forårsage uoprettelig skade. (EXH e.18-19; HF d.27-28).

(19) Meditationsteknikken er det enestående skabende redskab på vor planet. Når I, som enkeltpersoner, bestræber jer på at »bygge det nye menneske i Kristi billede«, som vil være et udtryk for jeres sande åndelige selv, så vil meditation, som I godt ved, være jeres bedste redskab. Men meditationsprocessen må ledsages af skabende arbejde, ellers er den udelukkende mystisk, og selv om den ikke er virkningsløs, vil den være negativ med hensyn til skabende resultater. (DNA2 e.202).

Se også: (DNA2 e.303) og »Undervisning om Meditation« (DNA2 e.111-239).

110
Menneskeheden

(1) Verden er én verden, og dens lidelser er én; menneskeheden er i sandhed en enhed, men mange er stadig uvidende om

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

dette, og hele tendensen i den nuværende undervisning går ud på at vække menneskeheden til denne erkendelse, mens der endnu er tid til at afværge endnu værre tilstande. Denne menneskehedens synd er også én. Målet er ét, og det er som én stor menneskelig familie, vi skal gå ind i fremtiden. Jeg vil understrege dette: *det er som én menneskehed, forædlet og disciplineret, oplyst og forenet, at vi må gå ind i fremtiden*. De, som ikke fatter denne vigtige kendsgerning, hvad enten de er, hvad man kalder krigsførende eller neutrale, vil lide frygteligt som resultat af deres ikke-deltagelse i den fælles skæbne. … *Hierarkiet er ikke neutralt.* Det er ét med det rigtige element i enhver nation og imod alle separatistiske, isolationistiske og materialistiske holdninger. Sådanne holdninger forhindrer forståelsen for de sande åndelige værdier og hindrer den menneskelige udvikling. Identifikation med alle og deltagelse i verdenssituationen – frivillig og ikke påtvungen – er i dag vejen for alle verdens folk. Tænk over dette. (DN e.65; NS d.67).

(2) Menneskehedens for længst forudbestemte opgave … er at blive distributionskanal for åndelig energi til de tre underliggende riger. Dette er den vigtigste opgave i tjeneste som det fjerde rige, gennem sine inkarnerede sjæle, har påtaget sig. Udstrålingen fra det fjerde rige vil en dag blive så stærk og så vidtrækkende, at dens virkninger vil gennemtrænge hele den skabte verden til dens nederste dyb, selv ind i mineralriget. (DN e.124; NS d.119).

(3) Målet for den nye, sociale orden, den nye politik og den nye religion er at udvikle den menneskelige bevidsthed, at indføre de højere værdier og gøre menneskene opmærksomme på disse og at afslutte materialismens herredømme. Det er, når alt kommer til alt, det mål, som alle sande vidende og åndeligt indstillede mennesker gennem tiderne har sat sig – at etablere gudsrigets herredømme, sjælens styre, hvis væsen er kærlighed, og at fortsætte det af Kristus indledte arbejde – en æra af fred på jorden, og god vilje blandt mennesker. Dette udtrykkes tydeligt ved den stærke betoning, som de store politiske ledere lægger på verdensfreden, og som kirkerne arbejder for overalt.

De, som søger at lede menneskeheden ind i den nye tidsalder, har ud fra deres synspunkt inddelt menneskeheden i fire grupper. Der er naturligvis tale om en bred generalisering, og der findes mange brobyggende grupper mellem de fire hovedgrupper. Der er:

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

For det første, *de uvidende masser*: Disse befinder sig, på grund af fattigdom, arbejdsløshed, mangelfulde skolekundskaber, sult, nød, samt manglende tid og midler til at deltage i kulturelle aktiviteter, i en tilstand af ophidselse. De er udviklet netop så meget, at de kan reagere på mental styring og forslag fra mennesker, der er en smule mere fremskredne end dem selv. De lader sig let disciplinere, påvirke, ensrette og føre ind i kollektiv aktivitet af ledere fra den ene eller anden ideologi, hvis den pågældende leder er tilstrækkelig dygtig og emotionel til at kunne appellere til det materielle begær, fædrelandskærlighed og had mod dem, der ejer mere end dem selv. De kan styres gennem frygt, og ved at appellere emotionelt til dem kan de vækkes til handling.

Da de ikke ved bedre og lider så meget, er de lette at opildne til had og fanatisme, og på den måde udgør de i deres naivitet en af vor tids største trusler. De er kastebold for de bedre oplyste og er hjælpeløse i hænderne på dem, som søger at bruge dem til et hvilket som helst formål. De nås let ved, at der appelleres følelsesmæssigt til dem, og ved at der gives dem løfter, hvorimod ideer gør ringe indtryk på deres bevidsthed, da de endnu ikke er tilstrækkeligt udviklede til at kunne tænke selvstændigt. Hovedparten af dem er unge sjæle, omend der naturligvis findes undtagelser. Det er ikke ledernes og demagogernes idealisme, der gør indtryk på dem og driver dem til handling (sædvanligvis af voldsom art), men ønsket om at gøre gengæld, længslen efter at besidde i materiel forstand og beslutningen om at være, som det almindeligvis kaldes, »den, som har overtaget«. De giver udtryk for pøbelpsykologi, pøbelvælde og pøbelvold. De er hjælpeløse, de udnyttes og – fordi de er en tankeløs, ufornuftig menneskemasse – frembyder de, som vi alle udmærket ved, og som alle regeringer er klar over, et virkeligt problem. Blind, tankeløs vold er hidtil blevet mødt med våbenmagt. Sådan er det også i dag. Masserne kæmper og dør, drevet af provokerende taler, og de ved sjældent, hvad det egentlig drejer sig om. Deres vilkår *må* forbedres, dog ikke gennem blodsudgydelse og udnyttelse.

For det andet, den såkaldte *middelklasse*, både den højere og den lavere. De udgør størstedelen af nationerne, borgerskabet – intelligent, flittigt, kundskabstørstende, snæversynet, i det væsentlige religiøs, omend de ofte afviser religionsformerne. Den økonomiske konflikt nedbryder og lammer dem, og de er

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

uden undtagelse det mest indflydelsesrige element i alle nationer som følge af deres evne til at læse, diskutere, tænke, give penge og tage parti. De udgør størsteparten af partitilhængere i verden, kæmper for en sag og danner store grupper, de er enten for eller imod et eller andet parti. De elsker at anerkende og vælge en leder og er rede til at dø for en sag og at bringe uendelige ofre for deres idealer, der baserer sig på de ideer, deres valgte ledere har givet dem.

Det såkaldte aristokrati inddeler jeg ikke i en gruppe for sig, da der udelukkende er tale om en klasseforskel, der i det store og hele baserer sig på arv og kapital, og de nutidige, nationale tilpasninger smelter dem hurtigt sammen med den store middelklasse. Vi beskæftiger os med grundlæggende forhold, med grupperinger, der hviler på vigtige holdninger og ikke på inddelinger, der fremkommer, når *materielle* ressourcer betragtes. Den borgerlige indstilling gennemsyrer i dag langsomt og uophørligt masserne, proletariatet, og den trænger også ind i den kreds, der hidtil har været kaldt overklassen. Denne indstilling eksisterer som en bevidsthedstilstand i alle nationers aristokrati og absorberer masserne under den nuværende store nivelleringsproces. På grund af denne nivellering, der finder sted overalt, kan det åndelige aristokrati nu træde frem – et aristokrati, der er baseret på en erkendelse af guddommelig oprindelse og mål, og som ikke kender til klasseforskel, til religionsbarrierer og afsondrende forskelligheder. Vi beskæftiger os således med *menneskelige inddelinger* og ikke med *klasseforskelle*.

Denne anden gruppe er det mest frugtbare område, og derfra hentes de nye ledere og organisatorer. De udgør en gruppe, der står imellem verdens tænkere, de intellektuelle, og menneskemasserne. I sidste instans er de den afgørende faktor i verdens anliggender. Masserne lider under verdens forhold og under de situationer, der opstår gennem den anden gruppes aktivitet, når gruppen på den ene eller anden måde reagerer på de nye indflydelser, de nye idealer og de nye styrende faktorer i den moderne verden. Denne store anden gruppe lider selv under det, de udsættes for fra dem, der søger at pålægge menneskene de nye rytmer – dvs. de politiske grupper, de religiøse idealister og fanatikere, samt forkæmperne for den nye sociale orden og de økonomiske systemer (som deres ledere, rigtigt eller forkert, fremfører).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

På grund af deres intelligens, bedre uddannelsesmuligheder, en evne til at læse og den stærke påvirkning fra de nye propagandametoder, presse og radio, udgør de den mest magtfulde gruppe i alle nationer i verden. Det er dem, som lederne appellerer til, og det er deres hjælp og medhold, der er behov for, og som betyder succes for enhver leder. Det er dem, der har den afgørende stemme i nationale anliggender. De er i dag præget af usikkerhed, tvivl, dybtliggende frygt og længes efter, at retfærdighed skal ske fyldest, og at en ny orden kan etableres. Frem for alt længes de efter fred, stabile økonomiske forhold og en ordnet verden. Det er de rede til at kæmpe for, og de kæmper i dag i alle partier, i alle grupper og for alle slags politiske, nationalistiske, religiøse, økonomiske og sociale idealer. Hvis de ikke kæmper bogstaveligt, i fysisk forstand, da kæmper de via ord, taler og bøger.

For det tredje, *verdens tænkere*: Her er der tale om de intelligente og højt uddannede mænd og kvinder, som fornemmer ideer og formulerer dem til idealer. Disse mennesker bruger det talte ord, skriver artikler og bøger og udnytter alle kendte metoder for at nå og uddanne almenheden og på den måde bringe middelklassen i aktivitet og derigennem vække masserne. Deres opgave og den rolle, de spiller, er af allerstørste betydning. Fra deres rækker kommer de, som til stadighed øver indflydelse på den retning, verdens anliggender tager, undertiden i god, undertiden i selvisk henseende. De spiller på det menneskelige sind, som en musiker spiller på sit instrument, og i deres hænder ligger pressens, radioens og den offentlige menings magt. Deres ansvar er uhyre stort. Nogle få, måske flere, end det må forekomme, arbejder uselvisk under inspiration af den nye æra. De har viet sig til at forbedre de menneskelige vilkår og verdens forhold, i retninger, der forekommer dem (rigtigt eller forkert) at indebære håb for fremtiden og opsving for menneskeheden. De findes i enhver regering, parti, selskab og organisation samt i enhver kirke og religiøs gruppering. De udgør i dag den mest indflydelsesrige enhed, fordi det er gennem dem, den store middelklasse kan nås, ledes og organiseres med hensyn til politiske, religiøse og sociale formål. Deres ideer og udtalelser trænger igennem til over- og middelklassen og kommer til sidst de mere fremskredne inden for de uudviklede masser for øre.

For det fjerde, *den nye gruppe af verdenstjenere*: Her er der

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tale om mennesker, som er ved at oprette en ny social orden i verden. De tilhører ikke noget parti eller nogen regering, som de ensidigt støtter. De accepterer alle partier, alle trosretninger og alle sociale og økonomiske organisationer, og de accepterer alle regeringer. De findes i alle nationer og i alle religiøse organisationer, og de er beskæftiget med at udforme en ny social orden. Fra en rent fysisk synsvinkel kæmper de hverken for det bedste i den gamle orden eller for en forbedring af verdens forhold. De indser, at de gamle kampmetoder, partitroskab og angreb, og de gamle fremgangsmåder med partipolitik fuldstændigt har slået fejl, og at de midler, der hidtil har været anvendt af alle partier og grupper (kamp, voldsom sympati for en leder eller en sag, angreb på enkeltpersoner, hvis ideer eller levevis forekommer at være skadelige for menneskeheden), er forældede, da de har vist sig virkningsløse og ude af stand til at skabe den inderligt ønskede fred, økonomisk velstand og forståelse. De er optaget af den opgave at indlede den nye verdensorden ved overalt i verden – i hver nation, hovedstad og by – at danne grupperinger af mennesker, som ikke tilhører noget parti, ikke tager parti, hverken for eller imod, men hvis tankesæt er lige så tydeligt og klart, og hvis program er lige så praktisk som ethvert parti i verden i dag. De indtager det standpunkt, at mennesket er guddommeligt; deres program hviler på god vilje, fordi dette er et fundamentalt menneskeligt kendetegn. Derfor organiserer de for tiden mennesker af god vilje over hele verden, opstiller et bestemt program og skaber et fundament for alle mennesker af god vilje.

De udtaler og tror på, at deres første appel har været af en sådan beskaffenhed, at de, med hjælp fra skolede tænkere, som kan findes i den tidligere beskrevne tredje gruppe, og med fornøden finansiel hjælp til det påkrævede uddannelsesmæssige arbejde og til propaganda for god vilje, vil kunne ændre verden (udelukkende ved mennesker af god vilje) således at den nye orden – uden krig, uden at vække had mellem mennesker og uden at angribe eller tage parti for nogen sag – vil kunne etableres solidt på jorden. (EP2 e.632-637; EP2 d.596-601).

(4) Menneskehedens bevidsthed er overalt vakt. Selv de mest underudviklede racer modtager undervisning, og dette må nødvendigvis medføre, at de opdager det mentale område. Den gode vilje er man nu ved at erkende som nødvendig for verdensudviklingen, og menneskene begynder at indse, at »intet men-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

neske lever alene« – og heller ingen nation. De er også begyndt at indse, at det er sund fornuft og et udtryk for visdom at forbedre levevilkårene for alle verdens mennesker. Dette er en ny holdning med en sund og lovende tilnærmelse. Menneskene lærer at kende og forstå hinanden. Nationerne får nærmere kontakt med hinanden. Statsmænd fra alle nationer arbejder i fællesskab i kommissioner og råd for at forbedre menneskenes levevilkår. Overalt bliver der overvejet og vurderet, og der kæmpes for frihed og for de sande værdier. Hvad er alt dette andet end menneskehedens sjæls bestræbelser på at udrydde sygdom, ændre usunde områder til sunde områder og eliminere friktionspunkter? Er det ikke det, det åndelige menneske søger at gøre i relation til sit eget legeme, når det er sygt, og som healeren søger at hjælpe ham med? (EH e.610-611; EH d.564-565).

(5) Menneskeheden er syg og venter på helbredelse. Denne helbredelse vil blive tilvejebragt gennem den nye gruppe af verdenstjenere og af mennesker af god vilje hjulpet af Hierarkiet, som er det planetariske center, hvorfra de helbredende energier vil komme. … Den syge tilstand i menneskeheden som race betragtet er et resultat af forkert levevis, selviske motiver og grådighed gennem æoner, og det har skabt mange fysiske sygdomme. I dag fødes millioner af børn, som viser tydelige sygdomstegn, eller som har sygdomskim i sig. (EH e.663; EH d.610-611).

(6) Menneskeheden *som helhed* står nu ved selve indgangen til discipelskabets vej. Menneskehedens blik er rettet fremad mod visionen, hvad enten det er synet af sjælen, af en bedre måde at leve på, af en forbedret økonomisk situation eller af bedre forhold racerne imellem. At denne vision ofte er forvrænget, er materialistisk orienteret og kun ses delvis, er desværre sandt; men i en eller anden form eksisterer der hos masserne i dag en mærkbar forståelse af det »nye og ønskværdige« – af noget hidtil ukendt. Tidligere var det privilegium at have visionen forbeholdt intelligentsiaen eller de udvalgte. Nu er det menneskemassernes. Menneskeheden som helhed er derfor forberedt til en generel koordineringsproces, og dette er den *åndelige* årsag, der ligger bag verdenskrigen. »Sorgens skarpe sakse må adskille det virkelige fra det uvirkelige; smertens piskeslag må vække den trætte sjæl til intenst liv; livets rødder må rykkes op af det selviske begærs jord, så mennesket står

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

frit.« Sådan siger *Den gamle kommentar* i en af sine mere mystiske strofer. (RI e.498-499).

111
Menneskeracer

(1) Med hensyn til blandede ægteskaber så beklager de bedste og mest fornuftige tænkere, i både de hvide og sorte racer, i denne tid blandede ægteskaber. De mener ikke, at det er til glæde for nogen af parterne. Når man beskæftiger sig med dette emne, må man imidlertid også tænke på, at blandede ægteskaber mellem hvide og gule racer (kinesiske og japanske) er ligeså beklagelige og – med enkelte undtagelser – sjældent viser sig at være succesrige. Med hensyn til børnene i sådanne ægteskaber er forholdene sjældent tilfredsstillende. (POH e.113-114).

(2) Verdens politiske systemer må tilpasse sig hinanden. Det har aldrig været den guddommelige plan, at alle nationer og racer skulle rette sig ind efter en bestemt politisk ideologi eller være henvist til én ensartet generel styreform. Nationer er forskellige. De har forskellige kulturer og traditioner. De kan fungere tilfredsstillende under skiftende og forskellige styreformer. Ikke desto mindre kan de på samme tid arbejde hen imod et fælles mål, som er baseret på et ægte ønske om velfærd og fremgang for alle mennesker. (DNA2 e.232).

(3) Blandede ægteskaber mellem nationaliteter og racer, sammenblanding af blod gennem århundreder – på grund af ind- og udvandring, rejser, uddannelse og enighed i tænkning – har ført til, at der i dag ikke findes nogle helt rene racetyper. At det forholder sig således er langt mere sandsynligt, end de mest oplyste kan tro, specielt når menneskehedens meget lange historie tages med i betragtningen. Det seksuelle samvær kender ingen uovervindelige hindringer; derfor har nutidens mennesker i sig anlæg og blod fra alle racer, og det vil (som et resultat af verdenskrigen 1914-1945) i tiltagende grad blive tilfældet. Denne udvikling er definitivt en del af den guddommelige plan, ligegyldigt hvor uønsket det kan synes for dem, der idealiserer renhed i samlivet, eller hvor hensynsløst seksualitet udfoldes i vor tid. En bestemt hensigt er ved at blive manifesteret, og den kan ikke undgås. Kønsdriften bliver særlig

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

stærk, når mennesker tvinges bort fra deres vante omgivelser og dermed oplever en følelse af fuldstændig ensomhed, når de normale hæmninger og vaner, som var påtvunget af familieforhold og nationale standarder, bortfalder, når dødsfaren hele tiden er til stede, og større værdier overskygger mindre værdier og normale konventionelle holdninger, og når den fysiske organisme er blevet optrænet og bragt frem til højden af fysisk effektivitet gennem videnskabelig behandling og tung føde. Jeg taler her om fysisk effektivitet og ikke om den mentale ydeevne, som undertiden og undertiden ikke løber parallelt med den fysiske. (EH e.222; EH d.215-216).

(4) Når jeg siger dette, er det blot et forsøg på at forklare det fænomen, som kan observeres til alle tider i tilfælde af krig, og som kan ses i stor skala i en verdenskrig. Militær er spredt over hele jorden; det findes i ethvert land. Forflytninger af hele folkegrupper er et udbredt fænomen, dels på grund af militær nødvendighed og dels på grund af civilbefolkningens sikkerhed, når den befinder sig midt i krigens tumult. Denne forflytning af millioner af mennesker overalt er en af de mest betydningsfulde faktorer, som vil være afgørende for den nye civilisation, og følgevirkningerne vil om ca. femogtyve år (dette skrives i midten af 1940-tallet, o.a.) være, at mænd og kvinder bliver af blandet race; deres fædre og mødre vil komme fra ethvert tænkeligt land. Hvide fædre vil have haft fysiske forhold til kvinder af asiatisk eller afrikansk oprindelse, hvorved der skabes en raceblanding, som – såfremt den erkendes og plejes og udvikles rigtigt, set fra et uddannelsessynspunkt og med forståelse – i sin vorden vil udtrykke den sjette rodraces egenskaber. Den sjette rodrace vil i realiteten blive en MENNESKEHED uden racebetingede eller nationale grænser, uden såkaldt rent blod og uden kaster, men med en ny kraftig livsfølelse på grund af tilførslen af stærkere materiale til de svage eller udslidte typer og med nye raceanlæg til de ældre og mere udviklede. Jeg forsvarer ikke den måde, dette tilvejebringes på. Det kunne være foregået uden krig og med en overbevisning om, at alle mennesker er lige og menneskelige, og at en racesammenblanding ville have løst mange problemer. Krigen har imidlertid fremskyndet processen, og soldater i alle verdens hære har haft fysiske forhold til kvinder af alle racer, alle civilisationer og alle farver. Uanset om dette opfattes som rigtigt eller forkert alt efter betragterens moralske normer, vil det

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

skabe en helt ny situation, som fremtidens verden må klare. Det vil uundgåeligt nedbryde nationale fordomme og racebetingede barrierer – det førstnævnte skaber større virkninger end sidstnævnte i de første stadier. En mere homogen menneskehed vil vokse frem under de forandringer, der vil ske i de næste hundrede år. Mange af de holdninger og vanemæssige reaktioner, der i dag er herskende, vil forsvinde, og typer og kvaliteter og karakteregenskaber, som vi endnu ikke kan forestille os, vil fremstå i stor målestok.

Det gør hverken fra eller til, om de konservative og såkaldte strengt »moralske« mennesker ikke bryder sig om denne verdensomspændende ændring. Ændringerne har fundet sted og foregår dagligt, og det vil tilvejebringe langtrækkende forandringer rent materielt. Denne blanding af racer og af relationer har altid fundet sted i mindre grad og individuelt; nu foregår det i stort omfang. Grundige forberedelser må gøres for at få de bedste resultater. (EH e.223-224; EH d.216-218).

(5) *Fremkomsten af en ny mennesketype.* Denne types subjektive hovedtræk kan allerede ses tydeligt. Men så forblændet er vi af livets formside, at mange i dag påstår, at den nye race findes i Amerika. Den nye race er ved at tage form i alle lande, men især i de lande, hvor den femte eller kaukasiske race findes. …

Lad mig også her slå fast, hvad der måske vil undre jer en del, at det femte naturrige, det åndelige rige, vil udvikle sig af den femte rodrace. Sådan er den esoteriske virkning af loven om overensstemmelse. (ENA e.118; UNT d.124).

(6) Den nye racetype er langt mere *en bevidsthedstilstand* end en fysisk form; den er mere en sindstilstand end et særligt udformet legeme. I tidens løb vil imidlertid enhver bevidsthedstilstand uundgåeligt betinge og bestemme en tilsvarende legemsnatur og således frembringe visse fysiske kendetegn. (ENA e.119; UNT d.125).

(7) Under den store evolutionsproces er mennesker og racer forskellige med hensyn til mental udvikling, fysisk udholdenhed, skabende muligheder, forståelse, menneskelig opfattelsesevne og menneskets plads på civilisationens stige. Disse forskelle er dog midlertidige, for de samme potentialer findes i os alle, uden undtagelse, og vil til sidst komme til udfoldelse. Disse forskelle, som førhen har ført mennesker og racer langt bort fra hinanden, dør hurtigt ud som følge af undervisningens

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

udbredelse og som følge af videnskabens forenende opdagelser, der bringer os alle tæt sammen, tillige med evnen til at tænke, læse og planlægge. (POH e.90).

112
Mennesket som skaber og bygmester

(1) Mennesket gentager i de 3 verdener, bevidst eller ubevidst, den logoiske proces og bliver en skaber, som arbejder i substans ved hjælp af sin positive energi. Det vil, det tænker, det taler, og resultatet er tankeformer, for den talende tiltrækker atomar substans. De små liv, der udgør denne substans, tvinges (som følge af tænkerens energi) ind i former, der selv er aktive, vitale og stærke. Det, mennesket skaber, er enten gavnligt eller skadeligt alt efter dets underliggende begær, motiv eller hensigt.

… Det er frugtesløst for mennesket at studere de mindre bygmestres grupper, funktioner og navne, medmindre det forstår, at det har en intim forbindelse med mange af dem, idet det selv er en af de større bygmestre og en skaber i planetsystemet. Mennesker burde være opmærksomme på, at de gennem deres tankekraft og talte ord indvirker direkte på andre mennesker i den menneskelige evolutions 3 verdener, og på hele dyreriget. Menneskets separatistiske og skadelige tanker er stort set ansvarlige for vilde dyrs brutale natur og nogle af naturprocessernes destruktive karakter – herunder fænomener som pest og hungersnød. (CF e.888-889; KI d.818-819).

(2) Hvad angår de mennesker, som intet skaber, og som kun drives til aktivitet af omstændighederne – og det er størstedelen af menneskeslægten – skal man være opmærksom på, at de indgår i et større og mere fremskredent væsens skabende virksomhed. Men efterhånden som udviklingen af selvbevidsthed skrider frem, vil flere og flere mennesker blive skabende og arbejde intelligent med devasubstans. Gradvis opgiver de deres passive holdning, men det betyder også, at de til at begynde med vil gøre oprør mod lov og orden, afslå at blive styret og være tilbøjelige til at følge deres individuelle forestilling på bekostning af gruppen, stor eller lille. Denne tilsyneladende fejl vil evolutionen selv og erfaringen afhjælpe, og efterhånden som bevidstheden bliver opmærksom på højere vibrationer, vil

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

mennesket opdage formålet og Planen med sin gruppes intelligens. Det vil opleve denne plans skønhed og begynde at underlægge sine egne interesser den større helhed og samarbejde intelligent. Det vil tilbyde sin skabende evne, der før havde en separatistisk karakter, som et frivilligt offer for den større energi, og dets små planer vil blive opslugt af de større planer. Det er nu ikke længere en passiv enhed, der er en kastebold for gruppens energi, men bliver en positiv, aktiv og stærk kraft, som har ofret sig på grund af en bevidst erkendelse af den større plan.

Det vil opdage, at der er levende kræfter i naturen, og efterhånden som den større energi strømmer ind i det, vil dets egne latente evner vågne. Det ser og kender devakræfterne og kan derfor arbejde intelligent med dem. Nogle vil det styre og manipulere, andre vil det samarbejde med, og andre igen vil det adlyde.

Det er erkendelsen af disse faktorer i forbindelse med devasubstans, lydens kraft og vibrationsloven, samt evnen til at frembringe former i overensstemmelse med loven, der kendetegner den sande magiker. Her ligger også en af forskellene på den gode lovs og venstrehåndsvejens magikere. En hvid magiker kan styre og manipulere devasubstans, og han gør det gennem et intelligent samarbejde med de større bygmestre. På grund af sit livs renhed og hellighed og sine vibrationers høje niveau kan han kontakte dem i en af deres grader. Skyggernes magiker styrer og manipulerer devasubstans på det fysiske, astrale og lavere mentale plan ved hjælp af sin egen vibrations og videns kraft, men ikke gennem samarbejde med de ledende bygmestre. Han kan ikke kontakte dem, fordi hans karakter er uren og egoistisk og hans vibration for lav. Derfor er hans kraft begrænset og destruktiv, og alligevel umådelig inden for visse grænser. (CF e.929-930; KI d.852-853).

(3) Det menneske, der lærer at bygge bevidst, … må først og fremmest fastholde idéen tilstrækkelig længe til, at den kan registreres nøjagtigt i den fysiske hjerne. Ofte får egoet en forestilling eller en del af en plan »igennem« til hjernen, men er nødt til at gentage processen uafbrudt i temmelig lang tid, før den fysiske respons er sådan, at solenglen kan være sikker på, at den er intelligent registreret og optegnet. Det er måske unødvendigt at sige, at hele processen lettes betydeligt, hvis »skyggen« eller mennesket regelmæssigt mediterer, gør sig til vane

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

hver dag og time at genkalde sig det højere selv, og før det trækker sig tilbage for natten prøver at »fastholde tanken« om at bringe så mange egoiske impulser igennem som muligt ved sin opvågnen. Når der er etableret en reaktion mellem de to faktorer: egoet og den modtagelige hjerne, når samspillet er gensidigt, og de to er afstemt eller indstillet efter hinanden, begynder det næste stadium. Idéen er undfanget. (CF e.970; KI d.888).

(4) Efterhånden som belivelsen skrider frem, og energien sendes fra et af centrene ind i tankeformen, begynder den *bevidste* bygmester at udvide denne indflydelse med henblik på at sende formen ud, så den kan opfylde sin mission, hvad den end er, gøre den okkult »strålende« så dens vibrationer bliver mærkbare, og i sidste instans gøre den magnetisk så noget i tankeformen vil fremkalde respons fra andre tankeformer eller tankesind, den kontakter. (CF e.974; KI d.891).

(5) En stor del af folks ineffektivitet skyldes det faktum, at deres interesser ikke er samlede, men meget diffuse, og at det ikke er en enkelt ting, der optager deres opmærksomhed. De spreder deres energi og prøver at tilfredsstille hvert eneste flygtige begær og snuse lidt til alt, hvad de møder på vejen. Derfor får ingen af deres tanker en ordentlig form eller bliver ordentlig belivet. Det betyder, at de er omgivet af en tæt tåge af halvformede, smuldrende tankeformer og skyer af delvis belivet stof, som er ved at gå i opløsning. Det fremkalder en tilstand, der okkult svarer til den fysiske forms forrådnelse og er lige så ubehagelig og usund, og det forklarer en stor del af den sygdomstilstand, menneskeslægten befinder sig i for øjeblikket. (CF e.975; KI d.892).

(6) Endnu en grund til kreativ ineffektivitet er, at de strømninger, der udgår fra de fleste mennesker, er af så lav en orden, at tankeformerne aldrig kommer til at fungere selvstændigt. (CF e.976; KI d.893).

Se også: TANKEFORMER.

113
Menneskets konstitution

Menneskets konstitution … er principielt af trefoldig natur:

I. *Monaden eller ren ånd, Faderen i himmelen*

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Dette aspekt genspejler guddommens tre aspekter:

1. Vilje eller magt. . . . . Faderen
2. Kærlighed-visdom. . . . . Sønnen
3. Aktiv intelligens. . . . . Helligånden

og det er først ved de endelige indvielser, at mennesket opnår kontakt hermed, når det nærmer sig rejsens ende og er fuldkommengjort. Monaden afspejler sig igen i:

II. *Egoet, det højere selv eller individualiteten*

Dette aspekt er potentielt:

1. Åndelig vilje. . . . . Atma
2. Intuition. . . . . Buddhi, kærlighed-visdom, Kristus-princippet
3. Den højere eller abstrakte tænkeevne. . . . . Højere manas

Egoet begynder at gøre sin magt gældende hos fremskredne mennesker og med tiltagende styrke på prøvestadiets vej, indtil den tredje indvielse, hvor kontrollen over det lavere selv er gjort fuldkommen ved hjælp af det højere, og det højere aspekt begynder at gøre sin energi mærkbar.

Egoet afspejler sig i:

III. *Personligheden eller det lavere selv, mennesket på det fysiske plan*

Dette aspekt er også trefoldigt:

1. Et mentallegeme. . . . . Lavere manas
2. Et emotionelt legeme. . . . . Det astrale legeme
3. Et fysisk legeme.. . . . . Det tætte fysiske og æteriske legeme

Hensigten med evolution er derfor at bringe mennesket til en erkendelse af det egoiske aspekt og at bringe den lavere natur under dets herredømme. (IHS e.xv; IMS d.15).

114
Menneskets natur

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(1) Når den offentlige mening, blot overfladisk, har opfattet de følgende kortfattede faktorer, vil skoleuddannelsens udvikling, den politiske videnskabs målsætning og målet for økonomiske og sociale bestræbelser tage en ny og bedre retning. Disse faktorer kan opsummeres med følgende postulater:

1. Mennesket er *i sin essens* guddommeligt. Det er blevet sagt i alle tidsaldre, men er endnu en smuk teori eller en trosforestilling og ikke et videnskabeligt bevist faktum eller almindeligt anerkendt.
2. Mennesket er i virkeligheden en del af det universelle tankesind eller verdenssjælen og tager som sådan del i denne sjæls instinkter og kvaliteter, som de manifesterer sig i menneskeslægten. … Det vil føre til en uddannelse af offentligheden med hensyn til menneskets natur og udviklingen af dets latente evner – evner som vil befri det for dets nuværende begrænsninger, og som vil fremkalde en kollektiv afvisning af de nuværende forhold. Når mennesker overalt opfatter sig selv og hinanden som guddommelige selvbevidste enheder, der primært virker i kausallegemet og kun bruger de 3 lavere redskaber som midler til kontakt med de 3 lavere planer, vil vi få en regering, politik, økonomi og social orden, som hviler på et sundt, fornuftigt og guddommeligt grundlag.
3. Mennesket er i sin lavere natur, og i sine 3 redskaber, en samling mindre liv, som er afhængige af det med hensyn til deres gruppenatur, aktivitetsform og kollektive respons, og som senere – på grundlag af solherrens energi eller aktivitet – vil udvikle sig og selv nå menneskestadiet.

Når disse tre faktorer bliver forstået, da og først da vil vi få en rigtig og rimelig opfattelse af menneskets natur. (CF e.809-811; KI d.748-750).

(2) Man har altid vidst, at der var et indre menneske og fortalt om det »indre rige«, indtil H.P.B. kom og gav den gamle sandhed ny form og mystikernes tanker en okkult drejning. Nu får mennesket lejlighed til at realisere sit eget væsens love, og i forbindelse med denne realisering vil de, der står på grænsen til intuitiv opfattelse af kundskab, og de videnskabsmænd, der er villige til at acceptere disse sandheder som en arbejdshypote-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

se, der kan bruges som grundlag for eksperiment, indtil den viser sig at være forkert, have mulighed for at løse verdens problemer indefra. Sådan vil kristusprincippet blive manifesteret på Jorden, og sådan vil Kristus' natur vise sig at være et faktum i selve naturen. (CF e.814-815; KI d.753).

(3) Ånden bruger sjælen eller egoet som redskab for sin oplysning, og egoet bruger den lavere firfoldighed som sit udtryksmiddel. (CF e.819; KI d.757).

Se også: MENNESKETS KONSTITUTION.

115
Menneskets åndelige udvikling

(1) Først er det plansubstansens kraft, som styrer det og får det til at identificere sig med det grovere stof, opfatte sig selv som et menneske, et medlem af det 4. rige, og derfor blive overbevist om, at det er ikke-selvet. Senere, når kraften fra egoet strømmer ind, fortsætter dets fysiske evolution (og her bruger jeg ordet »fysisk« i dets højere betydning), og det begynder at betragte sig som egoet, tænkeren, den der bruger formen. Til sidst reagerer det på energi fra monaden, og det ser nu sig selv som hverken mennesket eller englen, men en guddommelig essens eller ånd. … Da ses et menneske, som det virkelig er – et ildnetværk med flammende brændpunkter, der formidler ildenergi. (CF e.1157-1158; KI d.1055-1056).

(2) Den mindre udviklede kan ikke forstå den mere udviklede, og – om end i mindre grad – det fremskredne ego forstår ikke en indviet. Den større kan forstå den mindre, men det omvendte er ikke tilfældet. (WM e.113; HM d.129).

(3) Der kommer et stadium, hvor mennesket i sandhed står »forankret på en klippe«, og skønt han kan opleve skiftende lys og skygge, skønt de rensende vandes bølger kan rulle hen over ham og true ham med at kaste ham omkuld og skønt han kan føle sig døv, stum og blind, så kan dog intet overvinde sjælens hensigt. (WM e.148; HM d.163).

(4) Disciplen kan aldrig forblive statisk; han kan aldrig hvile; han tilpasser sig bestandig nye forhold; han lærer til stadighed at fungere i dem, kun for at se dem forsvinde og give plads til nye. Dette fortsætter, indtil bevidstheden er stabiliseret i selvet, i den ene. Da véd den indviede, at han er den enhed,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tilskueren, der betragter de fænomeners blændværk, som livet i formen udgør.

… Dette er aspirantens og disciplens dualistiske stadium, som varer frem til tiden for hans træning til den tredje indvielse. Han begynder med en viden om, at han er et åndeligt væsen indelukket i en form. Hans bevidsthed forbliver i en lang periode hovedsagelig en formbevidsthed. Gradvis forandres dette – så langsomt, at aspiranten lærer udholdenhedens lektie (til og med så grundigt, at han formår at udholde ikke-selvet), indtil der kommer et liv i balance, hvori ingen af dem dominerer. Dette fremkalder i mennesket en tilstand af tilsyneladende negativitet og træghed, som kan vare i ét eller to liv, og han synes kun at udrette lidt i enhver retning. Dette er en værdifuld antydning for dem, der arbejder med mennesker. Derefter forandres balancepunktet, og sjælen synes at få en dominerende indflydelse, og hele bevidsthedsaspektet begynder at skifte over til det højere af de to aspekter. Dualitet består imidlertid endnu, for mennesket identificerer sig undertiden med sin sjæl og til tider med sin formnatur; det er i dette stadium, at så mange virkelig oprigtige disciple befinder sig i vore dage. Lidt efter lidt bliver han dog »absorberet« i sjælen og kommer således i kontakt med alle aspekter af sjælen i alle former, indtil den dag gryer, hvor han erkender, at der findes intet andet end sjæl, og da indtræder den højere tilstand af enhed. (WM e.374-375; HM d.388-389).

(5) Lad os forsøge at forenkle det hele med tre tydelige udsagn. De vil sammenfatte det arbejde, som disciplen udfører, når han kæmper med og mestrer den mentale verdens energier.

1. Arbejdet på det mentale plan skaber erkendelse om dualitet. Disciplen søger at forene og sammensmelte sjælen med dens redskab og at gøre dette bevidst. Han forsøger at sammenslutte dem til en enhed. Han tragter efter den erkendelse, at de her og nu er ET. Foreningen af selvet og ikke-selvet er hans mål. Det første skridt i denne retning er taget, når han ikke længere identificerer sig selv med formen og vedkender sig (i en overgangsperiode), at han er en dualitet.
2. En rigtig anvendt tænkeevne bliver derfor en modtager af to typer af energi eller af to aspekter af det ene livs manifestation. Den registrerer og fortolker både den fænomenale verden og sjælenes verden. Den er sensitiv over for den

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

menneskelige evolutions tre verdener. Den er lige så sensitiv over for sjælens rige. Den er det store formidlende princip i denne mellemliggende periode for dualistisk erkendelse.

3. Senere bliver sjælen og dens redskab til ét, dvs. så forenet, at dualitet forsvinder, og sjælen erkender sig som alt, som er, alt som har været, og alt som vil være. (WM e.385-386; HM d.398-399).

(6) Vær ved godt mod, for menneskeånden kan i virkeligheden ikke lide noget nederlag; det guddommelige i mennesket kan ikke udslukkes, for det guddommelige stiger altid triumferende op fra helvedes mørke dyb. … Der er ingen magt på jorden, som kan hindre menneskets fremskridt hen imod dets forudbestemte mål, og ingen kombination af magter kan holde det tilbage. I dag er denne kombination aktiv – en kombination af ældgammel ondskab og moderne aggressiv selviskhed, udløst gennem en gruppe af skrupelløse og ambitiøse mænd i alle lande. De vil ikke få heldet med sig. De kan forsinke men ikke hindre frihedens gennembrud. (DN e.106; NS d.104).

(7) Han (mennesket) har nået et punkt, hvor han har fremgang, nyder popularitet og besidder mange evner, men alligevel føler han sig ikke tilfreds. Den indre tilskyndelse varer ved, indtil smerten er så kraftig, at længslen efter at nå ud og op, at få vished om nogen og noget hinsides, overvinder alle hindringer. Mennesket begynder at vende sig indad for at søge kilden, hvorfra han kom. Da begynder han at meditere, at fundere, at intensivere sin vibration og når efterhånden frem til den tid, hvor han kan høste meditationens frugter. (LOM e.10).

(8) I alt arbejde, der er virkeligt okkult, opnås de forventede virkninger meget langsomt. Ser det ud, som om et menneske i en inkarnation gør usædvanlige fremskridt, så skyldes det, at han blot giver udtryk for det, han allerede tidligere har opnået (… i tidligere inkarnationer), og at han forbereder sig til en ny periode med langsomme, omhyggelige og ihærdige bestræbelser. I det nuværende liv repeterer han de processer, han lærte i fortiden, og han lægger således grunden til nye bestræbelser … Det, som personligheden har tilbragt mange tusinde liv med at etablere, ændres ikke så let, når egoet – der arbejder i den lavere bevidsthed – søger at skabe en ændring. (LOM e.81-82).

(9) Underet og den umådelige størrelse af det drama, der udfolder sig i universet, beviser, at det er en realitet, og menne-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

skets forståelse, hvor lille den end synes at være, er en garanti for hans guddommelighed. Skridt for skridt nærmer vi os langsomt målet for bevidst og intelligent viden. Trin for trin mestrer vi materien og gør mekanismen for viden og kontakt mere hensigtsmæssig. Lidt efter lidt nærmer vi os (og dermed mener jeg den menneskelige familie som helhed) »stedet for erkendelse« og forbereder os til at bestige visionens bjerg. Om aspiranterne blot erkendte underne i denne åbenbaring, og om de blot fattede storheden i belønningen for deres anstrengelser, da ville vi have færre fejlslag, mere mod, bestandige og større resultater, og følgelig ville vi hurtigere opleve en mere oplyst verden. … Vision kan man ikke tilegne sig. Den findes altid forude, men hvis hele livet leves for visionens skyld, og hvis det at tjene sine medmennesker forsømmes, så er visionen ikke til gavn. (EP1 e.156-157; EP1 d.182).

(10) Arbejdet begynder med individualisering og fortsætter gennem de to sidste stadier, indvielse og identifikation. Disse i alt tre stadier markerer sjælsbevidsthedens fremskridt fra identifikation med formen til identifikation med *selvet*. Disse tre ord – *individualisering*, *indvielse* og *identifikation* – dækker hele menneskets livsforløb fra det tidspunkt, hvor han begynder at komme til syne i menneskeriget, indtil han går ud af det ved den tredje indvielse og fungerer frit i det femte naturrige, gudsriget. (EP2 e.27; EP2 d.36).

(11) Det er imidlertid væsentligt (som almindelig læser) at undgå den overbevisning, at opnåelse af den højeste indvielse på denne planet markerer afslutningen på eller fuldbyrdelsen af et stort og sidste stadium. Den markerer blot en begyndelse til en højere betydning. Dette er et esoterisk værdifuldt udsagn. Ligesom opnåelsen af fysisk kontrol frigør nybegynderen til at lære højere lektier som forberedelse til de større indvielser, således frigør overvindelsen af betingelserne på vort planetariske livs syv plan den indviede (som Buddha og Kristus) til et arbejde i stadigt højere og endnu vigtigere betingende tilstande. Deres egentlige arbejde som medlemmer af Det store hvide broderskab er først ved at begynde, og tryllebundne og forundrede begynder de svagt at forstå den virkelige hensigt med eksistensen af Den store hvide loge. Det er derfor meget vigtigt, at vi bestræber os på at forstå kontinuiteten i åbenbaringerne og det enestående og umådelige fremtidsperspektiv, der ligger i det under, som trin for trin, grad for grad og plan for

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

plan udfolder sig for den indviede bevidsthed.

Her bevæger vi os ind på så avancerede områder, som end ikke den fremskredne menneskehed har den svageste idé om. Vi berører målsætninger og mål, som konfronterer Hierarkiets fremskredne medlemmer. Vi beskæftiger os med ideer og begreber, som vi ikke har nogen terminologi for, og som er af en sådan art, at den menneskelige tænkning er ude af stand til at registrere dem. (RI e.203).

(12) Hvis I vil lægge mærke til jeres egne nuværende holdninger og handlinger, vil I opdage, at de primært (jeg kunne tilføje, næsten nødvendigvis) centrerer sig om jer selv, jeres egne erkendelser, jeres egen forståelse af sandheden og jeres eget fremskridt på Vejen. Men når I opnår indviet status, daler selvinteressen og forsvinder helt, hvorefter, som et gammelt ord siger, »kun Gud er tilbage«. Kun det bliver tilbage i bevidstheden, som er DET, som er skønhed, godhed og sandhed, som ikke er form men kvalitet, som er det, der ligger bag formen, og det der angiver skæbne, sjæl, plads og status. Tænk over disse ord, for de fortæller jer, hvad I senere i evolutionsforløbet vil lægge vægt på. (RI e.293).

(13) At være statisk, at have opnået alt, hvad der kan opnåes, og at være helt stillestående, ville være den fuldstændige død, og der findes ingen død, mine brødre. Der findes kun fremgang fra herlighed til herlighed, en fremadskridende bevægelse fra punkt til punkt på den guddommelige vej, og fra åbenbaring til åbenbaring samt mod de punkter og åbenbaringer, som måske er dele af Guds eget mål. Hvilke mål, der er på den højere vej, ved I endnu intet om, og hvilke guddommelige kvaliteter og mål, som måtte blive åbenbaret for mesteren og Kristus, når de betræder den Vej, der fører dem helt ud af det kosmisk fysiske plan, kan I ikke vide eller forstå, og hvis I kunne, ville I ikke forstå meningen. »Øjet har ikke set og øret ikke hørt« de ting, som Gud vil åbenbare for dem, der betræder Vejen til det inderste centrum, for dem der elsker. Det urgamle skrift kan udlægges på følgende måde: Det er umuligt at forstå det fremtidige under, som den planetariske Logos vil udfolde for dem, der har udviklet det andet guddommelige aspekt, *kærlighed*, og som derfor er fuldgyldige medlemmer af Hierarkiet, det center, hvor kærlighedsenergien er forankret.

Det er interessant at konstatere, at det er udviklingen af kærlighedsnaturen, der åbner den dør, der fører til den højere

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

evolutions vej, og at intet andet kan åbne den. Denne vej fører mesteren fra det kosmisk fysiske plan til det kosmisk astrale plan, eller til et kosmisk bevidsthedstrin, hvor den kosmiske impuls, vi kalder kærlighed, udvikles.

Da denne afhandling ikke er skrevet som vejledning for Hierarkiets medlemmer, men udelukkende for aspiranter, disciple og indviede under tredje indvielse, vil meget af det, jeg siger, selvfølgelig i et vist omfang være »blindspor« eller sløret af symbolik, og meget, som jeg kunne sige (hvis der fandtes passende ord), vil forblive usagt. De, der har øjne at se med og øren at høre med, vil læse mellem linierne og fortolke mine symboler, fingerpeg og antydninger korrekt. For mange vil det, jeg har at sige, være ligeså meningsløst, som *En afhandling om Kosmisk Ild* er for den almindelige læser, og som hele emnet om indvielse er for det uvidende og uudviklede menneske. Meget burde imidlertid være praktisk anvendeligt for den kæmpende discipel, og jeg vil gerne på disse sidste sider opildne hans tjenesteiver, uddybe hans forståelse og stimulere hans evne til at elske, samt oplyse hans sind. Det er, hvad jeg forsøger at gøre. Han skal, for sit eget vedkommende, nærme sig dette emne med stor ydmyghed, med en meditativ og eftertænksom indstilling og afstå fra at materialisere de begreber, der præsenteres for ham, hvilket nemt kan ske. Han skal afstå fra at drage læren ned til sit fysiske bevidsthedstrin. I disse ord har I et tydeligt fingerpeg.

Kærlighed og lys er de store åbenbarere, og hvis den studerende oprigtigt prøver at forstå og drage nytte af det, jeg bestræber mig på at belære om, så skal han elske alle mennesker mere inderligt, og han skal sørge for, at hans lys skinner et mørkt sted, for »i det lys skal han se lys«. Det er det mindre indre lys, der åbenbarer det større lys, og når sjælens lys kombineres med det lavere menneskes lys, så sætter det forenede og sammensmeltede lys aspiranten i stand til at se døren, der fører til den højere evolutions vej. (RI e.328-329).

(14) Når mennesket bliver en aspirant og tager de første skridt på vejen til åndelig modenhed, begynder han at spille en afgørende rolle, som han fortsætter med, indtil han opnår åndelig frigørelse og selv bliver et medlem af Hierarkiet, det femte eller åndelige rige, gennem den fuldkomne tjeneste i det fjerde rige, menneskeriget. (TEL e.194; TEL d.179).

(15) Men i mellemtiden foregår store og vigtige begivenhe-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

der inden for Hierarkiet og i forbindelse med dets medlemmer. Disciple i periferien af en ashram er tilbøjelige til ikke at bemærke uddannelsen såvel som holdningen hos senior disciplene i ashramen; de overser ofte den kendsgerning at også de – fra Kristus ned til den yngste indviede – udvikler sig under en fremadskridende og støt voksende hierarkisk disciplin, træning og instruktion. Fordi senior disciple og indviede har nået et mål som i lang tid har syntes uopnåeligt for almindelige aspiranter, formodes de at have opnået alt; den kendsgerning, at de kun har passeret en milepæl på den endeløse vej til lyksalighed, er fuldstændigt glemt. Men takket være livets egen fremdrift fortsætter processen for evigt; viden må altid forvandles til visdom; kærlighed må altid ledsages af guddommelig vilje, planlægning må altid vige for det guddommelige formål; lys må altid efterfølges af liv; fra Hierarkiet må de indviede gå videre til Shamballa, og fra Shamballa vil de følge den ene eller den anden af de syv veje; evolutionens vej efterfølges af vejen for den højere evolution; planetariske erkendelser ekspanderer til sidst i solare kontakter; kristusbevidstheden udfolder sig sluttelig til noget så altomfattende at vi endnu ikke har ord for det, eller brug for ord; erkendelse af Faderen og af monadisk væren får alle mindre erkendelser til at svinde bort, og sjælsbevidsthed og progressivt liv i en form er ikke længere noget mål men lades langt tilbage.

Uanset alt dette er det nødvendigt at huske på, at det der er vundet gennem alle erfaringer, eksisterer for evigt, intet er nogensinde tabt; det som livet i form har skænket, er stadig i det evige åndelige væsens besiddelse; det som sjælsbevidstheden har omsluttet og inkluderet, er stadig væsenets rige udstyr, nu centreret i monaden; hierarkisk erfaring går over i Shamballas formål, men evnen til at arbejde i Hierarkiet bevares altid, fordi den hierarkiske konstitution og institution betinger alle manifestationer – af hvilken grund det er således, ved ingen, men således er den guddommelige vilje. (EXH e.559-560; HF d.554-555).

116
Mesteren Djwhal Khul

(1) Mesteren Djwhal Khul, eller mesteren D.K., som han

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ofte kaldes, er ligeledes en adept på anden stråle for kærlighed-visdom. Han har taget indvielse som den sidste af adepterne, idet han har taget den femte indvielse i 1875 og derfor besidder det samme legeme, som ved indvielsen. De fleste af de andre mestre har taget den femte indvielse i et tidligere legeme. Mesteren D.K. er tibetaner, og han har ikke noget ungt legeme. Han er mesteren K.H. meget hengiven, og han bor i et lille hus ikke langt fra mesterens større hus. På grund af hans villighed til at tjene og til at gøre hvad som helst, der er nødvendigt, er han blevet kaldt for »mestrenes budbringer«. D.K. er i besiddelse af umådelig stor lærdom og kender mere til strålerne og de planetariske hierarkier i vort solsystem end nogen anden i mestrenes rækker. Han arbejder med dem, der udøver healing, og samarbejder ukendt og synligt med dem, der søger efter sandhed i verdens store laboratorier, med alle dem, hvis alvorlige hensigt det er at bringe healing og trøst til verden, samt med de store, filantropiske verdensomspændende bevægelser som fx Røde Kors. Han tager sig af adskillige af de andre mestres elever, som kan have gavn af hans belæring, og inden for de sidste ti år har han aflastet både mesteren M. og mesteren K.H. for en hel del af deres undervisningsarbejde, idet han fra dem har overtaget nogle af deres elever og disciple for en nærmere bestemt tid. Mesteren D.K. arbejder ligeledes i stor udstrækning med visse grupper af æternes devaer, med healings-devaerne, som således samarbejder med ham i healings-arbejdet for nogle af menneskehedens fysiske lidelser. Det var ham, som dikterede en stor del af den meget betydningsfulde bog, *Den hemmelige lære*, og som viste H. P. Blavatsky mange af illustrationerne og gav hende mange af de data, der kan findes i denne bog. (IHS e.57-58; IMS d.72).

(2) Han, der kendes som D.K., planlægger, via sine studerende, at genoprette nogle af de gamle okkulte helbredelsesmetoder og demonstrere:

a. Det æteriske legemes betydning.
b. Virkningen af pranisk kraft.
c. Åbningen af æterisk syn.
(CF e.759; KI d.707).

(3) Min virksomhed i forhold til gruppen er at give den nødvendige hjælp til dem, der søger at gøre sig egnede til aktivt

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

arbejde som disciple. … Det er nok at sige, at jeg er orientaler, … jeg befinder mig på strålen for undervisning og er nært knyttet til mesteren K.H. … En del af mit arbejde er en stadig søgen efter aspiranter med trofaste hjerter, med brændende hengivenhed og med trænet tænkeevne. (WM e.128-129; HM d.144).

(4) Den mester som I kalder mesteren D.K., arbejder meget med dem der helbreder ud fra ren altruisme; han beskæftiger sig med dem der er aktive i verdens laboratorier. … Mange af de helbredende engle, som dem der refereres til i Biblen, samarbejder med ham. (EXH e.506-507; HF d.503).

(5) Hans og mestrenes daglige fysiske liv, og andre medlemmer af Hierarkiet (indviede og accepterede disciple) som fungerer i fysiske legemer, har haft deres orientering mod de indre plan; de fleste af dem og specielt senior medlemmer af Hierarkiet færdes som regel ikke blandt folk eller vandrer i gaderne i de store byer. Jeg arbejder fra mit tilholdssted i Himalaya, og derfra har jeg influeret og hjulpet mange flere mennesker end jeg på nogen måde kunne have gjort hvis jeg havde været omgivet af støj og kaos fra menneskers gøremål. Jeg lever et normalt og, tror jeg, nyttigt liv som leder af et stort lamakloster, men min hovedopgave har ligget andetsteds – hos mennesker ud over verden. Jeg når dette store antal mennesker gennem mine bøger, gennem grupperne som jeg har startet og tilskyndet, såsom Goodwill bevægelsen og Trianglerne, og gennem mine disciple som taler og udbreder sandheden som jeg har søgt at vise den. (EXH e.682; HF d.671-672).

(6) Den 19. november 1919 kontaktede jeg A.A.B. for første gang (til hendes store forfærdelse og bekymring) og har vedholdende arbejdet med hende siden. Arbejdet med bøgerne som jeg havde planlagt, er så godt som afsluttet. De forskellige faser af det arbejde, som var en del af forberedelsen til Kristi tilsynekomst, har taget form og skulle udvikle sig videre i løbet af de næste tyve år.

De to vigtigste ideer, som det var min opgave at fremstille for menneskeheden overalt i verden, er nu sikkert forankret (hvis jeg må bruge sådan et udtryk) og de udgør langt den vigtigste del af mit arbejde. Disse ideer er:

1. Bekendtgørelsen af *den nye verdenstjenergruppes* eksistens (hidtil ukendt). Dette er en effektiv gruppe af medarbejdere,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

formidlere mellem menneskeheden og det åndelige Hierarki på denne klode.
2. Budskabet, udsendt fornylig, i forbindelse med *Kristi Tilsynekomst*, for at konsolidere forberedelsesarbejdet.

Alt hvad jeg ellers har udrettet i Hierarkiets tjeneste er af sekundær betydning i forhold til disse to budskaber om åndelige *kendsgerninger*. … Andet arbejde venter mig i forbindelse med reorganiseringen af alle Hierarkiets bestræbelser forud for Kristi tilsynekomst og den tættere forbindelse som dermed vil blive etableret mellem menneskeheden og Hierarkiet. (EXH e.631-632; HF d.623-624).

(7) Skabelsen af den ydre form på jorden, gennem bøger, gennem esoteriske skoler og gennem oplysning af den offentlige mening er blevet overdraget til en gruppe af os, der udgør en del af den indre verdensregering – disciple og indviede – og i denne gruppe virker jeg som sekretær og organiserende kontaktmand – hvis jeg må bruge ord, som betyder noget for jer … Den gruppe, som jeg hentyder til, er sammensat af to orientalske indviede (hvoraf jeg er den ene) og af fem indviede fra den vestlige verden. (DNA1 e.33).

(8) Jeg er en orientaler af fjerde rodrace, og selv om jeg har haft to europæiske inkarnationer, kan jeg til tider fejlopfatte eller misforstå den vestlige verdens reaktion. (DNA2 e.473).

(9) Jeg modtager mine instruktioner fra et »fælles råd« bestående af de åndelige ledere bag verdensscenen. De er Hierarkiets seniormedlemmer og arbejder under Kristi ledelse. De når frem til deres beslutninger efter passende konsultation med seniorarbejdere som fx mig selv – mestre og indviede over tredje indvielse. (DNA2 e.501).

117
Mestrene

(1) Det er vanskeligt for den discipel, der kæmper med blændværk og illusion, at forstå, at efter de højere indvielser findes der ingen bekymring eller emotionel og selvcentreret reaktion i forbindelse med det arbejde, der ligger forude, eller i forbindelse med manifestationens formside. Det er stort set umuligt for nybegynderen at forestille sig en tid, hvor han vil

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

være fri af alle de reaktioner, som fremkaldes af livet på de tætte kosmisk fysiske plan og af alle livets begrænsninger i de tre verdener. I dag er aspiration en stadig kilde til bekymret spørgen, til pinefulde overvejelser og overspændte åndelige ambitioner med begrænsninger som konsekvens samt til øjeblikke med følelse af nederlag og af mangel på resultater. Mesteren har lagt alt dette bag sig, fordi han véd, at selv denne såkaldt »åndelige modtagelighed« er en form for selvcentreret indstilling. Efterhånden vil de – og disciple burde fatte mod og håb på baggrund af denne oplysning – lægge hele denne lidelsesfulde reaktion på den åndelige tilskyndelse bag sig. …

Der findes mange grupper og typer af mestre, og de fleste af dem er ganske ukendte for de okkult studerende enten på grund af deres eget arbejde, på grund af rygter, eller på grund af viden om de mange evolutionsprocesser, hvor den menneskelige blot er en blandt mange. Det er ikke alle mestre, der arbejder i de tre verdener og ikke alle mestre, der behøver eller har et fysisk legeme. Det er ikke alle mestre, »der har rettet deres opmærksomhed mod det mørke lys' område, men mange har i æoner rettet opmærksomheden mod den åndelige eksistens' kolde klare lys«. Det er ikke alle mestre, der bringer eller afkræves de ofre, som et arbejde for det fjerde naturrige medfører. … Glem ikke, at der findes mange hierarkier, hvoraf det menneskelige hierarki blot er ét. (RI e.439-440).

(2) Evolution betyder en stadig tiltagende sensitivitet over for lys og indre oplysning, set fra en esoterisk synsvinkel. En mester besidder måske ikke al den viden, der er mulig, set fra en eksoterisk synsvinkel. Det behøver han ikke, fordi han (efter evolutionen ad den kundskabslinje, der er betinget af hans stråletype) befinder sig på »lysets vej«, og det lys, der er i hans indre, og som han lever, røres og fungerer i, tjener et dobbelt formål:

1. Det kan anvendes til at opnå alt, hvad der er behov for i kundskabens verden ved at afsløre, hvor den nødvendige information kan findes. …
2. Det kan ligeledes anvendes til at afsløre for mesteren, både det der ligger umiddelbart foran ham samt de kommende bevidsthedsudvidelser, som han véd, han til sidst må opnå. (RI e.642-643).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(3) Mesteren kan skabe et legeme, hvorigennem han kan nærme sig de af hans disciple, der er på vej, og de, der endnu ikke har taget de højere indvielser. Han vil normalt skabe dette legeme, så det ligner den menneskelige form, hvilket han kan gøre i ét nu og ved en viljeshandling, når det er nødvendigt. Flertallet af de mestre, der arbejder direkte med menneskeheden, bevarer det gamle legeme, i hvilket de tog den femte indvielse. (RI e.705).

(4) Det er i den nye verdenstjenergruppe, at skolingen af de disciple, der er behov for i mestrenes ashramer, finder sted på dette tidspunkt i verdens historie. Det er et nyt hierarkisk foretagende. I denne gruppe lærer accepterede disciple endvidere at arbejde på samme måde som Hierarkiet. Hierarkiet arbejder i området for den menneskelige tilværelse. Den nye gruppe udgør et lignende område for den nye discipel. De indviede fra de forskellige ashramer observerer til tider denne gruppe for at studere kvaliteten og karakteren hos de disciple, som er engageret i verdens frelse, for det er gennem disse disciple, at Hierarkiet udfører sine planer. De indviede udfører deres vigtigste arbejde på de mentale niveauer og bag kulisserne, og derfor er deres magt stor. Det gælder især dem, der har taget tredje indvielse. En vis procentdel af dem er dog aktive i dagligdagens verden.

I må altid huske, at på dette tidspunkt er *Hierarkiets vigtigste arbejdsmetode at videregive inspiration*. Mestrene holder ikke offentlige foredrag og underviser heller ikke i verdens storbyer. De arbejder udelukkende gennem deres disciple og indviede. Det vil dog blive mere og mere muligt for dem at træde frem blandt mennesker og vække anerkendelse, efterhånden som påvirkningen fra Vandbærerens tidsalder bliver mere fast forankret. I mellemtiden må mestrene fortsætte med at arbejde »i den universelle ashrams stilhed«, som det kaldes, og derfra inspirere deres arbejdere, og disse må så i deres tid og på deres måde inspirere den nye verdenstjenergruppe. (RI e.230).

(5) Mestrene er også underlagt begrænsninger. Aspiranter har generelt den opfattelse, at mestrene repræsenterer de, der har opnået frihed og har frigjort sig, og derfor ikke fastholdes af nogle begrænsende faktorer. Det er ikke sandt, selv om det – relativt set, eller i forhold til menneskeheden – er en kendsgerning, at de begrænsninger, der fastholdt dem, da de var mennesker, ikke længere findes. Men en opnået frihed åbner

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

blot en dør til en anden og større frihed forude, og vort planetariske livs grænsering udgør i sig selv en kraftig begrænsning. Symbolsk udtrykt, må mesteren finde en udgang et eller andet sted i den store adskillende mur i vor planetariske omkreds og opdage en dør, der vil give ham adgang til den højere evolutionsvej med dens mere kosmiske stadier. (RI e.389).

(6) En mester har ikke længere en personlighed. Hans guddommelige natur er alt, hvad han har. Den form, han arbejder igennem (hvis han arbejder gennem og lever i et fysisk legeme), er et skabt billede, der er et produkt af en fokuseret vilje og skabende imagination. Den er ikke et produkt af begær, som hos mennesket. Det er en vigtig forskel, og den kræver nøje gennemtænkning. (RI e.101).

(7) Mange mestre og chohaner forlader vort planetariske liv helt og holdent efter at have ydet tjeneste på planeten inden for forskellige områder, og efter at have arbejdet med evolutionens lov. (RI e.142).

(8) En mester kan når som helst finde hvad som helst om ethvert tænkeligt emne uden den mindste vanskelighed. (IHS e.66; IMS d.80).

(9) Ethvert forbrug af kraft fra en mesters eller en lærers side sker med vís forudseenhed og ved brug af skelneevnen. Ligesom vi ikke sætter universitetsprofessorer til at undervise begyndere, vil mestrene heller ikke selv arbejde individuelt med mennesker, førend disse har nået et vist udviklingstrin og er rede til at drage nytte af deres belæring. (IHS e.67; IMS d.81).

(10) Hvem der er vor lærer afhænger derfor af vor gradinddeling. Hemmeligheden ligger i vibrationsligheden. Vi får ofte at vide, at læreren vil vise sig, når kravet er stærkt nok. Når vi indbygger de rette vibrationer og bringer os i samklang med den rette tone, kan intet forhindre os i at finde mesteren. (IHS e.68; IMS d.82).

(11) Seks af mestrene, som endnu er helt ukendte for den almindelige studerende, har allerede søgt fysisk inkarnation – én i Indien, én i England, to i Nordamerika og én i Centraleuropa, mens én har bragt det store offer at tage et russisk legeme for at virke som et fredscenter i dette splittede land. (CF e.758; KI d.706).

(12) En lektie, som alle aspiranter må lære og det tidligt, er, at det at koncentrere sig på en lærers personlighed i håbet om personlig kontakt med ham og det konstant at forestille sig den

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tilstand, som kaldes »accepteret discipelskab«, tjener til at udskyde denne kontakt og forsinker at blive accepteret. (WM e.129; HM d.144-145).

(13) I alle store bevægelser findes der en eller anden tanke eller tankeansamling, som Det store hvide broderskab så at sige har nedfældet i de såkaldte idealisters tænkning. (WM e.131; HM d.146).

(14) Det bør erkendes, at selv om en god karakter, høj etik, sund moral og åndelig stræben er grundlæggende og uforanderlige krav, så kræves der dog mere, hvis retten til at træde ind i mesterens ashram skal gives.

For at opnå det privilegium, det er at være en forpost for hans bevidsthed, kræves en uselviskhed og selvovergivelse, som kun få er forberedt til; at blive draget ind i hans aura, således at disciplens aura danner en integreret del af gruppeauraen, forudsætter en renhed, som kun få kan udvikle; at kunne opnå mesterens opmærksomhed og at have opnået ret til at kontakte ham efter ønske, kræver en sensitivitet og en så fin skelneevne, at kun få vil bryde sig om at opnå det til den pris. Dog står der en dør vidt åben for enhver, som ønsker at komme, og en oprigtig og ærlig sjæl, som lever op til kravene, bliver aldrig tilbagevist.

Der er ingen tvivl om, at de, der på en eller anden måde er nået langt i udviklingen, får deres udvikling fremskyndet i denne tid som aldrig før i verdens historie. Krisen er så alvorlig, og verdens nød så stor, at de, som kan kontakte livets indre side, selv om de kun i ringe grad kan føle vibrationerne fra de ældre disciple og fra menneskehedens ældre brødre, og som kan føre de idealer ned, som kendes på de højere plan, bliver ihærdigt og utrætteligt trænet. Det er nødvendigt, at de bliver i stand til at handle perfekt og fyldestgørende som formidlere og fortolkere. (WM e.174; HM d.187-188).

(15) Som en forslidt floskel fortælles det aspiranten, at »når disciplen er rede, kommer mesteren«. Aspiranten slår sig da bekvemt til ro og venter eller fokuserer sin opmærksomhed i et forsøg på at tiltrække en mesters opmærksomhed, idet han tydeligvis opfatter sig selv som rede eller god nok. Med mellemrum giver han naturligvis sig selv et åndeligt puf og udfører forceret arbejdet med disciplinering og renselse. Men en stadig og vedvarende målbevidst bestræbelse fra aspirantens side er i sandhed sjælden.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Det er dog sandt, at mesteren viser sig i det rette øjeblik, men det rette øjeblik er afhængig af visse *selvfremkaldte* betingelser. Når renselsesprocessen er blevet en livslang vane, når aspiranten frit kan koncentrere sin bevidsthed i hovedet, når lyset i hovedet stråler frem, og når centrene er aktive, da vil mesteren tage mennesket i hånden. I mellemtiden kan han få en vision af mesteren, eller han kan se en tankeform af mesteren. Han kan få meget virkelig godt samt inspiration fra kontakten med den reflekterede virkelighed, men det er ikke mesteren, og det antyder *ikke* det accepterede discipelskabs stadium. Gennem sjælens lys fås kundskab om sjælen. Søg derfor din egen sjæls lys og vid, at sjælen er din vejleder. Når sjælskontakt er oprettet, vil din egen sjæl – så at sige – introducere dig for din mester. Med al skyldig respekt vil jeg dog tilføje, at mesteren venter ikke med spændt forventning på at gøre dit bekendtskab. I sjælenes verden er din og hans sjæl forbundne og oplever absolut enhed. Men i verdenen for menneskelige anliggender og under det store arbejdes gang bør det erindres, at når en mester optager en aspirant i sin gruppe af disciple, så er denne aspirant i lang tid en fare og ofte en hindring. De studerende overvurderer meget ofte sig selv, selv når de tilbageviser en sådan tanke; subjektivt synes de virkelig godt om sig selv og er hyppigt forvirrede over, at de store ikke giver dem noget tegn eller antyder deres overvågende omsorg. Det vil de store ikke, og de behøver heller ikke at gøre det, før aspiranten til fulde har anvendt den viden, som han har erhvervet hos mindre lærere og fra bøger og trykte skrifter i verden. De studerende må udføre den øjeblikkelige pligt og forberede deres mekanisme til tjeneste i verden, og bør afstå fra at spilde tid på at søge efter en mester; de bør opnå mesterskab inden for områder, hvor de nu lider nederlag, og i et liv med tjeneste og kamp kan de da nå frem til et punkt af så fuldstændig selvforglemmelse, at mesteren finder, at der ingen hindring er for at nærme sig dem. (WM e.594-595; HM d.601-602).

(16) En visdommens mester har taget den femte indvielse. Det betyder i virkeligheden, at hans bevidsthed blev udvidet i en sådan grad, at den nu omfatter det femte eller åndelige rige. Han har arbejdet sig igennem de fire lavere riger: mineral-, plante-, dyre- og menneskeriget – og har gennem meditation og tjeneste udvidet sit bevidsthedscenter, så det nu omfatter det åndelige plan. (LOM e.259).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(17) Mestrene er fuldstændigt fri for sygdom, fordi de helt har udlignet de tre verdeners karma og er frigjorte. (EH e.382; EH d.359).

(18) Med hensyn til selve Hierarkiet, så bliver mange af dets medlemmer, esoterisk og teknisk set, »trukket bort fra det hellige midtpunkt og optaget i herrens råd«. Med andre ord overgår de til højere arbejde og bliver vogtere af den guddommelige viljesenergi og ikke blot vogtere af kærlighedsenergien. De vil frem over arbejde som kraftenheder og ikke kun som lysenheder. Deres arbejde bliver dynamisk i stedet for at være tiltrækkende og magnetisk, og det vil vedrøre livsaspektet og ikke blot sjæls- eller bevidsthedsaspektet. Deres pladser bliver – under loven om opstigning – overtaget af deres seniordisciple, de indviede i deres ashramer, og i den samme store proces bliver disse indviedes plads, idet de bliver »opløftet« til vigtigere arbejde, overtaget af disciple og aspiranter på prøve. (RI e.15-16).

(19) Mesterens indflydelse skaber, når han søger at hjælpe sin discipel, altid forbigående uro – forbigående set fra sjælens synsvinkel, men ofte forfærdende set fra personlighedens synsvinkel. … Det tager aspiranten og den uerfarne discipel fortrydeligt op, og de bebrejder de kilder, der har fremkaldt dette ubehag, i stedet for at lære den nødvendige lektie, der drejer sig om at modtage og håndtere kraft. (RI e.32).

Se også: DET FEMTE RIGE og HIERARKIET.

118
Mod

Det kræver mod at træffe åndelige beslutninger og at stå ved dem. Det kræver mod at tilpasse jeres liv – dagligt og i alle relationer – til det umiddelbare behov og til tjeneste for menneskeheden. Det kræver mod at vise dem omkring jer, at den nuværende katastrofale udvikling i verden er af større betydning for jer end jeres individuelle livs ubetydelige anliggender og almindelige kontakter. Det kræver mod at afvise de undskyldninger, som indtil nu har hindret jer i at tage del i den altomfattende indsats, som i dag kendetegner Hierarkiets aktiviteter. Det kræver mod at bringe ofre, at nægte tid til uvæsentlige aktiviteter og at behandle det fysiske legeme, som om det

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

var fri for alle begrænsninger. Det kræver mod at ignorere svagheder, som måtte findes; fx den træthed, der er en følge af et langt liv; de fysiske tilbøjeligheder, som hindrer og begrænser jeres tjeneste; den søvnløshed, som skyldes presset fra verden eller et dårligt reguleret liv; og desuden den nervøsitet og overanstrengelse, som er almindeligt forekommende i dag. Det kræver mod at give sig i kast med livet på andres vegne, og at underordne egne ønsker til denne krisesituation og det umiddelbare behov. (DNA2 e.42-43).

119
Motiv

(1) Udviklingen af ret motiv er en fremadskridende bestræbelse; og når man opdager sig selv, så skifter brændpunktet for ens bevæggrund konstant, efterhånden som lyset skinner mere vedholdende på ens vej, og et nyt og højere motiv dukker konstant op. Lad mig igen illustrere: En aspirant på begyndelsesstadiet er praktisk taget altid hengiven. For at komme på højde med de krav, en elsket ven og lærer opstiller, kæmper og stræber han og får fodfæste. Genstanden for hans hengivenhed og brændende anstrengelser erstattes senere af hengivenhed for en af de store, menneskehedens ældre brødre. Han vier alle sin naturs evner og kræfter i deres tjeneste. Denne bevæggrund erstattes på sin side med sikkerhed og i stigende grad af en levende kærlighed til menneskeheden, og kærlighed til et enkelt individ (han være sig nok så fuldkommen) viger for kærligheden til hele menneskeheden som broderskab. Efterhånden som sjælen får mere og mere kontrol over sit redskab, og sjælens natur manifesteres, så erstattes til stadighed endog denne kærlighed af kærlighed til idealet, til Planen og til de hensigter, der ligger bag selve universet. Mennesket vil komme til at opfatte sig selv som intet andet end en kanal, gennem hvilken åndelige kræfter kan virke, og han vil erkende sig selv som en del af det ene liv. Derefter vil han endog se selve menneskeheden som en relativ og mindre betydningsfuld del, og han fordyber sig helt i den store vilje. (WM e.203-204; HM d.216-217).

(2) De studerende ville blive forbavsede, hvis de kunne se deres motiver, sådan som vi vejledere på erfaringens subjektive side ser dem. Blandede motiver er det almindeligste. Rene

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

motiver er sjældne, og hvor de foreligger, er der altid fremgang og fuldbyrdelse. Sådanne rene motiver, kan være enten helt selviske og personlige eller uselviske og åndelige, men når det gælder aspirantens motiver kan de ligge et sted midt imellem disse to yderpunkter. Således som renheden og målbevidstheden i hensigten er, således bliver styrken. (WM e.558; HM d.568).

(3) Et studium og en forståelse af *motiver* er værdifuld og vigtig, for et sådant studium (hvis det er korrekt gennemført) afgør intellektuelt hvilken faktor eller hvilke faktorer, der inspirerer det daglige liv. Dette udsagn fortjener nøje overvejelse. Jeg vil gerne spørge jer: Hvilket igangsættende motiv er det vigtigste for jer? For hvad det end er, så betinger og bestemmer det den fremherskende tendens i jeres liv.

Mange mennesker, især de uintelligente menneskemasser, er udelukkende tilskyndet af begær – materielle, fysiske og forgængelige. Dyrisk begær efter tilfredsstillelse af dyriske lyster, materielt begær efter besiddelse og luksus i tilværelsen, længsel efter »ting«, bekvemmelighed og tryghed – økonomisk, socialt og religiøst – styrer flertallet. … Andre er motiveret af en eller anden aspiration eller ambition – aspiration efter en eller anden materiel himmel (og de fleste religioner skildrer himlen på denne måde), ambition om magt, begær efter tilfredsstillelse af emotionelle eller æstetiske nydelser og efter besiddelse af de mere subtile realiteter, længsel efter emotionelt velbefindende, efter mental stabilitet og en forvisning om, at de højere begær vil blive belønnet. (GLA e.149; BLV d.136-137).

(4) Tiden er kommet hvor mennesker overalt må forstå at adgangen til en mesters ashram beror på *intelligens*, samt rigtig motivation og tjeneste. (EXH e.666; HF d.657).

120
Mørkets kræfter

(1) Jeg kan her berøre den sideløbende aktivitet af de kræfter, der arbejder for at forhindre eksternaliseringen af Lysets Hierarki, eftersom en sådan tildragelse uundgåeligt ville betyde øget magt. Som I ved, eksisterer der på det astrale og det mentale plan centre, der kaldes »mørke centre«, fordi deres aktivitet lægger vægt på manifestationens materielle aspekt og på den

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

materielle substans' aktivitet; al energi underordnes rent selviske formål. Som jeg tidligere har nævnt, arbejder lyskræfterne med den sjæl, der findes skjult i enhver form. De tager sig af gruppeformål og af at grundlægge gudsriget på jorden. De mørke kræfter arbejder med at udtrykke formsiden og med at oprette et kontrolcentrum, der alene beherskes af dem, og som vil tvinge alle levende former i alle naturriger ind under deres specielle befaling. Det er den gamle historie, der kendes fra bibelske udsagn om verdens riger og Kristi rige, om antikrists magt og Kristi magt. Dette fremkaldte et stort klimaks i de atlantiske tider, og skønt Lysets Hierarki sejrede, var det en kneben sejr. Slaget blev udkæmpet på det astrale plan, selvom det på det fysiske plan havde sin modsvarighed i en stor verdenskonflikt, således som den gamle legende fortæller os. Den endte med syndfloden. Lige siden den tid har hadets og adskillelsens sæd været næret, og de tre måder, hvorpå mørkets kræfter søger at beherske menneskeheden, er had, aggression og separatisme. De tre store, åndelige modsvarigheder er kærlighed, uselvisk fordeling og syntese.

De kræfter, der modarbejder det levende kærlighedsprincip, (det som er legemliggjort i Hierarkiet), vinder imidlertid ikke fodfæste i dag, fordi menneskehedens respons på det gode og det, der skaber syntese, sker meget hurtigere og er mere almindelig, end det var tilfældet for få århundreder siden. Der er al mulig grund til at håbe, at det uønskede herredømme stadig vil aftage. De mørke kræfter styres på det fysiske plan af en gruppe på seks orientalske og seks vesterlandske ledere; de orientalske er de mest magtfulde, fordi de racemæssigt er de ældste og derfor de mest erfarne. De arbejder ved at intensivere blændværk og at stimulere de lavere psykiske evner. I vor tid angriber de i særdeleshed gruppen af verdens disciple og indviede, da denne gruppe er ansvarlig for, at kærligheden udvikles i verden, og at mennesker knyttes sammen i enhedens ånd. Hvis deres angreb ikke lykkes, skulle Hierarkiets eksternalisering blive mulig, og indflydelsen af de såkaldt onde kræfter blive meget mindre.

Såfremt disse onde kræfter ikke kan få disciplene i grupper eller individuelt til på en eller anden måde at bukke under for blændværk, vil de af al magt forsøge at gøre brug af gruppeblændværk og modarbejde disciplens anstrengelser ved at tvinge dem, som disciplen samarbejder med, til at tænke

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

dårligt, få dem til at angribe motiverne og at udbrede sådan et overbevisende rygte, at den kæmpende discipel vil blive overladt til næsten at kæmpe på egen hånd. Når dette angreb ikke lader sig gennemføre, kan medarbejdere og repræsentanter for Hierarkiet angribes fysisk. Ved at udsætte det fysiske legeme for pres, søger de at styre disciplens indsats. Det lykkes ikke altid, idet mesteren kan beskytte sin discipel – og ofte gør det. De mørke kræfter arbejder også ved at intensivere eller stimulere den psykiske mekanisme, således at de lavere psykiske evner udvikles unormalt og før tiden antager proportioner, der næsten ikke lader sig styre. Dette skete i stor målestok i de atlantiske tider og førte til, at hele astralplanet stod åbenbaret, men ikke kunne forstås. Dets uønskede kræfter blev da sluppet løs på det fysiske plan og førte til krigen mellem de to store mysterieskoler – den lyse og den mørke – hvilket kulminerede i, at den da kendte verden blev tilintetgjort.

I dag kæmper disse kræfter, de lyse og de mørke, igen for at komme til udtryk og få herredømmet på det fysiske plan, men denne gang er resultatet i høj grad anderledes. Bestræbelsen for at frembringe sjælskontakt eller at forhindre den, udvirker sig i form af nervøse sygdomme og patologiske tilstande, og dette påvirker stærkt menneskets gruppeaktivitet. De mørke kræfters bestræbelse for at stimulere de lavere psykiske kræfter synes ikke at kunne trænge dybere ind i materie og form end til de æteriske legemer, og derfra påvirke det fysiske legeme fysiologisk gennem sygdomme, skader, nervøse forstyrrelser og hjernelidelser samt meget andet, der kan gøre et menneske hjælpeløst og uegnet til at klare den daglige tilværelse og nuværende verdensanliggender. Men den mentale natur har nået et stadium, hvor den kan yde effektiv beskyttelse. Nogle af de store beskyttende barrierer, der i vor tid omgiver menneskeheden, er en ånd af skepticisme og en afvisning af de psykiske evners eksistens eller nytte. Dette er et punkt, der bør erindres. (EP2 e.576-579; EP2 d.546-548).

(2) Det stærkeste våben som nu anvendes af ondskabens forenede kræfter er kaos, splittelse, mangel på en grundlæggende sikkerhed, og som følge deraf frygt. … Hele rytmen i den internationale tænkning må ændres, og det er en langsom og besværlig proces; de onde personligheder som i alle lande er ansvarlige for dette kaos og denne usikkerhed, må en dag udskiftes med dem der kan arbejde sammen med den syvende

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

stråle og således frembringe ordnede forhold og skønhed. (EXH e.668; HF d.658).

121
Månen

(1) Månens indre ild er praktisk talt udslukt, og derfor skinner den kun som følge af tilbagekastningen, idet den ikke har nogen indre ild, der kan blande sig med det ydre lys. (CF e.60; KI d.85).

(2) Hvorfor er Månen tilsyneladende livløs? … Her berører vi et mysterium, hvor løsningen for dem, der søger, ligger i det faktum, at mennesker og visse devagrupper ikke længere findes på Månen. *Mennesket er ikke ophørt med at leve på Månen, fordi den er død og derfor ikke kan forsørge det, men Månen er død, fordi mennesket og disse devagrupper er fjernet fra dens overflade og indflydelsessfære*. Mennesket og devaerne virker på alle planeter som mellemled eller formidlere. Hvis de ikke er til stede, bliver visse betydningsfulde aktiviteter umulige, og opløsningen sætter ind. (CF e.93; KI d.115).

(3) En måne i forfald har en stor og negativ virkning på alt, hvad der kommer i berøring med den, ligesom et legeme, der går i forrådnelse på Jorden, har på sine omgivelser. Den er okkult »ildelugtende«. … På nuværende tidspunkt kommer virkningen af forholdet omkring Månen primært til udtryk i rædslen og lidelsen i dyreriget. (CF e.795; KI d.736-737).

(4) Ligesom Månen, set fra Jordens synspunkt, er en afskrækkende eller skadelig kraft og har en »ond indflydelse«, er alle andre legemer, der går i opløsning, skadelige. (CF e.837; KI d.773).

(5) Det må stå jer helt klart, at i dag er Månen intet andet end en død form. Den har hverken udstrømning eller udstråling af nogen art og har derfor ingen virkning overhovedet. Månen er for den vidende esoteriker simpelt hen blot en hindring i rummet – en uønsket form, som en dag må forsvinde. I esoterisk astrologi er Månens indflydelse betegnet som en tankevirkning og som resultatet af en magtfuld urgammel tankeform. Ikke desto mindre har Månen ingen kvalitet i sig selv mere og kan intet sende til Jorden. (EA e.13; EA d.21).

(6) Månen er som I véd en skal, en meget gammel form, som

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

den planetariske Logos engang anvendte som sit udtrykslegeme. Den nedbrydes langsomt rent fysisk, men endnu ikke astralt, og derfor er den stadig tæt sammenkædet med den planetariske Logos' astrale legeme og derfor også med alle menneskers astrale legeme. Som følge heraf virker månens påvirkning mere intens ved tidspunktet for fuldmåne på alle, der ikke er i balance. (EH e.341; EH d.322).

(7) Fuldmåne – meditation og virkninger – *se* (DNA2 e.25-27, 54).

122
Nederlag
(Fejltagelse)

(1) For en discipel er det et alvorligt spild af tid at spekulere på eller at frygte nederlag. Der findes ikke noget sådant som nederlag; der findes ikke spild af tid. Dette er i sig selv alvorligt nok i disse dage med forfærdelig nød i verden, men disciplen må en dag uundgåeligt godtgøre og råde bod på sine tidligere fejlslag. Jeg behøver ikke at pege på, at vi lærer gennem at fejle, for dette er en velkendt sandhed og kendes som sådan af alle, der forsøger at leve som sjæle. Disciplen behøver heller ikke at forurolige sig over sine meddisciples tilsyneladende eller virkelige fejltagelser. *Tidsfølelsen* frembringer blændværk og skuffelse, medens arbejdet i virkeligheden fortsætter, og en lektie, som læres gennem fejltagelse, virker som en garanti for fremtiden. Således fører den til hurtig vækst. En ærlig discipel kan midlertidigt fanges af vildfarelser, men i det lange løb kan intet virkeligt hindre ham. Hvad betyder nogle få år i sammenligning med æonernes cyklus? Hvad er et sekund af et menneskes tildelte halvfjerdsårige livsforløb? For den enkelte discipel synes det at være meget vigtigt; for den iagttagende sjæl synes det som intet. For verden kan et midlertidigt nederlag måske indebære en forsinkelse i forventet hjælp, men dette er igen kortvarigt, og der vil komme hjælp fra andre kilder, for Planen fortsætter ufejlbarligt. (WM e.634-635; HM d.640).

(2) Tilsynekomsten af emotionelle tilstande eller blændværk i jeres livsudtryk behøver ikke nødvendigvis at være ensbetydende med nederlag. Det betyder kun et nederlag, hvis der er en

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

identifikation med disse astrale tilstande eller, hvis der gives efter for gamle rytmer. (DNA1 e.88).

(3) Erkend fejltagelsen – hvis den er til stede – men vend derefter ryggen til en sådan fejltagelse med ansigtet løftet mod lyset og et smil på dine læber og gå urokkeligt fremad. (DNA1 e.366).

(4) Den eneste fortrydelse, som er berettiget, er baseret på den fejltagelse at lære fejltagelsernes lektie. (DNA1 e.604).

Se også: (DNA2 e.732).

123
Okkult blindhed

(1) Blindhed er et forspil til indvielse, uanset hvilken grad den har. Det er først ved den sidste og højeste indvielse, at »tendensen til blindhed« endegyldigt hører op. På evolutionens tidlige stadier er blindhed naturlig, medfødt, uundgåelig og uigennemtrængelig. I tidsaldre vandrer mennesket i mørke. Så kommer det stadium, hvor den almindelige blindhed er en beskyttelse, men det er også en fase, hvor den kan overvindes. Teknisk set er den blindhed, jeg hentyder til, noget andet. Fra det øjeblik, et menneske fanger det første svage glimt af dette »noget andet« og begynder at se sig selv i forhold til denne svagt sansede og fjerne virkelighed, er den blindhed, som jeg har talt om, en blindhed, der er *pålagt* den ivrige aspirant *af sjælen*, sådan at lektierne i bevidst erfaring, i discipelskab og senere i indvielsen kan tilegnes og blive udtrykt korrekt. Dette betyder, at den ivrigt søgende beskyttes mod at gøre for hurtige og overfladiske fremskridt. Den indre lærer og senere mesteren ser efter dybde og dyb »rodfæstelse« (om jeg så må sige). Nødvendigheden af »okkult blindhed« samt dens kloge håndtering og endelige eliminering er dele af det pensum, der pålægges kandidaten. (RI e.197).

(2) Okkult blindhed er åndeligt fremkaldt og »mørklægger« herligheden og det lovede resultat og belønning. Disciplen henvises til sit eget selskab. Han ser intet andet end sit problem, sit lillebitte erfaringsområde og sin – for ham – svage og begrænsede udrustning. … Øjeblikkets skønhed, herligheden i den forhåndenværende mulighed og behovet for at fokusere på opgaven og den tjeneste, der er mest betydningsfuld, er

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

belønninger for at gøre fremskridt i det tilsyneladende uigennemtrængelige mørke. (RI e.198).

(3) Sådan tjener slørene deres formål. Blindhed nærer og beskytter, hvis den er iboende og naturlig, sjælspålagt eller fremkaldt åndeligt. Hvis den er viljesmæssigt selvpålagt, hvis den bruges som et alibi for en påstået endegyldig viden, hvis den er påtaget for at undgå ansvar, da kommer synd ind i billedet og der opstår vanskeligheder. Må I alle blive beskyttet herimod. (RI e.200).

(4) Den fremadskridende discipel bevæger sig ikke ind i nye bevidsthedsfærer eller -områder, som fx ved en rolig vandring fra et plan til et andet (som de visuelle symboler i den teosofiske litteratur lader formode). Hvad man må forstå er, *at alt som ER, er altid til stede*. Hvad vi beskæftiger os med, er den stadige opvågnen til det, som evigt ER, og til det, som altid er til stede i omgivelserne, men som vi er ubevidste om på grund af kortsynethed. … Gudsriget er til stede på jorden i dag og har altid været det, men kun nogle få, relativt set, er opmærksomme på dets tegn og tilkendegivelser. (TEL e.53; TEL d.57).

124
Okkulte skoler

(1) Visse skoler med en okkult eller teosofisk baggrund har hævdet at være det eneste sted, der bevarer deres lære og den eneste udfoldelsesmulighed for deres bestræbelser. Derved har de begrænset deres indsats og opstillet præmisser, som tiden og omstændighederne ikke vil bekræfte. Adepterne arbejder helt sikkert gennem sådanne grupper af tænkere og lægger en stor del af deres kraft i sådanne organisationers arbejde; men derudover har de deres disciple og deres tjenere overalt og arbejder igennem mange grupper og med mange former for undervisning. Over hele verden har disciple af disse mestre inkarneret i denne tid i den ene hensigt at tage del i de aktiviteter, det arbejde og den udbredelse af sandhed, der findes inden for de forskellige kirker, videnskaber og filosofiske retninger. Derved udvirker de inden for selve organisationen en ekspansion, en udvidelse og, hvor dette er nødvendigt, en opløsning, som ellers ville være umulig. Det ville være klogt, om okkult studerende overalt anerkendte disse kendsgerninger og fremelske-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

de evnen til at erkende den hierarkiske vibration, således som den kommer til udtryk igennem disciple på de mest usandsynlige steder og i de mest usandsynlige grupper.

Det, som bør omtales her i forbindelse med mestrenes arbejde gennem deres disciple, er følgende: Alle de forskellige åndsretninger, som får deres næring fra den energi, der udgår fra logen, er i hvert enkelt tilfælde grundlagt af en discipel, eller flere disciple, og på disse disciple, og ikke på mestrene, hviler ansvaret for resultaterne og den deraf følgende karma. Fremgangsmåden er omtrent således: Mesteren åbenbarer for en discipel det mål, som han har for øje i en forestående lille cyklus og antyder over for ham, at den og den udvikling ville være ønskelig. Det er disciplens opgave at finde frem til den bedste metode til at fremkalde de ønskede resultater og at formulere de planer, som vil sikre en vis succes. Derefter går han i gang med sin plan, grundlægger sit selskab eller sin organisation og udbreder den nødvendige lære. På ham hviler ansvaret for at vælge de rigtige medarbejdere, for at overgive arbejdet til dem, der er bedst egnede og at give læren en præsentabel ydre form. Alt, hvad mesteren gør, er at betragte bestræbelserne med interesse og sympati, så længe de bevarer deres oprindelige høje ideal og fortsætter vejen i ren altruisme. Mesteren kan ikke dadles, hvis disciplen viser manglende skelneevne ved valg af medarbejdere eller viser manglende evne til at repræsentere sandheden. Hvis han gør det godt, og hvis arbejdet skrider frem som ønsket, vil mesteren fortsætte med at velsigne forsøget. Hvis det mislykkes for ham, eller hvis hans efterfølgere afviger fra den oprindelige impuls og derved udbreder en eller anden vranglære, vil mesteren i sin kærlighed og sympati trække velsignelsen tilbage, tilbageholde sin energi og således ophøre med at stimulere det, som hellere burde dø. Former vil komme og gå, og mesterens interesse og velsignelse strømmer igennem den ene eller anden kanal. Arbejdet kan gå videre gennem et eller andet medium, idet livskraften altid vil bestå, men vil ødelægge formen, hvor den er utilstrækkelig, eller benytte den, hvor den dækker det øjeblikkelige behov. (IHS e.52-53; IMS d.66-68).

(2) Den største hindring for arbejdet i de fleste esoteriske skoler i vore dage er deres følelse af separatisme og intolerance over for andre skoler og metoder. Lederne af disse skoler må tilegne sig følgende kendsgerning. Alle skoler, som anerkender

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

indflydelsen fra »Trans-himalayan logen« og hvis medlemmer er forbundet, bevidst eller ubevidst, med visdommens mestre som fx mesteren Morya eller mesteren K.H., udgør én skole og er del af én »disciplin«. Der er derfor ingen væsentlig interessekonflikt, og på den indre side – hvis de på nogen måde fungerer effektivt – betragtes de forskellige skoler i de forskellige udformninger som en enhed. (EXH e.15-16; HF d.25).

(3) De skulle i stedet anerkende at alle studerende i lignende skoler og arbejdende under den samme åndelige impuls er medlemmer af *én skole* og forbundet i en grundlæggende subjektiv enhed. … Da vil den nuværende tendens til at hindre hinandens arbejde gennem sammenligning af metoder og teknik, ved kritik og bagvaskelse, med advarsler og angstkampagner og insisteren på eksklusivitet, fuldstændigt ophøre. Det er disse holdninger og metoder som for tiden hindrer sandhedens rene lys i at strømme ind. (EXH e.16-17; HF d.26).

125
Okkultister og mystikere

(1) Kundskabens vej er okkultistens og vismandens; kærlighedens vej er mystikerens og helgenens. Tilnærmelsen gennem hovedet eller hjertet afhænger ikke af strålen, for begge veje skal kendes; mystikeren skal blive okkultist; den hvide okkultist har været den helgenlignende mystiker. Sand viden er intelligent kærlighed, for den er sammensmeltning af intellekt og hengivenhed. Enhed føles i hjertet; dens intelligente anvendelse i livet skal udarbejdes gennem viden. (WM e.120; HM d.136).

(2) Hjertets vej er blevet anvendt i fortiden, … og den mentale udvikling er af største betydning i denne inkarnation. (WM e.121; HM d.136).

(3) Mystikeren er ikke nødvendigvis okkultist, men okkultisten omfatter mystikeren. Mysticisme er blot et skridt på den okkulte vej.

Ved at finde Guds rige inde i sig selv og ved at studere de love, der betinger hans egen tilværelse, får mystikeren et stort kendskab til de love, der styrer det univers, som han selv er en del af. Okkultisten ser Guds rige i naturen eller i solsystemet og betragter sig som en lille del af det større hele og styres derfor

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

af de samme love.

… For at fremstille det mere enkelt til almen forståelse: Efter indvielse sammensmelter mystikerens egenskaber med okkultistens, idet han nu studerer de okkulte love. Han er nødt til at arbejde med stof og studere håndteringen af det og dets anvendelsesmuligheder, og han er nødt til at mestre og kontrollere manifestationens lavere former og lære de regler at kende, som de opbyggende devaer arbejder efter. Før indvielse kaldes den mystiske vej for prøvestadiets vej. Før okkultisten kan håndtere solsystemets stof sikkert, må han mestre de love, der styrer mikrokosmos, og selv om han naturligvis betræder den okkulte vej, er han alligevel nødt til at opdage den indre Gud i sit eget væsen, før han sikkert kan vove sig ind på den okkulte lovs vej.

Mystikeren søger at arbejde fra det emotionelle til det intuitive og derfra til monaden eller ånden. Okkultisten arbejder fra det fysiske til det mentale og derfra til atma eller ånden. Den ene arbejder ad kærlighedens vej, den anden ad viljens vej. Mystikeren kan forfejle sin tilværelses formål – der er kærlighed gennem aktiv handling – hvis han ikke koordinerer helheden ved at anvende intelligent vilje. Derfor er han nødt til at blive okkultist.

Okkultisten kan fejle på lignende måde og bliver så en selvisk eksponent for magt, der virker gennem intelligensen, hvis han ikke kan se formålet med at anvende sin vilje og viden gennem en besjælet kærlighed, der kunne blive det rette motiv til alt, som han giver sig i kast med. (LOM e.147-149).

(4) Mystikeren koncentrerer sig om abstraktioner, om holdninger mere end om aspekter, og om livet mere end om det konkrete. Han aspirerer, han brænder, han harmoniserer, han viser kærlighed, og han arbejder gennem hengivenhed. I sin meditation forsøger han helt at eliminere den konkrete tænkeevne, og han higer efter at springe fra det emotionelle plan til det intuitive.

Han har sin types fejl. Han er en drømmer, en fantast, er upraktisk, emotionel og mangler den mentale kvalitet, som vi kalder skelneevne. Han er intuitiv, har tendens til martyrium og selvopofrelse. (LOM e.150).

(5) Mystikeren udelader eller forsøger at gå uden om *sindet* i sin søgen efter selvet. Okkultisten når frem til samme punkt gennem sin intelligente interesse for de former, der skjuler

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

selvet, og ved at anvende *sindets princip* på dets to niveauer. Han erkender, at hylstrene skjuler. Han helliger sig studiet af de love, der styrer det manifesterede solsystem. Han koncentrerer sig om det objektive og kan i sine unge år til tider overse det subjektives betydning. Han når til sidst frem til det centrale liv ved at eliminere hylster efter hylster med bevidst viden og kontrol. Han mediterer på formen, indtil den tabes af syne, og skaberen af formen er det eneste han ser. (LOM e.151).

(6) Det okkulte livs grundprincipper har (med rette) været viden, den mentale tilnærmelse til spørgsmålet guddommelighed, erkendelsen af guddommelig immanens og af den kendsgerning, at »som Han er, således er vi«. Der er imidlertid ingen fornemmelse af dualitet. Målet er at opnå en sådan forstået og påskønnet identifikation, at mennesket bliver, hvad han er – en gud og, til sidst, Gud manifesteret. Dette er ikke det samme som den mystiske forening.

Og dog er hele emnet mystisk og i grunden subjektivt. Den tid må komme, hvor mystikeren vil påskønne og følge hovedets vej, og ikke kun hjertets vej. Han vil lære og erkende, at han må blive fri for sin følelse af den elskede i den viden om, at han og den elskede er ét, og at visionen må og vil forsvinde, når han transcenderer den (bemærk denne sætning) ved de vigtigste processer af *identifikation gennem indvielse*.

Okkultisten på sin side må lære, forstående og fuldstændigt bevidst, at inkludere den mystiske erfaring som en rekapitulerende øvelse, før han transcenderer den og går videre til en syntese og en inklusivitet, som den mystiske tilnærmelse blot er begyndelsen til, og som mystikeren forbliver uvidende om.

Mystikeren er for tilbøjelig til at føle, at okkultisten overvurderer kundskabens vej, og siger gang på gang rapmundet, at tænkningen er virkelighedens drabsmand, og at intellektet intet kan give ham. Okkultisten er ligeledes tilbøjelig til at se ned på den mystiske vej og betragte den mystiske metode som »den, der ligger langt bag ham«. Men, begge må lære at betræde visdommens vej. Mystikeren må og vil uundgåeligt blive en okkultist, og det uanset om han ynder processen eller ej. Han kan i det lange løb ikke undvige, men okkultisten er ikke en sand okkultist, før han *genvinder* den mystiske erfaring og omdanner den til syntesens udtryk. Bemærk de ord, jeg anvender i dette sidste afsnit, for de tjener til at belyse mit emne, mens jeg i denne del af afhandlingen anvender ordene »mysti-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ker og mystisk« for at beskrive det intelligente, yderst mentalt polariserede menneske og hans udvikling på discipelskabets vej. (EP2 e.543-544; EP2 d.515-516).

(7) Det er virkelige okkultister som eftersøgningen gælder nu, og ikke mystikere; det er for klart tænkende mænd og kvinder at kaldet nu er gået ud, og ikke for fanatikere eller dem der kun ser et ideal, men som er ude af stand til at arbejde tilfredsstillende med situationer og *ting som de er*, og som derfor ikke kan indgå de nødvendige og uundgåelige kompromiser. (EXH e.654; HF d.645).

(8) Den første indvielse kan betragtes som målet og belønningen for den *mystiske erfaring*. Det er dybest set ikke en okkult erfaring i udtrykkets egentlige betydning, for det er sjældent, at den opfattes præcist, og at der er foregået en bevidst forberedelse, sådan som det er tilfældet med de senere indvielser, og det er grunden til, at de to første indvielser ikke betragtes som større indvielser. … Den mystiske vej fører til den første indvielse. Når denne vej har opfyldt sin hensigt, forlades den, og dernæst følges okkultismens »oplyste vej«, som fører til de højere bevidsthedstilstandes oplyste områder.

Herved ses, at begge veje er essentielle. Den mystiske vej er på nuværende tidspunkt for flertallet, men et stadigt stigende antal mystikere vil træde ud af nutidens menneskemasser. Parallelt hermed tiltrækker den okkulte vej flere og flere af verdens intelligentsia. Oplevelsen af den okkulte vej er ikke grundlæggende religiøs, sådan som den ortodokse gejstlige forstår ordet. Menneskeheden har et lige så stort behov for den videnskabelige vej som for den religiøse vej, for »Gud« findes i samme grad på begge veje. Den videnskabelige vej fører aspiranten ind i den verden af energier og kræfter, som er den okkulte stræbens sande verden, idet den åbenbarer det universelle sind og indflydelserne fra den store intelligens, som skabte det manifesterede univers. Det »nye menneske«, som blev født ved den første indvielse, skal og vil betræde den okkulte eller videnskabelige vej, som uundgåeligt fører ham ud af mystikkens verden og ind i den videnskabelige verden, og sikre opfattelse af Gud som liv og energi. (RI e.666).

126
Oplysning

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(Illumination)

(1) Med illumination eller indre oplysning mener jeg ikke lyset i hovedet, som er et lejlighedsvist forekommende fænomen. Mange virkeligt intuitive mennesker er fuldstændig uvidende om dette lys. Det lys jeg hentyder til, er det der oplyser Vejen. Det er »intellektets lys«, hvilket egentlig betyder det der oplyser sindet, og det er det som kan afspejle sig i det mentale redskab, der holdes »vedvarende i lyset«. (GLA e.3; BLV d.11).

(2) Indre oplysning afslører først eksistensen af blændværk; den tilvejebringer de pinefulde modsætninger som alle sande aspiranter kæmper med, og gradvist opfylder den derefter livet i en sådan grad, at blændværk til sidst helt forsvinder. Menneskene ser da tingene som de er – en facade, der skjuler det gode, det smukke og sande. Modsætningerne opløses og bevidsthed afløses af en tilstand af virkeliggørelse – en virkeliggørelse af væren, som vi ikke har noget fyldestgørende udtryk for. LYSETS teknik bliver en permanent tilstand. (GLA e.241; BLV d.216-217).

(3) De fleste af vor tids fremskredne studerende oplever kun tilfældige glimt af indre oplysning eller illumination, men senere vil de opleve en vedvarende udstråling. (LOM e.111).

(4) Ved flid i åndelig henseende og ihærdig stræben samt ved længe og tålmodigt at leve i overensstemmelse med de grundlæggende regler, kommer et tidspunkt, hvor den studerende helt pludseligt i sin fysiske hjerne får nogle uventede oplevelser; det kan være indre oplysning eller et syn af noget, der tidligere var ukendt for ham. Selv om det sker overraskende, er det en så virkelig oplevelse, at ingen nok så indlysende modbevisning vil kunne tage den viden fra ham om det han *så*, kontaktede og følte. (LOM e.288-289).

(5) Betydningens og årsagernes verden bliver gradvis den verden, hvori han finder lykke, og hans valg af hovedinteresser og det, han bestemmer sig for at bruge tid og kræfter på, betinges i sidste instans af de sande, åndelige værdier. Han betræder da illuminationens vej. (EP1 e.340; EP1 d.354-355).

(6) Mennesket med sine meditationsbestræbelser har åbnet en dør, gennem hvilken han efter ønske kan nå (og efterhånden let) en ny verden af fænomener, af styret aktivitet og ganske anderledes idealer. Han har lukket et vindue op, gennem hvilket

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

lys kan strømme ind og åbenbare det, der er og altid har været til stede i menneskets bevidsthed, og som kan kaste lys over de mørke steder i hans liv, i andres liv og i de omgivelser, hvori han bevæger sig. Han har i sig frigjort en verden af lyd og indtryk, som i begyndelsen er så ny og så anderledes, at han ikke ved, hvad han skal foretage sig. Hans situation bliver sådan, at den kræver stor forsigtighed og afbalanceret tilpasning.

Det vil stå jer klart, såfremt den mentale udrustning og uddannelsen er god, vil der være en afbalanceret sans for proportioner, en fortolkende evne, tålmodighed med hensyn til at vente, til den rette forståelse kan udvikles, og endvidere en god sans for humor. Hvor disse egenskaber imidlertid ikke er til stede, vil der (alt efter type og sans for vision) være forvirring, manglende evne til at forstå, hvad der sker, overdreven betoning af personlighedsreaktioner og fænomener, stolthed over præstationer, en udpræget mindreværdsfølelse, alt for megen tale, en løben hid og did efter forklaringer, trøst, bekræftelser, samt en kammeratskabsfølelse eller måske et fuldstændigt sammenbrud af de mentale kræfter eller nedbrydning af hjernecellerne på grund af den spænding, de har været udsat for.

Resultatet af kontakten med en ny verden viser sig undertiden som en opstemthed og stærk mental stimulering. Depression opstår lige så ofte, fordi mennesket fornemmer, at han mangler evnen til at leve op til den erkendte mulighed. Mennesket ser og ved for meget. Hans hidtidige livsform, gamle glæder og gamle idealismer er ikke længere tilfredsstillende. Han har berørt og længes derfor efter større dimensioner, efter nye og levende ideer og efter større vidsyn. Sjælens livsførelse har grebet ham og tiltrækker ham. Men hans natur, omgivelser, udrustning og muligheder synes på en eller anden måde konsekvent at hindre ham, og han føler, at han ikke kan drage ud i denne nye og vidunderlige verden. Han føler, at han er nødt til at vinde tid og leve i samme sindstilstand som hidtil, eller han tror det, og derfor bliver det hans beslutning.

Disse udvidelser, som han har gennemlevet som et vellykket resultat af meditationen, behøver ikke være i retning af erkendte religiøse bestræbelser, eller at være fremkaldt af såkaldt okkult åbenbaring. De kan opstå som følge af menneskets valgte livsaktivitet, for der findes ingen livsaktivitet, ingen profession, ingen mental beskæftigelse og ingen tilstand, der

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ikke kan fremskaffe den nøgle, der kan låse døren op til den eftertragtede større verden eller tjene til at lede et menneske op til bjergets top, hvorfra den videre horisont kan beskues, og den større vision kan opfattes. Et menneske må lære at erkende, at hans valgte tankeretning, hans bestemte profession, hans bestemte kald i livet og hans personlige tilbøjelighed blot er en del af et større hele, og at det er hans problem *bevidst* at integrere sin lille livsaktivitet i verdens aktivitet.

Det er dette, som vi, i mangel af et bedre ord, kalder indre oplysning eller illumination. Al viden er en form for lys, idet der kastes lys over bevidsthedsområder, som vi hidtil ikke har været bevidst om. Al visdom er en form for lys, idet den åbenbarer os betydningens verden, der ligger bag den ydre form. Al forståelse er en fremkaldelse af lys, idet vi derigennem bliver vidende eller bevidst om de årsager, der frembringer de ydre former, der omgiver os (inklusive vor egen), og der betinger den betydningens verden, som de er udtryk for. Men, når denne kendsgerning først er indset og forstået, og når den første åbenbaring har vist sig, når delens plads i forhold til helheden opfattes, og når den verden, som indbefatter vor lille verden, først er kontaktet, vil der altid være et kriseøjeblik og en periode, der indeholder fare. Efterhånden som fortroligheden vokser, og vi er gået ind og ud gennem den dør, vi har åbnet, og har vænnet os til lyset, som det åbnede vindue har frigivet til vor lille hverdagsverden, da opstår andre psykologiske farer. Der er fx den fare, at vi tænker, at det, vi har set, er alt, som kan ses, og således gentager vi – på en højere drejning af spiralen og i videre forstand – de tidligere behandlede farer af overdreven betoning, fejlagtig fokusering, snæversynet overbevisning og fikse ideer. Vi bliver besat af selve ideen om sjælen, men vi glemmer sjælens behov for et udtryksvehikel. Vi begynder at leve i en abstrakt, adskilt verden af følelse og væren, og vi forsømmer at opretholde kontakt med det virkelige liv på det fysiske plan. Vi gentager på den måde – igen på en højere drejning af spiralen – den tilstand, vi tidligere studerede, i hvilken sjælen eller egoet ikke var til stede, dog vendes situationen om, således at der ikke er noget formliv til stede i menneskets fokuserede bevidsthed. Der er blot sjælenes verden og et ønske om skabende aktivitet. Varetagelsen af det daglige liv på det fysiske plan glider ned under bevidsthedens tærskel, og mennesket bliver en vag, upraktisk og visionær mystiker. Disse

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

sindstilstande er farlige, om de får lov at vare ved. (EP2 e.465-468; EP2 d.445-448).

Se også: LYS.

127
Ord begrænser

(1) I det næste århundrede, når menneskets udrustning er bedre udviklet, og når der findes en mere sand opfattelse af gruppeaktivitet, bliver det muligt at formidle mere information, men endnu er tiden ikke moden. Det eneste, der er muligt for mig, er at søge efter disse utilstrækkelige ord, som på en vis måde kan give udtryk for tanken. Idet tanken iklædes ord, begrænses den, og jeg gør mig skyldig i at skabe nye fanger, som til sidst må befries. Alle bøger er fængsler for ideer, og først når tale og skrift er blevet erstattet af telepatisk kommunikation og af intuitiv vekselvirkning, vil Planen og teknikken, hvorved den kan udtrykkes, blive forstået på en klarere måde. Jeg taler nu i symboler; jeg anvender ord for at skabe et vist indtryk; jeg konstruerer en tankeform, som, når den bliver tilstrækkelig dynamisk, kan påvirke hjernen hos sådanne overførende formidlere, som I er. Men når jeg gør dette, ved jeg godt, at meget lyder usammenhængende, og at det sjældent er muligt at gøre andet end at pege på en makrokosmisk eller mikrokosmisk kosmologi, som er tilstrækkelig til at formidle et midlertidigt billede af den guddommelige virkelighed. (WM e.523; HM d.533-534).

(2) Men hvorledes kan delen forstå helheden? Hvorledes kan hele Planen blive opfattet af en sjæl, som endnu kun ser en brøkdel af strukturen? Når I studerer og grunder over disse instruktioner, husk så altid, at i lyset af menneskehedens hemmelige kundskaber svarer alt det, der her formidles, til en læsebog for femte klasse i underskolen set i forhold til de lærebøger, som anvendes af en universitetsprofessor. De tjener imidlertid til at kvalificere aspiranten til at forlade lærdommens hal og gå ind i visdommens hal, hvis han anvender den information, der gives. (WM e.524; HM d.534).

(3) Lær at blive telepatiske og intuitive. Da vil disse ordformer og disse ideer, der er iklædt form, ikke være nødvendige. I kan da stå ansigt til ansigt med den nøgne sandhed og leve og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

virke i *ideernes* område og ikke i *formernes* verden. (WM e.524; HM d.534-535).

(4) Tænk over det – hvordan skulle det kunne være anderledes, når der samtidigt må tages hensyn til jeres begrænsede indsigt? Det er umuligt for mig at videregive sandheden til jer, eftersom I hverken har en passende terminologi eller har en tilstrækkelig grundviden. Dette gør min opgave vanskelig. (EH e.33; EH d.43).

(5) Jeg opfordrer jer til, når I læser mine ord, at I trækker jer ind i jer selv og prøver at tænke, føle og opfatte på det for jer højest mulige bevidsthedsniveau. Det vil være meget frugtbart og give jer rigelig belønning. I kan ikke forstå den fulde hensigt bag disse ord, men jeres bevidsthedssans vil begynde at reagere på triadens indtryk. Jeg ved ikke, hvordan jeg ellers kan formulere det, begrænset som jeg er af sproget. I vil muligvis ikke registrere noget bevidst, for den almindelige discipels hjerne er endnu ikke sensitiv over for monadisk vibration. Selv om disciplen er i besiddelse af nogen modtagelighed, mangler vi de nødvendige ord, der kan beskrive den sansede idé eller begreb. Det er derfor umuligt at beskrive de guddommelige ideer på en rigtig måde, og at føre dem ned i betydningens verden og derfra ind i symbolernes verden. Det, jeg vil sige, vil derfor have større betydning hen imod slutningen af dette århundrede, når menneskene er kommet over krigens kaos og grusomhed, og når de nye og højere åndelige indflydelser strømmer uafbrudt. Mine brødre, jeg skriver for fremtiden. (RI e.287).

128
Overbefolkning

Den moderne lægevidenskabs fremgang er i dag så stor, at millioner af mennesker holdes i live – og mange helbredes, som tidligere ville være døde, da der var en dårligere videnskabelig baggrund. Denne udviklede dygtighed og viden og denne evne til at behandle den fysiske mekanisme er årsag til et stort verdensproblem – dvs. overbefolkningen på planeten, der fører til, at mange mennesker må leve sammenstuvet, og til økonomiske problemer – blot for at nævne ét af de dilemmaer, der er forbundet med denne fremgang. Den »unaturlige« forlængelse af

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

livet er årsag til megen lidelse og er en stadig kilde til krig, og den er stik imod den planetariske Logos karmiske intention.

Jeg kan ikke gå nærmere ind på dette meget omfattende problem. Jeg kan blot gøre opmærksom på det. Det vil løses, når dødsfrygten er overvundet, og når menneskeheden lærer betydningen af tid og meningen med cykler. Problemet vil blive forenklet, når sand astrologisk tydning bliver mulig, og når mennesket er vidende om timen for sin bortgang fra det ydre plan og mestrer teknikken for »tilbagetrækning« og metoderne til *bevidst* at frigøre sig fra legemets fængsel. Inden da må megen forskning gennemføres. (EH e.278-279; EH d.266).

129
Penge

(1) »Kærlighed til penge er roden til alt ondt«. Det bringer os tilbage til menneskehedens fundamentale svaghed – *begær*. Penge er resultatet og symbolet på det. …

Begær kræver tilfredsstillelse af et sanset behov; dvs. begær efter jordisk gods og besiddelser; begær efter materiel komfort og det at erhverve og samle *ting*; begær efter magt og herredømme, alt dette, som penge alene kan give. Disse begær styrer og dominerer menneskets tænkning. Det er vor moderne civilisations grundtone. Det er også det mangearmede uhyre, som langsomt er ved at kvæle menneskeligt liv, foretagsomhed og anstændighed; det er møllestenen omkring menneskehedens hals. …

Der findes imidlertid et stort antal mennesker, hvis liv ikke er domineret af kærlighed til penge, og som normalt kan tænke i retning af højere værdier. De er håbet for fremtiden, men er individuelt fanget i det system, som åndeligt set *må* komme til ophør. Selv om de ikke elsker penge, så behøver de dem og er nødt til at skaffe sig dem. Forretningsverdenens fangarme omgiver dem, og også de må arbejde og tjene de økonomiske midler til at leve for. Det arbejde, som de søger at gøre for at hjælpe menneskeheden, kan ikke udføres uden de nødvendige økonomiske midler. (POH e.79-80).

(2) Aspiranten har en forståelse af den okkulte værdi af penge i tjeneste. Han søger intet for sig selv ud over det, som kan ruste ham til det arbejde, som skal gøres, og han ser på

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

penge og på det, som kan købes for penge, som noget, der skal bruges til andre, og som et middel til at bringe mesterens planer til udførelse, således som han opfatter disse planer. … Kun den, som intet søger for sig selv, kan blive modtager af pengegaver og uddeler af universets rigdomme. I andre tilfælde, hvor rigdomme forøges, bringer de intet andet med sig end sorg og fortvivlelse, utilfredshed og misbrug. (IHS e.78-79; IMS d.92), (CF e.866; KI d.799).

(3) I den nye tidsalder, forud for Kristi komme, må kravet om finansiel støtte koncentrere sig om tilvejebringelsen af rette menneskelige relationer og god vilje, ikke om at fremme en bestemt organisations vækst. Organisationer må fungere med et minimum af omkostninger og udstyr, og medarbejderne må arbejde for en minimal og dog fornuftig løn. (EXH e.630; HF d.622), (RC e.179; KT d.170).

(4) Husk at penge er konsolideringen af guddommens kærlige, levende energi, og at jo større realisering og udfoldelse af kærlighed, desto friere vil indstrømningen være af det som er nødvendigt til at føre arbejdet videre. I arbejder med kærlighedsenergien og ikke med ønskeenergien, som er en genspejling eller forvrængning af kærlighed. (EXH e.335; HF d.335).

(5) Ligesom penge i fortiden har været et instrument for menneskers selviskhed, må de nu blive et instrument for deres gode vilje. (DNA1 e.166).

Se også: (DNA1 e.271-273), (DNA2 e.221, 225) og »Reflekterende meditation for at tiltrække penge til hierarkiske formål.« (DNA2 e.228-231).

130
Personligheden

(1) Personligheden er en tredobbelt kombination af kræfter, der præger og fuldstændigt kontrollerer personlighedens fjerde aspekt, der er det tætte, fysiske legeme. De tre eksempler på personlighedsenergi er det æteriske legeme, der er den vitale energis vehikel, astrallegemet, der er vehiklet for følelsesenergi eller sansende kraft, og mentallegemet, vehiklet for viljens intelligente energi, som er udset til at være det fremherskende skabende aspekt. … Disse kræfter udgør det laverestående menneske. (EP2 e.8; EP2 d.19-20).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(2) Menneskehedens fremskridt forløber fra én *realiseret* integration til den næste; menneskets grundlæggende integritet befinder sig imidlertid i bevidsthedens rige. Dette er et meget vigtigt udsagn. Det kunne – lidt flygtigt og generelt – siges, at:

1. I de lemuriske tider opnåede menneskeheden integrationen af det vitale eller æteriske legeme og det fysiske legeme.
2. I de atlantiske tider tilføjede menneskeheden endnu en del, dvs. den astrale natur, til den allerede opnåede syntese, hvorved det psykiske menneske blev til. Han var levende og samtidig sensitiv og modtagelig over for sine omgivelser på en mere omfattende og mere speciel måde.
3. I vor ariske race i dag, er menneskeheden optaget af at tilføje endnu et aspekt, den mentale natur. Til de tidligere opnåede kendsgerninger, dvs. til liv og sensitivitet, føjer mennesket hurtigt fornuft, mental opfattelsesevne samt sindets og tankelivets andre kvaliteter.
4. Den fremskredne menneskehed på prøvestadiets vej sammensmelter disse tre guddommelige aspekter til en helhed, som vi kalder personligheden. Mange hundredtusinde, der i øjeblikket befinder sig på denne vej, virker, føler og tænker samtidigt, og derved forener de disse funktioner til én aktivitet. Denne personlighedssyntese kommer på discipelskabets vej under ledelse af det indre åndelige menneske.

   Denne integration skaber koordinering eller samklang, og – når mennesket har opnået den – gennemgår han til sidst en nyorienteringsproces. Derved åbenbares for ham, mens han langsomt ændrer sin retning, en endnu større helhed – menneskeheden. Senere, på indvielsens vej, vil den *helhed* åbenbare sig for ham, som selve menneskeheden blot er et udtryk for. Det er virkelighedens subjektive verden, som vi for alvor træder ind i, når vi bliver medlemmer i Guds rige.
5. På prøvestadiets vej, om end først under de senere stadier, begynder mennesket bevidst at tjene menneskeheden gennem sin integrerede personlighed, og da fortrænger bevidstheden om den større og mere omfattende helhed gradvis hans individuelle og separatistiske bevidsthed. Han erkender, at han kun er en del.
6. På discipelskabets vej fortsætter integrationsprocessen ind i Guds rige, sjælenes rige, indtil tredje indvielse er fuldbyrdet.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Alle disse forskellige integrationer resulterer i en eller anden form for aktivitet. For det første er der personlighedens selviske og separatistiske tjeneste, hvor mennesket ofrer meget for egen interesse og eget begær. Derefter kommer tjeneste for menneskeheden, og til sidst tjeneste for Planen. (EP2 e.350-351; EP2 d.338-339).

(3) Dette særlige udtryk, »personlighedens død«, har to bestemte betydninger:

a. Det kan betyde det fysiske legemes død, som uundgåeligt efterfølges af de to stadier i det emotionelle legemes død og den efterfølgende opløsning af den midlertidige og altid foranderlige form, som den mentale energiandel har antaget i løbet af inkarnationen.
b. Den subjektive og mystiske »personlighedens død«. Dette er et udtryk, der antyder, at brændpunktet for personlighedens energifordeling (et bestemt kraftcenter) overflyttes til sjælen (et andet bestemt kraftcenter).
(EA e.17-18; EA d.25-26).

(4) Det bør erindres, at personlighedens liv kan inddeles i følgende stadier:

1. Dets langsomme og gradvise opbygning over en lang tidsperiode. I mange inkarnationscykler er mennesket ikke en personlighed. Han er blot et medlem af masserne.
2. Sjælens bevidste identifikation med personligheden i løbet af dette stadium eksisterer praktisk taget ikke. Det aspekt af sjælen, som er skjult i hylstrene, er i en lang, lang tidsperiode domineret af disse hylstres liv, og det er kun gennem det, der kaldes »samvittighedens røst«, at sjælen gør sin nærværelse mærkbar. Efterhånden som tiden går, forstærkes og koordineres menneskets aktive intelligente liv af den energi, der strømmer fra kundskabsbladene i den egoiske lotus eller fra sjælens intelligente, klart opfattende natur på dens eget plan. Dette fører til sidst til, at de tre lavere hylstre integreres til én fungerende enhed. Mennesket er da en personlighed.
3. Det nu koordinerede personlighedsliv består i en lang række af inkarnationer, der også kan inddeles i tre faser:

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

a. Fasen med et dominerende, aggressivt personlighedsliv, dybest set betinget af dets stråletype, med en selvisk natur og meget individualistisk.
b. En overgangsfase, hvor en voldsom konflikt foregår mellem personlighed og sjæl. Sjælen begynder at søge frigørelse fra formliv, og dog – når alt kommer til alt – er personligheden afhængig af det livsprincip, som blev givet af sjælen. Sagt på en anden måde: konflikten mellem sjælsstrålen og personlighedsstrålen begynder, og kampen mellem to fokuserede energiaspekter er i gang. Denne konflikt ophører ved den tredje indvielse.
c. Sjælens styring er den sidste fase og fører til personlighedens død og tilintetgørelse. Denne død begynder, når personligheden, tærskelens vogter, står foran nærværelsens engel. Sol-englens lys udsletter da stoffets lys.

»Styringsfasen« er betinget af personlighedens fuldstændige identifikation med sjælen, hvilket er lige modsat sjælens tidligere identifikation med personligheden. Det er det vi mener, når vi taler om integrationen af disse to. De to er nu én. (EH e.506-507; EH d.470-471).

131
Pilgrimmen

(1) Pilgrimmens liv kan vi dele i tre hovedperioder:

1. Perioden hvor han er under indflydelse af personlighedsstrålen.
2. Perioden hvor han bliver underlagt egoets stråle.
3. Perioden hvor den monadiske stråle dominerer.

Den første periode er langt den længste og dækker de mange århundreder, hvor det trefoldige selvs aktivitetsaspekt udvikles. Liv efter liv går med langsomt at udfolde manas eller tankesindet, og mennesket bliver i stadig stigende grad styret af sit intellekt, der virker gennem den fysiske hjerne. … Århundrederne går, og mennesket bliver stadig mere aktivt intelligent og dets redskaber bedre egnet til at modtage dette 2. aspekt. …

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Den anden periode, hvor den egoiske stråle dominerer, er ikke så lang som den første. … Den omfatter de liv hvor mennesket sætter sine kræfter ind på evolutionens side, disciplinerer sin tilværelse, betræder prøvevejen og fortsætter frem til 3. indvielse. …

Den tredje periode … er langt den korteste. … Det er fuldkommenhedens og befrielsens periode, og selvom den set nedefra og op er den korteste, er det alligevel en periode med en vis stabilitet set fra monadens plan. (CF e.174-178; KI d.187-191).

(2) »Fortsæt, o pilgrim, med stadig udholdenhed. Der findes ingen kærte dér, ej heller en jordisk lampe fyldt med olie. Udstrålingen tager stadig til, indtil vejen ender i flammende herlighed, og nattevandreren bliver et solens barn og træder inden for den strålende sfæres portaler.« (WM e.121; HM d.137).

(3) DEN LYTTENDE PILGRIM: Lyt, o pilgrim, til de store devaherrers intonering af ordet. Dæmp alle jordiske vibrationer, bring ro over det lavere sinds rastløse stræben, og lyt intenst opmærksomt til de lyde, der hæver sig til Logos' trone. Kun den rene af hjertet kan høre, kun den ydmyge kan respondere.

De voldsomme lyde fra alle jordiske kampe, vandsfærens skingrende vibrationer og den forstyrrende støj, der kendetegner tankens bolig, dæmper lyden og lukker tonen ude. Det menneske, som i sit indre er tavs, stille og rolig, som ser alt ved hjælp af det guddommelige lys og ikke ledes af lyset, der reflekteres i den trefoldige sfære, vil snart komme til at høre. Fra æteren, der omgiver ham, vil en tone nå hans øre, en tone helt anderledes end tonerne fra den jordiske verden.

Lyt, o pilgrim, for når denne lyd i farverig vibration når den indre sans, vid da, at et punkt, der markerer en stor overgang, er nået.

Vær derfor opmærksom, o pilgrim, på denne times komme. Stig op og nærm dig med lutret stræben lyden. Vid, når tonen bryder gennem det disede morgengry eller i det mættede sollys blidt når øret, så vil den indre hørelse snart blive til udvidet følelse, til indre syn og fuldkommen forståelse.

Når sfærernes musik kommer til dig tone for tone en diset morgen eller en solrig middagsstund, en kølig aften eller lyder gennem nattens mørke, vid da, at i de rytmiske toner ligger en

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

skjult åbenbaring. (RI e.763).

(4) *Seks regler for Vejen* (Vejens regler):

I. Vejen betrædes i fuldt dagslys som kastes på den af dem der ved og fører an. Intet kan derfor skjules, og ved hvert sving må mennesket stå ansigt til ansigt med sig selv.

II. På Vejen afsløres det skjulte. Enhver ser og kender den andens skændsel. … Og alligevel er der, trods denne store afsløring, ingen der vender om, ingen der håner hinanden, og ingen der vakler på Vejen. Vejen fortsætter ind i dagslyset.

III. På Vejen vandrer man ikke alene. Der er ingen fremstormen, intet hastværk. Og dog er der ingen tid at spilde. Dette ved enhver pilgrim og skynder sig fremad omgivet af sine brødre. Nogle går foran; han følger efter. Nogle sakker bagud; han sætter farten. Han rejser *ikke* alene.

IV. Tre ting skal pilgrimmen undgå: At bære en hætte som skjuler hans ansigt for andre; at medbringe en vandkrukke som kun indeholder vand nok til at dække hans eget behov; at bære en stav på skulderen, når staven ikke har nogen krumning til at holde i.

V. Enhver pilgrim på Vejen må medbringe hvad han behøver: En krukke med ild til at varme sine medmennesker med; en lampe, hvis lys han kan kaste på sit hjerte for derved at vise sine medmennesker naturen af sit skjulte liv; en pung med guld som han ikke strør om sig på Vejen, men deler med andre; en forseglet krukke, hvori han bærer al sin aspiration til at kaste for fødderne af ham, som venter på at modtage ham ved porten – en forseglet krukke.

VI. Pilgrimmen må, når han vandrer på Vejen, have det lyttende øre, den givende hånd, den tavse tunge, det rene hjerte, den gyldne stemme, den rappe fod og det åbne øje som ser lyset. Han ved at han ikke rejser alene. (GLA e.50-51; BLV d.52-53).

132
Planen

(1) Hvad er denne plan? Når jeg taler om Planen, mener jeg ikke noget så generelt som evolutionsplanen eller den plan for menneskeheden, som vi noget intetsigende kalder sjælsudvik-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

lingen. Disse to aspekter af Planen for vor planet tages for givet og er kun metoder, processer og midler til at nå bestemte mål. Den plan, som vi fornemmer nu, og for hvilken mestrene stadig arbejder, kunne defineres som følger: Den gælder frembringelse af en subjektiv syntese i menneskeheden og af en telepatisk vekselvirkning, som til slut vil eliminere tiden. Den vil stille alle tidligere opnåelser og kundskaber til rådighed for ethvert menneske, den vil åbenbare for mennesket den sande betydning af hans tænkeevne og hjerne, samt gøre ham til herre over denne udrustning og således gøre ham allestedsnærværende samt til sidst åbne døren til alvidenhed. Denne næste udvikling af Planen vil i mennesket frembringe en forståelse – intelligent og samvirkende – af den guddommelige hensigt, for hvilken den ene, i hvem vi lever, røres og har vor væren har skønnet det víst at underkaste sig inkarnation. Tro ikke, at jeg kan berette om Planen, således som den virkelig er. Det er ikke muligt for nogen under den tredje indvielse at få et glimt af den endsige forstå den. … Derfor kan alle, med undtagelse af disciple på prøve, som endnu ikke er tilstrækkeligt stabile i deres anstrengelser, stræbe efter at opnå kontinuitet i bevidstheden og efter at opvække det indre lys, som – når det ses og anvendes intelligent – vil kunne tjene til at åbenbare andre aspekter af Planen og især det aspekt, som den indre oplyste er modtagelig over for og på en værdifuld måde kan tjene. (WM e.403-404; HM d.416-417).

(2) Planen, som den opfattes af verdensdisciple under forsøget med at arbejde og samarbejde med den, omfatter kun den del, der angår den menneskelige bevidsthed. Endnu har vi ikke været i stand til at fange blot et glimt af den uhyre syntese i den plan for evolutionerne ud over den evolution, der vedrører mennesket, hverken den, der ligger over, eller den, der ligger under den menneskelige; ej heller kan vi fatte Guds ideal, således som det ligger til grund for helheden af de manifesterede processer, selv på vor lille planet. Alt, hvad vi i virkeligheden ved, er, at Planen er en kendsgerning, og at den er god; at vi er omfattet af den og underlagt den. (EP2 e.28-29; EP2 d.38).

(3) Af indlysende årsager giver en vision om Planen, hvor tåget den nødvendigvis må være, en opfattelse af proportion og tillige stabilitet. Den fører til en stærk tiltrængt omvurdering af

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

værdier, der viser, at der er *hensigt* og *formål* bag alle dagligdagens vanskelige hændelser. Det udvider og øger bevidstheden, efterhånden som vi studerer det store område af det planetariske liv, lige fra den enkelte detalje til den færdige struktur, det enkelte menneske og planetens hele liv med dens relation til den store helhed. Dette er af langt større betydning end de små detaljer i menneskets individuelle evne til at fatte sin egen umiddelbare plads i det større billede. For mennesket er det let og naturligt at lægge vægt på de sider af det hierarkiske arbejde, som vedrører ham selv. Visdommens mestre, som er fremskredne nok til at virke på de større områder af den åndelige plan, undrer sig ofte over den betydning, som verdens disciple og aspiranter tillægger dem, og over den måde, de overvurderes på. Kan vi ikke indse, at der er medlemmer af Hierarkiet, hvis opfattelse af sandhed og viden om den guddommelige Plan er lige så meget forud for de mestre, vi kender, som disse mestre er forud for det primitive og uudviklede menneske? Vi gør klogt i at tænke nærmere over denne kendsgerning.

Imidlertid er det ikke en unyttig opgave for disciple og aspiranter at søge at opfatte det svage omrids af den struktur, den hensigt og den skæbne, som vil være fuldbyrdelsen og virkeliggørelsen af Planen på jorden. Det behøver ikke at fremkalde en følelse af frugtesløshed, endeløs stræben eller en næsten evindelig kamp. I betragtning af den kendsgerning, at mennesket og hans liv har sin begrænsning, i betragtning af kosmos' vældige omfang og vor planets lidenhed, samt af universets umådelige udstrækning og erkendelsen af, at det blot er et af utallige (bogstavelig talt) større og mindre universer, er der alligevel i mennesket og på vor planet en faktor og en kvalitet, der kan få alle disse kendsgerninger til at være synlige og erkendes som dele af en helhed. Denne faktor eller kvalitet tillader mennesket (der flygter, som han kan fra sin menneskelige selvbevidsthed) at udvide sin bevidsthedstilstand og identitet, således at livets formaspekter ikke frembyder nogen hindring for hans altomfattende ånd. Det er også til nytte at nedskrive disse ord og beskæftige sig med disse ideer, for der vil nu inkarnere mennesker, som kan og vil forstå, når de nuværende læsere er døde og borte. Jeg – og I – vil overgå til andet arbejde, men der vil på jorden være de, som har en klar vision af Planen, og hvis vision vil være langt mere inklusiv og omfattende end vor. Vision er guddommelig af natur. Ekspansion er

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

en vital kraft og guddommens privilegium. Lad os derfor kæmpe for at fatte det, der er muligt på vort særlige udviklingstrin, og overlade til evigheden at åbenbare dens skjulte hemmeligheder. (EP2 e.218-220; EP2 d.217-218).

(4) Det er denne universelle evne til at arbejde og planlægge, der er en garant for, at der i mennesket eksisterer en evne til efterhånden i gruppesammenhæng at respondere på Guds Plan, baseret på Guds vision. … Det tilkommer ikke mig at give udtryk for min forståelse af Guds Plan. Den vil naturligvis være begrænset af min evne. Jeg fornemmer den kun vagt, og kun lejlighedsvis og utydeligt dukker omridset af Guds vældige, tilstræbte mål op i mit sind. Denne plan kan kun Hierarkiet i sandhed sanse, skimte og erkende og endda kun som gruppe og gennem de mestre, som kan virke i fuld monadisk bevidsthed. De alene begynder at forstå, hvad Planen er. (EP2 e.241; EP2 d.238-239).

(5) Det første, der må erkendes, er, at der findes en Plan for menneskeheden, og at denne Plan altid har eksisteret. Den er virkeliggjort gennem evolutionsprocesserne i forgangne tider og også gennem den særlige stimulering, der fra tid til anden blev givet af de store intuitive og af menneskeslægtens lærere. I dag findes der det nødvendige antal mænd og kvinder i verden, der har en tilstrækkelig udvikling til at kunne kontakte og samarbejde med Planen. Det er mere ved at blive et spørgsmål om gruppeerkendelse end om intuitiv åbenbaring. For det andet vil man kunne iagttage, at der på vor planet findes en gruppe mænd og kvinder inden for alle nationer, der afgjort er på discipelskabets vej, og ifølge denne status tjener de lige så afgjort menneskeslægten. Subjektivt er de smeltet sammen til en gruppe, som vi i mangel af en bedre betegnelse har kaldt den nye gruppe af verdenstjenere. …

Gruppen er delt i to dele:

1. En indre kerne, sammensat af de aktive tjenere, som erkender sig selv som disciple, som bevidst er i kontakt med Planen, og som arbejder ihærdigt på dens udvikling.
2. De, som har været modtagelige for den vision, der er blevet forelagt dem fra denne indre kerne, og som afgjort har stillet sig på Planens side. De er derfor mænd og kvinder af god vilje.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Forbundet med disse to grupper er der en stadigt voksende kreds, der bliver mere og mere modtagelig for de nye ideer. De har vist deres interesse og er ivrige efter at se Planen iværksat på rette måde på jorden. Alle disse gruppers forskellige behov må imødekommes, og dette er ganske klart et problem for alle, som bevidst samarbejder med Hierarkiet.

Det er ikke let for alle os, som arbejder og kæmper på livets slagmark at se verdensbilledet, som det virkeligt er. Det er vanskeligt at vurdere den nuværende alvorlige situation, og korrekt bedømme mulighederne for at skabe de hårdt tiltrængte forandringer. Det er også svært at måle omfanget af og styrken i de kræfter, som gør modstand. Det ville være nytteløst at henvise til disse kræfter, hvis der ingen mulighed var for fremgang og sejr. Både fremgang og sejr er mulige, hvis vi er enige om idealer og metoder.

De stores nye plan er derfor ganske enkelt at udvide den Plan, der hele tiden har eksisteret. Der foretages ingen ændringer i den grundlæggende idé. Et fremgangsrigt udfald af de nuværende bestræbelser er betinget af, at de kræfter, der står for progressiv retskaffenhed, er til rådighed, og endvidere betinget af verdens disciples evne til at handle i samklang og på den måde påvirke den offentlige mening, således at der kan ske en verdensomfattende ændring i menneskelige holdninger, men medlemmer af den nye gruppe af verdenstjenere må afstå fra at øde deres kræfter på mindre væsentlige aktiviteter. For dem vil der blive tid, når engang hovedmålet er nået. De umiddelbare mål for Planen kan angives som følger:

1. *Menneskets bevidsthedsniveau må højnes*, således at intelligent tænkende mænd og kvinder bevidst vil være i kontakt med ideernes verden og den intuitive perceptions område. Dette betyder, at de vil opnå den rigtige orientering hen imod virkeligheden.

Almindelige mænd og kvinder kommer da afgjort til at flytte deres opmærksomhed fra emotionens verden, som de hidtil har levet i, og de vil begynde at leve mere i deres mentale natur og at tænke klart og fornuftigt. En direkte følge af de to gruppers voksende erkendelse er, at masserne som helhed absolut vil høste fordel deraf. De vil opleve, at deres livsbetingelser i den grad vil blive forbedret og fornuftigt ordnet, at den nuværende tilstand af frygt og intensiv konkurrencepræget eksistenskamp vil afløses af virkelig stabilitet og tryghed. Følgelig bliver der mulighed for et roligere liv, og det vil sætte menneskene i stand

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

til at udvikle deres mentale og åndelige evner på normal måde.

Dette er ikke et utopisk billede. En ændring af den nuværende situation, selv i mindre målestok, er et herkulesarbejde og vil belaste den nye verdenstjenergruppes ressourcer til det yderste.

2. Det andet mål for dem, som udarbejder Planen, er *at præcisere den internationale situation*. Det er nødvendigt, at alle nationer bliver klar over følgende to faktorer:

For det første, betydningen af at tage vare på egne forhold og egne interne problemer, der går ud på at forbedre nationens liv ved at skabe orden, stabilitet og frem for alt frihed. Hver enkelt nation må internt indstille sig på fred. Det må ikke gøres ved våbenmagt eller ved en indsats af en eller anden stærk gruppe, men ved klogt at tage hensyn til hele folkets behov uden at udelukke nogen del af nationens liv.

For det andet, den grundlæggende betydning af, at hver nation erkender sit ansvar over for alle andre nationer, og at alle dele af vor verdens liv er indbyrdes forbundet. Denne erkendelse vil medføre et gensidigt samspil på det økonomiske område, der er det mest betydningsfulde område i vor tid. Praktisk taget beror alle verdens problemer og uoverensstemmelser på den økonomiske situation. Den er derfor mere betydningsfuld, når det gælder om at løse det nuværende verdensproblem end de politiske rivaliseringer og de selviske, individuelle, nationale ambitioner.

Forsyningen af tilstrækkelige fødevarer, klæder og boliger til de ikke tænkende masser vil give en ændret verdenspsykologi, der vil være konstruktiv og sund, og som vil indlede den stærkt ønskede æra af fred og velstand. Ingen vil benægte, at dette problem er vanskeligt, og at menneskets selviskhed og begærlighed bærer ansvaret. Problemet er i virkeligheden forholdsvis enkelt, hvis ikke det kompliceres af for mange statistiske afgørelser og af modsætningsforholdet i selviske, nationale og monetære interesser. Udtrykket »monetære interesser« anvendes her ikke for at betegne en særlig klasse, idet overføring af penge fra én hånd til en anden ikke bringer nogen virkelig løsning. Den, der besidder pengene på et eller andet tidspunkt, har magten, og det gælder, hvad enten der er tale om den nuværende kapitalistiske klasse, om et proletariat, der er blevet rigere, eller en begærlig regering.

3. Det tredje mål er *udviklingen af gruppeideen* med en deraf

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

følgende generel betoning af gruppens bedste, af gruppeforståelse, gruppesamspil og grupperelateret god vilje. Disse fire er de idealer, som den subjektive gruppe, som vi kalder den nye gruppe af verdenstjenere, arbejder for på det fysiske plan.

Disse mål vil blive nået, ikke ved propaganda støttet af vold, men ved et forbillede understøttet af offer og kærlighed. Et andet vigtigt mål for Planen, der vil virkeliggøres senere, når verdenssituationen er forbedret, er, at en gruppe af sjæle, som den nye gruppe af verdenstjenere er de ydre repræsentanter for, vil træde aktivt frem på det fysiske plan. Denne tilsynekomst kan (i kristent ordvalg) kaldes Kristi andet komme med sine disciple, eller manifestationen af det planetariske Hierarki, eller tilsynekomsten af visdommens mestre, som vil genoprette de gamle mysterier på jorden og genindføre indvielsens orden.

Dette er den brede og generelle idé om Planens mål og dens vogteres hensigter. Hver fase udgør et område for aktiv tjeneste, og alle mennesker af god vilje og medlemmerne af den nye gruppe af verdenstjenere vil overalt finde deres plads i den ene eller anden af dens afdelinger. Medlemmerne i denne gruppe er i virkeligheden, da de giver udtryk for Guds tanke og formål, en formidlende gruppe mellem vogterne af Planen og den intelligente offentlighed. De er planetens »hjernetrust«, fordi de virkeligt kæmper med problemerne uro og nød på de økonomiske, politiske og religiøse områder. Gennem dem må Planen gennemføres, og hvis de arbejder med den ønskede uselviskhed og visdom og viser behørig handledygtighed, vil de efterhånden opnå megen magt. Det vil imidlertid være en magt, der er baseret på intelligent god vilje, på den rette forståelse af broderskab og på en beslutning om at tilgodese hele verdens vel og ikke bare visse dele af det nationale liv eller visse nationers vel på bekostning af andre dele og andre nationer. Derfor betoner jeg til stadighed nødvendigheden af at tænke i *vendinger som god vilje for helheden*. Selve denne bestræbelse at tænke således er en del af den teknik, der er nødvendig for at udvide menneskets nuværende bevidsthed, og jeg har i disse ord angivet det ledende princip, der ligger til grund for den nye metode for verdens udvikling og integration. Udviklingen af selvbevidsthed og af det enestående separatistiske individ har i fortiden været den rette og ønskede metode. Udviklingen af gruppebevidsthed gennem den nye verdenstjenergruppes aktivitet skal blive den rette og ønskede metode i fremtiden. (EP2 e.649-657;

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

EP2 d.612-618).

(6) For det første må menneskeheden forstå at der *er* en Plan som med usvigelig sikkerhed udfolder sig gennem alle verdensbegivenhederne, og at alt hvad der skete tidligere i menneskehedens historie, og i den senere tid, kan vi være forvisset om er i overensstemmelse med denne Plan. For det andet, hvis en sådan Plan eksisterer, forudsætter det også at der findes dem der er ansvarlige for Planens iværksættelse og for dens succesrige gennemførelse. Set ud fra den almindelige menneskehed, ud fra dem der tænker i form af jordiske begivenheder, skulle Planen være noget glædeligt og noget som vil gøre det materielle liv lettere. For det åndelige Hierarki medfører Planen dispositioner og omstændigheder som vil løfte og udvide menneskehedens bevidsthed og dermed sætte mennesker i stand til at opdage de åndelige værdier *selv* og foretage de nødvendige forandringer *af egen fri vilje*, og således skabe den eftertragtede forbedring i deres omgivelser i overensstemmelse med den åndelige udvikling. (EXH e.670; HF d.660).

Se også: (DNA2 e.390, 667).

133
Planeterne

(1) Efterhånden som vi har studeret de forskellige stjernebilleder, vil det nu stå jer klart, at planeternes hovedfunktion er at være fordelere af de energier, der udstråler fra zodiakken, når de løber sammen i vort solsystem og drages mod vor planet. De studerende behøver en dybere forståelse end hidtil af, at *grundlaget for de astrologiske videnskaber er udstrålingen, transmissionen og modtagelsen af energier og deres transmutation (forvandling) til kræfter gennem det modtagende væsen.* Energierne fra de forskellige tegn tiltrækkes af de forskellige planeter i henhold til deres udviklingstrin, og af det, som esoterisk kaldes »urgammelt slægtskab« mellem de væsener, der er personificeret i planeterne og stjernebillederne. Denne forbindelse eksisterer mellem væsener og er baseret på affinitetens lov. Det er denne affinitetens lov, der skaber den magnetiske tiltrækning og den dynamiske reaktion mellem stjernebillederne og planeterne i solsystemet og mellem en bestemt planet og livsformerne på en anden planet og de såkaldt »overhængende

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

energier«, der bliver modtaget fra en eller anden hovedkilde. Evnen til at modtage og høste fordel af de planetariske energier (som selv er modtaget som udstråling fra et eller andet stjernebillede) er afhængig af det evolutionstrin, der bestemmer modtageligheden og modtagerapparatets reaktionsevne. Dette er en uforanderlig lov og forklarer den kraft, der udgår fra visse planeter, der måske hidtil er forblevet uopdagede, og som derfor kun har haft lidt at gøre med evolutionen op til vor tid på grund af formens manglende reaktionsevne. Planeterne, energierne og kræfterne har eksisteret til alle tider, men er forblevet uvirksomme og derfor også uopdagede, *da det nødvendige reaktionsapparat endnu ikke var til stede*. De vil derfor ikke have nogen virkning på det enkelte menneskes liv og historie og bliver først magtfulde og »magnetisk besjælede«, når mennesket har nået et bestemt udviklingstrin og er blevet sensitivt over for de højere indflydelser og forbereder sig på at gå Vejen. (EA e.266-267; EA d.243-244).

(2) Hvordan kan det være, at en enkelt lille ikke-hellig planet kan anses for at være så betydningsfuld, at disse store væsener skulle beskæftige sig med tænkningens udfoldelse i menneskeheden? Svaret er, at det gør de heller ikke. Det er menneskeheden, som – under kraftig tilskyndelse fra store indstrømmende og udstrømmende energier – er beskæftiget med det mentale udviklingsproblem. Når alt kommer til alt, finder man på enhver planet problemet med at reagere på omverdenens kontakter og tyde dem, og dette gælder især for de ikke-hellige planeter. (EA e.493; EA d.445-446).

134
Prana

(1) *Solprana* – dette er den vitale og magnetiske fluid, der stråler ud fra Solen og overføres til menneskets æterlegeme af visse højtstående, gyldne devavæsener. De leder den gennem deres legeme og sender den ud som en kraftig stråling, der optages gennem visse centre i den øverste del af æterlegemet. … Disse gyldne pranavæsener findes i luften over os og er særlig aktive i sådanne dele af verden som Californien og de tropiske lande, hvor luften er ren og tør, og solstrålerne er kendt for at være særlig velgørende. Forbindelsen mellem

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

mennesket og denne devagruppe er meget nær, men yderst farefuld for mennesket. Disse devaer er uhyre kraftfulde og på deres eget felt mere udviklede end mennesket. Ubeskyttet er mennesket overladt til deres nåde og barmhjertighed, og af denne mangel på beskyttelse og menneskets svigtende forståelse af lovene for magnetisk frastødning, eller afvisning af solstråling, kommer et onde som fx solstik. (CF e.90; KI d.113).

(2) Æterlegemet har primært tre funktioner:

1. Det modtager prana.
2. Det assimilerer prana.
3. Det udsender prana.

(CF e.97; KI d.120).

(3) Æterlegemet modtager pranastrålerne fra Solen gennem visse centre, der hovedsagelig findes i den øverste del af legemet. Herfra ledes de ned til det center, som kaldes den æteriske milt. … Hovedcentret for pranamodtagelsen er på nuværende tidspunkt et center mellem skulderbladene. (CF e.98; KI d.120).

(4) Jo mere forædlet og forfinet formen er, desto bedre kan den optage prana, og desto mindre vil modstanden mod rejsningen af kundaliniilden være, når den tid kommer. (CF e.103; KI d.124-125).

(5) Racen har visse skavanker, der kan beskrives på følgende måde:

For det første. Manglende evne til at tappe pranastrømmene på grund af det usunde liv så mange lever. … Behandlingen er åbenbar – etablering af bedre livsbetingelser, anvendelse af en mere velegnet påklædning, og indførelse af en friere og sundere livsform. Når pranastrålerne har fri adgang til skuldrene og mellemgulvet, vil den almindelige milts undernormale tilstand automatisk bedre sig.

For det andet. Overudviklet evne til at tappe pranastrømmene. … Æterlegemet optager pranaen eller solstrålingen for hurtigt, leder den igennem og ud af systemet med for stor voldsomhed, og det gør offeret trægt og udmattet. (CF e.106-107; KI d.128).

(6) Healeren eller healingsgruppen må huske, at det er ikke kun mental energi, han arbejder med. *Han skaber selv –*

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

a. En tanke af helbredende kraft.
b. Dette skabte brændpunkt for koncentreret opmærksomhed, der bliver det styrende mellemled for den helbredende kraft eller prana.
c. Denne prana er hverken mental eller astral af natur. Det drejer sig om ren planetarisk substans eller levende stof og er den substans, som planetens vitale legeme er opbygget af.
d. Healeren eller healingsgruppen tilegner sig så meget af denne substans som muligt, og med deres forenede tankekraft retter de den mod og gennem det center, der er involveret. *Healingsarbejde er cirkulerende*, og det må ikke glemmes. Den praniske energi (der er tankestyret) må ikke sendes til centret og så akkumuleres dér. Den skal *passere gennem* centret og som det første sendes til det organ, der er involveret, eller til den region, hvor sygdommen findes, og derefter sendes den ud i hele legemet. Det kan betragtes som en slags *gennemskylning* med en rensende og stimulerende virkning. (EH e.287; EH d.273-274).

(7)

Prana kan defineres som livsessensen af hvert plan i det syvfoldige område, vi kalder det kosmisk-fysiske plan. Den er LIVET, den planetariske Logos' liv, som – underlagt visse begrænsninger – besjæler, levendegør og forbinder alle de syv plan (i virkeligheden de syv underplan af det kosmisk-fysiske plan) og alt, hvad der findes i og på dem. … Den kendsgerning, at vi kun kalder det håndgribeligt, som vi kan se eller røre og kontakte med vore fem sanser, er en fuldstændig misforståelse. *Alt*, hvad der findes på det fysiske plan, det astrale plan og det lavere mentalplan, betragtes som hørende til formens verden. (TEL e.154-155; TEL d.145-146).

135
Prøvestadiets vej

(1) Prøvestadiets vej går forud for indvielsens eller helliggørelsens vej og markerer den periode i et liv, hvor mennesket for alvor stiller sig på evolutionskræfternes side og arbejder på

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

at opbygge sin egen karakter. Han tager udviklingen i sin egen hånd, fremelsker de kvaliteter, som mangler i hans natur, idet han med omhu søger at bringe sin personlighed under kontrol. Han bygger sit kausallegeme bevidst og velovervejet, idet han udfylder ethvert tomrum, der måtte være, og han søger at gøre dette legeme til en egnet bolig for kristusprincippet. (IHS e.63; IMS d.77).

(2) Det, som for hver eneste af os er en uforanderlig skæbne, er at opnå det højere selvs bevidsthed og dernæst den guddommelige ånds. … Medens mennesket befinder sig på prøvestadiets vej, undervises han hovedsagelig i at kende sig selv, i at konstatere sine svagheder og at korrigere dem. (IHS e.64; IMS d.78).

(3) Hver gang en menneskesøn betræder prøvevejen, lettes deres arbejde (mestrene), for det betyder, at en lille strøm af livsenergi er ledt ind i nye kanaler og væk fra den gamle strøm, der har tendens til at belive og nære den skadelige form. Endnu en *bevidst* angriber kan blive uddannet til at medvirke i nedbrydningsarbejdet. Hver gang en indviet optages i logegraderne, betyder det, at en ny og magtfuld medarbejder kan hjælpe med til at bringe kraft ned fra højere planer til opløsningsarbejdet. (CF e.948-949; KI d.869).

(4) Én stor del af træningen gives til aspiranten, uden at han egentlig er bevidst om det. Forkerte tendenser antydes for ham, når han oprigtigt søger at træne sig til at tjene, og en analyse af motivet vil, når den udføres ærligt, på forbavsende måde tjene til at lede den vordende discipel fra den astrale eller emotionelle verden til den mentale. Det er i den mentale verden, at mestrene først kontaktes, og det er dér, de må søges.

… I hele denne periode forbliver aspiranten uvidende om det, der sker, og er ikke vidende om sine subjektive kontakter. Han opdager imidlertid tre ting inden i sig:

En øget mental aktivitet. Dette vil i begyndelsen forurolige ham meget, og han vil føle det, som om han var ved at miste tankekontrollen i stedet for at opnå den, men dette er kun en midlertidig tilstand, og han vil lidt efter lidt blive i stand til at beherske situationen.

En øget modtagelighed for ideer og en øget evne til at skue Hierarkiets plan. Dette vil i de første stadier til en vis grad gøre ham fanatisk. Han vil til stadighed blive revet med af nye idealer, nye »ismer«, nye måder at leve på, nye drømme til

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

menneskehedens forbedring. Han vil tage den ene kultus op efter den anden, når de synes at muliggøre det kommende tusindårsrige. Men efter en tid genvinder han sin ligevægt, og det hensigtsmæssige får kontrol over hans liv. Han arbejder med sin egen opgave og efter bedste evne yder han sit bidrag til helhedens aktivitet.

En øget psykisk sensitivitet. Dette er både et tegn på vækst og på samme tid en prøve. Han har tendens til at blive vildført af de psykiske kræfter; han vil føle sig fristet til at køre sine bestræbelser efter at yde menneskeheden sin specielle tjeneste ind på et sidespor og i stedet udnytte de psykiske kræfter i selvhævdelsens tjeneste. Aspiranten må vokse på alle områder af sit væsen, men de lavere kræfter må være uvirksomme, indtil han kan virke bevidst som sjæl og kan benytte den samarbejdende intelligens. (WM e.167-169; HM d.181-182).

(5) Det er således en vej, hvor en stadig udvidelse af bevidsthed foregår med tiltagende sensitivitet over for de højere vibrationer. Dette viser sig til at begynde med som sensitivitet over for den indre stemme, og det er en af de væsentligste evner for en discipel. De store søger dem, som hurtigt kan adlyde deres sjæls indre stemme. Vi lever i en kritisk tid, og alle aspiranter opfordres også til at gøre sig sensitive over for deres mesters røst. Hans tid er fuldt optaget, og disciplene må øve sig i at blive sensitive over for hans impression. En svag antydning, et fingerpeg, et hastigt forslag, kan være alt, hvad han har tid til at give, og enhver discipel må være på vagt. Presset på mestrene er stort nu, hvor de nærmer sig det fysiske plan. Flere sjæle er bevidste om mestrene nu, end da de udelukkende arbejdede på mentale plan, og eftersom de nu arbejder på mere fortættede plan, finder selv mestrene forholdene meget vanskelige. Devaer og disciple, aspiranter og de, der befinder sig på prøvestadiets vej, samles nu omkring dem og organiseres i grupper, som tildeles specielle opgaver. (WM e.353; HM d.367).

(6) Igen og igen vil han hen ad vejen gøre oprør mod denne kontrol og falde tilbage i blændværket om sin formodede frihed. Der *er* frihed fra personlighedens herredømme. Der *er* frihed fra personligheders herredømme. Men der er aldrig frihed fra loven om tjeneste og fra det stadige samspil menneske og menneske imellem, sjæl og sjæl imellem. At stå virkelig fri er at stå i sjælens klare, uhindrede lys som i sit inderste

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

væsen er gruppebevidsthed.

Når I derfor er plaget af uvished og uro, fordi I ønsker og kræver at vandre frit og at ingen autoritet skal påtvinges jer, se da til, at I ikke underkaster jer det blændværk, der er i ønsket om at blive befriet fra jeres gruppes indflydelse og forvis jer om, at I ikke søger en vej til at undslippe – som en sensitiv sjæl. (GLA e.48; BLV d.50).

136
Psykiske evner

(1) Her vil jeg gerne gøre ophold og gøre opmærksom på to faktorer, der bør erindres:

For det første, at mange mennesker i dag lever i den atlantiske bevidsthedstilstand, og for dem er disse lavere psykiske evner helt normale, omend uønskede. For den mentale type eller for den, der gradvis er ved at overvinde den psykiske natur, er disse evner unormale (eller burde jeg sige undernormale?) og absolut uønskede. I den diskussion, vi nu er optaget af, beskæftiger jeg mig ikke med mennesket, der har en atlantisk bevidsthed, men med den moderne aspirant. For ham er det farligt og hæmmende at udvikle den tidligere racebevidsthed og gå tilbage til den lavere udvikling (som han burde have lagt bag sig). Det er en atavistisk tilkendegivelse.

For det andet, at et menneske, når han er solidt polariseret på det mentale plan, når han har opnået et vist mål af sjælskontakt, når hele hans holdning og orientering er rettet hen imod de åndelige realiteters verden, og hans liv er disciplin og tjeneste, da kan han, til tider, og når det er nødvendigt, efter ønske gøre brug af disse lavere psykiske evner i tjeneste for Planen og for at udføre en speciel opgave på det astrale plan. Det er imidlertid et tilfælde, hvor den højere bevidsthed helt normalt indbefatter den lavere. Dette gøres dog sjældent, end ikke af adepter, idet sjælens evner – åndelig perception, telepatisk sensitivitet og psykometrisk evne – sædvanligvis er tilstrækkelige til de krav og behov, der skal imødekommes. Jeg indskyder disse bemærkninger, fordi der findes nogle oplyste mennesker, som benytter disse evner, men det sker altid som en særlig tjeneste over for Hierarkiet og menneskeheden og sker *ikke* i forbindelse med enkeltpersoner.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Når et menneske har vandret på astralplanets afveje og har forladt den mentale balance og den intellektuelle højdes sikre sted (igen taler jeg symbolsk), når han er bukket under for blændværk og illusion (sædvanligvis helt oprigtigt og velmenende forledt dertil), og når han – gennem uheldig stimulering og ved at eksperimentere – har udviklet gamle kontaktvaner, såsom clairvoyance og clairaudience, hvad kan han da gøre, eller hvad skal der gøres for ham for at tilvejebringe de rette forhold?

Mange af disse mennesker opsøger psykologer og psykiatere; mange kan i dag findes på sanatorier og anstalter, og de er anbragt der, fordi de »så ting« eller hørte stemmer eller drømte drømme, og fordi de selv har gjort sig uegnede til et normalt liv. De synes at være en fare både for sig selv og andre. De udgør et vanskeligt problem. De gamle vaner må aflægges, men fordi de er så gamle, er de meget magtfulde, og at opgive dem er lettere sagt end gjort. Selve fremgangsmåden, hvorved de lavere psykiske evner blev udviklet, må opgives. … (EP2 e.476-478; EP2 d.456-457).

(2) En af de vigtigste lektier på discipelskabets vej er at lære at skelne mellem det, der er virkeligt, og det, der er en illusion.

Hvad er det, som et medium ser og hører, når det er i trance eller giver clairvoyance og clairaudience? Der er forskellige muligheder, som jeg kan nævne:

1. En afsløring af »ønskelivet« hos den pågældende person eller gruppe, som mediet henvender sig til. Dette ønskeliv tager form i forhold til de uudtrykte ønskers styrke eller den mentale evne hos personen eller personerne.
2. En opfattelse af de tankeformer eller den tankeform, der findes i auraen hos en person, hos tilhørerskaren eller i cirklen. Disse tankeformer som mediet registrerer, er opbygget over et tidsrum og har relation til en person, der er højt elsket eller måske det modsatte. Tankeformerne er ofte så virkelige, at personen kan genkende dem, når mediet beskriver dem, og mediet kan samtidig ved en telepatisk proces (via solar plexus centret) blive klar over det, den pågældende person ønsker at høre, og som er på linje med den afdødes eller levendes sædvanlige optræden, tænke- og talemåde. Dette forklarer den middelmådige karakter af de almindelige udtalelser og meddelelser ved en seance. Det almindelige

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

menneske, som hyppigt søger en seance, har sædvanligvis ikke et højt intelligensniveau, med mindre vedkommende er til stede for at studere processen.

3. I nogle få sjældne tilfælde tilskyndes en sjæl på vej tilbage til inkarnation eller umiddelbart efter døden til (af gode og tilstrækkelige grunde) at skabe kontakt med en ven eller slægtning via et medium. Sådanne tilfælde kendes og forudsætter sædvanligvis mere end en gennemsnitlig intelligens hos personen, den kontaktsøgende og mediet. Disse tilfælde er dog undtagelser.
4. En afsløring af mange af astralplanets fænomener for den der arbejder clairvoyant og clairaudient. Disse modsvarer det fysiske plans fænomener og bestemmes af kvaliteten hos den kreds af mennesker, som udgør tilhørerskaren. Dette udlægger mediet for tilhørerne, og sædvanligvis vækker det anerkendelse.

Jeg betvivler ikke oprigtigheden hos de medier, som er født med disse clairvoyante og clairaudiente evner eller alvoren i deres arbejde. Jeg gør blot opmærksom på, at de fænomener, de kontakter er af astral natur, og at enhver, der iagttager en cirkel omkring et medium, ud fra de højere psykiske evner, omkring hver deltager i cirklen vil kunne se en gruppe (selvskabte) astrale former, der afspejler dem, der enten har forladt det fysiske liv, eller dem, som endnu lever, og som til stadighed er i vedkommendes tanker. Ligeledes vil der kunne iagttages en kalejdoskopisk og foranderlig proces af opdukkende og forsvindende former (nogle helt tågede og nogle helt håndgribelige, svarende til tankens kraft), der vedrører deltagerens ønskeliv og tilkendegiver hans hjemlige anliggender, hans virksomhed, eller som er bygget op om hans helbredstilstand. Den sensitive stiller ind på disse former og forbinder dem med de ledsagende tankeformer, og derved frembringes det, som præsenteres i et seancerum eller for et gennemsnitspublikum. Mediet beretter sandt og nøjagtigt, hvad det ser og hører, og er således oprigtigt og sandfærdigt, men eftersom mediet ikke virkelig er skolet i at tyde endsige i metoden at adskille det illusoriske fra det virkelige, formår det ikke mere end at beskrive de fænomener, det ser, og de ord, det hører.

Når imidlertid en mystiker udnytter de samme kræfter, som det undertiden er tilfældet, kan de fænomener, han ser, og de

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ord, han hører, være af meget høj kvalitet. Ikke desto mindre er de stadig astrale, idet de drejer sig om hændelser og fænomener, der forekommer på astralplanets højere niveauer. Han kommer i kontakt med menneskeslægtens åndelige eller religiøse ønskeliv, og hans kontakter vil svare til den grundlæggende tendens i hans individuelle aspiration på det pågældende tidspunkt. Er han en seriøs og hengiven kristen, vil han opleve en af Kristi smukke og vitale tankeformer, og i forundring over denne åbenbaring vil hans kærlighed, hans forestillingsevne og alt det bedste i ham blive vakt i tilbedelse og mystik. Følgen bliver nogle af mystikerens inspirerede skrifter og indre oplyste visioner. Er han hindu, kan han opleve en vision af Kærlighedens Herre, Shri Krishna, eller han kan, om han er buddhist, se Lysets Herre, Buddha, i al sin stråleglans. Studerer han okkultisme, eller er han teosof eller rosenkreuzer, kan han som vision se en af mestrene eller hele Hierarkiet af adepter; han kan høre ord, der tales, og vil derfor, hævet over enhver tvivl, føle sig sikker på, at de store specielt har udvalgt ham til en usædvanlig tjeneste. Alligevel har hans bevidsthed aldrig bevæget sig bort fra astralplanet, og hans kontakter har blot været et vidunderligt og inspirerende udtryk for dette plans fænomener, der gennem hans aspiration er blevet frigivet for hans indre syn og hørelse.

Alt dette tilvejebringes gennem overaktivitet af solar plexus centret, som blev stimuleret af den energi, der strømmer ind fra de højder, som han har nået i sin aspirerende meditation. Resultaterne er meget emotionelle i deres art, og de udviklede reaktioner så vel som den senere ydede tjeneste ligger på emotionelle niveauer. En hel del af dette kan iagttages hos vor tids lærere i mange lande. Disse lærere har været og er sande aspiranter. De er vågnet i bevidstheden på det astrale plans højere niveauer. Dér har de set de tankeformer, som menneskeheden har skabt af det åndelige Hierarki eller genspejlingerne på disse niveauer af dette Hierarki (en endnu mere magtfuld gruppe af tankeformer), og de har hørt gentagelser af det, der er blevet sagt og tænkt af verdens aspiranter gennem alle tider – altsammen meget smukt, godt og sandt. De går da i gang med at undervise og forkynde, hvad de således har hørt, set og lært, og ofte gør de megen nytte – på astrale niveauer. Ikke desto mindre forveksler de genspejling med virkelighed, reproduktionen med originalen og det menneskeligt skabte med det guddommeligt skabte.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Glem ikke, at astralplanet er det sted, hvor mennesket skal lære at skelne sandhed fra fejltagelse og det virkelige fra det uvirkelige. Således lærer de vildledte bare den nødvendige lektie. Astralplanets eksistens erkendes mere og mere, og det er godt. Masserne gøres opmærksom på kendsgerningen om det åndelige Hierarki og mestrenes eksistens, omend det sker gennem dem, der forveksler genspejlingen og tankeformen med virkeligheden.

Her kunne der med rette stilles det spørgsmål: Hvorledes kan mystikeren undgå denne fejltagelse og forveksling? Hvordan kan han skelne det virkelige fra det illusoriske? Det er et individuelt problem for enhver mystiker, og der findes ingen dybsindig og videnskabelig regel, der kan tjene til vejledning for hans reaktioner. De eneste regler, jeg kan give, er så enkle, at de, som i denne tid er optaget af at undervise i og meddele det, de har kontaktet astralt, måske ikke ønsker at følge dem. Den indstilling, der vil beskytte mystikeren mod astrale vildfarelser og fejltagelser, er:

1. Opdyrkning af en sand ydmyghedens ånd. Der eksisterer en åndelig arrogance, som dækker sig bag en kappe af underdanighed, og som er meget fremherskende i vor tid. Den forfører folk til at anse sig selv for at være udvalgt af Hierarkiet til at frelse verden; den forleder dem til at betragte sig selv som talerør for mestrene eller for Kristus; den gør dem tilbøjelige til at blive separatistiske i deres holdning over for andre ledere og lærere, og de vægrer sig ved at anerkende de mange aspekter af det ene arbejde og de mange metoder, som Guds tanke har udtænkt for at nå masserne.
2. Afvisning af at acceptere nogen som helst kontakt eller et budskab, som har personlighedstilknytning, eller som skiller modtageren ud og således bidrager til, at et Messias-kompleks udvikles. Jeg holder meget af denne formulering. Den er enkel og koncis, og den giver et dramatisk billede af sindstilstanden og beskriver den selvsikre bevidsthed hos mange, der i vor tid underviser menneskeheden. En virkelig kontakt med Hierarkiet og et sandt ridderslag til tjeneste medfører en overbevisning om at der eksisterer mange tjenere i den ene tjeneste, mange budbringere af det ene budskab, mange, der underviser om de mange aspekter af den ene sandhed, og mange og forskellige veje tilbage til Guds

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

hjerte. Når denne altomfattende åbenbaring ledsager kaldelsen til tjeneste, da er inklusivitetens ånd udviklet, og mennesket kan være sikker på, at han virkelig er kaldet til at samarbejde, og han kan være overbevist om, at hans vision er virkelig.

3. Frihed for emotionel tiltrækning. Den sande discipel og mystiker er altid mentalt polariseret. Hans vision er fri for solar plexus centrets vildledende reaktioner. Hans vision vækker hjertecentret og fremkalder respons fra hans personlighedsenergi (fokuseret i ajnacentret) og udvirker sluttelig en »centrering på lysets sted«. Det vidner om hovedcentrets tiltagende aktivitet. Han kan senere, når han skal beskæftige sig med masserne, benytte kontrolleret emotionel tiltrækning, men selv må han forsøge at holde sig fri af al emotionel styring. (EP2 e.568-573; EP2 d.539-543).

(3) Negativ, uintelligent mediumisme og psykisme reducerer sin indehaver til en automat; det er farligt og utilrådeligt, fordi det berøver mennesket dets frie vilje og dets positivitet og modvirker dets evne til at handle som et frit og intelligent menneskeligt væsen. (EXH e.10; HF d.20).

(4) Samtidig er der medier af en meget høj orden, hvis liv anvendes i tjeneste for fremskredne sjæle på den anden side af sløret og som tilbyder sig for at deres medmennesker kan lære af dem; således er der på begge sider af det adskillende slør sjæle som bliver hjulpet og givet mulighed for at høre eller tjene. Men disse ville også have fordel af en mere intelligent skoling og en mere nøjagtig forståelse af teknikken i deres arbejde og af deres legemers opbygning. De ville i så fald blive bedre kanaler og mere pålidelige formidlere. (EXH e.11; HF d.21).

(5) Disciplen har i sit arbejde med de hierarkiske planer et helt åbent sind mht. udvikling af sande psykiske kræfter. Han beklager og undertrykker alle negative tilstande og tankeformer han møder i sine omgivelser, men han opmuntrer væksten af alle former for højere sanseopfattelse, der udvider den menneskelige bevidsthed og beriger dens indhold. (EXH e.587; HF d.581).

Se også: SPIRITUALISME og (DNA1 e.49-50, 741-742).

137

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Reinkarnation

(1) Den almindelige kristne forveksler loven om genfødsel med, hvad han kalder »sjælevandring« og tror ofte, at det betyder, at menneskesjæle går over i dyrekroppe eller endda andre lavere livsformer. Dette er på ingen måde tilfældet. …

Ud over, at der findes en sådan lov, ved vi ikke meget om den. … Kun nogle få principielle ting kan siges med sikkerhed, og de berettiger ikke til modsigelse:

1. Loven om genfødsel er en stor naturlov på vor planet.
2. Det er en proces bestemt af og gennemført under evolutionens lov.
3. Den er nøje forbundet med og betinget af loven om årsag og virkning.
4. Den er en progressiv udviklingsproces, som muliggør, at mennesket bevæger sig fremad fra den groveste form for tanketom materialisme til en åndelig fuldkommenhed og intelligent erkendelse, som gør det muligt for et menneske at blive medlem af gudsriget.
5. Den forklarer forskellene mellem mennesker og – i forbindelse med loven om årsag og virkning, som kaldes karmaloven i Østen – forklarer den forskellene i livsomstændigheder og livsholdning.
6. Den er et udtryk for sjælens viljeaspekt og ikke et resultat af nogen beslutning fra formens side; det er sjælen i alle former, der reinkarnerer, vælger og opbygger et egnet fysisk, emotionelt og mentalt legeme, gennem hvilket den kan lære den næste nødvendige lektie.
7. Loven om genfødsel iværksættes (for menneskers vedkommende) fra sjælsplanet. Inkarnationen er motiveret af sjælen og styres fra sjælens niveau på mentalplanet.
8. Sjæle inkarnerer i grupper, cyklisk og under loven, for at opnå de rette forbindelser til Gud og til medmenneskene.
9. Progressiv udfoldelse under loven om genfødsel er stort set betinget af det mentale princip, for »som et menneske tænker i sit hjerte, således er han«. Disse få ord er en nøje overvejelse værd.
10. Under loven om genfødsel udvikler mennesket langsomt sine mentale evner; derefter begynder sindet at kontrollere følelsen eller den emotionelle natur, for til sidst at

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

åbenbare sjælens natur og sjælens omgivelser for mennesket.

11. På dette trin i udviklingen begynder mennesket at betræde »Vejen, der fører tilbage«, og vender sig (efter mange liv) mod gudsriget.
12. Når et menneske gennem en udviklet mental natur, gennem visdom, praktisk tjeneste og forståelse har lært intet at kræve for sit personlige selv, opgiver han ønsket om fortsat liv i de tre verdener og er dermed frigjort fra loven om genfødsel.
13. Mennesket er nu gruppebevidst, er vidende om sin sjælsgruppe og sjælen i alle livsformer og har opnået – som Kristus fordrede det – et stadium af kristuslignende fuldkommenhed, der kulminerer i »det mål af vækst, da vi kan rumme Kristi fylde« (*Ef.*4,13). (RC e.115-119; KT d.112-116).

(2) Hinsides disse generaliseringer prøver intet intelligent menneske at gå. Når Kristus kommer igen, bliver vor viden mere sand realistisk; vi vil da vide, at vi er evigt forbundet med alle menneskers sjæle og har et bestemt forhold til dem, vi inkarnerer sammen med, dem, der er ved at lære den samme lektie som vi, og som eksperimenterer og gør deres erfaringer i forbindelse med os. (RC e.120; KT d.116).

(3) Civilisationer, kulturer, racer og nationer kommer til syne og forsvinder, men det er de samme *individualiteter,* som kommer og går med dem, høster erfaringens frugter, mens de støt skrider fremad mod større *selv*-styre samt gruppeorganisation og syntese. (ENA e.113; UNT d.119).

(4) Det ser ud til, at man endnu kun har opstillet to regler i forbindelse med et egos tilbagevenden til fysisk inkarnation. Den første går ud på, at sjælen, dersom fuldkommenhed ikke er opnået, må vende tilbage og fortsætte fuldkommengørelsesprocessen på Jorden. Den anden regel er den, at den impuls, der prædisponerer egoet til en sådan handling, er en eller anden form for utilfredsstillet begær. Begge disse udtalelser er til dels rigtige og almengyldige, men de er dog kun halve sandheder og hører sammen med en større sandhed, som esoterikere endnu ikke har opfattet eller omhyggeligt taget til efterretning; disse udtalelser er af sekundær karakter og kommer til udtryk i de tre verdener for menneskets udvikling som personlighedens hen-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

sigter og som tid-rum-begreber. I grunden er det ikke begæret, der tilskynder til tilbagevenden, men vilje og viden om Planen. Det er ikke trangen til at opnå en endelig fuldkommenhed, der driver egoet videre til erfaring i formen, for egoet er allerede fuldkomment. Den vigtigste tilskyndelse er offer og tjeneste over for de mindre væsener, der er afhængige af den højere inspiration (som den åndelige sjæl kan give) og beslutningen om, at også de kan opnå planetarisk status i lighed med den opofrende sjæls. … I sig selv er genfødelse og reinkarnation misvisende ord, og ord som »cyklisk tilskyndelse«, »intelligent, målbevidst gentagelse« og »bevidst ind- og udånding« ville beskrive denne kosmiske proces mere akkurat. Dog er det svært for jer at forstå denne idé, for det forudsætter evnen til at identificere sig selv med den Ene, der ånder således – den planetariske Logos – og derfor må hele dette anliggende forblive relativt dunkelt, indtil indvielse har fundet sted. Esoterisk talt er det mest interessante her, at det er *gruppegenfødelse*, der finder sted hele tiden, og at den enkeltes inkarnation kun er en biting i denne store begivenhed. Dette er stort set blevet ignoreret eller glemt på grund af den intense og selviske interesse for personlig erfaring og levevis, der gør sig gældende i de spekulative detaljer vedrørende det enkelte menneskes tilbagevenden, som er givet i den strøm af såkaldt okkulte bøger, hvoraf de fleste for det meste er unøjagtige i vid udstrækning og helt uden betydning. (EA e.324-325; EA d.294-295).

(5) Enhver sjæl, der har trukket sig tilbage fra legemet, har været på jorden mange gange igen og igen, og mange millioner sjæle lever her i dag, specielt de, der levede i den sene atlantiske tid, og som derfor er blomsten og det bedste produkt af denne dybt emotionelle race. De bringer med sig de prædispositioner og de medfødte tendenser, som deres tidligere historie har udstyret dem med. (EH e.227; EH d.220).

(6) En bestemt inkarnation er ikke en isoleret begivenhed i sjælens liv, men er en del og et aspekt af en række af erfaringer, som har til formål at føre til et klart defineret mål – et mål efter eget valg og en bevidst tilbagetrækning fra materien til ånden og en endelig frigørelse. (EH e.259; EH d.249).

(7) Mennesket må fremkalde sin egen befrielse, og virkningerne kommer efterhånden som det gør sig fri af de 3 verdener og selv bryder genfødslens hjul i stedet for at blive nedbrudt på det. (CF e.126; KI d.145).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(8) Alle inkarnationer på det fysiske plan er ikke lige vigtige, men nogle har større betydning end andre. Set fra egoets synspunkt er nogle inkarnationer helt uvæsentlige, mens andre tæller. (CF e.303; KI d.307).

(9) Når personlighedens liv har været fuldt og rigt, men endnu ikke har nået det stadium, hvor det personlige selv *bevidst* kan samarbejde med egoet, gennemgår personligheden nirvaniske perioder, hvis længde afhænger af interesserne i livet og menneskets evne til at meditere over oplevelserne. Senere, når egoet styrer personlighedens liv, hæves menneskets interesser til højere planer, og sjælens nirvana bliver dets mål. Det mister interessen for devachan. Derfor gennemgår de, der er på vejen (enten prøvevejen eller indvielsesvejen), som regel ikke devachanperioden. Direkte inkarnation bliver reglen på livets hjul. Denne gang fremkaldes den af det personlige selvs bevidste samarbejde med det guddommelige selv eller ego. (CF e.737-738; KI d.687-688).

(10) Ved slutningen af evolutionen, når menneskeenheden er på udviklingsvejen og bevidst styrer sin skæbne og afvikler karma, er intervallerne mellem to inkarnationer korte eller lange, alt efter hvad mennesket vælger i forbindelse med det arbejde, der skal udføres, og dets beslutning med hensyn til at opnå befrielse for form. (CF e.791-792; KI d.734).

(11) Hvis devaen, eller solenglen, endnu føler sig tiltrukket af manifestation, begærer objektiv eksistens og altså frivilligt identificerer sig med stof, er resultatet fysisk reinkarnation. (CF e.1013; KI d.925).

(12) Nogle egoer gennemgår deres inkarnationer og pralayaperioder meget hurtigt, andre bruger umådelige tidsrum, og derfor kan man ikke engang give et »gennemsnit« for egoers tilsynekomst på fx astralplanet. (CF e.1036; KI d.947-948).

(13) Når det 4. riges menneskeenheder er ude af inkarnation, passerer de gennem det astrale til det mentale plan, og stiger senere ned i inkarnation fra mentalplanet. (CF e.1136; KI d.1037).

(14) De faktorer, der styrer en discipels tilsynekomst i inkarnation, er følgende:

For det første *hans begær efter at afvikle karma så hurtigt som muligt* og dermed blive til rådighed for tjenestearbejdet. Egoet indprenter disciplen dette begær under inkarnationen, og imødegår på den måde eventuelle modvirkende begær efter

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

salighed i devachan eller endog arbejde på astralplanet. Derfor er hele disciplens mål efter døden at komme af med sine finere legemer og få nogle nye. Der er intet begær efter en hvileperiode. … Derfor forlader mennesket kun det fysiske plan i meget kort tid, og drives hurtigt tilbage i et fysisk legeme af sit ego.

For det andet *realiseringen af et bestemt stykke tjenestearbejde* under mesterens opsyn. Det indebærer nogle tilpasninger og somme tider en midlertidig standsning af disciplens karma. …

For det tredje *vil en discipel af og til vende tilbage til inkarnation for at passe ind i et større væsens planer*. Når en budbringer fra den store loge skal bruge et redskab til at udtrykke sig gennem, og på grund af stoffets finhed ikke kan bruge sit eget fysiske legeme, vil han bruge en discipels legeme. Vi har et eksempel på dette i tilfældet med Kristus, der overtog den indviede Jesus' legeme ved dåben. …

For det fjerde kan en discipel have fået en skæv udvikling og være meget langt fremme på visse områder, men mangle det, der kaldes fuld intensivering af et bestemt princip. Han kan derfor beslutte (med fuld tilslutning fra sit ego og sin mester) at *tage en række inkarnationer hurtigt efter hinanden* med henblik på at bringe en bestemt egenskab, eller en række egenskaber, op på et højere vibrationsniveau og på den måde færdiggøre afrundingen af sin manifestationssfære. Det forklarer de specielle, men kraftfulde, mennesker man somme tider møder. De er så ensidige og tilsyneladende disharmoniske, og hele deres opmærksomhed er i den grad rettet mod en bestemt udviklingslinje, at de andre linjer næsten slet ikke findes. Og alligevel synes deres indflydelse at være stor og ude af mål med *det, de overfladisk set kan præstere*. En erkendelse af disse faktorer vil afholde den fornuftige studerende fra at fælde forhastede domme og drage forhastede konklusioner om sine medmennesker.

Af og til ser man en variation af denne grund til hurtig og direkte inkarnation, når en indviet (der omtrent er færdig med sin cyklus) inkarnerer for næsten udelukkende at udtrykke ét fuldtudviklet princip. Det gør han til glæde for en bestemt gruppe, der – selvom den er optaget af arbejde for menneskeheden – delvis svigter sin målsætning, fordi den mangler en bestemt egenskab eller kraftstrøm. Når det bliver åbenbart på den indre side, stiller en fremskreden discipel denne specielle

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

energi til rådighed for Hierarkiet og bliver sendt ud for at *afbalancere* gruppen, og ofte i en række liv der følger hurtigt efter hinanden.

Disse er nogle få af de årsager, som styrer den periodiske manifestation af dem, der i de hierarkiske optegnelser er grupperet under betegnelsen »de integrerede ildpunkter«. De er kendetegnet ved den energi, som strømmer gennem dem, deres arbejdes magnetiske kvalitet, deres stærke gruppevirkninger og deres realisering af Planen på det fysiske plan. (CF e.1149-1151; KI d.1048-1050).

(15) I loven om genfødelse ligger hemmeligheden bag den nuværende krise skjult. Grupper af egoer kommer sammen for at afvikle en bestemt karma, der er knyttet til svundne tider. (WM e.114; HM d.130).

(16) Menneskers forskellighed er utallig, men i ethvert liv findes en fremherskende tendens, som alle energierne i hans natur retter sig imod. … Imidlertid kommer den dag, hvor sjælen bliver klar over nødvendigheden af at beherske situationen og gøre sin egen autoritet gældende. (WM e.202; HM d.215).

(17) Alle sjæle inkarnerer og reinkarnerer ifølge loven om genfødelse. Følgelig udgør hver inkarnation ikke blot en rekapitulation af livserfaring, men en genoptagelse af gamle forpligtelser, en retablering af gamle relationer, en mulighed for at betale gammel skyld, en chance til genopbygning og fremskridt, en opvågnen af dybtliggende kvaliteter, genkendelse af gamle venner og fjender, løsning på oprørende uretfærdigheder, og forklaring på det, der betinger mennesket og gør ham til det, han er. Sådan er den lov, der nu kræver almindelig anerkendelse. (EP1 e.300; EP1 d.317-318).

(18) Den nye psykologi må uundgåeligt bygge på den forudsætning, at dette ene liv ikke er et menneskes eneste mulighed for at opnå integration og sluttelig fuldkommengørelse. Den store lov om genfødsel skal accepteres, og den vil da i sig selv udgøre en stor befriende kraft i enhver krise eller over for ethvert psykologisk problem. Erkendelsen af yderligere muligheder og af den forlængede tid både hjælper og skaber ro i mange menneskers sind. (EP2 e.431; EP2 d.414).

(19) Praktisk taget al undervisning, der gives om genfødsel eller reinkarnation, betoner den materielle, objektive side, skønt der altid har været en mere eller mindre flygtig henvisning til

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

det, der åndeligt og mentalt kan vindes eller opnås i livets skole på denne planet fra inkarnation til inkarnation. Man har kun i ringe grad lagt mærke til den tiltagende forståelse og udviklingen eller væksten i det sande menneskes indre bevidsthed; det, der i hver inkarnation vindes ved større beherskelse af kontaktmekanismen, som resulterer i øget sensitivitet over for omgivelserne (der er de eneste værdier, som selvet beskæftiger sig med), fremhæves sjældent, om overhovedet. (EP2 e.432-433; EP2 d.415).

(20) Hele reinkarnationstemaet er lidet forstået i dag. Den moderne fremstilling af dette tema og den store vægt, man har lagt på små og ubetydelige detaljer, har fordrejet og bortforklaret temaets vide spillerum og overset processens sande betydning; de brede, generelle linjer i inkarnationsprocessen er stort set blevet overset. Mens man har diskuteret, i hvor lang tid mennesket er ude af inkarnation og har overvejet tåbelige oplysninger af ikke bevist og ubevislig karakter og barnagtigt har forsøgt at rekonstruere tidligere liv hos teosofisk interesserede mennesker (ingen af dem baseret på sandhed), har man tabt temaets virkelige sandhed og skønhed af syne. (EA e.316-317; EA d.288).

138
Rum

Energi betragtes nu som alt, hvad der ER; manifestation er en manifestation af et hav af energier, hvoraf nogle har taget form, mens andre udgør det medium, hvori disse former lever, røres og har deres eksistens, og atter andre animerer både formerne og deres omgivende substantielle medier. Man må også huske, at former eksisterer inden i former. … Du – når du sidder i dit rum – er en form inden i en form; rummet selv er en form inden i et hus, og huset (en anden form) er formentlig et af mange lignende huse placeret sammen som en helhed, hvorved de danner en endnu større form. Alligevel er alle disse forskellige former dannet af én håndgribelig substans, som – når den koordineres og sættes sammen efter et bestemt mønster eller en vedtaget idé i en tænkers bevidsthed – skaber en materiel form. Denne håndgribelige substans er sammensat af levende energier, der vibrerer i en indbyrdes relation, men dog har deres egen

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

karakter og deres eget kvalificerede liv.

Det kan være nyttigt at pege på, at hele universet er æterisk og vitalt af natur og af et omfang, der langt overgår, hvad selv tidens største intelligenser kan fatte, for det overstiger alle astronomiske talstørrelser – hvis et sådant udsagn ellers siger jer noget. Dets omfang kan ikke måles selv i lysår; dette kosmisk-æteriske rum er området for utallige energier og er basis for alle astrologiske beregninger; det er skuepladsen for alle historiske tidsepoker – kosmiske, systemiske og planetariske – og er forbundet med konstellationerne, med solenes verden, med de fjerneste stjerner og med de talløse universer, såvel som med vort eget solsystem, de mange planeter og den planet, hvorpå og i hvilken vi selv lever og røres og har vor eksistens, og tillige med de mindste former for liv, der kendes af videnskaben, og som måske falder ind under den meningsløse betegnelse »et atom«. Alt eksisterer i rummet – rummet er æterisk af natur og (således konstateres det i den okkulte videnskab) rummet er et væsen. Menneskets storhed ligger i, at han er sig rummet bevidst og kan forestille sig dette rum som et område for levende guddommelig aktivitet, fuldt af aktive intelligente former, der alle er placeret i det ukendte væsens æteriske legeme, alle forbundet med hinanden gennem den kraft, der ikke alene holder dem i live, men også opretholder deres indbyrdes position samtidig med, at enhver af disse forskellige former besidder sit eget selvstændige liv, sin egen enestående karakter eller integrale kolorit og sin egen specielle og særegne bevidsthedsform.

Dette æteriske legeme – stort og ukendt som det er, med hensyn til dets omfang – er ikke desto mindre begrænset i sin natur og (relativt set) statisk af kapacitet; det bevarer en bestemt form, en form, som vi absolut intet kender til, men som er denne ukendte entitets æteriske form. Denne form har den esoteriske videnskab givet navnet RUM; det er det fikserede område, hvori enhver form fra et univers til et atom finder sin plads.

Vi taler undertiden om et ekspanderende univers; hvad vi i virkeligheden mener er en ekspanderende bevidsthed … (TEL e.177-179; TEL d.164-165).

Se også: (DNA2 e.396).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

139
Sanat Kumara

(1) I spidsen for verdens anliggender og som den, der styrer enhver enhed og leder al evolution, står kongen, Verdens Herre, Sanat Kumara. … I samarbejde med ham optræder som hans rådgivere tre personligheder kaldt Pratyeka Buddhaerne eller Aktivitetens Buddhaer. Disse fire er legemliggørelsen af aktiv, intelligent og kærlig vilje. … Tilbagetrukne og esoteriske står der yderligere tre kumaraer omkring Verdens Herre. Tilsammen udgør de den planetariske manifestations syvtal. (IHS e.38-39; IMS d.52-53).

(2) *Verdens Herre*, Den ene Indvier, han, som i bibelen kaldes »Den gamle af Dage« og i de hinduistiske hellige skrifter »Den første Kumara«, han er Sanat Kumara, som fra sin trone i Shamballa i Gobi ørkenen præsiderer over mestrenes loge og står for styret i alle tre afdelinger. I nogle hellige skrifter er han blevet kaldt »Det store Offer«, da han har valgt at overvåge menneskers og devaers evolution, indtil alle er blevet »frelst« i okkult henseende. Det er ham, som bestemmer »forfremmelserne« i de forskellige afdelinger, og som afgør, hvem der skal overtage de ledige embeder; ham er det, som fire gange om året holder konference med alle chohanerne og mestrene og bevilger det, som skal gøres for at fremme evolutionens mål. (IHS e.106; IMS d.118-119).

(3) Ved alle indvielserne er Verdens Herre til stede, men ved de to første indtager han en stilling, som ligner den, som den Tavse Vogter indtager, når Sanat Kumara lader aflægge eden ved den tredje, fjerde og femte indvielse. Hans kraft vælder frem, og stjernen, der lyser op foran den indviede, er tegnet på hans godkendelse, men den indviede ser ham ikke ansigt til ansigt førend ved den tredje indvielse. (IHS e.107; IMS d.119-120).

(4) Sanat Kumara og hans 3 elever, havde opnået den højest mulige indvielse i den foregående cyklus, men de manglede (set fra deres eget synspunkt) endnu et trin og tilbød derfor den planetariske logos på deres stråle at fungere som »brændpunkter« for hans kraft, så han kunne fremskynde sine planer og realisere sine hensigter på Jorden inden for manifestationscyklen. … De er *overskygget* af Planetlogos, der som indvier arbej-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

der direkte med mennesket gennem Sanat Kumara, og med de 3 naturriger gennem de 3 aktivitetsbuddhaer – idet Sanat Kumara altså er beskæftiget med egoet på mentalplanet og hans 3 elever med de 3 andre typer bevidsthed, som mennesket er summen af. Ved indvielse (efter 2. indvielse) bliver Sanat Kumara Planetlogos' direkte talerør og hjælper. (CF e.751-752; KI d.700-701).

(5) Sanat Kumara og hans elever er i fysisk form, men har ikke taget et fast fysisk legeme. De arbejder på de vitale, æteriske planer og har et æterlegeme. … Derfor *er Sanat Kumara den planetariske logos, og alligevel er han det ikke*. (CF e.753; KI d.701-702).

(6) Det er blevet sagt, at der kom 104 kumaraer fra Venus til Jorden, men egentlig er antallet 105 når den samlende enhed, Verdens Herre, tælles med. De 3 aktivitetsbuddhaer er stadig hos ham. (CF e.387; KI d.380).

Se også: SHAMBALLA og (DNA2 e.286-287).

140
Sandhed

(1) Erkender I, at sandheden må praktiseres i det daglige liv, før en ny sandhed uden risiko kan meddeles? (WM e.201; HM d.214).

(2) Alle rigtige ideer er midlertidige af natur og til sidst skal ses som delvis rigtige og give plads for den større sandhed. Det, som er en kendsgerning i dag, ses senere som en del af en større kendsgerning. Et menneske kan have forstået nogle af den tidløse visdoms mindre principper så klart og kan være så overbevist om deres rigtighed, at han glemmer den større helhed og opbygger en tankeform omkring den delvise sandhed, han har set, og som kan vise sig at være en begrænsning, som holder ham fangen og hindrer ham i at gøre fremskridt. Han er så sikker på, at han besidder sandheden, at han ikke kan se sandheden hos nogen anden. Han kan være så overbevist om realiteten af sit eget legemliggjorte begreb om, hvad der er sandhed, at han glemmer sin egen hjernes begrænsninger, at sandheden er kommet til ham via hans egen sjæl, og at den derfor er farvet af hans egen stråle og altså er formet af hans personlige separatistiske tænkeevne. Han lever kun for denne

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

lille sandhed; han kan ikke se nogen anden; han påtvinger andre mennesker sin tankeform; han bliver en besat fanatiker og mentalt uafbalanceret, selv om han i verdens øjne betragtes som normal. (WM e.490; HM d.501).

(3) Enhver fastholdt sandhed tillader mange fortolkninger, og disse udfolder sig med tiltagende klarhed, efterhånden som han tager den ene indvielse efter den anden og bevidst udvikler sin modtagelighed. (TEL e.100; TEL d.97).

(4) Det kan ikke siges, at nogen sandhed er endelig. Sandheden udvikles og vokser for at kunne møde menneskets øgede krav om lys. (POH e.139).

(5) Kun det, som I ved for jer selv og erfarer *bevidst* i jer selv, har betydning og udgør sandheden for jer. Det, som bliver fortalt af andre, *endog af mig*, tjener intet vitalt formål undtagen at forøge og bekræfte en allerede kendt sandhed eller at skabe illusioner eller ansvarlighed, indtil det enten forkastes eller erfares af jer i jeres egen bevidsthed. Forstår I, hvad jeg mener? (DNA1 e.91).

(6) Nye sandheder (og hermed mener jeg sandheder, som er nye for de mest fremskredne tænkere, og som kun svagt fornemmes af den mest fremskredne esoteriker) skimtes ude i det menneskelige sinds horisont. Jorden forberedes til såningen af denne sæd, og scenen er sat, så nye aktører kan træde frem i det store drama om den fortsatte åbenbaring af guddommen.

Mennesket har en god forståelse af visse store begreber. Visse store håb er ved at tage form og vil blive model for menneskets tilværelse. Visse store spekulationer vil blive eksperimentelle teorier og senere beviste kendsgerninger. … Der foregår en stor fornyelse og bevægelse. Menneskenes verden syder som respons på indstrømningen af åndelig energi. Denne energi er blevet fremkaldt af menneskehedens eget ubevidste og uhørlige råb. Menneskeheden er – for første gang i sin historie – blevet åndeligt invokativ. (RI e.77-78).

141
Sannyasin

(1) I min discipelgruppe er der visse mennesker, som i særlig grad er kaldet til at leve en sannyasins liv, livet der kendetegner den, som – når han har opfyldt sine forpligtelser mht.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

studium, som familieoverhoved, familiemenneske og som forretningsmand – nu bliver kaldet til den livsholdning og den orientering hen imod andre formål og mål, som vi teknisk kalder mål for en sannyasin eller for disciplen, der lærer og belærer. I gammel tid forlod et sådant menneske sit hjem og sin forretning og drog ud i verden, fulgte lysskæret, søgte mesteren og altid belæring, hvor han kom. I dag i vor vestlige civilisation og under den gryende indflydelse af den nye tidsalder, forbliver kaldet det samme, men disciplen går ikke ud eller forlader alle sine familiære forpligtelser og ignorerer sin ydre brugbarhed. Han bliver, hvor han er, og fortsætter med den ydre og fysiske opfyldelse af pligt, men i det indre finder en stor forandring og en klar definitiv nyorientering sted. Hans holdning til livet og forholdene ændres fundamentalt. Hele hans indre livstendens bliver en *planlagt tilbagetrækning*. … Denne proces afviger noget fra den, der kaldes adskillelse eller »ubundethed«, hvis motiverede aktivitet primært anvendes på den astrale-emotionelle natur, på begærlivet uanset hvad disse bindinger eller begær end måtte være. Tilbagetrækning er en mental aktivitet; den er en holdning i sindet, som først og fremmest påvirker hele personlighedens livsholdning. Det involverer ikke blot den ubundne begærnatur som ikke bindes af det, som er velkendt, ønsket og tilegnet gennem lang tids vaner, men den involverer også en fuldkommen omstilling af hele det lavere trefoldige menneske og en tilpasning til sjælenes verden.

Det er her, at rette vaner og holdninger i livet til forretningsverdenen og familierelationer spiller deres rolle og sætter en sannyasin i stand til at »fortsætte på den opadgående vej med hjertet ubundet og frit«, mens han handler ret gennem rette vaner og ønsker, over for alle. Det er et stort livsproblem: At stå frit uanset omgivelserne; at arbejde i den subjektive verden og dog være aktiv i den ydre verden; at nå til sand ubundethed og dog yde alle det, som tilkommer dem. (DNA1 e.313-314).

(2) Den ægte sannyasin er den, som (befriet fra de mere aktive opgaver, som det yngre menneske begynder sit livs virke med) kan anvende den opnåede erfaring, den møjsommeligt erhvervede kundskab og den visdom, som er høstet i aktiv tjeneste for Hierarkiet og menneskeheden. Han kan nu leve for andres skyld og i vort arbejde finde belønning, interesse og kompensation for alle fortidens kampe. (DNA1 e.136-137).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(3) Livsperioden foran dig er en *sannyasins*, som – efter at have nydt livets oplevelser – nu er viet til det åndelige livs værdier og til at belære andre om dem. Tænk dybt over dette. (DNA1 e.204).

(4) Form dit liv efter mønstret for en sannyasin og hold ikke fast i nogen bindinger på det fysiske plan, for hvis du gør det, vil de skuffe dig, og smerten ved at holde dem vil hindre dine fødder, idet de snubler på Vejen. Gå frit min broder, og støt dig ikke til nogen og lad ingen støtte sig til dig i bindingens lænker. (DNA1 e.253).

(5) En sannyasin må arbejde hen imod en tiltagende frigørelse fra bånd af enhver art dog (og heri ligger en subtil forskel) ikke frigørelse fra omgivende betingelser og ansvar. Det, der fordres, er en indre holdning af fuldkommen overgivelse til din sjæls vilje, som er Guds vilje for enkeltindivider. (DNA1 e.391).

(6) Vær forbundet med sjæle, min broder, men ikke bundet af personligheder. … Personlighedsforhold udmatter og afkræfter. (DNA1 e.455).

(7) Vær lykkelig, som en sannyasin er lykkelig, han, som (gennem indre afstand fra det lille selv og forbindelse med det større selv i alle) har forladt alt, hvad der kunne hindre og hæmme hans tjeneste. Fremover tilhører du ikke dig selv eller nogen jordisk ven eller krav. Du tilhører menneskehedens tjenere og os. (DNA1 e.464).

(8) Vær en sannyasin – fri, alene med Gud, din sjæl og mig. Arbejd da og elsk. (DNA2 e.755).

142
Seksualitetsproblemet

(1) Jeg vil her skrive nogle ord om emnet seksualitet i disciplens liv. Der hersker megen forvirring i aspiranters tanker om dette spørgsmål, og påbud om cølibat er ved at antage form som en religiøs doktrin. Velmenende men ulogiske mennesker har ofte belært os om, at såfremt et menneske er discipel, kan han ikke indgå ægteskab, og at der i åndelig henseende ikke nås noget virkeligt, medmindre et menneske lever i cølibat. Denne teori har sine rødder i to forhold:

For det første har der altid i Østen været en fejlagtig hold-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ning over for kvinder. For det andet har der i Vesten fra Kristi tid hersket en tendens til den opfattelse, at et åndeligt liv skulle leves som munke eller nonner. Disse to holdninger indebærer to fejlagtige ideer, og megen misforståelse og meget ondt skyldes dem. Manden er ikke bedre end kvinden, kvinden ej heller end manden. …

Den tro, at det at være discipel nødvendiggør et liv i cølibat og i fuldstændig afholdenhed fra alle naturlige funktioner, er hverken rigtig eller ønskelig. Dette kan bekræftes ved at erkende to ting:

Det første er, at såfremt guddommelighed virkelig er en realitet og et udtryk for almagt og allestedsnærværelse såvel som for alvidenhed, og såfremt mennesket essentielt er guddommeligt, så findes der ingen mulig tilstand, hvor guddommelighed ikke er det højeste. Der findes ingen sfære for menneskelig aktivitet, hvor mennesket ikke kan handle guddommeligt, og hvor alle funktioner ikke kan illumineres af lyset fra ren fornuft og guddommelig intelligens. …

For det andet, et liv, der normalt ikke er kompletteret, før alle dets naturs funktioner er anvendt – animale, menneskelige og guddommelige – (og mennesket er alle tre i ét legeme), bliver frustreret, hæmmet og unormalt. At alle i vore dage ikke kan gifte sig er sandt, men den kendsgerning afviser ikke den større kendsgerning, at Gud skabte mennesket til at indgå ægteskab. … At påtvunget cølibat er tegn på dyb åndelighed og er en nødvendig del af al esoterisk og åndelig skoling er ligeledes forkert, unormalt og uønskeligt. Der findes intet bedre skolingssted for en discipel og en indviet end familielivet med dets tvungne relationer, dets mulighed for korrektion og tilpasning, dets krav om offer og tjeneste og dets muligheder for, at enhver del af et menneskes natur kan komme fuldt til udtryk. Der findes ingen større tjeneste at udføre for menneskeheden end at frembringe legemer til inkarnerende sjæle, og at give disse sjæle omsorg og opdragende faciliteter inden for et hjems rammer. …

Disciplen og aspiranten på Vejen, og den indviede på den »oplyste vej« har således intet bedre grundlag for skoling end den ægteskabelige forbindelse, rigtigt anvendt og rigtigt forstået. … Det er selvfølgelig rigtigt, at et menneske undertiden kan inkarneres til et bestemt liv, hvor han stilles over for cølibatproblemet og tvinges til at afstå fra alle fysiske forbindelser og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

leve i strengt cølibat for at vise sig selv, at han kan beherske den animale og instinktive side af sin natur. Men denne tilstand skyldes ofte udskejelse og tøjlesløshed i et tidligere liv, der nødvendiggør strikte metoder og unormale tilstande for at udligne og råde bod på fortidige fejl og give den lavere natur tid til at tilpasse sig. Men igen, det er ikke tegn på åndelig udvikling, snarere det modsatte. Glem ikke, at her taler jeg om det specielle tilfælde af selvpålagt cølibat og ikke om den bestående verdensomspændende tilstand, hvor mænd og kvinder af økonomiske og andre årsager tvinges til at leve uden at kunne udtrykke sig naturligt og fuldgyldigt.

Seksualproblemet må i sidste instans løses i hjemmet og under normale betingelser, og det er de fremskredne mennesker i verden og disciple af alle grader, som på denne måde må løse det. (EP1 e.304-307; EP1 d.321-324).

(2) Mange indviede har nået deres mål, medens de på behørig måde og fornuftig vis deltog i det ægteskabelige liv. En indviet kultiverer en særlig holdning i sindet, hvori der ligger en erkendelse af, at alle manifestationsformer er guddommelige, og at det fysiske plan i lige så høj grad er en guddommelig udtryksform som nogen af de højere plan. Han erkender, at guddommens laveste manifestation må være under denne iboende guddoms bevidste kontrol, og at handlinger af enhver art burde styres af bestræbelsen på at fuldføre enhver opgave og opfylde enhver forpligtelse, at kontrollere enhver gerning og handling og udnytte det fysiske legeme således, at gruppen kan drage nytte heraf samt få hjælp til sit åndelige fremskridt. …

Indviede og mestre gifter sig i mange tilfælde og opfylder ganske normalt deres pligter som ægtemænd og hustruer og familieoverhoveder, men alt er styret og reguleret af hensigt og mål, og ingen rives med af lidenskab eller begær. Hos det fuldendte menneske på det fysiske plan er alle centrene under fuldstændig kontrol, og deres energi anvendes lovmæssigt. (IHS e.204-205; IMS d.210-211).

(3) Ud af de mange seksuelle erfaringer, der nu bliver gjort, vil den kommende generation nå til et ligevægtspunkt, og som en følge deraf vil de tynge vægtskålene i den ønskede og tilstræbte retning. Herom hersker der ingen tvivl; det er kun et spørgsmål om tid, og den kan astrologisk fastsættes. Gennem juridisk kyndige mennesker vil det seksuelle forhold engang ved den rette lovgivning blive en sand og guddommelig funk-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tion, som man vil værne om ved den rette undervisning af de unge og de uvidende, og ved den rette handlemåde hos ungdommen og den højt intelligente, opvoksende generation – vore dages børn og spædbørn.

Det, som har fået menneskeheden til at behandle dette vigtige problem på den i dag så kaotiske og uintelligente måde, er de tillærte forkerte seksuelle vaner, den udbredte prostitution (i forbindelse med mænd såvel som kvinder), den voksende homoseksualitet (*ikke* i dens sjældne fysiologiske former og medfødte anlæg, men homoseksualiteten som følge af en pervers mentalitet og en usund forestillingsevne, som i dag ligger bag så mange af dens udtryk), den snæversynede kristne arv, som er et »skyldkompleks«, hvad det seksuelle angår, samt en arv, der består i sygdomsbefængte fysiske legemer, der er seksuelt over- eller understimulerede. Løsningen findes ikke i religiøse erklæringer, baseret på forældet teori, eller i fysiologiske forbud eller legaliserede udsvævelser; heller ikke vil den komme gennem en lovgivning, der er inspireret af forskellige åndsretninger i noget som helst samfund eller nogen som helst nation. Løsningen vil komme som et resultat af den forenede virksomhed i den åndeligt tænkende bevidsthed, den kritiske holdning, den intellektuelle opfattelse og den stadige trang til evolution. Intet vil kunne forhindre, at løsningen kommer, og at den ønskede holdning opstår og at de forhold, hvorunder det seksuelle kan finde sit rette udtryk, vil finde deres form. (EA e.235-236; EA d.216-217).

(4) I har også fået at vide at sakralcenterets energi (det center, der er mest impliceret og aktivt ved den første indvielse) skal omdannes og hæves op til strubecenteret, hvorved den omformer den fysisk skabende akt til den skabelsesproces, der frembringer det gode, det smukke og det sande. Jeres grundlæggende videns ABC er: omdannelse af seksualiteten. Menneskene har gjort mange fejltagelser vedrørende denne transmutationsproces, og de har nærmet sig emnet fra to vinkler:

1. De har forsøgt at udrydde det naturlige begær og gjort, hvad de kunne for at lægge vægt på tvungent cølibat. På den måde har de ofte forvrænget naturen og underkastet det »naturlige menneske« regler og bestemmelser, som ikke var guddommeligt tilskyndet.
2. Som en anden yderlighed har de forsøgt at tilfredsstille det

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

normale seksuelle begær ved promiskuitet, usædelighed og perversioner, hvorved de skader sig selv og lægger grunden til ubehageligheder i mange fremtidige inkarnationer.

… Når der er en rigtig forståelse af den rolle, det seksuelle liv bør spille i den daglige tilværelse samtidig med, at tanken koncentreres om strubecenteret, så bliver dette center automatisk magnetisk og tiltrækker kræfterne fra sakralcentret op gennem rygsøjlen til »stedet for skabende opbygning«. Derved reguleres det normale seksualliv uden at blive hæmmet, og det får sin retmæssige plads som en af de normale evner eller lyster, mennesket er udstyret med. Det bringes under kontrol af mangel på direkte interesse, og det underordnes landets lov med hensyn til sit forhold til dets modpol – enten negativ og feminin eller maskulin og positiv. Aspiranten vil hovedsagelig betragte seksualitet som metoden til at skabe legemer til reinkarnerende sjæle. Således vil, ved eksemplets magt, den nuværende uorden og det udbredte misbrug af seksualitetsprincippet vige for et ordnet liv og en rigtig anvendelse af denne vigtige legemlige funktion. (RI e.669-670).

143
Sensitivitet

(1) Jeg har tidligere påpeget, at de grundlæggende kvaliteter, som vi ser efter, er sensitivitet, upersonlighed, psykiske evner og mental polarisering. … Hvad betyder sensitivitet helt eksakt? Det betyder ikke primært, at I er det, I kalder en »sensitiv sjæl« – en talemåde, der sædvanligvis betyder, at I er sårbare, selvcentrerede og altid i forsvarsposition. Jeg hentyder derimod til den evne, hvormed I er i stand til at udvide jeres bevidsthed, således at I bliver bevidst om stadigt større kontaktområder. Jeg hentyder til evnen til at være levende, vågen, hurtig til at opfatte relationer, hurtig til at reagere på et behov, mentalt, emotionelt og fysisk, opmærksom over for livet og hurtig til at udvikle evnen til at observere samtidig på alle tre plan i de tre verdener. … Den sensitivitet, som jeg gerne ser udviklet, er opmærksomhed over for sjælskontakt, lydhørhed over for »lærerens stemme«, årvågenhed over for indtryk af nye ideer, samt over for intuitionens fintmærkende modtagelighed. Disse er altid den

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

sande discipels kendetegn. Det er åndelig sensitivitet som må kultiveres. (DNA1 e.47).

(2) Denne vækst i sensitivitet er vanskelig at forstå. Medlemmerne af en mesters gruppe og hans ashram må i tiltagende grad blive sensitive – sensitive over for mesteren og hans forpligtede arbejdere. I kan ikke gøres sensitive eller blive gjort sensitive ved en eller anden proces eller tilrettelagt skoling. Mænd og kvinder *er* sensitive, de ved det blot ikke, fordi de er så optagede af ydre forhold, af formlivet og af objektive ting. Lad mig sige det på denne måde: det, som du siger til dig selv og til andre – gennem dit talte ord eller dit liv – lyder så højt, at det ikke er let at være det, som du er, og at blive erkendt som et åndeligt væsen. Mesteren vejledes af det, som han kender til dig i dine stille øjeblikke med aspiration, af det, som du igennem årenes løb har bevist som din faste livstendens og af den måde, som du reagerer på i øjeblikke med kriser eller spænding. Det er en mesters opgave at stimulere disciplen til altid at være således, som mesteren kender ham fra højdepunkterne i hans liv. … Mange er nået til det punkt, hvor de kan blive sensitive, hvis personlighedens højlydte påstande dæmpes, og hvis det tillades sjælens lys at skinne igennem. Da kan mesteren kendes og kontaktes. Når I kan komme fri af jer selv og jeres personlige reaktioner, jeres egne fortolkninger og jeres personlige krav, da vil I selv opdage, hvordan og på hvilken måde mesteren søger at påvirke jer og den gruppe, som I måtte være tilknyttet. I vil blive sensitive over for denne impression. (DNA1 e.710-711).

144
Shamballa

(1) Shamballa, hvor de (Sanat Kumara og hans elever) bor, findes i fysisk stof ligesom kumaraerne, men det er stof fra det fysiske plans højere æteriske underplaner, og først når mennesket har udviklet æterisk syn, vil mysteriet hinsides Himalayabjergene blive åbenbaret. (CF e.753; KI d.701-702).

(2) Selv om det siges, at Shamballa eksisterer i fysisk materie og optager en bestemt plads i rummet, så er denne fysiske materie æterisk, og Verdens Herre og hans nærmeste medarbejdere af de højere grader har legemer af æterisk materie.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

For ca. sytten millioner år siden (Hierarkiets ankomst og Shamballas grundlæggelse skete for ca. atten og en halv million år siden), blev det besluttet, at en organisation og et hovedkvarter for mysterierne skulle oprettes på det tætte fysiske plan, og at en gruppe af adepter og chohaner skulle fungere i tætte fysiske legemer og således møde den hurtigt opvågnende menneskeheds behov. (WM e.378; HM d.392).

(3) Den første forpost for Shamballa-broderskabet var det oprindelige Ibez-tempel, som lå midt i Sydamerika, og en af dets grene fandtes i en meget senere periode i de gamle Maya-kulturer. … En anden gren etableredes senere i Asien, og for denne gren er Himalayas og Sydindiens adepter repræsentanter, skønt arbejdet er væsentligt forandret. I fremtiden vil der gøres opdagelser, som afslører, at denne gamle form for hierarkisk arbejde virkelig eksisterede. Gamle optegnelser og monumenter vil blive opdaget, nogle på jordens overflade og mange i underjordiske tilholdssteder. Efterhånden som Centralasiens mysterier bliver tilgængelige i det område, som strækker sig fra Kaldæa og Babylon gennem Turkestan til Manchuriet indbefattet Gobi-ørkenen, er det planlagt, at meget af den tidlige historie om dem, der arbejdede i Ibez, skal åbenbares. (WM e.379; HM d.392).

(4) Den mest tydelige og magtfulde stråle i verden i dag er den *første stråle for vilje eller magt*. … Det er den kraft, der strømmer ind i verden fra det vigtigste verdenscenter *Shamballa*. Kendskabet til Shamballa er ikke stort. … Kun to gange før i menneskehedens historie har denne Shamballa-energi gjort sin indflydelse gældende og sin tilstedeværelse mærkbar gennem de vældige forandringer, der fandt sted:

1. Da den første store menneskelige krise fandt sted i tiden for individualiseringen af mennesket i det gamle Lemurien.
2. Ved den tid, hvor den store strid fandt sted mellem »lysets herrer og materialismens herrer« i det gamle Atlantis.

Denne lidet kendte guddommelige energi strømmer nu ud fra det hellige center. Den har i sig den energi, som ligger bag den nuværende verdenskrise. Den er Guds *vilje* til at skabe visse radikale og øjeblikkelige forandringer i menneskehedens bevidsthed, som fuldstændigt vil ændre menneskets indstilling til livet og dets forståelse af de åndelige, esoteriske og subjektive

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

livskvaliteter. Det er denne kraft, som (i forbindelse med anden stråles kræfter) vil tilvejebringe den vældige krise – nær forestående i menneskehedens bevidsthed – som vi kalder den anden krise, menneskehedens *indvielse* i tidsaldrenes mysterium og i det, der har været skjult fra begyndelsen. (DN e.12-13; NS d.20-21).

(5) Jeg vil også minde jer om, at brugen af første stråles energi uundgåeligt betyder ødelæggelse i de første stadier, men fusion og sammensmeltning i de senere og sidste stadier. Hvis I ser på verdens nationer i dag fra denne synsvinkel, vil I se denne Shamballa-viljesenergi komme kraftigt til udtryk gennem visse store, fremtrædende personligheders virksomhed. Shamballas herre udsender i denne kritiske time denne dynamiske energi af kærlighed til livsaspektet og ud fra sin forståelse af Planen såvel som af kærlighed til menneskeheden. Den er formødelæggende og bringer død over de materielle former og organisationer, der hindrer det guddommelige livs frie udtryk, for de modsætter sig den nye kultur og forhindrer den kommende civilisations frø i at udfolde sig.

Fra denne energiudfoldelse trækker en tankeløs menneskehed sig tilbage i frygt og bryder sig ikke om den. Når mennesker er fulde af personligt had og egenvilje, prøver de ofte at vende denne energi til deres egne selviske mål. Hvis mennesker (selv de bedste af dem) ikke var så uudviklede og så overfladiske i deres vurderinger og visioner, ville de være i stand til at trænge bag det, der sker i verdens vigtigste lande, og se det gradvise gennembrud af nye og bedre forhold samt se bortgangen af de elskede men langsomt hensmuldrende former. Shamballa-energien er imidlertid så ny og så fremmedartet, at det er svært for mennesker at se den, som det den er – et udtryk for Guds vilje i en ny og magtfuld livsmanifestaion.

… Hierarkiets problem for tiden er at skabe en klog og hensigtsmæssig sammenblanding af Shamballas og Hierarkiets energier for derved at begrænse ødelæggelsen og bringe den konstruktive ånd i forgrunden og sætte den anden stråles opbyggende og rehabiliterende kræfter i gang. Shamballa-energien forbereder vejen for Hierarkiets energi. Sådan har det været fra tidernes morgen, men Hierarkiets cykler har i den senere tid (relativt »senere«) ikke svaret til Shamballas, som er sjældne og kommer med lange mellemrum. I tidens løb vil Shamballakraftens indvirkning blive hyppigere, fordi menneskene vil

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

udvikle styrke til at udholde og modstå den. Hidtil har det været for farlig en energi at anvende for menneskeheden, og resultaterne har været ødelæggende, undtagen i den første store krise i lemurisk tid. Dens virke har derfor næsten helt og holdent været begrænset til Hierarkiet, hvis medlemmer er udrustet til at håndtere den og assimilere den korrekt og tillige bruge den til menneskehedens gavn. Nu vover man eksperimentet med at lade mennesket modtage den og dens indvirkning uden Hierarkiets mellemkomst. Det kan vise sig at være et for tidligt og fejlslagent forsøg, men sagen er endnu ikke afgjort, og Shamballas herre med assistenter samt hjælperne fra det årvågne Hierarki er ikke skuffede over de første resultater. Menneskeheden reagerer uventet godt. Det har foreløbig været en succes, men resultaterne er endnu ikke klart synlige for selv intelligente mennesker, fordi de nægter at se andet end det ødelæggende aspekt og de formers forsvinden, som alle deres følelser og ønsker og mentale forestillinger hidtil har været knyttet til. De er endnu ude af stand til at se de uigendrivelige beviser på konstruktiv aktivitet og sand skabende virksomhed. Menneskehedens tempel i den nye tidsalder er nu hurtigt ved at rejse sig, men dets omrids kan ikke ses, fordi menneskene udelukkende er optaget af deres egne individuelle eller nationale selviske synspunkter og af deres personlige eller nationale instinkter og impulser.

For det meste kan reaktionen på Shamballa-aktivitet karakteriseres som frygt og terror og som sensitivitet og ulykkelig udviklet reaktion på hadets og separatismens kræfter. Kun nogle få her og der fatter virkelig fremtidsvisionen og forstår, hvad der foregår og ser den virkelige skønhed i den plan, der er ved at tage form. Det er med disse få, at Hierarkiets medlemmer kan arbejde, fordi de er (selv hvor forståelsen mangler) fri for ond vilje eller had mod andre. Kærlighed er en stor forener og fortolker. (DN e.17-20; NS d.24-27).

(6) Menneskeheden er et resultat af alle undermenneskelige udtryksformer og erfaringer og de overmenneskelige væseners aktivitet. Disse sidstnævnte væsener er et produkt af tidligere evolutionssystemer og er i sig selv summen af det store guddommelige offer, som fokuserer sig i vort planetariske liv. De har passeret gennem alle tidligere eksistensfaser og har fuldendt deres bevidsthedsaspekt gennem menneskelige erfaringer. De har transcenderet alt, hvad et menneske kan vide, og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

alle bevidsthedstilstande, som mennesket er eller siden vil blive bekendt med, og de udtrykker nu den fase af guddommelighed, som mennesket intet kan vide om. De LEVER. De er selve energien, og tilsammen udgør de det »strålende center, som ligger langt forude«. (Shamballa). (RI e.78-79).

Se også: (DNA2 e.404, 519-520).

145
Sind
(Manas)

(1) Manas er blevet defineret som tankesindet eller den evne til at drage logiske slutninger og optræde rationelt, der adskiller mennesket fra dyrene. Og alligevel er det meget mere end det, for det ligger til grund for hele manifestationen. En amøbes form og det mindste atoms eller den mindste celles skelneevne drives af en eller anden form for tankesind. … Sindets ild er dybest set *elektricitet*, især i sine højere funktioner. (CF e.310; KI d.313).

(2) Kærlighed er den store forener, den oprindelige tiltrækkende impuls, kosmisk og mikrokosmisk, men tænkeevnen er den vigtigste skabende faktor, der benytter kosmos' energier. Kærlighed tiltrækker, men tænkeevnen både tiltrækker, frastøder og koordinerer, så dens magt er ufattelig. … Menneskeheden går ind i en æra, hvor menneskene vil virke som tænkere, hvor intelligens vil være stærkere end begær, og hvor tankekræfter vil blive anvendt til appel og til ledelse af verden på samme måde, som man nu anvender fysiske og emotionelle midler. (WM e.125; HM d.141).

(3) Sindet skaber eller formulerer de tankeformer (eller legemliggjorte energier), som på det mentale plan udtrykker disciplens forståelse af Planen og hans evne til at formidle den legemliggjorte mentale energi til det æteriske legeme – uhindret af den emotionelle natur eller af en bølge af lavere begær. (DNA1 e.698-699).

(4) Det udviklede menneske, som har en integreret personlighed, bringer gradvist det æteriske legeme under den mentale energis kontrol og hans virke på det fysiske plan aktiveres da ikke så meget gennem instinkt eller begær som gennem den

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

mentale energi, der er viet til og udtrykker menneskets planlægning. (DNA1 e.699).

Se også: TANKEFORMER.

146
Sindsro

Sindsro og fred er ikke identiske. Fred må altid være midlertidig, den refererer til følelsernes verden og til tilstande, der er påvirkelige af uro og forstyrrelse. Det er nødvendigt for fremskridt og en uundgåelig hændelse, at hvert skridt fremad markeres af forstyrrelser, af krisepunkter og kaos, der senere (når de håndteres med succes) efterfølges af perioder med fred. Men denne fred er ikke sindsro, og en chela tillades først at »dvæle i« mesterens aura, når *sindsro er trådt i stedet for fred.* Sindsro er en dyb ro, der er helt uden emotionelle forstyrrelser, og som kendetegner disciplen, der er fokuseret i et »sind, der holdes vedvarende i lyset«. Hans ydre liv kan være (fra et verdsligt synspunkt) i en tilstand af stadige og særdeles stærke forandringer. Alt, hvad han sætter pris på og holder af i de tre verdener, kan synke i grus omkring ham. Men på trods af alt dette står han fast, afbalanceret i sjælsbevidstheden, og dybderne af hans liv forbliver uforstyrrede. Dette er ikke ufølsomhed eller en tvungen selvsuggestion eller en evne til at vende bevidstheden udad, således at individuelle begivenheder og hændelser ignoreres. *Det er følelsernes intensitet og styrke, som er transmuteret til en fokuseret forståelse.* Når dette er opnået, har chelaen retten til at leve inden for mesterens aura. Der er nu intet i ham, som vil kræve, at mesteren vender sin opmærksomhed fra vigtige opgaver til den mindre vigtige opgave med at hjælpe en discipel. (DNA1 e.750).

147
Sjæle: Fortabte

Hvis et menneske liv efter liv vedbliver med denne handlemåde, hvis det negligerer sin åndelige udvikling og koncentrerer sig om med tankens hjælp at manipulere stoffet til egen fordel,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

og hvis det bliver ved med det i lang tid på trods af påmindelser fra det indre selv og advarsler fra dem, der iagttager processen, kan det ødelægge sig selv endeligt for resten af denne manvantara eller cyklus. … Det kan fuldstændig ødelægge det fysiske permanente atom og dermed afbryde sin forbindelse med det højere selv i evigheder. Det er det H.P.B. hentyder til, når hun taler om »fortabte sjæle«, og her må vi fremhæve realiteten af denne sørgelige ulykke … (CF e.127; KI d.146).

148
Sjælen

(1) »På vort tilværelsesplan er stoffet vehikel for sjælens manifestation, og på et højere plan er sjælen vehikel for åndens manifestation, og disse tre er en treenighed, hvis syntese er livet, der gennemtrænger dem alle.« Ved at benytte stof udfolder sjælen sig og når sit højdepunkt som menneskets sjæl. (WM e.13-14; HM d.29).

(2) Sjælen er endnu et ukendt begreb. Den finder ingen virkelig plads i de akademiske og videnskabelige forskeres teorier. Dens eksistens er ubevist og betragtes af selv de mere fordomsfrie akademikere som en mulig hypotese, som savner bevis. Den accepteres ikke som en kendsgerning i menneskehedens bevidsthed. Kun to grupper af mennesker accepterer sjælen som et faktum; den ene er de lettroende, uudviklede og naive personer, som, idet de er opdraget i en af verdensreligionerne og har tilbøjelighed for det religiøse, uden diskussion accepterer religionens postulater – såsom sjælen, Gud og udødelighed. Den anden er den lille men stadig voksende gruppe af gudskendere og kendere af virkeligheden, som af egen erfaring véd, at sjælen er en kendsgerning, men som er ude af stand til på tilfredsstillende måde at bevise dens eksistens over for det menneske, som kun accepterer det, som den konkrete tænkning kan fatte, analysere, kritisere og efterprøve. (WM e.17; HM d.32-33).

(3) Sjælen er den *kvalitet* som enhver form manifesterer. Den er det subtile noget, som adskiller det ene grundstof fra det andet, det ene mineral fra det andet. Det er formens uhåndgribelige, essentielle natur, der i planteriget bestemmer, om det er en rose eller et blomkålshoved, en elm eller brønd-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

karse, der skal blive til; det er en energitype, der adskiller de forskellige arter i dyreriget og gør det ene menneske forskelligt fra det andet i udseende, natur og karakter. (WM e.33-34; HM d.49).

(4) Sjælen er hverken ånd eller stof, men er relationen mellem dem. Sjælen er formidleren i denne dualitet; den er det midterste princip, forbindelsesledet mellem Gud og hans form. Sjæl er derfor et andet navn for Kristus-princippet, såvel i naturen som i mennesket. … Sjælen er det formbyggende aspekt og er den tiltrækkende faktor i enhver form … som driver alle Guds skabninger fremad på evolutionens vej gennem det ene rige efter det andet mod et endeligt mål og en strålende fuldbyrdelse. (WM e.35; HM d.50).

(5) Kvaliteter, vibrationer, farver og særlige kendetegn i alle naturens riger er sjælskvaliteter. Kvaliteterne er fremkommet ved samspillet mellem modsætningernes par, ånd og stof, og ved deres indvirkning på hinanden. (WM e.36; HM d.51).

(6) Menneskehedens sjæl er ikke kun en entitet, der sammenkæder ånd og stof og formidler mellem monade og personlighed, men menneskehedens sjæl har også en enestående funktion at udføre ved at være mellemled mellem de tre højere naturriger og de tre lavere. (WM e.47; HM d.62).

(7) Jeg, søger at forsikre mine medpilgrimme om, at sansernes forgængelige ting kun er ubetydelige og uden værdi i sammenligning med belønningerne her og i det liv, som venter det menneske, der søger at sammensmelte sin daglige bevidsthed med sin egen sjæls. Han træder da ind i sjælenes fællesskab og står ikke alene. De ensomme perioder er resultatet af forkert orientering og en holden fast ved det, som skjuler visionen, og som fylder hænderne i den grad, at de ikke kan gribe det, der er blevet kaldt »juvelen i lotusblomsten«. (WM e.90; HM d.106).

(8) Sjælens lys er som et vældigt søgelys, hvis stråler kan drejes i mange retninger og fokuseres på mange niveauer. (GLA e.144; BLV d.132-133).

(9) Sjælens ydre klædebon (fysisk, vitalt og psykisk) er en del af Guds ydre klædebon.

Menneskets selvbevidste sjæl er i forbindelse med alle tings sjæl. Den er en integreret del af den universelle sjæl og kan som følge deraf blive vidende om guddommens bevidste hensigt, kan intelligent samarbejde med Guds vilje og således arbejde med evolutionens plan.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

I en fjern fremtid vil denne ånd sætte mennesket i forbindelse med det gudsaspekt, som er transcendent, og således vil enhver gudesøn til sidst finde vej til det tilbagetrukne og fjerne centrum, hvor Gud dvæler hinsides solsystemets grænser. (EP1 e.58-59; EP1 d.85-86).

(10) Ad disse forskellige veje vil der blive samlet bevis for sjælen. Der ligger et frugtbart virkefelt i mængden af vidneudsagn og bevismateriale. I en skoling af højere mennesketyper til at anvende sjælskraften og sjælsevnerne og i en trænet kontrol af mekanismen vil det bevismateriale, der derved frembringes, være af så høj en kvalitet og vil blive præsenteret så videnskabeligt, at det vil blive betragtet som lige så betydningsfuldt og berettiget som ethvert af de synspunkter, der fremsættes af vore førende videnskabsmænd inden for deres forskellige forskningsområder i dag. Studiet af sjælen vil inden længe være en lige så legitim og respekteret forskning som ethvert andet videnskabeligt problem, som fx udforskningen af atomets natur. Inden længe vil udforskningen af sjælen og dens styrende love lægge beslag på vore bedste tænkeres opmærksomhed. Det vil til sidst lykkes den nyere psykologi at bevise sjælens eksistens, og samtidig vil menneskehedens udvikling af den intuitive og instinktive reaktion på den sjælsimpuls, der udgår fra den usynlige side af livet, til stadighed og med held bevise eksistensen af en åndelig entitet i mennesket – en entitet, der er alvidende, udødelig, guddommelig og skabende. (EP1 e.104-105; EP1 d.133).

(11) Menneskene er udtryk for sjælens to aspekter – dyresjælen og den guddommelige sjæl – og disse to, forenet og sammensmeltet i mennesket, udgør den menneskelige sjæl. Det er denne kendsgerning, der er årsag til menneskets specielle problemer, og det er disse to faktorer, der inddrager mennesket i den lange kamp, der resulterer i frigørelse af den guddommelige sjæl gennem sublimeringen af dyresjælen. I disse ord ligger der megen næring for tanken. (EP1 e.248; EP1 d.268).

(12) På planet for sjælens eksistens er der ingen adskillelse, ikke noget, der hedder »min sjæl og din sjæl«. Det er kun i de tre verdener for illusion og maya, at vi tænker på sjæle og legemer. (EP2 e.116; EP2 d.120).

(13) Denne glæde og ophøjede ro er ikke en astral tilstand, men en sjælens reaktion. Disse kvaliteter opnås ikke som resultat af en disciplinering af følelsesnaturen, men de viser sig som

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

en naturlig, automatisk reaktion fra sjælen. Dette er belønningen for en endelig opnået samklang. Disse to sjælskvaliteter – ophøjet ro og glæde – er tegn på, at sjælen, egoet, den Ene, som står alene, styrer eller behersker personligheden, omstændighederne og alle livsbetingelserne i de tre verdener. (EP2 e.200; EP2 d.201).

(14) Disciplen véd eller er ved at erkende, at han ikke er dette eller hint, men selve livet. Han er ikke det fysiske legeme eller den emotionelle natur; han er, dybest set (sagt i en meget okkult vending) ikke sindet eller det, hvormed han véd. Han lærer, at også det skal trancenderes og afløses af intelligent kærlighed (først reelt muligt når sindet er blevet udviklet), og han begynder at realisere sig som sjæl. Siden kommer det forfærdelige »øjeblik i tid«, hvor han, værende i rum, opdager, at han ikke er sjælen. Hvad er han da? Et punkt af guddommelig dynamisk vilje, fokuseret i sjælen, og ved at opnå værens bevidsthed gennem anvendelse af form. Han er vilje, hersker over tid og organisator i tid og rum. (RI e.107).

(15) Kraften, som håndteres af dem, der søger at leve som sjæle og i kontakt med sjælen og de åndelige realiteters verden, står ikke i forhold til deres opfattelse af kraft og nytte. I besidder, når I bestræber jer på at håndtere åndelig kraft, konstruktivt og uselviskt, langt mere kraft, end I er klar over.

(16) I skal lære altid at tænke på hinanden som sjæle og ikke som begrænsede menneskelige væsener. (DNA1 e.12).

(17) Lev derfor altid hævet *over* dit fysiske legeme, ignorer, hvad du føler, og søg så vidt muligt at være bevidst om, at din vågne bevidsthed er forbundet og sammensmeltet med sjælen. Selv om du ikke *føler* den, så må du *vide*, at den er der. (DNA1 e.429).

(18) Kun for så vidt en person kommer under sjælspåvirkning, derefter sjælskontrol og endelig opnår identifikation med sjælen, kun i den grad bevæger han sig mod centret for fusion. Efterhånden som din kærlighed til menneskeheden tiltager, og din interesse for dig selv mindskes, vil du bevæge dig mod det center for lys og kærlighed, hvor mestrene står i åndelig væren. (DNA1 e.682).

Se også: EGOET og (DNA2 e.67, 289).

149

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Smerte
(Lidelse)

(1) Smerte er den opadgående kamp gennem stof, som fører et menneske til logos' fødder; smerte er at følge den største modstands retning og derved nå bjergets top; smerte er at knuse formen og nå den indre ild; smerte er isolationens kulde, som fører til den centrale sols varme; smerte er at brænde i smelteovnen for til slut at erkende køligheden fra livets vand; smerte er at rejse til et fjernt land, der resulterer i velkomsten i faderens hjem; smerte er illusionen om at være forskudt af faderen, hvilket driver den fortabte søn lige til faderens hjerte; smerte er den fuldstændige fortabelses kors, som forvandles til den evige gavmildheds rigdomme; smerte er den pisk, som driver den kæmpende bygmester til at bringe templets bygning til absolut fuldkommenhed.

Anvendelse af smerte har mange aspekter, og de fører den menneskelige sjæl fra mørke til lys, fra slaveri til frigørelse, fra angst til fred. Denne fred, dette lys og denne frigørelse som en ordnet harmoni i kosmos er alle menneskers arv. (WM e.533; HM d.543), (DNA1 e.677).

(2) Denne bevidsthed, som er uløseligt forbundet med en erkendelse af modsætningernes par, har tilknytning til hele problemet om smerte og lidelse, således som vi i dag forstår det. Dyret lider, men lider udelukkende fysisk og følelsesmæssigt. Mennesket lider, men lider fysisk, følelsesmæssigt og også mentalt, og den mentale lidelse skyldes udviklingen i ham af visse aspekter af den lavere tænkeevne – forudanelse, erindring, imagination, evnen til at visualisere, samvittighedsnag og den iboende tilskyndelse til at række ud efter guddommelighed, hvilket medfører en følelse af tab og fiasko. Selve Guds lidelser (som verdens skrifter så ofte på gådefuld måde henviser til) adskiller sig fra sansning og er mentale og intuitive. (EP1 e.250; EP1 d.270).

(3) På indvielsesvejen neutraliseres smerten stort set, ikke fordi den indviede søger at undgå smerte, men fordi formens sensitivitet over for uønskede kontakter forsvinder, og med den forsvinder også smerten; smerte er formens vogter og substansens beskytter; den advarer mod fare; den indicerer visse bestemte stadier i den evolutionære proces; den er relateret til det

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

princip, hvorigennem sjælen identificerer sig med substans. Når denne identifikation ophører, mister smerte og sygdom og også død grebet om disciplen; sjælen er ikke længere underordnet disse krav, og mennesket står fri, fordi sygdom og død er kvaliteter, der hører formen til og derfor er underlagt formlivets omskiftelser. (EH e.502; EH d.466).

(4) Smerte har altid været det rensende middel som Skæbnens Herrer har brugt til at fremkalde befrielse. (EXH e.116; HF d.121).

Se også: (DNA2 e.650).

150
Spiritualisme

Spiritualisme var religionen i det gamle Atlantis …

Det er gennem en korrekt udvikling af spiritualisme ad psykologiske baner og gennem fjernelse af den vægt, der nu lægges på fænomener (som er dens fremherskende træk og betoning i dag), at dødens sande natur og livet efter dette vil blive afsløret. … Den syvende stråles funktion er, som I véd, at forbinde liv og form, men når vægten lægges på formaspektet, opstår der en forkert procedure, og den sorte magikers virksomhed kan begynde, og hans mål kommer uretmæssigt til at spille ind. Det er det, som er sket i den spiritualistiske bevægelse; dens forskere er optaget af livets formside og dens tilhængere med at tilfredsstille deres følelsesmæssige ønsker (igen i forbindelse med formsiden), således at bevægelsens virkelige betydning er i fare for at gå tabt.

Spiritualisme i sit laveste materielle aspekt er et lavtliggende udtryk for den syvende stråle og er – for masserne – så afgjort den mindste modstands vej og derfor uden større åndelig betydning for deres udvikling. De store folkemasser er i dag atlantiske i deres bevidsthed og er kun langsomt ved at bryde igennem til det ariske synspunkt. Dette må ændres og tankeaktiviteten hurtigt øges, ellers vil sand spiritualisme ikke kunne komme til udtryk, og der kan – gennem den nuværende spiritualistiske bevægelse – slippes kræfter og væsener løs i verden af den mest uønskede slags. Negativiteten hos flertallet af dem, der er interesseret i spiritualisme, og al negativitet hos størsteparten af medierne åbner døren på vid gab for noget, som helt afgjort

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

er en fare. Heldigvis er der en tendens inden for de spiritualistiske kredse til at undgå denne åbenlyse fare, og betydningen, der nu lægges på fænomener, overføres til de sande værdiers verden og den rette forståelse. Emnet er for stort til, at jeg kan behandle det her undtagen bruge det som illustration på det, jeg søger at gøre jer forståeligt, men et vink kan jeg give jer. Hvis selskaber og organisationer, der er forbundet med den spiritualistiske bevægelse, og grupper fra den psykiske forskning ville søge efter og finde de naturligt sensitive mennesker (og ikke trancemedierne) og dem, der er naturligt clairvoyante og clairaudiente og ville studere deres redegørelser, deres ord, deres reaktioner og deres arbejdsmetoder, ville de opdage meget om nogle af menneskets naturlige og normale evner – kræfter, som har ligget i dvale gennem den periode, hvor udviklingen af de mentale evner har været målet, og som mennesket har tilfælles med to store grupper af væsener – medlemmerne af Hierarkiet og dyreriget. Tænk over dette. Hvis disse selskaber derfor ville koncentrere sig om *intelligente og mentale psykiske begavelser* og udelukke alle trancetilstande, ville det ikke vare længe, før forklaringen på problemet ville komme. Trancetilstande er ikke ønskelige, de skiller mediet fra hans sjæl og henviser ham helt og holdet til den sfære, hvor negative, ukontrollerede og materielle kræfter råder. Denne udvikling vil imidlertid, hvis det er muligt, blive forhindret af materialismens kræfter, for i det øjeblik, der er en positiv, intelligent forståelse af verden på den anden side af sløret, findes der ingen frygt for døden, og da vil hovedfaktoren i deres magt over og greb om menneskeheden forsvinde. (DN e.43-45; NS d.47-49).

151
Strålerne

(1) *De syv stråler*: Det siges, at der eksisterer syv store stråler i kosmos. I vort solsystem er kun én af disse syv store stråler i virksomhed. De syv underopdelinger udgør de »syv stråler«, og idet de styres af vor Sol-Logos, danner de grundlaget for talløse variationer i hans system af verdener. Disse syv stråler kan beskrives som de syv kanaler, hvorigennem alt levende i hans solsystem strømmer, de syv fremher-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

skende egenskaber eller livsmodifikationer, idet disse stråler ikke blot gælder for menneskeheden, men ligeledes for de syv naturriger. I virkeligheden er der intet i hele solsystemet, hvilket evolutionstrin det end måtte befinde sig på, som ikke hører ind under en af de syv stråler og altid har gjort det. (EP1 e.163; EP1 d.188).

(2) En stråle er blot en betegnelse for en bestemt kraft eller energitype med vægten lagt på den kvalitet, som denne kraft fremviser og ikke på det formaspekt, den skaber. (EP1 e.316; EP1 d.331).

(3) Det er måske gavnligt her at nævne strålerne og derved genopfriske begynderens hukommelse:

Aspektstråler:
1. Strålen for magt, vilje og hensigt
2. Strålen for kærlighed-visdom
3. Strålen for aktiv skabende intelligens

Attributstråler:
4. Strålen for harmoni gennem konflikt
5. Strålen for konkret videnskab eller viden
6. Strålen for idealisme og hengivenhed
7. Strålen for orden og ceremoniel magi

(RI e.558).

(4) Ethvert menneske er grundlæggende et udtryk for fem strålekræfter:

1. Sjælens stråle,
2. Personlighedens stråle,
3. Strålen, der styrer det mentale legeme,
4. Strålen, der styrer den astrale udrustning,
5. Strålen for den fysiske natur

(EH e.52; EH d.59).

(5) Endelig er den senere tjenestes vej i meget høj grad afhængig af den stråle, hvorpå indvielse er taget. (IHS e.182; IMS d.190).

(6) Den understråle, hvorpå et menneske befinder sig – den underordnede stråle, som varierer fra inkarnation til inkarnation – farver stort set hans nuværende liv. Den er hans sekundære

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

farvetone. Glem ikke, at monadens primære stråle fortsætter gennem æoner. Den forandrer sig ikke. Den er en af de tre primære stråler, som til sidst integrerer menneskesønnerne til en enhed. Egoets stråle varierer fra runde til runde og i mere fremskredne sjæle fra race til race og udgør en af vor nuværende evolutions fem stråler. Den er den fremherskende stråle, som menneskets kausallegeme vibrerer med. Den kan svare til monadens stråle, eller den kan være en af komplementærfarverne til hovedstrålen. Personlighedens stråle varierer fra liv til liv, indtil hele skalaen af monadestrålens syv understråler er gennemgået.

… For fremskredne gennemsnitsmennesker, der kæmper for at nærme sig idealet, vil den samme egoiske stråle skabe gensidig forståelse, og et venskab bliver følgen. … Men når man (foruden samme egoiske stråle) har den samme personlighedsstråle, så ser I det, som er så sjældent: et perfekt venskab, et lykkeligt ægteskab, et ubrydeligt bånd mellem to. Dette er virkeligt sjældent. (WM e.111-112; HM d.127-128).

(7) Hvert eneste menneske på en af de syv kvalificerende stråler, og hans tilsynekomst i en fænomenal form er farvet af hans grundstråles kvalitet. Tilsynekomsten er hovedsageligt kvalificeret af strålen for det særlige livsvæsen, fra hvis udstråling han er udgået, men den vil også i mindre grad inkludere de seks andre stråletyper. (EP1 e.21; EP1 d.50).

(8) Ethvert menneske befinder sig på en af de syv stråler. Hans personlighed findes på én af dem i hver inkarnation, men strålen varierer i overensstemmelse med egoets eller sjælens stråle. …

En stråle giver gennem sin energi særlige fysiske tilstande og bestemmer kvaliteten af den astral-emotionelle natur; den farver det mentale legeme; den regulerer fordelingen af energi, idet strålerne kendetegnes ved varierende vibrationsgrad, og styrer et specielt center i legemet (forskelligt for hver stråle), hvorigennem fordelingen sker. Enhver af strålerne virker primært gennem ét center og gennem de resterende seks i særlig rækkefølge. Strålen prædisponerer et menneske til en vis styrke og svaghed og sætter hans begrænsninger såvel som udstyrer ham med evner. Den styrer den måde, som er karakteristisk for hans relation til andre mennesketyper, og er ansvarlig for, hvorledes han som form reagerer over for andre former. Den betinger hans farve og kvalitet, hans generelle holdning på

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

personlighedens tre plan, og den former hans fysiske fremtoning. Visse mentale holdninger er lette for én stråletype og vanskelige for en anden, og heraf kommer, at personligheden i udvikling veksler fra stråle til stråle, fra liv til liv, indtil alle kvaliteter er udviklet og kommet til udtryk. Visse sjæle befinder sig inden for bestemte aktivitetsområder på grund af deres stråle-skæbne, og et specielt virkefelt forbliver relativt det samme gennem mange inkarnationer. … Når et menneske har tilbagelagt to tredjedele af sin evolutionære vej, så vil hans sjæls stråletype begynde at dominere personlighedens stråletype og vil således styre retningen for hans udtryk på jorden … (EP1 e.128-129; EP1 d.155-156).

(9) Jeg spørger af og til mig selv, om I forstår den epokegørende betydning den undervisning har, som jeg har givet om de syv stråler som manifesterende energier. … Den information, jeg nu har givet jer om de syv stråler og de syv stråleherrer muliggør, at meget mere kan opdages. Disse syv store liv kan opfattes og betragtes som de gennemtrængende essenser og de virksomme energier i alt, som er manifesteret og håndgribeligt på det fysiske plan så vel som på alle plan for guddommeligt udtryk. (EH e.583; EH d.540).

(10) Disciple på de forskellige stråler har alle det samme mål, foretager de samme eksperimenter, gennemgår den samme erfaring og når til guddommeligt udtryk på lige fod. Imidlertid vil deres kvaliteter og deres tilnærmelsesmåder, reaktioner og karakteristiske natur være forskellige på grund af deres stråletype. Det er en højst interessant og forholdsvis ukendt fase af vort studium af indvielse. (RI e.338).

(11) Enhver stor stråle omformer, når den kommer i inkarnation, cyklussens tale, forøger det eksisterende ordforråd og bringer menneskeheden ny viden. De mange civilisationer – tidligere og nuværende – er et resultat heraf. (RI e.646).

152
Sundhed og sygdom

(1) Kuren for de af menneskets sygdomme som angriber kredsløbet, nyrerne, blæren og smøringen af leddene, ligger i plantedele, og frem for alt den rigtige tilpasning af følelsesnaturen. (CF e.945; KI d.866).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(2) I tilfælde af imbecilitet og ved det alderdomstegn, vi kalder senilitet, så er den tråd, der er forankret i hjernen, trukket tilbage, medens den, som leder livsimpulsen eller livsdriften, stadigvæk er forankret i hjertet. Der findes liv, men ingen intelligent opfattelse; bevægelse forekommer, men ingen intelligent styring. I de tilfælde af senilitet, hvor et højt udviklet redskab er blevet anvendt gennem livet, kan det synes, som om der findes intelligent virksomhed, men dette er en illusion, som har sin grund i en gammel vane og en gammel rytme, men ikke i en koordineret sammenhængende hensigt. (WM e.497; HM d.508).

(3) Meget få af det faste fysiske legemes problemer opstår i det fysiske legeme. Nogle få opstår direkte i det æteriske legeme, men på dette evolutionstrin opstår de fleste af problemerne i det emotionelle legeme og resten i det mentale. Vi kan generalisere og sige at:

25% af sygdommene opstår i det æteriske legeme.
25% i det mentale legeme.
50% har deres udspring i det emotionelle legeme.
(LOM e.158-159).

(4) Gang på gang stilles spørgsmålet: Hvorfor findes der ofte så megen sygdom, nervøse forstyrrelser og forskellige sygelige tilstande hos jordens gudfrygtige og blandt dem, som klart er orienteret hen imod lyset? Svaret er, at den belastning, det fysiske vehikel udsættes for under kraftoverføringen sædvanligvis er urimelig stor og derfor skaber disse uønskede tilstande. Disse forstærkes ofte af de tåbelige ting, aspiranten foretager sig, når han søger at få kontrol over sit fysiske legeme. Det er imidlertid meget bedre, at de uønskede resultater udvirker sig i det fysiske legeme end i astral- eller mentallegemet. Dette erkendes sjældent, og følgelig betones den forestilling, at sygdom og svagelighed er tegn på fejl, svigtende evne og såkaldt synd hos den enkelte. Naturligvis kan der være tale om alt dette, men hvor det gælder den sande aspirant, der bestræber sig på at disciplinere og få kontrol over sit liv, er der overhovedet ikke tale om de nævnte årsager. De er et uundgåeligt resultat af et sammenstød af kræfter – de fra de vækkede energier, der er ved at løftes, og de fra centret, som de vækkede energier løftes ind i. Dette sammenstød forårsager spænding, fysisk

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ubehag og (som vi har set) mange forskellige pinagtige forstyrrelser. (EP2 e.544-545; EP2 d.516-517).

(5) Generelt kan sygdommene inddeles i fem hovedkategorier, og vi er endnu kun optaget af den sidste kategori. De fem grupper af sygdomme er:

1. Nedarvede sygdomme:

   a. Som er iboende selve planeten og har en bestemt virkning på menneskeheden gennem kontakt med jorden og vandet.
   b. Som blev udviklet af forgangne tider i menneskeheden selv og ført videre fra generation til generation.
   c. Som er karakteristisk for en speciel familie og er arvet af et medlem af denne familie som en del af dets valgte karma. Sjæle kommer ind i visse familier på grund af denne mulighed.

2. Sygdomme, der fremkaldes som følge af tilbøjeligheder hos mennesket selv. Disse tilbøjeligheder styres af hans astrologiske tegn – enten soltegn eller det opstigende tegn. Emnet vil blive behandlet senere.
3. Smitsomme sygdomme (epidemiske eller endemiske), der har gruppeoprindelse, og som inddrager mennesket som en del af hans gruppekarma, men som meget ofte slet ingen forbindelse har med hans personlige karma.
4. Erhvervede sygdomme og ulykker, som er et resultat af ufornuftig handling eller uforstandige vaner i dette liv, og som afgjort betinger menneskets fremtidige karma. I forbindelse med ulykker kan der her gøres opmærksom på et interessant punkt. Ulykker forårsages ofte af noget, der kunne betragtes som »krafteksplosioner«. De fremkaldes af et menneske eller en gruppe mennesker på grund af had, jalousi eller hævnlyst, og disse kvaliteter virker tilbage på eller »vender tilbage« til det individuelle liv som en boomerang.
5. Mystikerens sygdomme, som vi nu beskæftiger os med. Alment set forårsages de gennem den energi, der fra et vækket og aktivt, lavere center overføres til et højere. Dette sker over tre stadier, og hvert af dem medfører deres egne psykologiske problemer:

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

a. Det stadium, hvor det lavere centers energi bliver yderst aktiv, *inden* den løftes opad. Det frembringer overaktivitet i organerne i det fysiske område, der styres af centret, med kongestion, betændelse og sædvanligvis sygdom til følge.
b. Det stadium, hvor »opløftelsens processer« finder sted, som bevirker en intens aktivitet i det højere center og aftagende aktivitet i det lavere. Der opstår en instabil mellemperiode, hvor kræfterne svinger tilbage og frem mellem de to centre, hvilket forklarer mystikerens omskiftelige liv i de tidlige stadier af hans udvikling. Dette er især tilfældet i forbindelse med solar plexus. Energien afvises først af det højere center og reabsorberes i det lavere, blot for atter og atter at løftes, indtil det højere center kan absorbere og omdanne den.
c. Det stadium, hvor energien definitivt løftes op til det højere center. Dette medfører en vanskelig periode med tilpasning og spænding, som igen forårsager fysiske problemer, denne gang i det område, der styres af det højere center. (EP2 e.547-548; EP2 d.518-520).

(6) Når hjertecentret og de højere centre overtager herredømmet, vil sådanne sygdomme som cancer, tuberkulose og de forskellige syfilitiske sygdomme, som beror på sakralcentrets ældgamle aktivitet, gradvis dø ud. (EP2 e.551; EP2 d.522).

(7) I vor tid skyldes mange mystikeres og okkultisters vanskeligheder den kendsgerning, at de bogstaveligt talt »leger med ilden« uden at være klar over det; de opretholder ikke det rette eller angivne udviklingsforløb … de følger øvelser, som de endnu ikke er beredt for, som ikke er blevet ændret, så de passer til Vestens legemstype, og som de følger blindt uden at forstå hverken proces eller resultater. Medmindre de forstår den grundlæggende regel, at »energi følger tanke«, kan det ikke undgås, at der opstår forfærdelige følger. En mystiker, for eksempel, hvis tanker er koncentreret om Kristus, sådan at forstå, at Kristus er et eller andet sted i himlen, men uden for ham selv, og hvis aspiration gør Kristus til målet for hele hans længsel, er ofte et svækket og fysisk sygt menneske. Hvorfor er det tilfældet? Fordi den energi, der søger at komme ind og gennemstrømme hele hans organisme, kun når så langt som til hjertecentret og derfra ustandseligt drives tilbage og ud af det

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

fysiske legeme gennem mystikerens styrede tankekraft. For ham er Kristus andetsteds. Hans tanke ligger uden for ham selv, og følgelig strømmer energien ud af hans legeme. Det er et meget diskuteret problem blandt indviede i dag, om ikke den menneskelige races almene svækkede tilstand i nogen grad skyldes den kendsgerning, at menneskehedens aspiration og tanke konstant har været rettet mod et ydre mål og ikke (som det skulle have været tilfældet) mod centret af liv og kærlighed *inde i* ethvert menneske, og at det har berøvet mennesket megen energi, som han har behov for. Til trods for, at mennesket gennem århundreder er blevet belært om, at Guds rige er inden i ham, har Vestens mennesker ikke accepteret denne påstand eller arbejdet ud fra denne forudsætning, men har søgt efter virkeligheden *udenfor*, og de har rettet opmærksomheden hen imod personligheden hos den Ene, som lærte dem den vigtige sandhed. Han ønskede eller søgte på intet tidspunkt deres hengivenhed. Prisen for denne forvrængning af sandheden har gennemsnitsmystikeren igen og igen måttet betale med et afkræftet legeme og manglende evne til at leve et reelt og dog guddommeligt liv på jorden. (EP2 e.596-598; EP2 d.564-565).

(8) Set ud fra én synsvinkel er sygdom en frigørelsesproces, og en fjende af det, der er statisk og krystalliseret. Drag dog ikke af det jeg siger den konklusion, at sygdom burde hilses velkommen, og at dødsprocessen burde værdsættes. Var det tilfældet, ville man fremelske sygdom og præmiere selvmord. Lykkeligvis for menneskeheden gør selve livet modstand mod sygdom, og formlivets reaktion nærer menneskets dødsfrygt. Med rette har det været således, fordi selvopholdelsesdriften og trangen til at bevare formens integritet er et livsnødvendigt princip i materien, og tilskyndelsen til at videreføre livet i formen er en af de mest grundlæggende drifter, Gud har givet os, og den vil bestå. Men i menneskeslægten må denne til sidst erstattes af en opfattelse og anvendelse af døden som en ordnet frigørelsesproces, der har til hensigt at bevare kraft og udstyre sjælen med et bedre manifestationsinstrument. Menneskeheden som helhed er endnu ikke rede til denne handlefrihed, men verdens disciple og aspiranter skulle nu kunne begynde at erkende disse nye eksistensprincipper. (EH e.14; EH d.25).

(9) Sygdommes natur:

1. Al sygdom er disharmoni og mangel på koordination og kontrol.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

a. Sygdom findes i alle fire naturriger.
b. Sygdom har en rensende virkning.
c. Specielle helbredelsesmetoder er karakteristiske for menneskeheden og har oprindelse i det mentale.

2. Sygdom er en kendsgerning i naturen.

   a. Modstand mod en sygdom stimulerer den.
   b. Sygdom er ikke et resultat af fejlagtig menneskelig tænkning.

3. Sygdom er en frigørelsesproces og en fjende af det, der er statisk.
4. Loven om årsag og virkning styrer sygdom på samme måde, som den styrer alt andet i manifestation.

Vi så også, at helbredelse kan tilvejebringes på tre måder:

1. Gennem de metoder, der anvendes inden for medicinen, kirurgien og beslægtede områder.
2. Gennem anvendelse af psykologi.
3. Gennem sjælsaktivitet.

Jeg har ligeledes fremført, at de tre vigtigste årsager til sygdom er følgende: de der er psykologiske af natur, de der er nedarvede gennem gruppekontakt, og de der er karmiske. (EH e.32; EH d.42-43).

(10) Den esoteriske healer ved en del om de indre kræfter og energier og har en vis forståelse af de grundlæggende årsager til de eksoteriske sygdomme, men hans uvidenhed om menneskets mekanisme er beklagelig, og der er to ting, han ikke har gjort sig klart:

For det første, at sygdom undertiden er udtryk for uønskede subjektive tilstande, der arbejder sig ud i manifestation. Når de kommer op til overfladen af den menneskelige mekanisme og viser sig rent fysisk, kan de erkendes, behandles og elimineres. Det er vigtigt at være klar over, at denne fremkomst og eliminering meget vel kan føre til døden for det pågældende legeme. Men sjælen lever videre. Et enkelt kort liv er for intet at regne i sjælens lange livscyklus, og det må anses for værdifuldt, når en periode med dårligt helbred (selv om den skulle ende med døden) fører til en eliminering af de problemskabende emotio-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

nelle og mentale forhold.

For det andet, at sygdom til tider er knyttet til og er en del af den proces, hvor sjælen trækker sig tilbage fra sin bolig. Dette kalder vi døden, og den kan komme hurtigt og uventet, når sjælen pludselig trækker sig tilbage fra legemet. Eller processen kan strække sig over en lang tidsperiode, hvor sjælen bruger flere måneder eller år til langsomt og gradvist at forlade legemet, medens legemet i denne lange periode dør lidt efter lidt. (EH e.41; EH d.50).

(11) Anvendelsen af badning i det salte havvand har en klar indvirkning på det fysiske legemes helbredstilstand. Det vand, der herved absorberes gennem huden og munden, har en udtalt forebyggende virkning. (EH e.62; EH d.69).

(12) Jo mere fremskreden aspiranten er, desto større er sandsynligheden for, at de sygdomme han lider af vil være umiskendelige og komme markant til udtryk på grund af sjælens stimulerende kraft, idet den i mere eller mindre udtalt grad gør sig gældende. (EH e.66-67; EH d.73-74).

(13) Sammenfattende kan siges: Sygdom, fysiske lidelser af enhver art (naturligvis med undtagelse af dem, der skyldes ulykkestilfælde og til en vis grad planetariske tilstande, der forårsager epidemier af en særlig ondartet karakter, som fx de, der ofte følger i krigens fodspor), samt de mange forskellige former for dårligt helbred, kan spores direkte tilbage til centrenes tilstand, idet de betinger nadiernes aktivitet eller mangel på aktivitet. Disse påvirker igen nervesystemet, og gør det endokrine system til det, det er i det enkelte menneske, mens kredsløbet er ansvarlig for, at denne tilstand når ud til alle dele af legemet. (EH e.198-199; EH d.193).

(14) Den overdrevne opmærksomhed, som menneskene giver sygdom, er forvirrende for sjælen, fordi det giver den forgængelige og konstant forandrende formnatur alt for stor betydning, hvorimod forandringerne i legemet – set fra sjælens synsvinkel – kun har betydning i den udstrækning de bidrager til at berige sjælens erfaring. (EH e.296; EH d.281).

(15) Sygdom er kun en forbigående ufuldkommenhed, og død er ganske enkelt en metode til på ny at fokusere energi forud for en fremadrettet aktivitet, der altid og vedvarende vil føre til bedre tilstande. (EH e.297; EH d.283).

(16) Al sygdom og dårligt helbred er et resultat af, at en eller flere af de syv typer af energi er aktive eller inaktive i deres

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

virkning på det menneskelige legeme. (EH e.304; EH d.289).

(17) En rigtig behandling af et dårligt helbred er en vigtig faktor til nedbrydning af separatisme og følelsen af ensomhed og isolation. Det er af den grund, at virkningerne af et dårligt helbred, hvis de udnyttes rigtigt, fører til et blidere temperament og en øget medfølelse. Det at dele og at føle almindeligt medansvar har hidtil skullet læres på den hårde måde – igen, således er loven. (EH e.545; EH d.506).

(18) Hvorfor rammes fremskredne mennesker, åndelige ledere, samt de, der lever et åndeligt liv, meget ofte af fysiske lidelser? Det er formodentlig, fordi de befinder sig på det stadium, hvor sjælsenergien, når den strømmer gennem det fysiske legeme, møder en modstand fra dette legeme med en ligeså intensiv kraft. Den friktion, der derved opstår, er så heftig, at sygdom umiddelbart bliver resultatet. (EH e.565; EH d.524).

(19) Menneskene har kun ringe begreb om, i hvor høj grad – objektivt set – de forværrer sygdommen ved konstant at tænke på den, og ved den opmærksomhed de giver det syge område. (EH e.570; EH d.528).

(20) Jo mere målbevidst mennesket er om at underkaste sin personlighed sjælens kontrol, jo mere intens bliver konflikten, der som konsekvens giver alvorlige fysiske tilstande. Til denne kategori hører størsteparten af de sygdomme, som disciple og mystikere rammes af, og de har i overvejende grad nervemæssig karakter og ofte påvirkes hjertet eller kredsløbet. (EH e.592; EH d.547-548).

Se også: KIRTLER og DET ÆTERISKE LEGEME (DNA2 e.640), (EH e.595; EH d.550).

153
Symboler

(1) For nogle mennesketyper er dette studium ganske let; for størstedelen er det slet ikke let og antyder derved en mangel, som må afhjælpes gennem brugen af de evner, der endnu slumrer. Det er altid ubehageligt at skulle vække de latente evner, og det kræver indsats og beslutsomhed ikke at lade sig anfægte af personlighedsreaktioner. For mange er det ikke let at se, hvordan det at trænge ind til et symbols betydning kan være et

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

middel til at aktivere den slumrende buddhiske eller intuitive evne. Det er en vanskelig kunst, denne kunst at læse symboler eller »åndelig læsning«, som vor gamle mester, Patanjali, kalder det. Denne evne til at fortolke symboler går altid forud for sand åbenbaring. (GLA e.8-9; BLV d.15).

(2) Jeres evne til at læse en »betydning« i et symbol vil også afhænge af, hvor nuanceret en betydning I tillægger hændelserne i jeres daglige liv og af jeres evne til at meditere rigtigt. … Der findes ikke nogen fastlagt udlægning af noget som helst symbol, og ethvert symbol – hvilket det end må være – vil overføre en speciel betydning til hvert enkelt menneske. Manglende interesse for symboler er som regel tegn på manglende interesse for behørig fortolkning af livsformer og deres betydning. Ligeledes kan en alt for *akademisk* interesse for symboler være tegn på en indviklet og kompliceret tankegang, som elsker mønstre, linier, form og talmæssige forbindelser, men som fuldstændig overser betydningens indhold. Mental balance mellem form og begreb, mellem udtryk og kvalitet, mellem tegn og betydning er afgørende for disciplens og aspirantens vækst. (GLA e.12; BLV d.18-19).

(3) Vi må lære at se symboler alle vegne omkring os for derpå at trænge ind bag symbolet til den idé, som det skulle udtrykke. (GLA e.13; BLV d.19).

(4) Undervisning, som ville være forståelig for en indviet af tredje grad, ville være nytteløs og uforståelig for selv den virkelig integrerede og højt intelligente discipel, i særdeleshed da sådan en undervisning nødvendigvis gives ved at benytte meget abstrakte og komplicerede symboler, der kræver omhyggelig analyse og fortolkning. Denne art højere undervisning gives ikke ved hjælp af ord, hverken talte eller skrevne. (EP2 e.345; EP2 d.334).

(5) I dette aspekt af impression må emnet SYMBOLER nødvendigvis medtages. Alle indtryk må nødvendigvis oversættes og fortolkes i symboler, i ordformer eller i billedlig fremstilling, dette kan aspiranten ikke undgå; og det er i ordformerne (som, unødvendigt at sige det, er symboler af natur), at han er tilbøjelig til at forvilde sig. De er mediet, gennem hvilket den registrerede impression overføres til hjernebevidstheden, dvs. til disciplens fysiske bevidsthed, og de muliggør en brugbar forståelse af abstrakte ideer eller af de aspekter af Planen, som det er hans opgave at forstå og oplyse om. (TEL

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

e.106; TEL d.102).

154
Syn

(1) Synet – denne indre vision, som fremkaldes under indvielsesprocessen, er imidlertid kun erkendelsen af en evne, der altid er til stede skønt ukendt. Et barn har øjne, der er fuldkommen fejlfri og klare fra fødslen, men oplever dog en dag, da den bevidste erkendelse af det sete for første gang registreres; således forholder det sig også med det menneske, der gennemgår en åndelig udvikling. Den indre synsevne har altid eksisteret, og det, som kan ses, er altid til stede, men de fleste kan endnu ikke erkende. Denne »erkendelse«, som den indviede når til, er det første store skridt i indvielsesceremonien, og så længe den ikke er indtruffet, må alle andre stadier vente. (IHS e.114; IMS d.127).

(2) Tro fortaber sig i syn, og usynlige ting bliver set og erkendt. Han kan ikke mere tvivle, men i stedet for er han ved egen indsats blevet den *vidende.* (IHS e.118; IMS d.131).

(3) Sjælens udødelighed og de usynlige verdeners virkelighed er for ham bevist og bekræftet. Hvor denne anskuelse før indvielsen var baseret på korte og flygtige visioner og en stærk indre overbevisning (resultatet af logisk tænkning og en gradvis udvikling af intuitionen), er den nu baseret på evnen til at se og på en erkendelse, der er hævet over enhver tvivl, om hans egen udødelige natur. (IHS e.119; IMS d.131).

(4) Æterisk syn er forholdsvis almindeligt allerede nu, men det er sjældent, man hører noget om det på grund af frygten for kritik. (CF e.453; KI d.438).

(5) Den største fysiske gave er synet, og det er det også på en højere drejning af spiralen i sjælens verden. Når disciplen har opnået *en vis grad af vision og har sjælen »i sigte«, kan han optages i en ashram, hvor han vil blive gjort bekendt med åbenbaringens natur.* Menneskene har tendens til at forveksle vision og åbenbaring, og jeg vil forsøge at afklare jeres tanker noget, hvad det angår. Derfor er den forrige sætning af største betydning. Aspiranter plejer at tro, at det mål, de bevæger sig frem imod, er sjælskontakt, med hierarkisk status som et sekundært mål og tjeneste som et tredje. Det er ikke rigtigt.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Målet foran aspiranten er en ikke-separatistisk bevidsthed, samt en erkendelse af en universel inklusivitet. Det andet mål er evnen til at åbenbare denne virkeligheds natur, enhed. Det tredje mål er evnen til at tage de skridt i de tre verdener, som vil gøre det lettere for menneskeheden at forstå disse grundprincipper. Bemærk, hvordan denne sidste definition af målet uundgåeligt fjerner hele den faktor, der omfatter selv-interesse. Man kan derfor sige, at åbenbaring angår enhed og intet andet. Rent praktisk erkendes denne sandhed først, når disciplen forsøger at gøre to ting: at virkeliggøre den individuelt, og at bringe naturen af den planetariske enhed og af ikke-adskilthed ind i menneskenes sind og liv overalt.

Aspirantens opgave er at *se lyset*. Først når det er blevet et faktum i hans bevidsthed, kan han begynde at forstå den skjulte åbenbaring, som det lys, han har kontaktet og anvendt, kan åbenbare. Endnu en nøglesætning I kan tænke over. (RI e.297-298).

(6) Når synet er opnået og lyset strømmer frem, er åbenbaringen af alt livs enhed en enkel og direkte foreteelse. Disciplen oplever den først som et glimt af vidunderlig forklarende og instinktiv indsigt, der stabiliseres, efterhånden som der gøres fremskridt, og derved bliver til en varig evne til opfattelse og forståelse. Til sidst fremkalder den en motiverende impuls til alle handlinger. (RI e.299).

(7) Syn er det vigtigste, som skal udvikles i denne verdensepoke, i hvilken Logos søger at bringe rigerne under det menneskelige til det punkt, hvor de erhverver *menneskeligt* syn, og menneskeheden til det punkt, hvor *åndeligt* syn udvikles, og hvor hierarkisk indsigt bliver den normale egenskab hos den indviedes syn, samt at bringe medlemmer af Hierarkiet til det punkt, hvor *universel* opfattelse eller perception erhverves. (TEL e.56; TEL d.59).

Se også: LYS og OPLYSNING.

155
Syntese

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(1) Den første af de faktorer, der åbenbarer den guddommelige natur, og det første af Guds store psykologiske aspekter er *tendensen til syntese*. Denne tendens gennemstrømmer hele naturen, al bevidsthed og er selve livet. Guds motiverende drivkraft, hans yderste ønske gælder forening og enhedsskabelse. Det var denne tendens eller kvalitet, som Kristus søgte både at åbenbare og dramatisk at fremstille for menneskeheden. (EP2 e.231; EP2 d.229).

(2) Her bliver syntesen af sjæl og ånd fremholdt for os og syntesen af sjæl og materie ligeledes fremhævet for således at fuldstændiggøre foreningen og den ønskede enhedsskabelse.

Men guddommens syntese og tendens til at forene og sammensmelte, er langt mere inklusiv og universel end noget som helst udtryk i menneskeriget, der, når alt kommer til alt, kun er en lille del af det store hele. Mennesket repræsenterer ikke alle muligheder, ej heller fuldbyrdelsen af Guds tanke. Dette instinkts gennemtrængende kraft til syntese ligger bag alle universer, konstellationer, solsystemer, planeter og naturriger såvel som bag menneskets, individets aktivitetsaspekt og præstation. (EP2 e.232; EP2 d.230).

(3) På den måde er tendensen til syntese et iboende instinkt i hele universet, og mennesket er i dag først ved at vågne op til dens umiddelbarhed og styrke.

Det er denne guddommelige egenskab i mennesket, som gør hans fysiske legeme til en integreret del af den fysiske verden, og som gør ham psykisk omgængelig og villig til at gå i flok (gerne eller nødtvungent) med sit medmenneske. Det er dette princip, der virker eller fungerer gennem den menneskelige bevidsthed, og som har ført til dannelsen af vore kæmpestore, moderne byer – symboler på en kommende højere civilisation, som vi kalder Guds rige, hvori mennesker rent psykisk vil have et overordentlig nært forhold til hinanden. Dette instinkt til at forene ligger bag al mysticisme og alle religioner, for mennesket søger til stadighed nærmere forbindelse med Gud, og intet kan standse hans forening (i bevidstheden) med guddommen. Dette instinkt er grundlaget for hans fornemmelse af udødelighed, og dette er hans garanti for forening med personlighedens modsatte pol – med sjælen. (EP2 e.233-234; EP2 d.231-232).

(4) Vi har lært meget om separatismens store kætteri; det er det, der ophæves, når et menneske tillader »tendensen til syntese« at strømme igennem sig som en guddommelig kraft for

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

således at bestemme hans holdning. Disse guddommelige tendenser har været de grundlæggende, underbevidste tilskyndelser siden evolutionens morgengry. I dag tilpasser menneskeheden sig dem bevidst og fremskynder således det tidspunkt, hvor sandhed, skønhed og godhed vil herske.

Verdensdisciplene, og den nye gruppe af verdenstjenere, såvel som alle intelligente og aktive aspiranter har i dag ansvaret for at anerkende disse tendenser og navnlig tendensen til enhed. Hierarkiets arbejde i vor tid er på forunderlig vis forbundet med dette, og de, ligesom vi alle, må fremelske og nære denne tendens, overalt hvor den findes. Nationers standardisering og ensretning er kun ét aspekt af denne bevægelse hen imod syntese, men et aspekt, der er blevet anvendt forkert og gennemtvunget for tidligt. Alle bevægelser hen imod national og verdensomspændende syntese er gode og rigtige, men de må foretages bevidst og beredvilligt af intelligente mænd og kvinder, og de metoder, der anvendes for at bringe denne fusion i stand, må ikke bryde kærlighedens lov. Tendensen i vor tid hen imod religiøs enhed er også en del af denne spirende skønhed, og selv om former må forsvinde (fordi de er en kilde til adskillelse), må den indre, åndelige syntese udvikles. Disse to fremragende eksempler på denne guddommelige tendens, som efterhånden viser deres tilstedeværelse i menneskets bevidsthed, er nævnt her, fordi de skal anerkendes, og alle vakte sjæle må arbejde med disse mål for øje. I det øjeblik, der er viden og et glimt af forståelse til stede, i det øjeblik begynder menneskets ansvar. (EP2 e.236; EP2 d.233-234).

(5) Syntese bestemmer retningen for alle nutidens evolutionsprocesser. Alt går i dag hen imod større samlede blokke, sammenslutninger, internationale relationer, global planlægning, broderskab, økonomisk fusionering, den frie strøm af råvarer overalt, uafhængighed, sammenslutning af trosretninger, bevægelser der er baseret på velgerninger for menneskeheden som helhed, samt ideologiske begreber, som beskæftiger sig med helheden og kæmper imod splittelse, adskillelse og isolation. (RI e.121).

156
Tale

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(1) Et af de fineste instrumenter for praktisk udvikling, som ejes af både høj og lav, er TALEN. Den, der vogter sine ord, og som kun taler med et altruistisk formål for at overføre kærlighedens energi ved hjælp af talen, er et menneske, der er på vej til hurtigt at mestre de indledende skridt i forberedelse til indvielse. Talen er den mest okkulte udtryksform, der eksisterer; den er midlet til skabelse og instrumentet for kraft. I tilbageholdelsen af ord, i esoterisk forstand, ligger en bevarelse af kraft; i udnyttelsen af ord, som er rigtigt valgt og talt, ligger fordelingen af solsystemets kærlighedskraft – den kraft, som bevarer, styrker og stimulerer. Kun den, som kender noget til disse to aspekter af tale, kan betros at stå foran indvieren og i dennes nærværelse fremsige visse lyde og hemmeligheder, som gives ham under tavshedsløfte.

Disciplen må lære at tie over for det, som er ondt. Han må lære at tie over for lidelserne i verden og ikke spilde tid på ørkesløse klager og sorgfulde tilkendegivelser, men løfte verdens byrde; at arbejde og ikke spilde energi med snak. Dog bør han tale, hvor opmuntring er påkrævet og anvende sproget til konstruktive formål; han bør udtrykke verdens kærlighedskraft, således som den måtte strømme igennem ham og lede den derhen, hvor den bedst vil tjene til at lette et åg eller løfte en byrde, og huske, at efterhånden som menneskeheden går frem i udvikling, vil kærlighedens faktor mellem kønnene og dens udtryk blive overført til et højere plan. Da vil virkeliggørelsen af den sande kærlighed, som forbinder dem, der er ét i tjeneste og i åndelig stræben, vise sig gennem det talte ord og ikke, som nu, gennem udtryk på det fysiske plan. Da vil kærligheden mennesker imellem komme til udtryk gennem talens anvendelse med det formål at skabe på ethvert plan, og den energi, som for størstedelens vedkommende nu kommer til udtryk gennem de lavere centre eller forplantningscentrene, vil blive overført til strubecentret. Dette er endnu kun et fjernt mål, men selv nu er der nogle, som har en vision om dette ideal, og som – gennem forenet tjeneste, kærligt samarbejde og enhed i åndelig stræben, tanke og indsats – søger at give det form og skikkelse endskønt endnu kun mangelfuldt. (IHS e.74-75; IMS d.87-88).

(2) Den discipel, som søger at træde inden for indvielsens portaler, kan ikke gøre dette, førend han har tilegnet sig talens magt og tavshedens magt. … Først når et menneske forstår betydningen af det talte ord, og først når han udnytter de ophø-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

jede steders tavshed til at fremkalde ønskede virkninger på et eller andet plan, kan han få adgang til de riger, hvor enhver lyd og ethvert udtalt ord frembringer kraftige virkninger i materie af en eller anden art … (IHS e.198; IMS d.204-205).

(3) *Den okkulte betydning af tale.* … Jo større fremskridt aspiranten gør på sin vej til mysterierne, desto større forsigtighed må han udvise. Det er nødvendigt af tre grunde:

For det første er han, på grund af sit udviklingstrin, i stand til at sætte sine ord igennem på en måde, der ville forbavse ham, hvis han kunne se på mentalplanet. Han bygger med større præcision end det almindelige menneske, og derfor er hans tankeform opladet med en stærkere kraft og opfylder den funktion, »lyden« eller talen sender den ud med, mere nøjagtigt.

For det andet er alle talte ord og ledsagende tankeformer (medmindre de følger den højere vej og ikke er baseret på personlige impulser) tilbøjelige til at fremkalde en barriere af mentalt stof mellem et menneske og dets mål. Og stoffet eller barrieren må opløses, før der kan gøres yderligere fremskridt. Denne proces er karmisk og uundgåelig.

For det tredje er tale i store træk en fysisk kommunikationsform. På de finere planer, hvor aspiranten befinder sig, og i hans kommunikation med sine udvalgte medarbejdere, kommer den til at spille en stadig mindre rolle. Intuitiv opfattelse og telepatisk samspil vil kendetegne forbindelsen mellem aspiranter og disciple.

Hvis det lykkes et menneske at forstå talens betydning, hvis det lærer, hvordan det skal tale, hvornår det skal tale, hvad det kan vinde ved at tale, og hvad der sker, når det taler, er det godt på vej til at nå sit mål. (CF e.977-978; KI d.894-895).

(4) Enhver god taler udfører et særdeles okkult arbejde. En god foredragsholder (fx) udfører et arbejde, der i mindre målestok svarer til det, Sollogos udførte. Hvad gjorde han? Han tænkte, han byggede, han belivede. En foredragsholder udskiller altså det stof, han vil opbygge sit foredrag omkring og belive. Ud af alt tankestoffet i verden samler han den del, han selv vil prøve at bruge. Derefter kopierer han den 2. logos' arbejde ved at bygge en fornuftig form af det. Han bygger formen, og når han er færdig med det, optræder han til sidst som treenighedens 1. person og sender sin ånd, vitalitet og kraft ind i den, så den bliver en vibrerende, levende manifesta-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tion. (CF e.979; KI d.895-896).

(5) I fysisk manifestation kendes vi på vores tale. Vi kendes på vores tavshed, på det vi siger, og det vi ikke siger. Vi vurderes ud fra kvaliteten af vores samtale. Vi opfatter folk på grundlag af det, de siger, fordi deres ord afslører, hvilken type tankestof de arbejder med og karakteren af den energi eller det liv, de lægger bag ordene. (CF e.980; KI d.896).

(6) En tanke realiseres gennem tale og kommer til syne. Den bringes ud af sin tågede abstraktion og materialiseres på det fysiske plan, idet den (hvis vi blot kunne se det) frembringer noget helt konkret på æteriske planer. …

Tale er en af nøglerne, som åbner dørene for kommunikation mellem mennesker og mere subtile væsener. … Men kun den, som har lært at tie stille, og ved hvornår han skal tale, kan passere dette slør og opnå disse esoteriske kontakter. Som vi får at vide i *Den hemmelige lære*, består magi i at tale til guderne på deres eget sprog. Derfor kan det almindelige menneskes sprog ikke nå dem.

Derfor må de, der prøver at lære det okkulte sprog, de der længes efter at kende nogle ord, som vil nå væsenerne på den anden side, og de der søger at bruge formularer og sætninger, som giver dem magt over bygmestrene, først glemme deres tidligere sprogvaner og afstå fra at tale almindeligt. Da vil det nye sprog blive deres, og de vil få betroet de nye udtryk, ord, mantraer og formularer. (CF e.981; KI d.897).

(7) Formålet med al tale er at iklæde tanken ord og således delagtiggøre andre i vore tanker. Når vi taler, fremkalder vi en tanke og gør den nærværende, og vi bringer det, som findes skjult inde i os, til hørligt udtryk. Tale afslører, og ret tale kan skabe en form med et velgørende formål, ligesom forkert tale kan frembringe en form, som har et ondsindet mål. (WM e.143; HM d.158).

(8) I sidste instans er hovedproblemet for verdens regeringer den víse anvendelse af ideer. Det er her talens magt gør sig gældende på samme måde som det skrevne eller trykte ords magt inden for religion eller undervisning. Inden for det politiske felt beherskes masserne af talerne, og aldrig før så åbenlyst som nu, hvor radioen tages i anvendelse. Uden ophør tudes folks øren fulde af store ideer – teorier om diktatur, kommunisme, nazisme, fascisme, marxisme, nationalisme og demokratiske idealer. Regeringsmetoder præsenteres for folk af denne

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

eller hin gruppe tænkere, men der gives ikke folk tid til overvejelse eller klar tænkning. Racemæssige antipatier spredes, og personlige begunstigelser og illusioner kommer til udtryk og medfører, at de ikke-tænkende bedrages. Det menneske, der har en gylden tunge, og det menneske, der besidder den gave at kunne jonglere med ord, og som med vægt kan give udtryk for folks klagepunkter, jongløren, der manipulerer statistikker, fanatikeren, der kender et sikkert middel mod sociale genvordigheder, og det menneske, som ynder at opildne til racehad, kan altid få tilhængere. Sådanne mennesker kan meget let forstyrre balancen i samfundet og lede en skare af ikke-tænkende tilhængere til en forbigående succes og magt eller til vanære og glemsel. (EP1 e.179-180; EP1 d.203-204).

(9) I må alle se at få den kontrol over jeres tale som ofte har været jeres mål, men som I sjældent har opnået. Husk at den mest magtfulde faktor i denne kontrol over talen er et kærligt hjerte. Ophidset og frygtsom tale, hadefuld sladder, ondskabsfulde insinuationer, mistro, at tilskrive folk og personer forkerte og onde motiver, og alle de divergerende holdninger som har adskilt verdens mange forskellige nationer er udbredt i dag og har bragt verden ud i den nuværende fortvivlede situation. Det er så let at forfalde til den samme vanemæssige tale og tankegang som vi finder omkring os og at opdage at vi selv tager del i angreb og i en hadefuld atmosfære. Vogt jer omhyggeligt og sig intet som kan opflamme til had og mistro i forbindelse med nogen race, nogen person, nogen gruppe eller leder af grupper eller nationer. I må hele tiden være på vagt så I ikke i forsvar for det I personligt eller nationalt værdsætter højt finder jer selv fulde af had og i færd med at bryde kærlighedens lov – den eneste lov der virkelig er i stand til at frelse verden. Måske nøglen til jeres succes i denne henseende vil være *et kærligt hjertes tavshed*. (EXH e.82; HF d.89).

(10) Endnu en afgørende faktor er for mit vedkommende at teste jeres evne til at kunne forblive tavse, indtil dette ikke længere er nødvendigt. Tavshed er en af de første forudsætninger for indvielse og således noget, som enhver discipel må lære. (DNA1 e.78).

(11) Lær, hvornår der skal tales og, hvornår der skal ties. Det må erindres, at eliminering af besiddelsestrang og selvreference vil reducere tale til dets åndelige indhold. (DNA2 e.551).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

157
Tankeformer

(1) Mennesket bygger tankeformer hele tiden og følger ubevidst den samme metode, som egoet bruger i bygningen af sine legemer, Logos bruger i bygningen af sit system og Planetlogos bruger i forbindelse med sit system.

Et menneske taler, og resultatet er et yderst kompliceret mantra. Den energi, der er frembragt, driver mængder af små væsener til aktivitet. De bygger en form til tanken og følger stadier svarende til dem, som lige er blevet skitseret. I begyndelsen skaber mennesket sine mantriske vibrationer ubevidst og uden at kende lydens love og deres virkning. Det er altså slet ikke klar over, hvilket okkult arbejde det udfører. Senere vil det tale mindre, vide mere og bygge mere præcise former, som vil have stor virkning på det fysiske plan. (CF e.786; KI d.729).

(2) Meget af det, som har en ulykkelig karakter i verden, kan føres direkte tilbage til menneskets forkerte manipulation af mentalt stof.

Egoismen, de lave motiver og den villige respons på skadelige impulser, som kendetegner menneskeheden, har fremkaldt en tilstand, der ikke findes andre steder i systemet. En gigantisk tankeform overskygger hele menneskeheden, en tankeform som er bygget af mennesker overalt og til alle tider, opladet af vanvittige begær og onde tilbøjeligheder til alt det værste i menneskets natur, og holdt i live af dets lavere begærs tilskyndelser. Denne tankeform må nedbrydes og spredes af mennesket selv. (CF e.947-948; KI d.868-869).

(3) Hver eneste oprigtige aspirant til mysterierne står ansigt til ansigt med denne vitale form, som han selv har bygget og næret gennem sine tidligere inkarnationer, og som repræsenterer summen af hans skadelige begær, motiver og tanker. (CF e.953; KI d.873).

(4) Ved al tankebygning er det … menneskers opgave at gøre forskellige ting, som kan opregnes på følgende måde:

… De må rense deres lavere begær, så de bliver i stand til at *se* klart i den okkulte betydning af ordet. … Evnen til at læse de akashiske optegnelser, selvom det måske er ubevidst i begyndelsen, og dermed fastslå kilden til de nye indstrømmende tankeimpulser, evnen til at lade sine egne interesser opsluge af

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

gruppens interesser og dermed samarbejde med Planen. …

Endelig må den, der tjener menneskeheden, lære, hvordan han sender den tankeform, han har bygget, af sted på dens mission. … Det almindelige menneske er ofte offer for sine egne tankeformer. Det bygger dem, men er hverken stærk nok til at sende dem ud på deres mission, eller klog nok til at opløse dem når det er nødvendigt. (CF e.955-956; KI d.874-875).

(5) En tankeform er resultatet af to typer energi:

Den der i første instans udgår fra egoet på abstrakte planer.

Den der i næste instans udsendes af mennesket på det fysiske plan ved hjælp af hjernen. (CF e.958; KI d.877).

(6) Al aktivitet er resultatet af:

a. At der er bygget tankeformer, bevidst eller ubevidst.
b. At man selv eller andre har bygget dem.
c. At man reagerer på sine egne eller andres indre impulser, og dermed på gruppetankeformer.
(CF e.977; KI d.893-894).

(7) Der findes intet liv, der er så begrænset, og intet menneske, der er sådan stillet, at det ikke kan begynde at arbejde intelligent og opbygge tankeformer med forståelse og i overensstemmelse med loven. Der findes ikke den dag i et menneskes liv, især hvis han er aspirant eller discipel, hvor han ikke kan arbejde med mental materie, kontrollere sin tankeanvendelse, studere sine mentale processers virkning på dem, han kontakter, og således anvende »chitta« eller mentalt stof (som Patanjali kalder det) for at blive bedre og bedre egnet. (WM e.280-281; HM d.294).

(8) En tankeform kan også virke som gift og forgifte alle livskilder. … En voldsom modvilje, en gnavende bekymring, skinsyge, en stadig uro eller en længsel efter noget eller nogen kan virke lige så kraftigt som et pirringsmiddel eller en gift, således at hele livet forstyrres og tjeneste gøres virkningsløs. Hele livet forbitres og visner for ham af den legemliggjorte uro, af hadet eller af begæret. Alle relationer til andre mennesker bliver lige så værdiløse eller til og med afgjort skadelige, for den bekymrede eller mistænksomme aspirant ødelægger sine hjemlige omgivelser eller gruppen af venner ved sin indre giftige holdning, styret af en idé. Hans relation til sin egen sjæl og styrken i kontakten med de åndelige ideers verden er i bero,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

for han kan ikke gøre fremskridt, da han holdes tilbage af giften i sit mentale system. Hans vision forvrænges, hans væsen tæres hen, og alle hans relationer hæmmes af de opslidende og gnavende tanker, som han selv har legemliggjort i form, og som har et liv, der er så magtfuldt, at de kan forgifte ham. (WM e.489; HM d.500).

158
Tankeformopbygning: Regler

Nødvendigheden af klar tænkning og elimination af unyttige, ødelæggende og negative tanker bliver mere og mere åbenbar, efterhånden som aspiranten gør fremskridt på sin vej. Efterhånden som tænkningens kraft øges, og efterhånden som mennesket i stadig højere grad frigør sin tænkning fra massernes tanker, så opbygger han uundgåeligt tankesubstans til form. Dette sker først automatisk og ubevidst. Han kan ikke lade være med at gøre det, og lykkeligvis for menneskeheden er de konstruerede former så svage, at de stort set er uskadelige eller i den grad på linje med massernes tanker, at de er ret ubetydelige i deres virkning. Men efterhånden som mennesket udvikler sin kraft, og hans evne til at skade eller hjælpe vokser, og indtil han lærer at opbygge rigtigt og korrekt kan motivere det, han har opbygget, vil han være en ødelæggende magt og et center for skadelig kraft – han ikke blot ødelægger og skader sig selv, som vi snart skal se, men han sårer og skader også dem, hvis vibration er i samklang med hans.

Med udgangspunkt i ovenstående kunne I passende spørge: Findes der nogle enkle regler, som den alvorlige og oprigtige begynder kunne anvende i forbindelse med denne videnskab om opbygning, og som er så klare og kortfattede, at de vil frembringe den nødvendige virkning? Disse regler findes, og jeg vil udtrykke dem på en så enkel måde, at begynderen, hvis han følger dem, undgår den sorte magis farer og lærer at opbygge i overensstemmelse med Planen. Hvis han følger de regler, jeg giver, kan han undvige det indviklede problem, som han i blinde selv har konstrueret, og som virkelig vil lukke dagens lys ude, formørke hans verden og indespærre ham bag en mur af former, som for ham er indbegrebet af hans egen

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

specielle store illusion.

Disse regler kan synes alt for enkle for den skolede aspirant, men for dem, som er villige til at blive som små børn, vil de vise sig at være en sikker vejledning til sandhed, og de vil til sidst sætte dem i stand til at bestå adeptskabets prøve. Nogle af reglerne er skjult i symbolske vendinger, andre er nødvendigvis tilslørede og endnu andre udtrykker sandheden, lige som den er.

1. Se på tankens verden og adskil det falske fra det sande.
2. Lær illusionens betydning at kende og i dens midte find frem til sandhedens gyldne tråd.
3. Behersk det emotionelle legeme, for de bølger, som rejser sig på livets stormfulde hav, opsluger svømmeren, lukker solen ude og gør alle planer formålsløse.
4. Opdag, at du har en tænkeevne og lær dens dobbelte anvendelse.
5. Koncentrér det tænkende princip og bliv din mentale verdens herre.
6. Lær, at tænkeren og hans tale samt det, som er tankens midler, er forskellig af natur og dog ét i yderste virkelighed.
7. Virk som tænkeren og lær, at det ikke er rigtigt at misbruge din tanke ved nedrigt at anvende den til separatistisk begær.
8. Tankens energi er til alles bedste og til fremme af Guds plan. Anvend den derfor ikke til dine selviske formål.
9. Inden du konstruerer en tankeform, visualiser dens hensigt, fastsæt dens mål og efterprøv motivet.
10. For dig, aspiranten på livets vej, er den bevidste opbygning endnu ikke målet. Arbejdet med at rense tankens atmosfære og med at lukke tankens døre for had og smerte, frygt, jalousi og lavt begær, må gå forud for det bevidste opbygningsarbejde. Se på din aura, du rejsende på vejen.
11. Vogt nøje tankens porte. Vær på vagt over for begær. Fordriv al frygt, alt had, al grådighed. Vær på vagt og se op.
12. Da dit liv for størstedelen er centreret på det konkrete livsplan, må dine ord og din tale udtrykke din tanke. Vær meget opmærksom herpå.
13. Der findes tre slags tale. Hvert *intetsigende* ord frembringer en virkning. Hvis det er godt og venligt, er andet ikke nødvendigt. Hvis det ikke er det, kan betaling af prisen ikke længere udskydes.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

De *selviske ord,* udtalt med fast hensigt, bygger en adskillelsens mur. Lang tid tager det at nedbryde denne mur og befri den opdæmmede selviske hensigt. Se til dit motiv og forsøg at anvende de ord, som forener dit lille liv med Guds viljes store hensigt.

De *hadefulde ord*, den grusomme tale, som ødelægger dem, der føler deres trolddom, den giftige sladder, som føres videre, fordi det føles spændende – disse ord dræber sjælens skælvende impulser, beskærer livets rødder og bringer på den måde død.

Hvis de siges åbenlyst, vil de bringe retfærdig gengældelse; når de udtales og derefter viser sig at være løgne, forstærker de den illusoriske verden, hvori den, som taler, lever. Den holder ham tilbage fra frigørelse.

Hvis de udtales med den hensigt at skade, såre og dræbe, vender de tilbage til den, som udsendte dem, og det er ham, de sårer og dræber.

14. Den intetsigende tanke, den selviske tanke og den grusomme hadefulde tanke skaber, hvis den udtrykkes i ord, et fængsel, forgifter alle livskilder, fører til sygdom og forårsager ulykke og forhaling. Vær derfor mild og venlig og god i så lang en udstrækning, det er dig muligt. Vær stille, og lyset vil trænge ind.
15. Tal ikke om dig selv. Beklag ikke din skæbne. Tankerne om dig selv og din ringe skæbne hindrer din egen sjæls indre stemme i at nå dit øre. Tal om sjælen, tal om Planen, glem dig selv i arbejdet for verden. Således ophæves formens liv. Og således kan kærlighedens lov få indpas i verden. (WM e.472-475; HM d.483-486).

159
Tankekraft

(1) Først når ånden styrer stofredskaberne med tankens kraft, indtager det subjektive liv sin retmæssige plads. Da blusser Guds flamme i det indre op, så formen tabes af syne, og de »retfærdiges sti er som lysskæret, der bliver lysere, til dagen er på sit højeste« (*Ordsp*. 4:18, o.a). (CF e.140; KI d.158).

(2) Disse mål gør det nødvendigt, at de betydningsfulde tænkere og arbejdere får en klar opfattelse af tankens magt,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

styringen af tankestrømme, videnskaben om tankebygning, manipulation af mentalt stof i overensstemmelse med lov og orden, og manifestationen af tanker ved hjælp af de to faktorer: lyd og vitalisering. … Ingen, der arbejder for menneskeheden, bliver til virkelig hjælp, før han (bevidst og med fuldt kendskab til sit arbejde) styrer sin tankeenergi ind i en bestemt tjenestekanal. (CF e.955; KI d.874).

(3) Det andet spørgsmål angår problematikken, om det enkelte menneske eller en gruppe kan helbrede ved tankens kraft.

Det er ganske afgjort en korrekt generalisering, at det enkelte menneske og gruppen kan helbrede, og at tanken kan spille en stor rolle i den helbredende proces, men tanken alene kan ikke. Den kan være den *styrende formidler af de kræfter og energier*, der kan opløse og fordrive sygdom, men processen må ledsages af evnen til at visualisere, af evnen til at arbejde med de bestemte kræfter, der skønnes tilrådelige, af en forståelse af strålerne og deres energityper, samt tillige af evnen til at håndtere den såkaldte *lyssubstans.* Til disse krav må der føjes evnen til at skabe kontakt med den, der skal helbredes, samt et kærligt hjerte. Det helbredende arbejde kan – selv når disse vilkår er opfyldt – faktisk blive bremset eller hæmmet gennem en for aktiv og kraftfuld tænkning og mental indsats. Tanken er afgørende på det indledende stadium, hvor menneskets intelligens må anvendes til at klarlægge behandlingsmetoden og til at opnå en forståelse af karakteren af den person, der skal behandles. Men så snart tanken har ydet sit til at fokusere healerens og healingsgruppens opmærksomhed, bør den forblive en stabil og underbevidst styrende formidler og intet andet.

Helbredelse opnås, når det er muligt, gennem en korrekt styret og anvendt energi og ved hjælp af en detaljeret visualisering. Kærlighed spiller også en afgørende rolle, ligesom sindet i de tidlige stadier. Måske skulle jeg fremhæve, at et kærligt hjerte er en af de mest kraftfulde af alle energier, der anvendes. …

Tanken hverken kurerer sygdom eller forårsager den. Tanken skal være med i processerne, men den er ikke den eneste eller den mest betydningsfulde kraft. Det er på dette punkt, at mange grupper og healere kommer på vildspor. Sindet kan dirigere energi, og denne energi kan på sin side være skyld i en overstimulering af hjernen og af legemets celler og således

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

forårsage nervebesvær og til tider hjernesygdom, men sindet og tænkningen kan i sig selv ikke forårsage sygdom og lidelse i det fysiske legeme. (EH e.96-97; EH d.100-101).

Se også: (DNA2 e.289).

160
Tankeretninger

(1) Når lægens og kirurgens arbejde udføres i relation til det fysiske legeme, bliver arbejdet anerkendt som væsentligt og godt, når psykologens analyse og konklusioner kompletterer deres arbejde, og når kraften fra rigtig tænkning bliver anvendt som hjælp, da, og først da, vil en ny æra for menneskets velbefindende begynde. …

Nu for tiden udfører de fire grupper kun lidt sammenhængende og integreret arbejde *i forening*:

1. Læger og kirurger – ortodokse og akademiske.
2. Psykologer, neurologer og psykiatere.
3. Mentale healere og arbejdere inden for »New Thought«, »Unity« og »Christian Science«.
4. Skolede disciple og dem, der arbejder med menneskenes sjæle.

Når disse fire grupper vil nærme sig hinanden og tilsammen arbejde på at befri menneskeheden fra sygdom, vil vi få en forståelse af, hvilket under mennesket i virkeligheden er. En dag vil vi have hospitaler, hvor disse fire grene af et og samme medicinske og helbredende arbejde vil virke side om side i et fuldstændigt samarbejde. Ingen af grupperne kan fuldt ud løse opgaven uden de andre. Alle er indbyrdes afhængige af hinanden.

Det er disse gruppers manglende evne til at erkende det gode i de andre gruppers kamp for at forbedre menneskehedens fysiske velbefindende, som gør det næsten umuligt for mig at give mere specifik undervisning og tale mere direkte om disse emner. Har I nogen forestilling om, hvilken mur af antagonistisk tænkning og tale, som en ny og banebrydende idé må kæmpe imod? Har I nogensinde helt alvorligt tænkt over, at der findes store ophobninger af forstenede tankeformer, som alle

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

sådanne nye ideer (måske skulle jeg sige hierarkiske forslag) må strides med? Kan I opfatte den dødvægt af forudfattede og meget gamle opfattelser, der skal fjernes, inden Hierarkiet kan få et nyt og nødvendigt begreb til at trænge igennem til bevidstheden hos den almindeligt tænkende (eller måske skulle jeg sige ikke-tænkende) almenhed. Det lægevidenskabelige område er meget vanskeligt at arbejde i, fordi arbejdet er så fortroligt, og fordi de mennesker, der skal nås, viser en så stærk angst i deres reaktioner. At bygge bro over kløften mellem det gamle og etablerede og det nye og åndelige krav kræver et meget langt og nøje planlagt arbejde. En stor del af vanskelighederne kommer mærkværdigvis nok fra de nyere filosofiske retninger. Den ortodokse lægevidenskab er meget langsom, og det med rette, til at indføre nye teknikker og metoder. Den er til tider for tilbageholdende, selv om de nye metoder til behandling og diagnose må bevises også rent statistisk, før de kan indføres i lægestudiet. Risikoen for det enkelte menneske er for stor, og den gode menneskekærlige læge vil ikke gøre sin patient til genstand for forsøg. Alligevel har lægevidenskaben i de seneste årtier udviklet sig med syvmileskridt. Videnskaben om elektricitet og lysterapi og mange andre moderne teknikker og metoder er allerede blevet knyttet til de øvrige videnskaber, som lægerne benytter. Kravene fra det ulegemlige og behandlingen af det dunkle – hvis sådanne udtryk kan anvendes – erkendes i tiltagende grad, og vi véd, at dette spiller en ortodoks og erkendt rolle i den nye måde at nærme sig sygdom på.

De mentale retninger og »kulter«, som de fejlagtigt kalder sig, har ikke udviklet sig på samme nyttige måde. Det er stort set deres egen fejl. Forskellige retninger såsom »Mental Science«, »New Thought«, »Unity«, »Christian Science«, kiropraktorer, naturlæger og mange andre, skader deres sag på grund af vidtløftige påstande, på grund af deres uophørlige angreb mod den ortodokse lægevidenskab og mod andre kanaler, der har bevist deres værdi og nytte, og mod den viden, som de akademiske skoler for medicin og kirurgi gennem århundreder har erhvervet sig ved at eksperimentere. De glemmer, at mange af deres påstande om egen succes (og de er ofte uigendrivelige) kan klassificeres under en generel overskrift om helbredelse gennem tro, og dette kan gøres både korrekt og ukorrekt. Sådanne helbredelsesmetoder har længe været kendt af den akademiske tænker, som véd, at de er faktiske. Disse såkaldte »kul-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ter«, som i virkeligheden er vogtere af vigtige sandheder, burde i denne periode af den evolutionære udvikling frem for alt andet ændre indstilling og lære kompromisets åndelige natur at kende. Deres ideer kan ikke blive til nytte i fuldt og ønskværdigt omfang, når de isolerer sig fra den allerede gudgivne viden, som lægevidenskaben ned gennem tiderne har erhvervet. De burde ligeledes gøre optegnelser over deres utallige fejltagelser, så vel som over deres gode resultater, som de så højlydt giver udtryk for. Jeg vil her pege på, at deres gode resultater på ingen måde er så talrige som den ortodokse lægevidenskabs og som det godgørende arbejde, der udføres af vore hospitalers klinikker, der – til trods for fejl og ofte grov dumhed – i stor udstrækning lindrer smerterne og sygdommene for store grupper af mennesker. Disse »kulter« undlader at påpege og til og med at erkende, at i tilfælde af alvorlig sygdom eller ulykke er patienten fysisk ude af stand til at påkalde eller fordre guddommelig healing og er helt afhængig af en healer, der arbejder uden kendskab til patientens karma. Mange af deres såkaldte helbredelser (og dette gælder også den ortodokse lægevidenskab) finder sted, fordi patientens sidste time endnu ikke er kommet, og han ville under alle omstændigheder komme sig, men det sker hurtigere, når den skolede læge anvender sine lægemidler.

I tilfælde af alvorlige ulykker, hvor den skadede person vil forbløde, må »kult-tilhængeren« (uanset hvad hans kult hedder) nødvendigvis benytte sig af den ortodokse læges metoder. Han anvender underbinding og tager de foranstaltninger, som den ortodokse lægevidenskab foreskriver, hellere end at stå ved siden af og se på, at den skadede person dør, fordi disse metoder ikke blev anvendt. Når han står ansigt til ansigt med døden, vil han ofte rette sin opmærksomhed mod de prøvede hjælpemetoder og vil normalt tilkalde en læge, hellere end at blive anklaget for mord.

Ovennævnte udtalelser er ikke fremsat i nogen nedsættende ånd, men er sagt i en bestræbelse på at vise, at de mange tankeretninger – ortodokse, akademiske, ældgamle, materialistiske eller åndelige, nye, banebrydende eller mentale – er indbyrdes afhængige af hinanden. De bør føres sammen og blive til en stor videnskab om helbredelse. Det vil blive en videnskab, som vil helbrede hele mennesket, og som vil åbenbare alle de ressourcer – fysiske, emotionelle, mentale og åndelige – som

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

mennesket rummer. Den ortodokse lægevidenskab er mere åben for et samarbejde med de nye »kulter«, end nybegynderne inden for videnskaben om mental kontrol af sygdomme er. De kan dog ikke tillade, at deres patienter anvendes som forsøgskaniner (er det ikke dette ord der anvendes i sådanne tilfælde, min broder?) for at tilfredsstille den banebrydende »kult-tilhænger«, og for at bevise hans teorier – uanset hvor rigtige de måtte være, når de anvendes sammen med det, der allerede er bevist. Kompromisets middelvej og et gensidigt samarbejde er altid det klogeste, og dette er en lektie, som der er stort behov for at lære i dag inden for ethvert område af menneskets tænkning. (EH e.253-257; EH d.243-247).

(2) Ethvert af mine synspunkter kunne danne grundlag for langvarige diskussioner, men i denne afhandling er dette ikke muligt, for jeg søger kun at give antydninger om fremtidige muligheder. Jeg søger også at skabe mistillid til den måde, som den nuværende metafysiske verden nærmer sig emnet om sygdom og helbredelse på, og at underminere – for at anvende et meget drastisk udtryk – offentlighedens tillid til den såkaldt nye tidsalders behandlingsmetoder, fx metoderne hos »Christian Science«, »Mental Science« og de mange andre retninger, der beskæftiger sig med healing ud fra en opfattelse om at bekræfte – de bekræfter menneskets guddommelighed og hævder, at den iboende og nedarvede guddommelighed garanterer helbredelse. Denne påstand er blændværk og illusion, som jeg så ofte har søgt at vise. (EH e.558; EH d.517).

(3) »Mental Science« har ret i sin påstand om, at det er menneskenes emotioner (der kommer til udtryk i den ynkelige imitation af virkeligheden, som de kalder tænkning), der er ansvarlig for mange sygdomme. De har ret i deres bestræbelser for at få patienten til at ændre sine emotionelle holdninger og i at få ham til at reagere på livet, omstændighederne og menneskene på en anden måde. Men de er håbløst forkert indstillet, når de tror, at det er tilstrækkeligt. Idet de ignorerer alle videnskabelige metoder, der har tilknytning til det æteriske legeme, har de intet, der relaterer den emotionelle natur til det fysiske legeme, og derfor er der en kløft i deres tænkning, og som følge deraf er deres teknik forkert. Dette gør deres aktiviteter virkningsløse, undtagen hvad angår karakteren. Når de har udført en vellykket helbredelse, er det kun fordi, det i alle tilfælde var skæbnebestemt, at patienten skulle komme sig, men de har tjent

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

et godt formål ved at korrigere den tilstand i karakteren, der gjorde, at han befandt sig i konstant fare for at blive syg. De har ikke skabt grundlag for helbredelse, og ved at hævde det, vildledes både healer og patient. Al vildfarelse er farlig og hindrende. (EH e.560-561; EH d.519-520).

(4) I vore dage findes der intet tilfredsstillende undervisningssystem i åndelig healing for kommende healere. I stedet for er der bestræbelser i gang for at basere hele fremgangsmåden og de anvendte teknikker på rent mentale niveauer, på systemer til bekræftelse, på metoder for bøn, på stimulering af patientens vilje-til-at-leve og på i enkelte tilfælde magnetiske eller hypnotiske påvirkninger i relation til det æteriske legeme. Forskellige former for tilpasset subjektiv tænkning læres, men der findes endnu ingen sand formulering af en intelligent og forventet helbredelse, kun healerens og patientens vage tro og blinde selvsuggestion i retning af det, de mener en erkendelse og bekræftelse af det guddommelige burde fremkalde. (EH e.644-645; EH d.594).

(5) Den anden stråles udøvere påbegyndte deres forberedelser omkring året 1825 og bevægede sig udad med stor styrke kort efter 1860. Fra dette tidspunkt og frem over har store begreber og nye ideer, og de moderne ideologier og argumenter for og imod aspekter af sandheden karakteriseret moderne tænkning. De har skabt det nuværende mentale kaos og de mange indbyrdes stridende skoler og ideologier, med deres tilhørende bevægelser og organisationer; ud af alt dette vil orden og sandhed og den nye civilisation opstå. (EXH e.678-679; HF d.668).

(6) Du behøver ikke at identificere dig med en bestemt skole. Hver af dem giver udtryk for det menneskelige sinds forsøg på subjektivt og objektivt at forstå karakteren af og formålet med menneskets evolution. De er allesammen delvis rigtige i deres konklusioner og for en stor del forkerte; de er alle kun forberedende til den nye og kommende skole for psykologi, som vil kendetegne den nye tidsalders holdning. (DNA1 e.644-645).

Se også: (EH e.279-281; EH d.267-268).

161
Telepati

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(1) Det er nødvendigt for alle de mange isolerede disciple, der arbejder i alle verdens lande, at blive vidende om hinanden og desuden at komme i telepatisk kontakt. Dette kan for jer synes at være en vidunderlig, men umulig vision. Jeg forsikrer jer, at det er det ikke. Arbejdet med at etablere denne forbindelse kan så sandelig gå langsomt, men det er en uundgåelig virkning af den voksende sensitivitet hos alle sjæle, som arbejder i verden. En første antydning om dette er den instinktive erkendelse af dem, som indgår i gruppen, når de mødes og får kontakt med hinanden på verdensplan. De opfatter et øjeblikkeligt lysglimt, en umiddelbar elektrisk vekselvirkning, en pludselig fornemmelse af overensstemmelse i vision og målsætning, eller en særlig gunstig lejlighed til at hjælpe hinanden og samarbejde i det arbejde, som alle erkender og er interesserede i. (WM e.421; HM d.434).

(2) En skønne dag vil den sande telepatiske kommunikation og vision erstatte tale og skrivning. (WM e.478; HM d.489).

(3) Medlemmerne af en hvilken som helst lille gruppe opnår naturligt og uundgåeligt telepatisk forbindelse med hinanden og medlemmerne i lignende grupper, hvilket er ønskeligt og bør fremmes for stadig at tiltage på den rette måde. (GLA e.19; BLV d.24).

(4) Som det generelt anvendes i dag betegner telepati to evner:

1. En instinktiv registrering af en situation, en kalden, et indtryk, der påvirker solar plexus centret. Denne evne til at modtage indtryk er *ikke* kontrolleret; der er ingen kontrolleret, tilsigtet, mental opfattelse af et styret budskab; der stilles bare ind på en sindstilstand, et forhold eller en situation, der bringes i forbindelse med den, der betragtes som budskabets afsender. I ni tilfælde ud af ti er budskabet tegn på nød; det sendes og frembringer sin virkning, uden at modtageren har mulighed for at undgå at modtage det. Som eksempel kan nævnes en moders opfattelse af, at et elsket barn er i fare.
2. En form for clairvoyance, der sætter mennesket i stand til at se det, der er skjult, som fx det antal symboler på et spillekort, der ligger med oversiden nedad på bordet.

Sand telepati er imidlertid en *direkte* mental kommunikation fra

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

sind til sind, og i en mere avanceret form er det en kommunikation fra sjæl til sjæl, idet sindet senere anvendes til at udforme meddelelsen, for eksempel i tilfælde af inspiration. Det er interessant at notere sig (og belærende med henblik på vort emne), at de lavere kræfter ved sand telepatisk registrering kan løftes op til og anvendes på et højt bevidsthedsniveau. Esoterisk er det velkendt, at:

a. Nogle mennesker registrerer ganske enkelt i deres sind telepatisk de oplysninger, der kommer fra et andet sind. Registreringen såvel som meddelelsen er ordløs og formløs. Modtageren bare *ved*, og den meddelte viden tager form i bevidstheden uden mellemstadier eller trin. Dette er formløs telepati.
b. Andre mennesker giver øjeblikkeligt den meddelte viden form, de kan *se* budskabet, ord eller oplysning fremtræde for deres øjne i skreven eller trykt form, som om det var optegnet på et bevægeligt filmlærred, der kan ses inde i hovedet.
c. Andre vil føre oplysningen ned i en form, ved hvis hjælp de *hører* den.

I de to sidstnævnte tilfælde gør det redelige menneske brug af sine latente lavere evner, løfter dem til så højt et niveau som muligt og underordner dem til mentale formål eller sjælsformål. Forskellen mellem anvendelsen af de clairvoyante eller clairaudiente evner er, at der i dette tilfælde er fuldstændig mental kontrol og forståelse, medens i de øvrige tilfælde de lavere evner anvendes automatisk. De er da ukontrollerede og optaget af noget, der er uden virkelig betydning, og de forstås overhovedet ikke af den, som anvender dem. (EP2 e.565-567; EP2 d.536-538).

(5) Et kendetegn på den nye gruppe af verdenstjenere og vidende er, at der ikke findes en ydre organisation, der holder dem sammen; *de holdes sammen af en indre tankestruktur* og ved hjælp af en telepatisk indbyrdes forbindelse. De store, som vi alle søger at tjene, er på denne måde forbundet og kan – ved det mindste behov og med det ringeste kraftopbud – komme i forbindelse med hinanden. De er alle afstemt efter en bestemt vibration. (TEL e.1; TEL d.12).

(6) Et stærkt ønske om at opnå resultater i de telepatiske forsøg, og frygt for, at de skal mislykkes, er den sikreste vej til

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

at spolere en frugtbar indsats. I al virksomhed af denne art er en ubundet holdning og indre afstand en virkelig forbundsfælle. … Emotion eller begær hos den modtagende part skaber udadgående energistrømme, der tilbagekaster eller frastøder det, der søger kontakt, som fx den bevidst udsendte tanke fra nogen, der søger at skabe kontakt. (TEL e.10; TEL d.19).

(7)

Det første skridt er da den *faktiske optegnelse,* dvs. at fastholde og omforme det, han har registreret til korrekte og tilgængelige begreber, ideer og tankeformer. Dette markerer det første trin i disciplens sande okkulte tjeneste, og han vil i stadig stigende grad *hellige sig denne nye form for tjeneste*. (TEL e.93; TEL d.91).

(8) Jeg har ikke givet nogen regler for kunsten at udvikle telepatisk sensitivitet. Grunden er, som jeg tidligere har sagt, at denne sensitivitet bør være og altid er en normal udvikling, når disciplen er korrekt orienteret, helt engageret og er ved at lære decentralisering. … Efterhånden som disciplen opnår virkelig tankefrihed og bliver modtagelig for den abstrakte tænknings impression, skaber han sig selv et tankereservoir, som altid er til rådighed, når det er nødvendigt at hjælpe andre mennesker og for at imødekomme behov i hans voksende verdenstjeneste. Senere bliver han sensitiv over for indtryk fra Hierarkiet. … Hvad der er mig magtpåliggende her er imidlertid at understrege eksistensen af et stadigt voksende tankereservoir, som disciplen har skabt som respons på de mange forskellige indtryk, han i stadig stigende grad bliver modtagelig for; ideer, begreber og åndelige mål, som han bliver opmærksom på, bliver af ham konstant formuleret til tanker med deres tilhørende tankeformer, og på disse lærer han at trække, når han søger at tjene sine medmennesker. …

Det er væsentligt at forstå, at sensitivitet over for indtryk er en normal og naturlig udvikling, parallel med åndelig udvikling. Jeg gav jer en nøgle til hele processen, da jeg sagde at:

> *»Indtryksmodtagelighed vedrører skabelsen af en magnetisk aura, på hvilken de højeste impressioner og indtryk kan spille«.*

Jeg ønsker at I tænker dybt over disse ord. Efterhånden som disciplen begynder at vise sjælskvalitet, og det andet guddom-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

melige aspekt tager ham i besiddelse og kontrollerer og former hele hans liv, vil den højere sensitivitet udvikle sig helt automatisk; han bliver en magnet for åndelige ideer og begreber; han drager til sit bevidsthedsområde omridset og senere detaljerne af den hierarkiske plan; han bliver til sidst opmærksom på den planetariske hensigt; alle disse indtryk er ikke noget, han må søge og under stort besvær tilegne sig viden om, gribe og holde fast på. De trænger ind i hans bevidsthed, *fordi* han har skabt en magnetisk aura, der påkalder dem og bringer dem »ind i hans sind«. Denne magnetiske aura begynder at forme sig fra det første øjeblik, han kommer i kontakt med sin sjæl; den uddybes og vokser, efterhånden som disse kontakter tiltager og til sidst bliver en vanemæssig bevidsthedstilstand; dermed er han altid og efter ønske i forbindelse med sin sjæl, det andet guddommelige aspekt.

Det er i virkeligheden denne aura, som er det reservoir af tankesubstans, han åndeligt kan forlade sig på. … En discipel er et magnetisk center af lys og viden i den udstrækning, som hans magnetiske aura af ham holdes i en tilstand af modtagelighed. (TEL e.94-96; TEL d.92-94).

(9) Ordet *telepati* har først og fremmest været brugt til at dække de mange faser af mental kontakt og udveksling af tanker uden brug af det talte eller skrevne ord. (TEL e.109; TEL d.104).

(10) De fem sanser er, hvor det drejer sig om mestrene, til stede og kan bruges når det kræves, men kontakten som er etableret og opretholdt med disciple og senior aspiranter i verden (gennem hvem de hovedsagelig virker) er stort set telepatisk; syn og hørelse, som I forstår det, er ikke involveret. Videnskaben om impression, med dens stærkt stigende effektivitet, som langt overgår individuel kontakt gennem sanserne, har helt fortrængt den strengt menneskelige metode. Bortset fra de tilfælde hvor en mester arbejder på det fysiske plan og i et fysisk legeme er de ydre fysiske sanser stillet i bero; for flertallet af mestrene som stadig bruger disse sanser er deres anvendelse strengt begrænset; deres virke er stadig næsten helt subjektiv, og den telepatiske kommunikationsmetode og impression er praktisk taget de eneste metoder de anvender for at nå deres medarbejdere. (EXH e.568-569; HF d.563).

(11) Telepatisk sensitivitet … Hvordan vil det så være muligt at holde jeres sind fri for begær og for jeres egne fortolk-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ninger? … Er der nogen særlige, kortfattede regler, som bør adlydes? Man kunne svare som følger, men jeg vil minde jer om, at det, I *er,* er det, der frem for alt andet tæller og har betydning i dette arbejde. Den overordnede faktor er *harmløshed* i tanke og tale; udøvelsen heraf med tilbørlig iagttagelse vil hjælpe jer alle meget. Derefter følger en *vægring ved at tænke uvenligt* eller ved at øve kritik. Dette er vigtigt i forbindelse med dem, hvis sind I søger at præge. *Tavshed,* fuldkommen og ubrudt, i forbindelse med det, som I er i færd med, er også en livsvigtig faktor. Udtalelsen af ord i forbindelse med dette særdeles subtile og fortrolige arbejde (eller endog diskussion af arbejdet med en meddiscipel), kan tilintetgøre den fine tankeform, som I søger at bygge. Det kan resultere i ugers forgæves arbejde. En *afbalanceret holdning* over for magthaverne i verden må ligeledes kultiveres; de behøver frem for alt andet den inspiration, som Hierarkiet kan give dem. (DNA1 e.63, 65-66).

162
Tid

(1) Det åndelige menneske er ikke bevidst om tid, når først han er adskilt fra det fysiske legeme. Tid er hjernens sekventielle registrering af bevidsthedstilstande og progressive kontakt med fænomener. Tid, således som menneskeheden forstår den, findes ikke på de indre plan. Der findes kun cykler for aktivitet eller uden aktivitet. (RI e.408).

(2) Mesteren begrænses ikke af tid, men rum, fordi rum er et evigt væsen. (RI e.437).

(3) For menneskehedens masser er tiden ikke særlig betydningsfuld, men for racens tjenere er den meget vigtig. Tab derfor ikke tid ved overflødig selvanalyse, selvnedvurdering, eller selvforsvar. (DNA1 e.78).

(4) I disciplens arbejde tæller tidselementet ikke. Vækst, der er dybt rodfæstet og grundlagt, er målet, og vækst, hvis den er god og sund, er langsom. (DNA1 e.552).

(5) Disciple spilder så megen tid i uro over ord, tanker og handlinger hos andre disciple, og derved tabes tid, som kunne anvendes mere konstruktivt. (DNA1 e.563).

(6) Der er intet hastværk. Det er ikke nødvendigt at betone

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

hastighed i dit liv. … Der er megen tid til vækst både her og i andre tilstande for væren. (DNA1 e.573).

Se også: (DNA2 e.341, 395).

163
Tjenere og tjeneste

(1) Når opgaven udføres perfekt, så vil de større pligter, som vi kalder verdensarbejde, vise sig; ved at bære ansvaret for familien bliver vore skuldre styrket, således at vi bliver i stand til at bære ansvaret for en større gruppe. (WM e.70; HM d.85).

(2) Således tjener menneskeheden; og ved at udvikle en bevidst evne til tjeneste ved en voksende bevidst forståelse af den individuelle rolle, som må spilles i virkeliggørelsen af Planen, og ved at personligheden underordner sig sjælen, vil menneskeheden gøre stadige fremskridt mod dens mål, som er verdenstjeneste. (WM e.101; HM d.116).

(3) Mesteren ser ikke på en medarbejders verdslige magt eller status eller på antallet af de mennesker, som er samlede omkring hans person, men på de motiver, som bestemmer hans aktivitet, og på virkningen af hans indflydelse på hans medmennesker. Sand tjeneste er den spontane udstrømmen fra et kærligt hjerte og en intelligent tankegang. Sand tjeneste er et resultat af at være på den rette plads og blive dér; den er frembragt af den uundgåelige indstrømmen af åndelig kraft og ikke af ihærdig aktivitet på det fysiske plan; den er virkningen af, hvad et menneske i sandhed er, en guddommelig Guds søn, og ikke en følge af indstuderede ord og gerninger. En sand tjener samler dem omkring sig, som det er hans pligt at tjene og hjælpe gennem sit livs kraft og sin åndeliggjorte personlighed og ikke ved at stille fordringer eller gennem indtrængende tale. I selvforglemmelse tjener han; i selvfornægtelse vandrer han på jorden, og han tænker ikke på, om hans bedrifter er store eller små, og han har ingen forudfattede meninger om sit eget værd eller sin brugbarhed. Han lever, tjener, arbejder og øver indflydelse, men forlanger intet til sit personlige selv. (WM e.188-189; HM d.201-202).

(4) Jeg understreger blot for enhver … nødvendigheden af fornyet anstrengelse for at gøre sig egnet til tjeneste gennem en bevidst og velovervejet stræben efter at udvikle intuitionen og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

at opnå illumination. Ethvert menneske, som når lysets og visdommens mål, har automatisk en indflydelsessfære, som strækker sig både opad og nedad, og som når både indad til lysets kilde og udad til »mørkets områder«. Når han har opnået dette, bliver han et bevidst centrum af livgivende kraft og er det uden anstrengelse. Alle liv, som han kontakter, det være sig en medaspirant, et dyr eller en blomst, vil han stimulere, vitalisere og oplive til yderligere anstrengelser. Han vil virke som en overfører af lys til mørke. Han vil forjage blændværket omkring sig og lade virkelighedens stråleglans trænge ind.

Når et stort antal mennesker kan virke på denne måde, vil menneskeheden begynde sit skæbnebestemte arbejde med planetarisk tjeneste. Denne mission er at virke som en bro mellem åndens verden og de materielle formers verden. Alle grader af stof mødes i mennesket og alle bevidsthedstilstande er mulige for ham. Menneskeheden kan arbejde i alle retninger og løfte rigerne under det menneskelige op til himlen og føre himlen ned på jorden. (WM e.537-538; HM d.548).

(5) Denne opfordring til tjeneste møder som regel et gensvar, men dette er farvet af aspirantens personlighed, stolthed og ambition. Behovet erkendes sandt nok. Ønsket om at møde det er ægte og oprigtigt; længslen efter at tjene og opløfte er virkelig. Aspiranten foretager skridt, som vil sætte ham i stand til at komme i overensstemmelse med Planen. Men de vanskeligheder, som vi på den indre side har at gøre med, er, at selv om der ikke hersker nogen tvivl om villighed og ønske om at tjene, så er karakteregenskaberne og temperamenterne således, at nærmest uovervindelige vanskeligheder viser sig. Vi må arbejde gennem disse aspiranter, og det materiale, som de frembyder, giver os tit store bekymringer. (WM e.622; HM d.628).

(6) Det er så let at blive blændet af skønheden i sine egne idealer og visioner og af sin egen positions formodede retlinethed og tillige hele tiden være subjektivt påvirket af personlig magtlyst, individuel ambition og skinsyge på andre arbejdere, alt sammen fælder, som kan fange den ubetænksomme discipels fod.

Men hvis sand upersonlighed opøves, hvis evnen til at stå fast udvikles, hvis enhver situation behandles i kærlighedens ånd, hvis der ikke tages forhastede beslutninger, og hvis separatisme ikke tillades at snige sig ind, da vil der vokse en

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

gruppe af virkelige tjenere frem, og de, som kan materialisere Planen og fremme den nye tidsalders tilblivelse med dens underværker, vil fremtræde samlet. (WM e.625; HM d.630-631).

(7) Ved udførelse af tjeneste er tre ting betydningsfulde: …

1. *Motiverne til tjeneste*.

Der findes tre motiver, som jeg nævner efter den betydning de har:

a. En erkendelse af Guds evolutionsplan, en følelse af verdens omfattende behov og store nød, en opfattelse af det mål verden i øjeblikket har nået, og som konsekvens indsættelse af alle ens ressourcer til videreførelse af dette mål.
b. Et bestemt personligt mål, man ønsker at opnå, et eller andet stort ideal – fx en gudfrygtig karakter – der kalder sjælens bedste bestræbelser frem. Eller en erkendelse af, at visdommens mestre virkeligt eksisterer, og en fast indre beslutning om at ville elske, tjene og nå dem for hver en pris. Når I har dette intellektuelle greb om Guds plan forenet med et stærkt ønske om at tjene de Store, vil det komme til udtryk som aktivitet på det fysiske plan.
c. En erkendelse af ens egne medfødte og tilegnede evner samt en tilpasning af disse evner til det behov, man véd eksisterer. Tjeneste kan komme til udtryk på mange måder, og det menneske, som tjener klogt og stræber efter at finde sit særlige område, og som – når han finder det – med glæde gør en indsats til gavn for helheden, er et menneske, hvis egen udvikling til stadighed går fremad. Men ikke desto mindre forbliver det personlige fremskridt et sekundært mål.

2. *Metoder til tjeneste*.

Der findes mange og meget forskellige metoder. Jeg kan blot nævne nogle enkelte, der har særlig stor betydning.

Først og fremmest er der *skelneevnen*, hvilket jeg ofte har fremhævet. Det menneske, der uberettiget tror han kan klare alt på sin vej, der farer vildt frem i situationer, hvor de mere kloge holder sig tilbage, der opfatter sin egen kapacitet som særdeles omfattende, der ihærdigt men uden forstand prøver at løse problemer vedrørende tjeneste, det menneske spilder sine kræfter. Han tjener intet andet end sine egne ønsker og handler ofte destruktivt, hvorved de Store og víse må anvende ekstra tid

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

på at rette hans velmente fejltagelser. Belønningen for gode hensigter kunne blive hans, men den går ofte tabt som følge af ubetænksomme handlinger. Det menneske, der anvender skelneevnen i sin tjeneste, erkender klogt, hvilken niche, stor eller lille, der er hans i den generelle plan. Han foretager en nøgtern bedømmelse af sin mentale og intellektuelle kapacitet, sin emotionelle kvalitet og sine fysiske ressourcer, og derefter ud fra en samlet vurdering bestræber han sig for at udfylde sin niche.

Det menneske, der anvender skelneevnen i sin tjeneste, bedømmer med sit højere selvs og mesterens hjælp, hvilke typer af problemer, der skal løses og hvilket omfang de har, og lader sig ikke vejlede af sine medtjeneres velmenende men ofte uoverlagte forslag, råd og krav.

Det menneske, der anvender skelneevnen i sin tjeneste, erkender, at begrebet *tid* må inddrages ved planlægning, og indser, at hver dag kun har fireogtyve timer, og at hans kapacitet kun råder over en bestemt mængde kraft og ikke mere. Han tilpasser derfor klogt sin kapacitet til den tid, der er til rådighed.

For det andet gælder det *omhyggelig pleje af det fysiske legeme*. En god tjener vil ikke give mesteren bekymringer på grund af fysiske årsager. Mesteren kan have tillid til, at han vil tage hensyn til sine fysiske kræfter, således at han altid er parat til at udføre det, mesteren anmoder om. Tjeneren svigter ikke på grund af fysiske svagheder. Han sørger for, at hans lavere legeme får tilstrækkelig hvile og god søvn. Han står tidligt op og går ikke sent i seng. Han slapper af, når som helst det er muligt, og han spiser sund og passende mad og ikke i store mængder. Lidt velvalgt og godt tygget mad er langt bedre end et stort måltid. Nu for tiden spiser menneskeheden som regel fire gange mere end nødvendigt. Han holder en midlertidig pause i sit arbejde, hvis hans legeme reagerer og råber på opmærksomhed. Så søger han hvile, søvn, diætforskrifter og nødvendig medicinsk behandling. Han retter sig efter alle kloge forholdsregler og giver sig tid til at komme sig.

Det næste trin er en stadig *iagttagelse og styring af det emotionelle legeme*. Dette legeme er som bekendt det vanskeligste at beherske. Ingen overdrevne følelser er tilladt, undtagen stærke strømme af kærlighed til alt levende, fordi kærlighed, der er systemets lov, virker konstruktivt og stabiliserende og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

fører alt videre i overensstemmelse med loven. Ingen form for frygt, uro eller bekymring ryster den stræbende tjeners emotionelle legeme. Han kultiverer stabilitet og sindsro og følelsen af et trygt afhængighedsforhold til Guds lov. En glad imødekommenhed karakteriserer hans sædvanlige holdning. Han nærer ikke følelser som jalousi, dyster grå depression, begærlighed eller selvmedlidenhed, men fortsætter roligt på sin vej, idet han erkender, at alle mennesker er brødre, og at alt eksisterende er til for alle.

Derefter følger *udviklingen af det mentale legeme.* Når tjeneren har det emotionelle legeme under kontrol, er han indstillet på at eliminere. Hans mål er at opøve det emotionelle legeme til et punkt, hvor det ikke længere antager farve, har en rolig vibration, er klart og hvidt, ja krystalklart som en dam en rolig sommerdag. Når det mentale legeme forberedes til tjeneste, stræber arbejderen efter det modsatte af at eliminere, idet han søger at tilføre information, viden og fakta, og at opøve det intellektuelt og videnskabeligt, så det med tiden kan blive en urokkelig grundsten for den guddommelige visdom. Visdom erstatter viden, men kræver viden som et forberedende skridt. I må huske, at tjeneren går gennem lærdommens hal, før han går ind i visdommens hal. Når han opøver det mentale legeme, søger han derfor på metodisk måde at tilegne sig kundskab, at sikre sig den viden der savnes, at få en systematiseret opfattelse af de medfødte mentale evner, der er oplagret fra tidligere inkarnationer, og til sidst at dæmpe den lavere tænkeevne, således at den højere skabende tænkeevne kan dominere og blive projiceret gennem stilheden … Det emotionelle legemes negative stilhed gør det modtageligt for impressioner fra oven. Det mentale legemes positive stilhed fører til højere inspiration.

Derefter, når mennesket har søgt at kontrollere og på klog måde anvende personlighedens tre legemer, søger den, der elsker menneskeheden, *den perfekte handling*. Ingen storslåede drømme om martyrium eller flygtige fantasier om ærefuld og imponerende tjeneste optager hans opmærksomhed, derimod bestræber han sig for uden tøven at anvende alle sine kræfter på den næste opgave. Han ved, at perfektion i det ydre liv og i arbejdets forskellige faser vil bevirke, at den ligeledes udvikles i det indre liv, hvilket resulterer i et helhedsbillede af sjælden skønhed. Livet går fremad med små skridt, men ethvert skridt der tages på det rigtige tidspunkt, og enhver situation der vare-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tages med klogskab, fører til, at lange afstande tilbagelægges og at livet anvendes på en god måde. De, der aspirerer til tjeneste, bliver prøvet i det daglige livs mange små gøremål og iagttaget af dem, der vejleder menneskeheden. Den aspirant, der trofast varetager tilsyneladende uvæsentlige opgaver, vil blive overført til et mere betydningsfuldt område. Hvordan kunne de store i en katastrofe- eller krisesituation være afhængig af mennesker, der arbejder sløset og uforstandigt, når det gælder anliggender i det daglige liv?

Endnu en egenskab, der hører til tjeneste, er *tilpasningsevne*. Det kræver, at aspiranten er villig til at trække sig tilbage, når andre og dygtigere mennesker har fået overdraget hans opgave, eller (omvendt) at han evner at forlade en opgave for at påtage sig et mere betydningsfuldt arbejde, når en mindre kompetent person kan udføre hans arbejde med samme lethed og gode dømmekraft. En del af visdommen ved al tjeneste er, at man hverken overvurderer eller undervurderer sig selv. Arbejdsresultatet bliver dårligt, når en ineffektiv person har ansvaret, men der sker et ligeså stort tab af tid og kraft, når dygtige arbejdere har positioner, hvor de ikke har mulighed for at bruge deres dygtighed fuldt ud, og hvor mindre udrustede mænd og kvinder kunne udføre arbejdet ligeså godt. Vær derfor parat, alle I der tjener, til i hele jeres levetid at udføre et beskedent og tilsyneladende betydningsløst arbejde, for så er det jeres skæbne og det sted, hvor I bedst kan tjene, men vær ligeså parat til at skifte til et mere betydningsfuldt arbejde, hvis mesteren kalder, og hvis omstændighederne – og ikke jeres egne planer – indicerer, at tiden er inde. Overvej denne sidste sætning.

3. *Holdningen efter handlingen*.

Hvordan bør denne holdning være? Man bør være fuldstændig velafbalanceret og selvforglemmende og helt optaget af det næste skridt fremad. Den fuldkomne tjener gør sit yderste for at udføre det, han mener, der er mesterens vilje, og for at udføre det i overensstemmelse med Guds plan. Når han har udført sin del, fortsætter han med sit arbejde uden at bekymre sig om resultatet af sin handling. Han ved, at klogere øjne end hans ser slutningen fra begyndelsen, at frugten af hans tjeneste vurderes ud fra en dybere og mere kærlig indsigt end hans, og at en dyberegående dømmekraft end hans tester den etablerede vibrations kraft og udstrækning og tilpasser denne kraft efter motivet. Han er ikke stolt over det, han har udført, og lider heller

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ikke af unødig depression over manglende resultater. Han gør hele tiden sit bedste og tilbringer ikke unødig tid med et spekulativt tilbageblik, men stræber til stadighed fremad for at arbejde med den næste forpligtelse. At gruble over tidligere gerninger og at se tilbage på gamle resultater svarer i sin natur til involution, og tjeneren søger at arbejde med loven om evolution. Dette er en meget betydningsfuld information at notere sig. Den kloge tjener bryder sig ikke om, hvad hans medtjenere mener om arbejdets udførelse, så længe hans overordnede (enten inkarnerede mænd og kvinder eller de Store) viser, at de er tilfredse eller forholder sig tavse. Han bliver ikke modløs af, at resultatet ikke blev som han forventede, forudsat at han samvittighedsfuldt brugte de bedste metoder, som han kendte. Han tager sig ikke af, hvis bebrejdelser og irettesættelser regner ned over ham, så længe hans indre selv forbliver roligt og uden anklage. Han fortvivler ikke, hvis han mister venner, slægtninge, børn, en popularitet han engang nød eller billigelse fra sin omgangskreds, så længe han i sit indre føler, at kontakten med dem, der vejleder og styrer, forbliver ubrudt. Han bliver ikke modfalden, selv om han føler, at han arbejder i mørke og kun ser små resultater af sine bestræbelser, så længe det indre lys tiltager i styrke og hans samvittighed er ren. (LOM e.343-349).

(8) »Hvilken reel nytte er jeg til? Hvorledes kan jeg inden for mit lille område tjene verden?« Lad mig svare på disse spørgsmål ved at gøre opmærksom på, at ved med tanken at præge denne bogs indhold ind i offentlighedens bevidsthed, ved over for jeres omgangskreds at give udtryk for den lære, den formidler, og ved at leve livet i overensstemmelse med dens lære, yder I virkelig tjeneste.

Dette vil nødvendigvis medføre, at hele personligheden forpligter sig til at hjælpe menneskeheden samt afgiver et løfte til det højere selv om at bestræbe sig på at se bort fra det lavere selv i tjeneste – en tjeneste, der ydes på det sted og under de forhold, som menneskets skæbne og pligt har pålagt ham. (EP1 e.xix; EP1 d.21).

(9) I må sørge for, at jeres holdning til al undervisning er en villig tjeneste uden at tænke på det personlige selv. Væksten i åndelig erkendelse og det at løfte menneskeheden har betydning og ikke jeres egen personlige vækst eller udvikling, heller ikke jeres egen tilfredsstillelse ved at modtage særlige og nye informationer. I *vil* vokse, og jeres sjæl vil i tiltagende grad få

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

hold på sit redskab, når jeres tænkning og indsats er vendt mod gruppetjeneste, og når jeres tale – på grund af indstrømmende kærlighed – er harmløs og ikke skader. (EP1 e.111; EP1 d.139).

(10) Denne lov om tjeneste blev for første gang udtrykt fuldt og helt af Kristus for totusinde år siden. … I dag har vi en verden, der langsomt og støt er ved at nå til den erkendelse, at »intet menneske lever for sig selv«, og først når den kærlighed, der har været talt og skrevet så meget om, finder sin udløsning i tjeneste, kan mennesket begynde at leve op til sine iboende evner. …

Tjeneste udlægges sædvanligvis som noget meget ønskværdigt, og det erkendes sjældent, hvor overordentlig vanskelig tjeneste egentlig er; der må ofres megen tid, forbundet med afsavn af interesser og egne ideer. Tjeneste kræver uhyre hårdt arbejde, fordi den nødvendiggør velovervejet indsats, bevidst viden og evne til at arbejde uden tilknytning. Disse kvaliteter opnås ikke let af den almindelige aspirant, og dog er i dag tendensen til at tjene en holdning, der gælder for et stort flertal af verdens befolkning. Så stor en succes har den evolutionære proces været. (EP2 e.119-120; EP2 d.123-124).

(11) Tjeneste er et sjælsinstinkt. … Den er det fremtrædende kendetegn for sjælen, ligesom *begær* er den lavere naturs fremtrædende kendetegn. Tjeneste er gruppebegær, ligesom den i den lavere natur er personlighedens begær. Den er drivkraften til det bedste for gruppen. Tjeneste kan derfor ikke læres eller påtvinges et menneske som et ønskværdigt bevis for aspiration, der fungerer udefra, og er baseret på en teori om tjeneste. Den er helt enkelt den første reelle virkning, der på det fysiske plan vidner om den kendsgerning, at sjælen begynder at udtrykke sig i en ydre manifestation. (EP2 e.125; EP2 d.128-129).

(12) Der er i dag et sandt kapløb om tjeneste og megen filantropisk indsats. Alt dette er imidlertid stærkt farvet af personligheden, og det gør ofte megen fortræd, for mennesker søger at påtvinge andre aspiranter deres ideer om tjeneste og deres personlige fremgangsmåde. De er måske blevet sensitive over for sjælsindtryk, men de misfortolker ofte sandheden og er tilbøjelige til at følge personlighedens hensigter. De må lære at lægge vægt på sjælskontakt og på en aktiv fortrolighed med egoets liv og ikke på tjenestens formside. … Hvis der drages omsorg for det væsentlige ved tjenesten – sjælskontakt – så vil den ydede tjeneste flyde med en spontanitet ad de rigtige baner

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

og bære megen frugt. Den uselviske tjeneste og dybe strøm af åndeligt liv, som er blevet udvist inden for verdensarbejdet i den senere tid, er et lovende tegn. (EP2 e.126; EP2 d.129-130).

(13) Der er dem, der er så optaget af teori i deres tjeneste og dens udtryksform, at det ikke lykkes dem at tjene, og de evner heller ikke at forstå den smertefulde periode, som altid går forud for udvidet tjeneste. Deres teorier blokerer vejen til det sande udtryk og lukker døren for virkelig forståelse. Tankens element er for aktiv. (EP2 e.128; EP2 d.131).

(14) *Hvilken virkning har tjeneste på sindet, følelserne og det æteriske legeme?*

Tjeneste i sig selv er afgjort resultatet af en voldsom indre begivenhed, og når dette resultat er bragt i stand, vil det vise sig at have frembragt et antal skabende sekundære årsager. Disse er først og fremmest en ændring i den lavere bevidsthed, en tendens til at vende sig fra de ting, der vedrører det personlige selv hen imod vigtigere gruppeanliggender, en nyorientering, som er virkelig og udtryksfuld og en kraft, der ændrer tilstande (gennem skabende aktivitet), hvilket er tilkendegivelsen af noget nyt og dynamisk.

Den første virkning af sjælens indstrømmende kraft, som er den vigtige faktor, der fører til tjeneste i praksis, vil være at integrere personligheden og forene menneskets tre lavere aspekter til én tjenende helhed. Dette er et vanskeligt og elementært stadium for den studerende i visdommens hal. Mennesket bliver sig sin magt og sin kapacitet bevidst, og idet han har forpligtet sig til tjeneste, begynder han at tjene desperat. Han skaber den ene og den anden kanal for at udtrykke den kraft, der driver ham. Han river ned og ødelægger ligeså hurtigt, som han skaber. Han bliver midlertidigt et alvorligt problem for de andre tjenende, som han måtte være tilknyttet, for han ser ingen anden vision end hans egen, og den aura af kritik, der omgiver ham, og det ihærdige tryk fra den selvhævdende kraft i hans indre forårsager, at »de små« snubler, og der må konstant foretages et genoprettende arbejde (på hans vegne) af ældre, mere erfarne disciple. Han bliver offer, for en tid, for sin egen indre trang til at tjene og for den kraft, der strømmer igennem ham. Dette stadium vil i nogle tilfælde puste ild i ambitionens latente spirer. Denne ambition er i sidste instans personlighedens trang til forbedring og er på rette sted og tid et aktiv, men det må rykkes op med rode, når personligheden bliver sjælens redskab.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

I andre tilfælde vil den tjenende opnå en mere vidtrækkende og kærlig vision, og medens han fjerner blikket fra sin egen bedrift, vil han gå til arbejdet i tavs forening med grupperne af alle sande tjenere. Han vil lade sin personligheds tendenser, sine ideer og sine ambitioner synke ned i det større gode for helheden, og selvet vil blive tabt af syne. Måske kan der ikke gives noget bedre forslag til den mand eller den kvinde, som søger at virke som en sand tjener, end at bede dem gentage daglig, og lægge hele deres hjerte og sind i ordene:

> »Jeg spiller min rolle med fast beslutsomhed og i alvorlig stræben. Jeg ser opad, jeg hjælper nedad, jeg drømmer ikke, ej heller hviler jeg; jeg arbejder hårdt; jeg tjener, jeg høster, jeg beder. Jeg er korset, jeg er vejen, jeg står over det arbejde, jeg gør; jeg hæver mig over mit slagne selv, jeg døder begær, og jeg strider, medens jeg glemmer al belønning. Jeg giver afkald på fred, jeg opgiver retten til hvile, og under smertens pres mister jeg mig selv og finder Mig Selv, og træder ind i freden. Alt dette forpligter jeg mig højtideligt til, idet jeg påkalder mit højere selv.« (Fra arkiv XIII i mestrenes optegnelser).

Efterhånden som arbejdet med at lære at tjene fortsætter, og den indre kontakt bliver mere sikker, vil det næste, der sker, være en uddybning af det meditative liv og en hyppigere forekommende oplysning af sindet gennem sjælens lys. Derved åbenbares Planen. (EP2 e.133-135; EP2 d.136-138).

(15) Lad enkelhed være jeres ledestjerne og målrettet kærlighed jeres vigtigste mål. Vælg et område for tjeneste, der har bestemte grænser (for alle disciple har begrænsninger og kan ikke have planetarisk rækkevidde i deres tanker), og arbejd – mentalt og fysisk – inden for disse grænser. At fuldføre en selvvalgt opgave, der ligger inden for de karmiske begrænsninger og de omgivelser, hvor skæbnen har placeret jer, er alt, hvad der kræves af jer. Hvad er det, I i virkeligheden prøver at gennemføre i denne tid? Lad jeres tjeneste ske inden for det område, hvor I selv befinder jer og har jeres kontakter, og ræk ikke ud over hele planeten. Findes der en større og mere betydningsfuld opgave, end at udføre og fuldende opgaven på det sted, hvor I er, og sammen med de udvalgte medarbejdere? (EH e.372; EH d.350), (DNA1 e.582).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(16) Lad menneskeheden være jeres tjenesteområde, og lad det blive sagt om jer, at I kendte de åndelige kendsgerninger og var en dynamisk del af de åndelige begivenheder. Lad det ikke blive sagt om jer, at I kendte disse ting og intet gjorde ved dem og ikke brugte jer selv. Lad ikke tiden gå, uden at I *arbejder*. (RI e.760).

(17) Jeres opgave er at støtte arbejdet som Hierarkiet planlægger, at finde måder og metoder hvorved tjenesten kan udføres intelligent, at opdage måden hvorpå verdens behov (ikke jeres gruppes behov) kan imødekommes, at finansiere den deltagelse i broderskabets arbejde som I har fået overdraget af jeres sjæl, og at udføre jeres del i udviklingen af de menneskelige holdninger som er nødvendige, hvis virkelig fred skal findes i verden. (EXH e.325; HF d.325).

(18) Arbejd ikke anstrengt eller under pres. Bring lethed og et ubesværet udtryk ind i dine daglige relationer. … Bevarelse af energi og forøget *indre* arbejde vil frembringe en større magnetisk virkeliggørelse, men mindre aktivitet på det fysiske plan. … Arbejd mere i lyset og se alle mennesker sammen med dig i dette lys. Alt, hvad en discipel eller aspirant har at gøre i relation til sine medmennesker, er at stimulere det lys, som er i dem og lade dem frit gå deres egen vej og i deres eget lys på Vejen. (DNA1 e.417).

(19) Nogle mennesker er sådan indrettet, at de offentligt træder frem og bliver tjenere og centre af lys for deres medmennesker. Deres indflydelse og magt er stor. Andre arbejder (*med ligeså stor magt*) fra et stille center af relativ tilbagetrukkethed, og de forvalter en ligeså stor kraft. (DNA1 e.434).

(20) Du vil spørge, hvad din tjeneste skal være. Det, min broder, vil vokse ud af din meditation. Det er ikke min opgave at fortælle dig, hvilken aktivitet din personlighed skal følge; det er din egen sjæl, som må gøre dette. (DNA1 e.574).

(21) Arbejde udføres gennem handling og ikke gennem tale. (DNA1 e.590).

(22) Vær afbalanceret og husk på, at arbejdet for os omfatter mange ting, selv timer med afslapning, og det fordrer helt bestemt anvendelse af skelneevnen for at bestemme det væsentlige og adskille det fra det uvæsentlige. (DNA1 e.609).

(23) Du holder ikke din tjenesteretning klart afgrænset. Du bevæger dig ind i for mange andre tjenesteområder, som ikke er dine, og hvor du ikke er ønsket. (DNA1 e.612).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(24) I vort arbejde findes der ingen opgave, der er for lille eller for stor, kun lydighed over for den næste pligt, uanset hvad den måtte være. (DNA1 e.613).

(25) Du kan umuligt gøre alt det, som du ser skal gøres; derfor, gør det, som vil bevirke det største gode for det største antal søgende sjæle. (DNA2 e.448).

(26) Det er alle disciples problem i dag at opnå vellykkede resultater i deres valgte opgave som gode borgere og i deres beskæftigelse i livet, og dertil samtidig *for enhver pris* at føje et praktisk liv i tjeneste. (DNA2 e.572).

Se også: (DNA2 e.59).

164
Triangler af lys

(1) Lysets og den gode viljes triangler er dybest set påkaldende. De er den kommende videnskab om invokation. Trianglernes styrke afhænger af følelsernes dybde såvel som af den vilje hvorved de skabes. Jeg har her givet de disciple, som igangsætter dette nye projekt, som står mit hjerte så nær, et nyt og nyttigt vink. Dette arbejde *skal* fortsætte. Det er fordi hele projektet er så nyt og anderledes fra alt, hvad der tidligere er planlagt, at det synes så umuligt at gennemføre. Triangelprojektet udspringer fra så dybt esoteriske kilder, at nogle disciple betragter arbejdet som overordentlig svært, og ved deres tænkning komplicerer dets grundlæggende enkelhed. Andre betragter det som den simpleste ting i verden, og ved at lægge vægten på den eksoteriske og organisatoriske del, forhindrer de også den sande type triangel i at blive skabt. Disciple bør være vidende om den sande påtænkte plan og komme frem til måder, hvormed de kan finde den gyldne middelvej mellem de vanskeligheder, der dukker op, og de forenklinger der forvrænger.

Måske kan jeg bidrage til at afklare tankerne hos dem, der er ansvarlige for de indledende skridt i dette dybt esoteriske forehavende. Arbejdet er forskelligt fra det intellektuelle og praktiske arbejde som den gode viljes mænd og kvinder bliver bedt om at udføre og gerne udfører. Det er ikke det, som nogle flittige mennesker betragter som »goodwill«-arbejde eller en

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

del af »goodwill«-arbejdet. Dannelsen af triangler af lys og god vilje angår energireservoiret på den indre og æteriske livsside, og det vil automatisk og med fuld cirkulerende effekt føre til fremskridt i det eksoteriske arbejde, der udføres af mænd og kvinder af god vilje. Det er ikke den gode vilje i sig selv, men dannelsen af energitriangler i planetens æteriske legeme, som bevidst kvalificeres med god vilje. De to faser af arbejdet komplementerer nødvendigvis hinanden, men de må ikke betragtes som ét. Lystrianglerne skal kvalificeres af eller blive redskaber for god vilje, og de to grupper er tæt forbundet. Den gode viljes mænd og kvinder behøver ikke at vide noget om triangler, med mindre det anses for klogt og de individuelt er udviklede nok til at reagere korrekt, men deres arbejde inden for den gode viljes område vil være fremgangsrigt eller ikke (jeg taler om langsigtede mål), alt efter, hvor intens hensigten er, og hvor dyb den kærlighed er, som de to grupper triangelmedlemmer udviser. …

Det bliver derved tydeligt, at dette skabende arbejde – med dets intelligente og praktiske hensigt og dets egenskab til, når det fungerer rigtigt, at forene de eksoteriske og esoteriske arbejdere i et åndeligt forehavende – i virkeligheden har sin oprindelse i selve Shamballa og – med hensyn til hensigt og formål – blev opfattet af mestre på første og anden stråle, hvor først og fremmest anden stråle disciplen og anden stråle mesteren havde let ved at forstå det. Senere når et vedholdende og systematisk arbejde er blevet udført, og ideen er almindeligt kendt af offentligheden, vil denne aktivitet udgøre en vigtig del af den nye verdensreligion og blive forstået bedre. Den vil have sin egen indre gruppe, som arbejder helt subjektivt og bygger triangler af lys og god vilje. Dernæst vil den arbejde objektivt med en effektiv subsidiær aktivitet og styre aktiviteten hos dem, som opbygger det organisatoriske aspekt af Triangler af praktisk god vilje på Jorden. (RI e.274-275).

(2) Triangelarbejdets funktion er i virkeligheden at lette arbejdet med at fordele den rene indstrømmende kærlighedsenergi (der udtrykker sig som lys og god vilje) i Hierarkiet og menneskeheden. Denne dybt esoteriske hensigt med trianglerne vil ikke blive forstået af den brede offentlighed, men nogle af jer, der læser dette, vil gribe muligheden for at tjene *bevidst* på denne måde. (RI e.402).

(3) Fortsæt hurtigt og som en forenet gruppe med triangelar-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

bejdet. Det er grundlæggende i sin nytte og må udbredes. (EXH e.331; HF d.332).

165
Trin på evolutionsstigen

(1) Problemet består i at forvisse sig om, hvor på stigen samt i hvilken fase, man befinder sig ved ethvert bestemt tidspunkt. Bag ethvert menneske ligger en lang række af inkarnationer, og visse mennesker er nu på vej mod det stadium, hvor målet er en dominerende og selvisk personlighed; de er fuldt bevidst ved at gøre sig til individualister. Dette er for dem et lige så stort skridt fremad, som discipelskabet er for jer. Andre er allerede personligheder og er begyndt at eksperimentere med den energi, som strømmer gennem dem, og samler omkring sig de mennesker, som vibrerer med deres tone, og til hvem de uden tvivl har et budskab. Af denne grund opstår de utallige små grupper over hele verden, som arbejder inden for ethvert tænkeligt område for menneskeligt udtryk. Andre har passeret dette stadium og er ved at flytte deres tyngdepunkt i menneskelivets tre verdener bort fra personligheden; de motiveres af en energi, som er det højere aspekt af personlighedsenergien. De arbejder, planlægger og kæmper ikke længere for at udtrykke deres personligheder og for individuelt at påvirke verden, eller gennem deres magnetisme at samle en gruppe mennesker omkring sig, som ser op til dem og derved giver næring til stolthed og ambition, og gør dem tilsyneladende indflydelsesrige og betydningsfulde. De begynder at se tingene i et nyt og sandere perspektiv. I helhedens lys toner det lille selvs lys bort, akkurat som det lys, der findes i ethvert atom i legemet, samles og toner bort i sjælens lys, når dette stråler frem i al sin herlighed.

Når dette stadium af uselviskhed, af tjeneste, af at underordne sig det ene selv og af offer for gruppen bliver målet, da har mennesket nået det punkt, hvor han kan blive modtaget i den gruppe af verdens mystikere, vidende og gruppemedarbejdere, som er det fysiske plans spejlbillede af det planetariske Hierar-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ki. (WM e.397-398; HM d.410-411).

(2) Så megen fejlagtig information er blevet udbredt, og så stærk vægt er på uhensigtsmæssig måde blevet lagt på status og position i det såkaldte hierarki af sjæle, at sunde og afbalancerede disciple nu søger at vende deres tanker andetsteds hen og at eliminere alle tanker vedrørende rang og aktivitetsområder. … Betragtes disse stadier på en sund måde som det, de er – tilstande af udvidet bevidsthed og grader af ansvar – da vil faren for personlighedsreaktion over for begreberne »accepteret discipel, indviet, adept, mester« være meget lille, og mange vanskeligheder vil forsvinde. Husk, at den individuelle status altid holdes strengt for sig selv, og at evolutionspunktet … altid viser sig som et liv i aktiv uselvisk tjeneste og som manifestation af en illumineret vision, der ligger forud for den nuværende menneskelige opfattelse.

I arbejdet med at samle vor tids nye gruppe af verdensarbejdere må der udvises virkelig forsigtighed. Enhver, der arbejder, er ansvarlig over for sig selv og sin tjeneste, men ikke over for nogen anden. Det er klogt at afveje og vurdere den evolutionære status ikke ud fra fremsatte påstande, men ud fra det arbejde, der er fuldført, og ud fra den kærlighed og visdom, der er udvist. (WM e.602-603; HM d.608).

(3) Det niveau en mester har nået er højt, men det er kun relativt set, for I må ikke glemme, at når han har nået det, så virker det for ham lavt, fordi han sammenligner det med den vej, der åbner sig for ham. Ved hver bevidsthedsudvidelse og hvert skridt op ad stigen skal den indviede omfatte endnu en sfære og tage endnu et skridt fremad. Hver indvielse, der gennemføres, åbenbarer endnu højere indvielser, der skal mestres; således vil der aldrig komme et tidspunkt for aspiranten (det være sig et gennemsnitsmenneske, en indviet, en mester, en chohan eller en buddha), hvor han vil befinde sig i en statisk tilstand og være ude af stand til at udvikle sig videre. Endog selve Logos stræber videre, og den ene han stræber mod, stræber selv opad mod en, der er endnu større. (LOM e.264).

(4) Det, der sker i systemet, sker også på de kosmiske niveauer, og det, som skal mestres her, gentages i langt større skala i selve kosmos. I denne tanke ligger inspiration og udvikling og ikke fortvivlelse og mismod. Den taknemmelige følelse, der følger hvert skridt fremad, og den glæde, større forståelse giver, er løn nok i sig selv for den stræbende aspirant … (LOM

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

e.265).

(5) I kan således tydeligt se, hvor vigtigt det er, at alle disciple og indviede præcist ved, hvor de befinder sig på Vejen, dvs. på hvilket trin af evolutionsstigen. Ellers kan de misfortolke denne kalden og tyde kilden til den udsendte lyd forkert. Hvor nemt dette kan ske, viser sig for enhver fremskreden lærer i den okkulte og esoteriske lære, når han oplever, hvor nemt mindre betydningsfulde mennesker og begyndere fortolker kalden og meddelelser, de hører eller modtager, som om de kommer fra en høj og ophøjet kilde, medens de efter al sandsynlighed har hørt noget, der kommer fra deres egen underbevidsthed, fra deres egen sjæl eller fra en eller anden lærer (ikke en mester), der forsøger at hjælpe dem. (EH e.688; EH d.632-633).

(6) I må huske på, at menneskenes verden i dag er fuld af mennesker, der har taget en af indvielserne, og at der er store disciple på alle stråler, der arbejder for menneskeheden på det fysiske plan som seniorarbejdere under Hierarkiet, og der vil komme mange flere i løbet af de næste et hundrede år. (Skrevet i 1949). Nogle af dem kender ikke deres særlige hierarkiske status i deres fysiske hjerne, idet de med fuldt overlæg har givet afkald på denne viden for at udføre et bestemt arbejde. Det er meningen, at det jeg her skriver, i løbet af de næste fyrre år, skal finde vej til dem, der har den bestemte intention, at bringe klarhed til deres hjernebevidsthed om, hvem og hvad de i virkeligheden er. Det er en del af Hierarkiets planlagte program, forud for ashramernes eksternalisering. Mestrene føler, at disse seniordisciple og indviede (som er på stedet) snart bør begynde at arbejde med større autoritet. Det betyder ikke, at de vil hævde deres åndelige identitet og påberåbe sig indviet status. Det kan de ikke gøre på grund af deres trin på den åndelige evolutionsstige. Men de vil – når de véd, hvem de er, set fra Hierarkiets side, og hvad der forventes af dem – forstærke deres arbejde, udfolde mere energi, og udpege Vejen med større klarhed. Deres visdom vil blive anerkendt så vel som deres barmhjertighed, men de vil selv træde i baggrunden. De kan endog udadtil se lidet aktive ud og på den måde blive fejlbedømt, men deres åndelige indflydelse vil vokse, og de bekymrer sig ikke om, hvad andre tænker om dem. De erkender også alle de nye religioners misforståede opfattelse af Kristus. Nogle vil blive forfulgt i deres hjem, endog af dem, de forsøger

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

at hjælpe. Men det vil ikke betyde noget for dem. Deres vej er klar, og de kender deres tjenestebetingelser. (RI e.707-708).

(7) Discipelskab fordrer erkendelse. Der er ingen falsk stolthed i at vide, at man er en discipel. … Erkendelse af status er imidlertid et fuldkommen personligt anliggende; det bør ses i øjnene, accepteres og efterfølges af *tavshed.* (DNA1 e.562).

(8) Alice A. Bailey har til stadighed og med min fulde billigelse sat sig op mod den usunde nysgerrighed vedrørende status og titel, som er en plet på så mange okkulte grupper, der fører til konkurrencens højvande, jalousi, kritik og påstande, der kendetegner flertallet af de okkulte grupper og gør så mange af deres publikationer nytteløse og som hindrer den almene offentlighed i at modtage læren i dens renhed og enkelhed. Status og titel, placering og position tæller intet. *Det er læren, der tæller* – dens sandhed og intuitive appel. Dette må I hele tiden huske på. (DNA1 e.781).

Se også: (DNA2 e.413, 632-635).

166
Tærskelens vogter

(1) Tærskelens vogter betragtes sædvanligvis som den, der står for den endelige prøve på menneskets mod, en gigantisk tankeform eller faktor der nødvendigvis må udslettes, førend indvielse kan tages. Præcis hvad denne tankeform er ved kun få, men deres definition indeholder forestillingen om en kæmpestor elementalform som spærrer vejen til den hellige port, eller forestillingen om en konstrueret form, undertiden skabt af disciplens mester for at teste disciplens oprigtighed. Nogle betragter den som summen af et menneskes fejl, hans onde natur, som hindrer ham i at blive anerkendt som egnet til at betræde hellighedens vej. Ingen af disse definitioner giver imidlertid en sand idé om virkeligheden. (GLA e.21; BLV d.26).

(2) Tærskelens vogter er illusion-blændværk-maya virkeliggjort af den fysiske hjerne og erkendt, som det der skal overvindes. Det er den forvirrende tankeform som disciplen konfronteres med, når han søger at trænge igennem tidsaldrenes ophobede blændværk for at finde sit sande hjem i lyset. (GLA e.22; BLV d.27).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(3) Tærskelens vogter er altid nærværende, men kommer først i aktivitet på discipelskabets vej, når aspiranten i okkult forstand bliver bevidst om sig selv og de tilstande, der skabes i ham som et resultat af hans indre illusion, hans astrale blændværk og den maya, som omslutter hele hans liv. Da han nu er en integreret personlighed (og ingen er discipel, min broder, medmindre han har såvel et mentalt som et emotionelt liv, hvilket er et punkt den hengivne ofte glemmer), ses disse tre tilstande (med den fremherskende virkning i det ene eller det andet af legemerne) som et hele, og for dette hele anvendes betegnelsen »tærskelens vogter«. Denne er i virkeligheden en belivet tankeform, som legemliggør mental kraft, astral kraft og æterisk energi. (GLA e.26-27; BLV d.31).

(4) Tærskelens vogter dukker ikke frem af illusionens og blændværkets tåge, før disciplen nærmer sig livets porte. Først når han kan opfange vage glimt af indvielsesportalen og lejlighedsvis se et glimt af lys fra nærværelsens engel, som står og venter ved døren, kan han tage kampen op med *dualitetsprincippet*, som legemliggøres for ham i vogteren og englen. … Endnu beskriver mine ord kun symbolsk en fremtidig tilstand og begivenhed for jer. Den dag vil imidlertid helt sikkert komme hvor I, i fuld bevidsthed, vil stå mellem disse symboler på modsætningernes par, med englen på højre side og vogteren på venstre side. Må I da gives styrke til at bevæge jer lige fremad mellem disse to modstandere, som i umindelige tider har ført krig på jeres livs slagmark, og må I således træde ind i den nærværelse, hvor de to ses som én, og hvor intet kendes ud over liv og guddommelighed. (GLA e.39-40; BLV d.42-43).

(5) Tærskelens vogter betragtes ofte som ulykke, en katastrofe, der må undgås, og som det ondes endelige kulmination. Ikke desto mindre vil jeg her minde jer om, at vogteren er »den, der står foran Guds port«, den som dvæler i skyggen af indvielsens portal, og den som ser nærværelsens engel med åbne øjne, som de gamle skrifter siger. Vogteren kan defineres som summen af den lavere naturs kræfter, der kommer til udtryk i personligheden forud for oplysning, inspiration og indvielse. Personligheden *per se* er på det stadium overmåde magtfuld, og vogteren legemliggør alle de psykiske og mentale kræfter, som ned gennem tiderne blev udviklet i et menneske og dyrket med omhu. Man kan betragte den som den tredobbelte materielle forms magtfulde styrke forud for dens viede og bevidste samar-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

bejde med sjælens liv og i tjeneste for Hierarkiet, Gud og menneskehed.

Tærskelens vogter er alt det, et menneske er, bortset fra det højere åndelige selv; den er guddommelighedens tredje aspekt, som det udtrykkes i og gennem den menneskelige mekanisme. Dette tredje aspekt må efterhånden underordnes det andet aspekt, sjælen. (EP2 e.312; EP2 d.304).

(6) Erindringen er … ikke blot en evne, forstanden har, således som det så ofte antages, men den er i sit inderste væsen en skabende magt. Den er dybest set et aspekt af tanken og er – parret med imagination – en skaberkraft, fordi tanker er ting, som I godt ved. Fra erindringens urgamle dyb, fra en dybt rodfæstet fortid, som ganske tydeligt genkaldes, og fra menneskehedens og det enkelte menneskes underbevidsthed (eller fra fast forankrede tankereservoirer samt nedarvede og iboende ønsker) dukker der op fra det enkelte menneskes tidligere tilværelser og erfaring den totale sum af alle instinktive tilbøjeligheder, af alt nedarvet blændværk og af alle afskygninger af forkerte mentale holdninger; alt det (som danner et blandet hele) kalder vi tærskelens vogter. Denne vogter er den samlede sum af alle de egenskaber i personligheden, som ikke er blevet betvunget og undertrykt, men som til sidst må overvindes, inden indvielse kan finde sted. I ethvert liv sker der nogen fremgang; nogle brist i personligheden bliver rettet op, og mennesket kommer virkelig et stykke videre. Men den ubesejrede rest og de gamle forpligtelser er utallige og usædvanlig stærke; og når der er skabt en passende sjælskontakt, indtræffer der et liv, hvor den højt udviklede og magtfulde personlighed selv bliver tærskelens vogter. Da står nærværelsens engel og vogteren ansigt til ansigt, og et eller andet må da gøres. Til sidst blegner det personlige selvs lys og aftager i den stråleglans, som udgår fra englen. Derefter udvisker den større glans den mindre. Dette bliver dog kun muligt, når personligheden ivrigt indgår i denne forbindelse med englen, betragter sig selv som vogteren og – som discipel – begynder kampen mellem modsætningernes par og går ind til Scorpios prøver. Disse prøver og prøvelser kommer altid i stand ved disciplens egen hjælp; disciplen bringer sig selv i de positive eller bestemmende omgivelser, hvor prøvelserne og disciplinen er uundgåelige og ufravigelige. Når tænkeevnen har nået et relativt højt udviklingstrin, vækkes erindringsaspektet på *en ny og bevidst måde;*

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

derefter kommer ethvert latent anlæg, ethvert racemæssigt og nationalt instinkt, enhver ubesejret situation og enhver herskende fejl op til bevidsthedens overflade, og så er kampen i gang. (EA e.206-208; EA d.192-193).

Se også: (DNA2 e.47-48).

167
Ubundethed

(1) Den, der arbejder med hvid magi, må, så meget han evner, ikke identificere sig med det, han har skabt eller har forsøgt at skabe. Hemmeligheden for alle aspiranter er at højne tilskuerens og den tavse iagttagers holdning. Jeg lægger eftertryk på ordet *tavse.* Meget sandt magisk arbejde bliver til intet på grund af, at den, der arbejder og opbygger i stof, mangler evnen til at bevare tavshed. Gennem forhastet tale og alt for megen snak dræber han det, som han forsøgte at skabe – hans tankes barn er dødfødt. Alle, der arbejder i verden, burde erkende behovet for den stille indre afstand, og det arbejde, som ligger foran enhver studerende af disse instruktioner, må bestå i at opøve en ubunden holdning. Det er den mentale ubundethed, som sætter tænkeren i stand til altid at dvæle på det høje og hemmelige sted og fra dette center af fred roligt og magtfuldt at udføre det arbejde, som han har sat sig for. Han arbejder i menneskenes verden; han elsker, trøster og tjener; han retter ikke sin opmærksomhed mod sin personligheds sympatier og antipatier eller mod sine fordomme og tilbøjeligheder; han står fast som en klippe og er som en stærk hånd i mørket for alle, han kontakter. Udviklingen af en ubunden personlig holdning tillige med en ubunden åndelig indstilling vil skære alt overflødigt bort i et menneskes liv; men for alt, der skæres bort, vil der gives tusindfold tilbage på anden måde.

Der er skrevet meget angående bundethed og nødvendigheden af at udvikle ubundethed. Må jeg på grund af den nuværende situations pres bede alle studerende om at undlade at læse om og tænke over denne holdning, som noget I tragter efter, men i stedet begynde at praktisere og udøve den. (WM e.559-560; HM d.569).

(2) Det er kun i en ånd af virkelig *ubundethed,* at en discipels bedste arbejde bliver udført. Disciplen vil efterhånden

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

erkende, at han som følge af denne ubundethed (for resten af sit liv) ganske enkelt er en arbejder – én ud af en stor hær af hierarkiske arbejdere – med antagelig ingen personlighedstilbøjeligheder, -mål eller -ønsker. Der er for ham intet andet end vedvarende arbejde og samarbejde med andre mennesker. Han kan af natur være en isoleret person, med en dyb higen efter ensomhed, men det har ingen betydning. Det er den pris, han må betale for muligheden for at møde tidens behov. (DNA1 e.55).

(3) Fysisk træthed behøver ikke nødvendigvis at hindre hans anvendelighed på nogen måde. Det gælder for mange mennesker, at de fysiske betingelser forringer deres arbejde, fordi deres opmærksomhed fokuseres på den uønskede fysiske situation. Disciple derimod har ofte en mærkværdig evne til at fortsætte med deres arbejde, uanset hvad der hænder dem i det fysiske. … Den fysiske hjerne kan så udpræget blive en reflektor af det mentale liv, at disciplen stort set forbliver upåvirket af ydre betingelser. Disciplen lærer at leve med sine fysiske forpligtelser under ugunstige forhold, og hans arbejde bevarer det sædvanlige høje niveau.

Det emotionelle problem kan være det vanskeligste. Men kun disciplen kan håndtere sin egen selvmedlidenhed og frigøre sig fra den indre emotionelle storm, som han lever i. (DNA1 e.56).

(4) Det får ham til at indtage det standpunkt, at intet af det, som skaber reaktioner af smerte eller ubehag i det emotionelle legeme, i sidste instans betyder noget. Disse reaktioner bliver ganske enkelt erkendt, gennemlevet, tolereret og får ikke lov til at forårsage nogen som helst begrænsning. Alle disciple ville gøre vel i at reflektere over det, som jeg lige har sagt. (DNA1 e.57).

(5) »Mit livs herre, hvorledes kan jeg udføre denne dags pligt og dog søge indre frihed? Møde ethvert behov og dog være fri fra bånd og lænker?« Gud sagde: »Solen kommer nærmere og giver jorden liv. Intet kan den tage fra jorden. Giv på samme måde. Giv og bed om intet!« (DNA1 e.392-393).

(6) Bevar altid holdningen som iagttageren i hovedet. Derved vil sjælens ubundethed vokse mens forbindelsen fra sjæl til sjæle vil udvikle sig og tage til. (DNA1 e.623).

(7) Ubundethed er vejen med mindst modstand for en første stråle natur. (DNA2 e.523).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

168
Udfordring

Jeg opfordrer verdens tænkere til at opgive deres sekteriske holdning, deres nationalisme og deres kritikløse loyalitet og til at arbejde i en broderskabets ånd i deres egen nation, idet de må betragte den som en integreret del af en stor føderation af nationer, – en sammenslutning, som allerede eksisterer på den indre side, men afventer, at verdens tænkere handler for at materialisere den på den ydre side. Jeg pålægger dem at arbejde i religionens tjeneste og inden for den specielle religion, som de på grund af fødsel eller efter valg er interesseret i, idet de må betragte enhver religion som en del af den store verdensreligion. De må vurdere de aktiviteter, som deres gruppe, samfund eller organisation arbejder med, og som ønsker deres hjælp, og vurdere, hvorvidt de grundlæggende principper og den anvendte teknik tjener det almene vel og fremmer virkeliggørelsen af broderskab.

Jeg beder jer opgive jeres antagonisme og jeres antipatier, jeres had og jeres racemæssige modsætningsforhold og søge at tænke i retninger som: den ene familie, det ene liv og den ene menneskehed. Jeg beder ikke om en sentimental eller følelsesmæssig reaktion på denne opfordring. Jeg vil minde jer om, at had og separatisme har bragt menneskeheden ud i den nuværende triste tilstand. Jeg vil imidlertid til denne påmindelse føje den kendsgerning, at der i dag i verden findes et tilstrækkeligt stort antal frie mennesker til at ændre menneskehedens og den offentlige menings holdning, såfremt deres viljesindsats måler sig med det, de véd og tror.

Jeg opfordrer jer også til at bringe ofre, at give jer selv, jeres tid, jeres penge og jeres interesse for at bringe disse ideer ud til menneskene omkring jer i jeres egne omgivelser og til den gruppe, I selv befinder jer i, og således vække jeres brødre. Jeg opfordrer til forenet handling for på ny at indprente tankerne om broderskab og enhed. Jeg beder jer anerkende jeres medarbejdere i alle grupper og styrke deres hænder. Jeg beder jer forsegle jeres læber mod hadefulde og kritiske ord og tale om broderskab og grupperelationer. Jeg anmoder jer om at drage omsorg for, at hver dag for jer bliver en ny dag med nye muligheder. Se ikke på egne anliggender, egne småbekymringer,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ærgrelser og mistænksomheder men på nødvendigheden af den opgave, der skal udføres, og udbred tanken om enhed, kærlighed og harmløshed.

Yderligere beder jeg jer afbryde jeres forbindelse til alle de grupper, der forsøger at tilintetgøre og angribe, hvor oprigtige end deres motiver måtte være. Slut jer til den side, der virker for konstruktive mål, som ikke bekæmper andre grupper eller organisationer, og som har elimineret ordet »anti« fra deres ordbog. Stå på samme side som dem, der stille og roligt virker for opbygning af den nye ordning, – en ordning, der er baseret på kærlighed, der virker under broderskabsimpulsen, og som besidder en opfattelse af et broderskab, der er baseret på den viden, at vi, hver og én, uden hensyn til race, er børn af den ene Fader – og som er nået til den erkendelse, at de gamle arbejdsmetoder må vrages, således at nye kan få en chance.

Kan I ikke selv undervise, tale eller skrive, da giv af jeres tanker, af jeres penge til dem, der kan. Giv af jeres fritimer og -minutter, således at andre gøres fri til at tjene Planen; giv af jeres penge, således at det arbejde, der udføres af dem, der er tilknyttet den nye gruppe af verdenstjenere, kan gå hurtigt frem. I spilder megen tid på uvæsentlige ting. Mange af jer afser liden eller ingen tid. Det samme er tilfældet med hensyn til penge. Giv som aldrig før og muliggør derved arbejdets fysiske aspekter. Nogle giver af det, de selv har behov for, og den kraft, de derved frigør, er stor. De, der befinder sig på den indre side, er taknemmelige for det, der skænkes af dem, der kun kan give ved store, personlige ofre. Andre giver af det, de kan undvære, men kun når det ikke kræver noget offer. Lad også denne tilstand ophøre og giv maksimalt med retfærdighed og forståelse, således at kærlighedens og lysets tidsalder hurtigere kan indledes. Jeg bekymrer mig ikke om, hvor eller til hvem I giver, blot I giver, – lidt, hvis I kun har lidt tid og få penge, – meget, hvis I har meget. Arbejd og giv, hold af og tænk og hjælp de grupper, som bygger op og ikke tilintetgør, som er kærlige, og som ikke angriber, som løfter og ikke river ned.

Frem for alt opfordrer jeg jer til at leve et liv i større fordybelse, og jeg beder jer om, af hensyn til jeres medmennesker, at styrke kontakten med jeres egen sjæl, således at I vil have ydet jeres del for at muliggøre åbenbaringen, og således at I vil have ydet jeres del til at bringe lyset ind og derfor vil være i

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

stand til at drage fordel af det nye lys og den nye information, og yderligere være bedre i stand til at vise Vejen og berede vejen for de desorienterede søgende til den tid. De, som ikke er beredt til de kommende begivenheder, vil blive blindet af det tiltagende lys og desorienterede på grund af det under, der åbenbarer sig; de vil blive strejfet af Guds levende åndedrag; og det er op til jer at forberede dem til denne begivenhed. (EP1 e.187-189; EP1 d.210-212).

169
Udødelighed

(1) Tvivl, om udødelighed vil inden længe blive løst af videnskaben som et resultat af videnskabelig forskning. Visse videnskabsmænd vil acceptere udødelighed som en hypotese og som et arbejdsgrundlag, som de kan basere deres undersøgelser på, og de vil gå ind i denne forskning med villighed til at lære, med åbenhed til at acceptere, og med ønske om at formulere konklusioner baseret på gentagne beviser. Disse konklusioner vil på deres side danne grundlag for en anden hypotese. Inden for de nærmeste år vil påstanden om et vedvarende og evigt liv ikke længere være genstand for tvivl, men være en sikker kendsgerning. Der vil forekomme endnu en ændring i opfattelsen. Der vil ikke i noget menneskes sind herske tvivl om, at han stadig vil være en bevidst, levende enhed, når han forlader det fysiske legeme. Han vil blive vidende om, at han fortsætter sin eksistens i en verden, som ligger hinsides den fysiske. Han vil blive vidende om, at han stadig lever, er vågen og bevidst. Denne kendsgerning vil blive bevist på forskellige måder. Udviklingen af en evne i menneskets fysiske øje (en evne, som altid har eksisteret, men så godt som ikke er blevet anvendt) vil åbenbare det æteriske legeme, »dubletten«, som det undertiden kaldes, og man vil kunne se, at menneskene befinder sig i dette legeme i et bestemt rumligt område, når de har forladt det døde fysiske legeme, der er ved at gå i opløsning. Det voksende antal af de mennesker, som ejer evnen til at anvende det »ene øje«, undertiden kaldet det »genopvakte tredje øje«, vil ligeledes være med til at bevise sandheden om udødeligheden, idet de med lethed vil kunne se et menneske, som har forladt sit æteriske legeme såvel som sit fysiske legeme. På grund af det meget

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

store antal og på grund af deres ansete position, vil de vinde gehør. Endvidere vil en opdagelse inden for det fotografiske område, der for tiden udforskes, bevise, at overlevelse er en kendsgerning. Til sidst vil der skabes kommunikation, idet de, der er gået over, kan anvende radioen, og således er emnet ført tilbage til den rene videnskab. (EP1 e.183-184; EP1 d.207-208), (EH e.412; EH d.384-385).

(2) *Teorien om udødelighed under bestemte forhold*. Denne teori holdes stadig i hævd af visse fundamentalister og teologisk snæversynede åndsretninger, og også af enkelte blandt intelligentsiaen, specielt de med egoistiske tendenser. Denne teori hævder, at kun de, som opnår et vist stadium af åndelig erkendelse, eller som accepterer et specielt sæt teologiske påstande, kan få den personlige udødelighedens gave. Også den rent intellektuelle argumenterer til tider med, at den ypperste gave til menneskeheden er en udviklet og kultiveret tænkning, og at de, der besidder denne gave, ligeledes skænkes evig beståen. … Den kristne fortolkning, således som den fremsættes af de ortodokse og fundamentalistiske retninger, viser sig uholdbar, når den underkastes klar tænkning; blandt de argumenter, der går imod denne fortolkning, kan nævnes, at kristendommen forudsætter en lang fremtid men ingen fortid; det er desuden en fremtid, der udelukkende beror på aktiviteterne i dette nuværende liv, og man kan på ingen måde forklare de forskelle og uligheder, som kendetegner menneskeheden. (EH e.401-402; EH d.375-376).

(3) Det første skridt hen imod at kunne bekræfte sjælen som en kendsgerning er at påvise kendsgerningen om en fortsat tilværelse, skønt dette givetvis ikke kan bevise kendsgerningen om udødelighed. …

At noget overlever dødsprocessen, og at noget består efter det fysiske legemes opløsning, bekræftes til stadighed. Hvis dette ikke er tilfældet, er vi ofre for en kollektiv hallucination, og tusinder af menneskers hjerne og forstand er utroværdig, bedragerisk, syg og forvrænget. Et sådant gigantisk, kollektivt vanvid fæstes der vanskeligere lid til end til alternativet, en udvidet bevidsthed. (EP1 e.98-99; EP1 d.127), (EH e.411; EH d.384).

(4) Udviklingen af det æteriske syn og det stærkt stigende antal clairvoyante og clairaudiente mennesker tilkendegiver gang på gang eksistensen af det astrale plan og af den æteriske

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

modpart til den fysiske verden. Flere og flere mennesker bliver vidende om dette subjektive område; de ser mennesker vandre omkring, som enten er såkaldt »døde«, eller som under søvnen har forladt det fysiske hylster. (EP1 e.98; EP1 d.126-127), (EH e.412; EH d.384).

(5) De næste to hundrede år vil se, at døden ikke eksisterer på den måde, som vi nu forstår den store overgang, og vil se, at kendsgerningen om sjælens eksistens bliver fastslået. Sjælen vil blive opfattet som en entitet, som den motiverende impuls og som det åndelige center bag alle manifesterede former. … Vor essentielle udødelighed vil blive bevist og realiseret som kendsgerninger i naturens orden. (EP1 e.96; EP1 d.125), (EH e.412; EH d.384-385).

(6) Med denne indre vished møder vi døden, og vi ved, at vi skal leve igen, at vi kommer og går, og at vi vedbliver at leve, fordi vi er guddommelige og vor egen skæbnes herre. Vi ved, at vi har sat os selv et mål, og at det mål er »liv i større fylde« – et eller andet sted, her, der og til sidst overalt.

Ånden i mennesket er udødelig; den eksisterer for evigt og går frem skridt for skridt, fra ét stadium til det næste på evolutionens vej, idet den til stadighed og successivt udfolder sine guddommelige attributter og aspekter. (RC e.146; KT d.139).

(7) Menneskesjælens udødelighed og den evne, det indre åndelige menneske har til at udvirke sin egen frelse, under loven om genfødsel ved hjælp af loven om årsag og virkning, er det, der ligger til grund for al menneskelig handling og bestemmer al menneskelig stræben. Ingen kan undgå disse to love. De betinger hele vort liv, indtil vi har opnået den ønskede og foreskrevne fuldkommenhed og kan manifestere os på jorden og være virksomme som rigtige gudesønner. (RC e.147; KT d.140-141).

Se også: SJÆLEN og EGOET.

170
Undervisning (opdragelse)

(1) I uddannelsessektoren vil en forståelse af menneskets sande natur fremkalde en grundlæggende ændring af undervisningsmetoderne. Man vil lægge vægt på at fortælle folk, at egoets eksistens på sit eget plan er et *faktum*, og man vil under-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

vise dem i månelegemernes natur og de metoder til integration af de lavere legemer, som gør det muligt for egoet at kommunikere direkte med den fysiske hjerne og dermed styre den lavere natur og realisere sine hensigter. Mennesker vil lære, hvordan de, gennem koncentration og meditation, selv kan skaffe sig viden, udvikle intuitionen og dermed trække på egoets ressourcer. Og mennesker vil lære at *tænke*, få kontrol over mentallegemet og på den måde udvikle deres latente egenskaber. (CF e.814; KI d.752-753).

(2) Den sande undervisning er derfor videnskaben om at forbinde de forskellige dele af mennesket og tillige at forbinde ham med hans umiddelbare omgivelser og derefter med den større helhed, hvori han må udfylde sin plads. Hvert aspekt, betragtet som et lavere aspekt, kan altid blive et udtryk for det næste højere. Hermed har jeg udtrykt en fundamental sandhed, som ikke alene angiver målet, men også problemet for alle, der interesserer sig for undervisning. Problemet er rigtigt at kunne bedømme, hvor et menneskes opmærksomhed hovedsagelig er fokuseret, og hvor hans bevidsthed er centreret. Derefter må han skoles på en sådan måde, at det nuværende brændpunkt kan overføres til et højere vehikel eller legeme. Vi kan også udtrykke denne idé lige så korrekt ved at sige, at det legeme, der synes at være af altoverskyggende betydning, kan og burde blive af sekundær betydning, idet det ganske enkelt bliver et redskab for det, som er højere end det selv. (ENA e.6; UNT d.22).

(3) Mod denne fuldbyrdelse bør al undervisning stræbe …: Reaktion på tænkeren eller sjælen. Med registreringen af denne reaktion tager mennesket sit rige i besiddelse. Det højere og lavere bliver ét. Den objektive og den subjektive verden er forenet. Sjælen og dens mekanisme virker som en enhed. (ENA e.12; UNT d.27-28).

(4) Atlantiderne havde ikke, hvad vi forstår ved et undervisningssystem. Kongerne og præsterne opfattede intuitivt; masserne adlød. (ENA e.40; UNT d.53).

(5) Verden selv er en stor smeltedigel, ud af hvilken den ene menneskehed er ved at dukke op. Dette nødvendiggør en drastisk ændring af de metoder, vi hidtil har anvendt ved undervisning i geografi og historie. Videnskaben har altid været universel. Stor kunst og litteratur har altid tilhørt hele verden. Det er på disse kendsgerninger, at undervisningen af verdens børn må baseres – på vor lighed, vore skabende højdepunkter, vor ånde-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

lige idealisme og vore berøringspunkter. Medmindre dette bliver gjort, vil nationernes sår aldrig heles, og barriererne mellem nationerne, som har eksisteret i århundreder, vil aldrig blive fjernet. (ENA e.46; UNT d.58-59).

(6) To centrale ideer må læres børn i alle lande, og det er: *værdien af det enkelte menneske og sandheden om den ene menneskehed.* (ENA e.47; UNT d.59).

(7) Opdragelsens første bestræbelse på at civilisere barnet vil gå ud på at retlede dets instinkter.

Den næste opgave vil være at bibringe barnet sand kultur ved at lære det at bruge sit intellekt rigtigt.

Undervisningens tredje pligt må være at vække og udvikle intuitionen.

Når disse tre er blevet udviklet og fungerer, vil vi have et civiliseret, kultiveret og åndeligt vågent menneske. Et menneske vil da fungere instinktivt korrekt, være intellektuelt sundt og intuitivt bevidst. Hans sjæl, sind og hjerne vil fungere, som de skal, og i det rette indbyrdes forhold, hvilket igen skaber koordination og korrekt samklang eller samordning. (ENA e.50; UNT d.62).

(8) Et af vore umiddelbare mål i undervisningen må være at eliminere konkurrenceånden og erstatte den med samarbejdsånd. (ENA e.74; UNT d.85).

(9) Hvad kan forældre og lærere gøre?

Først og fremmest søge at skabe en atmosfære, hvori visse egenskaber kan udfolde sig:

1. *En kærlig atmosfære,* hvor frygt er udelukket, og barnet forstår, at det ikke har grund til at være forsagt, undseligt eller vagtsomt, hvor det får en venlig behandling af andre, og det forventes, at det til gengæld udviser samme venlighed og høflighed. … Kærlighed fremkalder altid det bedste i barn og voksen.
2. *En atmosfære af tålmodighed,* hvori barnet på normal og naturlig måde kan udvikle sin søgen efter kundskabens lys; hvor det er sikker på, at denne søgen vil blive mødt med velvilje, og at det altid vil få omhyggelige svar på alle spørgsmål, uden at der opstår følelse af jag. … Denne utålmodighed hos dem, som de beklageligvis er helt afhængige af, sår *irritationens frø*, og talløse liv bliver ødelagt af irrita-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tion.

3. *En atmosfære af ordnet aktivitet,* hvori barnet kan lære elementær ansvarsfølelse. De børn, som inkarnerer i denne tid, og som kan drage fordel af de nye opdragelsesmetoder, er nødvendigvis på grænsen til sjælsbevidsthed, og det første tegn på en sådan sjælskontakt er en hurtig udvikling af ansvarsfølelsen. Dette bør huskes, for at påtage sig små pligter og at dele et ansvar (som altid har at gøre med en eller anden form for grupperelation) er en vigtig faktor i bedømmelsen af et barns karakter og fremtidige beskæftigelse.
4. *En atmosfære af forståelse*, hvori et barn altid er sikker på, at dets *handlingsmotiver* og bevæggrunde vil blive erkendt, og at de voksne, det er knyttet til, altid vil forstå de bagved liggende impulser, selv om de ikke altid billiger barnets handlinger. …

Det er den ældre generation, som i barnet nærer en tidlig og helt unødvendig følelse af skyld, synd og forseelse. Der bliver lagt så stor vægt på ubetydelige ting, som ikke er virkelig forkerte, men som er til besvær for forældre og lærere, at den virkelige sans for det forkerte (som er erkendelsen af en svigtende evne til at opretholde rigtige relationer til gruppen) går tabt og erkendes ikke. De mange små og ubetydelige synder, som påføres børn ved stadige »nej« og ord som »uartig«, og som stort set skyldes forældrenes manglende evne til at forstå og beskæftige barnet, har ingen virkelig betydning. Hvis disse sider af barnets liv varetages på rette måde, vil de virkelig forkerte ting – at krænke andres rettigheder, at støde eller skade andre for egen vindings skyld fremtræde i det rette perspektiv og vise sig på rette tid og sted. (ENA e.75-78; UNT d.86-88).

(10) I fremtiden vil undervisningen i langt højere grad end i dag gøre brug af psykologien. (ENA e.84; UNT d.94).

(11) Et bedre opdragelsessystem må derfor udarbejdes, som vil vise os mulighederne for menneskets liv på en sådan måde, at barrierer vil blive nedbrudt, fordomme ryddet af vejen, og de børn, som vokser op, vil få den skoling, der vil sætte dem i stand til, som voksne, at leve med andre i harmoni og god vilje. Dette *kan* gøres, hvis man opøver tålmodighed og forståelse, og hvis lærerne erkender, at »hvor der ingen visioner er, går folket til grunde«. (ENA e.87; UNT d.97).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

171
Undervisning på indre plan

(1) Indviede modtager undervisning direkte fra mestrene eller fra nogle af de store devaer eller engle. Denne undervisning gives sædvanligvis om natten i små klasser eller individuelt (hvis lejligheden kræver det) i mesterens private studerekammer. Dette gælder for indviede i inkarnation eller på de indre plan. Hvis de befinder sig på de kausale niveauer, modtager de undervisning, når som helst det anses for at være tilrådeligt, direkte fra mesteren til egoet på kausale niveauer.

Disciple bliver undervist i grupper i mesterens ashram eller klasseværelse, om natten, hvis de er i inkarnation. Bortset fra disse regelmæssige samvær kan en discipel, hvis han af en eller anden særlig grund skal modtage direkte undervisning fra en mester, blive kaldt til denne mesters studerekammer for en privat samtale. Dette sker, hvis en mester ønsker at se en discipel for at rose ham, advare ham eller for at afgøre, om indvielse er ønskelig. Størstedelen af en discipels undervisning er overladt til en indviet eller en mere fremskreden discipel, som våger over sin yngre broder, og som over for mesteren er ansvarlig for hans fremskridt, idet han regelmæssigt aflægger beretning. Karma bestemmer for en stor del dette forhold. (IHS e.69; IMS d.82-83).

(2) Alle lærere, som har påtaget sig at uddanne elever, og som prøver at bruge dem til verdenstjeneste, anvender den metode at meddele et faktum (ofte tilsløret med ord og skjult bag symboler) og derefter lade eleven drage sine egne slutninger. Derved udvikles skelneevnen, og den er det primære middel, hvormed ånden befrier sig for stoffets lænker og skelner mellem illusion og det, der tilsløres af den. (CF e.173; KI d.187).

(3) Lærere på de indre plan har meget at slås med, idet de mentale processer hos de studerende, der befinder sig i fysiske legemer, foregår meget langsomt. Aspiranter til dette vanskelige arbejde må iagttage sig selv med stor omhu og må bevare den indre sindsro, fred og mentale smidighed, der vil bidrage til at gøre dem brugbare til at beskytte og lede menneskeheden. (WM e.65; HM d.81).

(4) Mangel på ro i det daglige liv hindrer lærerne på egoiske plan i at nå jer. Bestræb jer derfor på at bevare den indre ro,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

efterhånden som livet udfolder sig. Arbejd, slid, stræb, og bevar den indre ro. Træk jer regelmæssigt tilbage til indre arbejde for således at udvikle modtagelighed over for de højere plan. En fuldkommen vedvarende indre ligevægt er, hvad mestrene har brug for hos dem, de søger at anvende. (WM e.66; HM d.82).

(5) Gruppen af lærere, som de almindelige aspiranter og disciple på prøvestadiets vej muligvis kommer i kontakt med på de mentale plan, er mennesker som de selv med samme passioner, men med en større erfaring på vejen og en mere sikker kontrol over sig selv. De arbejder ikke med aspiranter, fordi de personligt kan lide dem eller bryder sig om dem, men fordi behovet er stort, og de søger dem, som de kan træne. Den holdning, de søger hos aspiranten, er lærevillighed og evnen til at registrere uden at stille spørgsmål, før der vides mere. Når dette er nået, tilskyndes aspiranten til at spørge om alt. (WM e.182; HM d.195).

(6) Når én lektie er bemestret på denne måde, pålægges eleven endnu én, og når han har lært en særlig serie af lektioner, tager han sin eksamen og gennemgår en indvielse. Hele den gruppe, han underviser, drager fordel af hans fremskridt, for enhver discipel fører dem, han underviser, med sig fremad på en særlig og udefinerlig måde. Den enkeltes fordel virker tilbage på helheden. En mester fører sine disciple med sig fremad og opad på lignende måde. (WM e.352; HM d.365-366).

(7) I lyset fra jeres egen intuition og oplyste tænkeevne (udviklet og gjort anvendelig gennem meditation) skal I tage det aspekt af læren, som passer og hjælper jer, og fortolke det set i lyset af jeres eget behov og jeres egen vækst.

Tiden for personlighedskontakt, for personlig opmærksomhed og for personlige budskaber er forbi og har været det i nogen tid, undtagen i illusionens dal på det astrale plan. Dette er et strengt budskab, men ingen oprigtig discipel vil misforstå det. Fra dybet af sin egen erfaring og kamp ved han, at det er således. Det er gruppen af mestre, Hierarkiet som helhed, der har betydning samt dets samspil med menneskeheden. (EP1 e.112-113; EP1 d.140).

(8) Mange vil påberåbe sig at være esoteriske skoler uden at kunne videregive noget af virkelig esoterisk natur. De vil kun

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tiltrække den godtroende og den tåbelige. Der findes mange af den slags skoler i dag. Andre vil afstå fra alle ydre tegn på esoterisk og okkult skoling og dog give den nødvendige undervisning. …

Meditationsvidenskaben og den bevidste bygning af antahkaranaen vil blive de to første trin i det esoteriske pensum. Den sande undervisning i meditation og i konstruktion af lysbroen mellem triaden og personligheden er i dag den mest avancerede undervisning, der gives.

Menneskeheden er nu beredt til en ekstraordinær hurtig udvikling, og dette vil i stigende grad vise sig i efterkrigstiden, og det må verdens disciple være forberedt til. To faktorer vil medvirke hertil: for det første den vældige stimulation, som krigen, dens krav og konsekvenser har givet den menneskelige bevidsthed, og for det andet, at der lige siden 1925 er inkarneret meget fremskredne sjæle. Disse sjæle vil være rede til at give den nødvendige undervisning og vejledning, når tiden er inde, fordi de har bragt den med sig, da de kom i inkarnation, og fordi de helt naturligt ved, hvad den moderne esoterisk studerende kæmper med for at begribe og forstå. (RI e.121-123).

(9) Al esoterisk eller åndelig træning må være selvpålagt; det gælder Kristus såvel som den mest ydmyge aspirant. (RC e.99; KT d.97).

(10) Den sande lærer må alvorligt og oprigtigt tage sig af alle søgende. Hans eller hendes tid (for så vidt de er afhængige af tidsfølgen på det fysiske plan) er alt for værdifuld til at blive spildt på social høflighed og ligeledes til at afholde sig fra kritiske kommentarer, når disse kunne tjene et godt formål. Læreren må helt forlade sig på oprigtigheden hos dem, han underviser. Ikke desto mindre har kritik og stadig pointering af fejl og svagheder vist sig at være uklog, det kan forøge ansvarets byrde, vække modstand og vantro eller skabe depression – tre af de mest uheldige følger af kritik. …

De, som er på undervisningsstrålen, vil lære at undervise ved at undervise. Der er ingen bedre metode, forudsat at den ledsages af en dyb kærlighed (upersonlig og dog personlig) til dem, der skal undervises. Frem for alt vil jeg indskærpe jer betydningen af gruppeånd, for den er det første udtryk for sand kærlighed. (ENA e.13; UNT d.28).

(11) Information om Hierarkiet bør følge de her angivne

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

retningslinier:

1. Vægten bør lægges på menneskehedens evolution med speciel opmærksomhed på dens mål, fuldkommengørelse. Dette er ikke en idealistisk fuldkommengørelse af den visionære mystiker, men den iboende og overskyggende sjæls beherskelse af instrumentet, mennesket i inkarnation. Der bør i stigende grad undervises i menneskets konstitution.
2. Der må undervises i forbindelsen mellem den individuelle sjæl og alle sjæle, og sideløbende hermed i forståelsen af, at det længe ventede gudsrige helt enkelt er tilsynekomsten af sjælskontrollerede mennesker på jorden i det daglige liv, og med alle grader af sjælskontrol.
3. Ud fra en forståelse af dette forhold kan realiteten af det åndelige Hierarki blive udledt og *normaliteten* af dets eksistens understreges. Det vil da stå klart at gudsriget altid har været til stede, men er forblevet upåagtet fordi så relativt få mennesker endnu udtrykker dets kvalitet.
4. Når denne forståelse er blevet almindeligt udbredt, vil ideen (til den tid permanent til stede i den menneskelige bevidsthed) og sund fornuft også bevidne tilstedeværelsen af dem der har nået målet; deres beviste guddommelighed vil blive betragtet som normal, som udgørende et universelt mål, og som garanti for menneskehedens fremtidige præstation; grader af denne guddommelige udfoldelse kan da blive belyst, lige fra disciplen på prøve, til disciple og til dem der har opnået mesterskab, og op til og inklusive Kristus.
5. På den måde vil ideen om eksistensen af mestre i fysiske legemer gradvis blive indprentet og langsomt accepteret; en ny holdning til Kristus vil udvikle sig, som vil indeholde alt det bedste som fortiden har givet os men vil lære mennesket en mere fornuftig og acceptabel tilnærmelse til hele problemet.
6. Den tid vil komme, hvor tilstedeværelsen af Kristus på jorden som overhoved for Hierarkiet og leder af gudsriget vil blive accepteret som en kendsgerning; mennesker vil også erkende sandheden af det nu så revolutionerende udsagn, at han ikke på noget tidspunkt har forladt jorden.
7. Der vil stadig i høj grad blive lagt vægt på Planen som er ved at udfolde sig og mennesker vil blive bragt til erkendelse af den gennem studiet af menneskeslægtens evolution,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

gennem dybe overvejelser over de historiske processer, og gennem sammenlignende analyser af gamle og moderne kulturer. Man vil opdage og følge den røde tråd, den tilgrundliggende hensigt århundrede efter århundrede, som ikke alene integrerer historien i én fuldstændig beretning om udfoldelse af guddommelige egenskaber gennem menneskeheden, men tillige integrerer alverdens filosofi, de centrale temaer i al skabende kunst, symbolismen i arkitektur og videnskabens konklusioner. (EXH e.588-589; HF d.582-583).

(12) Menneskeheden har aldrig rigtigt levet op til den lære, som blev givet til den. Åndelig impression, uanset om den blev overført af Kristus, Krishna eller af Buddha (og givet videre til masserne af deres disciple), er endnu ikke blevet udtrykt, som det var håbet. Mennesker lever ikke op til det, som de allerede ved. De får ikke noget praktisk ud af deres viden. De kortslutter lyset. De disciplinerer sig ikke. Grådigt begær og utilladelig ambition styrer, og ikke den indre viden. (DNA2 e.48).

172
Undervisning: Vanskelig tilgængelig

(1) Denne afhandling er således i nogen grad dunkel og ren symbolsk. Den kan synes vanskelig at fatte, og for nogle betyder den måske kun lidt, for andre overhovedet intet. Hvis disciplene i verden virkelig anstrenger sig, og hvis de i praksis anvender den lære, der er givet, så meget som de evner, vil de i tidens løb, efterhånden som deres fornuft og intuition vækkes, finde, at sådanne symbolske og dunkle forklaringer bliver stedse klarere og tjener således til at bringe den lære, det var tilsigtet. Når dette sker, vil nærværelsens engel nærme sig mere og mere og oplyse vejen for disciplen. Følelsen af adskilthed bliver mindre, indtil lyset til sidst gennemtrænger mørket, og englen behersker livet. (EP2 e.48-49; EP2 d.59).

(2) Tænk nærmere over dette. Jeg formaner atter og atter til dette, for dyb eftertanke er et vigtigt middel til åbenbaring. (EA e.292; EA d.266).

(3) I vil måske spørge her, hvorfor jeg beskæftiger mig med disse abstraktioner? Jeg vil dertil svare, at I i jeres anstrengelse

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

for at forstå og fatte den sandhed, der ligger over jeres forstand (selv når I anser den for at være en hidtil ikke bevist hypotese), gradvis udvikler et aspekt i jeres tænkning, som er meget nødvendigt i erkendelsesprocesserne, og som må kaldes til virksom tjeneste under indvielsen. En sådan anstrengelse er nødvendig, hvis sand forståelse skal indfinde sig; indvielse er et bevis på, at intuitiv forståelse er blevet hensigtsmæssigt ført ud i livet. (EA e.390-391; EA d.354).

(4) Atter vil jeg gentage, at emnet, vi beskæftiger os med, er meget omfattende, og at alle tidligere instruktioner og besvarelser af jeres spørgsmål alene tjener til at vise, hvor vanskeligt tilgængeligt det er. Men hvis I vil udvise tålmodighed og være villige til at lære gennem absorption snarere end gennem analyse, vil I senere opdage, at I har fået stor viden, både via intuitionen og skelneevnen. (EH e.308; EH d.293).

(5) De studerende bør ikke lade sig narre af enkelheden og af klare, direkte udsagn. Der er tendens til at tro, at esoterisk undervisning nødvendigvis skal være vanskelig tilgængelig og indirekte, og at den altid kræver anvendelse af »den esoteriske sans« (hvad der så end menes med det) for at komme frem til forståelse. Det er dog ofte således, at jo mere avanceret undervisningen er, des mere enkelt udtrykkes den. At noget synes vanskeligt tilgængeligt skyldes den studerendes egen uvidenhed og ikke lærerens undervisningsmetode. (EH e.629; EH d.580-581).

(6) Meget af det, jeg har nævnt her, vil se meningsløst ud for jer … men som jeg tidligere har nævnt, skriver jeg for de disciple og indviede, som kommer i inkarnation nu, og hvis bevidsthed og tjeneste vil være bragt til fuld udfoldelse i den sidste del af dette århundrede. Men jeres bestræbelse for at forstå vil have sin virkning, selv om hjernen ikke registrerer det. (RI e.34-35).

(7) Jeg erkender, at den virkelige forståelse ikke er mulig for jer, men I kan opnå meget ved bestræbelsen på at forstå. (RI e.304).

(8) Som I kan se, vover vi os ind på områder, der ligger langt over jeres fatteevne, men det er altid værdifuldt at bestæbe sig på at forstå det uopnåelige og på at øve sindet i abstrakt tænkning. (RI e.646).

(9) Jeg er ganske klar over, at det, jeg her meddeler jer, må forekomme jer at være det rene nonsens, og jeg har selvfølgelig

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

ingen mulighed for at bevise dette kommunikationssystems faktiske eksistens, lige så lidt som det er muligt for jer at efterprøve og få bekræftet, hvad jeg siger. Men, mine brødre, I har heller ingen mulighed for at efterprøve den faktiske eksistens af Sanat Kumara, og dog har hans eksistens lige fra tidernes morgen været proklameret af Hierarkiet og accepteret af millioner af mennesker, for alle mennesker tror en hel del mere, end de kan bevise eller fastslå troværdigheden af. (TEL e.164-165; TEL d.154).

173
Upersonlighed

(1) Upersonlighed, især, hvor det gælder højt integrerede mennesker, er særdeles vanskelig at opnå. Der er en tæt sammenhæng mellem upersonlighed og ubundethed. Studer denne. Mange højt skattede ideer, mange svært erhvervede egenskaber, mange omhyggeligt dyrkede retfærdiggørelser og mange magtfuldt formulerede trossætninger strider imod upersonlighed. Det er svært for disciplen – under sin tidlige skoling – standhaftigt at fastholde sine egne idealer, og med styrke at forfølge sin egen åndelige integration, og samtidig bevare en upersonlig holdning over for andre mennesker. Han søger anerkendelse for sin kamp og sine resultater; han længes efter, at det lys, som han har tændt, vil frembringe en reaktion hos andre. Han ønsker at være kendt som en discipel; han brænder efter at vise sin kraft og sin højt udviklede kærlighedsnatur, så han kan fremkalde beundring, eller i det mindste indvendinger. Men intet sker. Han anses ikke for at være bedre end alle sine brødre. Livet viser sig derfor at være utilfredsstillende.

Disse sandheder om selvanalyse bliver sjældent taget op eller formuleret af nogen af jer, derfor (fordi jeg søger, at hjælpe jer) formulerer jeg dem for jer og påpeger dem. Det er vanskeligt for intelligente kvinder og mænd at se andre, som de er tæt knyttet til, tage hånd om liv og problemer ud fra en synsvinkel, der er helt forskellig fra deres egen – idet de håndterer problemerne på en svag eller tåbelig måde (fra disciplens synsvinkel) og tilsyneladende begår alvorlige fejl i fortolkning eller fremgangsmåde. Og dog, mine brødre, hvorfor er I så sikker på, at I har ret, og at jeres synspunkt nødvendigvis er det rigtige?

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Det er muligt, at jeres syn på livet og jeres fortolkning af en situation trænger til at korrigeres, og at jeres motiver og holdninger kunne være mere ophøjede eller renere. Og selv hvis de for jer er det højeste og bedste, som I kan opnå på et givet tidspunkt, så følg jeres vej og lad jeres broder følge sin. …

Denne holdning, at afstå fra indblanding og kritik, forhindrer på ingen måde indbyrdes tjeneste eller konstruktive grupperelationer. … Måske er I klar over, hvem der blandt medtjenerne udgør en prøve for sine kammerater. Måske er I i stand til at se gruppens svaghed klart, og hvem det er, der holder gruppen tilbage fra en bedre egnet aktivitet. Det er godt og udmærket, forudsat at I vedbliver med at elske og tjene og undlader al kritik. Det er en forkert holdning, ihærdigt at forsøge at irettesætte jeres broder, at skænde på ham eller at påtvinge ham jeres vilje eller jeres synspunkter. Det er derimod altid legitimt at udtrykke ideer og komme med forslag. … Fortsæt med jeres egen sjæls disciplin og overlad til jeres brødre at fortsætte med deres. (DNA1 e.48-49).

(2) Døren lukker sig bag den indviede, som nu er et accepteret medlem af sin gruppe, og som *Den gamle kommentar* udtrykker det, »lyden, idet døren lukkes, fortæller den iagttagende verden, at den indviede er trådt ind på et hemmeligt sted, og hvis de vil nå ham dér, må de også passere ind gennem denne dør«. Her får vi ideen om den individuelle selv-indvielse, som vi alle må gennemgå, og om den indviedes ensomhed, når han går fremad. Han forstår endnu ikke alt det, hans gruppe som helhed forstår; selv bliver han ikke forstået af dem på den anden side af døren. Han har i nogen tid fornemmet den gruppe, som han nu er tilknyttet, og han bliver stadigt mere bevidst om deres åndelige upersonlighed, som for ham næsten synes at være en form for reserverethed, og som på ingen måde nærer de elementer i ham, der har karakter af personlighed, derfor lider han. De, der er ladt tilbage som en del af hans gamle tilværelse, forstår overhovedet ikke hans grundlæggende upersonlighed, selv om den endnu er uudviklet. Deres holdning vækker i ham, når han fornemmer den, en vrede og kritik, hvilket han erkender, at den ikke burde, men på dette stadium føler han sig ude af stand til at afvise den, medens de han kritiserer, bestræber sig på at forstå ham eller på (i det mindste) at få ham til at føle sig ringeagtet og ilde til mode.

I de tidlige stadier flygter han fra dem, han har efterladt, ved

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

at trække sig ind i sig selv og ved megen unødvendig og næsten påtrængende tavshed. Han lærer at trænge ind i sin nye gruppes bevidsthed ved ihærdigt at forsøge at udvikle den samme evne til åndelig upersonlighed, som de har. Han ved, at det er noget, han må opnå, og – efterhånden som han opnår det – opdager han, at denne upersonlighed ikke er baseret på ligegyldighed eller selvfordybelse, som han troede, men på en dyb forståelse, på en dynamisk fokusering på verdenstjeneste, på en sans for proportioner og på en ubundethed, som gør sand hjælp mulig. Sådan lægger han døren og fortiden bag sig. Paulus forsøgte at udtrykke dette, da han sagde: »Idet jeg glemmer, hvad der er bagved, og rækker efter det, der er foran, jager jeg frem mod målet, den sejrspris, som Gud fra det høje kaldte os til i Kristus Jesus«. Jeg beder jer bemærke ordet »kaldte«. (*Fil*.3,13-14). (RI e.72-73).

(3) Her kunne I spørge mig, om der findes en enkel metode eller fremgangsmåde, hvormed en discipel kan begynde at nærme sig dette tilsyneladende uoverkommelige mål. Jeg ville svare: Gennem vedvarende udøvelse af upersonlighed med den bagvedliggende holdning af indifferens, når der er tale om personlige begær, kontakter og mål. En sådan upersonlighed er kun lidt forstået, og selv når den kultiveres af velmenende aspiranter, har den et selvisk grundlag. Tænk over dette og bestræb jer på at udvikle upersonlighed gennem selvforglemmelse og decentralisering, dvs. ved at flytte bevidsthedens fokus fra personligheden (hvor den sædvanligvis er centreret) ind i den levende, elskende sjæl. (DNA1 e.82).

(4) Mesteren ser efter disciplens bestræbelse på at være upersonlig i sine handlinger både over for ham og hans meddisciple; upersonlighed er det første skridt på vejen til åndelig kærlighed og forståelse. De mest oprigtige disciples bestræbelser er sædvanligvis koncentreret om at elske hinanden, og derved (for at bruge et gammelt billede) »spænder de vognen foran hesten.« Deres bestræbelser burde først og fremmest være at opnå upersonlighed i deres adfærd, for når dette er nået, så dør kritik ud, og kærlighed kan strømme ind. (DNA1 e.737).

Se også: UBUNDETHED og INDIFFERENS.

174
Vaccination

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

»Hvilken betydning eller værdi har vaccination eller indpodning set ud fra en okkult eller esoterisk synsvinkel?« Dette spørgsmål har healere ofte i tankerne, når de stiller det næste spørgsmål, som er den egentlige baggrund for deres interesse. »Påvirkes de mere subtile legemer? Og hvordan?«

Der findes ingen okkult norm til eller vurdering af vaccination og heller ikke af at give en subkutan injektion. De såkaldt okkult studerende har i allerhøjeste grad overdrevet hele spørgsmålet om sera og vaccination. Det menneskelige legeme må for tiden tage imod så store mængder fremmed substans, der aflejres i legemet, at hele spørgsmålet har en mere omfattende betydning, men er alligevel ikke så betydningsfuldt, som menneskene tror. Sådan er det paradoks, som jeg forelægger jer. Forkert føde af enhver art, inhalation af tobaksrøg ned gennem århundreder, indånding af forurenet luft, indtagning af medicin, piller og tabletter efter alle mulige recepter, udplyndring af planteriget og mineralriget i søgen efter ingredienser, og indsprøjtning af mineraler, droger og sera – alt i en sådan grad, at man til tider må undre sig over det menneskelige legemes bemærkelsesværdige assimilerende evne.

I retfærdighedens navn vil jeg dog minde jer om, at hvad menneskets fysiske velbefindende angår, så har Vestens metoder og teknikker resulteret i en sundere race end i Østen, og i en klar forlængelse af livet og i udryddelse af mange frygtelige fysiske plager, der kostede mange menneskeliv. Det vil jeg som orientaler indrømme. Jeg har beskrevet emnet på denne måde for at udvide jeres perspektiv fra det specifikke til det hele.

I relation til sygdom og vaccination vil jeg minde jer om, at der findes tre grupper af sygdomme, der ikke er specielle for menneskene, men som stammer fra selve planeten. Disse sygdomme findes i mange forskellige former i alle naturriger. De tre sygdomsgrupper er:

1. Den store gruppe af cancersygdomme.
2. Den syfilitiske gruppe.
3. Tuberkulose.

Størstedelen af de indvendinger, som læger der er okkult orienteret fremkommer med, er ubevidst baseret på en følelse af, at der burde findes mere forfinede metoder til at overvinde menneskenes sygdomme med end ved at tage substans fra dyrene

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

og sprøjte den ind i menneskelegemet. Det er helt og ubetinget rigtigt, og en dag vil dette kunne bevises. En anden reaktion fra deres side er en følelse af afsky igen stort set ubevidst. En vigtigere indvending burde være baseret på den lidelse, som påføres de dyr, der bidrager med vaccine og andre substanser.

Virkningen på de indre legemer er praktisk taget nul og langt mindre end virkningen fra selve sygdommen. Heri ligger et meget interessant spørgsmål for fremtiden. »I hvilken grad føres sygdommens påvirkning på menneskets legeme videre og påvirker de indre legemer set fra en strukturel synsvinkel?« Det er et spørgsmål, som jeg ikke har til hensigt at besvare. Bekæmpelsen af vor tids sygdomme bliver hovedsageligt udført af lægevidenskaben på tre måder: gennem viden om hygiejne, gennem forebyggende medicin og gennem vaccination. De er lavere modsvarigheder til metoder for aktiviteter, der kommer fra det astrale plan, fra de æteriske niveauer og fra selve jorden.

Videnskaben om hygiejne, anvendelsen af vand og den voksende viden om hydroterapi er udkrystalliseringer på jorden af indre aktiviteter på det astrale plan af ganske bestemt natur. Set fra aspirantens synsvinkel kaldes disse metoder for rensels-e.

Videnskaben om forebyggelse (både af sygdom og død) er udkrystalliseringer på jorden af bestemte fremgangsmåder på det æteriske plan, hvorved kræfter anvendes rigtigt, og bestemte destruktive indflydelser kontrolleres og forhindres i at virke i destruktiv retning.

Videnskaben om vaccination er ren fysisk i sin oprindelse og vedrører kun det animale legeme. Denne videnskab vil om kort tid blive erstattet af en mere forfinet teknik, men tiden er endnu ikke inde. (EH e.322-324; d.305-307).

175
Vejledning

(1) *Problemet vedrørende vejledning* er især vanskeligt at behandle, da det beror på en medfødt instinktiv erkendelse af kendsgerningen om Gud og Guds Plan. Denne iboende instinktive åndelige reaktion udnyttes i dag af mange velmenende reformatorer, som imidlertid hverken har ofret emnet eller selve fænomenet, dvs. den ydre respons på en subjektiv tilskyndelse,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

virkelig opmærksomhed. I langt de fleste tilfælde er det de blinde, som leder de blinde. Vi kunne forklare problemet vejledning som den metode, hvorved et menneske gennem autosuggestionens processer går ind i en tilstand af negativitet og (under dette stadium) bliver klar over tilbøjeligheder, stærke tilskyndelser, stemmer, klart udtrykte ordrer, åbenbaringer med hensyn til adfærd og karriere, der burde følges, samt almindelige antydninger om de aktiviteter, som »Gud« foreslår den opmærksomme, negative og modtagelige person. … Men, under alle forhold kaldes kilden til denne styring og vejledning vagt for »Gud«, den betragtes som guddommelig og omtales som stemmen af den »indre Kristus« eller som åndelig styring. Der anvendes mange tilsvarende betegnelser, alt efter den tankeretning, mennesket tilhører, eller som det er lykkedes at tiltrække hans opmærksomhed.

Vi vil se, at denne tendens til subjektiv vejledning af en eller anden art udvikler sig mere og mere, efterhånden som menneskeheden bliver mere subjektivt orienteret, mere bevidst om den indre værens verden og mere interesseret i betydningens verden. Det er grunden til, at jeg ønsker at foretage en relativ omhyggelig analyse af de mulige kilder til vejledning, således at menneskene i det mindste kan vide, at hele emnet er større og mere kompliceret, end de forestiller sig. Det ville også være klogt at forvisse sig om oprindelsen til den vejledning, der forundes dem, således at de med større nøjagtighed kan kende den retning, i hvilken de styres. Glem ikke, at ved blindt og ukritisk at underkaste sig vejledning (som det for tiden praktiseres) forvandles mennesket til sidst til en negativ, letpåvirkelig robot. Skulle dette blive almindeligt udbredt, og de nuværende metoder blive faste vaner, vil menneskeslægten forspilde sit mest guddommelige eje, det vil sige den frie vilje. Der er imidlertid ingen umiddelbar fare for det, hvis verdens intelligente mænd og kvinder vil tænke dette problem igennem. Der vil også blive inkarneret så mange fremskredne egoer i vor tid, at faren ikke får lov at vokse ud over alle grænser, og samtidig er der alt for mange disciple i verden i dag, hvis stemmer højt og tydeligt tilkendegiver den frie vilje og den intelligente forståelse af Guds Plan.

… De emotionelt indstillede mennesker i alle religiøse gruppers og trosretningers *kirker* er disponeret for at finde en flugtvej fra livets besvær og vanskeligheder ved altid at leve

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

med en følelse af den ledende Guds nærværelse, forbundet med en blind føjelighed i det, der almindeligvis betegnes som »Guds vilje«. At øve sig i at bekræfte Guds nærværelse er ganske afgjort et ønskeligt og nødvendigt skridt, men menneskene burde forstå, hvad det betyder og uophørligt forvandle følelsen af dualitet til en følelse af identifikation. Guds vilje kan antage form af, at livets omstændigheder og vilkår er pålagt, og at det ikke er muligt at undslippe; den, som udsættes for dette, accepterer og gør bogstaveligt talt intet for virkeligt at forandre eller forbedre (og måske undgå) forholdene. De tolker deres skæbne og situation på den måde, at de er besluttet på at leve roligt og ydmygt inden for de pålagte grænselinjer, der ikke kan overskrides. En sindstilstand af underkastelse og føjelighed udvikles uundgåeligt, og ved at se den situation, de befinder sig i, som et udtryk for Guds vilje, er de i stand til at udholde alt. I nogle af de mere sublimerede stadier af denne føjelighed giver den sensitivt indstillede person sin føjelighed *stemme*, men er ikke i stand til at erkende, at stemmen er hans egen. Han betragter den som Guds stemme. For dem ville forståelse, anerkendelse af den store lov om årsag og virkning (der virker fra liv til liv) og udlægning af problemet som en lektie, der skal læres, betyde frigørelse fra negativitet og blind, uintelligent accept. Livet forlanger ikke føjelighed og accept. Det forlanger aktivitet, de gode og høje værdiers adskillelse fra de uønskede, pleje af den kampånd, der kan skabe orden, forståelse, samt den sluttelige indtræden i et område med nyttig, åndelig aktivitet.

Mennesker, som deltager i aktiviteter inden for disse tankeretninger (de har mange navne, som fx Mental Science Schools, New Thought groups, Christian Science og andre), er også tilbøjelige til at glide ind i en tilstand af negativitet, baseret på selvsuggestion. Den konstante gentagelse af den udtalte, men ikke virkeligt erkendte, guddommelige kendsgerning vil efterhånden fremkalde en respons fra livets formside, der (omend den ikke kan kaldes vejledning) ikke desto mindre anerkender en form for vejledning og ikke levner rum for den frie vilje. Dette er en reaktion i større målestok end den før beskrevne. Hvor der i det ene tilfælde blindt accepteres en ikke ønskværdig skæbne, fordi den er Guds vilje og denne vilje derfor må være god og rigtig, gøres der i det andet tilfælde et forsøg på at bevæge det subjektive menneske til at acceptere en direkte modsat situation. Han lærer, at der ikke består fejlagtige

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tilstande, undtagen dem, han selv skaber, at der ikke findes smerte, ej heller noget uønsket. Han anspores til at erkende, at han er guddommelig og arving til evighederne, og at de forkerte tilstande, begrænsede omstændigheder og ulykkelige hændelser er et resultat af hans egen skabende fantasi. Det fortælles ham, at de i virkeligheden ikke eksisterer.

I begge tankeretninger læres og betones sandheden om skæbnen, således som den fuldbyrdes under loven om årsag og virkning, og sandheden om menneskets iboende guddommelighed, men i begge tilfælde ses mennesket som en negativ person og som et *offer* enten for en grusom skæbne eller sin guddommelighed. Jeg har nøje overvejet denne formulering, fordi det er mig magtpåliggende, at mine læsere bliver klar over, at det aldrig har været skæbnens hensigt, at mennesket skulle være et hjælpeløst offer for omstændighederne, eller et selvhypnotiseret redskab for en *bekræftet*, men *uudviklet* guddommelighed. Mennesket er udset til at være den intelligente hersker over sin egen skæbne og en bevidst eksponent for sin egen iboende guddommelighed, den indre Gud.

Desuden har esoteriske, teosofiske og rosenkreuzernes grupper (især i deres indre skoler) deres egne udtryk for denne illusion om vejledning. Den er forskellig fra de førnævnte to, men resultaterne er ikke desto mindre af næsten samme art og hensætter den studerende i en tilstand, i hvilken han bliver vejledt og ofte styret af indbildte stemmer. Ofte hævder organisationens leder at være i direkte forbindelse med en mester eller det samlede Hierarki af mestre, fra hvilke instrukserne kommer. Disse ordrer gives videre til de almindelige medlemmer i organisationen, og fra dem forventes beredvillig og blind lydighed. Ved undervisningen, der gives under betegnelsen esoterisk udvikling, holdes et lignende forhold til mesteren eller Hierarkiet op som mål og tilskyndelse til arbejdet eller til meditation, og man får aspiranten til at tro, at han en dag vil høre sin mesters stemme vejlede ham og fortælle ham, hvad han skal gøre, og hvordan han skal deltage i forskellige opgaver. Mange af de psykologiske vanskeligheder, der opleves i esoteriske grupper, kan spores tilbage til denne indstilling og til dette glamourøse håb, der er stillet novicen i udsigt. Ud fra dette kan jeg ikke stærkt nok gentage følgende kendsgerninger:

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

1. At målet for al undervisning i de sande esoteriske skoler er at bringe mennesket i bevidst kontakt med sin egen sjæl og ikke med mesteren.
2. At mesteren og Hierarkiet af mestre udelukkende arbejder på sjælens plan, som sjæle med sjæle.
3. At bevidst respons på indtryk fra Hierarkiet og på den hierarkiske plan er afhængig af den sensitive reaktion mellem menneskets egen sjæl og hans hjerne, og som kan udvikles og gøres permanent *via hans sind*.
4. At følgende punkter bør erindres:

   a. Når et menneske bevidst er vidende om sig selv som en sjæl, kan han komme i kontakt med andre sjæle.
   b. Når han bevidst er en discipel, er han i kontakt med og kan samarbejde intelligent med andre disciple.
   c. Når han er en indviet, bliver andre indviede en kendsgerning i hans liv og bevidsthed.
   d. Når han er en mester, da ejer han himmerigets frihed og arbejder bevidst som et af Hierarkiets ældre medlemmer.

   Men – og dette er yderst vigtigt – alle disse differentieringer henviser til grader i arbejde og ikke til personers rang; de angiver sjælsudvidelser, ikke graduerede kontakter med personligheder. Alt efter den virkeliggjorte sjælsudvikling på det fysiske plan vil responsen være over for sjælenes verden, hvis hjerte og sind er det okkulte Hierarki.

Den vejledning, som mange esoteriske skolers tilhængere så ofte responderer på, kommer *ikke* fra Hierarkiet, men fra den astrale genspejling af Hierarkiet; derfor responderer de på en illusorisk, forvrænget menneskeskabt udformning af en stor åndelig kendsgerning. De kunne, om de ellers valgte så, reagere på selve virkeligheden.

… Alle mystikere med naturligt anlæg for det introspektive, negative liv hører i dag stemmer, modtager vejledning og adlyder impulser, som de hævder kommer fra Gud. Overalt er grupper optaget af at gøre mennesker bekendt med det åndelige liv, eller af opgaven med at udforske Guds Plan eller at samarbejde med den på den ene eller anden måde. Nogle af disse grupper arbejder intelligent, og deres formodninger og bestræbelser er undertiden korrekte, men langt de fleste er ukorrekte,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

da de overvejende er astrale. …

Derfor er det af virkelig værdi for os at studere de kilder, hvorfra megen såkaldt »vejledning« kan komme. Af hensyn til klarhed og særpræg vil jeg ganske kort angive disse kilder uden nogen lang kommentar. Det vil give den seriøse og intelligente forsker lejlighed til at indse, at hele emnet er langt større og langt vigtigere end formodet, og at det kan føre til en mere omhyggelig analyse af de forskellige »typer vejledning« og til en forståelse af, hvilke mulige styrende kræfter den stakkels og uvidende novice kan blive offer for.

1. Vejledning eller instruktion, der kommer fra den mand eller kvinde på det fysiske plan, der vejleder den person der, stort set ubevidst, søger hjælp. …
2. Novicens eller mystikerens indadvendte holdning bringer hele hans underbevidste »ønskeliv« op til overfladen. … Disse udlægger han imidlertid som vejledning, der kommer udefra, og formulerer dem for sig selv således, at de for ham bliver Guds stemme.
3. Generhvervelse af gamle åndelige aspirationer og tendenser, der stammer fra en tidligere inkarnation eller tidligere inkarnationer. … De forekommer ham at være aldeles nye og enestående, og han betragter dem som guddommelige befalinger fra Gud. …
4. Den opfattede »vejledning« kan også ganske enkelt være en sensitivitet over for stemmer og befalinger samt velmenende hensigter fra gode mennesker på vej tilbage til inkarnation. Menneskeslægtens åndelige dilemma i dag er årsag til, at mange fremskredne sjæle hurtigt vender tilbage til livet på det fysiske plan. Medens de i grænselandet til det ydre liv afventer tidspunktet for deres genfødsel, kontaktes de ofte subjektivt og ubevidst af inkarnerede mennesker, i særdeleshed om natten når bevidstheden ikke befinder sig i det fysiske legeme. Det, de siger og oplyser om (ofte noget godt, sædvanligvis uden betydning og undertiden helt uklogt), huskes i de bevidste, vågne timer og udlægges af novicen som Guds stemme, der giver vejledning.
5. Vejledningen kan også være af astral, emotionel natur og er da et resultat af de kontakter, aspiranten … har skabt på det astrale plan. … De er alle farvet af blændværk, og mange velmenende ledere af grupper og organisationer henter

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

deres inspiration fra disse kilder. De indeholder imidlertid ingen virkelig, vedvarende guddommelig vejledning. …

6. Den erkendte vejledning kan også være et resultat af, at mennesket telepatisk kommer i samklang med en anden persons eller andre personers sind. …
7. Den mentale verden såvel som den astrale verden er fyldt med tankeformer, der kan kontaktes af mennesket og da fortolkes af ham som vejledning. …
8. Vejledning kan således komme fra alle typer af inkarnerede eller diskarnerede mennesker, hvis karakter kan svinge mellem meget god til meget dårlig. Der kan også indbefattes den hjælp, der af sande indviede og adepter gennem deres arbejdende disciple og aspiranter tilbydes til de mentale og astrale aktiviteter, der udføres af intelligente mænd og kvinder, inklusive de emotionelt og selvisk orienterede personer. Det bør huskes, at en sand indviet eller discipel aldrig søger at styre et menneske, og heller aldrig vil beordre ham til at gennemføre en bestemt handling. …
9. Vejledning kommer også fra et menneskes egen magtfulde, integrerede personlighed, og som oftest er han ikke i stand til at erkende den som det, den er. …
10. Vejledning kan, som I udmærket ved, komme fra et menneskes egen sjæl, når han gennem meditation, disciplin og tjeneste har skabt en kontakt, og der følgelig er en direkte kommunikationskanal fra sjæl til hjerne via sindet. Er denne kanal klar og direkte, er der tale om virkelig guddommelig ledelse, der kommer fra den indre guddom. Den kan imidlertid forvrænges og misfortolkes, hvis tænkeevnen ikke er udviklet, hvis karakteren endnu ikke er renset, og mennesket ikke er fri for overdreven personlighedsindflydelse. Tænkeevnen må på rette måde gøre brug af den formidlede sandhed eller vejledning. Hvor opfattelsen af den indre guddommelige stemme er sand og rigtig, da – og kun da – er vejledningen ufejlbarlig, og den indre Guds stemme kan tale helt tydeligt til sit instrument, mennesket på det fysiske plan.
11. Når engang denne sidstnævnte vejledning er blevet etableret, stabiliseret, plejet, udviklet og forstået, bliver andre former for åndelig vejledning mulig. (EP2 e.480-492; EP2 d.459-470).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(2) En neofyt i en ashram vejledes af en mere fremskreden chela, og … »mesteren modtager jævnligt rapporter (baseret på bestemte diagrammer) fra den seniordiscipel, der har ansvaret for neofytten«. (DNA2 e.11).

176
Viden

(1) Det er kundskab: At vide hvordan man styrer kraftstrømme på den rigtige måde, først i de menneskelige aktiviteters 3 verdener, og derefter i hele solsystemet. (CF e.881; KI d.812).

(2) *Eksoterisk og esoterisk viden:*

»Hvorfor betragter vi nogle aspekter af viden som esoteriske og andre aspekter som eksoteriske?«

Svaret på dette spørgsmål indebærer en erkendelse af, at én slags viden vedrører den subjektive side af livet og en anden den objektive side, at én type viden angår energi og kraft (og derfor er farlig at afsløre for tidligt) og en anden det, der oplades. Derfor er det klart, at store informationsområder vil være uden for de flestes rækkevidde, indtil de har udviklet evnen til at modtage subjektive informationer.

Som vi har fået at vide, er evolutionens mål udviklingen af bevidsthed på alle planer. På grund af racens beskedne udviklingstrin er endnu kun det fysiske plan blot nogenlunde under *bevidst* kontrol. Den viden, der vedrører dette plan, den information, som angår den mest kompakte objektivitet, summen af kendsgerninger om det fysiske plans 5 lavere underplaner, betragtes (okkult set) som eksoterisk. …

Information og viden om det liv, der udvikler sig gennem formerne, vil i et betydelig længere tidsrum blive betragtet som esoterisk, og det gælder også opfattelsen og forståelsen af stofaspektet og de love, der styrer energi på astral- og mentalplanet.

Al den viden, der kan opnås med instinkt og brugen af det konkrete tankesind, der virker gennem den fysiske hjerne, kan betragtes som det, vi kalder eksoterisk. Det er derfor klart, at kundskabsmængden afhænger af:

a. Sjælens alder.
b. Den erfaring, der er vundet og bliver brugt.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

c. Hjernens og det fysiske legemes tilstand.
d. Vilkår og omgivelser.

Efterhånden som tiden går, og mennesket når et rimeligt højt evolutionstrin, udvikles tankesindet hurtigere, og gradvis træder en ny faktor i funktion. Lidt efter lidt begynder intuitionen eller det transcendentale tankesind at virke og i sidste instans afløse det lavere eller konkrete sind. Da bruger det den fysiske hjerne som modtager, men udvikler samtidig visse centre i hovedet og overfører på den måde sin aktivitetszone fra hjernen til de højere hovedcentre i æterisk stof. For menneskeheden som helhed vil dette ske i takt med åbningen af de æteriske underplaner i de to næste racer. Det ledsages i dyreriget af den gradvise overførsel af aktivitetszonen fra solar plexus til den rudimentære hjerne og dens trinvise udvikling ved hjælp af manas.

Når vi beskæftiger os med disse punkter, bliver det efterhånden klart, at de esoteriske aspekter af viden i virkeligheden er de bevidsthedszoner, der endnu ikke er erobret og bragt inden for det iboende væsens rækkevidde.

Det væsentlige er, at når man indser det, vil man forstå den sande betydning af det esoteriske og okkulte, og *da vil alle de, der VED, bestræbe sig på at trække andre enheder, som er rede til en lignende bevidsthedsudvidelse, ind i deres kundskabszone*. I denne tanke ligger nøglen til Broderskabets arbejde. De trækker med deres kraft mennesker ind i visse erkendelses- og aktivitetsområder, og gennem denne tiltrækning, og reaktionen fra de menneskeatomer der er rede, koordineres sjælegruppen på den opadgående bue eller et bestemt center i et himmelsk menneske. (CF e.285-288; KI d.291-294).

(3) Det er hverken sikkert eller klogt at viderebringe kendsgerninger om solsystemet ud over et vist punkt. Der er meget, som må forblive esoterisk og tilsløret. Risikoen ved alt for megen viden er langt større end faren ved alt for lidt. Med viden, eller kundskab følger ansvar og magt – to ting, som menneskeheden endnu ikke er rede til. Alt, hvad vi kan gøre, er derfor at studere og sammenholde begreberne med den visdom og den indsigt, som vi måtte eje, idet vi benytter den viden, som måtte opstå, til gavn for dem, som vi søger at hjælpe i erkendelse af, at med viden, når den benyttes med omtanke, følger en voksende evne til at modtage den skjulte visdom. Når

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

denne forenes med kundskab, som på forstandig vis tilpasses omgivelsernes behov, opstår evnen til forsigtig tilbageholdenhed, og skelneevnen kan anvendes. Når vi kan anvende denne forstandigt, tilbageholde forsigtigt og skelne fornuftigt, giver vi menneskehedens årvågne lærere den sikreste garanti for, at vi er rede til en ny åbenbaring. (IHS e.6; IMS d.21-22).

(4) (En discipel) kan ikke desto mindre være forvisset om, at han aldrig kan tage de større indvielser, før kundskabens vej er føjet til kærlighedens vej, for disse indvielser foregår på de højere plan af det mentale plan. (WM e.119-120; HM d.135).

(5) Hvis ikke den viden, som det enkelte menneske har erhvervet, videregives med klog skelneevne, kan den forårsage stagnation, hindring, »fordøjelsesbesvær« og smerte. (LOM e.343).

(6) En viden, som er modtaget, må anvendes; den må finde praktisk anvendelse i dagliglivet. Der påhviler alle jer, som læser disse ord … en pligt til at gøre tre ting, som jeg nævner efter deres betydning:

1. At forme jeres dagligliv på grundlag af den meddelte sandhed, hvis den for jer virkelig er en sandhed. Måske er det hele kun interessant, et fascinerende studium ved siden af, måske finder I behag i læren på grund af det nye, den indeholder, og fordi den adskiller sig lidt fra den almindelige undervisning; måske tiltaler det jer at få oplysningerne lidt før den øvrige menneskehed. Alle disse reaktioner har mindre betydning, eftersom det drejer sig om personlighedens måde at reagere på. Flertallet vil højst sandsynligt reagere på denne måde. Hvis der i jeres reaktion ikke er noget dybere end det, jeg har nævnt, er denne undervisning ikke for jer, eftersom det ansvar, der derved ville hvile på jeres skuldre ville være meget stort, men om I forsøger, omend kun i ringe grad, at anvende sandheden, som I ser den, i jeres eget liv, da er den bestemt for jer.
2. Opbygning af den tankestruktur, der vil indeholde denne nyere undervisning. I kan – om I ønsker – hjælpe med til at konstruere tankeformen af den nye tidsalders undervisning. Dette gør I frem for alt ved tankens hjælp, ved i praksis i jeres personlige liv, for enhver pris, at anvende enhver sandhed, I har forstået, gennem offer og tjeneste over for jeres medmennesker og ved bestandigt at udbrede al den viden, I

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

måtte besidde.

3. Udbredelse af læren over en længere tidsperiode. Har I foretaget jer noget i denne retning og således påtaget jer et ansvar? (EP2 e.711-712; EP2 d.667-668).
   Se også: (DNA2 e.279, 394).

177
Visdom

(1) (Visdom) har at gøre med livets udvikling i formen, med åndens fremskridt gennem de evigt foranderlige legemer, og med udvidelserne af bevidstheden, som følger efter hinanden fra liv til liv. Den drejer sig om livssiden af evolutionen. Eftersom den drejer sig om tingenes væsen og ikke om tingene selv, er den den intuitive opfattelse af sandheden til forskel fra den ræsonnerende evne og den medfødte perception, som kan skelne mellem det usande og det sande, mellem det virkelige og det uvirkelige. Den er mere end det, for den er også den voksende evne hos det tænkende menneske til mere og mere at gå ind i Logos' tanke, til at erkende den indre sammenhæng i universets store skuespil, til at forestille sig det endelige mål og bringe sig i stedse mere samklang med den højere forordning. … Måske kan den udtrykkes som den gradvise sammensmeltning af mystikerens og okkultistens veje – opførelsen af visdommens tempel på kundskabens grund.

Visdom er åndens videnskab, ligesom kundskab er materiens videnskab. Kundskab er adskillende og objektiv, medens visdom er synteseskabende og subjektiv. Kundskab adskiller, visdom forener. Kundskab differentierer, medens visdom samler.

Visdom vedrører det ene selv, kundskab vedrører ikke-selvet, medens forståelse er egoets eller det tænkende menneskes synspunkt eller hans forhold til dem begge. (IHS e.11-12; IMS d.26-27).

(2) Visdom, der tilskyndes og motiveres af kærlighed, og som anvendes intelligent i forbindelse med verdens problemer, er meget tiltrængt i dag, men den findes endnu kun blandt de få oplyste sjæle i enhver nation – jeg pointerer – i enhver nation uden undtagelse. Mange flere må elske med visdom og påskønne gruppeaspiration, før vi vil opleve, at den næste virkelighed

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

bliver kendt og kommer frem fra det mørke, som vi nu er i færd med at sprede. (EP1 e.342; EP1 d.356).

(3) Visdom indbefatter dygtighed i handling som resultatet af udviklet kærlighed og forståelsens lys; den er bevidsthed om, hvad der er nødvendigt og om evnen til at bringe behovet og det, som kan tilfredsstille det, i forbindelse med hinanden. (EA e.494; EA d.446).

(4) Visdom er den oplyste brug af viden, gennem kærlighed, i menneskelige anliggender. (EXH e.467; HF d.462).

(5) Visdom erstatter viden, når – i den forvandlende ild af strid, smerte og hårdt arbejde – aspiranten forvandler sig til den arbejdende discipel og gradvist absorberes i Hierarkiets rækker. (DNA2 e.394-395).

178
Visualisering

(1) Hemmeligheden bag alt meditationsarbejde i de tidlige stadier ligger i evnen til at visualisere. … Alle de nye processer i meditationsteknikkerne må og vil rumme visualisering som et første trin af følgende grunde:

1. Visualisering er det indledende trin til at bevise den okkulte lov, at »energi følger tanke«. …
2. Visualiseringsevnen er det formbyggende aspekt ved den skabende imagination. … Denne proces med styring af energi kan blive en åndelig vane, hvis disciple vil begynde at gøre det langsomt og gradvist. I begyndelsen kan visualiseringsprocessen synes besværlig og nytteløs, men hvis I holder ud, vil I opdage, at den med tiden bliver ubesværet og effektiv. …
3. Evnen til at visualisere korrekt er en helt specifik metode til at forvisse sig om det, der er sandt, eller det, der er falsk. …

Denne visualiseringsproces og brug af imaginationen eller forestillingsevnen, udgør de første to trin i den aktivitet, som kaldes opbygningen af tankeformer. Det er med disse selvskab-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

te former – som legemliggør åndelige ideer og guddommelig hensigt – at mestrene arbejder, og hvorigennem det hierarkiske formål tager form. Derfor, mine disciple, er det væsentligt, at I begynder at arbejde på denne måde, velovervejet og langsomt, og at I benytter den her nævnte information konstruktivt og skabende. (DNA1 e.89-91).

(2) Nøglen til alt esoterisk arbejde, som Shamballa kræver, findes i udviklingen af visualiseringens kunst. Gennem visualisering vil tre udtryk blive mulige for den menneskelige bevidsthed:

1. Antahkaranaen kan bygges, og triadens udstråling tydeligt *ses.* Sådan bliver den nye vision – et resultat af udviklingen af *sansen for vision.*
2. Grupper, store helheder og store synteser vil også blive visualiseret, og det vil føre til en klar bevidsthedsudvidelse. Sådan vil *sansen for syntese* blive udviklet.
3. Al skabende kunst vil blive næret af denne skoling, og fremtidens nye kunst inden for alle den skabende aktivitets områder vil udvikle sig hurtigt, efterhånden som skolingen skrider frem. Udviklingen af visionssansen og syntesesansen igennem visualisering vil føre til *en sans for det virkelige liv i form.* (RI e.123).

179
Wesakfesten

(1) Wesakfesten er blevet afholdt i århundreder i den velkendte dal i Himalaya (hvis de troende bare ville tro det) for at:

1. Bekræfte at Kristus er fysisk til stede blandt os og har været det, lige siden han tilsyneladende forlod os.
2. Bevise – på det fysiske plan – den virkelige solidaritet i Østens og Vestens tilnærmelse til Gud. Både Kristus og Buddha er til stede.
3. Skabe et støttepunkt og mødested for dem der hvert år – som synligt symbol for samhørigheden – er forsamlede der og repræsenterer Faderens hus; gudsriget og menneskeheden.
4. Tilkendegive kvaliteten af Kristi virke, Kristus som er den store udvalgte formidler, der står som repræsentant for det

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

åndelige Hierarki og som lederen af den nye gruppe af verdenstjenere. Han er i sin person et levende udtryk for deres krav om vished for gudsrigets virkelige eksistens her og nu.

Måske et af de væsentligste budskaber for alle, som læser disse linier, er den store sandhed og kendsgerning at Kristus, hans gruppe af disciple og administratorer, er fysisk til stede på jorden i vore dage og arbejder for og i nær tilknytning til menneskeheden. (RC e.45-46; KT d.48), (EXH e.599; HF d.592-593).

(2) Året 1946 markerer begyndelsen på en cyklus i hvilken menneskeheden tager mere direkte del i festen end nogensinde før, og i hvilken den kan spille en langt mere betydningsfuld rolle end nogensinde tidligere. Wesakfesten har længe været afholdt i mange lande, og som tiden går og instruktionen af masserne skrider frem vil mødet ved maj fuldmåne få en større betydning, men *dets grundtone vil blive ændret*. Hvad den nye grundtone vil blive er endnu ikke meddelt, og vil ikke blive det før om 35 år. Som jeg tidligere har pointeret, dens betydning – ligesom langfredag – tilhører fortiden og deres nytte er snart forbi. Det er hensigten hos Buddha og Kristus at der i hvert land til sidst vil være én, der kan fungere som deres repræsentant på tidspunktet for de to fester, således at distributionen af åndelig energi fra det første store aspekt – eller den første stråle – vil ledes direkte fra Buddha (og senere fra Shamballa) til Kristus, og derefter fra Kristus til de disciple i alle lande som kan overskygges og på den måde fungere som kanal for den direkte strøm af energi.

Den samme fremgangsmåde vil blive fulgt på tidspunktet for juni fuldmånen, bortset fra at Shamballa ikke vil være så direkte involveret, og med den forskel, at ved maj festen vil det være første stråle disciple som vil blive overskygget, mens det ved juni fuldmånen vil være en anden stråle discipel som repræsenterer Kristus i hvert land. Det kan være disciplens sjæls- eller personlighedsstråle. (EXH e.553; HF d.548).

(3) Ingen pris er for høj at betale for at kunne være til gavn for Hierarkiet ved tidspunktet for fuldmånen i maj, Wesakfesten; ingen pris er for høj for at kunne opnå den åndelige oplysning, som kan være mulig især på det tidspunkt. (DNA1 e.629).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Ydmyghed

(1) Jeg vil også gerne med al den klarhed og styrke, som jeg har til min rådighed, påpege den tvingende nødvendighed for *ydmyghed* og dens stadigt tilbagevendende tilkendegivelse. Jeg hentyder ikke til et mindreværdskompleks, men til en justeret sans for rette proportioner, som udstyrer dens besidder med et afbalanceret syn på sig selv, sin ansvarlighed og sit livs arbejde. Dette vil, når det er til stede, sætte ham i stand til at se sig selv og sine tilbudte muligheder med samme grad af lidenskabsløshed. Alle disciple, og blandt dem jer selv, har utvivlsomt spekuleret på deres egen og på deres meddisciples status og rang på Vejen. Dette er trods alt både naturligt og menneskeligt. Nogle af jer er for ydmyge i en personlig forstand, men ikke i den sande ydmygheds forstand. Dermed mener jeg, at I er så bange for stolthed og store ord, samt en overvurdering af jeres evner, at I ser bort fra realiteterne og forklejner jeres sjælskraft. (DNA1 e.95).

(2) Disciplen er også nødt til at kultive den sande ydmyghed, som vil tvinge ham til at give alt, hvad han har i uselvisk tjeneste og da glemme, at han har givet det af sig selv. Han må ingen tanke have om sig selv i denne forbindelse. Kun når ubundethed og ydmyghed er til stede, kan disciple virkelig tjene. (DNA1 e.417).

(3) Tænk ydmygt, tal klogt og arbejd uden ophør. (DNA2 e.555).

181
Zodiakken

(1) Astrologien er ejendommeligt nok baseret på en illusion, for som I ved, er zodiakken ikke andet end Solens imaginære vej gennem himmelrummet, og dette er set ud fra vor ubetydelige planets synsvinkel. Solen står ikke i noget zodiaktegn overhovedet. Det ser simpelt hen blot således ud, efterhånden som den til enhver tid bevæger sig mellem vor lille klode, Jorden, og stjernebillederne. (EA e.4; EA d.13-14).

(2) Fra menneskehedens synsvinkel er Solens rejse gennem zodiakken tilsyneladende en langsom og møjsommelig proces, der (på tidsplanet) tager omkring 25.000 år. (EA e.81; EA

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

d.82).

(3) Vi må huske, at vi nu går ind i en anden og større zodiakrunde, og dette falder sammen med den mindre zodiakale aktivitet, fordi Vandbæreren styrer den større kommende cyklus på 25.000 år og også er det tegn solen går ind i nu i den næste periode af 2.300 år – en utrolig begivenhed af stor betydning for vor planetariske historie; det er et sammenfald, som vor planetariske Logos er fuldt klar over og gør fuldt og intelligent brug af. (EXH e.567; HF d.561-562).

182
Østen og Vesten

(1) En orientalsk legemstype har egenskaber i én retning, og et occidentalt legeme har egenskaber i en anden retning, men de er begge lige gode, om jeg så må sige. Jeg søger at gøre dette punkt helt tydeligt, for vesterlændingen har tendens til at efterabe orientaleren og til at gøre, hvad han kan for at tvinge sine vibrationer til det samme niveau som orientalerens. Dette er til tider årsag til bekymring for de indre lærere, og det fører nu og da til uro i legemerne.

Der har været for stor tendens til at tro, at målet for alle er at være som en orientaler. Men glem ikke, at af de store mestre er det ikke alle, der er orientalere, og at de mestre, der har europæiske legemer, er nået lige så langt, som de mere kendte østerlandske adepter. Tænk over dette. (LOM e.45-46).

(2) Orientens sydende millioner udgør et mere alvorligt problem for de Store end folkeslagene i occidenten gør, idet uvidenhed er almindelig udbredt blandt masserne i Asien med hensyn til udviklingstendensen inden for den religiøse verden. Dette skyldes den udbredte analfabetisme inden for disse racer, og en følge heraf er, at de er lette at udnytte og beherske af de religiøse demagoger, ivrige profeter og reaktionære.

Disciple eller medarbejdere på anden stråle tager nu aktivt del i løsningen af dette problem. Det er interessant at bemærke, at årsagen til, at det er lykkedes at nedbryde gamle barrierer og at tilvejebringe en tilstand af åndelig beredvillighed overalt i occidenten, skyldes i det store og hele orientalisternes høje standard i Frankrig, Tyskland og England. De har gjort Østens litteratur i al dens skønhed tilgængelig for Vesten, og har på

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

den måde knyttet alle tidsaldres åndelige sandheder sammen med den kristne fremstilling af sandhed, og vist, at de alle indeholder samme progressive værdi. Nu må masserne i Indien, Kina og Nordafrika vækkes til at se den indre betydning af deres egne trosretninger samt den rolle, kristendommen spiller i deres store, religiøse mønster. Visse anden stråle lærere i Indien, Japan og Syrien er meget opmærksomme herpå. (EP1 e.176-177; EP1 d.200-201).

(3) Occidenten og orienten er knyttet sammen gennem occidentens personlighedsstråle og orientens egoiske stråle, og dette viser, at de til sidst vil komme til en forståelse, når først occidentens anden stråle sjæl bliver den dominerende faktor. Når disse forskellige relationer til en vis grad er blevet forstået af verdens folkeslag, vil I få en forklaring på de forskellige tildragelser, der finder sted i dag, og I vil mere klart forstå målet, og måden hvorved det kan opnås. (EA e.526-527; EA d.476).

183
Åbenbaring

(1) Ned gennem de senere perioder af inkarnationscyklen, hvor mennesket brydes med modsætningernes par og gennem skelneevne kommer til klarhed over virkelighed og uvirkelighed, opstår der i hans sind en voksende erkendelse af, at han selv er et udødeligt væsen, en evig gud og en del af uendeligheden. Forbindelsen mellem mennesket på det fysiske plan og denne indre hersker bliver mere og mere tydelig, indtil den store åbenbaring finder sted. Da kommer der et øjeblik i menneskets tilværelse, hvor han bevidst står ansigt til ansigt med sit virkelige selv og har en indre viden om, og ikke kun teoretisk, at han i virkeligheden er dette selv. Han bliver bevidst om den indre gud, ikke gennem hørelsen eller ved lydhørhed over for den indre stemme, der leder og kontrollerer ham, og som kaldes »samvittighedens røst«. Men denne gang kommer erkendelsen gennem *syn og direkte vision*. Han responderer nu ikke kun på det, som han hører, men også på det, som han ser. (IHS e.113; IMS d.125-126).

(2) Meget af den sande åbenbaring siden Kristi tid er kommet til verden ad videnskabens vej. … Når videnskabens åben-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

baringer er grundlæggende og fundamentale, er de lige så guddommelige som religionens, men begge er de blevet misbrugt for at tilfredsstille menneskelige krav. Den æra er nær, hvor videnskaben vil bruge alle sine kræfter på at hele menneskehedens sår og bygge en bedre og lykkeligere verden.

Selvom videnskabens åbenbaringer ofte fokuseres gennem en enkelt mand eller kvinde, er de i højere grad resultatet af gruppebestræbelser og trænet gruppeaktivitet, end de såkaldte religiøse åbenbaringer er. Åbenbaring fremkommer derfor på to måder:

1. Gennem et enkelt menneskes bestræbelse, aspiration og præstation – et menneske, som er så tæt på Hierarkiet og så gennemtrængt af guddommelig bevidsthed, at han kan modtage budskabet direkte fra den centrale guddommelige kilde. Han har sluttet sig til de store intuitives rækker og arbejder frit i de guddommelige ideers verden. Han kender præcist sin opgave; han vælger sin aktivitetssfære med omhu og isolerer den sandhed eller de sandheder, som han anser for passende til tidens behov. Han træder frem som den højestes budbringer, lever et dramatisk og fængslende liv i tjeneste og symboliserer med hændelserne i sit liv visse basale sandheder som allerede er blevet åbenbaret, men som han malerisk udtrykker på ny. …
2. Gennem den fælles bestræbelse i en gruppe søgende – for eksempel de videnskabelige forskere i alle lande – som *sammen* søger at kaste lys over manifestationens problemer eller søger efter metoder til lindring af menneskelig lidelse, kommer en åbenbaring. En sådan gruppes bestræbelse løfter ofte – på sin ubevidste aspirations vinger – et eller andet menneske som så kan trænge igennem til de guddommelige ideers verden, for dér at finde det savnede middel eller nøglen til hjælp, og således intuitivt opdage en længe søgt hemmelighed. Opdagelsen er, når den er førsterangs, lige så meget en åbenbaring som de sandheder der blev fremstillet af verdenslærerne. Hvem vil sige at udsagnet, Gud er kærlighed, er mere værdifuldt end udsagnet, alt er energi?

Den vej, som åbenbaringen derefter følger, er den samme i begge tilfælde, og begge former for åbenbaring overvældes af illusion, men – og her er et punkt jeg vil bede jer tænke over –

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

der samler sig lidt mindre illusion omkring videnskabens åbenbaringer, end der har samlet sig omkring de åbenbaringer, som menneskeheden kalder de mere udprægede åndelige sandheder. En grund hertil er, at den sidste store åndelige åbenbaring, givet af Kristus, blev givet for to tusind år siden, og udviklingen af menneskets tænkeevne og hans modtagelighed over for sandheden er tiltaget meget siden da. Desuden er videnskabens åbenbaringer for en stor del resultatet af gruppespænding – som til sidst fokuseres i en enkelt intuitiv modtager – og derved beskyttes åbenbaringen. (GLA e.187-189; BLV d.170-171).

(3) Vi går fra lys til lys, fra åbenbaring til åbenbaring, indtil vi forlader lysets verden for at træde ind i den verden af liv, som for os endnu er rent mørke.

Det vil være indlysende for jer at dette tiltagende lys fører en række åbenbaringer med sig, der vidner om stadig udvikling, og der som alt andet i den menneskelige erfaringsverden allerførst udfolder formernes verden, derefter idealernes verden og endelig sjælens, ideernes og guddommelighedens natur for vore øjne. Jeg vælger blot nogle få af de ord, som udtrykker åbenbaringen og symboliserer dens karakter. Men alle disse åbenbaringer udgør én stor forenet åbenbaring, som langsomt udfolder sig for øjnene af menneskeheden. Det personlige lavere selvs lys åbenbarer formens, materiens, instinktets, begærets og sindets mentale verden for mennesket; sjælens lys åbenbarer beskaffenheden af relationen mellem disse livsformer og den formløse verden, samt konflikten mellem det virkelige og det uvirkelige. Intuitionens lys åbenbarer Guds natur og helhedens enhed for *sjælen i personligheden*. Det materielle begærs rastløshed, som søger tilfredsstillelse i de tre verdener, giver til sidst plads for aspiration efter sjælskontakt og sjælsliv. Dette på sin side erkendes som et skridt hen imod de store fundamentale erfaringer, som vi giver navn efter de fem større indvielser. Disse åbenbarer for mennesket den hidtil ukendte kendsgerning om ikke at være adskilt fra helheden og om relationen mellem hans individuelle vilje og den guddommelige vilje. (GLA e.205-206; BLV d.185-186).

(4) Tidsaldrenes mysterium nærmer sig sin åbenbaring, og gennem åbenbaringen af sjælen vil det mysterium, som den har tilsløret, stå afdækket. Verdens hellige skrifter har, som vi ved, altid profeteret, at vi i de sidste tider vil se det åbenbaret, som var hemmeligt, se det komme frem i dagens lys, der hidtil var skjult og tilsløret. Denne vor nuværende cyklus udgør de sidste

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

tider, og de næste to hundrede år vil se, at døden ikke eksisterer på den måde, som vi nu forstår den store overgang, og vil se, at kendsgerningen om sjælens eksistens bliver fastslået. Sjælen vil blive opfattet som en entitet, som den motiverende impuls og som det åndelige center bag alle manifesterede former. (EP1 e.96; EP1 d.124-125).

(5) Hele systemet af okkult og esoterisk åbenbaring er baseret på denne enestående lære om gensidig afhængighed, om en planlagt og ordnet bevidst sammenkædning, og om overførsel af energi fra et aspekt af den guddommelige manifestation til et andet. Overalt og gennem alt er der cirkulation, overførsel og videreføring af energi fra en form til en anden form, og altid gennem en egnet mekanisme. (EH e.615; EH d.568).

(6) *Den hensigt, der ligger bag åbenbaringen. ...* Bag alle guddommelige successive åbenbaringer ned gennem tiderne findes der en vigtig hensigt. Alle som en vil de vise sig at være aspekter af den store åbenbaring. Det er gennem åbenbaringsprocessen, at det guddommelige langsomt er ved at bryde frem i den menneskelige bevidsthed. (RI e.241).

(7) Det har været målet med evolutionsprocessen, som alle liv på vor planet må underlægge sig, at udvikle denne sensitivitet, som vil muliggøre afsløring, og man kan måske (set fra en bestemt synsvinkel) sige, at målet med al erfaring har været afsløring, hvor hver eneste afsløring »fører den indviede nærmere til solens hjerte, hvor alle ting kendes og føles, og hvorigennem alle former, alle væsener og alle ting kan blive badet i kærlighed«. Tænk over disse ord, for den mikrokosmiske analogi til det makrokosmiske faktum er undervisningsmæssigt af stor værdi. Sørg for, at »den lektie, du lærer hver dag, og hver afsløring du opfatter og forstår, fylder sit hjerte med kærlighed og sætter dig i stand til at elske dine medmennesker med glødende, brændende varme«. (RI e.727-728).

(8) Der har været mange åbenbaringer af den guddommelige hensigt ned gennem tiderne, og enhver af dem ændrede på enestående måde de gamle synspunkter og livsmønstre for mennesker alle vegne. (EXH e.543; HF d.538-539).

(9) Når den indviede én gang er trængt ind til det sted, hvor åbenbaring er mulig, så opnår han automatisk den nødvendige fiksering, koncentration, ligevægt, polarisering og fokus, hvad der vil sætte ham i stand til at gengive det, der er blevet åben-

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

baret for ham i symboler, og det vil have betydning for den intelligentsia, som alle indviede hovedsagelig arbejder med. (DNA2 e.312).

(10) Åbenbaring bryder sjældent igennem til disciplens bevidsthed i al sin fuldkomne skønhed; det er en gradvis og rolig udfoldelsesproces. (DNA2 e.321).

(11) Åbenbaring er ikke kun et fortrin eller en belønning for den *målbevidste indviede*, men tager også til stadighed nye former og nye retninger for de mestre, der *har nået målet*. (DNA2 e.351).

(12) EN KATEKISMUS:

Hvad ser du, o discipel på vejen?

Ikke andet end mig selv, o mit livs mester.

Se nærmere på dig selv og tal igen. Hvad ser du?

Et lyspunkt, som tiltager og aftager og gør mørket mørkere.

Se med et intenst begær mod mørket og grib muligheden når lyset bryder frem. Hvad ser du nu?

Et frygteligt syn, o mit livs mester. Jeg kan ikke lide det. Det er ikke sandt. Jeg er ikke dette eller hint. Denne onde selviske ting er ikke mig. Jeg er *ikke* den.

Tænd med vilje, kraft og aggressivt begær lyset og fortæl udførligt om det du ser. Hvad ser du?

Hinsides mørket, som åbenbares for mig ved lysets hjælp, ser jeg en lysende form, der kalder på mig. Hvad er det for et væsen, der står så imødekommende i mørket og lyset? Er det og kan det være mig selv?

Hvad kommer til syne for dig, når du står på Vejen, o discipel, medtaget og træt, og alligevel triumferende i lyset?

En strålende skinnende form som er mit selv, min sjæl. En mørk og skyggeagtig skabning, men gammel og vís, erfaren og bedrøvet. Det er mit selv, mit lavere selv, min ældgamle prøvede skikkelse på jordens veje. De to står ansigt til ansigt, og imellem dem findes den brændende grund. … De bevæger sig og smelter sammen … Vejen ender. VEJEN ligger åben foran dem. Synet er opnået, og i lyset toner virkeligheden frem.

Hvad kan du nu åbenbare, o tjener på Vejen?

Åbenbaring kommer gennem mig, o livets herre. Jeg ser den ikke.

Hvorfor kan du ikke se den? Hvad hindrer dig i det?

Intet hindrer mig. Jeg søger ikke at se, for jeg har set. Min opgave er åbenbaring. Jeg søger intet for mig selv.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Hvad kommer til dig for at blive åbenbaret? Hvad har du at åbenbare?
Kun det der har eksisteret i æoner og har været her i evigheder. Nærværelsens enhed og kærlighedens område, den levende, elskende, více altomfattende Ene, som omslutter alt, som er alt, og som ikke lukker noget ude.

Hvem er denne åbenbaring for, o tjener i de levende skabningers verden?
For alle, som er indesluttet i den levende, kærlige nærværelse. For dem, der, skønt den er dem ganske ukendt, opretholder denne nærværelse, og som for altid skal holde ud – således som denne nærværelse gør.

Og hvem er de, som lever i denne nærværelse, men ikke ved det?
De er mig og dig, og stadig er de mig selv, og alle jeg møder. Det er den ene i enhver form, som måske tror, at formen er alt. Den som lever i tid og rum og ikke ser livets lys i formen, den som skjuler sig i den, bag slørene, mellem de fire og fem (de fire naturriger og gudsriget. A.A.B.) og ikke ser andet. For dem skal jeg åbenbare sandheden.

Hvordan vil du udføre denne den sværeste af alle opgaver, o triumferende discipel?
Ved at vise, at jeg selv er sandheden. Ved at leve som et fragment af nærværelsen og ved at se den i alle dens facetter. Og på den måde bringes åbenbaring ind i de fire ved hjælp af det femte. (RI e.302-303).

Se også: »Undervisning om indvielse« (DNA2 e.241-439) og (DNA2 e.438-439, 443).

184
Ånd

(1) Åndens natur kan kun gøres forståelig for indviede af højere grader, dvs. de der (gennem virkningerne af 3. indvielse) er kommet i bevidst kontakt med deres »Fader i himlen«, monaden. Mennesker, som studerer den esoteriske lære, disciple og indviede af lavere grader, udvikler kontakt med sjælen, eller det 2. aspekt, og først når denne kontakt er fast etableret, kan de opfatte det højere begreb. (CF e.1229; KI d.1123).

(2) Målet for mennesket er at blive bevidst om sjælens natur,

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

det medium åndsaspektet altid virker gennem. Mere er det ikke muligt for det at gøre. Når det har lært at fungere som sjælen, uafhængig af de 3 verdener, bliver mennesket en bevidst, integreret og aktiv del af denne sjæl, der gennemtrænger og præger alt, hvad der er manifesteret. Da og først da bliver selve åndens rene lys synligt for det i form af en direkte opfattelse af juvelen, som skjuler sig i hjertet af dets eget væsen, og da bliver det også opmærksom på den større juvel, der skjuler sig i solmanifestationens hjerte. Og selv på dette fremskredne stadium er alt, hvad det kan opfatte, kontakte og visualisere, lyset fra juvelen og den stråleglans, som skjuler den indre pragt.

… Derfor er det unødvendigt for os at studere og beskæftige os med det, den højtindviede kun vagt fornemmer. Det ville være forgæves at prøve at finde betegnelser for det, der skjuler sig bag alle idéer og tanker, når vi ikke engang forstår selve tanken, og forståelsesmekanismen ikke er færdigudviklet. Mennesket – som selv er en stor og speciel idé – kender ikke karakteren af det, det prøver at udtrykke.

Alt, hvad vi kan gøre, er at prøve at forstå det faktum, at der FINDES NOGET, som endnu ikke kan defineres, og at der er et centralt liv, som gennemtrænger og beliver sjælen, og som søger at bruge den form, sjælen udtrykker sig gennem. Det gælder alle sjæles former: menneskelige, undermenneskelige, planetariske og solare. (CF e.1231-1232; KI d.1124-1126).

185
Åndedrætsøvelser

(1) Der er blevet sagt en masse nonsens og givet tvivlsom undervisning om videnskaben om åndedrættet. Mange grupper giver megen farlig instruktion i vejrtrækning – farlig, fordi den er baseret på boglig viden, og fordi fortalerne aldrig selv har praktiseret den i større udstrækning, og farlig, fordi mange grupper ganske enkelt udnytter den usikre, og det som regel med henblik på kommerciel vinding. For de fleste aspiranter er den information og instruktion der gives heldigvis så vag, upræcis og for det meste uskadelig, skønt der forekommer mange tilfælde med en tydeligvis skadelig reaktion; gennemsnitsaspirantens hensigt er heldigvis lige så vag, at han er ude af stand til vedholdende, dagligt og uafbrudt at leve op til de

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

stillede krav, og det lykkes sjældent for ham at efterkomme den anvendelse af øvelserne, som ville være garanti for en tvivlsom fremgang; derfor er der i disse tilfælde ingen fare. Mange okkulte grupper udnytter emnet til at omgive det med mystik og til at lokke den uforsigtige eller til at give deres tilhængere noget at bestille, for således at vinde hæder for sig selv som lærde og veluddannede okkultister. Hvem som helst kan undervise i åndedrætsøvelser. Det drejer sig stort set om periodisk ind- og udånding, afpasset og afstemt efter lærerens ønske. Hvor der vedholdende ydes en indsats vil resultater blive opnået, men de vil sædvanligvis være uønskede, fordi gennemsnitslæreren understreger åndedrættets teknik og ikke de ideer, som – ifølge den energi åndedrættet fremkalder – skulle komme til udtryk i disciplens liv.

Hele videnskaben om åndedrættet er bygget op omkring anvendelsen af det hellige ord, OM. Det er hensigten at anvendelsen af ordet begrænses til de aspiranter, som for alvor forpligter sig til at betræde Vejen, men det er ikke blevet overholdt og dets anvendelse påbydes af mange skrupelløse lærere, især de swamier der kommer fra Indien, giver sig ud for at være hellige mænd og fanger occidentens usikre kvinder i deres garn. Det hellige ord anvendes da uden nogen åndelig hensigt – blot som en lyd der, båret af et åndedrag, frembringer psykiske resultater som for de godtroende er et tegn på deres dybe åndelighed. Vanskeligheden består i at åndedrættet uløseligt er knyttet til OM, men virkningerne afhænger af motiv og indre fast hensigt. (GLA e.253-254; BLV d.228-229).

(2) Den rette brug af livets åndedræt er hele den kunst, som aspiranten, disciplen og den indviede arbejder med, idet han har i minde, at videnskaben om det fysiske åndedræt er det mindst vigtige aspekt og følger efter den rette brug af energi, som er det ord, vi anvender om det guddommelige åndedræt eller liv. (WM e.152; HM d.167).

(3) Åndedrætsøvelser kan ikke udføres uden fare, hvis der ikke gøres et forsøg på at fastsætte en rytme i det daglige liv. Disse to aktiviteter må gå hånd i hånd. … Ingen må være i tvivl om åndedrætsøvelsernes virkning på det vitale legeme. Lige så sikkert som det at spise og drikke opbygger eller nedbryder det fysiske legeme og hjælper eller hindrer det i at fungere rigtigt, lige så sikkert fremkalder åndedrætsøvelser store virkninger, hvis de anvendes rigtigt over en tilstrækkelig lang periode.

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

(WM e.206-207; HM d.219-220).

(4) Den eneste faktor, som gør åndedrættet effektivt, er tanken, hensigten eller formålet der ligger bag det. I dette udsagn har I nøglen til dynamiske, nyttige åndedrætsøvelser. Hvis ikke der er en klar forståelse af formålet, hvis ikke disciplen præcis ved hvad han gør, når han praktiserer det esoteriske åndedræt, og hvis ikke betydningen af ordene »energi følger tanke« er forstået, så er åndedrætsøvelser ren og skær spild af tid og kan være farlige. Heraf fremgår det, at kun når åndedræt og tænkning forbindes med hinanden vil resultater være mulige.

Bag dette ligger en tredje og endnu vigtigere faktor – VILJEN. Derfor er den eneste som uden risiko og med udbytte kan udføre åndedrætsøvelser det menneske, hvis vilje – det vil sige hvis åndelige vilje og derfor den åndelige triades vilje – er aktiv. (GLA e.255-256; BLV d.229-230).

(5) At åndedrætsøvelser til sidst kan finde en plads i disciplens træning er sandt og sandsynligt, men det vil komme af sig selv som et resultat af rytmisk levevis og en stadig og rigtig anvendelse af det hellige ord OM. (GLA e.262; BLV d.235).

(6) Åndedrætsøvelser eller pranayama træning bør aldrig finde sted uden kyndig vejledning og kun efter mange års åndelig praksis, hengivenhed og tjeneste. (EXH e.18; HF d.28).

186
Afslutning

(1) Jeg slutter med en appel til alle, som læser disse instruktioner, om at samle deres kræfter, at forny deres løfte om hengivent at tjene menneskeheden, at underordne deres egne ideer og ønsker gruppens vel, at vende blikket bort fra sig selv og på ny fæstne det på visionen, at vogte deres tunge for tom tale og kritik, for sladder og insinuationer, og at læse og studere, således at arbejdet kan gå fremad på intelligent måde. Må alle studerende bestemme sig til i denne tid med kriser og med hurtigt opstående muligheder at ofre alt, hvad de har, for at hjælpe menneskeheden. Behovet og kravet er her nu. Timen er kommet, og jeg anmoder alle jer, som jeg søger at hjælpe, om at følge de stores uophørlige anstrengelser. De arbejder dag og nat i et forsøg på at hjælpe menneskeheden og at udligne det

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

onde og de ulykker, som er så dybt rodfæstede i vor nuværende situation. Jeg tilbyder jer en mulighed og siger jer, at I behøves – selv den allermindste af jer. Jeg forsikrer jer, at grupper af studerende, som arbejder i samklang og med dyb og aldrig svigtende kærlighed til hinanden, kan opnå betydningsfulde resultater.

At hver og en af jer må arbejde således, og at hver og en af jer må tabe det lavere selv af syne i erkendelse af verdens nød, det er den inderligste bøn og det dybeste ønske fra jeres broder, TIBETANEREN. (WM e.639-640; HM d.644-645).

(2) Uendelig lang tids identifikation med livets formside er ikke let at overvinde, og opgaven der ligger foran disciplen er lang og slidsom, men lover i sidste ende et godt resultat – under forudsætning af klar tænkning, oprigtig hensigt og planlagt videnskabeligt arbejde. (GLA e.265; BLV d.237).

(3) (Disciplene og aspiranterne) gør VEJEN tilgængelig, og til dem kommer den bevidste erkendelse af lyset. Behovet for tjeneste af mænd og kvinder, der er fri for illusion og blændværk, har aldrig været så bydende nødvendigt som det er i dag, og det er for disse potentielle tjenere som kan imødegå nøden i verden, at jeg har skrevet.

At NÆRVÆRELSENS engel må gøre sin nærhed gældende og inspirere jer til modigt at gå gennem den brændende grunds ild, er min indtrængende bøn; at *kendsgerningen* om NÆRVÆRELSEN må fornemmes af jer og lede jer til større aktivitet – når engang den brændende grund er passeret – er mit dybeste ønske for jer; og at lyset må skinne på jeres vej og bevirke en sikker og ubetinget fuldbyrdelse efter al den anstrengelse og kamp, som har præget jeres livsvej, er mit hjertes ønske for jer. Jeg kalder jer til en mere aktiv og vedholdende indsats. TIBETANEREN. (GLA e.271-272; BLV d.243-244).

(4) Den række lærebøger om okkultisme og om okkulte kræfter, som jeg har skrevet, har til hensigt at virke som retningsviser og vejledende lys på kundskabens vej. De indeholder antydninger og forslag, men må udlægges af hver enkelt studerende i overensstemmelse med det mål af lys, som er i ham. Lad ham i lyset af Planen og den her meddelte viden studere, hvad der foregår omkring ham, og lad ham selv forsøge at spore guddommens instinktive psykiske natur, som dukker op i verdens anliggender og i hans eget liv, for dette sker hele tiden. Han må altid huske, at han selv besidder en psykisk

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

natur, der er en del af et større hele og derfor underkastet indtryk fra guddommelige kilder. Lad ham fremelske i sig selv tendensen til syntese, lad ham gøre ordene »jeg vil ikke være separatistisk i min bevidsthed« til en af nøgletankerne i hans hverdag. (EP2 e.234-235; EP2 d.232-233).

(5) Mere vil jeg ikke sige i øjeblikket. Jeg har forsøgt at pege på det, der burde være muligt. Hvis mine forslag følges, og hvis alle arbejder omhyggeligt, tyder alt på, at Hierarkiets og Kristi arbejde vil blive stærkt fremskyndet. Behovet og den foreliggende mulighed forlanger den rette forståelse, og det kræver et samarbejde i glæde og opofrelse af jer selv, jeres tid og penge i forsøget på at gøre vort arbejde muligt.

Jeg retter ingen yderligere appel til jer om hjælp. Jeg har bestræbt mig for at oplære jer i de nye idealer og i den nye verdenstjenergruppes arbejde. Ansvaret for den rette handlemåde og indsats for at nå offentligheden påhviler verdens aspiranter og de disciple, som læser mine ord. Der er intet, som jeg personligt kan gøre. Det er jeres tid (og I kan alle, uden undtagelse, afse nogen tid), som Kristus og Hierarkiet opfordrer jer til at give. Det, vi beder om, er jeres aktivitet og evne til at nå dem, I kan nå. Det er jeres penge, der er behov for, så vi kan blive i stand til at nå den interesserede offentlighed. Det er jeres meditation og stærke, indre samarbejde, der vil opbygge den kanal, igennem hvilken Fredens Ånd kan virke, og lysets kræfter strømme ind. *Hierarkiet venter*. Hierarkiet har gjort alt, hvad der var muligt inden for de givne rammer. Kristus står i tålmodig tavshed, opmærksom på den indsats, der vil virkeliggøre hans værk på jorden og sætte ham i stand til at fuldende den opgave, han indledte for 2.000 år siden i Palæstina. Buddha venter hævet over planeten, rede til at gøre sin del, hvis menneskeheden giver ham lejlighed dertil. Jeg beder jer bemærke, hvad jeg her har sagt. Nu er alt afhængigt af, om mennesker af god vilje handler på den rette måde. (EP2 e.750-751; EP2 d.702-703).

(6) Vi ved, at dette tidspunkt er menneskehedens største mulighed, og hvis mennesker kan passere sejrrigt gennem dette og (ved deres egen sjælsstyrke) kan overvinde dette særdeles nærværende onde, da vil menneskehedens udvikling blive fremskyndet i en grad, der ikke var anset for mulig. Det vil føre til en befrielse, ved egen hjælp og eget initiativ. Dette betyder ligeså meget i menneskehedens liv, som det betyder i den

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

enkelte discipels liv. Den chance og mulighed må *ikke* fratages mennesket. De vundne åndelige og evige værdier er af langt større betydning end denne midlertidige smerte.

Hvor lidt I end måtte erkende det, når I tænker på os i vore såkaldt sikre opholdssteder, så gør evnen til at identificere sig med alt hvad verden i dag rummer af smerte, samt sensitiviteten hos dem, der sammen med Hierarkiet er forbundet med menneskehedens ulykkelige tilstand, til en opgave, der indebærer den højeste grad af smerte hos dem der står os bi. De forstår dybderne i menneskehedens reaktion. De begriber og forstår, for *de er ét med alle mennesker*. Dette indebærer en langt større forståelse end I kan forestille jer, og det kan kun udtrykkes fyldestgørende ved ordet »identifikation«. De har brug for den pålidelige støtte fra alle deres disciple, den stabile kærlighed, den loyale holdning, det urokkelige respons på menneskelig nød, som vil tillade dem med større lethed, at bære den tunge byrde, som menneskelig karma har pålagt dem og *som de frivilligt bærer*.

Vil I give dette? Vil I hjælpe vort arbejde på enhver tænkelig måde, både som personligheder der har viet sig til tjeneste, og som sjæle der går den oplyste vej? Menneskehedens behov for kærlighed og lys, Hierarkiets behov for kanaler og for dem, som vil arbejde under vejledning på jorden, kan kalde alt det frem, som I har at give, og kan fremkalde jeres sjæl (den eneste sande belønning som disciplen søger) i magt og kærlighed. Dette vil ske for jer, hvis I vil glemme det lille selv. (DNA1 e.101).

(7) Og således passerer disciplen fra stadie til stadie og går fra lys til lys, fra opfattelse til opfattelse, fra kraft til energi, fra personlighedsfokus til sjælsintegration og derpå fra sjæl til ånd, og fra form til liv. Han har udforsket alle kundskabens veje; han er steget ned i dybderne, ind i helvede og ned i dalene; han har besteget indvielsens bjergtop og har derfra svunget sig ud over rum og tid; han har tabt al selvinteresse og er et fokuseret punkt af tanke i Guds sind. Kan jeg sige mere end dette? Det tror jeg ikke, mine brødre. Og således afslutter jeg denne serie af instruktioner og mit ansvar i denne forbindelse er tilendebragt. Nu begynder jeres. (DNA1 e.772-773).

(8) Alt, hvad jeg kan håbe på og bede til er, at jeres individuelle vilje kan forenes med den guddommelige vilje, at åbenbaring i stigende grad vil blive jeres, og at I med større og

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

større fasthed vil betræde Vejen fra mørke til lys og fra død til udødelighed. (RI e.718).

(9) Må lys, kærlighed og kraft skinne på jeres vej, og må I, nå tiden er inde og med en så lille forsinkelse som muligt, stå foran indvieren og slutte jer til rækkerne af dem, som – aktivt og bevidst – elsker deres medmennesker, arbejder som genopbyggende og genskabende energier og for altid – TJENER.

Jeg underskriver mig som … mesteren *Djwhal Khul*.

TIBETANEREN. (RI e.738).

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Den store invokation

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette Planen på jorden.

Denne invokation eller bøn tilhører ikke nogen person eller gruppe, men hele menneskeheden. Skønheden og styrken i denne påkaldelse ligger i dens enkelhed og deri, at den udtrykker visse centrale sandheder, som alle mennesker naturligt og normalt accepterer – eksistensen af en oprindelig intelligens, som vi vagt kalder *Gud*; at den bevægende kraft bag det synlige univers er *kærlighed*; at en stor individualitet, som de kristne kalder *Kristus*, kom til jorden og legemliggjorde denne kærlighed, så vi kunne forstå den; at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, som kaldes *Guds vilje*; og endelig den selvindlysende sandhed, at det kun er gennem *menneskeheden* selv, at den guddommelige plan kan virkeliggøres.

Alice A. Bailey

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Arkanskolen giver interesserede mulighed for at uddanne sig til discipelskab i den nye tidsalder.

Den tidløse visdoms principper tilegnes gennem esoterisk meditation, studium og tjeneste som livsform.

Arkanskolens studiemateriale foreligger ikke på dansk, men forefindes på hovedsprogene.

Skriv til en af nedenstående adresser efter nærmere oplysning.

Arcane School
Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
England

Ecole Arcane
1 Rue de Varembé (3e)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

www.lucistrust.org/arcane_school/

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Alice A. Bailey bøger på engelsk

The Consciousness of the Atom
The Destiny of the Nations
Discipleship in the New Age, Vol. I
Discipleship in the New Age, Vol. II
Education in the New Age
The Externalisation of the Hierarchy
From Bethlehem to Calvary
From Intellect to Intuition
Glamour: A World Problem
Initiation, Human and Solar
Letters on Occult Meditation
The Light of the Soul
Problems of Humanity
The Reappearance of the Christ
The Soul and Its Mechanism
Telepathy and the Etheric Vehicle
A Treatise on Cosmic Fire
A Treatise on the Seven Rays:
- Vol. I Esoteric Psychology
- Vol. II Esoteric Psychology
- Vol. II Esoteric Astrology
- Vol. IV Esoteric Healing
- Vol. V The Rays and the Initiations

A Treatise on White Magic
The Unfinished Autobiography
The Labours of Hercules
A Compilation on Sex
The Animal Kingdom (A compilation)
Death: The Great Adventure (A compilation)
Ponder on This (A compilation)
The Seven Rays of Life (A compilation)
The Seventh Ray – Revealer of the New Age (A compilation)
Serving Humanity (A compilation)
The Soul, the Quality of Life (A compilation)
Master Index of the Books of Alice A. Bailey

www.lucistrust.org

Kun til privat brug. © Copyright 1971 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996